

சிவசுந்தரி
திருச்சிற்றம்பலம்.
சைவசமபாசாரியரால்

ஸ்ரீ ம த்

மாணிக் க வா ச க சு வா மி க் க

ஸ்ரீநடராஜன்முன்னிலையில்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தமிழ்வேதமாசி

திரு வா ச க ம்.

மூலமும்-உரையும்.

இ ி த

நெ. முருகேசமுதலியாரவர்களிடம்

பாடம்கேட்டவாறு

பா. மாசிலாமணிமுதலியாரால்

ஒருவாறு உரையெழுதப்பட்டு,

சென்னை:

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சகத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907

உ. ஜே. அருண்
சென்னை
சு. பி. சி.
சென்னை

செவ்வாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடியேன்கருத்து.

ஸ்ரீமத்-மணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருள, ஆரந்த நடராஜப்பெருமான் திருக்கரத்தாலெழுதப்பட்டிருக்கருங்கல்மணத்தினை யுங்களிவுறச் செய்யுந் திருமுறைபாகிய வேதசாரமான வித்திருவாசகமானது திராவிட வேதமென்பதுலகப்பிரசித்தம். இவ்வரியநூ லுக்குச் சிற்சிலவாண்டுகட்கு முந்தி பொருவர் பதவுரையியற்றி வெளியிட்டனர்; அப்பதவுரை சிறிது கடினமாயிருத்தலினாலும், சிற்சிலவிடங்களில் நேரே பொருள் கிறுக்கக்கூடாமலிருத்தலினாலும், சிற்சிலவிடங்களிற் சாம்பிரதாயம் மாறு பட்டிருத்தலினாலும், அத்த கையவழுவடக்களை யொருவாறு நீக்கி, தக்க விதவசிரோன்மணிகளை யடுத்துப் பற்பல சந்தேகங்களை நிவர்த்திசெய்துகொண்டு அத்த கைய வித்வான்களுதனினையே பெரும்பாலு மேற்று, சிவசுப்ரமணியந் திருவருட்பாங்கை முன்னிட்டு, அடியேனது சிற்றறிவுக் கெட்டிய வளவு இவ்வுரை யெழுதத்துணிந்து முகிவு செய்யப்பெற்றேன். இத் தையச்சிடத்துணிந்து (7) ஏழு வருடங்களாகப் பற்பலவச்சேத்திரச் சாலைத்தலைவர்களாலு மின்றியமைபாது நேரந்த விடையூறுகள்கணக் கற்றன. பின்னர், ஸ்ரீமத் - சிவசுப்பிரமணியசுவாமிகளாருட்பேற்றலன் றி இவ்வரிய நூலை யச்சிட்டு முகிவுபெறுதற்கறிதென்றறிந். இதன்றி, இவ்வரிய நூலிற்குச் சரியொற்றவுரை ஆக்கியானேற்ற சுவாமிகள் இம் மண்ணின்மீது வந்துரைத்தாலொழிய, மற்றேனையோர்கள் செய்யும் உரை உரையல்லவென்று சரதமாய்ப் புகல்வேன். இதிலடியேனையறியாது நேர்த்திருக்கும் சொற்பிழை, பொருட்பிழைகளிருக்கின் மன்னிக்கும்படி யடியார்த்தக்குத் தலைவனங்கி கேட்டுக்கொள்ளுகி றேன். பொன்னம்பலம் திருவாடிவாழ்க.

அடுமைத் தொண்டு பூண்டொழுகும்,

பா. மாசிலாமணி.

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

த மி ழ் வே த மாகிய
திருவாசகம்
மூலமும் உரையும்.

நூற் சிறப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழ்த்தனை நீக்கி
யல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - யெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரோங்கோன்
றிருவா சகமென்னுந் தேன்.

(இதனது பதப்பொருள்)

எல்லை மருவா = (இத்துணைப்பெற்றியதென்னுட்) வரையறுத்தலைப்
பெருத, நெறி = மோட்சசாதன வழியை, அளிக்கும் = (கினைப்பவர்க்கு) எளிதிற்ப
பயக்கும், வாதவூர் = திருவாதவூரின் கண்ணவதரித்தருளிய, எம் கோன் = எமது
தலைவராகிய மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள் திருவாய் மலர்த்தருளிய, திருவாசகம்
என்னும் தேன் = திருவாசகமென்று சொல்லப்படுந் தேனானது, தொல்லை = பழ
மைபாகிய, இரும் = பெரிய, பிறவி = பிறவிகடோறும், சூழும் = வந்தடைகின்ற,
தனை = ஆணவாதியமலபந்தங்களை, நீக்கி = சேதித்து, அல்லல் = அசனாவருந்
துன்பங்களையும், அறுத்து = அறுவேயொழித்து, ஆனந்தம் ஆக்கிபது = நிரதிச
யானந்தத்தை யுண்டாக்கியது, (எ-று.)

(சுருத்துரை.)

தொல்லை கினைப்பவரது பிறவித்துன்பங்களை யறவே யொழிக்குந் திருவாத
வூர் லவதரித்தருளிய, வாதவூராகிய திருவாய்மலரி னின்றொழுந்த திரு
வாசகமென்னுந் தேனானது, அனாதியாக வெம்மைப்பற்றி நின்ற, பிறவிச்சேது

வாகிய ஆணவாகிய பஞ்சபாசங்களையு, மவற்றலுண்டாகுந் துன்பங்களையும் ஒருங்கே யொழித்து நிரதிசயானந்தத்தை யெமக்கு விளைவித்த தெனபதாம்.

(விசேடவுரை.)

திருவாசகமென்னுந் தேன், பிறவித்தனையைச் சேதித்து, அல்லலையறுத்து, ஆனந்தமாக்கியதென முடிக்க.

பிறவி யென்னுது, தொல்லை யிருப்பிறவி என்றது, அனுகி செயற்கையான மைந்த, ஆணவாகியவைமலம் காரணமாக, வின்காலத்த தித்துணையளவின தென வரையறைப்படாது தொடர்ந்து வருதலின். தனை என்றது, அப்பிறவிக்குக் காரணமாகிய அவாமுதலியபந்தங்களை, இதுனை, “அவாவென்பதெல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றும் தவாப்பிறப்பினும்வித்து” எனவும், “பூட்டியபதனை யோபொன்ற ரகசத்தனை” எனவும் வருவனவற்றாற் காண்க. தனை யென்னுது, குழந்தனை என்றது, கீழ்ச்சென்ற கணனங்கடோற நின்ற விருவினைச் சேடங்கள் விடாதுதொடர்ந்தபற்றதலை. அல்லலென்றது, அவ்வனை காரணமாக வரு மின்பதுன்பங்களை, இதுனை இன்ப நளிசெய் நல்வினையாலிறப்பி னிறந்தவுடம்பினிடைத், துன்பமதுசெய்தியல்னை தோன்றுபத்தி வினையால்வின், முன்புசெயுநல்வினை யறுமிர் முறையாலி ரண்மொறியரு, மென்பவுலகி லொண்பகலு மிரவுமாறி வருதல்போல், என்றமேதாவியர் வசைத்தானமுணர்க. ஆனந்தமாக்கியது என்றது, ஆசமானந்தம், வியாபானந்தம், வியானந்தம், யோகானந்தம், அத்துவிநானந்தமெனும் ஆனந்த பஞ்சசங்களினுஞ் சிறந்து, சிந்தையுமனனுஞ் செல்லா நிலைமைததாய் விளங்கும் மோட்சானந்தமாகிய நிரதிசயானந்தத்தை விளைவித்தலை.

எல்லை மருவாநெறி என்றதை, மேற்கண்டபடி திருவாசகனுக்கு விசேடணமாக்காது, சேலின் தொழிலாசக்கொண்டு, திருவாசகமென்னுந் சேனானது, தனையைச் சேதித்தும், அல்லலொழித்து ஆனந்தத்தை விளைவித்ததுமன்றி யெல்லை மருவாநெறியாகிய மோட்சசாதனத்தையுந் தருமென வியைப்பினுமகையும, எங்கோன் என்றது, மாணிக்கவாசகர் அறிவாற் சிவனை என்பது திண்ணமாதலானும், அன்றியும், சிவபெருமான், ஆனமகோடிகள் விதி விலக்குகையுணர்ந்தொழுருவான்விரும்பியனுக்கிரகித்தவேதங்களோ யாவரும் ஒப்பப்பயிலும் சம்பாதாய மின்மையின் அவ்வேதப்பொருளை யாவருமெளிதி லோதி யுணர்ந்துய்யுமாறு, திருவாசகமென்னுந் சமீபவேதத்தை யனுக்கிரகித்தவராதலானுமென்க. இதுனைத் “தேவர்குறாந் திருநான்மறைமுடிவும் மூவர்தமிழுமுநிமொழியுந்—கோவைத்திருவாசகமும் திருமூலர்சொல்லு, மொருவாசகமென்றுணர்” என்னுந் திருவாக்கானும், வேதத்தினும் இத்திருவாசகமாகிய தமிழ் வேதமே சிறப்புடைத்தெனலை, “திருவாந் பெருந்துறைச்செழுமலர்க்குருந்தி, னீழல்வாயுண்ட கிளர்லானந்தத், தேன்மேக் கெறியுஞ்செய்ய மாணிக்க, வாசகன் புகன்றமதூர வாசகம், யாவருமோது மியற்கைத் தாதலிற், பொற்கல நிகர்க்கும் பூசுநர் நான்மறை, மட்கல நிகர்க்கும் மதுரவாசக, மோதின் மூத்தியுதபயன், வேதமோதின் மெய்ப்பயனறமே என்பதானுமுணர்க.

வாசகமென்னது— திருவாசகமென்றது, திருவாசகம், தமிழ்?வத முடிபாகிய வுபரிடத மென்றுயர்த்தோரார் கொள்ளப்படுதலானும், அதனருமை நோக்கி சச்சிதானந்த ஸ்வரூபராகிய சிவபெருமானே தனது திருக்கரங்களால் லெழுதிக்கைச்சாத்திடப்பெற்ற பெருமையையுடைய தாதலானும், அதனதுயர்வுதோன்ற திருவென்னும் அடை கொடுத்தோதினார். திரு=என்பது கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கத்தை. அதாவது, யாவனொருவன் யாதொரு பொருளைக்கண்டானோ, அக்கண்டவற்கு அப்பொருண் மேற்சென்ற விருப்பத்தோடே கூடிய வழகென்பது திரண்டபொருள், இசை “ திருவளர் தாமரை சீர்வளர்காவிகளீசர்தில்லை” யெனனுந் திருக்கோவையாரானு முணர்க. தேன் என்றது, இனிமை நோக்கி என்க. மாணிக்கவாசகர் திருப் பெருந்துறையிற் குருந்தமா நிழலிவிருந்தனுபவித்த சிவானந்தப்பெருக்கா னெழுந்தவாசகமாதலின், அச்சிறப்புதோன்றத் தேனென வருவதித்துரைத் தார். தேனுக்குத் தனையறக்குந் தொழில்வாய்த்தமை நோக்கி வியந்துரைத் தார் என்பதை, ஏ எனனும் வியப்பிடைச்சொல் விளக்கிநின்றது.

தூற்சிறப்பு
முற்றந்ந

சித்யான். கோ

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

திருவாசகம்.

சிவபுராணம்.

சிவனதநாதிழறைமையானபழமை.

—>><<—

அதாவது

சிவனது அருவிலைமை கூறுதல்.

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செய்யப்பட்டது.

கலிவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

- நமச்சிவாயவா அழகநாதன்ருள் வாழ்க
விமைப்பொழுதுமென்னெஞ்சி னீங்காதான்ருள் வாழ்க
கோகழியாண்ட குருமணி தன்ருள் வாழ்க
வாகம மாகிநின்றண்ணிப் பான்ருள் வாழ்க
- ௫ வேகனநேக னிறைவனடி வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள்வெல்க
புறத்தாற்குச்சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவாருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
- ௧௦ சிரங்குவிவாரோங்கு விக்குஞ்சீரோன்கழல்வெல்க
வீசனடி போற்றியெந்தையடிபோற்றி
தேசனடி போற்றிசிவன் சேவடிபோற்றி
வேயத்தேநின்றநில னடிபோற்றி
மாயப்பிறப்பறுக்குமன்ன னடிபோற்றி
- ௧௫ சீரார்பெருந்துறைந்தேவ னடிபோற்றி

யாராதவின் பமருளு மலைபோற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுணின் றவதனு
லவனருளாலேயவன் றுள்வணங்கிச்
சிந்தைமகிழ்ச்சிவ புராணத்தனை

உ0 முந்தைவினைமுழுதுமோயவுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் றன் கருணைக்கண்காட்டவந்தெய்தி
பெண்ணுதற்கெட்டாவெழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்துமண்ணிறைந்து மிக்காய்விளங்கொளியா
பெண்ணிறத்தெல்லையிலாதானே நின் பெருஞ்சீர்

உ1 பொல்லாவினையென்புகழுமாறென்றறியேன்
புல்லாகிப்பூடாய்ப்புழுவாய்மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பழவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாக் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்

௩0 செல்லா அநின்றவித்தாவரசங்கமத்து
ளெல்லாப்பிறப்பும் பிறத்தினைத்தேனெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றே
னுய்யவென்னுள்ளத்துளோங்கார மாய்நின்ற
மெய்யாவிமலாவிடைப்பாகாவேதங்க

௩1 னையாவெனவோங்கியாழ்த்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாதணியாயியமானளும் விமலா
பொய்யாயினவெல்லாம் போயகலவந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானமாகிமிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
பெஞ்ஞானமில்லாதேனின் பப்பெருமானே

௪0 யஞ்ஞானத்தனைய கல்விக்கு நல்லறிவே
யாக்கமளவிறுதியில்லாயனைத் துலகு
மாக்குவாய்காப்பாயழிப்பாயருடருவாய்
போக்குவாயென்னைப்புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பி
ஹற்றத்தினேரியாய்சேயாய் நணியானே

௪1 மாற்றமனங்கழியநின்ற மறையோனே
கறத்தபால் கன்னலொடு டெய்கலத்தாற்போலச்
சிறத்தடியார்சிறத்தையுட்டே னூரிநின்று
பிறத்தபிறப்பறுக்கு மெங்கள்பெருமா
னிறங்களோரைத்துடையாய் விண்ணோர்களைத்த

௫0 மறைத்திருத்தாயெம்பெருமான்வல் வினையென்றனை

மறைந்திடமுடிய மாயவிறுனை

யறம்பாவமென்னுமருங்கிற்குந் கட்டிப்

புறந்தோல்போர்த்தெங்கும்புழுவுழுக்குழுபு-

மலஞ்சோருமொன்பதுவாயிற் குழிலை

௫௫ மலங்கப் புலனைத்தும் வஞ்சனையைச்செய்ய

விலங்குமனத்தால் விமலாவுனக்குக்

கலந்தவன்பாகிக் கசிந்துள்ளருகு

நலந்தானிலாதசிறியேற்கு நல்கி

நிலந்தன்மேல்வந்தருளினீன்கழல்கள் காட்டி

௬௦ நாயிற்கடையாய்க்கிடந்த வடியேற்குத்

தாயிற்கிறந்ததயாவான தத்துவனே

மாசற்றசோதிமலர்ந்த மலர்ச்சுடரே

தேசனேதேனாமுதே சிவபுரனே

பாசமாம் பற்றுத்துப்பாரிக்கு மாரியனே

௬௫ நேசவருள்புரிந்துநெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்

பேராதுநின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே

யாராவமுதேயளவிலாப் பெம்மானே

யோராதாருள்ளத்தொளிக்கு மொளியானே

நீராயுருக்கியென்னுயிராய் நின்றானே

௭௦ யின்பமுத்துன்பமுமில்லானே யுள்ளானே

யன்பருக்கன்பனையாவையுமாயல்லையுமாஞ்

சோதியிலே துன்னிருளோதோன்றப் பெருமையனே

யாதியனே யத்தருவாகி யல்லானே

யீர்த்தென்னையாட்கொண்டவெந்தை பெருமானே

௭௫ கூர்த்தமெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்ணெர்வார்தங்கருத்தி

னோக்கரியநோக்கே நுணுக்கரியநுண்ணுணர்வே

போக்கும்வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே

காக்குமெங்காவலனேகாண்பரிய பேரொளியே

யாற்றின்பவெள்ளமேயத்தாமிக்காய் நின்ற

௮௦ தோற்றச்சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம்வையகத்தின் வெவ்வேறேவந்தறிவாந்

தேற்றனேதேற்றத்தெளிவேயென் சித்தனையு

னாற்றானவுண்ணாமுதே யுடையானே

வேற்றுவிசாரவிடக்குடம்பிணுட் கிடப்ப

௮௫ வாற்றேனெம்மையாவானே யோவென்றென்று

போற்றிப்புகழ்த்திருந்துபொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்துவினைப்பிற விசாராமே
 கள்ளப்புலக்குரம்பைகட்டழிக்க வல்லானே
 கள்ளிருளினட்டம்பயின்றாடு நாதனே
 கூ0 தில்லையுட்குத்தனேதென்பாண்டி நாட்டானே
 யல்லற்பிறவியறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற்கரியானேச் சொல்லித் திருவடிகீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வாசிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடிகீழ்ப்
 கூடு பல்லோருமேத்தப் பணிந்து.

நீடுச்சிற்றம்பலம்.

(ப - ரா.) நமச்சிவாய வாழ்க=திருவைந்தெழுத்தும் வாழ்வதாக, நாத
 ன்=அவ்வைந்தெழுத்தின் பொருளாய்விளங்கு மிறைவனது, தான்=உபயசா
 ணங்களும், வாழ்க=வாழ்வதாக, இமைபொழுதும்=ஒரிமையளவு காலமும்,
 என்=அடியேனது, நெஞ்சில்=மனத்தினின்றும், நீங்காதான்=பிரியாதவனது,
 தான்=திருவடிகள், வாழ்க=வாழ்வதாக, கோகழி=திருவாவடுதிறையி லெழுந்
 தருளி, ஆண்ட=அடியேனை ஆட்சொண்டருளிய, குருமணிதன்=ஆசார்யஸ்
 ரேஷ்டனது, தான்=திருவடிகள், வாழ்க=வாழ்வதாக, ஆகாம்குடி=சிவாகமப்
 பொருளாய், நின்மு=விளகடி, அண்ணிப்பான்=(அச்சிவாகமமும்உறமையி னரு
 ச்சிப்பவர்க்கு, அவர் நினைத்தவடிவா யெழுந்தருளி) உடனே அணுகிரகிப்பவ
 னாகிய கடவனது, தான்=திருவடிகள், வாழ்க=வாழ்வதாக, ஏகன்=ஒன்றாய்
 வினக்குபவனும், அநேகன்=பலவாய் வினக்குபவனும் ஆகிய, இறைவன்=கட
 லுளது, அடி=திருவடிகள், வாழ்க=வாழ்வதாக, வேகம்=(அடியேனை அனாதி
 யாகத் தொடர்ந்துவரும்) ஆணவாதிய மல வீக்கத்தை, கெடுத்து=அறவே யொ
 ழித்த, ஆண்ட=(அடியேனை) ஆண்டருளிய, வேந்தன்=முழுமுதற்கடவுளது,
 அடி=திருவடிகள், வெல்க=வெற்றியடைக, பிறப்பு=எனது பிறவித்தனையை,
 அறுக்கும்=சேதிக்கின்ற, பிஞ்ஞகன்றன்=சடாபாரத்தைபுடைய சிவபெருமா
 னது, பெய்கழல்கள்=வீரகண்டையணிந்ததிருவடிகள், வெல்க=வெற்றியடைக,
 புறத்தார்க்கு = அன்பரல்லாதவர்க்கு, சேயோன்தன் = தூரமாயிருப்பவனது,
 பூம்=அழகிய, கழல்கள்=திருவடிகள், வெல்க=வெற்றியடைக, கரம்=இரண்
 டி கைகளையும், குவிவார்=சிரசின்மே லஞ்சலியாகவைத்து வணங்குமடியார்
 கள், உன்மகிழும்=(என்) மனமகிழும்படியான, கோன்=இறைவனது, கழ
 ல்கள்=திருவடிகள், வெல்க=வெற்றியடைக, சிரம்=தமது தலையால், குவி
 வார்=வணங்கப்பட்ட மெய்யடியார்களை ஒங்கு விக்கும்=உயர்ந்த மோட்ச
 பதவிலிருத்தனும், சீரோன்=பெருமையையுடைய கடவுளது, கழல்=திருவ
 டிகள், வெல்க=வெற்றியடைக, ஈசன்=பரமேஸ்வரனது, அடி=திருவடி
 உட்கு, போற்றி=தோத்திரம், எந்தை=ஐமனையனுவிட கடவுளது, அடி=

திருவடிகட்கு, போற்றி=தோத்திரம், தேசன்=ஜோதிஸ்வரூபனாகிய கடவுளது, அடி=திருவடிகட்கு, போற்றி=தோத்திரம், சிவன்=சிவபெருமானது, சேவடி=மலர்போலுஞ் செவந்த திருவடிகட்கு, போற்றி=தோத்திரம், நேயத்து = (அன்பாது) பத்தியாகியவலையிலேசிக்கி, நின்ற = நிலபெற்றுநின்ற, நிமலன் = மலர்திரைகளையெல்லாமானது, அடி = திருவடிகட்கு, போற்றி=தோத்திரம். மாயம்=மாயாகாரியமாகிய, பிறப்பு = பிறவியினையு, அறுக்கும்=செய்துவிடும், மன்னன்=இறைவனது, அடி = திருவடிகட்கு, போற்றி = தோத்திரம், சீர்=சிறப்பு, ஆர்=பொருந்திய, பெருந்துறை=திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருந்தருளும், நம்=நமது, தேவன் = கடவுளது, அடி=திருவடிகட்கு, போற்றி=தோத்திரம், ஆராதம்=(எக்காலத்தும்) செவிட்டாத, இன்பம்=பேரின்பசுகந்தை, அருளும்=மெய்யன்பர்க்கு தருவின்ற, மலை=மலைப்பாலைத் திருவடிகட்கு, கடவுளுக்கு, போற்றி=தோத்திரம், சிவன்=சிவபெருமானாகிய, அவன்=அப்பேருள்ளான், என்=அடியேனது, சிந்தையுள்—மனத்தின் கண், நின்ற அருளால்=நிலபெற்றிருந்தபடியால், அண் = அங்கடவுளது, அருளால்=திருவருளினால், அவன் = அங்கடவுளின், தான் = திருவடிகளை, வணங்கி=தொழுது, சிந்தை=அவனது திருவுள்ளம், மகிழ் = உவங்குபடி, சிவபுராணம் தன்னை=சிவனது நாதியான முறைமையை, முத்தை=சீழ்ச்சென்ற அனந்தசன் மங்கடோறு மனுபவித்தெஞ்சி நின்ற, வினைமுழுதும்=சஞ்சித பிரார்த்தனமங்களித்தும், ஓய=விட்டொழியும்படி, பான் = அடியேன்=உரைப்பன்=சொல்வேன், கண்ணுதலான் தன் = நெற்றிக்கண்களையுடையோனாகியசிவபெருமானது=கருணை கண் = திருவருளாகியநேத்திரம் எனது, காட்ட=வழிகாட்ட, வந்து=அவ்வழியே வந்து, எய்தி=அடைந்து, எண்ணுதற்கு = (வாக்கினால் சொல்வதற்கேயன்றி) மனத்தானினைத்தற்கும், எட்டா=முடியாத, எழிலார்=அழகுபொருந்திய, கழல், அவனது பூர்த்திக்களை இறைஞ்சி=வணங்கி, விண்=விண்ணுலக முழுவதும், நிறைந்து=விடாபித்து, மண்=மண்ணுலக முழுவதும், நிறைந்து=விடாபித்து (அவ்வளவிலடங்காமல்) மிக்காய்=(அவைகட்கும்) மேற்பட்டு நின்றவனே, விளங்கு=சரிப்பின்றி விளங்குகின்ற, ஒளியாய்=அக்கினிப்பிழம்பாய் சின்றவனே, என்=அனைவர்களை, இறந்து=கடந்து, எல்ல இலாதானே=வரம்பற்றிருப்பவனே, நின்=உன்னுடைய, பெரும் சீர்=மிஞ்சாத கீர்த்தியை, பொல்லா=செடிய, வினைபென்=நிலினைபுடையோனாகிய யான், புசமும் ஆறு=புசுந்த துதிக்கும் வழி (இன்னதென்று) ஒன்று=சிறிதும், அறியேன்=தெரிசிலேன், புல் ஆடு=புற்களாகியும், பூடு ஆய்=பூண்டுகளாகியும், புழு ஆய்=புழுக்களாகியும், மரம் ஆடு=விரட்டாக்களாகியும், பல்=பலவகைப்பட்ட, வருகமாகி=மிருகங்களாகியும், பறவை ஆய்=பட்சிகளாகியும், பாம்பு ஆடு=பாம்புகளாகியும், கல் ஆய்=சாக்களாகியும், மனிதர் ஆய்=மாதுடர்களாகியும், பேய் ஆய்=பேய்களாகியும், கண்கண் ஆய்=கண்களாகியும், வல்=வலிமையுடைய, அகரா ஆடு=அகராக்களாகியும், முனிவர் ஆய்=முனிவர்களாகியும், தேவர் ஆய்=தேவர்களாகியும், செல்லாநின்ற=கடவானின்ற, இ=இந்த, தாவாசங்கமத்துன்=நிலையின்

பொருளும் இயங்கியும் பொருளுமாகிய இருவகைப் பொருள்களுள்ளே, எல்லாப் பிறப்பும்=எல்லாப் பிறவிதானினும், பிறந்து=உற்பவித்து, இளைந்தேன்=மிகவும் மெலிவடைந்தேன், எம்பெருமான்=எமது பெருமானே, மெய்யே=சத்தியமாகவே, இன்று=இப்பொழுது, உன்=உன்னுடைய, பொன்பொன்போலுயர்ந்த, அடிகள்=திருவடிகளை, கண்டு=சேவித்து, வீடு = மோட்சவழியை, உற்றேன்=அடைந்தேன், உய்ய=அடியே னுஜ்ஜீவிக்க டேவன்ம, என்=எனது, உள்ளத்துள்=மனத்தில், ஒங்காரமாய்சின்ற=பிரணவாகாரமாய் விளங்கிய, மெய்யா=நித்தியனே, விடலா=நிர்மலனே, விடைப்பாகா=இடபாருடனே, வேதங்கன்=வேதங்கொல்லாம், ஐயானை=ஐயனே என்று துதிக்க, ஒங்கி=உயர்ந்து, ஆழ்ந்து=ஆழ்ந்து, அகன்ற=விசாலித்த, துண்ணியனே=ருக்குமவடிவானவனே, வெய்யாய்=வெப்பத்தையுடையவனே, சணியாய்=தட்பமாயிருப்பவனே, இயமாகன்ஆம்=ஆன்மவடிவாய் விளங்கும், விடலா=பரிசுத்தனே, பொய்யுயின எல்லாம்=பொய்யாகத்தோன்று மிச்சக வாழ்வனைத்தும், போய் அசல=அகன்றுபோமாறு, வந்து அருளி=எழிந்தருளியவந்து, மெய் ஞானம் ஆகி=உண்மைஞான வடிவாகி, மிளிர்கின்ற=விளங்குகின்ற, மெய்=நித்தியமாகிய, சுடரே=ஜோதிஸ்வரூபமானவனே, எ=எவ்வளவம், ஞானம் அறிவு, இல்லாதேன்=இல்லாதவனாகிய எனக்கு, இன்பம்=பேரின்பத்தை யருளுகின்ற, பெருமானே=சிவபெருமானே, அஞ்ஞானத்தன்னை = மாயாகாரியமாகிய அஞ்ஞானத்தை, அகல்விக்கும்=போக்கியருளுகின்ற, நல் அறிவே=பரஞானவடிவனே, ஆக்கம்=தோற்றமும், அளவு=எல்லையும், இறுதி=முடிவும், இல்லாய்=இல்லாதவனே, அனைத்து உலகு=சகல லோகங்களையும், ஆக்குவாய்=சிருஷ்டிப்பாய், காப்பாய்=இரட்சிப்பாய்=அழிப்பாய்=சங்கரிப்பாய், அருந்தருவாய்=அதக்ரஹிப்பாய், போக்குவாய்=பிறவி நோயை ஒழிப்பாய், என்னை=அடியேனே, நின்=உனது, தொழும்பில்=பணிவிடையில், புகுவிப்பாய்=பிரவேசிக்கச் செய்வாய், ஆற்றத்தில்=உன்னையடையும் வழியில், நேரியாய்=செம்மையாகிய நெறியைத் தருபவனே, சேயாய்=உன்னை உணங்காதவர்க்குத் தாமாயிருப்பவனே, நணியானே=உன்னையடைந்தவர்க்கு வினாந்து அறக்கொடுப்பவனே, மாற்றி=சொல்லுக்கும், மனம்=மனத்திற்கும், சுழிய நின்ற=(எட்டாமல்) அழிதப்பட்டு நின்ற, மறையோனே=இரகசியப் பொருளானவனே, கரந்தபாலொடு=கிறந்த பாலுடனே, கன்னல்=சுருப்பஞ்சாற்றையும், நெய்=நெய்யையும், கலந்தால்போல்=சேர்த்ததுபோல, சிறந்த=விசேஷித்த, அடியார்=அன்புடையவரது, சிந்தனையுள்=மனத்தினுள்ளே, தேன் ஊறியின்று=தேன்போலச் சுரந்துநின்று, பிறந்த=பாலொடுத்த, பிறப்பு=சன்னத்தை, அறக்கும்=ஒழிக்கின்ற, எங்கள் பெருமான்=எமது பெருமானே, ஓர்=ஒப்பற்ற, ஐந்து நிறங்கள்=(செருட்டியாதி பஞ்சசிருத்திய காரணமாகிய) ஐந்துருவங்களை, உடையாய்=கொண்டவனே, விண்ணோர்கள்=தேவர் குழாங்கள், ஏந்த=வைதனத்தியஞ் செய்ய, மறைத்து நுருத்தாய்=(அவர்களுக்குத் தோன்றாமல்) காந்து நின்றவனே, எம்பெருமான்=எமது பிரானே, வல்வினையென் தன்னை=கொடிய வினைவியுடையெனாகிய என்னை, மறைத்திட=மறையுட்படி, முடியை=கவிந்த, மாய

இருளை, மாயாமலமாகிய விருட்டை, அறம்=தருமமும், பாவம்=பாவமும் என
 னும்=என்கிற, அறம்=அரிதாகிய, கயிற்றல்=பாசத்தினால், கட்டி=யாத்து,
 புறம்=வெளிபே, தோல் போர்த்து=தோலினால்மூடி, எங்கும்=எங்குவிடத்தும்
 நிறைந்துள்ள, புழு=புழுக்களையும், அழுக்கு=அழுக்குகளையும், மூடி=மறை
 த்து, மலஞ்சோரும்=மலம் ஒழுக்குகின்ற, ஒன்பது வாயில்=வாய்வாய்க்கையின
 யுடைய, குடிசை=சிறுவீடாகிய தேசத்தை, மலங்க=வருந்துப்படி, புலன் னு
 தம்=பஞ்சேந்திரியங்களும், வஞ்சனைசெய்ய=வஞ்சகஞ் செய்ய, விலங்கு =
 மிருகத்தை யொத்த, மனத்தால்=மனத்தினால், விடலா=மலாதினே, உனக்கு=
 உன் பொருட்டி, கலந்த அன்பாகி=அன்புடையவனாய், உன்=மனம், கசிந்து=
 கரைந்து, உருகும்=உருகுகின்ற, நலம் தான்=நன்மையாயினும், இலாசை=இல்
 லாத, சிறியேற்கு=சிறியவனாகிய என் நிமித்தம், இரங்கி=மனமிரங்கியருளி,
 நிலத்தன்மேல்=பூமியின்மேல், கந்தருளி=எழுந்தருளி வந்து, கீன்=கீண்ட,
 கழல்கள்=திருவடிகளை, காட்டி=காண்பித்து, நாயின்=நாயைப் பார்க்கிலும்,
 கடையாய் கிடந்த=இழிஞ்ஞையிருந்த, அடியேற்கு=அடியேனுக்கு, தாயில்
 =நாயினும், சிறந்த =மேன்மையான, தயாஆன =தையுடையவனாகிய,
 தத்துவனே=உண்மையானவனே, மாசு அற்ற=கனக்கமில்லாத, சோதிய
 ஒளி, மலர்ந்த=விரிந்த, மலர்சுடரே=மிஞ்சுவொளியிருவனே, தேசனே
 =புகழ்ச்சி விளக்க முடையவனே, தேன்=தேன்போலு மினிய குண
 ன்களையுடையானே, ஆர் அமுதே=அரிய தேவாமிர்தமே, சிவபுரனே
 =ஸ்ரீகைலாசவாசனே, பாசம் ஆம் பற்று=பஞ்சபாசத் தொடர்பை,
 அற்று=அறச்செய்து, பாரிக்கும்=காத்தருளுகின்ற, ஆரியனே=ஆசாரிய
 னே, நேசம்=அன்போடு, அருள்புரிந்து=கிருபைசெய்து, நெஞ்சில் = என்
 மனத்திலுள்ள, வஞ்சம்=வஞ்சனைகள், கெட=அழிய, பேராது=விட்டுநீங்
 காமல், நின்ற=நிலைபெற்ற, பெருங்கருணை=பெரியகிருபையாகிய, பேர் ஆதே=
 பெரிய நதியே, ஆரா அமுதே=தெவிட்டாத வறுதமே, அளவு இல்லா=அளந்
 தகல்யாண குணங்களையுடைய, பெம்மானே=பெருமானே, ஓராதார்=ஆராய்ந்
 தறியாதவரது, உள்ளத்து=மனத்துள், ஒளிக்கும்=மறைகின்ற, ஒளியானே=
 தேஜோரூபனே, நீராய்=என்மனத்தை நீராக, உருக்கி=உருகச்செய்து, என் =
 எனது, ஆர் உயிர் ஆய்=அரியவுயிராகி, நின்றானே=நின்றவனே, இன்பமும்=
 (தனக்கென) ஓர்சுகமும், துன்பமும்=துக்கமும், இல்லானே=இல்லாதவனே,
 உள்ளானே= (அன்பர் விஷயத்தில் அவைகளை) யுடையவனே, அன்பருக்கு =
 அடியார்களிடத்து, அன்பனே=மிருந்த அன்பையுடையவனே, பாவையும்
 ஆய்=எல்லாப்பொருள்களுமாகி, அல்லையும் ஆய்=அவைவனைத்து மல்லாதவனு
 மாகிய, சோதியனே=தேஜோமயனே, துன் இருனே=மிருந்த அந்தவாசன
 வனே, தோன்றா=பாவரானு முறைப்பாடாத, பெருமையனே=பெருமையுடை
 யவனே, ஆதியனே=அண்டகோடிக்கெல்லாம் முதலானவனே, அந்தம்=இது
 தியும், நடு ஆகி=நடுவுமாகியும், அல்லனே=அவைகளல்லாதவனுமா யிருப்பவ
 னே, என்னை=தமியேனே, ஈர்த்து=உலிய இழுத்து, ஆட்கொண்ட=ஆண்டி
 கொண்டருளிய, எந்தை = எமது தந்தையாகிய, பெருமானே = வடவுள்ளு

கூர்ந்த=கூரிய, மெய்ஞ்ஞானத்தால் = மெய்யறிவிலுங், கொண்டு = தேர்ந்து, உணர்வார்தம்=அறிபவருடைய, கருத்தின்=கருத்தினாலும், நோக்கு=நோக்குதற்கு, அரிய=அரிதாகிய, கோக்கே=காட்சியே, துணுக்கு=துட்பமாய், அரிய=தெரிதற்கரிதாகிய, தன் = துட்பமாகிய, உணர்வே = ஞானவுருவானவனே, போக்கும்=மகாப் பிரளயகாலத்தி லழிதலும், வரவும்=கிருட்டிகாலத்தண்டாதலும், புணர்வு=அவற்றின் சம்பந்தமும், இல்லா=இல்லாத புண்ணியனே=தருமவடிவானவனே, காக்கும்=எம்மை யிரட்சிக்கும், எம்=எமது, காவலனே=இரட்சகனே, காண்பு=காணுதற்கு, அரிய=எட்டாத, பேர் ஒளியே=பெரிய ஒளியே, ஆற்று=அடியவர்க் கணுக்கிரகிக்கின்ற, இன்ப வெள்ளமே=பேரானந்தப் பெருக்கே, அத்தா=எமது பரமபிதாவே, மிக்காய்நின்ற=உயர்ந்த, தோற்றம்=காட்சியையுடைய, சுடர் ஒளியாய்=விளங்குகின்ற வொளியாகி, சொல்லாத=வாக்கினுற் சொல்லற்கரிய, துண்ணுணர்வாய்=துண்ணறிவாகி, மாற்றம் ஆம் = வேறுபாட்டை யுடையதாகிய, வையசத்தில்=பூமியில், வெவ்வேறே வந்து=வெவ்வேறுருவாய் வந்து, அறிவு ஆம் = (மெய்ஞ்ஞானிகளால்) அறியக்கூடிய, தேற்றனே=நிச்சயப்பொருளானவனே, தேற்றத்தெளிகே=தெளிவுக்குட்டெளிகே, என்=எனது, சிந்தையுள்=மனத்தில், ஊற்று ஆன=ஊற்று நீர்ப்பெருக்கையொத்த, உண்=உண்ணுதற்குரிய, ஆர் அமுதே=அரிய அயிர் தம்போன்றவனே, உடையானே = என்னை அடுமையாகக் கொண்டவனே, வேற்றுவிசாரம் = பலவேறு விகாரங்களையுடைய, விடக்கு = மாறிச்சுட்பந்தமாகிய, உடம்பினுள்=சரித்தில், கிடப்ப = தங்கியிருப்பதற்கு, ஆற்றேன்=மனத்தாளேன், எம் ஐயா=எம்மைதனே, அரனே=சக்கராகர்ச்சனே, ஓ என்று என்று = ஒ வென்று பலகான் முறையிட்டு, போற்றி = வணக்கி, புதழ்ந்து இருந்து=உனது கீர்த்தியைப் பலகாற்புதழ்ந்து, பெய்கெட்டு = (அப்புதழ்ச்சிப் பயனல்) பொய்யாகிய விடையவாக்களை யொழித்த, பெய் ஆன=மெய்ஞ்ஞானவடிவாய் சிந்தைவர்கள், மீட்டு=திரும்பவும், இக்குவந்து = இவ்வுலகின் கண்வந்து, வினை பிறவி=வினை காரணமாக வரும் பிறவியை, சாராமே=சாராமல், கள்ளம்=வஞ்சனையைச் செய்கின்ற, புலம் = ஐய்புலன்களுக் கிடமாகிய, குரம்பை=சரித்தினுண்டாகும், கட்டு=பாசப்பந்தங்களை, அழிக்கவல்லானே, நசிப்பிக்க வல்லவனே, நன் இருளில்=நடு ராத்திரியில், நடட்டம்=திருநடனம், பயின்று ஆடும்=பழகி ஆடுகின்ற, நாதனே=நாதத்துவத்தின் முடிவானவனே, தில்லையுள் = தில்லை வனமாகிய சிதம்பரத்தில், கூத்தனே=(பஞ்சகிர்த்திய) நடனஞ் செய்பவனே, தென்=அழகிய, பாண்டி நாட்டானே, பாண்டிவளநாட்டையுடையவனே, அல்லல்=துன்பத்தைத் தருகிற, பிறவி=பிறவியை, அறுப்பானே=ஒழிப்பவனே, ஒ என்று=ஒ வென்று கூச்சலிட்டு, சொல்லற்கு=வாக்கினுற் சொல்லுதற்கும், அறியானே=அறியவனை, சொல்லி=பலகாற் புதழ்ந்து, திருவடிக்கீழ்=அவனது ஸ்ரீபாதங்களில், சொல்லிய=சாத்தியருளிய, பாட்டின் = சொன்மாலையின், பொருள்=ஞானார்த்தத்தை, உணர்ந்து=அறிந்து, சொல்லுவார்=சொல்ல வல்லவர்களான, பல்லோரும்=பலரும், சிவபுரத்தின் உன் ஆர்=சிவலோகத்தில் வாழ்கின்ற, சிவன் = சிவபெருமானது, அடிக்கீழ்=திருவடியின்

கீழ், பணிந்து=யாவரும் வணங்கி, ஏத்த=துதிக்க, செவ்வர்=சென்று வாழ்த்தி
ருக்கப் பெறுவர். (ஏ-று.)

விசேடவுரை.

நமச்சிவாய வாழ்கவென ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை முற்கூறிப், பின்னர், அப்ப
ஞ்சாட்சரப் பொருளாயமைந்த சிவபெருமானே, நாதனென்றெடுத்துக் கூறியது,
வாச்சிய மான்மியத்தினும் வாசகமான்மியமே சிறப்புடைத்தென் றறிவித்தற்கென்க. குருமணி=தேசிகரத்ன மெனினு மமையும், ஆகமமாகிந்து அண்ணிப்பான் என்றது, “வேதங்கிடந்து தடுமாறும் வஞ்சுவெளி” எனவும்,
“எழுதருமறை கடேரு விறைவனை” எனவும், “வேதங்க னையாவென வோங்கி யாழ்த்தகன்ற துண்ணியனே” எனவும் போந்த ப்ரமாணங்களால் வேதங்களே யின்னமும் இறைவனது திருவடிப் பேற்றிற் கருகமில்லா துழல்வதாய் ஏற்படுதலின் அவ்வேதத்தினும் ஆகமமே சிறப்புடைத் தென்பதை வினங்கி நின்றது. ஆகமம், ஆ=பசு, க=பதி, ம=பாசம், எனவே, பதிபசு பாசங்களாகிய திரிபதார்த்த லட்சணங்களை யுணர்த்து தூலென்பது பொருள். புறத்தார்க்கு என்றது, அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் என்னு முக்கூற்றுப் புறச்சமயத்தவர்க் கெனினும் பொருந்தும். ஒங்காரமாய் நின்ற மெய்யனென்றதை, “ஆதிதனிலோ மென்னும் பதமதாசு மந்தமதிற் சிவாயவொலி யணைந்துநிற்கும், ஒதியவா நெழுத்தினையு முடைத்தே யிந்த வோமென்னும் பதப்பொருடானுயிர்கட்கெல்லாம், போதகனாய்ப்பொருவிலியாய் நிற்குமீசன்பொருந்துமவன் சத்திவித மைந்து மற்றை, ஏதமிலா வஞ்செழுத்தின் பொருளெயெண்ணி விருபயனு முயிரடையு மிவற்றாலென்றும்” எனவும், “புங்கிறைவன்றனை வணங்கி நிகழ்ந்தவெலாம் விண்ணப்பஞ் செய்யப் பூந்தேன், நக்க நறுந்தொடை யிதழித்கடவுள்வர்தமை நோக்கி நவிலவானென்னே, உக்கமலன் விரவியவாநம்மை யுனம்புதல்வனையு மன்றே மா, மிக்க புகழ்ச்சுருதி பெல்லாம் பிரணவத்தின் பொருளாக வினங்குமாதே” எனவும் வருவனவற்றிற்கான்க. நிறங்களுரைத்துடையாயென்றது, சிருஷ்டி, திதி, சம்ஹாரம், திரோபவம், அறுக்கமென்னும் பஞ்சகிர்த்தியந் காரணமாகப், பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மஹேஸ்வரன், சதாசிவம், என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளாய் வினங்கி நின்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

நீ ந சீ சீ நீ ர ம் ப ல ம்.

இரண்டாவது

கீ ர் த் தி த் தி ரு வ க வ ல்.

அதாவது

சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை.

நினைமண் டிலவா சிரியப்பா.

நீ ந சீ சீ நீ ர ம் ப ல ம்.

தில்லைமுதாராடியதிருவடி

பல்லுயிரெல்லா ம்பயின் நனனாகி

யெண்ணில்பல்குணமெழில்பெறவிளங்கி

மண்ணும்விண்ணும்வானோருலகுந்

ரு துன்னியகல்விதோற்றியுமழித்து

மென்னுடையிருளையேறத்தூந்து

மடியாருள்ளத்தன்புமீதூர்க்

குடியாக்கொண்டகொள்கையஞ்சிறப்பு

மன்னுமாமலைமேகந்திரமதனிற்

க0 சொன்னவாகமந்தோற்றுவித்தருளியுந்

கல்லாடத்துக்கலந்தினிதருளி

நல்லாளோடுயப்புறவெய்தியும்

பஞ்சப்பள்ளியிற்பான்மொழிதன்னோடு

மெஞ்சாதினமென்னருள்வினைத்துங்

கரு கிராதவேடமொடுகிஞ்சுகவாயவள்

விராவுகொங்கைநற்றடம்படிந்துங்

கேவேடராகிக்கெளிறுபடுத்து

மாவேட்டாசிவவாகமம்வாங்கியு

மற்றவைதம்மைமேகந்திரத்திருந்

உ0 துற்றவைம்முகங்களாற்பணித்தருளியு

நத்தம்பாடியினுன்மறையோனா

யந்தமிலாரியனாயமர்தருளியும்
வேறுவேறுருவும்வேறுவேறியற்கையு
நாறு நூறுயிரமியல்பினதானி

உரு யேறுடையீசனிப்புவனியையுய்யக்
கூறுடைமங்கையுந்தானும்வந்தருளிக்
குதிரையைக்கொண்டுருடநாதன்மிசைக்
சதுர்படச்சாத்தாய்தானெழுந்தருளியும்
வேலம்புத்தூர்விட்டேறருளிக்

௩௦ கோலம்பொலிவுகாட்டியகொள்கையுந்
தர்ப்பணமதனிற்சாந்தம்புத்தூர்
விற்பொருவேடற்கீர்தவினாவு
மொக்கணியருளியமுழுத்தழன்மேனி
சொக்கதாகக்காட்டியதொன்மையு

௩௧ மரியொடுபிரமற்களவறியொண்ணு
நரியைக்குதிரையாக்கியநன்மையு
மாண்டுகொண்டருளவழகுறுதிருவடி
பாண்டியன்நனக்குப்பரிமாவிந்
நீண்டுகனகமிசையப்பெறாஅ

௪௦ தாண்டானெங்கோனருள்வழியிருப்பத்
தூண்டுகோதிதேதாற்றியதொன்மையு
மந்தனனாகியாண்டுகொண்டருளி
யிர்திரனாலங்காட்டியவியல்பு
மதுரைப்பெருநன்மாநகரிருந்து

௪௧ குதிரைச்சேவகனாகியகொள்கையு
மாங்குதுதன்னிலடியவட்காகப்
பாங்காய்மண்குமந்தருளியபரிசு
முத்தரகோசமங்கையுளிருந்து
வித்தகவேடங்காட்டியவியல்பும்

௫௦ பூவணமதனிற்பொலிந்திருந்தருளித்
தூவணமேனிகாட்டியதொன்மையும்
வாதவூரினில்வந்தினிதருளிப்
பாதச்சிலம்பொலிகாட்டியபண்புந்
திருவார்பெருந்துறைச்செல்வனாகிக் ,

௫௧ கருவார்சோதியிற்கரத்தகள்ளமும்
பூவலமதனிற்பொலிந்தினிதருளிப்

பாவநாசமாக்கியபரிசுந்

தண்ணீர்ப்பந்தர்சயம்பெறவைத்து

நன்னீர்ச்சேவகனாகியநன்மையும்

௯௦ விருத்தினனாகிவெண்காடதனிற்

குருத்தின்கீழன்றிருந்தகொள்கையும்

பட்டமங்கையிற்பாங்காயிருந்தங்

கட்டமாகித்தியருளியவதுவும்

வேடுவனாகவேண்டுருக்கொண்டு

௯௧ காடதுதன்னிற்குந்தகள்ளமு

மெய்க்காட்டிட்டுவேண்டுருக்கொண்டு

தக்கானொருவனாகியதன்மையு

மோரியூரினாகத்தனிதருளீப்

பாரிரும்பாலகனாகியபரிசும்

௯௨ பாண்டீர்தன்னிலீண்டவிருந்துந்

தேவூர்த்தென்பாற்றிகழ்தருதீவிற்

கோவாரகோலங்கொண்டகொள்கையும்

தேனமர்சோலைத்திருவாழரின்

நானந்தன்னைநல்கியநன்மையு

௯௩ மிடைமருததனிலீண்டவிருந்து

படிமப்பாதம்வைத்தவப்பரிசு

மேகம்பத்தினியல்பாயிருந்து

பாகம்பெண்ணோடாயினபரிசுந்

திருவாஞ்சியத்திற்கீர்பெறவிருந்து

௯௪ மருவார்சூழவியொடுமகிழ்தவண்ணமுஞ்

சேவகனாகித்திண்சிலையேந்திப்

பாவகம்பலபலகாட்டியபரிசுங்

கடம்பூர்தன்னிலிடம்பெறவிருந்து

மீங்கோய்மலையிலெழிலதுகாட்டியு

௯௫ மையாறதனிர்சைவனாகியுந்

துருத்திதன்னிலருத்தியோடிருந்துந்

திருப்பனைபூரில்விருப்பனாகியுங்

கழுமலமதனிற்காட்சிகொடுத்துங்

கழுக்குன்றதனில்வழுக்காதிருந்தும்

௯௬ புறம்பயமதனிலறம்பலவருளியுங்

குற்றலத்துக்குரியாயிருந்து

- மந்தமில்பெருமையழலுருக்கரந்து
சுந்தரவேடத்தொருமுதலுருவுகொண்
டித்திரஞாலம்பேர்லவந்தருளி
- ௯௩ யெவ்வெவர்தன்மையுத்தன்வயிற்படுத்துத்
தானையாகியதயாபானெம்மிறை
சந்திரதிபத்துச்சாந்திரனாகி
யந்தரத்திழிந்துவந்தழகமர்பாலையுட்
சுந்தரத்தன்மையொடுதுதைத்திருத்தருளியு
- ௧௦௦ மந்திரமாமலைமேகந்திரவெற்ப
னந்தமில்பெருமையருளுடையண்ண
லெந்தமையாண்டபரிசுதுபகரி
னாற்றலதுவுடையழகமர்திருவுரு
நீற்றுக்காடிநிமிர்ந்துகாட்டியு
- ௧௦௩ மூனத்தன்னையொருங்குடனறுக்கு
மானந்தம்மேயாறாவருளியு
மாதிற்கூறுடைமாப்பெருங்கருணைய
னாதப்பெரும்பறைவின்றுகறங்கவு
மழுக்கடையாமலாண்டுகொண்டருள்பவன்
- ௧௧௦ கழுக்கடைதன்னைக்கைக்கொண்டருளியு
மூலமாகியமும்பலமறுக்குந்
தூயமேனிச்சுடர்வீடுசோதி
காதலனாகிக்கழநீர்மலை
யேலுடைத்தாகவெழில்பெறவணிந்து
- ௧௧௩ மரியொடுபிறமற்களவறியாதவன்
பரிமாவினமிசைப்பயின்றவண்ணமு
மீண்வொராவழிபருள்புரிபவன்
பாண்டிகாடேபழம்பதியாகவும்
பத்திசெய்யடியரைப்பாரம்பரத்துய்ப்பவ
- ௧௨௦ னுத்தரகோசமங்கையூராகவு
மாதிரூர்த்திகட்கருள்புரித்தருளிய
தேவதேவன்றிருப்பெயராகவு
மிருள்கடித்தருளியவின்பலூர்தி
யருளியபெருமையருண்டலையாகவு
- ௧௨௩ மெப்பெருத்தன்மையுமெவ்வெவர்திறமு

மப்பரிசுதனாலாண்டுகொண்டருளி
நாயினேனைநலமலிதில்லையுட்
கோலமார்தருபொதுவினில்வருகென
வேலவெனனையீங்கொழித்தருளி

கந௦ யன்றுடன்சென்றவருள்பெறுமடியவ
ரொன்றவொன்றவுடன் கலந்தருளியு
மெய்தவந்திலாதாரொரியிற்பாயவ
மாலதுவாகிமயக்கமெய்தியும்
பூதலமதனிற்புரண்டுவிழ்தலறியுங்

கந௫ கால்விசைத்தோடிக்கடல்புகமணமு
நாதநாதவென்றமுதலற்றிப்
பாதமெய்தினர்பாதமெய்தவார்
பதஞ்சலிக்கருளியபரமநாடகவென்
றிதஞ்சலிப்பெய்தநின்றேங்கினரேங்கவு

கச௦ மெழில்பெறுமிமயத்தியபுடையமபொற
பொலிதருபுலியூர்ப்பொதுவினிடநலில்
கனிதருசெவ்வாயுமையொடுகளிக்
கருளியதிருமுகத்தழகுறுசிறுகை
யிறைவனீண்டியவடிவவரோடும்

கச௫ பொலிதருபுலியூர்ப்புக்கனிதருளின
னொலிதருகைலையுபர்கிழவோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(ப-ரை.) தில்லை = திருத்திலைவனமென்கிற மூதூர் = பழையநகரின்
கண், ஆடிய, பஞ்சுகிருத்திய நடனஞ் செய்தருளிய, திருவடி = திருவடியானது
பல் = பலவகைப்பட்ட, உயிர் எல்லாம் = ஆன்மகோடிகளைத்தினுள்ளுடைய, பயி
ன்றனன் ஆகி = வியாபித்திருப்பவனாகி, என்னில் = அளவிறந்த, பல்குணம் =
பலதற்குணங்களோடு, ஏழில்பெற = அழகுபொருந்த, விளங்கி = பிரகாசித்த,
மண்ணும் = பூலோகத்தினும், விண்ணும் = சுவாக்லோகத்தினும், வானோர் உல
கும் = மற்றைத்தேவருகத்தினும், துன்னிய = பொருந்திய, கல்வி = கல்வினை =
தோற்றியும் = உண்டாகியும், அழித்தும் = மறைத்தும், என்னுடை = அடிபெறு
டைய, இருனை = அஞ்ஞானவிரூபி, ஏற = அறவே, துறத்தும் = நீக்கியும், அடி
யார் = தொண்டரது, உள்ளத்து = மனத்தில், அன்பு = அன்பானது, மீதற =
அதிகரிக்க, குடியாக்கொண்ட = குடியிருப்பாக்கொண்டருளிய, கொண்கையும் =
கோட்பாடும், சிறப்பும் = (அக்கொண்கையாலுண்டாகும்) புகழ்ச்சியும், மண்
னும் = நிலைபெற்ற, மா = பெரிய, மகேந்திரமலையதனில் = மகேந்திரபர்வதத்திலி
ருந்து, சொன்ன = உபதேசித்தருளிய, ஆகமம் = (காயிகாதி) யிருபத்தெட்டு)

சிவாகமங்களையும், தோற்றவித்த அருளியும்=வெளிவிட்டருளியும், கண்ணிடத்
 தில்=திருக்கல்லாடமென்னும் கேடத்திரத்தில், இனிது=இனிதான, மண்ண
 னோடு (பெண்ணின்னல்லாளாயி) உமாதேவியாரோடு, கைத்தருளி=ஒருமிக்க,
 நயப்பு உற = யாவரும் விருப்பிவழிபடும்படி, எய்தியும் = எழுந்தருளியிருந்
 தும், பஞ்சப்பள்ளியில்=பஞ்சசயனமென்னும் கேடத்திரத்தில், பாங்கால்
 போலுமினிய, மொழிதன்னொடும் = மொழியையுடையவுமாதேவியாரோடும்,
 எஞ்சாது=ருவையாயல், ஈண்டும் = நான்குநாள்கள்விருத்திபடைபெற்ற, இன்
 அருள்=பெருங்கருணையை, விளைத்தும்=புரிந்தும், கிராதேவடொருமே=வேட
 வடிவுடன், கிஞ்சகம்=முன்னுருக்கமலர் போன்ற, வாயவன்=தந்தத்தினைபு
 டைய உமாதேவியின், விராவு=ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்திருக்கிற, நல் = அழ
 கிய, கொங்கைத்தட்டம்=ஸ்தன தடத்தில், படிந்தும்=மூழ்கியும், கேவேடர்
 ஆகி=மீன்விலுராகி, கெளிதுஅது = கெளிற்றமீன்களை, படுத்தும் = பிடித்
 து, மா=பெருமை பொருந்திய, வேட்டுஆகிய=விருப்பத்தினைபுடையதாகிய,
 ஆகயம்=ஆசுமங்களை, வாங்கியும் = கடலினின்றெடுத்தும், மற்று=பின்னும்,
 அவைசம்மை=அவ்வாகமங்களை, கேடத்திரத்து இருந்து=மேகத்திர மலையிலிரு
 ந்து, உற்ற=தனக்குரிய, ஐர்முசங்காளால்=(தற்புருஷம்) முசவிய ஐந்துதிரு
 முகங்களாலும், பணித்துஅருளியும்=உபதேசித்தருளியும், நந்தம்பாடியில்=
 நந்தம்பாடியென்னுந் தில்=கேடத்திரத்தில், நால்மறையே=நான்கு வேதா
 திகாரியான பிராமணேத்தமனாய், அந்தம்இல்=முடிவற்ற, ஆரியனாய்=ஆசாரி
 யனாய், அயந்தருளியும்=விளங்கியிருந்தும், வேறுவேறு உருவும்=வெவ்வேறு
 வடிவங்களும், வேறுவேறுஇயற்கையும்=வெவ்வேறுகுணங்களும், துறதுறு
 ஆயிரம்=துறு இலட்சம், இயல்பினதாகி=வகையினையுடையதாகி, ஏறு=இட
 பவாகந்தை, உடை=தனக்குரியதாகக்கொண்ட, ஈசன்=சிவபெருமான், இ=
 இந்த, புவனியை=பிரபஞ்சத்தை, உய்ய=உஜ்ஜீவிககச் செய்யும்பொருட்டு,
 கூறுஉடை=தனதுதேகத்திலொருபாகத்தைபுடைய, மங்கையும் = உமாதேவி
 யாரும், தானும் = தானுமாக, வந்தருளி=எழுந்தருளி, குடாடுஅன்மிகை=
 மேல்நாட்டிலிருந்து, குதிரையைக்கொண்டு=குதிரைகளோடொட்டிக்கொண்டு,
 சதாபட=அழகுண்டாக, சாத்நாய்=குதிரைவீரனாய், தான் எழுந்தருளியும்=
 தானே எழுந்தருளியவந்தும், வேலம்புத்தூர்=திருவேலம்புத்தூரில், ஏறவிட்டு
 அருளி=இடபாருடனாயிருந்து, கோலம்பொலிவு=திருக்கோலப் பொலியை,
 காட்டிய=சாண்பித்த, கொள்ளையும்=கோட்பாடும், சாத்தம்புத்தூர்=சாத்தம்
 புத்தூரில், வில்=வில்வினா, பொரு=போர்செய்யப்பட்ட, வேடங்கு=ஒருவே
 டனுக்கு, தர்ப்பணமதனில்=கண்ணடியில், ஈந்த=காட்சிக்கொடுத்தருளிய, விளை
 வும்=பயனும், மொக்கணி=பூமிப்பின்பிப், அருளிய=எழுந்தருளிய, முன்னு
 தமுன்மேனி=மிகுந்த அக்கினிஸ்வரூபத்தை, அரிமொடு=விஷ்ணுதேவாரோடு,
 பிரமங்கு=பிரமதேவனுக்காணும்படி, சொன்மை=முந்தலத்தினே, கொண்
 தாக=கனக்கமில்லாமல் (வெளிப்படையாய்) காட்டியும்=சாண்பித்தும், அனை
 அரிய=அவ்விருவராவ (மச்சொருபத்தை) அனைத்திதற்கு=ஒன்றாக
 எட்டாதவன், நரியை=(அடியேன்பொருட்டுக்) காட்டியுள்ள நரியை.

கொண்டு, இத்திரஞாலம்போல்=இத்திரஞாலம்போல, வந்துஅருளி = எழுந்தருளி, எ எவர்தன்மையும்=எவ்வெவரிபந்நகையையும், தன்வயின்படுத்து=தன்னிடத்து அடக்கி, தானேஆகிய=தானொருவனேமுழுமுதற்கடவனாகிய, சபாபான்=கருணையிற்றிற்றவனும், எம்இறை=எமதுதலைவனுமாகிய கடவுள், சந்திரதிபத்து=சந்திரதிபத்தில், சாந்திரன்ஆகி=சாந்திரபோதகனும், அந்தர்த்தஇழித்துவந்து=புரிமகாசையைத்தினின்மெழுந்தருளிவந்து, அழகமர்=அழகுபொருத்திய, பாசையுள் = திருப்பாசையவனத்தில், சுந்தரத்தன்மையொடு = அழகியதிருக்கோலத்தோடு, துதைத்து=பொருந்தி, வந்துஅருளியும் = எழுந்தருளிவந்தும், மந்திரம்=இரகசியத்தானம், ஆம்=ஆகிய, மலை=பெரியமலையாகிய, மகேந்திரபெற்பன்=மகேந்திரமலையையுடையவன், அந்தமில்=முடிவில்லாத, பெருமை=மேன்மையையும், அருள்=கருணையையும், உடை=உடைய, அண்ணல் = பெருமையிற்றிற்றவன், எம்மமை = எம்மை, ஆண்ட=ஆட்கொண்ட, பரிசுது=தன்மையை, பசரின் = சொல்லுமிடத்து, ஆற்றல்அது=வல்லமையை, உடை=உடைய, அழகமர் = அழகமைந்த, திருஉரு = திருவடிவை, நீற்றுக்கொடி = திருநீற்றிரையையோடு, நிமிர்ந்து = உயர்ந்து, காட்டியும் = காண்பித்தும், ஊனத்தன்னை=பிறவித்துன்பத்தை, ஒருங்கு = ஒருமிக்க, உடன் = உடனே, அறுக்கும்=ஒழிக்கின்ற, ஆனந்தம்எ = இன்பமே, ஆறுஆசுஅருளியும் = பிரயோசனமாகவருளிச்செய்தும், மாதின் = உமாதேவிதங்கிய, கூறுஉடை = இடதுபாகத்தைபுடைய, மாபெருங்கருணையன் = மிகவுமுயர்ந்த கருணையை உடையவன், நாதம் = நாதத்துவமாகிய, பெரும் = பெரிய, பறை=முரசு, வலின்று = முழங்கி, கறங்கவும் = ஒலிக்கவும், அழுக்கு = மாசு, அடையாமல்=பொருந்தாமல், ஆண்டுகொண்டருள்பவன் = ஆட்கொண்டருள்வோன், கழுக்கடைதன்னை = குலாயுத்தை, கைகொண்டு அருளியும் = கைப்பிடித்தருளியும், மூலமாகிய = பிறவிப்பிணிக்குக் காரணமாகிய, மும்மலம்=(ஆணவம், மாயை, கன்மமென்று சொல்லப்பட்ட) மூன்று மலங்களையும், அறுக்கும் = சேதிக்கின்ற, தாய = பரிசுத்தமாகிய, மேனி = திருமேனியின், கூடர் = காத்தியை, விதி = ஏறிகின்ற, சோதி = ஒளிவடிவானவன், கழுநீர்மலை = செங்கழுநீர்மலர்மலையில், காதலன்ஆகி=விருப்பமுடையவனாகி, எவ்உடைத்தாக = பொருத்தமுடைத்தாக, எழில்பெற அணிந்தும் = அழகாய்அணிந்தும், அரிபொடுபிரமற்கு=பிரம்மவிஷ்ணுக்களுக்கு, அளவு=இத்தன்மையென்று, அறிபாதவன்=அறியப்படாதவன், பரிமாவின்மிசை=குதிரையின்மீது, பயின்றவண்ணமும்=ஏறியந்த தன்மையும், மீண்டும்=மறுபடியும், வாராவழி = பிறவியையடையாத மோட்சமார்க்கத்தை, அருள்புரிபவன் = (அடியார்க்குக் கிருபைசெய்யவனாகிய) வெபெருமான், பாண்டிநாடே=பாண்டிவளநாடே, பழம் பதிபாசவும்=பழமையாய்வளிக்கும் ஸ்தலமாகக்கொண்டும், பத்திசெய்தன்னிடந்துபுகைத்துத் தொண்டசெய்திட, அடியரை = அடியார்களை, பரம்பரத்து=மிஷம்மேலான மோட்சவுலகத்தில், உய்ப்பவன் = வைப்பவன், உத்தரகோசமங்கன்=திருவுத்தரகோசமங்கையை, ஊர்ஆ=ஊராசக்கொண்டும், ஆதிமூர்த்திசுக்கு=திருமூர்த்திகளுக்கு, அருள்புரித்தருளிய=திருவருள்செய்தனுக்களித்த,

தேவதேவன் = மகாதேவனது, திருப்பெயராகவும் = திருநாமமாகவும்,
 இருள் = மாயையாகியவிருட்டை, எழுத்து = ரீதி, அருளிய = அடியெழுத்துக்
 கிருபைசெய்தருளிய, இன்பபூர்ஜி = ஆனந்தபூர்ஜி, அருளியபெருமை = அருள்செ
 ய்தபெருமை, அருள்மலைஆகவும் = திருவருள்மலையாகவும், பெருந்தகையையும் =
 எப்படிப்பட்டபெருந்தன்மையையும், எவர்திரமும் = எவ்வகைப்பட்ட திறத்தி
 னையும், அபரிசு அதனூல் = அவ்வர்தன்மைகளால், ஆண்டுமொன்றருளி = ஆட்
 கொண்டருளி, நாயினேனை = நாய்போல்வேனை, நலமவி = நன்மைவிருத்தி, திங்
 லையுள் = திருத்தில்லையின்சண், கோலம் = அழகு, ஆர்சரு = நிறைந்த, பொதுவி
 னில் = அம்பலத்தில், வருகனை = வருகவென்று, எவ = ஏற்க, என்னை = அடியேனை
 ஈங்கு = இவ்விடத்தே, ஒழித்தருளி = நீக்கியருளி, அன்று = அன்று, உடன்பெ
 ண்ற = தன்னோடுகூடச்சென்ற, அருள்பெறும் = திருவருளைப்பெற்ற, அடிய
 வர் = அடியார்கள், ஒன்றொன்ற = பொருந்தப்பொருந்த, உடன்கலந்து அருளி
 யும் = அவருடன் சேர்ந்தருளியும், எய்தவந்திலாதார் = அடையவராதவர்கள், எரி
 யில்பாயவும் = தீயிற்பாயவும், மாலதுஆகி = ஆகைகொண்டு, மயக்கமாகியும் = மய
 க்கியும், பூதலம்அதனில் = பூமியின்மேல், வீழ்ந்து = விழுந்து, புரண்டு = புரண்டு,
 அலறியும் = அலறியும், கால் = காலால், விசைத்து = வேகக்கொண்டு, ஒடி = செ
 ன்று, கடல்புக = கடலில்விழ, மண்டி = நெருங்கி, நாநாதவன்று = தலைவனே
 தலைவனே என்று, அழுது அரற்றி = அழுதுகத்தி, பாதம்எய்தினர் = திருவடிபைய
 யடைந்தவர்கள், பாதம்எய்தவும் = திருவடியையடையவும், பதஞ்சலிக்கு = பதஞ்
 சலிமுனிவருக்கு, அருளிய = கிருபைசெய்த, பரமநாடகவன்று = ஆனந்தக்கத்த
 னே என்று, இசம் = மனம், சலிப்புஎய்த = கலக்கத்தால்வருந்த, நின்ற = இருந்
 து, ஏங்கினர் = ஏக்கமுற்றிருந்தவர், ஏங்கவும் = ஏக்கமடையவும், எழில்பெறும் =
 அழகைக்கொண்ட, இயத்து = இமயமலையின், இயல்புஉடை = தன்மையைபு
 டைய, அம் = அழகிய, பொன் = பொன்மயமாய், பொலிதரு = விளங்குகின்ற,
 புவியூர்பொதுவினில் = தில்லையம்பலத்தினில், நடம்நவில் = நடனஞ்செய்த,
 கனிதரு = கொவ்வைக்கனிபோன்ற, செவ்வாய் = சிவந்தவாயினையுடைய, உமை
 பொடு = உமாதேவியோடு, காளிக்கு = காளிமாதேவிக்கும், அருளிய = அருள்
 புரிந்த, திருமுகத்து = திருமுகத்தில், அழகுஉய = அழகுபொருந்திய, திருநகை
 = புத்தகையினையுடைய, இறைவன் = எம்பெருமான், ஈண்டிய = தன் திருவடி
 யை சரணுக்கொண்ட, அடியவரோடும் = அடியார்களுடனே, ஒலிதரு = ஒலிக்
 கின்ற, உயர்சைலை = ஊழிதோறுமழியாமல் வளர்த்தேறநிறைவுபெற்று,
 சிறுவோன் = உரியோன், பொலிதரு = விளங்குகின்ற, புவியூர் = திருப்புவியூர்
 ஈன், இனிது = இனிதாக, புக்கு அருளினன் = புக்குத்தருளினன். (அ-து)

விசேடவுரை.

ஏகம்பத்தினியல்பாயிருந்து, பாசம் பெண்ணோடாயின பரிசெய்ததை,
 பாஞ்சிப்புராணம் அருணாசலபுராண முதலியவற்றாலும், விநுத்தினாலுமிவன்
 பாடதனிற் குருத்திழைன்றிருந்த கொன்மையுமென்றதை - திருத்தொண்டப்
 புராணத்துள் சிறுத்தொண்டராயனார் புராணத்தாலும், வேலுவாலுமிவன்

குக்கொண்டு காடதுதன்னிற் கர்த்தன்னமும் என்றதை, திருமுருகன் பூண்டிப் புராணம், கந்தரர் லேபிறி முதலியவற்றானும் சேவகனாகித் திண்ணியேப் திப், பாவசம் பலலகாட்டிய பரிசுமன்றதை, திருவிளையாடல் மெய்க்காட்டி ட்ட படலத்தானும், கனிதரு செவ்வாயுமையொடுகளிக் கருளிய திருமுசத் தென்றதை திருவாலங்காட்டிப் புராணத்தானும், குற்றலத்துக் குறியாயிருந்து மென்றதை, திருக்குற்றலப் புராணத்தானுமுணர்க. மொக்கணியருளிய முழுத்தழன் மேனிஎன்றதில், மொக்கணி, தோற்பைஎனவும் பொருள்கடறுவர்.

கேவேடராசிக் கெளிந்துப்படுத்து மாவேட்டாகிய வாகமம்வாங்கியுமென் தது=கைலாயத்தில் சிவபெருமான், வேதார்த்தங்களை உமாதேவியாருக் குபதே சித்த காலையில், அதில் சிரத்தைவையாது கேட்டவுமாதேவியை, இழிந்தபரதவ ர் மகளாருகவெனச் சபிக்க, அதைக்கேட்டுமாதேவி வருந்துகையில், எம்பெரு மான் பெண்ணையாதொன்றுமஞ்சற்க, நீ பரதவற்கு மகளாய் வளருகாளில் காம் வந்து உன்னைத் திருடணம்புரிவோமென்று விடைதந்தனர். அது சங்கதி விநாயகரறிந்து சிவபிராணிடம்வந்து இப்புத்தகங்களாலன்றோ இவ்விபரீதம் விளைந்தனவென்று அவர்க்கெதிரிலிருந்தவேதாகமங்களையுஅவரதுகரத்திலிருந்த சிவஞானபோதத்தையும் எடுத்து சமுத்திரத்திலெறிந்தனர், பின்னர் சிவபெரு மான் உமாதேவிக்குக் கட்டளையிட்டபடி மீன்வலைகளுகச் சென்று உமாதே வியை மணந்து, ஞானகோசங்களையு கொண்டுவிந்தனரென்பதை திருவிளையாட ல்புராணம் வலைவினை படலத்தானுணர்க.

மற்றவைதம்மை மகேந்திரத்திருந்துற்ற வைம்முசங்களாற் பணிந்தருளியு மென்றது, பூரி மகாகைலாயத்தில் ப்ரணவாரதி ருத்திரார்தராகிய அறுபத்தறு வருக்கும் உபதேசித்தற்பொருட்டு, தனது தற்புருஷாதி பஞ்சமுகங்களினி ன்றும், காமிகாதிபுருபத்தெட்டு சிவாகமங்களையும் தோற்றுத்தனராதலின்.

குதிரைச்சேவகனாகிய கொள்கையுமென்றதை, திருவிளையாடல் நரிபரியாக் கியபடலத்தானும், மண்சுமந்தருளிய பரிசுமென்றதை, மண்சுமந்தபடலத்தா னும், உத்தரகோசமங்கையுளிருந்து வித்தகவேடங்காட்டிய வியல்புமென்ற தை=வலைவினைபடலத்தானும், பூவணமதனிற் பொலித்தினிதருளித் தாவண மேனிகாட்டிய தொன்மையுமென்றதை - இரசவாதம்செய்த படலத்தானும், தண்ணீர்ப்பந்தல் சயம்பெறவைத்து, நன்னீர்ச்சேவகனாகிய நன்மையுமென்றதை தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த படலத்தானும், பட்டமங்கையிற் பாங்காயிருந்தல், கட் டமாசித்தியருளிய பரிசுமென்றதை - அட்டமாசித்தியுபதேசித்த படலத்தானும் மெய்க்காட்டிட்டு வேண்டுருக்கொண்டிதக்கானொருவனாகியதன்மையுமென்றதை மெய்க்காட்டிட்ட படலத்தானும்.

சிவபிரகாசம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றவது

திருவண்டப்பகுதி.

ஐக்கியத்திற்குத்தூதனை வியந்தது.

இணைக்குறளாகிரியப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

- அண்டப்பகுதியினுண்டைப்பிழக்க
மளப்பருத்தன்மைவளப்பெருங்காட்சி
யொன்றனுக்கொன்றுநின்றெழில்பகரி
னூற்றொருகோடியின்மேற்படவிரித்தன
வின்னுழைக்கதிரின்முன்னணுப்புரையச்
சிறியவாகப்பெரியோன்றெரியின்
வேதியன்றொகையொடுமாலவன்மிகுதியுக்
தோற்றமுஞ்சிறப்புமீற்றொடுபுணரிய
மாப்பேருழியுரீக்கமுநிலையுஞ்
சூக்கமொடுதூலத்துச்சூறைமருதத்
தெரியதுவளியின்
கொட்கப்பெயர்க்குஞ்சூழைமுழுவதும்
படைப்போற்படைக்கும்பழையோன்படைத்தன
காப்போற்காக்குங்கடவுள்தாப்பவை
கருகாப்போற்காப்புவைகருதாத்

கருத்துடைக்கடவுழிருத்தகு
மறுவகைச்சமயத்தறுவகையோர்க்கும்
வீடுபெரூய்நின்றவிண்ணோர்ப்பகுதி
கீடம்புரையுங்கிழுவோனாடொறு

௨௦ மருக்கனிற்சோதியமைத்தோன்றிருத்தகு
மதியிற்றண்மைவைத்தோன்றிண்டிறம்
றியின்வெம்மைசெய்தோன்பொய்தீர்
வானிற்கலப்புண்வத்தோன்மேதகு
காலினூக்கங்கண்டோனிழறிகழ்

௨௧ நீரிலின்சுவைநிகழ்த் தோன்வெளிப்பட
மண்ணிற்றிண்மைவைத்தோனென்றென்
றெனைப்பலகேகாழியெனைப்பலபிறவு
மனைத்தனைத்தவ்வயினடைத்தோனெத்தோன்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க

௩௦ தன்னேரில்லோன்றானே காண்க
வேனத்தொல்லெயிறணிந்தோன் காண்க
கானப்புலியுரியரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்கநினைதொறுநினைதொறு
மாற்றேன் காண்கவந்தோடுகடுவே

௩௧ னின்னிசைவீணையிலிசைந்தோன் காண்க
வன்னதொன்றவ்வயினநிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்கபழையோன் காண்க
பிரமன்மால்காணுப்பெரியோன் காண்க
வற்புதன் காண்கவநேகன் காண்க

௪௦ சொற்பதங்கடந்ததொல்லோன் காண்க
சித்தமுஞ்செல்லாச்சேட்சியன் காண்க
பத்திவலையிற்படுவோன் காண்க
வொருவனென்னுமொருவன் காண்க
விரிபொழின் முழுதாய்விரிந்தோன் காண்க

௪௧ வணுத்தருந்தன்மையிலையோன் காண்க
வினைப்பரும்பெருமையிலீசன் காண்க
வரிவதிலரியவரியோன் காண்க
மருவிபெப்பொருளும்வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர்வுணராநுண்ணியோன் காண்க

௫௦ மேலொடுகிழாய்விரிந்தோன் காண்க

- வந்தமுமாதியுமகன்றோன்காண்க -
 பந்தமும்வீடும்படைப்போன்காண்க
 நிற்பதுஞ்செல்வதுமானோன்காண்க
 கற்பமுமிறுதியுங்கண்டோன்காண்க
- ௫௫ யாவரும்பெறவுறுமீசன்காண்க
 தேவருமறியாச்சிவனே காண்க
 பெண்ணாணலியெனும்பெற்றியன்காண்க
 கண்ணாலியானுங்கண்டேன்காண்க
 வருணனிசுரக்குமமுதேகாண்க
- ௬௦ கருணையின்பெருமைகண்டேன்காண்க
 புவனியிற்சேவடிதிண்டினன்காண்க
 சிவனெனயானுந்தேவினன்காண்க
 வவனெனையாட்கொண்டருளினன்காண்க
 குவளைக்கண்ணிகுடறன்காண்க
- ௬௫ வவளுந்தானுமுடனே காண்க
 பரமானந்தப்பழங்கடலதுவே
 கருமா முகிலிற்றோன்றித்
 திருவார்பெருந்துறைவரையிலேறித்
 திருத்தகுமின்னொளிதிசைதிசைவிரிய
- ௭௦ வைம்புலப்பந்தனைவாளாவிரிய
 வெந்துயர்க்கோடைமாத் தலைகரப்ப
 நீடுழிற்றோன்றிவாளொளிமிளிர
 வெந்தம்பிறவியிற்றோபமிகுத்து
 முரசெறித்தமாப்பெருங்கருணையின் முழங்கிப்
- ௭௫ பூப்புரையஞ்சனிகாந்தள்காட்ட
 வெஞ்சாவின்னருணுன்னொளிகொள்ளச்
 செஞ்சுடர்வெள்ளத்திசைதிசைதெவிட்ட, வரையுறக்
 கேதக்குட்டங்கையறவோங்கி
 யிருமுச்சமயத்தொருபேய்த்திரினை
- ௮௦ நீர்சைதரவருநெடுங்கண்மான் கணந்
 தவப்பெருவாயிடைப்பருகித்தளர்வோடு
 மவப்பெருந்தாபநீங்காதசைத்தன
 வாயிடைவானப்பேரியாற்றகவயிற்
 பாய்த்தெழுத்தின்பப்பெருஞ்சுழிகொழித்துச்
- ௮௫ சுழித்தெம்பர்தமாக்கரைபொருதிகத்திடித்

- தூழுவோங்கியங்கு
 ளிருவினைமாமரம்வேர்பறித்தெழுந்
 தருவவருணீரோட்டாவருவரைச்
 சந்தின்வான்சிறைகட்டிமட்டவிழ்
 ௯௦ வெறிமலர்க்குளவாய்கோலிறையகின்
 மாப்புடைக்கரைசேர்வண்டுடைக்குளத்தின்
 மீக்கொளமேன்மேன்மகிழ்தவினோக்கி
 யருச்சுணவயலுளன்புவித்திட்டுத்
 தொண்டவுழுவாராதந்த
 ௯௫ வண்டத்தரும்பெறன்மேகன்வாழ்க
 கரும்பணக்கச்சைக்கடவுள்வாழ்க
 வருந்தவர்க்கருளுமாதீவாழ்க
 வச்சந்தவிர்த்தசேவகன்வாழ்க
 நிச்சலுமீர்த்தாட்கொள்வோன்வாழ்க
 ௧௦௦ சூழிருந்துன்பந்துடைப்போன்வாழ்க
 வெய்தினர்க்காரமுதளிப்போன்வாழ்க
 கூரிருட்கூத்தொடுகுனிப்போன்வாழ்க
 பேரமைத்தோளிகாதலன்வாழ்க
 வேதிவர்க்கேதிலெம்மிறைவன்வாழ்க
 ௧௦௫ காதலர்க்கெய்ப்பினில்வைப்புவாழ்க
 நச்சரவாட்டியநம்பன்போற்றி
 பிச்செமையேற்றியபெரியோன்போற்றி
 நீற்றொடுதோற்றவல்லோன்போற்றி, நாற்றிசை
 நடப்பனநடாஅய்க்கிடப்பனகிடாஅய்
 ௧௧௦ நிற்பனநிறீஇச்
 சொற்பதங்கடந்ததொல்லோ
 னுள்ளத்துணர்ச்சியிற்கொள்ளவும்படாஅன்
 கண்முதற்புலனுற்காட்சியுமில்லோன்
 விண்முதற்பூதம்வெளிப்படவருத்தோன்
 ௧௧௫ பூவினாற்றம்போன்றுயர்த்தெங்கு
 மொழிவறநிறைத்துமேவியபெருமை
 யின்றெனக்கெளிவந்தருளி
 யழிதருமாக்கையொழியச்செய்த, வொண்பொரு
 ளின்றெனக்கெளிவந்திருத்தனன்போற்றி
 ௧௨௦ யளிதருமாக்கைசெய்தோன்போற்றி

- யூற்றிருந்துள்ளங்களிப்போன்போற்றி
 பாற்றுவின் பமலர்தலைசெய்யப்
 போற்றுவாக்கையைப்பொறுத்தல்புகலேன்
 மரகதக்ருவா அன்மாமணிப்பிறக்க
- கஉரு மின்னொளிகொண்டபொன்னொளிதிகழத்
 திசைமுகன் சென்றுதேடினர்க்கொளித்து
 முறையுளியொற்றிமுயன் றவர்க்கொளித்து
- அற்றவர்வருந்தவுறைப்பவர்க்கொளித்து
- கரு0 மறைத்திறநோக்கிவருந்தினர்க்கொளித்து
 மித்தத்திரத்திற்காண்டுமென்றிருந்தோர்க்
 கத்தத்திரத்தினவ்வயினொளித்து
 முனிவறநோக்கினிவரக்கொளவி
 யானெனத்தோன்றியலியெனப்பெயர்ந்து
- கருரு வாணுதற்பெண்ணெனவொளித்துஞ்சேணவயி
 னைம்புலன் செலவிடுத்தருவவரதொறும்போய்த்
 அற்றவைதுறந்தவெறுயிராக்கை
 யருந்தவர்காட்சியுட்டிருந்தவொளித்து
 மொன்றுண்டிலையென்றறிவொளித்தும்
- கசு0 பண்டேபயிரொறுமின்றேபயிரொறு
 மொளிக்குஞ்சேரனைக்கண்டன
 மார்மினார்மினன்மலாப்பிணையலிற்
 ருடனையிடுமின்
 சுற்றுமின்சூழ்மின்றொடர்மின்விடேன்மின்
- கசுரு பற்றுமினென்றவர்பற்றுமுற்றொளித்துந்
 தன்னேரில்லோன்றானையானதன்மை
 யென்னேரனை யோர்கேட்கவந்தியம்பி
 யறைகூவியாட்கொண்டருளி
 மறையோர்கோலங்காட்டியருளலு
- கரு0 முனையாவன்பென்புருகவோலமிட்
 டலைகடற்றிரையினூர்த்தார்ததோங்கித்
 தலைதமொருவீழ்த்துபுரண்டலறிப்
 பித்தரினம்யங்கிமத்தரினமதித்து
 நாட்டவர்மருளவுக்கேட்டவரவியப்பவுங்
- கருரு கடக்களிறேற்றாத்தடப்பெருமதத்தி

ஐந்தேனாகவவவவஞ்சுவைதரு
கோற்றேன்கொண்டுசெய்தன
னேற்றூர்மூதூரொழினைகையெரியின்
வீழ்வித்தாங்கள்

கக௦ நருட்பெருந்தீயினடியோமடிக்குடி
லொருத்தரும்வழாமையொடிக்கினன்
றடக்கையினெல்லிக்கனியெனக்காயினன்
சொல்லுவதறியேன்வாழிமுறையோ
தரியேனாயேன்றனனைச்செய்தது

கக௧ தெரியேனாவாசெத்தேனடியேற்
கருளியதறியேன்பருகியுமாரோன்
விழுங்கியுமொல்லகில்லேன்
௧௧

துவாக்கடனளனூர்நுள்ளகத்ததும்ப
கக௨ வாக்கிறத்தமுதமயிர்க்காரேறுந்
தேக்கிடச்செய்தனன்கொடியேனூன்றழை
சூரம்பைதோறுநாயுடலகத்தே
சூரம்பைகொண்டின்மேன்பாய்த்திநிரம்பிய
வற்புதமானவமுததாடைக

கக௩ னெற்புத்துளைதொறுமேற்றினனுருகுவ
துள்ளன்கொண்டோருருச்செய்தாங்கெனக்
கள்ளுருக்கையமைத்தனனொள்ளிய
கன்னற்கனிதேர்களிமெனக்கடைமுறை
பெண்ணையுயிருப்பத்தாக்கினனென்னிற்

க௧௪ கருணைவான்மேன்கலக்க
வருளொபொரவமுதாக்கினன்
பிறமன்மாலறியாப்பெற்றியோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்;

(ப - னா.) அண்டப்பகுதியின் = அண்டப்பிரிவுகளோடுகூடிய, உண்டை
கூடுகொள்கொள்களின், பிறக்கம் = வினக்கமானது, அளப்பருந்தன்மை =
அளத்திறனிரதாய தன்மையையும், வன்ம் = வளப்பத்தைபுடைய, பெரும் = பெ
ரிய, காட்டி = தோற்றத்தினையு முடையதாய, ஒன்றனுக்கொன்று = ஒன்றக்
கொன்று, கிண்டி = தொடர்ந்துகின்ற, எழில் = அழகின், பசரில் = எடுத்துச்
சொல்லுமிடத்து, துற்றொருகூடியின் = துற்றொருகூடியினும், மேற்பட
= அதிசயப்பட, விருத்தன = பாத்திருத்தன, (ஆயினுமவைகள்) இல் = வீட்டுக்
கூறாயின்கண், தழை = தழைக்கின்ற, கதிரின் = சூரியகிரணத்திற் காணப்படு
கின்ற, துண்டொருக்கியு, அணு = அணுக்கின், புறாய = ஒப்பாய, சிறியஆக =

சிறியனவாக, பெரியோன்=தான்பெரியவனாகியிருப்பவன், நெய்தில் = ஆராயு
 மிடத்து, வேதியன்=பிரமர்களின், தொண்டையோடு=உட்படுத்தோடு, மனவன்
 =விஷ்ணுக்களின், மிகுதியும்=பெருக்கமும், தோற்றமும் = உணர்வெழுந்தியு
 சிறப்பும் = ரட்சகப்பெருமையும், சிற்றெழுதியுணரிய = முடிவெடுப்பவருவன்ற, மப்
 பெருதியும்=மிகவும்பெரிதாயி சர்வசம்மதாரகாலத்தினும், நீக்கமும்=நீக்
 குதலும், நிலையும் = நிலபெற்றிருத்தலும், குக்கமொடு = குக்குமதேத்தோடு,
 தூலத்து=தூலதேகங்களும், குறைமாருத்த = குறைக்காற்றின், எறியது=
 சுழற்சியிலகப்பட்ட, வளியின் = இளந்தென்றதாரத்தைப்போல, கெட்டெ=
 சுழலபெயர்க்கும், நிலபெயர்ச் செய்கின்ற குழகன் = அழகியையுடையவன்,
 முழுவதும்=சகலாண்டங்களையும், படைப்போன் = படைப்பவனாகிய (பிரம
 தேவனையும்,) படைக்கும்=உற்பவப்பிக்கின்ற, பழயோன் = அநாதியமுத்தன்,
 படைத்தவை=சிருஷ்டிப்பொருள்களைத்தையும், காப்போன்=இரட்சிப்பவனா
 கிய திருமாலையும், காக்கும்=காத்தருளுகின்ற, கடவுள்=தேவன், காப்பவை=
 இவ்வாறுகாக்கப்பட்ட பொருளை, காப்போன்=சங்கரிப்பவன், காப்பவை=
 இவ்வாறுசங்கரிக்கப்பட்ட பொருள்களை, கருதா=மீட்டிப்பிறவியை மடைவிச்
 ச கிணியாத, கருத்துடை = லீலகாருண்ய நிறைந்த மனத்தினையுடைய, கட
 வுள்=முழுமுதற்பிரான், திருதகும்=அழகுபொருந்திய, அறுவகைச்சுயத்து=
 ஆறுவகைப்பட்ட சமயங்களையுடைய, அறுவகையோர்க்கும் = உட்சமயசாறு
 வருக்கும், வீடுபேராய்நின்ற=மூத்திப்பேராய்வினங்கிய, விண்ணோர்பகுதி=அரி
 ப்பிரமாதிதேவவருக்கங்களினத்தும், கீடம்= (தன்பெருமைக்குமுன் ஒருசிறிய)
 புழுவை, புரையும் = நிகர்க்கின்ற, கிழவோன் = மேன்மைக்குறியவன், நான்
 தோறும்=கிணத்தோறும், அருக்கனில்=சூரியனிடத்து, சோதி=பிரகாசத்தை,
 அமைத்தோன்=அமைத்தவன், திருசகு=அழகுபொருங்கிய, மதியில்=சந்திர
 னிடத்து, தன்மை=குளிர்ச்சியை, வைத்தோன்=அமைத்தவன், தின்=பல
 மும், திறல்=வெற்றியுமுடைய, தியில்=அக்கினியில், வெம்மை = வெப்பத்
 தை, செய்தோன்=படைத்தவன், பொய்தீர்=பொய்மைநீக்கிய (உண்மையிய)
 வானில்=ஆகாயத்தில், கலப்பு=வியாபிக்குத் தன்மையை, வைத்தோன்=உண்
 டாக்கினவன், மேதழி=மேன்மையுடைய, காலில்=காற்றினிடத்து, ஊக்கம்=
 விரைந்துசெல்லும்வன்மையை, கண்டோன்=அமைத்தவன், கிழவ் திசும்=குளிர்
 சையையுடைய, கிரில்=ஐலத்தில், இன்=இனிய, சுவை=மதுரத்தை, கிழவ் தோ
 ண்=பொருத்தச்செய்தவன், வெளிப்பட=யாவருமறியும்படி, மண்ணில்=பூமியி
 னிடத்து, தின்மை=(சராசரப்பொருள்களைத்தையுத்தாங்கும்) வண்ணமையை,
 வைத்தோன்=அமைத்தவன், என்ற என்ற=என்றபலவகையானுஞ்சொல்லப்
 பட்டவை, எண்=எத்தனை, பலசோடி=பலசோடிகளுள்ளனவோ, எண்=எத்தனை,
 பலபிறவியும்=பலவாறியபிறவிகளுள்ளனவோ, அனைத்து அனைத்து = அத்தனை
 அத்தனைப்பொருள்களையும், அவ்வயின் = (அவ்வகைக்குரிய) அவ்வகையிடங்களி
 ல், அடைத்தோன்=அமைத்தவன், அகிதான் து=அதுவேபலமாம், முன்னோ
 ண்=அநாதியமுன்னவன், காண்=நீய்திரவாயா, முழுதேன்=உண்ணப்பொரு
 ள்களையாய் வினக்குபவன், காண்=, தன் = தனக்கு, சேர்=ஒப்பு, இவ்வேன்
 =இவ்வாதவன், (தான்-அ-அவை) காண்-அ-அவன் (விஷ்ணுவாகிய) பகவதி

ஊது, தொல்முதிர்ந்த, ஏயிறு = தத்தங்களை, அணிந்தோன் = தரித்தவன், ஊன்சு=ஊனம்=வாட்டில்உகிச்சென்ற, புலி=புலியினது, உரி=தோலை, அரை போன்=அரையிலணிந்தவன், காண்க—, கீற்றோன் = திருவெண்ணீற்றைய ணிந்தவன், காண்க—, நினைதொறும் நினைதொறும்=பான் நினைக்குத்தோறும் நினைக்குத்தோறும், ஆற்றேன் = அவனதுபிரிவைப்பொறேன், காண்க—, அந் தோ=ஐயோ, செடுவேன் = அழிவேன், இன்=இனிய, இசையாய்=காதலாய், லீணயில்=லீணபென்னும்நாம்புக்கருவியில், இசைத்தோன்=இசைத்துநித்ப வன், காண்க—, அன்னது=அத்தன்மையதாகிய, ஒன்ற=ஒன்றை, அவ்வயி ன்=அவவிடத்தி, அறித்தோன்=உணர்ந்தவன், காண்க—, பரமன்=மேலான வன், காண்க—, பழயோன்=அநாதியாயுள்ளவன், காண்க—, பிரமன்=பிரம தேவனும், மால்=திருமாலும், காண்பார்=க்கொண்ணாத, பெரியோன்=பெரு மையுடையவன், காண்க—, அம்புசன் = ஞானமவவானவன், காண்க—, அகேசன்=பலவருகங்களாயிருப்பவன், காண்க—, சொல்பதம்=சொல்லாக்கை யை, கடத்த=மீறிய, தொல்லோன்=பழமையானவன், காண்க—, சித்தமும் =மனமும், செல்லா=சென்றறியவொண்ணாத, சேட்சியன்=தூராயிருப்பவ ன், காண்க—, பத்தி=அன்பாகிய, வலையில்=கண்ணியில், படுவோன்=செ்கு பவன், காண்க—, ஒருவன்=ஒப்பற்றவன், என்னும்=என்று (யாவரும்புகழத் தக்க) ஒருவன்=தனிமுதலாய் நிற்பவன், காண்க—, விரி=பார்த்த, பொழில் மு முதம்=உலகமுமுதமும், ஆய்=ஆகி, விரித்தோன்=விடாபித்தவன், காண்க —, அணுதரும் சன்மையில்=அணுத்தன்மையினும், ஐயோன்=துட்பமானவ ன், காண்க—, இணைப்பு=ஒப்பிடுதற்கு, அரு=அருமையாகிய, பெருமையில் =பெருமையால், ஈசன்=தலைவன், காண்க—, அரியதில்=அருமையான பொருள் களுக்குள்ளே, அரிய அரியோன்=மிகவுமருமையானவன், காண்க—, மருவி = ஒவ்வொன்றிலும் பொருத்தி, எப்பொருளும்=எல்லாப்பொருள்களையும், வளர் ப்போன்=வளர்ப்பவன், காண்க—, தூலுணர்வு=சாஸ்திரஞானத்தாலும், உண ரா=அறிப்பபடாத, தண்ணியன்=துட்பத்தையுடையவன், காண்க—, மேலொ டிகேழாய் = உன்னும்புறம்புமாய், விரித்தோன் = (எல்லாப்பொருள்களிலும்) விடாபித்திருப்பவன், காண்க—, அந்தமும்=ஒடுக்கமும், ஆதியும்=தோற்றமு ம், அன்றோன் = நீங்கினவன், காண்க—, பந்தமும் = (பிரவிக்வேதுவாகிய) பாசபத்தங்களையும், வீடும்=மோட்சத்தையும், படைப்போன் = (அவரவர்வினைக் கீடாக) அறுக்கிடுப்பவன், காண்க—, நிற்பதம் = தாவரப்பொருள்களும், செல்வதம்=சங்கமப்பொருள்களும், ஆனவன் = ஆகிநின்றவன், காண்க—, கற்பமும்=கற்பமாயினால அளவையும், இறுதியும்=அவற்றின் முடிவுகளையும், கண்டோன் = கண்டவன், காண்க—, யாவரும் = எல்லாச் சமயத்தவரும், பெற = (தத்தக்கடவுளராகக்கொண்டு) அடைய, உறும் = (அவரவர் நினைத்த வடியாய்வந்து) வந்தருளுகின்ற, ஈசன் = தலைவனானவன், காண்க—, தேவ ரும்=கடவுளரும், அறியா=தேடியறிபாத, செவன்=மக்களசாமானவன், காண் க—, பெண்=பெண்ணும், ஆண்=ஆணும், அலி=அலியும், என்னும்=என்று சொல்லப்படும், பெற்றியன்=தன்மையுடையவன், காண்க—, கண்ணால்=கண் ணாய், காணும்=காணும், கண்டேன்=பார்த்தேன், காண்க—, அருள் = திரு

வருணை, நனி=மிகவும், சரக்கும்=சரந்தருளிய, அருமே=அமிர்தமே, காண்சு=, கருணையின்=தனதருட்சத்தியின், பெருமை=ஆற்றலை, கண்டோன்=அறிந்த வன், காண்சு=, புலனியல்=பூமியில், சேவடி=திருவடி, திண்டினைன்பொருத்த ப்பெற்றவன், காண்சு=, சிவன்னை= (இத்தகயோனைச்) சிவபெருமானென்று, யானும்=நானும், தேறினன் = தெளிந்தனன், காண்சு=, அவன்=அத்தருபெரு மான், எனை=அடியேனை, ஆட்கொண்டு = அடிமையாகச்செய்து, அருணினன் = கருணைபாலித்தனன், காண்சு=, குவணை=நீலோற்பலாபோலும், கண்ணி = கண்களையுடைய லுமாதேவியை, கூறன் = இடப்பாசத்திலுடையவன், கா ண்சு=, அவளும்=அத்தகைய உமாதேவிபாரும், தானும் = தானுமியிறைவ னும், உடனே = உடன்பட்டிருக்க, (அவ்வுடன்பாடு) பரமானந்தம் = பேரா ணந்தமாகிய, பழங்கடல் = பெருங்கடலாயிற்றுஅதுவே, கரு=கருமைபாகிய, மா = பெரிய, முகிலின் = மேகத்தைப்போல, தோன்றி = எழுந்தருளி, திரு = அழகு, ஆர் = பொருந்திய, பெருந்துறை = திருப்பெருந்துறைஎன் றிற, வரையில் = மலையின்மேல், ஏறி = ஏறி, திருத்தரு = அழகுபொருத் திய, மின்னளி = ஒளியாகியமின்னன், திசைதிசை = திக்குகள்தோறும், விரிய=பரவ, ஐம்புலம்=பஞ்சேந்திரியங்களாறுண்டாகிற, பந்தனை = ஆசையா கிய, வான்=ஒளிபொருந்திய, அரவு=பாம்புகள், இரீய = ஓடவும், வெம்=வெப் பத்தைபுடைய, துயர்=பிறவிநோயென்றிற, கோடை=வெயிலானது, மா=பெ ரிய, தலை=தந்தலையைக்காட்டாமல், கரப்ப=ஒளிக்கவும், நீடு=மிகுத்த, எழில்= அழகுநிறைந்த, தோன்றி=செங்காந்தண்மலர்கள், வான்ஒளி = மிகுத்தவொளி யை, மிளிர=வீசவும், எம்சம்=எமது, பிறவியின் = பிறவிளாகிய, கோபம்= இத்திரயங்கோப்பூச்சிகள், மிகுத்து=அதிகரிக்க, முரசு=பேரிசையைப்போல, ஏறித்து=அதிர்ந்து, மாபெரும் = மிகவும்பெரிய, கருணையின் = கருணையோடு, முழங்கி=முழங்கி, பூபுரை = தாமரைப்பூவின் குவிலைப்போன்ற, அஞ்சலி= குவிலை, காந்தன் = காந்தளின்டோரும்புகள், காட்ட = காட்டவும், எஞ்சு= குறைவுபடாது, இன்=இனிய, அருன்=அருளாகிய, துன்=துட்பமாகிய, தளி கொள்ள=துளிகளுண்டாகவும், செம்=செவ்விய, சுடர்வெள்ளம்=ஒளிப்பெருக் கமானது, திசைதிசை=திசைகள்தோறும், தெவிட்ட = தேக்கவும், வரையும = மலைபோற்பொருந்த, கேதம்=துன்பமாகிய, குட்டம்=குளம், கையற=அறவே பொழிய, ஒங்கி=உயர்ந்து, இருமுச்சமயத்து=ஆறுசமயங்களாகிய, ஒருஒப்ப ற்ற, பேய்த்தேரினை=காணல்நீரை, நீர்நகை = நீர்வேட்கையானது, தர=உண் டாக, (அதனால்)வரும்=ஜலாதாரத்தையாடிவந்த, நெடும்=நீண்ட, கண்=கண்க ளையுடைய, மான்=மானினது, கணம்=கூட்டங்கள், தவம்=தவமாகிய, பெரும்= பெரிய, வாயிடை=வாயினால், பருகி=உண்டு, தளர்வோடும் = தளர்ச்சியோடும், அவம்=வீணாகிய, பெருந்தாபம் = மிகுந்தநீர்வேட்கை, நீங்காது = நீங்காமல், அசைத்தனை=வருந்தினவாகவும், ஆயிடை = அவ்விடத்து, வானம் = வானமா கிய, பேர்=பெரிய, ஆறு = ஆற்றினது, அகம்வயின் = உள்ளே, பாய்ச்செழு ந்து=மூழ்கிஎழுந்து, இன்பம்=ஆனந்தமென்னும், பெரும்=பெரிய, சுழிகளிற் ச்சுழிகளை, கொழித்து=ஏறிந்து, சுழித்து=சுழந்தியடைத்து, எம்=எமது, பந்த ம்=ஆசையாகிய, மா=பெரிய, கரை=கரையை, பொருதி = மோதி, அகித்த

இடித்து=அசைத்திடித்து, ஊழ்ஊழ்துங்கிய=ஒவ்வொருபிறவிவினும்விதிவசத்
தான்விரும்பியடைந்த, நங்கள் = நமது, இருவினை = எவ்வினைநிவினையாயி
யா=பெரிய, மாம்=மாததை, வேர் = வேரோடு, பறித்துஎழுந்த = பிடுங்கிச்
கொண்டெழுந்த, உருவ=மூழுமையும், அருள் = திருவருளாயி, நீர்=நீரை,
ஒட்டா=ஒடச்செய்து, அரு=கிடைத்தற்கரிய, வரை = மலைகளிலுண்டாயி,
சத்தின்=சத்தனமரங்களால், வான்=பெரிய, கிறைகட்டி = அணைவைச்சோலி,
மட்டவீழ்=தேனைச்சிந்துகின்ற, வெறி=வாசனைதங்கிய, மலர் = மலர்கணிகை
ந்த, குளம்=வாய்குளங்களினிடங்களை, கோலி=வளைத்து, நிறை=மணம்நிறை
ந்த, அதில்=அதிகட்டைகளின், மாபுகை = பெரும்புகையோடுகூடிய, கரை=
கரைகளை, அணை=சேர்ந்த, வண்டு=வண்டுகளை, உடை=உடைய, குளத்தின்=
குளத்தில், மீக்கொள=அதிகரிக்க, மேன்மேல் = மேலுமேலும், மகிழ்தலின்=
மகிழ்தலைப்போல, நோக்கி=பார்த்து, அருச்சினை=அர்ச்சனையாயி, வயலுன்=
வினைநிலத்தில், அன்பு=பத்தியாயி, வித்து=விதையை, இட்டு = விதைத்து,
தொண்டஉழவர்=அடியார்களாயிஉழவர்கள், ஆர=உண்ணும்படி, தந்த=கொ
டுத்த, அண்டத்து = சிதாகாயத்திலுள்ள, அரும்பெறல் = பெறுதற்கரிய, மே
கன் = மேகம்போல்பவன், வாழ்க—, எரும்=கருமையாயி, பணம்=பட்டதை
புடைப்பாம்பாயி, கச்சை=கச்சையைக்கட்டிய, கடவுள்=கடவுளானவர், வா
ழ்க—, அருந்தவர்க்கு=அரியதவத்தையுடையவருக்கு, அருளும் = கிருபைசெய்
கின்ற, ஆதி = முதல்வன், வாழ்க—, அச்சம் = (புனர்ச்சன்மமுண்டோவென்
றும்) அச்சத்தை, தவிர்த்த=நீக்கியருளிய, சேவகன் = சுத்தவீரனாகியகடவுள்,
வாழ்க—, நிச்சலம்=நான்றோறும், ஈர்த்து=தனதுதிருவருளால்வலித்து, ஆட்
கொள்வோன்=ஆண்டுக்கொள்பவன், வாழ்க—, சூழ்=வளைந்துகொண்ட, இரு=
பெரிய, துன்பம் = பிறவித்துன்பங்களை, துடைப்போன் = ஒழித்தருள்பவன்,
வாழ்க—, எய்தினர்க்கு = தன்னைநாடிவந்தடைந்தவர்க்கு, ஆர் = நிறைந்த,
அமுது=சுருணுமிர்த்தத்தை, அளிப்போன்=தருபவன், வாழ்க—, கூர்இருள் =
(சர்வசங்காரகாலமாயி) பெரியஇருளில், கடத்தோடுகளிப்போன் = ஆனந்தத்
தாண்டவம்புரிபவன், வாழ்க—, பேர்=பெரிய, அமை=மூங்கிலினடிபையொ
த்த, தோளி=தோள்களையுடையஉமாதேவியின், எதலன்=தலைவன், வாழ்க—,
எதிலர்க்கு = தன்னைவணங்காதவர்க்கு, எதில் = அயலவனுமிருக்கும், இறை
வன்=கடவுள், வாழ்க—, எதலர்க்கு=அன்பினர்க்கு, எய்ப்பினில்=இறைத்
தகாலத்தில், வைப்பு = நிட்சேபம்போலுதவிசெய்ப்பவன், வாழ்க—, நச்சு=
விஷத்தையுடைய, அரவு=பாம்பினை, ஆட்டிய=அசைக்கின்ற, நம்பன் = நமது
பிரானாகியகடவுளுக்கு, போற்றி—, எம்மை=எமக்கு, பிச்சு=பித்து, ஏற்றிய=
உண்டாக்கிய, பெரியோன் = மகாதேவனக்குபோற்றி—, நீற்றெரு=(சர்வசங்
காரகாலத்தில் அரிப்பிரமாதி சராசரப்பொருள்களனைத்தையும் பாலநேத்திரத்
தால்தெத்து, அச்சாம்பலாயி) திருவெண்ணீற்றுப்பூச்சுடனே, தோற்ற=தோ
ன்ற, வல்லோன் = வல்லவனாகியசிவபெருமானுக்கு, போற்றி—, காற்றிசை=
காற்றுநித்திரும், நடப்பன்=நடப்பவற்றை, நடாஆய் = நடத்துவித்து, கிடப்
பனாகிடப்பவற்றை, கிடாஅய்=கிடத்தி, நிப்பன்=நிப்பவற்றை, நீறிது=நிறு
த்தி, சொல்பதம்=சொல்லனைவைபத், கடத்த=இகந்த, தொல்வோன்=அனாதி

மலமுத்தன், உன்னத்து=உன்னமாயி, உணர்ச்சியின் = அநிவினாக், ஊன்னை
 வும்படாஅன்=அறிபக்கடாதவன், கண்முதல்=கண்முதலாயி, புலனாக்=புலு
 சேந்திரியங்களினாலும், காட்சியும்=அறிப்படுத்தன்மையும், இல்லோன்=இன்ன
 தவன், விண்முதல்=ஆராயமுதலிய, பூதம் = பஞ்சமகாபூதங்களும், வெளிப்
 பட=தனதுதிருவருளால்தோன்ற, வருத்தோன்=படைத்தவன், பூயிவ்=மணி
 னிடத்தண்டாயி, நாரற்றம்போன்று=வாசனையைப்போல, உயர்ந்து = ஒம்பி,
 வறும்=எல்லாப்பொருள்களினிடத்தும், ஒழிவுஅற = நீக்கியல்லாமல், நிறை
 ந்து=வியாபித்து, மேவிய = பொருந்திய, பெருமை = மேன்மையையுடைய
 கடவுள், இன்று = இப்போது, எனக்கு = அடியேனுக்கு, எளிவந்து=
 (ஆசாரிய திருக்கோலமாய் எளிதிலெழுந்தருளி, அருளி = திருவருள்
 புரிந்து, அழிதரும் = அழிதற்குரிய, ஆக்கை = சரீரத்தை, ஒழியச்செ
 ய்த = மீட்டும்வராவகை நீக்கியருளிய, ஒன்பொருள் = நிறந்தபொருளான
 வன், இன்று = இப்பொழுது, எனக்கு = அடியேனுக்கு, எளிவந்திருந்
 தன்ன = எளிதில்வந்தனுக்கொடுத்தன், (அத்தையோனுக்கு) போற்றி—,
 அளிதரும் = கனிந்தழிசின்ற, ஆக்கை = இவ்வுடம்பை, செய்தோன்=படை
 த்தவனுக்கு, போற்றி—, உள்ளம்= (அடியார்களது) மனத்தின்கண்ணே,
 ஊற்றிருந்து= (ஊற்றுநீர்போலத்) திருவருள்சுரந்து நின்ற, எளிப்போ
 ன்=எளிப்பவன்பொருட்டு, போற்றி—, ஆற்று=தாங்கவொண்ணாத, இன்பம்
 =ஆனந்தசாகரம், அவர்ந்து=பரவி, அலைசெய்ய=அலைகளவீசாநிந்த, போற்று
 =அதைப்பாதுகாவராத, ஆக்கையை=சரீரத்தை, பொறுத்தல் = வீணாகச்சமத்த
 லை, புலேன்=யான்தக்கதென்றுசொல்லேன், மரகதம்=மரகதமணியின், குவா
 ல்=கூட்டமும், மாமணி=மாணிக்கமணியின், பிறக்கம்=மிருதியும், மின்=மி
 ன்னலைப்போல, ஒளிகொண்ட=ஒளியை வீசுகின்ற, பொன்னி=பொன்னின
 து பிரகாசமும், திசுழ்=விளங்கவும், திசுமுகன்=நாக்குதிக்குகளினிடத்தும்,
 சென்று=போய், தேடினர்க்கு = தேடுகின்றவர்க்கு, ஒளித்தும் = மறைத்தும்,
 முறையுளி = முறைமையாக, போற்றி = சொழுது, முயன்றவர்க்கு = முய
 ர்நெற்றவர்க்கு, ஒளித்தும் = மறைத்தும், ஒற்றுமைகொண்டு = மனமொரு
 மித்து, நோக்கும்=பார்க்கின்ற, உள்ளத்து = மனத்தைபுடையவராய், உற்ற
 வர்=அடைந்தவர்கள், வருந்த=மனம்வருத்தும்படி, உரைத்தவர்க்கு = கவிஞ்
 சொல்சொல்பவர்கட்கு, ஒளித்தும்=மறைத்தும், மறை=வெதங்கனின், நிறம்
 = கூறுபாட்டை, நோக்கி = பலகாலாராய்ந்து, வருத்தினர்க்கு= (உண்மை
 விளங்காமல்) வருத்துகின்றவர்க்கு, ஒளித்தும் = மறைத்தும், இ = இஃத,
 தந்திரத்தில் = உபாயத்தால், காண்மீம் = காண்போம், என்று = என்று
 நினைத்து, இருந்தோர்க்கு=இருந்தவர்களுக்கு, அ=அஃத, தந்திரத்தின்=உபா
 யத்தாலேயே, அவ்வயின்=அவர் நினைத்தவிடத்தில், ஒளித்தும்=மறைத்தும்,
 முடிவு = வெறுப்பானது, அற=நீங்க, நோக்கி=பார்த்து, நளி=மிகவும், வர
 ஃகவ்வி = வரப்பற்றி, ஆன்னை=ஆணைந்துசொல்லும்படி, தோன்றி=விளங்
 கி, அலியென = பேடுஎன்றுசொல்லும்படி, பெயர்ந்து = சஞ்சரித்து, வரன்
 ஒளிபொருந்திய, துதல்=நெற்றியையுடைய, பெண்ணை=பெண்ணென்று

வ்ஹும்படி, ஒளித்தம்=மறைத்தம், சேண் = தூரமான, வயின் = இடத்தில், ஐம்புலன்=பஞ்சேந்திரியங்களையும், செல = செல்லும்படி, விடுத்த = விட்டு, அரு=அரிய, வரைதொறும்=மலைகளுதோறும், போய்=சென்று, தற்றவை = ஆகாரமுதலியவைகளை, துறந்த=நீங்கிய, வெறு = வெறுமையாகிய, உயிர் = உயிரையுடைய, ஆக்கை=சரீரத்தையுடைய, அரும்=அரிய, தவர்=தவசிகளுடைய, காட்சியுள்=அறிவினுள், திருந்த=திருத்தமாக, ஒளித்தம்=மறைத்தம், ஒன்று=ஒருபொருள், உண்டு=உளது, இல்லை=இலது, என்றுஎன்று=அறிந்து சொல்லுகின்ற, அறிவு=அறிவுக்கும், ஒளித்தம்=மறைத்தம், பண்டு=ஆதிமூதல், பயில்தொறும்=பழகுந்தோறும், இன்று=இப்பொழுது, பயில்தொறும்=பழகுத்தோறும், ஒளிக்கும்=மறைகின்ற (சுபாவமுடைய) சேரனை=கன்வனை, கண்டனம்=பார்த்தோம், ஆர்மின் = ஆரவாரஞ்செய்யுங்கள், ஆர்மின் லாண்மல் = அன்றலர்ந்தமலர்களாற்சமைத்த, பிணையலின் = மாலையால், தான் = அவனதுதிருவடிபை, தலையிடுமின்=கட்டுங்கள், சுற்றுமின் = சுற்றியிருக்கிச் சுற்றுகள், சூழ்மின் = சூழ்த்தகொள்ளுங்கள், தொடர்மின் = பின்ப்தொடர்ந்தசெல்லுங்கள், விடேன்மின் = விடாதேயுங்கள், பற்றுமின் = பிடித்துக்கொள்ளுங்கள், என்றனர் = என்று சொல்பவர்களுடைய, பற்று = பற்றுக்குடட்டால், முற்று ஒளித்தம் = அறவேபொளித்தம், தன் = தனக்கு, நேர் = ஒப்பானவர்கள், இல்லோன்=வேறொருவருமில்லாதவன், தானேஆனதன்மை = அவ்வவமைப் பொருளுந்தானையிருந்த தன்மையை, என்னேர்அணையோர்=என்போன்மலர்கள், கேட்க=கேட்கும்படி, வந்துஇயம்பி=வந்துசொல்லி, அறைகூவி=கவிந்தழைத்து, ஆட்கொண்டுஅருளி=அடிமைகொண்டருளி, மறையோர்கோலம்=வேதியர்கோலத்தை, காட்டிஅருளும்=காட்டினமாத்நிரத்தில், உனையா=மனம்வருந்தி, அன்பு=மெய்யன்பினால், என்புகருசு=எலும்பும் உருகும்படி, ஒலம்இட்டு=முறையிட்டி, அலை=அலைகின்ற, கடல்=கடலின்கணுண்டாகிய, திரையின் = அலைகளைப்போல, ஆர்த்தஆர்த்து=இரைந்திரைந்து, ஒங்கி = மேலெழுந்து, தலை = தலையானது, தமொரு=தமொறி, வீழ்ந்து=விழுந்து, புரண்டு = புரண்டு, அலறி = உச்சலிட்டு, பித்தரின் = பித்தர்களைப்போல, மயங்கி = மயக்கமடைந்து, மத்தரின்=உன்மத்தங்கொண்டவர்களைப்போல, மதித்த = மதித்து, நாட்டவர் = நாட்டிலுள்ளவர், மருளவும்=மயக்கமடையவும், கேட்டவர் = கேட்டவர்கள், வியப்பவும்=ஆச்சரியப்படவும், கடம் = மதனைப்பொழிகின்ற, களிது = ஆண்டபாணனும், ஏற்று=தாங்கப்பெறுத, தடம்பெருமத்தின் = மிகவும்பெரியமத்தினால், ஆற்றேன்ஆக = நான் பொறுக்காதவனாக, சுவை = இனிமையுவையை, தருகொண்ட, கோல்தேன்கொண்டு = கொம்புத்தேனைக்கொண்டு, அவயவம் செய்தான்=உறுப்புக்களைச் செய்யப்பட்டவன், ஏற்றார் = எதிர்த்தவர்களுடைய, மூதார் = பழையபூதர், எழில்=அழகிய, நனை=சிரிப்பாகிய, எரிவின்கெருப்பினால், வீழ்வித்து=நீருவிழ்ச்செய்து, ஆங்குஅன்று = அக்காலத்தில், அருள்=திருவருளாகிய, பெரும் = பெரிய, தீயில் = கெருப்பில், அடியோம்= அடியோங்கனாகிய, அடிக்குடில் = தன்அடிமைக்குடிகளில், ஒருத்த

றும்=ஒருவராகிலும், வழாமல் = நவருமல், ஒடுக்கினன் = ஒடுக்கிப்பொண்ட
 னன், தடம் = பெரிய, கையல்=கையின்சுறுள்ளன், செவ்வீக்கனி = செவ்வீக்க
 னிபோல, எனக்கு=அடியேனுக்கு, ஆயினன் = கிடைத்தான், ஓசாந்துவது =
 இதைப்பற்றிச்சொல்லவேண்டியதை, அறிவேன் = அறிகிறேன், வாயிருந்த
 யோ=வாயுதல்முறைமையோ, நாயேன் = நாயைப்பொத்த னன், நறியேன் =
 இனிசனமேனும்பொடேன், தான் = அவன், என்னை=அடியேனை, செய்தது =
 செய்தவிதத்தை, தெரியேன்=அறிவேன், ஆவா = ஐயோ, செத்தேன் = இற
 ந்துஒழிந்தேன், அடியேற்கு=அடியேனுக்கு, அருளியது = திருவருள்புரித்த
 விதத்தை, அறிவேன் = இன்னபடியென்றறிகிலேன், பருகியும் = உண்டும்,
 ஆரோன்=திருப்பதியடையேன், விழுங்கியும்=விழுங்கியும், ஒல்லவிலேன் =
 அமைகிலேன், செழு=செழுமையாகிய, தண்=குளிர்ந்த, பாற்கடல் = திருப்
 பாற்கடலின், திரை=அலைகளை, புரைவித்து, ஒப்பாகச்செய்து, உவா=பூரண
 சந்திரன் உதயமாகின்ற பெளர்ணமைகாலத்தில்பெருகும், கடல் = சமுத்திரத்
 தில், நள்ளும்=பொருந்திய, நீர்=நீர்போல, உன் அகம் = மனத்தினுள்ளே, தது
 ம்ப = தனம்ப, வாக்கு=சொல், இறந்து = கடந்து, அமுதம் = அமிர்தமானது,
 மயிர்க்கால்தொறும்=மயிர்க்கால்கள்தோறும், தேக்கிடச்செய்தனன் = தேக்கும்
 படிசெய்தனன், கொடியேன்=கொடியேனது, ஊன்தழை = பருத்தமாமிசபி
 ண்டமாகிய, குரம்பைதோறும்=இதற்குமுன்னெடுத்ததேக்கெல்லாவற்றை
 யும் விட, நாய்=நாயினேனது, உடல் அகத்தே = இவ்வுடம்பின்சுண்ணே, குர
 ம்பைகொண்டு=சிறுகுடிலாகக்கொண்டு, இன்=இனிய, தேன் = தேனை, டாய்
 த்கி=பாயச்செய்து, நிரம்பிய = நிறைந்த, அற்புதமான = ஆச்சரியமான,
 அமுதநாரைகள் = அமிர்தநாரைகளை, ஏற்பு=எதும்புகளின், துளைதொறும் =
 துளைகடோறும், ஏற்றினன் = ஏறச்செய்தனன், உருகுவது = உருகுவதாயி,
 உள்ளங்கொண்டு=மனத்தைக்கொண்டு, ஓர்=ஒரு, உரு = வடிவத்தை, செய்
 தாங்கு=செய்ததுபோல, எனக்கு=அடியேனுக்கு, அன் = மிகுதியும், உனது =
 உருகுகின்ற, ஆக்கை = உடம்பை, அமைத்தனன் = செய்தான், ஒள்ளிய =
 ஒளிபொருத்திய, கன்னல் = கரும்பையும், கனி = விளாங்கனியையும், தேர் =
 தேடித்திரிகின்ற, களிறுஎன்=மதயானையைப்போல, கடைமுறை=இறுதிக்கா
 லத்தில், என்னையும் = அடியேனையும், இருப்பது = இறுமாந்திருக்கும்பொரு
 ளாக, ஆக்கினன்=செய்தனன், என்னின் = என்னிடத்தில், சருணை = திருவ
 ருளாகிய, வான்=உயர்ந்த, தேன் = தேனானது; லக்கை = விரலிப்பாயும்படி,
 அருளொடுபரவு=அன்போடுகூடிய, அமுதாக்கினன் = அமிர்தமாகிக்கொண்
 டான், பிரமன்=பிரமதேவனும், மால்=விஷ்ணுவும், அறிபா = தேடிபுகு
 னாது, பெற்றிபோன்=பெருந்தன்மையுடைய சிவபெருமான், ஏ-அகை, எ-து.

விசேடவுரை.

அறுவகைச்சமயத் தறுவகையோர் என்றது - பற்பலபேதப்பட்ட வழங்கும்
 சமயகோடியினுள், வைதிக சமயமாகிய, சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம்,
 செளரம், காணபதம், கௌமாரம் என்னும் அதுசமயத்தவர்களை, விசேடென்று

கின்றமீழுவோன் என்பதை - “பாதொருதெய்வம் கொண்டாத்தெய்வமாகியென்
 ண், பாதொருபாசனாந்தாம் வருவர்” என்னும், உமாபதிசெவாசாரியர் திருவாக்
 காணு முணர்ச்சு, அணுந்தருத்தன்மை யிலையோன் - என்றதை, “அண்டங்க
 னெல்லாறுவாவணுக்கெல்லா மண்டங்களாகப் பெரிதாய்ச் சிறிதாயினு
 ம்” என்னும் பாஞ்சோதிமுனிவர்வாக்கினும், “அணுவுக்கணுவா யப்பாலுக்
 கப்பாலாய்” என்ற ஓளவையார் திருவாக்கினுமுணர்ச்சு. ஆக்கை - இது, யாக்
 கை என்பதன் திரிபு. யாக்கை — மகாமாயையென்பதொரு சத்திகன்மவ
 சத்துக் கோடப்புவின்மணத்தைக் காற்றுகொடுவச் சறிவிக்குமாறுபோலக் கன்
 மங்களுக்கான வனுபோகக்கருத்தை யவத்தா காலத்திலே யுண்டாக்கிக் கருவற்
 ருக்கவந்த ஆன்மாவச் சுக்கில சுரோணிதங்களிலே கூட்டிக் கட்டிவிக்கையால்
 யாக்கை என்று பெயராயிற்று. திசைமுகன்சென்று தேடினர்க்கொளித்துய்,
 என்றதற்கு - போய்த்தேடின பிரம விஷ்ணுக்களுக் கொளித்து மெனப்பொ
 ருள் கூறுவாருமுள். மத்தரின் மறித்து எனப்பாடபேதம் கொள்ளின், உ
 ன்மத்தலாப்போலத் தடைபட்டு எனப்பொருளுரைத்துக் கொள்சு. எனத்
 தொல்லை ரணின்தோனென்றது, சோமுகாசுரன் இப்பூமியைப் பாய்போற்
 சுருட்டிக்கொண்டு பாதாளமேசெல்ல, !அதுகால விஷ்ணுதேவர் சுவேத
 வாரக உடிகாசுச் சென்று அவனைச் சங்கரித்து பூமியை முன்போனிறுத்தி,
 அந்த இறுமாப்பினால் மதர்த்தத்திரிந்த ஞான்று செவபெருமா னவ்வாருகத்
 தின் வலியையடக்கி அதன் சக்தங்களைப்பறித் தணிந்தனரென்பதை ஸ்காந்த
 புராணத்துட் காண்க. காணப்படுவியுரியரையோனென்றது - தாருகவன முனி
 வர் செவபெருமான் மேல்விடுத்த வியாக்கிரமத்தை யழித்ததன் சுருமத்தை ஆடை
 யாகத்தரித்தமையை, இன்னிசை வீணையிலிசைத்தோனென்றது - கைலாயம
 லையை அடியோடு பெயர்த்தெடுத்த இராவணன் கர்வங்கப்படும்படி, செவபெரு
 மான் தனது காற்பெருவிரனுதியாலம்மையைமுத்த, அம்மலையின்மீழ் அகப்
 பட்டுவருத்திய அவ்விராவணன், தனது சிரங்கரிலொன்றை வீணையாகக்கொ
 ண்டி சாமவேதத்தோத்திரம்புரிய, அதற்குளமகிழ்ந்து அவனுக்குத் திருவருள்
 காத்தமையை. கரும்பணக்கச்சைக் கடவுள் என்றது, செவபெருமானணிந்து
 ன்ன சர்ப்பங்கன் யாகத்திரிப் பிறந்தனவாதவின் தேகக் கருநிறமடைந்துள்ளன
 வென்க, இதனை “மிடற்றில் விடமுடையீரும் மிடற்றறாக்கி - மிடற்றில்
 விடங்கொண்டவாரே - மிடற்றகத்து - மைத்தாயிருள்போலும் வண்ணக்கரி
 தானோ, பைத்தாடு தம்மாப்பிற்பாம்பு” என்னுமற்புத்த திருவருந்தாதியானு
 ணர்ச்சு. ஏற்றச் சூதுரோழினகையெரியின் மூழ்வித்தென்றது - திரிபுராக்
 கரஞ் செய்தமையை,

திருச்சிறம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

போற்றித்திருவகவல்.

சத்தினுற்பத்தி.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா,

திருச்சிற்றம்பலம்.

- நான் முகன் முதலாவானவர்தொழுதெழ
 வீரடியாலேமூவுலகளந்து
 நாற்றிசைமுனிவருமைம்புலன்மலரப்
 போற்றிசெய்கதிர்முடித்திருநெடுமொலன்
- ௫ நடிமுடியறியுமாதரவதனிற்
 கடுமுரணேனமாகிமுன்கலந்
 தேழ்தலமுருவவிடந்துபின்னெய்த
 தூழிமுதல்வசயசயவென்று
 வழுத்தியுங்காணுமலரடியிணைகள்
- ௧௦ வழுத்துதற்கெளிதாய்வார்கடனுலகினில்
 யானைமுதலாவெறும்பிறைய
 ஆளமிலியோனியினுள்வினைபிழைத்து
 மாணுடப்பிறப்பினுண்மாதாவுதரத்
 தினமில்லருமிச்செருவினில்பிழைத்து
- ௧௫ மொருமதித்தான்மியினிருமையிற்பிழைத்து
 மிருமதிவினைவினொருமையிற்பிழைத்து
 மும்மதிதன்னுளம்மதம்பிழைத்து
 மீரிருதிங்களிற்பேரிருன்பிழைத்து
 மஞ்சதிங்களின்முஞ்சுதல்பிழைத்து
- ௨௦ மாறுதிங்களினூறலர்பிழைத்து

- மேலுதிங்களிற்றழ்புவிபிழைத்து
மெட்டுத்திங்களிற்கட்டமும்பிழைத்து
மொன்பதில்வருதருதுன்பமும்பிழைத்துந்
தக்கதசமதிதாயொடுதான்படுந்
- ௨௫ துக்கசாகரத்துயரிடைப்பிழைத்து
மாண்டுகடேர்றுமடைந்தவக்கலை
யீண்டியுமிருத்தியுமெனைப்பலபிழைத்துங்
காலைமலமொடுகடும்பகற்படுநி
வேலைரித்திரையாதிரைபிழைத்துங்
- ௩௦ கருங்குழற்செவ்வாய்வெண்ணகைக்கார்பயி
லொருங்கியசாயனெருங்கியுண்மதர்த்துக்
கச்சறநிமிர்த்துகதிர்ந்துமுன்பினைத்
தெய்த்திடைவருந்தவெழுந்துபுடைபரத்
திர்க்கிடைபோகாவிளமுலைமாதர்தங்
- ௩௫ கூர்த்தயனக்கொள்ளையிற்பிழைத்தும்
பித்தவுலகர்பெருந்துறைப்பரப்பினுண்
மத்தக்களிற்றெனுமவாவிடைபிழைத்துங்
கல்லியென்னும்பல்கடற்பிழைத்துந்
செவ்வமென்னுமல்லளிப்பிழைத்து
- ௪௦ நல்குரவென்னுந்தொல்லிடம்பிழைத்தும்
புல்வரம்பாயபலதுறைபிழைத்துந்
தெய்வமென்பதோர்கித்தமுண்டாகி
முனிவிலாததோர்பொருளதுகருதலு
மாறுகோடிமாயாசத்திகள்
- ௪௫ வேறுவேறுதம்மாயைகடொடங்கின
வாத்தமாறாயலவர்கூடி
நாத்திகம்பேடுநாத்தழும்பேறினர்
சுற்றமென்னுந்தொல்பசுக்குழாங்கள்
பற்றியழைத்துப்பதறினர்பெருகவும்
- ௫௦ விரதமேபரமாகவேதியருஞ்
சரதமாகவேசாத்திரங்காட்டினர்
சமயவாதிகடத்தமதங்களே
யமைவதாகவரற்றிமலைந்தனர்
மிண்டியமாயாவாதமென்னுந்
- ௫௫ சண்டமாருதஞ்சுழித்தடித்தாஅர்த்

துலோகாய்தனெனுமொண்டிறம்பரம்பின்

கலாபேதத்தகடுவிடமெய்தி

யதிற்பெருமாயையெனைப்பலகுழவுந்

தப்பாமேதாம்பிடித்ததுசலியாத்

௬௦ தழலதுகண்டமெழுகதுபோலத்

தொழுதுளமுருகியழுதுடல்கம்பித்

தாடியுமலறியும்பாடியும்பரவியுங்

கொடிதும்பேதையுங்கொண்டதுவிடாதெனும்

படியேயாகிகுல்லிடையரூவன்பிற்

௬௧ பசுமரத்தாணியறைந்தாற்போலக்

கசிலதுபெருகிக்கடலெனமறுகி

யகங்குழைத்தனுகுலமாய்மெய்விதிர்த்துச்

சுகம்பேயென்றுதம்மைச்சிரிப்ப

நாணதுவொழிந்துராடவர்பழித்துரை

௭௦ பூணதுவாகக்கோணுதலின்றிச்

சதுரிழந்தறிமால்கொண்சொருங்

சுதியதுபரமாவதிசயமாகக்

சற்றாமனமெனக்கதறியும்பதறியு

மற்றோர்தெய்வங்கனவினுநினைபா

௭௧ தருபரத்தொருவனவனியில்வந்து

குருபரனாகியருளியபெருமையைச்

சிறுமையென்றிகழாதேதிருவடியினை யைப்

பிறிவினையறியாநிழலதுபோல

முன்பின்னாகிமுனியாதத்திசை

௮௦ யென்புரைந்துருகிகெக்குகெக்கெங்கி

யன்பெனுமாறுகரையதுபுரள

நன்புலனென்றிராதவென்றாற்றி

யுரைதமொறியுரோமஞ்சிவிர்ப்பக்

கரமலர்மொட்டித்திரதயமலரக்

௮௧ கண்களிகூரதுண்டெளியரும்பச்

சாயாவன்பினைரொடாதுந்தழைப்பவர்

தாயேயாகிவளர்த்தனைபோற்றி

மெய்தருவேதியனுகிவினைகெடக்

கைதரவல்லகடவுள்போற்றி

யாடகமதுரையரசேபோற்றி

- கூடவிலங்குகுருமணிபோற்றி
தென்றில்லமன்றினுளாடிபோற்றி
யின்றெனக்காரமுதானுப்போற்றி
மூவாநான்மறைமுதல்வாபோற்றி
கூரு சேவார்வெல்கொடிச்சிவனேபோற்றி
மின்னுருருவவிகிர் தாபோற்றி
கன்னுருரித்தகனியேபோற்றி
காவாய்கனகக்குன்றேபோற்றி
யாவா வென்றனக்கருளாய்போற்றி
கூ00 படைப்பாய்காப்பாய்துடைப்பாய்போற்றி
யிடரைக்களையுமெந்தாய்போற்றி
யீசுபோற்றியிறைவபோற்றி
தேசப்பளிங்கின் திரளே போற்றி
யரைசேபோற்றியமுக்கிபோற்றி
கூரு விரைசேர்சரணவிகிர் தாபோற்றி
வேதிபோற்றிவிபலாபோற்றி
யாகிபோற்றியறிவேபோற்றி
கதியேபோற்றிகனியேபோற்றி
நதிசேர்செஞ்சடைநம்பா போற்றி
கூ00 யுடையாய்போற்றியுணர்வேபோற்றி
கடையேனடிமையகண்டாய்போற்றி
யையாபோற்றியனுவேபோற்றி
சைவாபோற்றிதல்வாபோற்றி
குறியேபோற்றிகுணமேபோற்றி
கூகூ நெறியேபோற்றிநினைவேபோற்றி
வானோர்க்கரியமருந்தேபோற்றி
யேனோர்க்கெளியவிழைவாபோற்றி
மூவேழ்சுற்றமுரணுநாகிடை
யாமூமேயருளரசேபோற்றி
கூஉ0 தோழாபோற்றிதுணைவாபோற்றி
வாழ்வேபோற்றியென்வைப்பேபோற்றி
முத்தாபோற்றிமுதல்வாபோற்றி
யத்தாபோற்றியானேபோற்றி
யுறையுணர்விறந்தவொருவபோற்றி
கூஉ0 விரிகடலுலகின்வினைவேபோற்றி

- யருமையிலெளியவழிகேபோற்றி
 கருமுகிலாகியகண்ணேபோற்றி
 மன்னியதிருவருண்மலையேபோற்றி
 யெண்ணையுமொருவனுக்கியிருங்கழற்
 கரு சென்னியில்வைத்தசேவகேபோற்றி
 தொழுதகைதுன்பத்துடைப்பாய்போற்றி
 யழிவிலாவானந்தவாரிபோற்றி
 யழிவதுமாவதுங்கடந்தாய்போற்றி
 முழுவதுமிறந்தமுதல்வாபோற்றி
 கரு மாணேர்நோக்கிமனாளாபோற்றி
 வானகத்தமரர்தாயேபோற்றி
 பாரிடையைந்தாய்ப்பரந்தாய்போற்றி
 நீரிடைநான்காய்நிகழ்ந்தாய்போற்றி
 தீயிடைமூன்றாய்த்திகழ்ந்தாய்போற்றி
 கசு வளியிடையிரண்டாய்மகிழ்ந்தாய்போற்றி
 வெளியிடையொன்றாய்விளைந்தாய்போற்றி
 யளிபவருள்ளத்தமுதேபோற்றி
 கணவிலுந்தேவர்க்கரியாய்போற்றி
 கணவிலுநாயேற்கருளினைபோற்றி
 கசு யிடைமருதுறையுமெந்தாய்போற்றி
 சடையிடைக்கங்கைதரித்தாய்போற்றி
 யாறாமரந்தவரசேபோற்றி
 சிரர்திருவையாறாபோற்றி
 யண்ணாமலையெம்மண்ணாபோற்றி
 கரு கண்ணாரமுதக்கடலேபோற்றி
 யேகம்பத்துறையெந்தாய்போற்றி
 பாகம்பெண்ணுருவானாய்போற்றி
 பராய்த்துறைமேவியபரணேபோற்றி
 சிரர்ப்பள்ளிமேவியசிவனேபோற்றி
 கரு மற்றோர்பற்றிங்கறியேன்போற்றி
 குற்றலத்தெங்குத்தாய்போற்றி
 கோகழிமேவியகோவேபோற்றி
 மீங்கோய்மலையெம்மெந்தாய்போற்றி
 பாங்கார்பழனத்தழகாபோற்றி
 கரு கடம்பூர்மேவியவிடங்காபோற்றி

- யடைத்தவர்க்கருளும்பாபோற்றி
 வித்திதன்னின்கீழிருமுவர்க்
 கத்திக்கருளியவாசேபோற்றி
 தென்னுடையசுவனேபோற்றி
 கௌடு பெங்காட்டவர்க்குமிறைவாபோற்றி
 யேனக்குருளைக்கருளினைபோற்றி
 மானக்கயிலைமலையாப்போற்றி
 யருளிடவேண்டுமம்மான்போற்றி
 யிருள்கெடவருளமிறைவாபோற்றி
 கௌடு தளர்த்தேனடியேன்மயியேன்போற்றி
 களங்கொளக்கருதவருளாய்போற்றி
 யஞ்சேசலென்றிங்கருளாய்போற்றி
 ஈஞ்சேயமுதாநயந்தாய்போற்றி
 யத்தாபோற்றியையாபோற்றி
 கௌடு நித்தாபோற்றிஹிலாபோற்றி
 பத்தாபோற்றிடவனேபோற்றி
 பெரியாய்போற்றிபிரானேபோற்றி
 யரியாய்போற்றியமலாபோற்றி
 மறையோர்கோலகெறியேபோற்றி
 கௌடு முறையோதரியேன்முதல்வாபோற்றி
 யுறவேபோற்றியுயிரேபோற்றி
 சிறவேபோற்றிசிவமேபோற்றி
 மஞ்சாபோற்றிமனாளாபோற்றி
 பஞ்சேசாடியாள்பங்காபோற்றி
 கௌடு யலந்தேனையேனடியேன்போற்றி
 யிலங்குகடரெம்மீசாபோற்றி

- சுவைப்பதிமலித்தகோவேபோற்றி
 மலைநாடுடையமன்னேபோற்றி
 கௌடு கலைபாரரிகேசரியாய்போற்றி
 திருக்கழுக்குன்றிற்செல்வாபோற்றி
 பொருப்பமர்பூவணத்தானேபோற்றி
 யருவமுருவமுமாணாய்போற்றி
 மருவியகருணைமலையேபோற்றி
 கௌடு தூரியமுமிறத்தகடரேபோற்றி

தெரிவரிதாகியதெளிவேபோற்றி

தோளாழுத்தச்சுடரேபோற்றி

யாளானவர்கட்கன்பாபோற்றி

யாராவமுதேயருளேபோற்றி

உ00 பேராயிரமுடைப்பெம்மான்போற்றி

தாளியறுகின்றாராய்போற்றி

நீளோளியாகியநிருத்தரபோற்றி

சந்தனச்சாந்தின்குந்தரபோற்றி

இந்தனைக்கரியசிவமேபோற்றி

உ0௫ மந்திரமாமலைமேயாய்போற்றி

யெத்தமையுய்யக்கொள்வாய்போற்றி

புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளினை போற்றி

யலைகடன்மீமிசைகடந்தாய்போற்றி

கருங்கருவிக்கன்றருளினை போற்றி

உ௧0 யிரும்புலன்புலரவிசைத்தனை போற்றி

படியுறப்பயின் பராவகபோற்றி

யடியொடுகடுவீரனுய்போற்றி

நரகொடுகுவர்க்கநானிலம்போற்றி

பரகதிபாண்டியற்கருளினை போற்றி

உ௧௫ யொழிவறநிறைத்தவொருவபோற்றி

செழுமலர்ச்சிவபுரத்தரசேபோற்றி

தொழுவார்மையறுணிப்பாய்போற்றி

பிழைப்புவாய்ப்பொன்றறியாகாயேன்

உ௨0 குழைத்தசொன்மால்கொண்டருள்போற்றி

புரம்பலவெறித்தபுராணபோற்றி

பரம்பராஞ்சோதிப்பரணேபோற்றி

போற்றிபோற்றிபுணங்கப்பெருமான்

போற்றிபோற்றிபுராணகாரண

உ௨௫ போற்றிபோற்றிசயசயபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(ப-ரை.) நான்முன் = நான்குதிருமுனைப்படைப பிரபந்தன், முத
நாமுதலாகிய, வானவர் = தேவர்களைல்லோரும், தொழுதவழி = வணங்குதி
ய் அடியால் = இரண்டு திருவடிகளைக்கொண்டு, முடிவாக = முத்தவாகிய
ம் அனந்தன், நான்கிசை = நான்குதிக்கிறமுன், முடிவாகியதெவர்களை

ஐம்புலன்கீதமதபஞ்சேத்திரியங்கனும், மரை = மகிழும்படி, போற்றிசெய் = வணங்குகின்ற, கதிர் = கொண்களை யுடைய, முடி = திருமுடியனைத்த, திருநெயோல் = அழகியதிருமால், அன்ற = அக்ஷினிமூலையாய்கின்றதாளில், அடி = அடியையும், முடி = முடியையும், அறியும் = அறிபவெண்டுமென்ற, ஆதரவு அதரில் = விருப்பத்தினால், கடு = வேகமும், முரண் = வலிமையுமுள்ள, எனம் ஆகி = வராகமாதே, முன்சலந்து = முன்வந்து, ஏழ்தலம் = ஏழுலகங்களும், உருவ = ஊடுருவும்படி, இடந்த = பூமிபைத்தோண்டிச்சென்று, பின் = பின்பு, எய்து = இளைத்து, ஊழிமுதல்வனே = படைப்புக்காலத்திற்கு முற்பட்டவனே, சயசயவென்று = வெற்றியடைக வெற்றியடைகவென்று, வழுத்தியும் = துதித்தும், காணு = தரிசிக்கப்பெறாத, மலர் = தாமரைமலர்போன்ற, அடியினை = உபயபாதங்கள், வழுத்துதற்கு = எம்போலியாதுதித்தற்கு, எளிதாய் = எளிதாய், வார் = நீண்ட, கடல் = உலாற்குழுப்பட்ட, உலகினில் = உலகத்தில், ஆனைமுதலா = யானையேமுதலாக, எறும்பு = ஏறும்புகன், ஈறுஅய = இறுதியாகவுள்ள, ஊனம்இல் = ஊனமில்லாத, யோனியினுள் = (உண்பத்தினுக்குலட்சம்) யோனிபேதங்களில், வினை = செய்தவினைகளுக்கிடாகத்தக்கியிருந்து, பிழைத்தம் = தப்பியும், மாதாடப்பிறப்பினுள் = மனிதப்பிறப்பில், மாதாவுதரத்து = தாய்வயிற்றில், ஈனம்இல் = குறைவில்லாத, கிருமி = புழுக்களின், செருவினில் = போருக்கு, பிழைத்தம் = தப்பியும், ஒருமதிதான்றியின் = முதலாவதுமாதத்தின், இருமையில் = நிறைவில், பிழைத்தம் = இருமதி = இரண்டாவதுமாதத்தின், வினைவின் = நிகழ்ச்சியில், ஒருமையில்பிழைத்தம் = ஒருமைப்பாட்டில் தப்பியும், மும்மதிதன்னுள் = மூன்றாவதுமாதத்தில் உண்டாகின்ற, அம்மதம் = அந்தமதப்பெருக்குக்கு, பிழைத்தம் = ஈர் இருதிங்களில் = ஈன்காமாதத்தில், பேர் இருள் = பெரிய இருளுக்கு, பிழைத்தம் = ஐந்துதிங்களில் = ஐந்தாவதுமாதத்தில், முஞ்சதல் = சாதலினின்றும், பிழைத்தம் = ஆறுதிங்களில் = ஆறாவதுமாதத்திலுண்டாகிற, உளறு = துன்பத்திற்கும், அலர் = பழிக்கும், பிழைத்தம் = ஏழுதிங்களில் = ஏழாவதுமாதத்தில், தாழ் = தாழ்த்த, புவி = உலகத்தில், பிழைத்தம் = எட்டுதிங்களில் = எட்டாவதுமாதத்தில் உண்டாகிற, கஷ்டமும் = பிரயாசையிலும், பிழைத்தம் = ஒன்பதில் = ஒன்பதாமாதத்தில், வருதரு = வருகிற, துன்பமும் = துன்பத்திற்கும், பிழைத்தம் = தக்க = தகுதியாகிய, தசமதி = பத்தாமாதத்தில், தாயொடு = தாயுடன், தான்படு = தானனுபவிக்கின்ற, தக்கசாகரம் = துன்பக்கடலிலாழ்கின்ற, துயரிடை = துன்பங்களிலிருந்து, பிழைத்தம் = ஆண்டுகள்தோறும் = வருடங்களைல்லாம், அடைந்த = நிரம்பின, அக்கால = பிரசவகாலத்தில், ஈனடியும் = (யோனித்தவாரத்தால்) நெருங்கியும், இருத்தியும் = இருக்கச்செய்தும், ஏனை = மற்றும், பல = பலதுன்பங்களுக்கு, பிழைத்தம் = கால = விடியற்காலையில், மலமொடு = மலவுபாடியோடு, கடுப்பல் = மத்தியான்காலத்தில், பசி = பசியினின்றும், நிசிவேலை = இரவில், சித்திரை = துக்கத்தினின்றும், யாத்திரை = பற்றுப்பலசஞ்சாரங்களினின்றும், பிழைத்தம் = கரும் = கருமையாகிய, குழல் = அளவாரத்தை, செங்காங்கிவந்தவாயையுடைய, வெண்ணை = வெள்ளைத்தந்தப்பத்தினையும்,

ஈர்=காரணவத்திலுலங்கின்ற, மயில்=மயிலானது, துருப்பை=சண்டோதம்பப்
 பெற்ற, சாயல் = சிதாத்தந்தையையும், செருங்கி=இடைவெளியின்றி அடர்த்து,
 டம்மதார்த்த = உன்னேனத்தது, சச்சுஅற = வார்த்தைட்டதும்படி, கிமிர்ந்த =
 நுதலாந்து, கெதிர்த்து = ஒளியையுடையனவாகி, முன் = முன்னே, பின்
 ன்து=பருத்து, இடை = இடையானது, எய்த்து=இனத்து, வருத்த =
 வருத்தும்படி, எழுந்து = விம்மி, புடைபார்த்து = கந்திடம்செங்கவர்த்து,
 ஈர்க்கு=செதுதரும்பும், இடைபோகா = செவ்வெழையப்பெருது, இளமுலை=
 முற்றமுலைகளையுமுடைய, மாதர்=பெண்களது, கூர்த்த=கூர்மைதங்கிய, எ
 னம்=கண்களின், கொள்ளியில்=கூட்டத்தில், பிழைத்தும்—, பித்தலெனில்=
 மயங்கத்தையுடைய வுலகெனன்னவர்குத்த, பெருந்துறை=மிசையும்விநிந்தபற்பல
 மேதங்களுள், மத்தம்=உன்மத்தங்கொண்ட, களிமுன்னும்=பரிணபெனஉவ
 மித்துச்சொல்லத்தக்க, அவாஇடை=ஆசைகளுக்கு, பிழைத்தும்—, கல்விஎன்
 னும் = கல்வியென்கிற, பல்கடல் = பலகடல்களினின்றும், பிழைத்தும்—,
 செல்வமுன்னும்=ஐஸ்வரியபென்கிற, அல்லலில்=துயரத்தினின்றும், பிழை
 த்தும்—, கல்குரவுஎன்னும் = வருமையென்கிற, தொல் = பழமையாகிய,
 விஷம்=விஷத்தினின்றும், பிழைத்தும்—, புல்வரம்புஆய = தாழ்த்தசமயங்க
 ளாகிய, பந்துறை = பலதுறைகளினும், பிழைத்தும்—, தெய்வம்என்பது=
 தெய்வமுண்டென்பதாகிய, ஓர் = ஒரு, சித்தமுண்டாகி=நினைப்புண்டாகி,
 முனிவு=வெறுப்பு, இலாபது = அற்றதாகிய, ஓர் = ஒரு, பொருளது=பொ
 ருளை, கருதலும் = நினைத்தலும், ஆறுகோடி = ஆறுகோடிபாகிய, மாயாசத்தி
 கள்=மகாமாயைகள், வேறுவேறு=வெவ்வேறையுள்ள, மாயைகள்=தம்முடைய
 மாயைகளை, தொடங்கின = ஆத்தம்ஆனார் = நடப்பாயிருத்தவரும், அயலவர்=
 அயலாயினாரும், கூடி = ஒன்றுசேர்ந்து, நாஸ்திகம்பேசி = நாஸ்திகவாதம்செ
 ய்து, நா=நாவில், தழும்பு=தடிப்பு, ஏறினர் = ஏறப்பெற்றார்கள், சுற்றம்என்
 னும்=உறவினர்என்கிற, தொல்=பழமையாகிய, பசுமுழாங்கன்=பசுக்கூட்டங்
 கள், பற்றி=தொடர்ந்து, அழைத்து=அழைத்து, பதறினர்=பதறினவர்களாய்,
 பெருகவு—, விரதமே = பலவகைப்பட்டவிரதங்களையே, பரம்ஆக=மேலான
 தாக, வேதியரும்=மறையவர்களும், சரதம்ஆகவே=உண்மையாகவே, சாத்தி
 ரங்காட்டினர்=சாஸ்திராகற்பிதஞ்செய்துவதைத்தனர், சமயவாதிகள் = சமயமே
 மேலானதென்று வாதிப்பவர்கள், தத்தம்=தங்கள்தங்கள், மதங்களை = சமயங்க
 ளை, அமைவதாக = (பாத்துவநிச்சயம்) பொருத்துவதாக, அரற்றி = பன்னற்
 சொல்லி, மலைந்தனர்=போர்செய்தார்கள், மிண்டிய=நெருங்கிய, மாயாவாதம்
 என்னும்=மாயாவாதமென்கிற, சண்டமாருதம் = பெருங்காற்றானது, கழித்து
 அடித்து=கழன்றுவிட, ஆர்த்து=ஆரவாரித்து, உலோகாயதன்என்னும்=உலோ
 காயதென்கிற, ஒன்=ஒன்றிய, திறல்=சயங்கொண்ட, பாம்பின்=பாம்பினது,
 கலாபேதத்த=சாஸ்திரவிகற்பமமைந்த, கடு=கடிய, விஷம்=விஷத்தையுடை
 ர்த்து, அதின்=அதனால், பல=பலவகைப்பட்ட, பெரு=பெரிய, முறைய=முறைய
 கள், என்னை=அடியேனே, குழவும்=குழந்துகொள்ளவும், தப்படிமே=(இவற்
 ருந்திரிதும்) மனத்தனர்=செயுடையாமல், தாம்=தாம், (அக்கதுகாசபெனினும்
 பொருத்தும்) பிடித்தது=கொண்டகொள்கையில், சலியாமனஞ்சலித்துவிட்டு

விடாமல் தழல்=செருப்பை, கண்ட=சேர்ச்சி, மெழுதுபோல = மெருகைப் போல, தொழுது=வணங்கி, உன்னம்=மனம், உருகி=கரைந்து, அழுது=, உடல்=தேகம், கம்பித்து = கெடுக்கி, ஆடியும் = ஆனந்தக்கூச்சாடியும், அலரி யும்=அரற்றதல்செய்தும், பாடியும்=பாடிதல்செய்தும், பாலியும்=வழிபட்டும், கொடிதம்=குறமும், பேதையும் = மூடனும், கொண்டது = தான்பிடித்தபிடியை, விடாதுஎனும்படியே = விடாது என்று சொல்லுகிற பழமொழிப்படி, ஆகி=ஆப், நல்=நல்ல, இடைஅரு=மேலேவீரங்காத, அன்பின் = அன்பினால், பசுமரத்து=பச்சைமரத்தில், ஆணி=ஆணியை, அறைந்தாற்போல=அடித்தது போல, கிஷ்பெருகி=மணவுருக்கம்பெருகி, கடல்என=கடல்போல, மறகி=மயக்கமடைந்து, அகம்=மனம், குழைந்து=தளர்ந்து, அதுகுலமாய்=அத்திணங்கி, மெய்=தேகம், விதித்து=நடுக்கமடைந்து, சகம்=உலகமானது, பேய்என்று=பேய்போன்றவனென்று, தம்மைச்சிரிப்ப = தம்மைச்சிரிக்கும்படி, காணது=வெட்கத்தை, ஒழித்து=விட்டி, நாடவர்=உலகத்தார், பழித்து=இகழ்ந்து, உரை= சொல்லுஞ்சொற்களை, பூண்ஆக=ஆபாணமாகக்கொண்டு, கோணுதல்=மணக்கோணல், இன்றி = இல்லாமல், சதுர்=வல்லமையை, இழந்து = ஒழித்து, அறி= அறியத்தக்க, மால்=மயக்கத்தை, கொண்டு=அடைந்து, சாரும்=தாம்அடைகின்ற, கதியது=பரகதியையே, பரமம்=மேலான, அகிசயமாக=ஆச்சரியமாகக் கொண்டு, கற்று=கண்ணையுடையபசுவின், மனம்என = மனத்தைப்போல, கதறியும்=கவியும், பதறியும்=தேசகம்நடுக்கியும், மற்றுந்நெய்வம்=(சிவபெருமானையன்றி) வேறொருஅறித்தியதேவர்களை, கனவிலும் = ஸ்வப்பனத்திலும், நினைபாது=நினைபாமல், அரு = சொல்லுதற்கரிய, பரத்து = பரத்துவத்தையுடைய, ஒருவன்=ஒப்பற்றசிவபெருமான், குருபரன்ஆகி=மேலானனானுசாரியத்திருமேனிகொண்டு, அவனியில் = பூமியில், வந்து = எழுந்தருளியவந்து, அருளிய=உபதேசித்தருளிய, பெருமையை=மீமன்மையை, சிறுமைஎன்று=அற்பமென்று, இகழாது=இகழாமல், திருவடிஇணையை=அவனதுபயபாசைகளை, பிறிவினை=பிரிவென்பதை, அறியா=ஒருகாலத்திலுமறியாத, கிழவதுபோல=சாயாத்நோற்றத்தைப்போல, முன்பின்ஆகி=முன்னும்பின்னுமாய், முனியாது=வெறப்படையாமல், அத்திசு = ஆசாரியனாயெழுந்தருளி அதுக்கிரகித்ததிசையை, எப்பு=எலும்பும், ஹந்து=இன்கும்படி = உருகி=மணக்கரைந்து, நெக்குநெக்கு=செங்கிழந்துநெகிழ்ந்து, ஏங்கி=இரங்கி, அன்புஎன்னும்=அன்பென்றுசொல்லப்படுகிற, ஆற = நதியானது, கரைபுரன = கரையைக்கடந்துவர, நன்=நல்ல, புலன் = பஞ்சேந்திரியங்களும், ஒன்றி = ஒருமைப்பட்டி, காதென்று=இறைவனையென்று, அரற்றி=அலறி, உரை=சொற்கள், தமியாதி=தமியாற்றமடைய, உரோமம்=மயிர்கள், சிலிர்ப்ப=குச்செறிய, கரம்=கைகளாகிய, மலர்=மலர்களை, மொட்டித்து=குவித்து, இருதயம்=மனமானது, மலர்=சந்தேஷத்தினால்விசைக்க, கண்=கண்கள், களிகூர்=ஆனந்தமடைய, (அகனல்) தன்=தன்னைய, தனி=ஆனந்தபாஷ்பம், அரும்ப = உண்டாக, சாயா=கெடாத, அன்வினை=அன்பை, காள்சொறும்=காடோறும், தழைப்பவ்=வளர்ப்பவர்கட்கு, தாயேஆகி=தாயாகி, உளர்த்தனை=வளர்த்தாய், போற்றி=உனக்கு

வணக்கம், மெய்=உண்மைநிலையை, தரு=எனக்குப்பதேசித்தருளிய, வேதியன்
ஆதி=வைதிகப்பிராமணனாக, வினைபெட = எனது இருவினைப்பகுதியுமவையே
பொழிய, கைசரவல்ல = கைகொடுத்தவவல்ல, கடவுள்=கடவுளுக்கு, போ
ற்றி—, ஆதி அகம்=காணமாதிரியாடியருளிடமாசிய, மதுரைக்கு=மதுரைநகரத்
திற்கு, அரசே = அரசனாகிய சோழசுந்தரக்கடவுளே, போற்றி—, கூடல்=
திருவலவாயில், இலக்கு - விளங்காதின்ற, குருமணி = ஒளிரிமைந்தயானிக்க
மே, போற்றி—, தென்=அழகிய, தில்லை=தில்லைவனமாகிய, (சிதம்பரகோத்
திரத்தில் விளங்கும்)மன்றிணை = கணக்கப்பயின்னை = ஆடி=படனஞ்செய்ய
வனே, போற்றி—, இனது=தந்தையர், எனக்கு=அடியேனுக்கு, ஆர்=கிடை
த்தற்கரிய, அழக ஆனாய்=அரிந்தமானவனே, போற்றி—, மூலா=கெடாத
நான்மறை = சதர்வேதவசனாலுயிர்ப்படராத, முதல்வா=முதல்வனே, போ
ற்றி—, சேஆர் = இடதுநாயாய்வினக்கு, கெல் = வெற்றியைத்தரும்,
கொடி=கொடியையுடைய, எவனே = சிவபிரானே, போற்றி—, மின்ஆர்=
ஒளிபெருந்தய, உருவா=வடிவவதையுடைய, விகிர்தா=வெறுபாட்டோடுகூ
டினவனே, போற்றி—, கல் = கருங்கல்லில், நாரூரித்த=நாரூரித்தெடுத்த,
கனியே = கனிகொட்பாடானவனே, போற்றி—, கணக்குன்றை=பொன்மலைபோ
ன்றவனே, காவாய் = தாரதருளவாய், போற்றி—, ஆலா=ஐயோவென்றிரக்க
முற்று, எனக்கு=அடியேனுக்கு, அருளாய்=திருவருள்புரிவாயாத, போற்றி =
அதற்காக்கவனாகப், படைப்பாய - எல்லாப்பொருள்களையும் சிருஷ்டிக்குகிற
தம் பிரபதேவனிடத்து பவரன்னனுத் திருப்பெயர்கொண்ட திஷ்டித்துகின்ற
வனே, காப்பாய்=பாவற்றையுடையதருளையுடையவருட்கு விஷ்ணுதேவரிடத்து,
மிருடாஎன்னுத் திருமேய்க்கொண்ட திஷ்டித்துகின்றவனே, தடைப்பாய் =
சங்காரகிருத்தியங்காரணமாகவுருத்திர தேவரிடத்து அரன்என்னுத்திருமேய
கொண்டதிஷ்டித்து கின்றவனே, போற்றி—, இடரை=பிறவித்துன்பத்தை,
கனையும்=கேரோடமுத்தருள்கின்ற, எந்தாய் = எமதுதந்தையே, போற்றி—,
சச=சசனே, போற்றி—, இறைவ=தலைவனே, போற்றி—, தேச=ஒளியை
யுய், அ=அழகியுமுடைய, பளிக்கின்=கண்ணாடியின், திரனே=பிழம்பே,
போற்றி—, அரைசே = வெந்தனே, போற்றி—, அமுதே = அமிர்தமே, போ
ற்றி—, விசைசேர்=நறுமணங்கமழும், சரணம்=திருவடிகளையுடைய, விகி
தா=அன்புருவனே, போற்றி—, வேதி=வேதியனே, போற்றி—, விமலா=
மலராதனே, போற்றி—, ஆதி = முதற்பொருளாய்கின்றவனே, போற்றி—,
அறிவே=அறிவுருவனே, போற்றி—, கதியே = முத்திப்பெருங்கின்றவனே,
போற்றி—, கனியே=முக்கனிபோன்றினிப்பவனே, போற்றி—, கதி = கங்க
நதியானது, சேர்=தங்கிய, செம்=செவந்த, சடை = ஐடமருடத்தையுடைய,
கம்பா=கம்பனே, போற்றி—, உடையாய் = சாசனாத்மனே, போற்றி—,
உணர்வே=அறிவுந்திறவாய் வினக்குவனே, போற்றி—, கையே=கையே
ப்பட்டவனாகியான், அடிமை = உனக்கடிமைப்பட்டவனென்று, கண்டாய்=
உணர்த்தவனே, போற்றி—, ஐயா=ஐயனே, போற்றி—, அனுவே=அனுவ
வுண்ணுவானவனே, போற்றி—, சைவா=சைவத்திருமேய்க்கொண்டவனே,

போற்றி—, தலைவா=மூதல்வனே, போற்றி—, குறியே = இலிங்கவடிவானவனே, போற்றி—, குணமே = ஷாட்டுண்ணியனே, போற்றி—, செறியே = யாவர்க்கும்மோட்சவழியைக்காட்டுபவனே, போற்றி—, நினைவே = எண்ணமே, போற்றி—, வானோர்க்கு = அரிப்பிரமாதிகேவர்களுக்கும், அரிய = எட்டொணா, மருத்த = அமிர்தமே, போற்றி—, ஏனோர்க்கு = மந்தையோர்க்கு, எரிய = காண்டற்கெளிதாய்கின்ற, இறைவா = தலைவனே, போற்றி—, மூவேழ்சுற்றம் = இருபத்தோருதலை மூறையிலுள்ள உறவினரும், மூரண் = வலிமை, உறு = பொருந்திய, நரகிடை = நரகத்தில், ஆழாமே = வீழ்ந்தழுந்தாயல், அருள் = எனக்குத்திருவருள்பாலித்த, அரசே = அரசனே, போற்றி—, தோழா = அன்பர்க்குருண்பனே, போற்றி—, துணைவா = சகாயமானவனே, போற்றி—, வாழ்கே = பேரின்பவாழ்க்கையைத் தருபவனே, போற்றி—, என் = எனது, வைப்பே = நீட்சேபமானவனே, போற்றி—, முத்தா = மகநாசனே, போற்றி—, முதல்கா = மூதல்வனே, போற்றி—, அத்தா = தந்தையே, போற்றி—, அரனே = சர்வசுல்காரம்புரிபவனே, போற்றி—, உரை = சொல்லையும், உணர்வு = அறிவையும், இறந்த = கடந்துகின்ற, ஒருவ = தனிமைக்கடவுளே, போற்றி—, விரி = பரந்த, கடல் = கடலாழ்க்குழப்பட்ட, உலகின் = உலகத்திற்கு, வினையே = உற்பத்திஸ்தானமானவனே, போற்றி—, அருளையுல = பெய்யப்பராலுதித்தருமையாயிரால், எளிய = எளிமையாய்க்ந்தருளும், அழகே = அழகனே, போற்றி—, கரு = கரிய, முகலாகிய = மகத்தையப்போல பிரத்யுபகாரம் நாடாமலுள்ளசெய்கின்ற, உண்ணே = நேத்திரசமானமானவனே, போற்றி—, மன்னிய = நிலைபெற்ற, திருவருள் = திருவருளாகிய, மலையே = மலைபோன்றவனே, போற்றி—, என்னையுள் = அடியேனையும், ஒருவனாகி = உனதுமெய்யன், பருளொருவனாகச்செய்து, சென்னியல் = எனதுசிரசில், இருங்கழல் = பெரிதாகியதிருவடியை, வைத்த = சாத்தியருளிய, சேவக = சேவகனே, போற்றி—, தொழுதனை = யாவரும் தொழப்படுவேன்மையமைத்து, துன்பம் = அவரவர்தயார்களை, தடைப்பாய் = ஒழிப்பவனே, போற்றி—, அழிவுதில்லா = கெடுதலில்லாத, ஆனந்தவாரி = சுக்கடலே, போற்றி—, அழிவதும் = கெடுதியையும், ஆவதும் = தோற்றத்தையும், கடந்தாய் = கடந்தவனே, போற்றி—, முழுவதும் = எல்லா அனுகூலமையும், இறந்த = கடந்துஅதிகப்பட்டுகின்ற, மூதல்வா = மூதல்வனே, போற்றி—, மாண் = மானினதுபார்வையை, நேர் = ஒத்த, நோக்கி = நோக்கத்தையுடைய உமாதேவியின், மணலா = மணலானனே, போற்றி—, வானகத்து = தேவருவகில்வசிக்கும், அமார் = தேவர்களுக்கு, தாயே = தாய்போல்விளங்கும்மகாதேவனே, போற்றி—, பாரிடை = பூமியில், ஐந்தாய் = அம்மன் மூதலியபஞ்சபூதங்களாய், பரந்தாய் = வியாபித்தவனே, போற்றி—, கீர்துடை = கீரினிடத்தில், நான்காய் = பிருதிவுநீங்கிய நான்குபூதங்களாய், கிழந்தாய் = வியாபித்தவனே, போற்றி—, தியிடை = பொருப்பின்னன், மூன்றாய் = (மண்ணும்நீரும்நீங்கிய) மூன்றுபூதங்களாய், கிழந்தாய் = விளங்கினவனே, போற்றி—, வளிதுடை = காற்றின்னன், இரண்டாய் = மண்ணுதிமூன்றுமொழிந்த இசைப்பூதங்களாய், மகிழ்தாய் = மகிழ்த்துகின்றவனே, போற்றி—, வெளி

யிடை = ஆராயத்தின்கண், ஒன்றாய் = மண்ணாவினா ன்குமொழிந்த ஒருபூதமாய், வினைந்தாய் = வினைந்தவனே, போற்றி - , அளிபவர் = மனக்கனிந்தருகுமடியவர் கன், உள்ளத்து = மனத்தின்கண், அமுதே = அமிர்தமே, போற்றி - , கனவி லும் = சொல்பனத்திலும், தேவர்க்கு = தேவர்களுக்கு, அரியாய் = அருமையாய் ருப்பவனே, போற்றி - , ஈனவிலும் = சாக்ரத்திலும், நாயேற்கு = நாய்ப்பான் மவனக்கு, அருளினை = திருவருள்புரிந்தவனே, போற்றி - , இடைமருத = திருவிடைமருதானில், உறையம் = வீற்றிருந்தருள்கின்ற, எந்தாய் = எந்தையே, போற்றி - , சடைஇடை = ஐடாபாரத்தில், கண்ணை = கங்காநதியை, தரித்தாய் = அணிந்தவனே, போற்றி - , ஆரூர் அமர்ந்த = திருவாரூரிலெழுந்தருளிய, அரசே = அரசனே, போற்றி - , சீர் ஆர் = சிறப்பமைந்த, திருவையாறு = திருவைய யாற்றையுடையவனே, போற்றி - , அண்ணாமலை = திருவண்ணாமலையிலெழுந் தருளிய, எம் = எமது, அண்ணு = தந்தையே, போற்றி - , கண்ணீர் = பெருமை நிறைந்த, அமுக்கல் = அமர்த்தசாகரமே, போற்றி - , எம்பத்து = திருவே கப்பத்திய, உறை = வசிக்கின்ற, எந்தாய் = எந்தையே, போற்றி - , பாகம் = இடப்பாசம், பெண்ணுரு ஆனாய் = பெண்வடிவானவனே, போற்றி - , பராயத் துறை = திருப்பராயத்துறையில், மேவிய = எழுந்தருளிய, பரனே = பரமனே, போற்றி - , சிராப்பள்ளி = திருச்சிராப்பள்ளியில், மேவிய = வினங்கிய, சிவனே = சிவபெருமானே, போற்றி - , மற்று = வேறு, ஒர் = ஒரு, பற்று = ஆதாரத் தை, இவரு, நில்விடத்த, அறி = யன் = உணர்ந்திலேன், போற்றி - , குற்ற லத்து = திருக்குற்றாலத்தில் அமர்ந்திருக்கிற, எம் = எமது, கூத்தா = திருவிளா யாடலையுடையவனே, போற்றி - , கோசுழி = திருவாகுதுறையில், மேவிய = தங்கிய, கோவே = இறைவனே, போற்றி - , நங்கோய்மலை = திருவிங்கோய்மலையையுடைய, எம் = எமது, எந்தாய் = தந்தையே, போற்றி - , பாஞ்சு ஆர் = அழகு பொருந்திய, பழனத்து = திருப்பழனப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற, அழகா = அழகனே, போற்றி - , கடம்பூர் = திருக்கடம்பூரில், மேவிய = பொருந்திய, விடங்கா = உளிபடாத்திருமேனியுடையவனே, போற்றி - , அடைத்தவர்க்கு = அடுத்தவர்க்கு, அருளும் = திருவருள்புரிக்கின்ற, அப்பா = அப்பனே, போற்றி - , இத்திதன்னின்கீழ் = (பத்துத்துவர்மாங்களிலொன்றாகிய) இத்திமரத்தின்கீழ், இருமலர்க்கு = அறுவருக்கும், அத்திக்கு = யானைக்கும், அருளிய = திருவருள்புரிந்த, அரசே = அரசனே, போற்றி - , தென்பாடு உடைய = தென்பாண்டியாட் டையாசாண்டருளிய, சிவனே = சிவபெருமானே, போற்றி - , எந்தாட்டவர்க்கும் = எந்தாட்டினர்க்கும், இறைவா = தலைவனே, போற்றி - , எனக்குகளைக்கு = பன்றிக்குட்டிகளுக்கு, அருளினை = பாங்கெடுத்தனுக்கொடுத்தருளினவனே, போற்றி - , மாணம் = பெருமைபொருந்திய, கைமையாய் = பூதகைமையாய் வதவாசனே, போற்றி - , அருளிடவேண்டும் = திருவருள்புரியவேண்டும், அம்மான் = அழகியவனானே, போற்றி - , இருன் = அஞ்ஞானவிரும், செட = வெயில் படி, அருளும் = அருள்புரிக்கின்ற, இறைவா = இறைவனே, போற்றி - , தனியேன் = தூரதாரமுமின்றி நின்றனத்தவனாகிய, அடியேன் = அடியேன், தனர்க் தேன் = சோர்வடைந்திருக்கின்றவனாகியான், போற்றி = போற்றிசெய்கிறேன், கனங்கொன் = மனத்தின்கண்ணே, கருத = உன் கருதவகைப்படுத்தித் திம்ம.

அருளாய்=திருவருள்புரிவாயென, போற்றி - போற்றுகின்றனன், அஞ்செல்
என்று=பயப்படாதேயென்று, இங்கு=இவ்விடத்தா, அருளாய் = அருள்செய்
வாய், போற்றி—, ஈஞ்சே=விஷத்தை, அமுதா=அமுதமாக, நயந்தாய்=விரு
ம்பினவனே, போற்றி—, அத்தா = தந்தையே, போற்றி—, ஐயா=ஐயனே,
போற்றி—, நித்தா = நித்தியனே, போற்றி—, நிமலா = பரிசுத்தனே, போ
ற்றி—, பத்தா=பத்தனே, போற்றி—, பவனே=சிருஷ்டிகர்த்தனே, போற்
றி—, பெரியாய் = பெரியோனே, போற்றி—, பிரானே = பெருமானே,
போற்றி—, கரியாய்=யாவர்க்குமெட்டாதவனே, போற்றி—, அமலா = மல
ரகிடனே, போற்றி—, மறையோர்=வேதியரது, கோலம் = திருக்கோலமாக
வெழுந்தருளியவர் தனுக்கிரகித்த, நெறியே=நீதியே, போற்றி—, முறையோ
=உனக்கேஅபயம், தரியேன்=துன்பொழேன், முதல்வா=முதல்வனே, போ
ற்றி—, உறவே = சுற்றமே, போற்றி—, உயிரே = உயிர்க்குயிரானவனே,
போற்றி—, சிறவே=சிறப்புடையவனே, போற்றி—, சிவமே=சிவபெருமானே,
போற்றி—, ஈஞ்சா=அழகனே, போற்றி—, மணாளா=மணவாளனே,
போற்றி—, பஞ்சு=அலச்சகமுட்டிய, எர்=அழகிய, அடியான் = பாத்தலையு
டைய உமாபெலியின், பங்கா=பாகசையுடையவனே, போற்றி—, அலந்த
ன்=துன்பப்பட்டேன், நாயேன் அடியேன் = நாய்க்கொன்றதுமேனே, போற்
றி—, இலங்கு=வினங்குகின்ற, சுடர்=சோதிமயமாகிய, எம்=எமது, ஈசா=
ஈசனே, போற்றி—, கரிவத்தலை=பற்பலவகமாக நின்றலை, மேவிய=பொரு
ந்திய, கண்ணே=கண்போலு மருமையானவனே, போற்றி—, குவை = கூட்
டமாகிய, பதி=திவ்யகேசக்கிரங்களில், மலிந்த=நிறைந்தாலிளங்கிய, கேலே
=வேந்தனே, போற்றி—, மலைநாடு=மலைநாட்டை, உடைய=உடைத்தாயிரு
க்கிற, மன்னே=அரசனே, போற்றி—, கலைஆர்=கலைகளிராப்பிய, அரி=திரு
மாலுக்கு, கேசரியாய்=செங்கம்போன்றவனே, போற்றி—, திருக்கழுக்குன்றில்
=கருகாசலத்தில் வினங்காநின்ற, செல்வா=செல்வனே, போற்றி—, பெரு
ப்பமர்=மலைகளமைந்த, பூவணத்து=திருப்பூவணத்தி லெழுந்தருளிய, அரசனே
=சிவபெருமானே, போற்றி—, அருவமும்=அருபமும், உருவமும்=ருபமும்,
ஆனாய்=ஆனவனே, போற்றி—, மருவிய=பொருந்திய, கருணைமலையே = திரு
வருணமலையே, போற்றி—, துரியமும்=துரியஸ்தானத்தையும், இறந்த =
கடந்த, சுடரே=துரியாதிப்பொருளானவனே, போற்றி—, தெரிவு=தெரிந்
துகொன்னல், அரிதாகிய=அருமையாகிய, தெளிவே=வினக்கமே, போற்றி—,
தோனா=தொன்படாத, முத்தம் முத்தம்=முத்தினது, சுடரே = பிரகாசமே,
போற்றி—, ஆன்ஆனவர்க்கு=அடிமைப்பட்டவர்க்கு, அன்பா = அன்பனே,
போற்றி—, ஆராஅமுதே=தெவிட்டாசுவமுதமே, அருனே=திருவருட்படி
வனே, போற்றி—, பேர்=திருநாமங்கள், ஆயிரமுடைய, ஆயிரமுன்ன, பெ
ம்மான்=பெருமானே, போற்றி—, தாளிஅறுகின் = கொடியதிகிலும்நெய்த்
தாசாய் = மாண்பையுடையவனே, போற்றி—, கீள் = கீண்ட, ஒளியாகிய=
சோதிவ்வுருபமாகிய, திருத்தா=கடராஜனே, போற்றி—, சந்தனச்சாந்தின்=
சந்தனக்குழம்பணிந்த, சுந்தர=அழகனே, போற்றி—, சிந்தனைக்கரிய=நினைக்

கொண்ணுத, சிலமே=சிலபிரானே, போற்றி—, மந்திரமாவீடாக, மலை =
கைலாசமலையை, யேயார்=பொருந்தினவனே, போற்றி—, எந்தமை = எம்
மை, உய்ய = உச்சிவிடகுப்படி, கொங்காய் = கொங்கோனே, போற்றி—,
புலிமுலை=புலிமுலைபை, புல்வாய்க்கு=மாணசுந்துக்கு, அருளினினை=கொடுத்த
வனே, போற்றி—, அலை=அசையாதின்ற, கடல்மிசை=கடலின்மேல், கடல்
நாய்=கடந்தவனே, போற்றி—, கருங்குருவிக்கு=கரிக்குருவிக்கு, அன்று =
அந்தாளில், அருளினினை=மாட்சிஞ்சய மந்திரோபதேசஞ் செய்தவனே, போற்
றி—, இரும் பெரிய, புலன்=தூற்றியங்கள், புலர=அவிய, இசைந்தனை=ச
னகாதியங்காணையாகத்திருந்தவனே, போற்றி—, படி=பூமியில், உற=திருவ
மகன். பொருத்த, படின்ற = கட்டகப் புரிந்தருளிய, பாவக = சங்காரகர்த்தனே,
போற்றி—, அடியொடு=ஆகியோடு, நாமதயமும், நறு=அந்தமும், ஆனாய்
=ஆனவனே, போற்றி—, நகொடு=நகரிலாகத்துடன், சுவர்க்கம்=சுவர்க்க
லோகத்திலும், நால்கிலம்=பூலோகத்திலும், புகாமல்=மீளவும் போய்ப்பிரவாம
ல், பரமதி=மேலட்சவீட்டை, பாண்டியற்கு = உரகனபாண்டியனுக்கு, அரு
ளினினை=கருபைசெய்தவனே, போற்றி—, ஒழிவஅறநிறைந்த=எங்கும் நீக்கம
றநிறைந்த, ஒருவதனித்தலையைக்கட்டவனே, போற்றி—, செழு=செழுமை
யாகிய, மலர் = மலர்ச்சொலகன் குழந்தை, சிவபுரத்துஅரசே=சிவபுரத்துக்குத்த
லையனே, போற்றி—, புகழுநீர்மலை=செங்கல்லையாலையணிந்த, கடவுள்=கட
வுனே, போற்றி—, தொழுவார்=வணங்குபவருடைய, மையல் = மயக்கத்தை,
குணிப்பாய்=அறுப்பவனே, போற்றி—, பிழைப்பு=பிழைத்தலும், காய்ப்பு=
பேறுபாடாகிய விகற்றான், ஒன்று=ஒன்றையும், அறியா=அறிந்துகொள்ளாத,
காப்பை=நாய்போல்பவனது, குழைத்த=மணங்குழைத்துகொன்ன, சொல்லா
லை=செல்லாலாகிய மாலையை, கொண்டருள் = கொண்டருள்பவனே, போற்
றி—, புரப்பல=கிரிபுரவானை, எரித்த=சிரித்தெரித்த, புராண = படியோனே,
போற்றி—, பரம்பரம்=மேலான, சோதி = ஒளியை, பரனே = மேலோனே,
போற்றி—, போற்றி—, போற்றி—, புயங்கப்பெருமான்=சரப்பா பரணத்தை
ததரித்தவனே, போற்றிபோற்றி—, புராண=புராதனபாகிய, காரண=மூலகா
ரணனே, போற்றிபோற்றி—, சயசய=வெற்றியுண்டாக, போற்றி—, (எ-து.)

விசேடவுரை.

நாடியாலே மூவகனாந்தென்றது - மகாபலிச் சக்கிரவர்த்தியின் பொரு
ட்டு வாமனனாயெழுந்தருளி மூன்றடி மண்யாசித்தப் பின்னர், திரிவித்ம
அவதாரங்கொண்டு பூமியை ஓரடியாகவும், ஆகாயத்தை ஓரடியாகவும், அனந்த
நின்ற கொரு அடிக்கு இடமில்லாமல் அம்மகாபலியின் கிரகிவைத்தழுந்தி
அவனைப் டாதானவோகத்தில் சேர்த்து அங்கிருந்து சிஞ்சலியா யாரானசெய்
தமையை. ஊனமில்லாமலானபென்றது - "ஊர்ப்பதினென குருப்பதினாறடம்,
நீர்பறவைநாராலோர்ப்பத்தாம், சிசிப் - பத்தமில்நேவர் பதினாறடம்படை
த்த, முந்ததித்தாவாராவத்து" என்னும் என்பத்தாவாங்கிலட்சம் வேஷ்பே
தங்களை, ஒருமதிதான்மியி னாகமையில்பிழைத்த மென்றதற்கு - ஒருபாற்றி

ன் கழிவின் மிகுதியில் தப்பியும் என்பதும் பொருள். கொடிதம்பேரைபுமென்
றவிடத்து, கொடித என்பதற்குப் பேயெணப்பொருள் கூறுவதொன்று,
தோழாபோற்றி என்றதை, சிவபெருமான் தன்னிடத்தன்பு பாராட்டிய சுந்தர
மூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு ஸீ தோழராயிருந்தன ரென்பதும், அது பற்றியே, சுந்த
ரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தம்பிரான் தோழரெனப் பெயர்வழங்குகின்ற தென்
பதும் திருத்தொண்டர் புராணத்துட்காண்க. குவைப்பதிமேவிய சோடேயென்
பதில்-குவைப்பதி என வோர்ப்தியுனதென்பாரு முளர். மந்திரமாமலை என்பத
ற்கு, மந்தரபர்வதமென்பது மொன்று.

நிநுச்சிந்நர்ப்பலம்.

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சுதாகம்.

— — — — —

பத்திவைராக்கிய விசித்திரம்.

அதாவது.

* பத்துவகையாக விபட்சித்த முறைமை.

திருப்பெருதுறையி லருளிச் செய்யப்பட்டது.

— — — — —

உ - வது மெய்யுணர்தல்.

அதாவது.

தேகாதிரிபஞ்சங்க ளித்தன்மையவென வறிந்து நீங்குதல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

— — — — —

சுட்டிளக்கச்சுதுறை.

மெய்தான நம்பிக்கைவிரிதது துண்விசையார்கழற்சென்
லாக, தான மயலாவது துக்கண்ணீர் துமடவெறுமபியுள்ளம்
பொய்காண்நவிரததுண்னைபொற்றிசயசயபோற்றியென்னும்
லாக, தான மெய்குழி மீடனுடையா யென்னைக்கண்டு கொள்ளே.

(ப-ரை) உடையாய் - என்னையாட்கொண்டவனே, உன் - உனது, விரை
ஆர்வாசனை நிறைந்த, கழற்கு-திருவடிபெயற்பெறுதற்கு, என்மெய் அரும்பி-என்
தேகம் புனுகித்து, விதிர்விதிர்ந்து - கங்குலி, கைதலைவைத்து-கைகளைத்தலை
யின்மேல்வைத்து, கண்ணீர் துமடி-கண்களில் கீரரும்பி, உன்னம் வெதும்பி -
மனம்புழுங்கி, பொய்தவிர்த்து-பொய்யொழுக்கத்தினின்று நீங்கி, உன்னை - உ
ண்மைப்பொருளாகிய உன்னைக்குறித்து, போற்றி - போற்றி, சயசயபோற்றி -
சயசயபோற்றி, என்னுப்-என்று வழிபடுகின்ற, கை - ஒழுக்கத்தை, மெழுவீ
டேன்-நான் தளவிடேன், (ஆதலால்) என்னை-எனது நிலைமையை, கண்டு - ந
பார்த்து, கொள் - (உன் அடியாகுள் ஒருகணம்) ஏற்றுக்கொள்வாயாக. எ - து.

* பத்துவகையாக விபட்சித்த முறைமைபெற்றதை இத் திருச்சுதாத்தின்
ஒவ்வொருபத்தின் தலைப்புகளில் காட்டிய இயல்புகளை நோக்க.

(க - ரை) உடையவனே? உன் திருவடிமையப் பெறும் பொருட்டு என்என் மனமொழிமெய்களாகிய முக்கரணங்களாலும் உன்னைவழிபடுதலிற் சோர்வடை யேன், ஆலால் என் நிலைமையை நோக்கி என்னை உன் அடியாருள் ஒருவனாக ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்,

(வி - ரை) பொய்யாகியவுடம்பை மெய்யென்றது மங்கலம் தான் நான்கும் ஈற்றேறாமும் அசைநிலைகள். கழல் ஆண்மக்கள் கொடையாலும் வீரத்தாலும் காவில் அணியும் வீரசண்டை, ஆதலால் அதுதன்னையணிந்த திருவடியையுணர்ந்திற்றெனக் கொள்ளினார் பொருந்தும். இறைவனுக்குக் கொடையாவது முத்தியாகிய அழியாச் செல்வத்தைக் கொடுத்தல், வீரமாவது அடுத்தவரது பல பீறவித்தொகையாகிய பகையை வென்று அவரைச் சாத்தல். விரையார் கழல் என்றது அடியாரிடம் மலர்களால் நறுமணங்கமழ்தலை.

“விண்ணுஞ்செலவறி வெநியார்கழல்”

என்னும் திருக்கோவையார் உருக - வது செய்யுள் விசேடவுரையில் “எல்லாப்பொருள்களையும் கடந்து நின்றனவாயினும், அன்பர்க்கண்மையவாய், அவரிட்கடறாமலரான் வெறி கமழு மென்பது தோன்றவெநியார்கழல் என்றார்” எனக் கூறியிருத்தல் காண்க. இவ்வாறென்றி இயற்கை மணந்தங்கிய திருவடி பெணினு மாம்; இது, “நறுமலராய் நறுமலர்ச்சேவடி” என்னும் வாசீசர் திருவதிகை வீரட்டானம் திருவடித் திருத்தாண்டகம் அ - வது செய்யுளால் இனிது விளங்கும், “மெய்தானரும்பி” என்பதற்கு உடம்பு தானாகவேபொடித்து என்றலுமாம். விதிர்விதிர்ந்தது என்னுமெக்கு மிகுதியாய் நடுங்கி என்னும்பொருளது, “உன்கழல்” என்றும், “என்கைதலைவைத்து” என்றும் கூறியது இறைவன் உடையவனும் தாம் உடைமையும் ஆதலை விளக்கற் கொண்க, இறைவன் அவயவம் பலவற்றுள்ளும் “விரையார் கழற்கு” எனத் திருவடியைச் சிறப்பித்தது ஆண்மக்களுக்கு அதுவல்லது வேறு புகலிட மில்லாமையா வெனக்கொள்க. இது “இறுமாந்திருப்பன்கொலோ ஈசன் பல்கனைத் தெண்ணப்பட்டுச் - சிறுமானேந்தி தன் சேவடிக்கீழ்ச்சென் நங்கிது மாந்திருப்பன்கொலோ” என்றும், “சாந்தாரகட்கெல்லாஞ் சரணமடி” என்றும், “பற்றற்றார் பற்றும்புகளவடி” என்றும், கூறிய மேலோர் திருவாக்குகளாலும் விளங்கும். போற்றி - வணக்கம் இதனை வடதுலார் நமஸ்காரம் என்பர். சயஎன்பது வெல்க என்னும் பொருளது. சயசய என்னும் அடிக்கு மிகுதிப்பொருளது. இன்னதை உடையாய் என்னுமைபால் இயங்கியற்பொருள் நிலையிற்பொருள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் உடையவனே எனப் பொருளுரைக்கலாயிற்று. மெய் அரும்புதல், கைதலைவைத்தல், சண்ணீர் ததும்புதல் என்பவை காயத்தின் தொழில்களாகையாலும் உன்னம்பெதும்பல், பொய் தவிர்தல் என்பவை மனத்தின் தொழில்களாகையாலும்; சயசயபோற்றி என்பது வாக்கி - தொழிலாகையாலும், முக்கரணங்களாலும் வழிபடாவின்றேன் என்றபடி இதனை, வேர்க்குருக்கண்ணீர்ததும்புக் கம்பித்தமெய்க்கெஞ்ஞம்-வார்த்தை கழுவுமணம் பதறும்-கார்க்கதமாய்-சாந்து முரோ

மாஞ்சலியாடுங் காத்தலித்தார்க், கேய்த்தருணமாயிவை பெட்டும். என்றத் திரு வாக்கானுமறிக, “கண்டுகொன்” என்பதற்கு எழுவாயாகிய நீ யென்பதும், விடென் என்பதற்கு எழுவாயாகிய நான் என்பதும் வருவித் துரைக்கப்பட்டன. வெறும்பல் வடலாநலால் அதனை உடம்பின் தொழிலாகக்கொண்டு பொய்தவிர் தலை உள்ளத்தின் தொழிலாகக் கொண்டாலும் பொருந்தும். இறைவன் முற் றுணர்ச்சியுள்ளோனாதலால் “கண்டு” என்றறளினர். பொய் - பொய்யொழுக் கம் எனினும்பொருந்தும். பொய்ப்பொருள் எனக்கொண்டு பிரபஞ்சம் எனினும் அமையும். பொய்யைவிட்டுமெய்யைப்பற்றதல் சதுதியாதலால் “பொய்தான் தவிர்ந்துண்ணப் போற்றி சயசய போற்றியென்னுங் கைதானெகழவிடென்” என்றறளினர். கைதலைவைத்தலாவது - கைகளைக் கூப்பிச்சிரமேல் வைத்து அஞ்சலித்தல்.

(ச)

கொள்ளேன்புரத்தான்மாலயன்வாழ்வுகுழிகெழினும்
நள்ளேனினதடியாரொடல்லானாகம்புகினும்
எள்ளேன்றிருவருளாலேயிருக்கப்பெற்றினைவா
உள்ளேன்பிறதெய்வமுன்னையல்லாதெங்களுத்தமனே.

(ப - னை.) எங்கள் உத்தமனே - எங்கள் மேலோனே, இறைவா - தலை வனே, திருவருளாலே இருக்கப்பெற்றின் - உன்திருவருளோடு கூடி யிருக்கப் பெறுவேனாயின், புரத்தான் - இந்திரனும், மால் - திருமாலும், அயன் - பிர மணம் (ஆகிய இவர்களுடைய) வாழ்வு - பெரும்புகழ்களையும், கொள்ளேன் - ஒரு பொருளாக என்மனத்திற் கொள்ளமாட்டேன், குழிகெழினும் - என் குழிமுழு தும் நசித்தாலும், கிண்து அடியாரொடு அல்லால் - உன் அடியாரோடன்றி, நள்ளேன் - (பிறரோடு) சிநேகிதேன், நாகம் புகினும் - நாகத்திற் புகுந்தாலும், எள்ளேன் - அதனை யிகழமாட்டேன், உன்னை அல்லாது - உன்னையன்றி, பிறதெய்வம் - வேறு தெய்வங்களை, உள்ளேன் - மனத்தாலும், நினைக்கமாட் டேன், என்ற.

(ச - னை.) கடவுளே ! யான் உன் திருவருளைப் பெற்றால், இந்திரன் முதலி யோருடைய பதவிகளையும் மதிக்கமாட்டேன், என் குழிகெட்டாலும் உன் அன் பரோடன்றிப் பிறரோடு சிநேகிதேன், நாகம்புகினும் அதனை யிகழமாட்டேன். உன்னையன்றி வேறு தெய்வங்களை நினைக்கமாட்டேன் என்பதாம்.

(வி - னை.) உத்தமன் என்பது உத்-தமன்னைப் பிரிக்கப்பட்டு, கடத்த தமத்தை யுடையவன் எனப் பெருன்-டுவதோர் வடசொல், ஆசலின் ரூஸ்ப ருதியாகிய பேரிருளைக் கடத்து நின்றவன் என்பது கருத்து, இது “கடக்கும்பவ த்தர்” என்றும்பொலுவது. உத்-தாண்டப்பட்ட, தமன் - இருநிலையுடையவன், தமன் - இருள். இறைவன் - இறைமைத்தன்மையை யுடையவன். அந்நவது ஆன்மர்களைப் படைத்தலும், காத்தலும், அழித்தலும், மறைத்தலும், அதுக்கிரி தித்தலும் ஆகிய பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்த வல்லவனாய் முதன்மை பெற்ற

நிருப்போன். புரத்தான் வடமொழி, இசற்குப் பகைவருரை யழிப்பவன் எனப் பொருள் உதவர்த்தனுடையார், மால்-அன்பரிடத்தன்பு செய்பவன், அன்பர்க்குத் தன்மீது ஆசையுண்டாக்குவோன் அல்லது மயக்கத்தை யுடையவன் என்பதுமொன்று. அயன்-அஜன் என்னும் வடமொழித்திரிபு. இதற்குப் பொருள் பிறப்பில்லாதவன் என்பது. பிறப்புள்ளவனை இவ்வாறு கூறியது மங்கலவழக்கு. என்னல் - சிநேகித்தல். நாகம் - பாதாளலோகத்தில் பாவிசக் சேரும் இடம். அது அள்ளல், ரௌவம், ரும்பிபாசம், கூடசாலம், செத்துத்தான்ம், பூதி, ஸூதி என எழுவகைப்பட்டிருக்கும் இன்னும் பலவேறு வகைப்பட்ட நாகங்களுமுண்டென்பர். உள்ளல் - நினைத்தல், இது மனத்தின் தொழில், வாக்கும் காயமும் இதன்குழியே நிசுழ்வனவாதலால் தலைமைபற்றி உள்ளேன். என இதன்தொழிலுக்கறிஞர், கூறவே இனம்பற்றி வாக்கினால் வாழ்த்தேன் காயத்தால் வணக்கேன் எனக் கூறினதாகவுக்கொள்க புரத்தான், அயன், என்பவர்க்கிடையே சிறப்புநோக்கித் திருமாலை வைத்தருளினார். எள்ளல் - இசுத்தல். இத்திரன் முதலிய இறைமையர் வாழ்க்கையும் மதியேன் என்றமையால் மற்றையர்வாழ்வை மதியாமையானே பெறப்படும், வாழ்வு என்பதனீற்றில் உயர்வு சிறப்பும்மை சொக்கது, இறந்தது தழீஇய உம்மை தொக்கதெனினு மகையும. கெடினும் புதினும் என்னும் உம்மைகள் இழிவு சிறப்பும்மைகள். இத்திரன் முதலிய இறைமையர் வாழ்வுகள் அழிபுய்யல் பினவாய் மீண்டும்பிறவியைத் தருவன, ஆதலால், “கொள்ளேன் புரத்தன் மா லயன்வாழ்வு” எனவும், அடியாருறவு வீடுபெற்றுக்கு ஏதுவாதலால், “குடிசெடி னும் நள்ளேனினதடியா ரொடல்லால்” எனவும், இறைவனது திருவருளாற் றிடைக்கப் பெற்றது நன்றையாயினும் தீதேயாயினும் பனமுஉர்தேற்றுக் கொண் ணல் வேண்டுமாதலால், “நாகம் புதினுமென்னேன் நிருவருளாலே யிருக்கப்பெ நின்” எனவும், உத்தமனைவிட்டு அந்மரைவழிபடல் நன்றன் ருதலால், “உன் னோன் பிறதெய்வமுன்னையல்லா தென்களுத்தமனே” எனவும் கூறிஞர், பிறதெய்வ மென்றது - அரிப்பிரமாதியவசித்திய சேவர்களை. பெறின் என்பது பெற ளருமை மைபையினக்கி நின்றது. உத்தமனாதலால் இறைமையினு னென்பது நோன்ற “உத்தமனே இறைவா” என்றார். (உ)

உத்தமனத்தனுடையானடியேநினைந்துருகி
மத்தமனத்தொடுமாலிவனென்னமனநினைவில்
ஒத்தனவொத்தனசொல்லிடவூரூர்திரித்தெவரும்
தத்தமனத்தனபேசவெஞ்ஞான்றுகொல்சாவதுவே.

(ப - றா.) உத்தமன் - மேலானவனும், அத்தன் - எமது தந்தையும், உடையான் - என்னை ஆட்டுகொண்டவனும் ஆகிய இறைவனது, அடியே - திருவடிக னையே, நினைத்து உருகி-கருகிமனமுருகி, மத்தமனத்தொடு-உன்மத்தங்கொண்ட மனத்துடன் உடிய, மால் இவன் - பித்தனிலன், என - என்று கண்டோர். சா லிலவும், ஊர்வனர் திரித்து - ஊர்சோறுமலைத்து, மனநினைவில் - அவரவர் மனக் கருத்துக்கு, ஒத்தனஒத்தனசொல்லிட - பொருத்தன வாகிய பல சொற்களை

சொல்லவும், எவரும் - பாவரும், தத்தம் மனத்தனபேச - தத்தன் தக்கன்மனத்து
க்கிசைச்சவற்றைப் பேசவும், (அதனைக்கேட்டு) சாவது - மனமிதக்கப் பெறு
வது, எஞ்ஞான்றுகொல் - எக்காலமோ, எ - று.

(ச - ரா.) உத்தமனும் எமது சந்தையுமாகிய சிவபெருமானது திருவடி
பையே நினைந்துருகி, உன்மத்தானி, உலகத்தார் பித்த நென்றென்னை இசையும்
படி நான் செயலற்றிருப்பது எங்காளோ என்பதாம்.

(வி - ரா.) அத்தன் - ஆன்மகோமகட்டுத் தந்தையாயுள்ளவன். அத்தம்
பொருளாதலால் வேதாகமப்பொருளா யிருப்பவன் என்றும், அத்தம் பொன்னு
தலால் ணக்குப் பொற்குலையா யிருப்பவன் என்றும் கூறலுமாம். அடியே என்
னும் எகாரம் தேற்றம். பிரிநிலையெனினுமாம். நினைந்து என்னுது நினைந்து
ருகி என்றது இடைவிடாமல் நினைந்து என்றபடி. மத்தம் - உன்மத்தம், மால்-
மயக்கம், அது மயக்கமுடையவனை யுணர்ந்திற்று. “மனநிலைவிலொத்தன
வொத்தனசொல்லிட” என்றது தம் மூரவர் சொல்லும் சொல்லை, “தத்த மன
த்தனபேச” என்றது பிரஜூரவர் சொல்லுஞ் சொல்லை, ஊரார் என்றது ஊர்
தோறும் என்றபடி. சாதல் - தொழிலற்றிருத்தல். கொல் - அகைசநிலை யெனி
னுமாம். (௩)

சாவமுன்னுட்டக்கன்வேள்வித்தகர்தின் றுஞ்சமஞ்சி
ஆவவெந்தாயென்றவிதாவிடுநம்மவரவரே
மூவரென்றேயெம்பிரானொடுமெண்ணிவிண்ணுண்டிமண்மேல்
தேவரென்றேயிறுமாத்தென்னபாவத்திரிதவரே.

(ப - ரா.) முந்நகன் - முற்காலத்தில், தக்கன் - தசப்பிரமர்களு னோருவ
னாகிய தக்கனாவன், சாவ - இறக்கும்படி, கேள்வித்தகர்தின்று - யாகத்தில்
கொல்லப்பட்ட ஆட்டைத் தின்று, ஈஞ்சம் அஞ்சி - பாக்டவிற்கேற்றியவி
ஷத்துக்குப்பயந்து, ஆவ - ஐயோ, எத்தாய் என்று - எத்தையே பென்று, அவி
தாஇடும் - அபயமிட்ட, நம்மவர் - நம்மவராகிய, அவரே - அவர்களுடையோ, (இ
ப்போது) எம்பிரானோடும் - எம்பெருமானோடும், மூவர் என்று எண்ணி - திரி
மூர்த்தி வரிசையிலெண்ணப்பட்டு, விண்ணுண்டு - விண்ணுலகையாண்டு, மண்
மேல் - மண்ணுலகில், தேவர் என்று-தேவரென்ற சொல்லும்படி, இறுமாந்து
திரிதவர் - செருக்கடைந்து திரிசின்ற இறைவர்கள், என்ன பாவம் - (இவர்கள்
இவ்வாறு இறுமாந்து திரிவதற்குக் காரணம்) என்னபாவமோ, எ - று.

(ச - ரா.) முற்காலத்தில் தக்கன்சாவ, யாகத்தில் கொல்லப்பட்ட ஆட்டை
யுண்டு, பாக்டவிற்கேற்றிய விஷத்துக்கு அஞ்சி, எத்தையேபென்ற முறை
யிட்ட நம்மவர்களுமோ, எம்மிறைவனோடு மூவர் என்று எண்ணப்பட்டு, தம்மு
லகக்கண்பாண்டு, மண்ணுலகிலும் தேவரென்ற சொல்லும்படி, விஷத்துத் தி
ரியானின்ற தரிசைபுடையவர்கள், இதென்ன பாவம் என்பதாம்.

(வி - னா.) தக்கன்வேள்வி சாவ என்பதற்கு தக்கன் இறக்க யாகம் அழிப எனப் பொருள் கூறலுமாம். தகர் - ஆடு, இது சுண்டுப் பசுவை என்னும் பொருட்கு நின்றது. வேள்வித்தகர் - யாகப்பசு. வேள்வித்தகர் என்றதனால்செய்தது அநுமேதம் என்பது பெறப்பட்டது. நஞ்சம் அஞ்சி என்பதனை நஞ்சத்தை யஞ்சி நஞ்சத்தக்கஞ்சி என இரண்டனுருபாயினும் நான்கனுருபாயினும் விரித்துரைத்துக் கொள்ளலாம். ஆவ - இரக்கக்குறிப்பு - அவிதாவிடல் - முறையிடுதல், நம்மவர்கு பதில் சுற்றேகாரர்வினா, இது இறிகைக்குறித்தது. “சூவரோன்மேயெம்பிரானொடுமெண்ணி” என்றமையால், நம்மவர் திரிதவர் என்றது பிரமவட்டுணுக்களை. இறுமாத்தல் - அகங்கரித்தல்.

சாவழி ஈடுட்டக்கன் வேள்வித்தகர் தீன்று என்றது:—தக்கன் சிவ பெருமானொருமித்தே மற்ற தீதவர்களை வைத்துக் கொண்டியாகஞ்செய்தனன், இதை நாரதமுனிவர் சிவபெருமானுக்கறிவிக்க, உமா தேவியார் தனத்தத்தை செய்யும் யாகத்தைக்காணப்போக விடைக்கேட்க, அவர் வேண்டா மென்று ‘தடுத்தம் மீண்டுங் கணவனை வருத்திக் கேட்டமைபால், அச்சிவபெருமான் போக விடை கொடுத்தனர். அங்கு உமாசேவியார் சென்றபோது, அத் தக்கன் ‘தன்னையும் தன் கணவனையும் அவமதித்துப் பேசினமையால் உமாசேவியார் கோபங் கொண்டு அவ்விடம்விட்டு நீங்கி யடைந்து நடந்து செவ்வியை யுணர்த்தி அவன் பாகத்தை யழிக்கவேண்டு மெனச் சிவபெருமானே வேண்டினன்; அப்போது சிவபெருமான் தக்கன் யாகத்தையழிக்க வெண்ணி வடிவன் தமதுவிருபாட்சத்தினின்றும் வீரபத்திரர் பிரிந்து, அந்த யாகசாலையிலிருந்த தேவர்களில் சூரியனைப் பல்லலை யுடைத்தும், சந்திரனை நிலத்தில் தேய்த்தும், இந்திரனைத் தோள் நெரித்தும் இப்படிப் பலபடியாக அவமானஞ் செய்தது மன்றி, தக்கனையும் தலையை யறுத்து யாகத்தையும் நி:ஸூலமாக அழித்தமையை,

நஞ்ச மஞ்சி என்றது:—தேவர்களுள் இரக்கதர்களும் இடைவிடாது போர்புரிந்து வருகையில் அவ்விருதிறவரும் தமக்கு மரணம் நேரிடாம விருக்கம் அமிர்சபானம் செய்ய எண்ணிப் பிரமனிடஞ் சென்று தமதெண்ணத்தைத் தெரிவிக்கப் பிரமனுமவர்களோடு திருமாலிடஞ் சென்று வணங்கிப் பார்த்தல் கடைந்து அமிர்தம் தந்தருளும்படி வேண்டினர். திருமால் கருடனால் மந்தர மலையைக் கொண்டு வந்து பார்த்தலில் மத்தாக வாட்டி அதற்கு வாககி பெண்ணும் பாம்பை தாம்பாகப்பூட்டி, ஒருபுறம் தேவர்களும் ஒருபுறம் அசுரரும் நின்று கடையச் செய்தனர். அவ்வாறு கடைபுரான், அவ்வாசகி வருத்தம் பொருமல் விஷத்தைக் கசியது. அவ்விஷம் அங்குள்ள எவரையும் கொல்ல வெறுகையில் அக்கொடிய விஷத்துக்கு அஞ்சிப் பிரமன் முதலிய எல்லாத் தேவர்களும் சிவபெருமானைச் சரணடைந்தனர். சிவபெருமானும் சரண புழுத்த அத்தேவரைக் காக்கும் பொருட்டி அவ்விஷத்தை உண்டு விஷனுவாகிய தேவர்களைக் காத்தமைக் கடையாளமாகத் தமது கண்டத்தில் சிறுத்தினார். அதனால் ஒன்றாகண்டமாயிற்று.

தவமேபுரிந்திலன்றன்மலரிட்டுமுட்டாதிறைஞ்சேன்
அவமேபிறந்தவருவினையேனுனக்கன்பருள்ளாம்
சிவமேபெறுந்திருவெய்திற்றிலேனின்நிருவடிக்காம
பவமேயருளுகண்டாயடியேற்கெம்பரம்பரானே.

(ப - னா.) தவமே - தவத்தையோ, புரிந்திலன் - செய்திலன், தன்மலர் இட்டு - குளிர்ந்த மலர்களால் அருச்சித்து, முட்டாது இறைஞ்சேன் - குறைபாடின்றி வணங்கேன், அவமேபிறந்த - வினாவே தோன்றிய, அரு-பிறர் செய்தத்தரிய, வினையேன் - பாலுன்மத்தை யுடையேன், உனக்கு அன்பர் உன் ஆம் - உன்னன்பராயினு ரோடு சேரத்தக்க, சிவம் - மங்களத்தை, பெறும் - அடைதற்குரிய, திரு - செல்வத்தை, எய்திற்றிலன் - அடைந்திலேன், (ஆதலால்) எம்பரம்பரானே - எடுத்து மேலே ர்க்கும் மேலேனே, அடியேற்கு - தொண்டனாகிய எனக்கு, நின் திருவடிக்கு ஆம் - உன் திருவடிக்காளாதற்குரிய, பவமே அருள் - பிறவியையே கொடுத்தருள் உராயாக, எ - று.

(க - னா.) தவமுதலியவற்றைச் செய்தபாப பயனில் பிறவி பிற பிறத்தேனா தலால், இனிமாயினும் உன் திருவடிக் கன்புசெய்தற்குரிய சிறந்த பிறவி பிறக்குப்படி அடியேனுக்குக் கிருபை செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) தவம் - தவச, அதாவது மனம் பஞ்சேந்திரயங்களின் வழியே செல்லாது நின்றபொருட்டி விரதங்களால் உணவுகுறைததல், கோடைக்காலத்து வெயிலில் நின்றல், மழைக்காலத்தும் பனிக்காலத்தும் நீரில் நின்றல் முதலிய வற்றைச் செய்து, அச்செய்தைகளால் தம்முயிர்க் குண்டாகுந் துன்பங்களைச் சகித்துப், பிற வுயிர்களைக் காத்தல். இதனை, “உற்றவோய்நின்ற வுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை - அற்றேதவத்திற்கு” என்னுந் திருக்குறளாலறிக. தன் - சாதிவிசேடணம், முட்டாது என்பதனை மலர்மிதற்கும் கூட்டுக, முட்டாது மலரிடுதலாவது - நியமித்துக்கொண்ட சொகையிற் குறைவற்றனவும், புட்ப விதிப்படி குற்றமில்லனவும் ஆகிய மலர்களைக் கொண்டருச்சித்தல். முட்டாது இறைஞ்சுதலாவது விதிப்படி கைகால் நெற்றிமார்பு தோள் என்னும் எட்டுறையும் நிலந்தோய வீழ்ந்து வணங்குதல். அடியார் நடுவிலிருத்தல், முத்தியாகிய பெருஞ்செல்வத்தைத் தருதலால், “அன்பருன்னாஞ் சிவமே பெறுந்திருவெய்திற்றுலேன்” என்றார். “அவமே பிறந்தவரு வினையேன்” என்றது தவமுதலிய வற்றைச் செய்யாமையா லென்க. (௯)

பார்த்துபல்லாய்மலரிட்டுமுட்டாதடியேயிறைஞ்சி.

இரத்தவெல்லாமெமக்கேபெறலாமென்னுமன்பருள்ளம்
கரந்துகில்லாக்கள்வனெநின்றன்வார்கழற்கன்பென்க்கும்
நிரந்தரமாயருளாய்நினையேத்தமுழுவதுமே.

(ப - னா.) பரத்த - பரவி, பல் - பலவகையான, ஆய் - ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட, டலர் - மலர்களை, இட்டு - உன் திருவடிகளின்சாத்தி, மூட்டாது - குறைவுபடாமல், அடியே இறைஞ்சி - உன் திருவடிகளையே வணங்கி, இரத்த எல்லாம் - வேண்டினவைபெல்லாம், மெக்கே பெறல்கூம் - எங்களுக்கு பெறக்கூடும், என்னும் - என்று நிச்சயித்த, அன்பர் - அடியார்களுடைய, உன்னம் - மனத்தை, காத்த நிலலா - ஒளித்து மறநேரிடத்தில் நிலலாத, கன்வனே - கன்வா, முழுவதும் நினை ஏத்த - பூர்ணமாக உன்னைத் துதிக்க, எனக்கும் - அடியேனுக்கும். நின்றன்வார்க்குமற்கு - உன் நெடிய கழலையணிந்த திருவடிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய, அன்பு - அன்பை, நிரத்தரமாய் அருளாய் - எப்பொழுதும்ருள் செய்வாயாக. எ - று.

(க - னா.) அன்பர்க்கெளியவனாகிவ செபெருமானே, நான் உன் திருவடிக் கன்பு செய்யுமாறு திருபை செய்தல்வேண்டும் என்பதாம்,

(வி - னா.) பல்மலர் என்றது - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, கீர்ப்பு, நிலப்பூ என்னும் நால்வகை மலரினை, ஆய்தலாவது - ஈரின கீழுமலிருந்து பூத்தல், புழுக்கடி, எடுத்துவைத் தலுத்தல், பழம்பூவாதல், எருக்கிலை ஆணைக்கிலையினிற் பொதிதல், உடுத்த புடவையிலுங் கையிலுங் கொணர்தல், உதிர்தல், அரையின் கீழாதல், எச்சத்தாக்கல், சிலந்தி கூடுகட்டல், மயிர்சுற்றல், இரவிலெடுத்தல், நீரிவழித்தல், புறங்காட்டிலெய்தல், எச்சிலாதல், குளியாதெடுத்தல் முதலிய தோஷங்களில்லாதனவாக ஆராய்தல் எனினும் அல்லது, வில்வமொடு கொன்றைமலர் சங்கரற்கு நேயம் என்றபடி செபெருமானுக்குரிய மலர் இன்னதென வாராய்தலெனினு மொக்கும், வார்கழல் என்றார் தம்மைக் கருது டன்பர் எவ்விடத்தினராயினும் அவ்விடத் தவர்கட் கணித்தாய்ச் செல்லுதலுக்கு அன்புள்ளங் காத்து நிலலா என்றதனால் அன்பரல்லாதா ருள்ளத்தில் காத்துநிற்றல் பெறப்பட்டது. அன்பர்மனத்தில் வெளிப்பட்டு நின்றலும், அன்பரல்லாதார் மனத்தில் யறைத்து கின்றலும் ஆகிய இருதன்மைய னாசலால் கன்வனே என்றார். அன்பெனக்கு நிரத்தரமாய் அருளபென்றிரங்கது, துதித்தற்கு அன்பே காரணமென்றுணர்த்தற்கென்க. முழுதும் என்றதற்கேற்ப "நிரத்தரமாய்" என்றார், எனக்கும் என்பது இழிவு சிறப்பும்மை, பரத்தல் - பரவுதல், இடுதல் இவ்ரு அருச்சித்தம்பொருளது, இரத்த வெல்லாம் என்றது இம்மையின்பம் மறமையின்பம் மோகவின்பம் என்பவற்றை. எல்லாம் என்றது, எஞ்சாமைப்பொருட்கி.

(க)

முழுவதங்கண்டவனைப்படைத்தான்முடிசாய்த்தமுன்னாள்
செழுமலர்கொண்டெங்குந்தேடவப்பாலனிப்பாலெம்பிரான்
கழுதொடுகாட்டிடைகாடகமாடிக்கதியிலியாய்
உழுவையின்றோலுடுத்துனமத்தமெல்கொண்டுதிதருமே.

(ப - னா.) முழுவதும் - உலகங்களையும், அவற்றினுள்ள சரணப்பெருங்களையும், கண்டவனை - சிறுட்டித்தவனாகிய பிரமனை, படைத்தான் - உ.சு திக்மலத்தத் தோற்றுவித்தவனாகிய விட்டுணுவும், முடிசாய்த்து - தலைவனாகி, முன்னாள் - முற்காலத்தில், செழுமலர்கொண்டு - செழுமையாகிய மண்களைக் கையிலேத்திக்கொண்டு, எங்கும்தேட - எவ்விடத்தும் தேடாவிட, அப்பாலன் - அப்பாற்பட்டிருந்தவனாகிய, எம்பிரான் - எமது பாமசிவன், இப்பால் - இவ்வுலகத்தில், காட்டிடை - மயானத்தில், கழுதொடு - பிசாசுக்களோடு கூடி, நாடகம் ஆடி - நடாத்தியது, கதியிலியாய் - ஆதராயில்லாதவனாகி, உழுவையின்தோல் உட்த்து - புலித்தோலைத் தரித்து, உன்மத்தம் மேல்கொண்டு - மதோன்மத்தனாய், உழிதரும் - சஞ்சரியாநிற்பன், ஏ. - இதென்ன ஆச்சரியம். ஏ - று.

(க - னா.) முற்காலத்தில் திருமால் மலர்களைக்கொண்டு அருச்சிக்கத் தேடியும் காண்பதற் சரிதானவன், இப்போது மயானத்தில் பெயோடாடுகின்றான், இதென்ன வியப்பு என்பதாம்.

(வி - னா.) விட்டுணு அருச்சிக்கத் தேடினபோது மறைந்ததின்ற பெருமான் இப்போது எம்போல்வார் கண்டியய் நாடகமாடி நின்றான் இதுஎன்ன வியப்பென்றாராயிற்று. திருமால்தேட மறைத்திருந்தவன் எம்போல்வார்க்குக் காணப்பட்டமை வியப்புக்குக் காரணம், கதியிலி - வேறு ஆதரவில்லாதவன். முழுவதும் என்றது ஐம்பூதஉரையாலாகிய உலக முழுதும் என்பது. காண்டல் - படைத்தல், படைத்தான் என்பதனின்றில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொகுத்தல். ஈற்றேகாரம் வியப்பு. கதியிலியாய் என்றதற்கேற்ப “உழுவையின்றேறுவோது” என்றார். காடு என்றமையால் இடுகாடு சுடுகாடு என்னுமிரண்டிங் கொள்ளக்கிடப்பினும் சுடுகாட்டைக் கொண்டுவதே சிறப்புடைத்து.

உழுவைத் தோலுடுத்தேன்றது:— தாருகாவனத்தில் சிவபிரான் தம்மை மதியாத தாருகவனத்து முனிவர்களின் பத்தினிகளை சற்பிற்சிறத்தோ மென்றிதமாய் படைபய, அதுகாலையில் சிவபெருமான் பிகாடனசோலமாய் வந்து சற்பிழிக்க, அது பொருது அம்முனிவர்கள் சிவபெருமானைக் கொல்லவாகஞ்செய்து அவ்விபாகத்தில் தோன்றிய சர்ப்பம், புலி, சூலம், மான், பூதம், தடி, கருவேண்டலை, நீ இவைகளை அப்பெருமான்மேல் விடுக்கப், பெருமானும் அவற்றின் வலியடக்கி அணி முதலிய அலங்காரப் பொருள்களாகத் தரித்தனர் என்பதை, (1)

உழிதருகாலுங்களும்புனலொடுமென்னும்விண்ணுங்

இழிதருகாலமெக்காலம்வருவதுவத்தற்பின்

உழிதருகாலத்தவுன்னடியேன்செய்தவல்வினையைக்

கழிதருகாலமுமாயவைகாத்தெம்மைக்காப்பவனே,

(ப - னா.) உழிதரு - சஞ்சரிக்கிற, காலம் - வாயுவும், காலம் - சிவமும், புனலொடு - நீருடன், மென்னும் விண்ணும் - பூமியும் ஆகவும், இழி

தரு - அழிவின்ற, காலம் - சர்வசங்கார காலமானது, எக்காலம் வருவது - எக் காலத்துண்டாவது, வந்ததற்பின் - அவ்விறுதிக்காலமுண்டான பின்பும், உழி தரு - நிலைத்திருக்கின்ற, கால் - காலத்தவத்திற்கு, அத்த - தலைவனே, உன் அடியேன் - உன் தொண்டனேன், மெய்த - பண்ணின, வல்வினையை - வலியவினையை, கழிதரு - நீக்கியருளுந், காலமும் ஆம் - காலத்தவங்களுமாகி, அவை காத்து - அவைகளைக் காத்து, எம்மை - எங்கோயும், காப்பவனே - காக்கின்ற இறைவனே. எ - று.

(க - ரா.) உலகத் தோற்றக் கேடுகளுக்கு முன்னும் பின்னும் உள்ளவருகிய உனக்கு, என் வலியவினையை நீக்கியருளுதல் அரிதன்று என்பதாம்.

(வி - ரா.) உழிதரல் - சமூலம், திரிதல். இதற்குப் பகுதி உழிதா, உழி தருகாலத்த என்பதற்கு நிலைத்திருக்கும் காலத்தவத்தை யுடையவனே எனினுமாம். இறைவன் காலத்தவருடைய உறுதற்குப் நியமன ஆணையால் இவ்வாறு கூறலாயிற்று. எனவே எக்காலத்தமுள்ளவன் என்பது பொருள், இதனை,

மூப்பானியுலவன் முன்னவன் பின்னவன் மூப்பாங்கள்
வீப்பான் வியன்றில்லையானருளால் விரிந்ருலகம்
காப்பான் பிரியக்கருதுகின்றார் நமக்காக் கங்குட்
பூப்பானலயொளிரும் புரிதாழ்ஞழம் பூங்கொடியே.

என்னும் திருக்கோவையாராணு முணர்சு. சுழிதா என்னும் முதனிலை கழிதரு என விகாரப்பட்டு வியங்கோட் பொருளில் வந்தது.

கனலுதல் - சுடுதல், காய்தல், கனலுந் தொழிலுடையவாகக் கனலென்றது, முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர். வல்வினை - இறைவன் திருவருளாலன்றிப் போக்கப்படாத வினை. எம்மைக் காப்பவனே என்றது ஆன்பகோடிகளை மெல்லாம் உளப்படுத்தற் கென்க. (அ)

பவனெம்பிரான்பனிமாமதிக்கண்ணிவிண்ணோர்பெருமான்
சிவனெம்பிரானென்னையாண்டுகொண்டானென்சிறுமைகண்டும்
அவனெம்பிரானென்னநாண்டியேனென்னவிப்பரிசே
புவனெம்பிரான்றெரியும்பரிசாவதியம்புகவே.

(ப - ரா.) பவன் - பவனென்னும் திருநாமமுள்ளவன்; எம்பிரான் - எமக்கு உபகாரகிலன், பனி - குளிர்ச்சி பொருந்திய, மா - பெருமையமைந்த, மதிக்கண்ணி - சந்திரனாகிய மாலையை யணித்தவன், விண்ணோர் - பெருமான் - தேவர் பெருமான், சிவன் - சிவனென்னும் பெயருடையவன், எம்பிரான் - எமக்குபகார சிலன், புவன் எம்பிரான் - சுயம்புவாகிய எம்பெருமான், என் சிறுமை கண்டும் - என் தாழ்வையறித்தும், என்னை ஆண்டுகொண்டான் -

என்னை யாண்டுகொண்டருளினான், (ஆதலால்) அவன் - அவனே, எம்பிரான் என்ன - எமக்குத் தலைவனென்றும், நான் அடியேன் என்ன - நான் அடியவன் என்றும், இப்பரி?ச - இவ்வாதே, தெரியும் பரிசுஆவது - தெரியுந் தன்மையை, இயம்புக - சொல்லுக, ஏ - து,

(4 - ரா.) உலகங்களுக்கு முதற்காரணனாகவும் தேவர் பெருமகனாகவும் இருக்கின்ற இறைவன் என் சிறுமையைப் பார்த்தும் என்னை யாண்டுகொண்டருளினான், இதற்குக் காரண மென்னையோ நீங்கள் சொல்லுங்கள் என்பதாம்,

(வி - ரா.) பவன - எல்லாம் தன்னிடத்துப் பிறத்தலைபுடையவன், எனவே - பிரமனது ஹிருதயத்தை யதிட்டித்து நின்று சிருட்டித்தொழிபுப் புரிபவன் என்பது பொருள். “தாரென்ன யோக்குஞ் சடைமுடிமேற் தனித் திங்கள் வைத்த” எனப்பிறவிடங்களிலுந் கூறுதற்குரிய இங்கும் மதிக்கண்ணி என்றார். சீலவேணி, புஸ்தகபாணி, கூகவாணி என்பனபோல மதிக்கண்ணியும் உடையான யுணர்த்திற்று. அன்றி மதிக்கண்ணியைத் தரித்த விண்ணோர் பெருமான் என்றியைத் தரைப்பினு மமையும், விண்ணோர் பெருமான் ஒருசொல், விண்ணோர் பெருமான் என்றதில் தாமொழிந்து நின்றலை யஞ்சி எம்பிரான் என்றார். சிவன் - மங்களகான், அறிஞர் மனங்கள் தன்னிடத்திருக்கப் பெற்றவன், அறிஞர் மனங்களில் சென்று தன்ருவோன் எனப் பலபொருள் தருகதோர் வடசொல், என் சிறுமை கண்டும் என்னை யாண்டுகொண்டா னாலால் அவன் ஆண்டான், நான் அடிமை என்னும் விவகாரம் வெளியாயிற்று. புலன் - சுயம்பு, தானே யுண்டானவன், எக்காலத்தும் குறையாத ஒளியை யுடையவன் என்றும், எல்லாப் பொருள்களையும் தோன்றுவிப்போன் என்றும் கூறுவர். மதி இங்கு ஒரு கலையாகிய சத்திரனை யுணர்த்திற்று. பூமாவேபோல வளைந்திருத்தலால் மதியைக் கண்ணி யென்றார். பிரான் - உபகார குணமுள்ளவன். இவ்விடத்து உபகாரகுணம் யாதெனின், எல்லாப் பொருள்களும் தன்னிடத்தே தோன்றுவதற்குரிய மூல காரணன் தமது சிறுமை நோக்காது ஆட்கொண்டமை.

மதிக்கண்ணி யென்றது :—தக்கனுடைய புத்திரிகளாகிய அகவினி முதலிய இருபத்தேழு பெண்ணையும் மணம் புரிந்துகொண்ட சத்திரன் அவர்களில் உரோகணியினிடத்து மாத்திரம் மிக்க காதல்கொண்டு அவளுடனே வப்போதும் கூடிக்களித்திருக்க, இச்செய்தியைத் தன் புதல்வியாலுணர்ந்த தக்கன் சத்திரனைநோக்கி, உன் கலைகள் குறைக எனச்சபிக்க, அச்சபத்தால் சத்திரன் பதினாந்து கலைகளும் குறைந்தபோது மற்ருர்கலையையும் இழக்க வரும் எனப்பயந்து சிவபெருமானைச் சரணமடைந்தான். அப்பெருமான் இரங்கி ஒற்றைக்கலையாகிய கூடிய சத்திரனைத்தமது சடாபாரத்திலணிந்து மீண்டும் கலைகள் வளருப்படி அதுக்கிரகித்தமையை.

புகவேதகேனுனக்கன்பருள்யானென்பொல்லாமணியே
தகவேயெனையுனக்காட்கொண்டதன்மைபெய்ப்புன்பையரை
மிகவேயுயர்த்திவிண்ணோரைப்பணித்தியண்ணாவமுதே
நகவேதகுமெம்பிரானெண்ணீசெய்தநாடகமே.

(ப - ரா.) என் பொல்லாமணியே - என் தொலைபடா மாணிக்கமே,
யான் - நான், உனக்கு அன்பர் உன் - உன்னன்பருக்கிடையே, புகவே
தகேன் - பிரவேசிக்கவும் தகுதியில்லேன், (அந்நனமாக) என்னை - அம
யேனை, உனக்கு ஆட்கொண்ட தன்மை - உனக்காளாக்கிக்கொண்ட தன்மை
யானது, தகவே - தகுதியோ, எப்புன்மையரை - எவ்வகைத் தாழ்த்தவாரையும்,
மிக உயர்த்தி - மிகவும் உயர்வித்து, விண்ணோரைப்பணித்தி - தேவர்களை
அவரைப் பணியச் செய்கிறாய், அண்ணா - அத்தனை, அமுதே - அமீர்தமே,
எம்பிரான் - எம்பிரானே, என்னை நீ செய்த நாடகம் - என்னை நீ செய்த
கூத்து, நகவேதகும் - நகைப்பதற் குரியதேயாகும். எ - று.

(க - ரா.) எம்பிரான்! உன்னடியார் கூட்டத்தில் பிரவேசிக்கவும்
தகுதியில்லாத என்னை யாண்டருளினதை நோக்கினால் சிரிக்குத் தகுதியுடைத்
தென்பதாம்.

(வி - ரா.) பொள்ளல் - தொலைத்தல், பொள்ளாமணி - தொனக்காத
மணி (முழுமணி) அது வடநூலார் மதம்பற்றிப் பொல்லாமணியென வந்தது.
வடநூலார் மதமாவது லகர ளகரங்களை வேற்றுமையின்றி வழங்கல். மணி
பென்பது நவமணிகளுக்கும் பொதுவாயினும், இவ்விடத்து மாணிக்கத்துக்
காயிற்று. இதனை “குளாமணி யுட்பர்க்காயவன்” என்னும் திருக்கோவை
யார் சுவம் செய்யுளுரையில் காணலாம். அண்ணா என்பதற்கு - எட்டாத
வெண்ப் பொருளுரைப்பினுமையும். உயர்ந்ததைத் தாழ்த்தலும் தாழ்த்ததை
உயர்த்தலும் இறைவனது சுதந்திரத்துவம், சர்வசக்தித்துவம் என்பவற்றி னியல்
பாமென்க, உன்னடியாரோடு கூடியிருக்குத் தகுதியிலேனாயினும், அவரவை
யிற் புசுவந் தகுதியிலேன் என்றற்கு, “புகவேதகேனுனக் கன்பருள்” என்
றார். “தாழ்ச்செய்தார் முடிதன்னடிக் கீழ்வைத்தவரை விண்ணோர் குழச்
செய்தான்” என்றதற்சேர்ப் இங்கும், “புன்மையரை மிகவே யுயர்த்தி விண்
னோரைப் பணித்தி” என்றார். அடியார் கூட்டத்திற் புசுவந் தகுதியற்ற
என்னை யாண்டருளினதை நோக்கு மிடத்து நகும் தகுதியுடைத்து என்றற்கு,
“என்னை நீ செய்த நாடகம் நகவேதகும்” என்றார்.

உ. வது அறிவுறுத்தல்.

அதாவது

பொறியோ?ட காட்டுகல்; அருந்தரிசனம், குந்தரிசனம்
முதலியவற்றையறிவித்தல்.

நாவு கோச்சகக் கலிப்பா.

நாடகத்தாலுன்னடியார்போனடித்துநானடுவே
வீடகத்தேபுதுத்திவொன்மிகப்பெரிதும்விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர்மணிக்ஞன்றேயிடையரூவன்புனக்கென்
நூடகத்தேநின்றிருகத்தந்தருளெம்முடையானே.

(ப - ரை) எம் - எம்மை, உடையானே - அனாதியாகவே அடிமைகளாக
வுடையவனே, நாடகத்தால் - உண்மையன்பு சிறிதுமில்லையினும் என்
மனமறிய, உன் அடியார்போல் நடித்து - உன்னன்பர்போலப் பாவனை காட்டி,
நடுவே - (உனக்காட்படுத்தன்மை யெனக்குச் சிறிதுமில்லாதிருக்க) அவ்வன்
பர்களின் நடுவிலே, வீடு அசத்தே புத்திவொன் - முத்தியுலகத்தில் பிரவே
சிக்க, நான் மிக பெரிதும் விரைகின்றேன் - நான் மிகுதியும் துரிதப்படுகின்
றேன், சீர் - சிறப்பமைந்த, ஆடக - (குன்றி) - பொன்மலையே, மணிக்ஞ
ன்றே - மாணிக்க மலையே, உனக்கு - உன் விஷயமாக, இடையரூ - விட்டு
நீங்காத, அன்பு - அன்பானது, என அசத்தாடு - என் மனத்தின்கண், நின்ற
நிலைபெற்று, உருக - (அவ்வளவுபாராண்டாக) மனங்கலையும்படி, தந்து அருள் -
கருணை செய்தருளாய் எ -று

(க - ரை.) நான் உன்னிடத்திச் சிறிதுமன்பில்லாதவனாயிருந்தும் உன்,
அடியார்போல நடித்து முத்தியுலகத்திற் செல்லும்பொருட்டுத் துரிதப்படா
நின்றேன், ஆதலால் இனிபாயினும் உன்னிடத் தன்பு செய்யும்படி எனக்குக்
கருபையெய்ய வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) நாடகம் வீடகம் என்பன, “நாடக மிறந்தார்த்தே” என்றும்
போல் டகம் இரட்டாது வந்தன. எனக்கொண்டு நாட்டினகம், வீட்டினகம்
எனப்பொருள் கோடலாம். அல்லது நாடகத்தால் - வஞ்சகமாகிய நடிப்பால்
வெண்ணாமம். தனக் காட்படுத்தன்மை யெனக்குண்டாவதற்கு முன்னே என்னை
யாண்டருளினான் என்றற்குத்திருக்கோவையாரில், “என்னை முன் ஆன்மநு
டையான்” என்றும்போல, ஈண்டும், நடுவே என்றார். மிகப்பெரிது ஒரு
பொருட்பன்மொழி. “பொன்பனைத் தன்னவிறை” ஆதலால், ஆடகக்குள்
றேயெனவும், “மாணிக்கக்கூத்தன்” ஆதலால், மாணிக்கக்குன்றேயெனவும்
கூறினார். இவை பிரண்டும் உருவகம்; இடையரூ - வன்புக்குக் காணக்
அவனருளையாதலால், “இடையரூவன் புனக்கென்னூடகத்தே நின்றருத்த
தத்தருள்” என்றார். உனக்கு என்னும் நான்கனுரூபு அழாவதாய் இடப்பொருள்

ஞணர்த்தியது. தந்தருள் என்பதில் அருள் ஈவோனுயர்வு குறிக்கும் விசுதி. எனைய அடியார்களைப் சம்மொடுகட்டி எம் எனவும், இறைவன் உடையவ னும் உயிர்கள் உடைமையுமாதலை விளக்க உடையாய் எனவும் கூறினார். மோ ட்சசாசனத்தக்குரிய உன்னடியாரிருக்க, அவ்வுரிமை பொன்றமில்லாத நான் அவர்களுக்கு கடுவில் வினாவது தருதியன்மென்பார். “உன்னடியார் போன டித்த நானடுவே வீடகத்தே புகுத்திகொன் மிகப்பெரிதும் வினாகின்றேன்” என்றொருநினுமாம். (௧௪)

யானே தும்பிறப்பஞ் சேனிறப்பதனுக்கென்கடவேன்
வானேயும்பெறில்வேண்டேன்மண்ணாள்வான்மதித்துமிரேன்
தேனேயுமலர்க்கொன் னைச்சிவனே பெம்பெருமானெம்
மானேயுன்னருள்பெறுநாளென்றென்றேவருந்துவனே.

(ப - னா.) யான் - நான், ஏதும் - சிறிதும், பிறப்பு அஞ்சேன் - பிறவித் துன்பத்துக்குப் பயப்படுதல், இறப்பு அந்னுக்கு - இறத்தற்குமுன்புமாயி அந் தற்கு, என் கடவேன் - யாதுசெய்யக் கடவேன், வானையும் - சுவர்க்காதி போ கங்களாயினும், பெறில் - அடைவப்படுவதாயிருப்பின், வேண்டேன் - விரும் பேன், மண் ஆள்வான் - மண்ணுலகை அரசாளவும், மதித்தும் இரேன் - கிறை த்துமிரேன், தேன் எயும் - தேன்பொருந்திய, கொன்றைமலர் - கொன்றைமலர் மாலைமையணிந்த, சிவனே - மங்களகரனே, எம்பெருமான் - எம்பிறைவனுமாய், எம்மானே - எப்பெரியோனே, உன் அருள்பெறும்நான் - உனது திருவருளைப் பெறங்காலம், என்றுஎன்று - எக்காலமோவென்று, வருந்துவன் - வருந்தாநி ன்றேன், எ - று.

(க - னா.) நான் பிறவித்துன்பங்களுக்கு அஞ்சேன், ஆயினும் இறப்புத் துன்பத்துக்கு அஞ்சுகின்றேன், மண்ணுலகை மண்ணுலகை ஆட்சிகளையும் விரும் பேன், உன் திருவருளுக உரியானாகக் காலம் எக்காலமோ வென்று வருந்து வேன், ஆதலால் என்பிறவியை ஒழித்தருளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) பிறத்தற்குமுன்புத்தினும் இறத்தற்குமுன்பம் பெரிதாதலால் “இறப்பதனுக்கென் கடவேன்” என்றார். பிறத்தற்குமுன்பம் கருப்பாசயத்திற்கு க ட்டுண்டிருத்தல், கிரிவமித்தல், சாடராக்கிபார் சுடப்படுதல், பிரகுதவாயு முறி த்துத்தன்மல், போனீர்த்தவாரத்தி னெருக்குண்ணல் முதலியன. (இறத்தற்கு முன்பம் - ஐம்புகுதி, பித்தப்புகுதி, உணர்வு, பொறி இவைகள் தத்தம் கிரிகைல் கல், காவறட்சி, கெஞ்சம் பறையடித்தல், காலரை உயிர்க்கண்டஞ்சல் முதலி யன.) இதனை, “இந்த மாவிரப்பிற்குமுன்பம் பவத்துன்பத்தெண்ணடக்கே” எனவும், “மாணவேதனையாவாலயிலாம் மயங்கி யைம்புலனத்தக், கரணம் பூவையுக்கலக்கிட வருத்துயர் கடவுளே யறிதென்பான்” எனவும் வரும்பிரமாண ம்களாவதிக. எயும் - எனினும் என்பதன் மருஉ உம்மை உயர்வு ஈறப்பு. கொ ண்றைமலர் என்பது மலர்க்கொன்றை எனசொல் முன்பின்னாக மாறியின்றது.

பெருமான் - மான் விசுவபெற்ற ஆன்பாற் படக்கைப் பெயர். எம்மான் - எம் மவன் என்பதன் சிதைவு, அன்றி மான்மகான் என்னும் வடமொழிச் சிதைவு என்னலுமாம். மகான் - பெரியோன். மண்விண்ணுளும் உள்பெரு வாழ்விலும் அண்ணல் திருவருளடைந் துபல் ஏற்றமாதலால், “வானேயும் பெறின்கே ண்டேன் மண்ணுள்வான் மதித்துமிரேன், உன்னருள் பெறுகானென் றென்றே வருத்துவனே” என்றார். என்றே என்பதின்மீற்றேகாரம் ஐயப்பொருளது. (௪௨)

வருத்துவனின்மலர்ப்பா தமவைகாண்பா னுயடியே
திருத்துலமலர்புனையேனேத்தேனாத்தழும்பேறப்
பொருத்திய பொற்கிலகுனித்தாயருளமுதம்புரியாயேயல்
வருத்துவனற்றமியேன்மற்றென்னேநானுமாறே.

(ப - ரை.) வருத்துவல் - வருத்துவேன், நின் மலர்பாதம் அவைகாண் பான் - உன்தாமரைமலர் போன்ற திருவடிக்கைக்காணும் பொருட்டு, நாயடி யேன் - நாயினேன், இருந்தும்-ததாரணங்+கோடு கூடியிறவா திருந்தும், நல்ல மலர் புனையேன் - உன்திருவடிகளுக்கு கந்தமலர்களைச் சூட்டேன், நாசமுட்பு ஏற - நாவின்விடத்துத் தழும்புண்டாக, ஏத்கேள் - ? தாத்திரஞ்செய்யலென், பொருத்திய - அடைந்த, பொன் - மேருமலையை, கிலகுனித்தாய் - வில்லாக வளைத்தவனே, அருள் அமுதம் புரியாய் ஏல்-உன்திருவருளாகிய அமிர்தத்தைக் கொடாவிடின், நல்தமியேன்-மிகத்தனியேனாகிய நான், வருத்துவன் - வருத்து வேன், மற்ற - (அவ்வாறு) வருத்தாமல், நான் ஆம்ஆறு - நான் உனக்குரிய வனாகும்வகை, என் - யாது. எ - று.

(க - ரை.) நான் உன் திருவடியைக் காணும் பொருட்டு மலர்ப்புத்தத்துச் சூட்டேன், நாசமுட்பேறத் துதியேன், இது காரணமாக நீ உன் அருளாகிய அமிர்தத்தை தந்தருளாயானால், நான் வருத்துவலென்றி உனக்காளாகும் வீதம் யாது என்பதாம்.

(வி - ரை) நல்லமலர் என்றது நித்தோஷமான மலர்களை, புரிதல் ஈண்டு ஈதற்பொருளது மற்றமியேன் என்புழி நன்மை மிகுதியை புணர்த்திற்று, நல்ல மறை நல்லவெயில் என்பவற்றிற்போல, பாதத்துக்கு உவமையாதற் குரியது தாமரைமலரே யாதலால் மலர்ப்பாதம் என்பதில் மலர் அந்தாமரையையே புணர்த்திற்று. “பொன்வண்ண மெவ்வண்ண யவ்வண்ண மேனி” “பொன்னுர்மேனியனே” “பொன்பண்ணத் தன்னவினற” என்றபடி பொன்மேனிபுகட்பகலு தலால் பொன்வில்லாவனத்தலே பொருத்தாரோகும் என்பார், “பொருத்திய பொ ள்கிலகுனித்தாய்” என்றார்.

பொற்கிலகுனித்த யென்றது:—தாரகாகாணது புத்திரர்களை விழும் மாலி, தாரகாஷன், கமலாஷன் என்னும் மூன்று அசுரர்கள் மிகுந்த தவஞ்செய்து அசுரர் தச்சனாகிய மயனென்பவனால் சுவர்க்கமந்திய பாதாங்காகிய மூன்று வர்க்க விலும் அந்தர்த்திற் சஞ்சரிக்கத்தக்க இரும்பு, வெள்ளி, பொன்னுமற்றுங்

செய்யப்பட்ட மூன்று பட்டணங்களையும் முறையே பெற்று, தம்மினத்தாராகிய பல அகரங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு, அந்தரத்திற் செல்லும் அந்நகரங்களுடனே தாம், நினைத்த இடங்களிற்சென்று, அங்குள்ளவரைக் கொண்டு திரியாநிற்கும் காலத்தில், அவர்களுடைய சொடுமைக் கஞ்சி முறையிட்ட தேவர் முதலியோரது முறைபாட்டுக்குச் சிவபெருமான் இரங்கிச் சந்திர சூரியர்கள் சக்கரங்களாகவும், வேதங்கள் குதிரைகளாகவும், பிரமன் சாரதியாகவும், அமைந்தபூமியாகிய இரத்தின்மேல்வறி, மேருவை வில்லாக வளைத்துக்கொண்டு, அதற்கு ஆதிசேஷனாகிய நாரியமைத்து, வாயுவைச் சிறகாகவும் திருமலைக் கூர்வாயாகவும் கொண்டு அக்கினியாகிய அம்பைத் தொட்டுச் செய்யமுயல்கையில், சந்திரன்முதலிய தேவர்கள் தந்தம் ஆற்றலால் திரிபுரங்களை அழித்தலாகிய இச்சாரியம் முற்றுப்பெறுவன்றதென்று இறுமாப்புக் கொண்டதைச் சிவபெருமான் உணர்ந்து அத்தேர்த்தட்டில் தனது காற்பெருவிரலையுன்ற, அவ்விரதம் பொடியாய் நொறுங்கி விழ, உடனே திருமாலாகிய விடையின்மேலிருந்து புக்ககைசெய்த அந்நகையால் திரிபுரவாசியர்கள் தமது முப்புரங்களோடு எரிந்து சாம்பராயினர் என்பது.

(கக)

ஆமரதுன்றிருவடிக்கேயகங்குழையெனன்புருகேன்
பூமலைபுனைந்தேத்தேன்புகழ்த்துரையென்புத்தேளிர்
கோமானின்றிருக்கோயிறுக்கேன்மெழுக்கேன்கூத்தாடேன்
சாமாறேவிரைகின்றேன்சதுராலேசார்வானே,

(ப - ரை.) சதுரால் - மெய்பறிவுடைமோர் தமதுசதுரம் பாட்டினால், சார்வான் - எ - அடையப்படுகனே, உன் - உனது, திருவடிக்கே-பூரிபாசங்களுக்கே, ஆம்ஆறு - நான் அடிநையாகும்படி, அகம்ஞுழையென் - மனங்கனியேன், அன்பு உருகேன் - அன்பினுறுகேன், பூமலை புனைந்து - மலர்மலையைக்கொடலங்கரித்து, எத்தேன் - துதியென், புகழ்த்துஉரையேன் - புகழ்த்துபேசேன், புத்தேளிர்கோமான் - தேவர் பெருமானே, நின் திருக்கோயில் - உன் திருக்கோயில், தானேன் - திருவலகிடேன், மெழுக்கேன் - திருமெழுக்கிடேன், கூத்தாடேன் - (உன் சந்திரியில் நின்று ஆளத்தக்) கூத்தாடேன், சாமாறேவிரைகின்றேன் - சாகும்வண்ணமே விரையாநின்றேன், எ - று.

(க - ரை.) அறிஞராலறிப்படுவானே! உன் திருவடிக்கு ஆளாகும் பொருட்டு மனமுருகுதல் முதலியவும் செய்யேன்; ஆயினும் இந்த உலகவாழ்வைவிட்டு விரை, திருவடிவைப்பெற விரும்புகிறேன், உன் பெருங்கருணையால் அடியெனது எண்ணத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சதுர் - மூக் கரணங்களுக்கு மெட்டாத இறைவனை யறிந்தெய்தும் சதுரப்பாடு (சாமர்த்தியம்), அறிவு எனினுமாம். குழைதல் - இனகுதல், உருகுதல் - கீர்போல வெழ்தல், புகழ்த்துரைத்தல் - சொல்வாற்புகழ்தல், கூத்தல் - பாமாலை ரூட்டல், புத்தேளிர் - தேவர் தூதர் - அவகிடல் (வினக்கல்), மெழுகுதல் - கோமயத்தால் நிலம் பூசுதல், கோமயம் - பஞ்சுசாணம்,

சாதல் - உடம்பைவிட்டு நீங்குதல். திருவடிப்பேற்றக்குத் தடைபா விரும்பது உடம்பாதலால் “சாமாதே விரைகின்றேன்” என்றார். புனைதல் - தொடுத்தல் எனினும் பொருந்தும். புத்தேளிர் கோமான் என்றது எல்லாத் தேவரினு மேற்பட்டு மாஹாதேவனென்னும் பெபரோடு சிற்றிலவின் கந்தகென்க. (௪௪)

வானுகிமண்ணுகிவளியாகியொளியாகி

ஊனுகிபுரிராகியுண்மையுமாயின்மையுமாய்க்

கோனுகியானெனநென்நவரவரைக்கூத்தாட்டு

வானுகிநின்றாயென் சொல்லிவாழ்த்துவனே.

(ப - னா.) வான் ஆகி - ஆகாயமாகி. மண் ஆகி - பிருதுவியாகி, வளி ஆகி - காற்றாகி, ஒளி ஆகி - தீயாகி, ஊண் ஆகி - உடம்பாகி, உயிர் ஆகி - (அந்த உடம்பில் சங்கும்) உயிராகி, உண்மையுர் ஆய் - மெய்யமாகி, இன்மையும் ஆய் - பொய்யுமாகி, சோன் ஆகி - முசல்வனாகி, அவர் அவரை - ஒவ்வொருவரையும், யான் எனது என்ற - யான் எனது என்று சொல்லாநின்ற அகங்காரமகாரங்களில் மயக்குவித்துக், கூத்தாட்டுவான் ஆகி - கூத்தாடச் செய்வானாகி, நின்றாயை - நின்றவுள்ளை, என் சொல்லி வாழ்த்துவன் - யாதசொல்லிப் புகழ்வேன். ஏ - டு.

(க - ரா.) ஆகாயமுதலாகிய எல்லாப்பொருள்களாகியும், ஆவற்றின் உண்மையின்மைகளாகியுந், அவற்றாலுலவுந் கேடுக்கா அகங்காரமகாரங்களிற் செல்லவழித்துக்கூத்தாடச் செய்பவனுமாகிய உன்னை என் சொல்லிப் புகழ்வேன் என்பதாம்.

(வி - ரா.) “அகரவுயிர்போலிவாகியெங்கும் நிகரிலிமை நிற்குநிறைந்து” என்கிறபடியே, எவ்விடத்துத், எக்காலத்தும், எப்பொருளினும் இறைவன் நிறைந்து நின்றலால் “வானுகி” எனத்தொடங்கி, “என் சொல்லி வாழ்த்துவனே” என முடித்தார். கோன் என்றபையால் இறைவற்குத் தன்மையும், கூத்தாட்டுவான் என்றபையால் சுதந்திரத்துவமும், ஆன்மாவக்குப் பாசாத் திரியுமும் கொள்ளப்படும். யான் அகங்காரம். எனது மமகாரம். இவற்றை முறையே அடப்பற்று புறப்பற்று எனவுந் கூறுவர். மெய்யர்க்கு உண்மையாயும் பொய்யர்க்கு இன்மையாயும் விளக்குகின்றமைபால் “உண்மையுமா யின்மையுமாய்” என்றார். ஒளியையுடைய தீயை ஒளி யென்றார். அன்றியும் சோமஞர் டாக்கினி களாடெனினும் யொருந்தும். ஏனைய பூதங்களின் தேவதீர வெடுக்கங்களுக்கிடமா யிருத்தலால் வானை முதற்கட்கூறினார். ஒருபொருளையிவ்வாறு பலபொருளாதல் இயையுமாவெனின், “கோனுகியானென நென்நவரவரைக் கூத்தாட்டுகின்ற சர்வசக்தியுள்ள சுதந்திரஞாதலால் இயையுமென்க, சுதந்திரத்துவம்-தன்வயத்தானால். அவரவரை எனத்தன்மைபற்றி உயர்த்தினாய்க் கூறினாரேனும் அநீறினையும் கொள்ளப்படும். (௪௫)

வாழ்த்துவதும்வானவர்கடாம்வாழ்வான்மனநின்பால்
தாழ்த்துவதந்தாமுயர்ந்துதம்மையெல்லாந்தொழுவேண்டி.
சூழ்த்துமதுகரமுரலுந்தாரோயைநாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப்பறுத்திவொன்யானுமுன்னைப்பரவுவனே.

(ப - னா.) மதுகரம் - வண்டுகள், சூழ்த்துமுரலும் - சூழ்த்தொலிச்சிற,
தாரோய் உன்னை - மலர்மாலையை யணிந்தவனாகிய உன்னை, வானவர்கள் - தேவ
ர்கள், வாழ்த்துவதும் - உன்னைத்துதித்தலும். தாம்வாழ்வான் - தாங்கள் சுத
வாழ்க்கை வாழும் பொருட்டே, மனநின்பால் தாழ்த்துவதும் - மனத்தை
புன்னிடத்துத் தங்கப்பண்ணுவதும், தாம் உயர்ந்து - தாங்கள் உயர்வையடை
ந்து, தம்மை - தங்களை, எல்லாம் தொழுவேண்டி - யாவரும் வணங்கவிரும்பியே,
நாயடியேன்யானும் - நாயடியேன் ஆகிய நானேவெனில், பாழ்த்த பிறப்பு அறு
த்தியவான் - பாழாகிய பிறவித்தனையை யறுக்கும் பொருட்டு, பரவுவன் - துதி
த்து வணங்குகின்றேன். - - - - -

(ச - னா.) தேவர் உன்னைத் துதிப்பது தாம் உயர்வடைந்து தம்மை எல்
லாரும்தொழ விரும்பியேயாம்; யான் அப்படி யின்றி என் பிறவித்தனையை
யறுத்துக்கொள்ள விரும்பியே உன்னைத் துதிக்கின்றேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) வான் - வின், வானவர் - விண்ணுலகத்தார், அகர் இந்நி
ரன் பிரமன் விஷ்ணு, முதலானோர். வாழ்தல் - தேவபோகங்களைப் பெற்றிருத்
தல். தாழ்த்துதல் - பணிவித்தல், மது - சேன், கரம் - செய்வது, மதுகரம் - தே
னைச்சோப்பது. அறுத்தியவான் என்றதற்கற்ப பிறவியைத் தனியாக்கி யுரைக்
கலாயிற்று. தாரோயை என்பதில் ஐசாரியை. பயனடைகோன் பயனளிப்ப
வனை வாழ்த்துதல் லியல்பாதலால், தாம் வாழ்வான் வாழ்த்துவதும் என்றார். மன
நின்பால்தாழ்த்துவதும் என்னுந்தொடரை, மன்ன - நின்பால் - தாழ்த்துவதும்
எனப்பிரித்து இறைவனே உன்னிடத்தேமது மனத்தையுஞ் சேர்த்தையுந் தாழ்ப்
பண்ணுவதும் எனப் பொருளுரைத்தலுங் கூடும். சூழ்த்து - வலித்தல் விகா
ரம். (கக)

பரவுவாரிமையோர்கள்பாடுவனநால்வேதம்
சூரவுவார்குமுன்மடவாள் கூறுடையாளொருபாகம்
விரவுவார்மெய்யன்பினடியார்கண்மேன்மேலுன்
அரவுவார்கழவினைகள் காண்பாரோவாரியானே.

(ப - னா.) இமையோர் - தேவர்கள், பரவுவார் - வாழ்த்திவழிபடாநிற்
பர், நால்வேதம் - நான்குவேதங்களும், பாடுவன் - உன் புதுமைப்பாடுவனவா
மீருத்தன், சூரவு - சூராமலையணிந்த, வார் - நீண்ட, குழல்மடவான் - கூந்த
லையுடையவுமாதேவியார், ஒருபாகம் கூறு உண்டவான் - ஒரு புறத்தைக் கூறு

கொண்டவனாயிரா நின்றான், மெய்யன்பின் அடியார்கள் - உண்மையன்பினைப்
டைய அடியார்கள், மேல்மேல் - மேலுமேலும், விரவுவார் - குழாங்கூடித் திர
ன்வாராயிராநின்றார்கள், (இவ்வாறிருத்தும்,) அரியானே - மறாதிக்கரியவ
னே, அரவு - அரவிய, உன் வாரகுழல் இணைகள் - உன் நீண்ட வீரக்கழலைய
ணிந்த திருவடிகளை, காண்பு - காண்டற்குரியர், ஆரோ - யாவரோ, (ஒருவரு
யில்லை) ஏ - று.

(ச - ரா.) கடவுளே! உன் அருமையைநோக்கித் தேவர்கள் உன்னை
வணங்குகின்றனர், வேதங்கள் புகழாநின்றன, உமாதேவி ஒரு பாகத்தைவிட்டு
நீங்காதிருக்கின்றனன், மெய்யடியார்கள் கூடித் தரிசியா நின்றனர், யானே
ஒன்றுஞ்செய்திலேன், ஆயினும் என்னை உன் பெருங்கருணையால் ஆட்கொள்
ளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரா.) அரியான் - மனோவாக்குக் காயக்கொன்றிற முக்கரணங்க
ளுக்கு மெட்டாதவன். உமாதேவி மலையாளன் மகளாதலால் “குரவுவார்
குழன் மடவான் என்றார்” சிலவளம் போதற்கு. அரவு - சாதிலிசேடணம்,
இவையாசுவலா இமைமட்டா என்றது மங்கலம். வேதங்கள் எண்ணிறத்தனவா
யினும் பரிமேசுவரகுடியால் நால்கூதம் என்றார். நால்கூதம் பாடுதலாவது.
எல்லாத் தேவர்களுட றொத்தவர எனப் புகழ்தல் மடவான் - இளமையுள்ள
உள். மட்டம் - இளமைய. ஆண்டு பெண்குணம் காணினுள் ஒன்று எனி
னுமாம். குரவா - உமாமேல் எனினுமாம். மேல்மேல் - மிகுதியாக, ஒ
கூசை. “செவ் முதல” என்றான் உன் கழலினைகள் காண்பாரோ, மெய்யன்பினை
யார்கள் விரவுவார் என்பதனைத்தக கூறலும் பொருத்தம்.

கூறுடையானோடுமாகும் என்றது:—பிருங்கி முனிவர் சிவபிரானே
மாந்திரமலைய வருவதைக் கண்ட உமாதேவியார் தம் நாயகனை நோக்கி
முனிவர் என்னை உலம் வராமலுக்குக் காரணம் யாதென்று கேட்க, சிவபெரு
மான் இவ்வுடங்கிப் பெற விரும்புவோர் உன்னையும், மோகூத்தைப் பெற
விரும்புவோர் என்னையும் உலம் வருவார் என்றார். அஃதுணர்ந்த உமாதேவி
யாரும் சிவபெருமானோடு பிரியாதிருக்கத் தவஞ்செய்து இடப்பாகம் பெற்
றமையை.

(௧௭)

அரியானேயாவர்க்குமம்பரவாவம்பலத்தம்

பெரியானேசிறியேனையாட்கொண்டபெய்கழற்கீழ்

விரையார்த்தமலர்தூவேன்வியத்தலநேனயத்துருக்கேன்

தரியேனானுமாரென்சாவேனான்சாவேனே.

(ப - ரா.) அரியானே யாவர்க்கும் - எப்படிப்பட்டவர்க்கும் காணாத
கரியவனே, அம்பரவா - சிதாகாயத்தையுடையவனே, அம்பலத்து எம்பெரி
யானே - பொன்னம்பலத்தினடிக்கின்ற எம்பெரியோனே, சிறியேனே ஆன்

கொண்ட - சிறியவனாகிய வெண்ணை யாட்கொண்டருளிய, பெய்கழல்மீழ் - திருவடிகளின்மீது, விரைஆர்த்த-மணம் நிரம்பிய, மலர்நுவேன் - மலர்களைச் சொரிபேன், வியத்து - உன் பெருங்கருணையைப் புலுத்து, அலறேன் - பேரொ விசெய்யேன், நயந்து - விருப்பி, உருகேன் - மனமுருகேன், தரியேன் - (இவைகளைச் செய்யாமல்) உயிர் தரித்துமீரேன், நான் ஆம் ஆதனன் - அடியேன் உய்யும் வழியாத, நான் சாவேன் சாவேன் - நான் இறப்பேன் இறப்பேன். எ - து.

(க - னை.) கடவுளே! சிறியேனை ஆட்கொண்டருளின உன் திருவடியை அருச்சித்தல் முதலியவற்றைச் செய்து பிழைக்கும் வகையறியாமல் உயிர் வாழ்தலினும் யான் இறப்பதே தகுதியென்பதாம்.

(வி - னை.) இறைவன் சதாகாசன்கருபனாயினும், திருச்சிற்றம்பலத் தின்கண் எம்மனோர்க் கெளிகந்தான் என்பார், “அம்பரவா அம்பலத் தெம் பெரியானே” என்றார். இறைவனது பெருமையை நோக்கத், தான் அரச்சிறியனதலால் தன்னைச் சிறியேன் என்றார். பெய்கழல்-இடப்பட்ட வீரகண்டையையுடைய திருவடி. இது “பெய்கு” பென்றதோலவது. அறவும் பெரியனாகிய நீ, அறவும் சிறியவனாகிய என்னை யாட்கொண்டதற்கு, மலர் நுவல் முசலியவைகளை நன்றிபாராட்டலாகச் செய்திலைதலால் நானிறந்து படுவேன் நன்மென்றற்கு “நான் சாவேன் சாவேன்” என்றிரங்கினார். பலர் நுவல் உயர்த்துகின்றொழில், அலறுதல் வாக்கின்றொழில் உருகுதல் மனத்தின் றொழில், உன்னை முக்காணங்களானும் வழிபடல்வேண்டுமென்பது கருத்து.

வேனில்வேன் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணைகைச் செவ்வாய்க்கரிய
பானலார்கண்ணியார்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே
ஊனெலாநின்றிருகப்புழுந்தாண்டானின்றபோய்
வானுளரன் காணாய்நீமா ளாவாழ்கின்றாயே.

(ப - னை.) வேனில்வேன் - வசந்தகாலமன்மதனது, மலர்க்கணைக்கும் - புஷ்பபாணங்களுக்கும், வெள்ளை - வெள்ளிய பற்களையும், செவ்வாய் - செவ் வந்தவாயினையும், கரியபானல் ஆர் - கருங்குடையை மலரின்தன்மை பொருத்திய, கண்ணியார்க்கும்-கண்ணையுமுடைய மங்கையர்க்கும், பதைத்து உருகும்-துடித் துருகின்ற, பாழ்நெஞ்சே-அவலமாகிய மனமே, ஊன்எல்லாம்-உடம்பு முழுதும், நின்றஉருக - உருகிநிற்குமாறு, புருத்து - (காயிருக்குமிடம் தேடி) வந்து, ஆண்டான்-எம்மையாண்டருளின இறைவன், இன்றுபோய் - இன்று நம்மைவிட்டு நீங்கி, வான்உளான் - பாமாகாயத்திலிருக்கின்றான், காணாய்நீ - அவனைக்காணாதவனாகிய நீ, (அதை நினைத்து) மானாது - இறந்துபடாமல், வாழ்கின்றாயே - உயிர்வாழ்கின்றாயே. (அதனாலென்ன பயன்) எ - து.

(க - னை.) நெஞ்சமே! மன்மதங்கணைக்கும், மாதர்க்கும் பதைத்துருகி நின்ற நீ, இறைவனது பிரிவுக்காற்றாருகிய மிறந்தாயில்லை, ஆதலால் நீ புகழ் ண்டபா தொழுகின்றனபென்பதாம்.

(வி - ரா.) மன்மதனுக்கு வேணிநாலம் மிகச் சிறந்ததாயினால் “வேனி
ல்வேன்” என்றார். மன்மதன் பாணங்கள் ஐந்து அவை - தாமரை, மா, அசோ
கு, முல்லை, நீலம் என்பன. இவற்றைமுறையே உம்மத்தம், மதகம், சம்போ
கம், சந்தாபம், வகிரணம் என்பர் வடநூலார். இவை போய்ப்படும் இடங்கள்
முறையே நெஞ்சு, தனம், விழி, சிரம், சூய்யம் என்பன. இவைசெய்யும் அ
வத்தைகள், முறையே நினைப்புண்டாதல், பசுவோபோர்த்தல், உண்டிவெறுத்தல்
கிடத்தல், சாவுக்குச்சரியான மூர்ச்சையடைதல் என்பன. இவற்றை சுப்பிர
யோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்பர் வடநூலார்.
இதனை, “மெய்ப்பாட்டியல்வகை மேதகவுரைப்பின், மெய்க்கட்டிட்டு விளக்கி
யதோற்றஞ், செவ்விதிந்தெரிந்து செப்பின்மற்றதுவே, சுப்பிரயோகம் விப்பி
ரயோகஞ், சோகமோக மரணமென்னு, பைவகைக்கண்ணி னுக்கிய காமம், பை
யவுருகிடப் படருமவற்றுட் சுப்பிரயோகம் சொல்லுந்நினைப்பும், விப்பிரயோ
கம் வெய்துவிர்ப்பெறிதல், சோகம்வெப்புஞ் சோறுண்ணாமைபு, மோகமயக்க
மு மொழிபலபிதற்றலு, மரணமணங்கலு மாறுறுமென்ப, ரரணஞ்சான்ற வறி
வினோரே யென்னுந்தொல்காப் பியத்தானறிசு. இவற்றின் விரிவெல்லாம் மத
காகமங்களிற் காண்க. கின்றுருக என்பதனை உருகிரிங்க என மாறுக. இன்று
போய் வாணுளான் என்றமையால் ஆண்டது அன்று என்பது பெறப்பட்டது.
அது திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமாரிழுவில் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி
யாட்கொண்டநான். இறைவனைக் காணாது உயிர்காழ்கின்றமையால் பாழ்நெ
ஞ்சேயென்றார், இறைவன் ஆகாயத்தில்மறைத்தமையால் வாணுளான் என்றார்.
மானாது என்பது மானா என ஈழத்தொகுதலாயிற்று. மன்மதன் பாணப்
பிரயோகஞ் செய்த பின்னர் உயிர்களுக்கு மாதர்மேல் விருப்ப முண்டாதல்
இயல்பாதலால், “வேனில்வேண்டலுக்கண்ணுக்கும் வெண்ணகைச் செவ்வாய்க்க
ரிய பாணலார் கண்ணிபர்க்கும்” எனக்காரண காரியமுறை பிறழாது வைத்தார்.

வாழ்கின்றாய்வாழாதநெஞ்சமேவல்லினைப்பட்

டாழ்கின்றாயாழாமற்காப்பாளை யேத்தாதே

சூழ்கின்றாய் கிடுகெனக்குச்சொல்கின்றேன்பல்காலும்

வீழ்கின்றாய்நீயவலக்கடலாயவெள்ளத்தே,

(ப - ரா.) வாழ்கின்றாய் - பொய்வாழ்வுவாழ்கின்றனை, வாழாத-சித்தியு
வாழ்வைப்பெற்று வாழாத, நெஞ்சமே - மனமே, வல்லினைப்பட்டு-வலியவினை
யி லகப்பட்டு, ஆழ்கின்றாய் - அழுந்துகின்றனை, ஆழாமல் - அழுத்தாமல், காப்
பாளை - கம்மை யெடுத்தாண்டருள்பவனை, எத்தாதே - துதியாமல், உனக்குக்
கேடுகூழ்கின்றாய் - உனக்குக் கெடுதிபயக்கும் வினையையே எண்ணுகின்றனை,
பல்காலும் சொல்கின்றேன்-பலமுறையும் நான் சொல்லாரின்றேன், (அவ்வாறு
சொல்லியும்) அவைக்கடல் ஆயவெள்ளத்து - துன்பமாகிய சாகரத்தில், வீழ்
கின்றாய் - நீ விழுந்தழுந்துகின்றனை, (உன்னறியாமல்க் கென்செய்தென்க.

(க - னா.) கெஞ்சமே! யான் பலதரஞ்சொல்லியும் இறைவனை வழிபட்டுய்யாமல் உனக்கு நீயேகேடுகூழ்த்த தன்பக்கடலில்விழுந்து அழுந்துகின்றாய், உன் அறியாமைக்கு நான் என்செய்வேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) ஆழ்கின்றாய் ஆழாமல் என்னும் வினைகளுக்கேற்ப வினையைக் கடலாக்கி புரைக்கலாயிற்று. கேடுகூழ்த்தல் - கேடடைய நினைத்தல், வாழ்கின்றாய் - முற்றெச்சம். (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ந-வது கட்டப் பூத்தல்.

ஆசை.

தன செயல் மீதான.

என்கீடுகூழ்த்து நெட்டையாக்கிய விந்தை.

வெள்ளத்தாழிவிசை...யாய்விசை...யாய்விசை...

பெருமாளெனபெனக்கேட்டு வேட்டகெஞ்சலால்

பள்ளத்தாழறுபுனலிந்திழ் மேலாகப்

பதைத்துருகுமவர்க்குவெண்ணையாண்டாய்க்

குள்ளத்தாணின்றுச்சிபளவுஞ்சா

யுருகாதா லுடம்பெல்காங்கலையுண்ணா

வெள்ளத்தான்பாயாதா லெஞ்சங்கலால்

கண்ணினைபுமாமாநிவினைபினைந்திக்.

(ப - னா.) வெள்ளம் - ஆராயக்கூடியதாய்த் தரித்த, தாழ் - தாழ்ந்த, விரி - பரந்த, சடையாய்-சடையை யுடையவனே, வினையாய் - இடபவாகனத்தையுடையவனே, விண்ணோப்பெருமாளே - தேவாதிதேவனே, என - என்று உன் மெய்யடியார்க்கொல்ல, கேட்டு - கேட்டு, வேட்டகெஞ்ச ஆய் - விருப்பங்கொண்ட மனமுடையராய், பள்ளம் தாழ் உறுபுனலின் - பள்ளத்திற்சென்று வீழ்கின்ற நீர்போல, கீழ்மேல் ஆக பதைத்து - கீழ்மேலாம்படி பதைத்து, உருகுமவர்க்க - உருகா நின்றவர்க்கிருக்க, என்னை ஆண்டாய்க்கு - என்னை யாட்கொண்டருளின வுன்பொருட்டு, உள்ளத்தாள் நின்ற - உள்ளங்கால் முதல், உச்சிஅளவும் - உச்சிவரையும், கெஞ்சஆய் - கெஞ்சின்றன்மையடைத்து, உருகாதால் - உருகாமையாலும், உடம்பு எல்லாம் - உடல் முழுதும், கண்ணாய் - கண்ணாகப்பெற்று, அண்ணா - கெருக்கமுடியாத, வெள்ளம்பாயாதால் - நீர்பெருகுப் பாயாமையாலும், தீவினையினைற்கு - தீவினையையுடைய னனக்கு, கெஞ்சம் கல்ஆம் - மனம் கல்லாகும், கண் இனையும் - இருகண்களும், மூர்த்தம்மாரமாகும். எ - று.

(க - ரா.) உன் மெய்யன்பரிருக்க என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட உன் பெருங்கருணையை நினைத்து மனமுருகிக் கண்ணீர் பெருக்கேன், இதற்குக் காரணம் என் தீவினையேயாம் என்பதாம்.

(வி - ரா.) கீழ்க்கொலாதல் - முறைமாறல், கல்லாம் மரமாம் என்றமை யால் ஒப்பிட்டதன்று. கல்லாவிடன்றதேயாம். மரத்தானியன்றனவே யாம் என்றாயிற்று. அண்ணா! விரி யெனினுமாம். உரியாரிருக்க உரிமையி லேனை யாண்டருளினவுன் பெருங்கருணையை நினைந்துருகச் சிறிய இடத்தை யுடைய இந்த கெஞ்சும் பற்றாது, நீர் பெருக்க இந்த இரண்டு கண்களும் பற்றா என்றற்கு, “உள்ளத்தானின் ஐச்சியளவு கெஞ்சாய்” எனவும், “உடம்பெல் லாங் கண்ணாய்” எனவும் கூடலூர், வெள்ளம் இங்கு கங்கையை யுணர்த் திற்று. அது அடங்குச்சிந்திய இடமுடையது என்றற்கு, “தாழ் விரிசடை யாய்” என்றார். சடைபாய், விகடபாய், பெருமானே என்று பிறர் கூறக் கேட்டது. மனமுருகாதே அடியாரிருக்க, சிறிபேனை ஆண்டருளின உன் பெருங்கருணையை நினைத்து உள்ளத்தால் முதல் உச்சியளவும் கெஞ்சாகப் பெற்றுருகவேண்டும், உடம்பெல்லாம் கண்ணளாகப் பெற்று நீர் பெருக்கவேண் டும், ஆட்பம் செய்யாமையால் நாற் மனம் கல்லாற் செய்யப்பட்டதோ, என் கண்கள் மரத்தாற் செய்யப்பட்டனவோ அவன்றாராயிற்று.

வெள்ளத்தாழ் விரிசடை என்றது :--ருரியவமிசத் தரசர்களில் ஒருவ னாகிய பகீரதன் கயில முனிமருடைய சாபத்தால் சாம்பராய்ப்போன தமது மூலாதைகள் சந்தி யடைபுப்பொருட்டுச் சிவபெருமானை நோக்கி தவஞ் செய்து சுவர்க்கத்திலிருந்து கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டு வருகையில் அதன் வேகத்தைத் தடுப்பதற்காகச் சிவபெருமான் தமது சடையில் அதை வைத் தருளினமையை.

(உக)

வினையிலகிடந்தேனைபடிசூத்துநின்று

போதுநான்வினைக்கிடனென்பாய்போல

இனையனென்னுன்னையறிவித்தென்னை

யாட்கொண்டெம்பிரானாய்க்கிரும்பின்பாவை

அனையநான்பாடேனின்றாடேனந்தோ

வலறிடேனுலறிடேனாவிசாரேன்

முனைவனேமுறையோநானாவாறு

முடிவறியேன்முதலத்தமாயினானே.

(ப - ரா.) வினையிலே கிடந்தேனை - இருவினையால் வரும் பாசத்தால் பிணிப்புண்டு கிடந்தவென்னை, புகுந்து - வலாத்காரமாய் வந்து என் மனத்தில் துழைத்து, நின்று - நிலபெற்றிருந்து, போது - வா, நான். வினைக்கேடன் - நான் அடித்தவர்களின் வினைத்துயரை யொழிப்பவன், என்பாய்போல - என்று சொல்வாய்போல, நான் இனையன்-நான் இத்தன்மையேன், என்று - என்று,

உன்னை அறிவித்து - உன்னை யுள்ளவாமெனக்குணர்த்தி, என்னை ஆட்டுகா
ண்டு - என்னை யடிமைகொண்டு, எம்பிரான் ஆளுங்கு - எமது தலைவனாகிய
வுன்பொருட்டு, இரும்பின்பாவை அனையகான் - இரும்பினும்செய்த பாவை
போன்ற யான், பாடேன் - பாடுதல் செய்யேன், நின்றுஆடேன்-நின்று ஆடுதல்
செய்யேன், அந்தோ - ஐயோ, அலறிடேன் - அரற்றுதல் செய்யேன், உலறி
டேன் - வாய்வெருவுதல்செய்யேன், ஆவிசோரோன் - உயிர்வாடுதல்செய்யேன்,
முனைவனே - தலைவனே, முறையோ - முறையோ, நான்ஆனஆறு - நான்
இப்படியாயிருக்கு முறையையின், முடிவு அறியேன் - முடிவினை அறிந்தி
லேன், முதல் அந்தம் ஆயினானே - முதலும் இறுதியுமாயிருப்பவனே. எ-று.

(ச - னா.) வலியவந்து என்னையும் உன்னையும் நானுணருமாறு எனக்கு
ணர்த்தி என்னை யடிமைகொண்ட உன்னைப்பாடுதல் முதலாயினசெய்யேன், நான்
ஆம்வழியும் அழியும்வழியும் இன்னதென்று அறியேன், உனக்கே அபயம்
என்பதாம்.

(வி - னா.) “இருவினைப் பாசக்கயிற்றிற்வழி” எனப்பிறவிடத்த மிக்
வாறு உறப்படுதலின் வினையைக் கயிறுக்கியும் கிடந்தேனை யென்புழிதொழி
ல் நிகழாமெ பெறப்படுதலின் பிணிப்புண்மிகிடந்த என்னையெனவும் உரைக்க
வாயிற்று. முதலந்தாயினானே என்பதற்சேற்ப, “முன்னவன் பின்னவன்”
என்றார் திருக்கோவைபாரினும், இரும்பின்பாவை-இரும்பினும் செய்யப்பட்ட
பாவை, உலறுதல் - உற்றுதல் எனினுமாம். (உஉ)

ஆயநான்மறையவனுரீயேயாத

வறிந்தியானியாவறினுங்கடையஞய

நாயினேனாதலையுநோக்கிக்கண்டு

நாதனேநானுனக்கோரன்பெனன்பேன்

ஆயினேனாதலாலாண்டுகொண்டா

யடியார்தாமில்லையெயன்றிமற்றோர்

பேயனேனிதுதானின்பெருமையன்றே

பெயம்பெருமா நென்சொல்லிப்பேசுகேனே.

(ப - னா.) ஆய-ஆராயுமிடத்து, நான் மறையவனும் - நான்கு வேதங்
களாலும் சொல்வப்பட்டவனும், ரீயே ஆதல் அறித்த-ரீயேயாயிருத்தலைத் தெ
ரித்தொண்டு, யான் - நான், யாவரினும் கடையன் ஆய-எல்லாரினும் கீழ்ப்ப
ட்டவனாகிய, நாயினேன் ஆதலையும் - நாய்போல்பவனாயிருத்தலையும், நோக்கிக்
கண்டு - எனக்குள் ஆராய்ந்துபார்த்து, நாதனே - இறைவனே, நான் - அடியே
ன், உனக்கு - தேவரீருக்கு, நீதர் அன்பன் என்பேன் ஆயினேன் - ஒரு அன்ப
ன் என்று கிண்ப்பெனாயினேன், ஆதலால் - ஆகையால், ஆண்டுகொண்டாய் -
ட்டொண்டருளின, அன்றி - அடியேனை அல்லது, அடியார் இல்லையே -

(உனக்குவேறு) அடியாளனில்லையோ, மற்று ஒர் பேயனேன்-நான் வேறொரு பேயின்தன்மை யுடையேன், இதுதான் - (இப்படிப்பட்ட என்னைபடிமை கொண்ட) இத்தன்மையே, நன்பெருமைஅன்றே - உன்பெருமை அக்கரை, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, என் சொல்லிப் பேசுகேன் - (உன் பெருமையை) நான் என்னென்று சொல்லித் துதிப்பேன். எ - மு.

(க - ரை.) நான்குவேதப் பிரதிபாத்தியனாயிருப்பவன் நீ பெண்பதையும் யாவரினும் இழிந்தவன் நான் என்பதையும் அறிந்து உனக்கு நானும் ஓடியவன் என்றேனாசலால் ஆண்டுகொண்டனை. அவ்வளவேயன்றி உனக்கு அடியாரில்லாத குறையினாலன்று. உன் பெருத்தன்மையைக் குறித்து நான் என் சொல்லிப் புகழ்வேன் என்பதாம்.

(வி - ரை) நான் மறையவன் - வேதியன் எனினுமாம். இறைவன் பிராமணத்திருமேனி கொண்டுவந்து இவரை பாட்டுகொண்டருளின செய்தி இவரது புராணத்தால் நன்கு விளங்கும், மற்றோர் பேயன் என்றது மாறுடவுருக்கொண்ட பேயன் என்றபடி, பேய் அன்னேன் எனப்பிரித்துப் பேயையொப்பேன் எனினுமாம். பேயனேனாசலால் உன் பெருமையையும் என் குறையையும் அறித்திலேன் என்றுயிறறு என் சொல்லிப் பேசுகேன் என்றது, இறைவனது சன்மை மென்மைகள் ஒருவராலெடுத்துப் பேசுதற் கிப்பையாவென்ப துணர்த்தற்கு. இது, “அவன் பூங்கழல் பேசத்திருவார்த்தையிற் பெருநீனம்” என்னும் திருக்கோவையாரால் உணரப்படும், மறை - அச்சணாவல்லாதார்க்கு மறுக்கப்பட்டது, அறமுதலிய நார்பொருளும் மறைந்திருப்பதற் கிடமாயிருப்பது எனினுமையும். (உஉ)

பேசிற்குமீசனே யெந்தாயெந்தை

பெருமானே யென்றென்றே பேசிப்பேசிப்

பூசிற்குன்றிருநீறநிறையப்பூசிப்

போற்றியெம்பெருமானையென்றுபின்று

நேசத்தாற்பிறப்பிறப்பைக்கடந்தார்தம்மை

யாண்டானையவாவெள்ளக்கள்வனேனை

மாசற்றமணிக் குன்றேயெந்தாயத்தோ

வென்னைநீயாட்கொண்டவண்ணந்தானே.

(ப - ரை.) பேசில் - சொல்லப்புகின், ஈசனே - சர்வேசுவரனே, எந்தாய் - என் தந்தையே, எந்தை பெருமானே-எந்தைக்கும் பெரிபோனே, என்றுஎன்றே பேசிபேசி - என்று பலகாலஞ்சொல்லி, பூசின்-தரிப்பதானால், திருநீறநிறைய பூசி - திருநீற்றையே உடம்புமுழுதும் உத்துணைஞ்செய்து, போற்றி மமஸ்காரம், எம்பெருமானையென்று - எம்மிறைவனே பென்று, பின்றுநேசத்தால்-பின்னிடாத அன்பினால், பிறப்பு இடப்பை - பிறப்பையும் இடப்பையும், கடந்தார்தம்மை - நான்டினவர்களை, ஆண்டானே - ஆண்டருளின

வனே, மாகுத்த - ருற்றமற்ற, மணிகருன்றே-மாணிக்கமலையே, எந்தாய் - எந்தையே, அந்தோ - ஐயோ, அவாவெள்ளம் - ஆசைக்கடலிலமிழின்று, கன்வனேனை-சோரனாகிய என்னை, நீ ஆட்கொண்டவண்ணம் - நீ யாட்கொண்டருவின பிரகாரம், என்னை - என்ன, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே! அடியார்களுக்குக் கிருபைபுரியும் இயல்பினை யுடைய நீ, உன்னிடத்து, அன்பில்லாத வென்னை யாண்டருளினது மிசவும் ஆச்சரியப்படத்தக்கதா யிருக்கின்றது எனேபதார்.

(வி - னா.) தம்மைக்கள்வனென்றது - இறைவனது பொருளாகிய ஆன்மாவைத் தாமாகவும் உடம்பைத் தாமாகவும் கருதுகின்றதமையால், தேசத்தால் என்பதில் ஆல் மூன்றாம்வேற்றுமைக் கருவிப்பொருளது. ஈசன் ஐசுவரியத்தையுடையவன், ஐசுவரியமாவது உண்டங்கூறிய மண்டசராசாப் பொருள்களையுந் தன்னுடைமையாகப்பெற்று, அவற்றைத் தான் உடையவனாயிருத்தல், பின்றல் - பின்னிடல். அன்பையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு சன்னமரணங்களைக் கடந்தவராதலால் அன்பரை “தேசத்தாறு பித்திப்பிப்பைக் கடந்தார்” என்றார். அந்தே - அதிசய வரம்புக்கொல். (உச)

வண்ணந்தான்சேயதன்றுவெளிதேயன்ற

னேகனேகலா னுவனுவனுவிறந்தா யென்றா

கெண்ணந்தான்மருமார்பினைபொய்கட்ட

மெய்துமாறறியாதவெந்தாயுன்றா

வண்ணந்தானதுகாட்டிவடிவுகாட்டி

மலர்க்கழல்களவைகாட்டிவழியாற்றின

திண்ணந்தான்பிறவாபற்காத்தாட்கொண்டா

யெம்பெருமானென்றொல்லிச்சுநதிக்கேனை

(ப - னா.) இமையோர் கூட்டம் - தேவசமுக்கங்கள், வண்ணந்தான் - நிறத்தான், சேயதுஅன்று - செம்மை நிறமுடையதும் அல்ல, வெளிதே - வண்மைநிறத்தா, அன்று - அதுவுமல்ல, அநேகன் - பற்பல வருவாயிருப்பவன், எகன் - ஒன்றாத்தன்மையன், அனா - அனுரூபமானவன், அனாவில் இறந்தாய் - அனாவின்மிகச் சிறிபவனாயிருப்பவன், என்று - என்று பலவாறு வாயாற்சொல்லி, அங்கு - அவ்வாறே, எண்ணம் தமொறி - நினைவுக் கலங்கி, எய்தும் ஆறுஅறியாத - உன்னையடையும்வழி யின்னதென்றறியப்படாத, எந்தாய் - எமது பரமபிதாவே, உன்றன் வண்ணம் அதுகாட்டி - உன் நிறம் இத்தன்மையதெனக் காட்டி, வடிவுகாட்டி - உன் திருவுருவைக் காட்டி, மலர்க்கழல்கள் அவைகாட்டி - தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை யுக் காட்டி, வழிஅற்றேனை - உய்யும்வகை இன்னதென்றறியாத என்னை, திண்ணந்தான் - திடமாகவே, பிறவாமல் - மீண்டும் பிறவாதவண்ணம்,

காத்து - தடுத்து, ஆட்கொண்டாய் - அடிமைகொண்டாய், எர்பெருமான் - எம்மிறைவனே, என் சொல்லி சிந்திக்கேன் - உன் பெருங்கருணையை யாதென்று வாயாற்சொல்லி மனத்தாற் சிந்திப்பேன். எ - று.

(க - னா.) தேவர்கள் உன் சிறு முதலானவற்றை அறியாமல் மனங் கலங்கி நிற்ச, என்னைத் தடுத்தாட்கொண்டனியே; உனது பெருங்கருணைத் திறத்தைக்குறித்து என்னென்று புசும்வேன், என்னென்று நினைப்பேன் என் பதாம்.

(வி - னா.) அறியாதவண்ணம் என இனயபும். அது அவை எனச் செய்மைச்சுட்டாம் கூறினார், அவற்றின்பெருமை யறிவரி தென்றற்கு. எண்ணம் என மேல் வருவதால் என்று என்பதற்கு வாயாற்சொல்லியெனப் பொரு ளுரைக்கப்பட்டது. தேவர் கூட்டம்க்கே எய் மாற்றியாதாயின், யானறிய வல்லவனே, அல்லன், ஆயினும், எவராய் என்பெருமானுமா யுனையாதலால், உன்றன் வண்ணமுதலானவற்றைக் காட்டித் தடுத்தாட்கொண்டாயென்பது கருத்து. வண்ணம் இறைவனது திவ்யான்ம சொருபம். வடிவு - அருளிறை யா யெழுந்தருளின காலத்துக்கொண்ட மாறுபடத் திருவுரு. வண்ணமது என் றதில் - அது, பகுதிப்பொருள் விசுதி. (உரு)

சிந்தனை நின்றனக்காக்கியாயினேன்றன்

கண்ணினை நின்றிருப்பாதப்போதுக்காக்கி

வந்தனை யுபமடலர்க்கையாக்கிவாக்குன்

மணிவார்த்தைக்காக்கியைப்புலன்களா.

வந்தனையாட்கொண்டுள்ளேபுகுந்தவிச்சை

மாலமுதப்பெருங்கடலேமலையேயுள்ளைத்

தந்தனை செந்தாமரைக்காடனையமேனித்

தனிச்சுடரேபிரண்டிவித்தனியினேற்கே.

(ப - னா) நாயினேன் தன் - நாயையொத்தவனாகிய வெனது, சிந்தனை - நினைப்பை, நின்றனைக்காக்கி - உன் விஷயத்திற்குரியதாகி, கண்ணினை - கண் களிரண்டையும், நின் திருப்பாதப்போதுக்கு ஆக்கி - உன் திருவடிமலரின் விஷயமாக்கி, வந்தனையும் - வணக்கத்தையும், அம்மலர்க்கே ஆக்கி - அந்தத் திரு வடிமலரின் விஷயமேயாக்கி, வாக்கு - வாக்கை, உன் மணிவார்த்தைக்கு ஆக்கி - உன் திருவார்த்தையின் விஷயமாக்கி, ஐம்புலன்கள் ஆர - என்னுடைய பஞ்சேந்திரியங்களானும் துகருப்படி, வந்தனை - வந்து, ஆட்கொண்டு - அடி மைகொண்டு, உள்ளே புகுந்த - என்மனத்திற் பிரவேசித்த, விச்சை - வித்தை யையுடைய, மால் அமுதச்சுடலே - பெரிய அமிர்தசாகரமே, மலையே - பொன் மலையே, செந்தாமரைக்காடு அனையமேனி - செந்தாமரை மலர்க்காட்டையொத்த திருமேனியையுடைய, தனிச்சுடரே - ஒப்பற்றவொளியே, இரண்டும் இவ் - இவையிரண்டும்ற்ற, இத்தமியனேற்கு - இந்தத் தமியனுக்கு, உன்னைத் தந்தனை-உன்னைக்கொடுத்தாய் (உன் பெருங்கருணையிருந்தவாறு என்.) எ - று.

(உ - னா.) கடவுளே ! இம்மையுமையினின் வகையின்னதென்றறிபாந்
என்மனம் முதலியவற்றை உளக்குரியனவாகச் செய்து என்னை அடிமைகொ
ண்ட உன் பெருங்குணத்தை என்னென்று புகழ்வேன் என்பதாம்.

(வி. - னா.) ஐம்புலன்களார வந்தனை எனறது - ஐம்பொறிகளானும்
துகர்தற்குரியத் திருவருட்படிவமாகி வந்த அருளிறைவடிவத்தை. இரண்டி
லேற்கு, தன்னைத்தந்து என்னுட் புகுத்தொரு மாயவித்தையே பென்பார்,
“உள்ளேபுகுந்த விச்சை” என்றார். அமுதக்கடல் - பாற்கடலென்றவு மொ
ன்று. திருமுடிமுதலியவை செந்தாமரை மலர்கள் போலுதலால் “செந்தா
மரைக்காடு அனையமேனி” என்றார். மலையென்றது - சலிப்பின்மைபோக்கி.
திருவார்த்தை - இறைவனது கல்பாணுகுணப்பிரதாபம். என்மனம் உன்னையே
நனைக்குப்படி செய்ய என்றற்குச் “சுந்தனை நீயுமனைக்காகே” என்றும். என்
இருகண்களும் உன் திருவடியையே நோக்கச் செய்ய என்றற்கு “கண்ணினை
நின்றிருப்பா தப்போதுக்காகி” என்றும். அசுதிருவடியையே நான் வணங்கச்
செய்க என்றற்கு “வந்தனைபு மம்மலர்க்கேயாகே” என்றும். எனவாய் உன்
திருவார்த்தையையே பேசச்செய்க என்றற்கு “வாக்குன்மணி வார்த்தைக்கா
க்கி” என்றும் கூறியருளினார். புலன் என்றது இங்குப் பஞ்சேந்திரியங்களுக்
காயிற்று. பஞ்சேந்திரியமாவது, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன.
இவ்வைத்தினாலும் இறைவனை துகர்ச்சலாவது, எப்பரிசித்தல், சுணவத்தல், கான்
டல், வாசனையறிதல், கேட்டல் என்பனவற்றால் அதுபவித்தல். வந்தனை என்
பது வந்து எனப்பொருள் பரிதலால் முற்றெச்சம். நா ஒன்றற்கே இனிமை
தரும் அமுதக்கடலை இழித்தற்கும், ஐம்பொறிகளுக்கும் மனத்துக்கும் இனி
தாலை உணர்த்தற்கும் “மாலமுதப் பெருக்கடலை” என்றார். ஒளியுடைப்
பொருள்கள் சோம ரூர்யாகனிடென்னு முச்சடரிலும் மிக்க ஒளியிருவன் ஆத
லால், “தனிச்சடரே” என்றார். வித்தை என்பது விச்சையென நின்றது.
மால் அமுதம் என்பவற்றை மலைக்கும் விசேடணமாக்கி அமுதமலையே பெனி
னும் பொருத்தும், எவ்வாமெனில், இறைவனது திருமேனி திருவெண்ணீற்றுல்
பூசப்பட்டு வெண்ணிறமுடைய அமுதத்தானியன்றதோர் மலையெனத் தோன்
றவின். ஏ - விடப்பிடைச்சொல்.

(உக)

தனியனேன் பெரும்பிறவிப்பொளவத்தெவ்வத்
தடத்திரையாவெற்றவன்பெற்றொன்றின்மிக்
கனியைநேர் துவர்வாயாரொன்னுங்காலாற்
கலக்குண்கொமவான் சுறவின்வாய்ப்பட்
ஐனியென்னேயுய்யுமாறென்றென்றெண்ணி
யஞ்செழுத்தின்புனைபிடித்துக்கிடக்கின்றேனை
முனைவனே முதலத்தமில்லாமல்லற்
கரைகாட்டியாட்கொண்டாய்மூர்க்கனேற்கே.

(ப - ரா.) தனியனென் - தனியேன் ஆகி, பிறவி - பிறவியாகிய, பெரு
பெளவத்து - பெரிய சமுத்திரத்தில், எவ்வம் - இருவினைத் துன்பமாகிய,
தடம் திரையால் - பெரிய அலைகளால், எற்றுண்டு - மோதப்பட்டு, பற்றுதன்று
இன்றி - வேறு ஓர் ஆதாரமில்லாமல், அனியனேர் - கொங்கைவச்சனியை
நிகர்த்த, துவர்வாயார் என்னும் - பலனம்போன்ற வாயினையுடையாராகிய மாத
ரென்கிற, அலால் - பெருங்காற்றால், அலக்குண்டு - அலக்கப்பட்டு, தாமம் -
காமமென்கிற, வான்கமலின் - பெருஞ்சூரவினது, வாய்ப்பட்டு - வாயிலகப்
பட்டு, இனியுய்யும் ஆறு என்னே - இனி பிழைக்குமவழி யாதோ, என்று
என்று எண்ணி - என்று பலமுறை சிந்தித்து, அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்
தக் கிடக்கின்றேன் - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமாகிய யாக்கலத்தைத் துணையாகப் பற்றிக்
கொண்டு கிடக்கின்றேன், மூர்க்கனேற்கு - (வேறு சமருணங்கள் சிறிதுமில்
லாத) மூர்க்கனாகிய எனக்கு, ஐ - அழகிய, முனைவனே - தலைவனே, முதல்
அச்சம் இல்லா - முதலியுதிகளில்லாத, மல்லல் - உளம்பொருத்திய, கரை -
மோக்ஷகரணை, காட்டி ஆட்கொண்டாய் - காட்டி யடிமைகொண்டருளின
னாய், (சின் பெருங்கருணை யிருந்தவாமென்.) எ - ம.

(ச - ரா.) தனியனாய்ச் சன்னகாரத்தில் லிபுந்து, பலவகைத்துன்பங்க
ளாகிய அலைகளால் மோதப்பட்டு, மந்திரோருதவியுமின்றி பெண்கள் என்னும்
பெருங்காற்றும் அலக்கி, காமமாகிய பெரிய சமுதினின் வாயிற்சிக்கி, இனிப்
பிழைக்குமவழி யாசென்றசிந்தித்து, உன் * ஐச்செழுத்தாகிய புணையைப் பற்
றிக் கிடக்கின்ற என்னை முத்தியாகிய கரையிலேற்றி ஆட்கொண்டருளின
என்பதாம்.

(வி - ரா.) தனியனென்னென்றது - இருவினைக்கிடா யமைச்சலிவ்வுட
னீக்கத்தில் சுந்தைதாயரும் விட்டொழிதலால், பிறவிப்பெரும் டெனவம்
என்பதைப் “பிறவிப்பெருங்கடல்” என்றார் தேவரும். வாய் - அதாம்.
அஞ்செழுத்தின் என்பதில் இன் அவ்வழிச் சாரியை, திரையாலெற்றுண்ணல்
முதலியவற்றால் தளர்ந்திருப்பவனாலால், புணைபிடித் தன் மாத்திரையேயன்றி
அதனைச் செலுத்தும் வலியின்றிக்கிடந்தேன் என்றற்குப் “புணைபிடித்துக்
கிடக்கின்றேன்” என்றார், முத்தியினுமிக்க சொன்றின்மையின், மல்லற்கரை
யாயிற்று, மூர்க்கனேற்கு முத்திக்கரை காட்டல் சுந்திரானாகிய உனக்கன்றி
பாதத்திராகிய வேளையார்க்குக் கூடாதென்றற்கு “முனைவன்” என்றார், மா
முதலியவற்றும் செய்யப்பட்ட புணையைப்பிறரெல்லம்பற்ற, காண் எழுத்தார்
செய்யப்பட்ட புணையைப்பற்றினே னென்று தமக்குப் பஞ்சாக்ஷரத்திலுள்ள
மனவுறுதியை வெளியிட்டவாறு காண்க. முத்திக்குத் தோற்றக்கேடுண்

* உயிர்களுக்குத்துணையாய் எல்லா கன்மைகளும் செய்யவல்லது ஸ்ரீபஞ்
சாக்ஷர மென்பதற்கு “சொந்தணவேதியன் சோதிவானவன், பொந்தண
திருச்சிபொருத்தக்காதொழிச்சுந்தணப்பூட்டியோர் கடவிற்பாய்ச்சினும், சந்
துணையாவது நமச்சிவாயவெ,” என்னும் வாசீசர் திருப்புகழே சான்று, மத்
தும் வருவனவற்றானு முணர்க.

இல்லாமைபால், அதனை “முதலத்தமிழ்லா” என்றார். ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமாயிபு புணையைப் பிடித்தல் ஒன்றேயன்றி, இறைவனடியார்ச்சுரிய இலக்கணங்கள் முற்றும்நிரம்பப் பெற்றிலேன் என்றற்கு “மூர்க்கனேற்கு” என்றார். (உஎ)

கேட்டாருமறியாதான்கேடொன்றில்லான்
கிளையிலான்கேளாதேயெல்லாங்கேட்டான்
நாட்டார்கள்விழித்திருப்பருலத்துள்ளே
நாயினுக்குத்தவிசிட்டுநாயினேற்கே
காட்டாதனவெல்லாங்காட்டிப்பின்னா
கேளாதனவெல்லாங்கேட்டித்தென்னை
மீட்டேயும்பிறவாமற்காத்தாட்டுகொண்டா
னெம்பெருமான்செய்திட்டவிச்சைதானே.

(ப - ரா.) ஆறாம் - யாவரும், கேட்டு அறியாதான் - கேட்டறியாதவன், கேடுஒன்று இல்லான் - அழிவு சிறிதில்லாதவன், கிளைஇல்லான் - உறவினரில்லாதவன், கேளாத - கேளாமலே, எல்லாம் கேட்டான் - எல்லாவற்றையும் கேட்டவன், நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப - நாட்டினுள்ளார் பார்த்திருக்க, ருலத்துள்ளே - உலகத்தில், நாயினுக்கு - நாய்ச்சு, தவிசிட்டு - ஆசனமிட்டு, நாயினேற்கு - நாயினேனுக்கு, காட்டாதன எல்லாங்காட்டி - காட்டக் கூடாதவைகளையெல்லாம் காட்டி, பின்னும் - மேலும், கேளாதன எல்லாம் கேட்டித்து - கேட்கக்கூடாதவைகளை யெல்லாம் கேட்டித்து, என்னை - அடியேனே மீட்டேயும் - மறுபடியும், பிறவாமல் - பிறவாவண்ணர், காத்து ஆட்கொண்டான் - தடுத்தாட்கொண்டான், (இது) எம்பெருமான் - எம்மிறையன், செய்திட்ட - செய்தருளிய, விச்சைதான் ஏ - பாயவித்தைதா னென்ன வியப்பு. ஏ - று.

(க - ரா.) ஒருவராலும் இன்பபடித்தா னவெனைக் கேட்டறியாதவனும், தனக் கொரு அழிவில்லாதவனும், உறவில்லாதவனும், கேளாமலே எல்லாம் கேட்பவனும் ஆகிய இறைவன், என்சிறுமைநோக்காது நாய்க்குத் தவிசிட்டுநாற் போலத் தன்னருகிலிருத்தி, காட்டுதற்கரிய தன் உண்மை நிலையைக் காட்டி, நான்இதுவரையிலும் கேட்காத வேதசிவாகமங்களின் பொருள்களை ஜயமறக்கேட்பித்து, மீட்டும் நான் பிறவாமல் என்னைத்தடுத்தாட்கொண்டான், இது ஒருவித்தையேயாம் என்பதாம்.

(வி - ரா.) கேட்டாருமறியாதான் என்றதற்கு - அழிபுத்தன்மையாகிய உறவற்று மறியப்படாதவன் என்றவுமொன்று. இறைவன் தன்னுண்மை நிலை முதலியவற்றைக்காட்டி, வேதசிவாகமாதிகளினுட்பொருள்களை யெல்லா முணர்ந்தி, மீட்டும் பிறவாமல் தடுத்தாண்டபையால், காட்டாதன வெல்லாங்காட்டிப் பின்னும் கேளாதெனவெல்லாம் கேட்பித்தென்னை மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட்கொண்டான்” என்றார். “நாயினுக்குத் தவிசிட்டு” என்றது

இறைவனது பெருமையும் தமது சிறமையும் தோன்றுதற்கென்க. ஒன்ற - சிறித என்னும் பொருளது. விழித்தல் - பார்த்தல். ஞாலம் - உலகு. 'நவிக - ஆசாம். ஏ - விபப்பிங்கண்வந்தது. (உஅ)

விச்சைதானிதுவொப்பதுண்டோகேட்கின்
மிகுகாதலடியார்தம்மடியனுக்கி
அச்சத்தீர்த்தாட்கொண்டானமுதமுறி
யகடுக்கவேபுருந்தாண்டானன்புகூர
வச்சனாண் பெண்ணளியாகாசமாகி
யாரழலாய், தமாயப்பானின்ற
செச்சைமாமலப்புரையுமேனியெங்கள்
சிவபெருமானெம்பெருமான் தேவர்கோவே,

(ப - ரை.) கேட்கின் - கேட்கும்படித்த, இதுஒப்பது - இதைநிகர்ப்பதா கிய, விச்சைதான் உண்டோ - ஒரு வித்தைதானமுனதோ, (இல்லை)மிகுகாதல் - அதிகவிரும்பத்தை யுடைய, தமையார்தம் அடியன் ஆகி - தமதடியார்க் கடிய னுக்கி, அச்சத்தீர்த்து - பிறவியச்சத்தைத் தவிர்த்து, ஆட்கொண்டான் - அடி மைகொண்டான், (பேரலும்) அமுதம்மணி - அமுதம்பெருகி, அகம்நெக - மனம் உருக, புருந்து - வலியவந்து, ஆண்டான் - ஆண்டருளினன், அன்புகூர - யாகவேனு மன்புடையவராய்தேட்புகின், அச்சன் - குகைமருபமாயுள்ளவன், ஆண் - ஆணுருவும், பெண் - பெண்ணுருவும், அலி - அலியுருவும், ஆசாம் - ஆகாயமும், ஆகி - சானே ஆகி, ஆர்ஆழல் ஆய் - நிறைந்த அக்கினியாகி, அந்தம் ஆய் - முடிவாகி, அப்பால்நின்ற - அப்பாலும் நிலைபெற்றிருந்த, செச்சை - வெட்சியினது, மா - அழகிய, மலர் - மலரை. புரையும் - நிகர்க்கின்ற, மேனி - திருமேனியையுடைய, எங்கள் சிவபெருமான் - எங்கள் சிவபிரான், எம்பெரு மான் - எம்மிறைவன், தேவர்கோ - தேவர்பிரான். எ - று.

(க - ரை.) ஆண் பெண் அலி என்னும் உருவங்களில்லாதவனாய் ஐம்பூத பெரும் வுருவினனாய், அவற்றுக்குக் காரணமாகிய மூலப்பிரகிருதியாய் அந்நி யும் கடந்துநின்ற சிவபெருமான் சிறியேனைத் தன்னடியனுக்கிப் பிறவித்துள் பம் நீங்கும்வண்ணம் ஆட்கொண்டருளி, என்மனமுருகும்படி அதனுள்ளே துழைத்து நில்லத்திருந்தான். உலகத்தில் இதுபோன்ற வித்தையொன் றுண்டோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) தேவர்கோ புருந்தாண்டான் எனவியையும். விச்சைதானிது வொப்பதுண்டோ கேட்கின் எனறது - இதனையொப்பதாகிய வித்தை பொன் றுண்டாகக்கடவுளான லறியாமையே யன்றி செவிப்புலனு லு மறியாமையை, கேட்கின் உண்டோ என்றவினா காணாமையென்றித் கணாமையையும் உண ர்த்த வந்தது. அச்சம் - பிறப்பிறப்புத் துன்பத்துக்களுக்கல், ஒருபொருள் கிடைத்தால் அதனை மூத்தி அடுத்தவர்க்குக் கொடுத்துப் பிறகு தன் துன்பத்தை

பெருங் குணத்தாரியல் பாசலால், இறைவன் என்னைமூத்தித் தன்னமயார்ச்
மேயனாக்கிப் பிறகு தனக்காட் கொண்டான் என்றற்கு, “அடியார் தம்மடி
யனாக்கி யச்சத்திர்த்தாட்கொண்டான் முதமுறியகவெயே புருத்தாண்டான்”
என்றும், அடியார்க்குத் தமக்கும் பொருத்தந்தோன்ற, “அன்புகூர்” என்றும்
அருளிச்செய்தார். இதனை, “தன் றீரடியார்க்குலம் பணிகொள்ள வெனைக்
கொடுத்தோன்” என்னுந் திருக்கோவை யாரானுமுணர்க. அந்தம் என்றது
மூலப்பிரதிருதியை. அப்பால் என்றது அதற்கப்புறத்ததாயி முத்தியுலகை.
கின்ற என்பது இறைவனது நிலைப்பற்றையும், அதனாலே முத்தியுலகினது
நிலைப்பற்றையும் உணர்த்தற்கு. மருமலர் - சாமரமலர். “செத்தாமரைச்
காடனையமேனி” என உக-ம் பாடலிற் கூறியதற்கும் இதற்கும் பொருத்த
மூண்மை காண்க, அச்சத்திர்த்த தாட்கொண்டானென்றதில் அச்சம் - சன்ன
மாணவர்களுக் கஞ்சுதல். (உக)

தேவர்கோவறியாததேவதேவன்

செழும்பொழில்சுள்பயத்துகாத்தழிக்குற்றை

மூவர்கோனய்நின்றமுதல்வன்மூர்த்தி

மூதாதைமாதானும்பாகத்தெத்தை

யாவர்கோனென்னையுமவந்தாண்டுகொண்டான்

யாமார்க்குங்குடியல்லோம்யாதுமஞ்சொம்

மேவினோமவனடியாரடியாரோடு

மேன்மேலுங்குடைந்தாடியாடுவோமே.

(ப - ரா) தேவர் - சாமானிய தேவர்களும், கோ - அவர்களுக்கரசனாகிய
இத்திரனும், அரியாத - உணரக்கூடாத, தேவதேவன் - மகாதேவன், செழும்
பொழில்சுள - செழுமையாகிய வுலகங்களை, பயத்து - சிருஷ்டித்து, காத்து -
ரக்ஷித்து, அழிக்கும் - அழிக்கின்ற, மற்றை - ஏனையோராகிய, மூவர் - மும்
மூர்த்திகளுக்கும், கோன்ஆய் நின்ற - தலைவனாக நின்ற, முதல்வன் - சனக்கு
மேலொரு கடவுளில்லாதவன், மூர்த்தி - அட்டமூர்த்தயாயிருப்பவன், மூதா
தை - (எல்லோர்க்கும்) பாட்டன், மூதுஆளும் பாகத்து - உமாதேவியாலாடப்
படுகின்ற பங்கினையுடைய, எத்தை - எமது பரமபிதா, யாவர்கோன் - வேறுள்ள
எல்லாருக்கும் தலைவன், வத்து - (இத்தகைய பெரியோன்) வலியவத்து, என்
னையும - மிகச்சிறியனாகிய என்னையும், ஆண்டுகொண்டான் - ஆட்கொண்டருளி
னன், (ஆதலால் இனி) யாம் - நாம், ஆர்க்கும் - வவர்களுக்கும், குடியல்லோம் -
குடியடிமையாகேம், யாதம் அஞ்சோம் - எதற்கும் பயப்படோம், அவன் -
அவ்விறைவனது, அடியார் அடியாரோடு - அடியார்க்கடியருடன், மேவி
னோம் - கூடினோம், மேன்மேலும் - மேலமேலும், குடைத்து - ஆகத்தாக்காத்
தில் மூத்தி, ஆடிஆடுவோம் - பலகாலும் உத்தாடுவோம். எ - து.

(ச - ரா) இறைவன் தானே பெழுத்தருளி என் சிறுமையை நினைபா
மன் என்னைத் தடுத்தாட்கொண்டமையால், இனி நாம் யார்க்கும் குடிகளல்லோம்;

எதற்கும் படப்படோம்; அவனது அடிபார்க்கடியாரோடு சேர்த்தோம்; மேன்மேலும் ஆநந்தசாகரத்திற் குடைந்தாடுவோம் என்பதாம்.

(வி - ரா.) மூவர் - பிரம விட்டுணு உருத்திரர்கள். கோன் - நிலைகள். பாகம் என்றாயினும் இடப்பாகமெனக் கொள்க. மாதாநாம் பாகமதுவாதலால் பாது மஞ்சோம் என்பதற்குச் சிறிது மஞ்சோம் எனினுமணமயும். அட்டமூர் த்ரமாவது, பிருதவ, அப்பு, தேபு, வாயு, ஆசாசம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்னும் எட்டுருவின.

(உ0)

திருச்செற்றம்பலம்.

ச - வாயு ஆத்துமசுத்தி.

அநாவது

அதுபவத்தழுத்தல்.

அறுசீர்க்கீழ்நெடியடி யாசீரியவிருந்தம்.

ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற்கன்பிலையென்புருகிப் பாடுகின்றிலைபதைப்பதுஞ்செய்கிலைபணிதிலைபாதமலர் குடுகின்றிலைசூட்டுகின்றதும்லை துணையிலிபிணடுஞ்சே தேடுகின்றிலைதெருவுதோறலநிலைசெய்வதொன்றறியேனே.

(ப - ரா.) துணையிலி - பேசைமையில் இணையிலியாகிய, பிணடுஞ்சே - சுவம்போன்ற மனமே, உடையான் கழற்கு - உன்னை படிமையாகக் கொண்டவனது திருவடியை யடைதற்பொருட்டு, கூத்துஆடுகின்றிலை - அன்பினால் கூத்தாடா நின்றணியில்லை, அன்புஇல்லை - அக்கூத்துக்குக் காரணமாகிய அன்பு உன்னிடத்துடையாயில்லை, அன்பு உருகி - எலும்பு நெகிழ்ப்பெற்று, பாடுகின்றிலை - துதிபாடுகலுஞ் செய்திலை, பதைப்பதும் செய்திலை - பதைத்தலுஞ் செய்தாயில்லை, பணிகிலை - வணங்குகின்றாயில்லை, பாதமலர் - இறைவனது திருவடித்தாமரை மலரை, குடுகின்றிலை - தரிக்கின்றாயில்லை, சூட்டுகின்றதம் இல்லை - அத்திருவடிகளுக்குப் (பூராணகரை) சூட்டுவதும் செய்தாயில்லை, தேடுகின்றிலை - (அவ்விறைவன் எங்குளனென்று) தேடுதல் செய்தாயில்லை, தெருவுதோறு - தெருக்கள்நோறும், அலநிலை - அலநித்திரித்தாயில்லை, (எனக்குத் துணையாயிருத்தற்குரிய நீ யிவ்வாறாயினபின்) செய்வதென்று அறிவேன் - (யான் உஜ்ஜீவிப்பதற்குச்) செய்யவேண்டுவதாகிய ஒருபாபமும் மறித்திடுவன்.

(க - ரா.) செஞ்சே! உன்னை ஆட்கொண்டருளிய கெடுபெருமானது திருவடிக்கு அன்புசெய்கின்றிலை, அவ்வன்பின் மிகுதியால் கூந்தாடுதல் மூதனிய

னரியங்களுக்கு செங்கின்றிலை. நீ இவ்வாறுனபின்பு நான் செய்யும் வகை யொன்றும் அறிந்திலேன் என்பதாம்.

(வி - னா) ஆடுதல் முதலிய சர்க்காரியங்கள் அனபுகாரணமாக உண்டா வன வாதலால், காரணத்தை முன் வைக்கவேண்டியிருக்க “ஆடுகின்றிலை” என க்காரியத்தை முற்கூறினது செய்யுள்ளடை யாதலாலும் அந்தாதித் தொடையாத லாலும் என்க. “பாதமலர் ஞுகின்றிலை” என்பதற்குத் திருவடியில் அடியார் களிட்ட மலரைச் ஞுகின்றிலை யென்றரைக்கலுமாம். திருவடியாகிய மலரில் மலரைச் ஞுட்டிதல் பொருத்தமாதலால் அச்சுையிடுத்துச் ஞுட்டிகின்றது மிலை என்றார். மேல் பிணநெஞ்சே யென்றா தலால் துணையிலி யென்றது துழி விலால் ஒப்பின்மையை விளக்கி நின்றது. பிணநெஞ்சே யென்றது பயனின் மையைக் குறித்தது. (உக)

அறிவிலாதவெனைப்புகுந்தாண்டுசொண்ட நிவாதையாருளிரைல் நெறியெலாம்புலமாக்கியவெந்தையைப்பந்தனையுட்பாணைப் பிரிவிலாதவின்னருள்கள் பெற்றிருந்துமா ஞாடுகிணை நெஞ்சே கிறியெலாமிக்கிழப்படுத்தாய்கெடுத்தாயென்னைக் கெடுமாமே.

(ப - னா.) பிணநெஞ்சே - சுவமனமே, அறிவு இல்லாத-ஞானமில்லாத, என்னை - அடியேனை, புகுந்து ஆண்டுசொண்டு - வலிய எழுந்தருளியாண்டுகொ ண்டு, அறிவதை கருளி - அறியவேண்டிவதாகிய ஞானத்தை யருள்செய்து, மேல்நெறி எல்லாம் - மேலாகிய மார்க்கங்களை யெல்லாம், புலம்புக்கிய - என கரு வெளிப்படுத்திய, எந்தையை - எமது பிதாவை, பந்தனை அறுப்பாணை - பிரிவித்தாணையச் செகிப்பவனை, பிரிவுஇல்லாத - நீக்கடற்ற, இன் அருள்கள் - இனிய திருவருள்களை, பெற்று இருந்தும் - அடைந்திருந்தும், மாறாதி - (சின்தியாது) தடுமாறுகின்றாய், கிறிஎல்லாம் - பொய்நடைகளெல்லாம், மிக- மிகாரிற்ச, (அதனைச்செய்து) என்னை கீழ்ப்படுத்தாய் - என்னைத் தாழ்வுபடுத்தி னாய், கெடுமாறு கெடுத்தாய் - யான் அடியோடும் கெடுபவண்ணங் கெடுத்து விட்டாய். எ - று.

(க - னா) நெஞ்சே ! அறிவில்லாத என்னைத் தானே வலியவந்தாண்ட ருளிரை மேலாகிய நெறிகளை பெல்லாம் எனக்குப் புலப்படுத்தினவனும், என் பிற வித்தனைபை அறுப்பவனும் ஆகிய சிவபெருமானை நினையாமல் மாறபடுகின் றனை, யாதலால் என்னைக் கெடுத்துவிட்டாய் என்பதாம்.

(வி - னா) மேல்நெறி யென்றது போட்சசாதனவழியை. புலமாக்கு தல் - அறிவித்தல், கிறி - பொய். கிறியெலாம் மிக என்றமையால் மெய்யெ லாம் குறைவ என்றராயிற்று. கெடுமாறு கெடுத்தலாவது - கெடுத்தற்குரிய வுபாயத்தார் கெடுத்தல். என்னைக் கெடுத்து நீயும் கெடுகின்றனை யென்றற்குப் பிணநெஞ்சே யென்றிழித்துக் கூறினார். இறைவனது அருள் பெற்றும் இவ்

வாறு நீ தடுமாற்றமடைதல் உனக்குத் தருகியன்றென்று வற்புறுத்தியவாறு பல்படியாக அருள்செய்தமையால் அருள்கள் எனப் பன்மைபாற் கூறினார். பிறகு நெஞ்சே என்றதற்கு யாதொரு பிரயோசனமு மில்லாத நெஞ்சே பெண்பது மொன்று.

மாறியின்றெனைக்கெடக்கிடந்தனை யையெய்மதியிலிமடநெஞ்சே
தேறுகின்றிலமினிபுனைச்சிக்குகெனச்சிவனவன் நிரடோண்டேல்
நீறுகின்றதுகண்டனை யாயினுநெக்கிலையிக்காயம்
கேறுகின்றிலக்கெவதுன்பரிசுதுகேட்கவுங்கில்லேனே.

(ப - னா.) எய்மதியிலிமடநெஞ்சே - எய்மறியிலியாகிய பேதைமனமே, என்னை மாறியின்ற - என்னைப்பதைத்து நின்று, கெடக்கிடந்தனையை - செடு மாறு கிடந்தாலொத்தாய், இனி - இனி, உன்னை - உன்னை, சிக்குகென - உறுதியாக, தேறுகின்றிலம் - தெளிகின்றிலே, சிவன் - சிவனாகிய, அவன் - அப்பெருமானது, திரள் - திரண்ட, தோண்டேல் - புயங்களின் மீதணிந்த, * நீறுகின்றது - திருவெண்ணீறு நிலைபெற்றிரா நின்றதை, கண்டனை - அறிந்தாய், ஆயினும் - ஆனாலும், நெக்கிலை - மனவுருக்கமடைந்தாயில்லை, இக்காயம் கேறுகின்றிலை - இந்த வுடம்பை யழிகின்றிலை, உன்பரிசு-உன் தன்மை, கெடுவது - கேட்டுக் கேட்கவாயிருக்கின்றது, இதுகேட்கவும் கில்லேன் - இதுகேட்கவுஞ்சும்மதிவேன். எ -று.

(க - னா.) அறிவில்லாத நெஞ்சே, நீ யென்னோடு மாறுபட்டு என்னை இவ்வாறு செடுத்த உன்னெண்ணத்தை உறுதியாகத்தெளிந்திலேன், சிவபெருமானது திரண்ட தோளின்மீதுள்ள திருவெண்ணீற்றி னழகைத் தரிசித்தும் இன்னமும் உருகினாயில்லை, இந்தப் பாழுடம்பைக் கிழித்திலை, உன் தன்மையை கேட்கவும் சகியேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) சிவபெருமானது திரண்ட தோளும் திருநீற்றழகும் யாவருடைய கண்ணையும் யனத்தையும் கவருத்தன்மைய வாதலால் அவற்றைக்கண்டும் நீ யுருகாமலும் இவ்வுடம்பைக் கீழுமலும் இருந்தனை, உன் தன்மை செடுதிக் கே யுரியது, அதனைக் கேட்கவும் சகியேன் என்றற்கு, “சிவனவன்றிர

கதிருநீற்றின் பெருமையை யுலகோருக்குத் தோற்றம்வண்ணம் உரகிசநீ அருளிச்செய்த திருநீற்றப்பதிகம் இங்கே எழுத்துக் காட்டப்பட்டது.

“மந்திரமாவதுநீறுவானவர்மேலதுநீறு
சந்திரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செத்துவர்வாயுமைபக்கன்றிருவாலவாயன்றிருநீறே.”

மற்றும் வருவனவற்றினு முணர்ச்சு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(ச).

டோண் மெனீறு நின்றது கண்டனையாயினும் நெக்கிலைக்காயல் தோகின்
நிலை தெய்வதன் பரிசுது கேட்கவுக்கில்லேன்” என்றார். நீறுநின்றது என்
றது, எக்காலத்தும் அழிவின்றி மேன்மையுற்றிருத்தலை. மதியிலி தெஞ்சே
என இயையும். கில்ஆற்றம் பொருண்மையை யுணர்ந்தவ தாதலால், கேட்
டுச்சுக்கீக்கும் ஆற்றலுடையேனல்லேன் என்றார் எனக்கொன்க. தோதல்-
பிளத்தல். (௧௧)

கிற்றவாமனமேகெடுவாயுடை யானமுநாயேனை
விற்றெலா மிகவான்வதற்ருரியவன் விரைமலர்த்திருப்பாத
முற்றிலாவிளந்தளிர்நீந்திருந்துநீயுண்டன வெல்லாமுன்
அற்றவாறுநின்னறிவுநின்பெருமையுடையவறுக்கில்லேனே.

(ப - னா.) கித்தவா - விஷயங்களிற் செல்லும் உலிமை கெடாத, மன
மே - கெஞ்சமே, கெடுவாயு - நீ கெடக்கடவது, உடையான் - என்னையடிமை
யாகவுடைய கடவுள், அடிநாயேனை - அடிமையாகிய நாயேனை, விற்று - விலைப்
படுத்தி, எல்லாம் - எவ்வகையானும், மிக ஆண்டவதற்கு - மிகுதியும் ஆண்டருள்
வதற்கு, உரியவன் - உரியபுடையவன், (அவனது) விரைமலர் - மணந்தங்
கிய தாமரைமலர் போன்ற, திருப்பாதம் - திருவடியாகிய, முற்றிலா இளந்த
ளிர் - முதுகாத இளந்தளிர், பிரிந்து இருந்து - நீங்கியிருந்து, நீ உண்டன
எல்லாம் நீ யதபலித்தனவாகிய துன்பவின்பங்களெல்லாம், முன அற்ற ஆறும்-
முன்பே அற்றொழிந்தவாற்றையும், நின் அறிவு - உன்னறிவையும், நீண்டெரு
மையும் - உன் மேன்மையையும், அளவு அறுக்கில்லேன் - அளந்து வரையதக்
கும் ஆற்றலுடையேனல்லேன். எ - று.

(க - னா.) மனமே! இறைவனது திருவடிபைப் பிரிந்து நீ யதபலித்த
விடய வினபங்களையும், அவை அழிந்த விததையும், உன் அறிவையும், உன்
பெருமையையும் அளவுசெய்ய வல்லேனல்லேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) கிற்றவா மனமே யென்றதற்கு - கிற்று அவரம், மனமே
எனப்பிரித்து, வேண்டும் பொருள்களின்மேல் ஆசைவைத்ததிலும் மனமே
எனப்பொருள் கூறிலுமமையும். கெடுவாய் முன்னிலைக்கண் வந்த வியப்பி
டைச்சொல். கொள்ளவும் கொடுக்கவும் உரியவன் என்றற்கு, “விற்றெலா
மிக வான்வதற்ருரியவன்” என்றார். தளிர் என்றது திருவடியை, அது தளிர்
போலச் செவத்தம் மென்மையாயும் அழகுவாய்த்தம் இருத்தலால் என்ற.
இளந்தளிர் என்றதன்மேலும் முற்றிலா விளந்தளிர் என்றது மிகவும் இளந்
தளிர் என்றற்கு. அளவு - வரையறை. (௧௨)

அளவறுப்பதற்கரியவனிமையவர்க்கடியவர்க்கெளியானம்
களவறுத்துநின்றாண்டமைகருத்தினுட்கசித்துணர்ந்திருந்தேயும்

உளகறுத்துணைநினைந்துளம்பெருங்களன் செய்ததுமில்லெஞ்சே
பளகறுத்துடையான் கழல்பணித்திலைபரகதிபுகுவானே.

(ப - னா.) இமையவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, அளவு அழிப்பதற்கு - இத்
தனப்பெரியோனென்றறிந்து சொல்வதற்கு, அரியவன் - அருமையானவன்
ஆயவர்க்கு - (தனது) அடியார்களுக்கு, எளியான் - எளிதாயிருப்பவன், நம்
களவு - நமது என்னவழியை, அறுத்து - சேதித்து, சிந்து - நிலைபெற்றிருந்து,
ஆண்டமை - ஆண்டருளினமையை, கருத்தினுள் - மனத்தின்கண், கசிந்து -
நெகிழ்ந்து, உணர்ந்திருத்தேயும் - கன்றாக அறித்திருத்தும், உள - உன்னை
யொழிந்துள்ள எல்லாப் பொருள்களையும், கறுத்து - கோவித்து, உன்னை
நினைத்துளம் - உன்னையே யெமக்குத் துணைப்பொருளாகக் கருதியிராநினை
மேறும், பெருளான் செய்ததும் இல்லை - உன்னைப் பெருவஞ்சகன் செய்தது
மில்லை, நெஞ்சே - மனமே, பரகதிபுகுவான் - முத்தி உலகிற் புகுப்பொரு
ட்டி, பளகு அறுத்து - குற்றங்களை நீக்கி, உடையான்கழல் - உடையவனது
திருவடிமை, பணித்திலை - நீ வணங்கினாயிலலை. ஏ - ம.

(க - னா.) நெஞ்சே ! தேவர்களும் அளவிட்டுச் சொல்லுதற்கரியவன்,
அடியார்க்கெளியன், அத்தன்மையானுரிய இறைவன் நம்மையோர் பொருளாக
கி நமது குற்றங்களை நீக்கி ஆண்டருளினமையை அறித்திருத்தும், பரகதிய
டைதற் பொருட்டி அகனது திருவடியை வணங்கினாயிலலை, உன் தன்மை
யிருந்தவாமென்னை யென்பதாம்.

(வி - னா.) களவு - எள்ளம். அறுத்தல் - அழித்தல். பளகு - குற்றம்.
பரகதி - மேலாகியகதி, அதுமுத்தி. புகுவான் விளையெச்சம். ஆண்டமை -
ஆண்டருளின் தன்மை. அடியவர்க் கெளியனென்றதை, “அடியார்க்கெளி
யன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங் குடியார்க்கெழுதிய கைச்சீட்டுப் - படியின்
மிசை, பெற்றான் சாம்பாணுக்குப் பேதமறத் திக்கைசெய்து, முத்திக்கொடுக்க
முறை” யென்றும் திருவம்பலமுடையின் திருவாக்கானுமுணர்ச்சு, (நடு)

புகுவதாவதும்போதாவில்லதும்பொன்னகர்புகப்போதற்
குருவதாவதுமெந்தையெம்பிரானென்னையாண்டவன்கழற்கன்பு
நெருவதாவதுரித்தலுமமுதொடுதேனென்பொல்கட்டி
மிருவதாவதுன்றெனின்மற்றிதற்கென்செய்கேன்வினையேனே.

(ப - னா.) புகுவது ஆவதும் - செல்லுதற் குரியதும், போதவு இல்ல
தும் - மீட்டும் வருவல்லாததும், பொன்னகர் - அழகிய சிவலோகமே, புகப்
போதற்கு - அநதையடையச் சொல்வதற்கு, உருவது ஆவதும் - மனம் நெகிழ்வ
தும், எந்தை எம்பிரான் - எந்தையாகிய எம்பெருமானும், என்னை ஆண்டவன் -
என்னை. ஆட்கொண்டருளினவனுமாகிய இறைவனது, கழற்கு - திருவடி
யின்கீழ், அன்பு நெருவது ஆவதும் - அன்பு காரணமாக நெக்குருகாததும்,

சித்தலம் - தினந்தோறும், அமுதொடு சேனெடு பால்கட்டி - அமுதடனும்
சேனடனும் கூடிய பால் கட்டியினும், மிருவது ஆவதம் - மேம்படுவதம்
ஆகிய பரம்பொருளினின்பம் கிடைப்பதம், இன்று எனின் - (எனக்கு) இல்லை
யெனின், வினையேன் - தீவினையை யுடையேனாகிய நான், இதற்கு மற்று என்
செய்வேன் - இதற்கு வேறென்ன செய்யக்கடவேன். எ - று.

(க - னா) நெஞ்சே! முத்தியுலகில் புகுதற்கு இறைவன் திருவடிக்
கன்புசெய்தல் முதலிய குணங்கள் உன்னிடத்தில் ஒன்றும் இல்லை, யாதலால்
நான் எவ்வாறு உய்வேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) புகுதற்குரியதும் புகுத்தபின் மீளுதல் இல்லாததும் ஆகையால்
முத்திக்குப் “புகுவதாவதம் போதாவில்லதம்” என்னும் ஆடைகொ
டுத்தார். பொன் - அழகு, சுவபுரத்தின் மிக்க அழகுள்ளது ஒன்றில்லாமை
யால் அதற்குப் “பொன்னாக” என்றார். நெஞ்சே, உன்னைத் திருத்தும் வலியி
லேன் என்றற்கு, “இதற்கென்செய்கேன்” என்றார். வினையேன் என்றது
தீவினையை யுடையேன் என்றபடி உடுவது நெருவது என்றது முறையே மன
கெழ்ச்சி, ஆனம் கெழ்ச்சிகளை. (கஉ)

வினையென்போலுடையார்பிறராருடையானடியையேனைத்
தினையின்பாகமும்பிறிவதுதிருக்குறிப்பன்றுபற்றதனாலே
முனைவன்பாதகன்மலர் பிரித்திருத்தான முட்டிலேன் தலைகீறேன்
இனையன்பாவனையிரும்புகன்மனஞ்செவியின்ன தென்றறியேனே.

(ப - னா.) என்போல் - அடியேனைப்போல, வினையுடையார் பிறர்யார்
தீவினையை யுடையவர் பிறர் யாருளர், (ஒருவருமில்ல ஆயினும்) உடையான்
இறைவன், அடி நாயேனை - நாய்போன்ற அடியேனை, தினையின் பாகமும் - ஒ
ருசிறு தினையனவும், பிறிவது - பிரித்திருப்பது, திருக்குறிப்பு அன்று - அவனு
க்கு திருவுள மல்ல, அதனாலே - அதைக்கொண்டு, முனைவன் - இறைவனது,
பாதம் - திருவடியாகிய, நல்மலர் - தாமரைமலரை, பிரித்திருத்தம் - என்மனம்
கீங்கியிருத்தம், நான் - யான், கலை முட்டிலேன் - (அதைப்பெறுதற்கருமை நோ
க்கி) தலையைக் கன் முதலியவற்றில் மோதிக் கொள்கிலேன், கீறேன் - பிளந்து
கொள்கிலேன், (ஆதலால்) இனையன் - இத்தன்மையேனாகிய அடியேனுடைய,
பாவனை - சித்தனை, இரும்பு - இரும்பாகும், மனம் - மனமானது, கல் - கல்லா
கும், செவி - காது, இன்னது என்று அறியேன் - இன்னதென்று (உவமித்
துச்) சொல்ல அறிந்திலேன். எ - று.

(உ - னா.) இறைவனது திருவடியைக் கணமேனும் பிரித்திருக்கச் சகி
யாமல் முட்டிக்கொள்ளுதல், தலை கீறுதல் முதலியவற்றைச் செய்திலேன்,
ஆதலால் என் பாவனை இரும்பை நிகர்க்கும், மனம் கல்லை கிசர்க்கும், செவியின்
னதை நிகர்க்குமென்று சொல்ல அறியேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) வினை என்றது - தீவினையை. ஆச் என்ற வினா இன்மை குறித்த தாலால் ஒருவருமில்லை யென்றபடி. தினை நெறமைக்கும் காட்டிவதோ ரளவை, இதனை “தினைத்துனை நன்றிசெயினும் பனைத்துணையாக் கொள்வார் பயன்றெறிவார்” என்னுந் திருக்குறளுக்குத் தினைபனை பென்பன “நெறமை பெருமைகளுக் கெடுத்துத் காட்டிவதோ ரளவை” என்னும் பரிமேலழகருரையானுமறிசு. பிறவியாகிய பெருங்கடலை நீர்த்ததற்கு மரக்கலம்போல்வ தாலால் இறைவனது திருவடிபைப் “பாதநன்மலர்” என்றார். “சுற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவன் - நற்றுகொழா அரெனின்” என்னுந் திருக்குற ளுரையில் நல்தான் என்பதற்கு இவ்வாறு பொருள் கூறல்காண்க. (௯௩)

ஏனையாவருமெய்திடலுற்றமற்றின்ன தென்றறியாத
தேனையானெயைக்கரும்பினின்றேறலைச்சிவனை யென்சிவலோகக்
கோனைமானனநோக்கிதன் கூறனைக்ஞறுகிலேனெ டுங்காலம்
ஊனையானிருந்தோம்புகின்றேன்கெடுவேனுயிரோயாதே.

(ப - னா.) ஏனையாவரும் - (அடியால்லாத) மற்றைய ரெல்லாரும், எய்திடல் உற்று - அடையத்தொடங்கி, இன்னது என்று அறியாத - இத்தன்மையதென்றுணராது, தேனை - தேனை, ஆன் நெய்யை - பசுவினது நெய்யை, கரும்பின் - கரும்பினது, இன் தேறலை - இனிய சான்றை, சிவனை - சிவபெருமானை, சிவலோகக்கோனை - சிவலோகத்துக்குத் தலைவனை, மான் அன - மானினது நோக்கத்தை யொத்த, நோக்கி தன் - நோக்கத்தை யுடைய உமாதேவியின், கூறனை - பாசத்தையுடையவனை, டெடுங்காலம் குறுகிலேன் - டெடுங்காலமாக அடைந்திலேன், (மற்றென் செயா நின்றேனெனின்) யான் இருந்து - நான் உயிரோடிருந்துகொண்டு, ஊனை ஒம்புகின்றேன் - ஊனாகிய உடம்பைப் பாதுகாவா நின்றேன், கெடுவேன் உயிர் ஓயாதே. - இவ்வாறு கெடுபவனாகிய எனது பிராணன் அழியாதோ. எ - று.

(க - னா.) இறைவனை யடையாமல் இப்பொய்யுடம்பைச் சாத்திருந்தேன், இவ்வாறு வீணாகலால் சுழித்தவனாகிய என் உயிர் அழிந்தொழியாதோ என்பதாம்.

(வி - னா.) மற்று - அசை. தேன்முதல் மானன் நோக்கி தன் கூறன் இறுதியாகச் சொல்லப்பட்டவை ஒன்றம் கொன்றினிமையிற் சிறந்த பெருன்களாதலால், தேன் எனத்தொடங்கி, “மானன் நோக்கி தன் கூறனை” என முடித்தார். இத்தன்மையனை அடையமுயலாது முடைகாற்ற முதலியன பொருந்தி மின்போலத் தோன்றியழியு மியல்பினை யுடைய உடலைப் பாதுகாவாநின்றேன், இதென்ன அறியாமையென் நிரங்கினாயிற்று. ஏனை யாவரும் என்றது பிரமன் முதலியதேவர்களை, தேனும் கரும்பின் தேறலும் காவிற்குச் சுவை பயப்படுதேயன்றி உடம்பிலுள்ள சத்ததாதுக்களுக்கும் உறுதியைத் தருகின்ற செய்போலச் சிறந்தன அல்லாமையால் அசனை அச்சிறப்பு நோக்கி இடை யேவைத்தார் எனினு மமையும். அதிலும் பசுவின் செய் சிறந்ததனால்

“ஆனெயை” என்றருளினர். ஊன் - தசை. அது மிகுதிபற்றி உடம்பையுணர்ந்திற்று. பெறுதற்கரிய மாதுடப்பிறவியைப் பெற்றும் அதனால் அடைதற்குரிய மோஷ இன்பத்தை அடைய முயலாது செடுநான் வீணை கழித்தேன் என்பதற்கு “செடுங்கால மூனையானிருந்தோம் புகின்றேன் செடுகேவன் உயிர் ஓயாதே” என்றார். (உஅ)

ஒய்விலாதனவுமணிவிறந்தனவொண்மலர்த்தாடந்து
நாயிலாகிய குலத்தினுங்கடைப்படுமென்னைநன்னெறிகாட்டித்
தாயிலாகியவிண்ணருள்புரிந்தவென்றலைவனைநனிகாணேன்
தியில்வீழ்கிலேன் தின்னவரையுருங்கிலேன் செழுங்கடல்புருவேனை

(ப - னா.) ஒய்வு இல்லாதன - அழிவில்லாதனவும், உமனில் இறந்தன - உவமைப் பொருள்களினின்றும் நீங்கினவமாகிய, ஒன் - ஒளிபொருத்திய, மலர் - தாமரை மலரைப்போத்த, தாள் தந்து - திருவடிப்பேற்றைக் கொடுத்தது, நாயில் ஆகிய குலத்தினும் - நாய்க்குலத்தினும், கடைப்படும் - இழிவாகிய, என்னை - அடியேனுக்கு, நல்நெறிகாட்டி - சம்மார்த்தத்தை யதூக்கிகித்து, தாயில் ஆகிய - தாயினிடத்துண்டாகிய, இன் அருள்புரிந்த - இனிய அருள்போன்ற திருவருளை (யென்னிடத்துச்) செய்த, என் தலைவனை - என் பரமபதியை, நனிகாணேன் - மிகுதியும் காணாதவனாகிய நான், தியில் வீழ்கிலேன் - நெருப்பில் வீழ்ந்திலேன், தின்னவரை உருங்கிலேன் - தின்னரிய மலைமலிருந்தருள்கிலேன், (ஆதலால்) செழுங்கடல் புருவேனை - செழுமையாகிய கடலிலாயினும் வீழ்ந்திறப்பேனோ, அதுவும் செய்கிலேன். எ - று.

(ச - னா.) செடுதியில்லாததும் ஒய்ந்ததும் ஆகிய தன் திருவடியை அருள்செய்து நாயினும் கடைப்பட்டவனாகிய என்னை நல்வழிகாட்டி ஆண்டருளி, தாயைப்பார்க்கினும் சிறந்த அருள்செய்த இறைவனைத் தரிசியாத நான் தீப்பாய்தல் முதலியவற்றைச் செய்திலன், என் மன வலியிருந்தவா நென்னை யென்பதாம்.

(வி - னா.) ஒய்விலாதன, உவமணிவிறந்தன இரண்டும் தாளுக்குவிசேடணம், தீப்பாய்தல் முதலிய மூன்றும் துயரைப் பொறுக்கல் ஆற்றாதவர் உயிர் விடுதற்குச் செய்யும் தொழில்கள். தான் என மேல் வருதலால் மலர்தாமரை மலராயிற்று. தந்தையினும் தாய் மிகவும் அன்புடையன் ஆகையால் இறைவன் அருளைத் “தாயினாகிய விண்ணருள்” என்றார். (உக)

வேனில்வேள்களைகிழித்திடமதிசுமெதுதனைநினையாதே
மானிலாவியசேர்க்கியர்படிநிடைமத்திடுதயிராகித்
தேனிலாவியதிருவருள்புரிந்தவென்னைவனகர்புகப்போகேன்
ஊனிலாவியையோம்புதற்பொருட்டினுமுண்டுத்திருத்தேனே.

(ப - னா.) கேனில்வேன் - வசந்தகால மன்மதனது, கணை - புஷ்பபாணம், கிழித்திட - மனமாதிய இடங்களைப் பிளந்திட, மதி - சந்திரனும், கமீமதுதனை - சுடுவதை, கிணையாதே - எண்ணாமல், மாண்நிலாவிய - மானினது பார்வையானது நிலைபெற்ற, நோக்கியர் - பார்வையையுடைய பெண்களது, படிது இடை - வஞ்சனையினிடத்துச் செகி, மத்து இடுதயிர் ஆகி - மத்தினாலுடைபட்டத் தயிரைப்போலக் கலங்கி, தேன்நிலாவிய - தேன்போலும் இனிமைத் தன்மைதக்கிய, திருவருள் - திருவருளை, புரிந்த - என்னிடத்துச்செய்த, என்சுவன் - என் சுவபெருமானது, நகர் - சுவபுமத்திற்குள், புகப்போகேன் - துழையப் போகின்றிலேனாகி, ஊனில் - உடம்பில், ஆவியை - பிராணனை, ஒம்புதற்பொருட்டி - (வைத்துப்) பாதுகாக்கும் நிமித்தம், இன்னும் - இன்னமும், உண்டு உடுத்து இருந்தீதன் - உண்டுமுடுத்து மீருந்தான், எ - று

(க - னா.) 'மாதர் மயக்கத்துழைம என்னை ஆட்கொண்டருளின சுவபெருமானது சுவபுரத்தை யடையாமல், உடம்பையும் உயிரையும் காப்பாற்றும் பொருட்டி இன்னமும் உண்டும் உடுத்து இருந்தீதன் என்பதாம்,

(வி - னா) சுவபெருமானது திருவருளுக்குப் பெருந்தடைமாதர் மயக்கம் என்பது இதனால் நன்குணர்க, உண்டுடுத்தலும் அவர் பொருட்டேயென்க, படிது - பொற்பொழுக்கம், மத்திடுதயிர் - மனச்சுழற்சிக் கெடுத்துக்காட்டுவதோருவமை. எல்லார்க்கும் இனிமையைத் தருதலால் "தேனிவாவிய திருவருள்" என்றார்.

(௪௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரு-வது கைடமாயு கொடுத்தல்.

அதாவது

தன்னைச் சுவபெருமானிடத்தர்ப்பித்தல்,

கலிவிருத்தம்.

இருகையானையொத்திருந்தென்னுளக்
கருவையான் கண்டிலேன் கண்டதெவ்வமே
வருகவென்றுபணித்தனைவானுளோர்க்
கொருவனேகிறநிலேன்கிற்பனுண்ணவே.

(ப - னா) இருகையானையை ஒத்திருந்த - நான் இரண்டு கையையுடைய மதயானையை நிகர்த்து இருந்து, என் உண்க்கருவை - என் மனத்தினுள்ள சோதியை, யான் கண்டிலேன் - நான் பார்த்திலேன், கண்டது - பார்த

தது, எவ்வமே - பெருந்துன்பத்தையே, (என்னிலைமை யிவ்வாறாகவும்) வருக என்று பணித்தனை - வாவென்று அதுக்கிரமித்தாய், வான் உனோர்க்கு-தேவர் கருக்குள், ஒருவனே - ஒப்பற்றவனே, உண்ணகிறிலேன் - (உன்னை) அதுப விச்சவலியில்லேன், உண்ணகிற்பன் - (விடயாதினை) அதுபவிக்க வலி யுள்ளேன். எ - து. .

(க - ரா.) நீ அடியேன் மனத்தில் எழுந்தருளியிருந்து நான் துன்பம் துன்பப்படுதற்கிரங்கி வருகவென்று திருவாக்களித்தனை, அந்தச்சகத்தை நான் அதுபவிக்க அடைந்திலேன் என்பதாம்.

(வி - ரா.) யானையானது மதமயக்கத்தால் தன்னையும் பிரமையும் அறியா ததுபோல தாரமும் உலகமாயையால் தம்மையும் தம்முள்ளே எழுந்தருளியிருக் கும் தலைவனையும் உணராமையால் “ இருகையானையை பொத்திருந் தென்னு ளக்கருவையான் கண்டிலேன்” என்றார். இருகையானை என்றது, இல்பொ ருள் உவமை. இருகை யானை என்பதற்குப் பெரிய துதிக்கையையுடைய யானை எனினு மொக்கும். கரு என்பதற்கு நமி என்றும் பொருள் உண்மை யால் சிறும, திதி, சங்காரம், திரோபவர், அதுக்கிரம் என்னும் ஐந்தொழிற் கும் பொதுவாயிருப்பவன் எனினும், கரு - என்பதற்கு பிறப்பிடம் என்பதும் பொருளாதலால், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பிறப்பிடமாயுள்ளவன் எனினும் பொருந்தும். மாதுடச் சட்டைசாத்திக் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளினதைக் கருதி இறைவனை “ இருகையானை” என்றருளினார் எனினுமமையும். எவ்வம்- குறை, அது குறைதற் தேதுவாகிய துன்பத்தை யுணர்ந்திற்று. உண்ண என்பதை கற்றிலேன், கிற்பன் என்னும் இரண்டனோடும்கூட்டுக. (சுரு)

உண்டொரொண்பொருளென்றுணர்வார்க்கெலாம்
பெண்டி.ராணவியென்றறியொண்கிலை
தொண்டனேற்குள்ளவாவதுதோன்றினாய்
கண்டுங்கண்டி.லேனென்ன கண்மாயமே.

(ப - ரா.) ஓர் ஒன்பொருள் - ஒரு அழகிய பொருளானது, உண்டு என்று - உள்ளதென்று, உணர்வார்க்கு - அறிபவர்கட்கு, எல்லாம் - எல்லாம், பெண்டிர் - பெண்ணுரு, ஆண் - ஆணுரு, அவி - பேடியரு, என்று - என்று நிச்சயித்து, அறிய ஒண்கிலை - அறியக்கூடாம லிருக்கிறாய், தொண்டனேற்கு- அடியேனுக்கு, உள்ள ஆறு - உள்ளபடி, வந்துதோன்றினாய் - வந்து பிரத்தி யட்சமாயினே, கண்டும் - (இவ்வாறு பிரத்யட்சமாகப்) பார்த்தும், கண்டிலேன்- (மீட்டும்) பார்த்திலேன், என்ன கண்மாயம்-(இது) என்ன கண் மயக்கு. எ-து.

(க - ரா.) யாவற்றிற்கும் மேலான பொருள் ஒன்றுண்டென்று அறித் தார்க்கும் அறிதற்கரிய நீயெனக்கு உள்ளபடி யெழுந்தருளிக் காட்சி தந்தருளி னாய், அவ்வாறு காட்சியொடுத்த உன்னைக் கண்டும் காணாதவன்போல மயங்கு கின்றேன், இது என்ன கண்டெயித்ததை என்பதாம்.

“உணர்ந்தார் குணர்வரியோன் நினைச்சிற்றம்பலத் தொடுத்தன், குணத் தான் வெளிப்பட்ட கொல்லைச் செவ்வாயித் தொடியிடத்தோன், புணர்ந்தார் புணருந்தொடும் பெரும்போகம் பின்னும் புதிதாய், மணந்தாழ் புரிமுலா ன்குல்போல வளர்கின்றதே.” என்னும் இத்திருக்கோவையார் செய்யுளில் உணர்ந்தார் குணர்வரியோன் என்பதற்கு ஒருகால் தன்னை உணர்ந்தவர்கட்கு பின் உணர்தற்குக் கருவியாகிய சித்தவிருத்தியும் ஒங்குதலால் மீட்டுணர்வரியோன் என்று நச்சினுர்க்கினியர் பொருள் கூறுதல் காண்க. ஒன்பொருள் - சிறந்த பொருளெனினுமாம். உன்ன ஆறு என்பது உன்னவாயென வீறுதொக்கு நின்றது. (சஉ)

மேலைவானவரும்மறியாததோர்
கோலமேயெனையாட்கொண்டகூத்தனே
ஞாலமேவிசும்பேயிவைவந்துபோம்
காலமேயுனையென்றுகொல்காண்பதே,

(ப - ரை.) மேலை வானவரும் - மேன்மையுடைய தேவர்களும், அறியாதது - உணர்வொண்ணாததாகிய, ஓர்கோலமே - ஒரு திருவுருவே, என்னை ஆட்கொண்ட கூத்தனே - என்னை யடிமைகொண்ட நிருதனே, ஞாலமே - நிலமே, விசும்பே - பாவெளியே, இவை - இவைகளையாவும், வந்து - தோன்றி, போம் - அழித்தகிடமாகிய, காலமே - காலதத்துவமா யுள்ளவனே, உன்னை - (இத்தன்மையான) உன்னை, காண்பது - அடியேன் காணப்பெறுவது, என்றுகொல் - எக்காலமோ அறியேன. ஏ - று.

(க - ரை.) மேன்மையுள்ள தேவர்களும் அறிய வொண்ணாத அருளுருவத்திருமேனியாய்ந்த கடவுளே, உன்னை நான் காணப்பெறுவது எவ்வளவோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) முடிக்கப்படாததாகிய ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிந்தவன் மகிழ்ச்சியைத் கூத்தாடலியற்கை யாதலான், திருத்தக்கூடாத என்மனத்தைத் திருத்தி யடிமைகொண்டப் பெற்ற பெருங்களிப்பால் இறைவன் கூத்தாடினா னென்பார், “என்னையாட்கொண்ட கூத்தனே” என்றார், ஞாலமே விசும்பே என முதலீதுகளை யெடுத்துக் கூறலால் ஒன்றின முடித்தமன்னின முடித்தவென்னு முதியால், இடை நின்ற நீர் நெருப்புக்காற்றுகளும் - கொள்ளப்படும், மக்கள் முதலியோரினும சிறந்தவராதலால் தேவர்களை “மேலைவானவர்” என்றார். அன்றி மேலுலகத்தில் வசிக்கும் தேவர் எனினுமாம். சாமாநிய தேவர்களே யன்றி அவர்களிற் சிறந்த தேவர்களாகிய பிரம விஷ்ணுக்கள் என்றவருமொன்று, மேலை - முற்காலத்தில், வானவரும், மேன்மையுள்ள பிரம விட்டுணுக்களும், என்றுங் கூறலாம். கோலம் - உருவம். என்று என்னாது, என்று கொல் என்று, காண்பதன் அருமை தோன்றற்கென்க. (சஉ)

காணலாம்பரமேகட்கிறத்தோர்
வாணிலாப்பொருளெயிங்கோர்பார்ப்பெனப்

பாணனென்படிற்றாக்கையைவிட்டுனைப்
பூணுமாறியேன்புலன்போற்றியே.

(ப - னா.) காணல்ஆம்-கண்ணினும் காணக்கடியதிருவுருக்கொண்டதக்
கிரகித்த, பாமே - மேலான பொருளே, கட்டு இறந்தது - அரிப்பிரமாதிகளின்
கண்ணுக்குக் காணலாகாததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வாள்நீலாபொருளே - ஒளி நி
லைத்த வஸ்துவே, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், ஓர் பார்ப்பு என - ஒரு பறவைக்
குஞ்சைப்போல, பாழ்நன்ன் - பாழானவனாகியான், புலன்போற்றி - சத்தாதி
விஷயங்களில் மனஞ் செல்லாது தடுத்த, படித ஆக்கையைவிட்டு - பொய்யு
டம்பைவிட்டு, உன்னை பூணும் ஆறு-(மெய்யாகிய) உன்னை யடையும் வழியை,
அறியேன்-அறிந்திலேன். எ - து.

(க - னா.) அகங்காரமகாரங்களை விட்டவர்கட்கு கட்டிலனால் அறியப்
படுதலும், அவற்றைவிடாதவற்கு அறியப்படாமையும் ஆகிய இரண்டு தன்மையு
முள்ள கடவுளே, அடியேன் இந்தப் பொய்யாகிய சேகத்தை விட்டு உன்னை
டையும்நெறியை அறிந்திலேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) கட்டு என்பதனை காணலாம் என்பதனாலும் இறந்தது என்ப
தனாலும் கூட்டுக. பார்ப்பு-பறவைக்குஞ்சு. இது தனக்குப்பறக்கும் பருவம்
வருதலும் கூட்டைவிட்டு மேலே பறத்தல்போல, யானும் இந்தவுடம்பை வி
ட்டு மேலிடத்தானாகிய உன்னை யடையும் வகையிலேன் என்றற்கு, “இங்கோர்
பார்ப்பென்பாணனேன் படிற்றாக்கையை விட்டுனைப் பூணுமாறியேன்” என்ற
ருளினார். அம்பலவாணன், மன்றவாணன், குன்றவாணன், என்பவற்றில் வா
ழ்நன் என்பது வாணன் என, நின்றாற்போல பாழ்நன் என்பது பாணன் என
நின்றது. அல்லது உனது திருப்புகழைச் சதாதுதிப்பவனெனினும் பொருந்
தும் படிற்றாக்கை யென்றமையால் உன்னை யென்பதற்கு மெய்யாகிய வன்னை
யெனப் பொருள் கூறலாயிற்று. ஆக்கை - தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை,
எலும்பு, மச்சை, கவையசீர் என்னும் சத்தாதுக்களால் ஆக்கப்பட்டது. உர
னென்னும் தோட்டியான் ஒரைந்துக் காத்து இறைவனை வணங்க அறியேன்
என்றற்கு “உனைப்பூணுமாறியேன் புலன் போற்றியே” என்றார். பார்ப்பு
என்பது கோட்டில் வாழ்விலங்கின் பிள்ளைக்கும் பெயராதலால் ஓர்பாப்பென-
ஒரு மர்க்கட்குட்டியோல என்றுரைப்பினும் பொருத்தம். மர்க்கட்குட்டி
போலுதலாவது தந்தாயையே உறுதியாகப் பற்றுவதுபோல இறைவனைப்
பற்றிருத்தல். (சா)

போற்றியென்றும்புரண்டும்புகழ்த்துநின்
ராற்றன்மிகவன்பாலழைக்கின்றிலேன்

ஏற்றுவத்தெதிர்தாமரைத்தாளுதும்

கூற்றமன்னதோர்கொள்கையென்கொள்கையே.

(ப் - ரை) போற்றி என்றும் - நமஸ்காரமென்று வாயாற் சொல்லியும், புரண்டும் - காபத்தினும் புரண்டும், புகழ்த்தம்-பலவகையாகப் புகழ்த்துரைத்தும், நின்று - அந்நிலையிற்றானே நிலைத்திருந்து, ஆற்றல்மிக்க - பலம்பொருந்திய, அன்பால் - (மனத்தின்கண்ணுள்ள) அன்பினால், அழைக்கின்றிலன் - உன்னை யழைக்குமாற்றலில்லேன், எதிர் ஏற்றுவந்து - எதிர்த்து வந்து, தாமரை - தாமரை மலர்போன்ற, தாள் - உன் திருவடிகளை, உறம் - அடைந்த, கூற்றம் அன்னது - யமனை ஒத்ததாகிய, ஓர்கொள்கை - ஒருகொள்ளையை புடைமையே, என்கொள்கை - எனது கோட்பாடு. எ -று

(க - ரை.) இறைவனே! உன்னை அன்போடு அழைத்திலேன், ஆயினும் இயமனைத் திருவடியினால் * திருத்திக்கொண்டதுபோல என்னையும் திருத்திக் கொள்ளல்வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆற்றல்மிக்க அன்பு என்பது-ஒருவராலும் அசைக்க ஒன்றைப் போன்பு, உடலுயிர்களை வேறுகப் பிரிப்பவனாதலால் இயமனுக்குக் கூற்றம் எனப் பெயருண்டாயிற்று, கூற்றம் - கூறுபடுத்தல், பிரித்தல். தாமரைத் தாளுதல் கூற்ற மென்றது. (சுரு)

கொள்ளுங்கில்லெனையன்பரிந் கூய்ப்பணி
கள் னும்வண்மெழாமலர்க்கொன்றையான்
நள்ளங்கீழுளுமே லுளும்யாவுளும்
எள்ளுமெண்ணெயும் போனின்றவென்றதே.

(ப - ரை.) கள்ளும்வண்டும் அரு-தேனும் வண்டும் நீக்காத, மலர்க்கொன்றையான்-கொன் றாமலர் மாலை யை யணிந்தவனாய், நள்ளம்-நடுவிலும், கீழுளும்-கீழ்ப்பக்கத்திலும், மேலும் - மேற்பக்கத்திலும் உள்ள, யாவுளும் - எல்லாப் பொருள்களினிடத்தும், எள்ளும் எண்ணெயும் போல் - என்னையும் அவ்வெள்ளினுள் நிறைந்த வெண்ணெயையும்போல, நின்ற - வியாபித்து நிற்றி, எள்ளையே-எமது பரமபிதாவே, கில்லென - உன்னை அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் இல்லாத என்னையும், அன்பின்-உன்னடியரைக் கூவி யழைப்பதுபோல, கூய்-என்னையும் கூவி யழைத்து, பணிகொள்ளும் - அடிமைகொள்ளும். எ -று.

* மிருகண்டமுனிவர் புத்திரனில்லாமையால் சிவபெருமானை கோத்தித் தவஞ்செய்ய, அப்பெருமான் பிரசன்னமாகி, உனக்கு ஒரு புத்திரன் உண்டாவான். அவன்பதினாறு வயதுவரையில் உயிர் பிழைத்திருப்பான் என்றவரம் தாலும், அவ்வாறே பிறந்து சிவநேசம்முதிர்ந்து சிவார்ச்சனை செய்துகொண்டிருந்த சமயத்தில் அம்மார்க்கண்டையர்மேல், நமன் பாசம் வீசதலும், சிவபிரானுக்குக் கோபம் பிறந்து அவனைச் சாலாலுதைக்க, விழுந்தஉயிர் கீங்கினன். பின்பு பிரமன் முதலிய தேவர்கள் சிவபிரானைத் துதித்து, அவனுக்கு உயிர்த்தசூரனும்படி வண்ட, அப்பிரான் அருளால் நமன் உயிர்பெற்று எழுந்தனன் என்பதை.

(ச - னா.) கொன்றைப் பூ மாலையைத் தரித்த இறைவனே! என்றும் எண்ணெயும்போல எல்லாப்பொருள்களிலும் நீக்கமின்றி வியாபித்திருப்பவனே! உன்னை யடையும் வழி இன்னதென்றறியாத என்னையும் உன் அன்பரைப்போலக் கூவி அழைத்துப் பணிகொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) சகல ஆன்மாக்களுக்கும் அந்தராத்மாவாக வியாபித்து நின்று போகறுதர்ச்சியைத் தருபவனென்பதை விளக்கவேண்டி, சிவபெருமானுக்குரிய பல விசேடணங்களையும் விட்டு, அவனுக்குப் போக மலராயுள்ள கொன்றை மாலையை விசேடண மாக்கி, மலர்க்கொன்றை யானென்றார். மேல், நன், தீழ் என்றது - சொர்க்க மத்ய பாசுலங்களை, (சக)

எந்தையாயெம்பிரான்மற்றுமியாவார்க்கும்
தந்தைதாய்தம்பிரான்றனக்கஃதிலான்
முந்தியென்னுள்புகுந்தனன்யாவரும்
சிந்தையா னுமறிவருஞ்செவ்வனே.

(ப - னா.) யாவரும் - எல்லாரும், சிந்தையாலும் - மனத்தாலும், அறிவு அரு - அறிதலருமையாகிய, செவ்வன் - பேராந்தச் செவ்வத்தையுடையவன், எந்தை - எமதுதந்தை, தாய் - எமதுதாய், எம்பிரான் - எம்மிறைவன், மற்றும் யாவார்க்கும் - மற்றும் யாவருக்கும், தந்தை - பிதாவும், தாய் - மாதாவும், தம்பிரான் - இறைவனுமாயிருந்து, தனக்கு அஃது இலான் - தனக்கு (தாய் தந்தை இறைவர்களை யுடையுடையாகிய) அதனை யில்லாதவன், முந்தி - தனக்காட்படுத்தன்மை எனக்குண்டாவதற்கு முற்பட்டி, என் உள்புகுந்தனன் - என் மனத்திற் குடியாயிருந்தனன், (சுதொரு பெருங்கருணை யிருத்தபடியென்) எ-று.

(ச - னா.) யாவரும் மனத்தாலும் அறியவொண்ணாத இறைவன் என்மனத்தில் புகுத்தது என்ன வியப்பு என்பதாம்.

(வி - னா.) காயம் வாக்கு என்பவற்றினையென்றி பெளப்பொருள் தருதலாக், சிந்தையாலும் என்றவுமமை இறந்ததூதழீஇய வெச்சவுமமை. தனக்காட்படும் பரிபக்குவம், எனக்குண்டாவதன் முன் என்மனத்தில் புகுந்தான் என்றற்கு, “முந்தியென்னுள் புகுந்தனன்” என்றார். இது “எழுடையான் பொழில்” என்னும் திருக்கோவையார் எ - வது செய்யுளில் “என்னை முன்னுள் ளுழுடையான்” என்பதற்கு, எனக்கு ஆட்படுத்தன்மை யுண்டாவதற்கு முன்னே என்னை ஆள்வதொரு புதிதாகிய முறைமையை யுடையான் என்ற கச்சினூக்கினியர் உரைபாறுமறிசு, (சஎ)

செவ்வகல்தூவின் றிவிண்ணோர்புழுப்
புல்வாம்பின் றியார்க்குமருமபொருள்

எல்லையில் கழல்கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வகை மனத்தேன்பட்டகட்டமே.

(ப - ரா.) செல்வம் - செல்வமும், நல்குரவு - வறுமையும், இன்றி - இல்லாமல், விண்ணோர் - தேவர்கள், புழுபுல் - புழுக்கள் புல் என்கிற, வரம் பு இன்றி - மேல்கீழ் என்கிற வரம்புகளில்லாமல், யார்க்கும் - யாவருக்கும், அருப்பொருள் - அருமைப்பொருளாயிருக்கு மிறைவனது, எல்லையில் - மேன்மைக்காரொல்லையில்லாத, கழல் - திருவடி களை, கண்டும் - பார்த்தும், பிரிந்தனன் - (அவற்றையடைந்துச் சலிப்பின்) நீங்கினேன், கல்வகை மனத்தேன் - கல்லின் வகைகளில் ஒன்று என்று சொல்லும்படியான மனத்தையுடையான், பட்டகட்டம் - பட்டதுணை, ஏ - என்ன இழிவான காரியம். ஏ - று.

(க - ரா.) மேன்மைக்கோர் எல்லையில்லாத இறைவனது திருவடியைக் கண்டும், அதனைப் பிரிந்தேன், பிரிந்து நான் பட்ட துணை என்ன இழிவான காரியம் என்பதாம்.

(வி - ரா.) யார்க்கும் என்றதில், உம்மை முற்றம்மை. வகை என்றது இனத்தை. கல்வகை மனத்தேன் - வன்னமையாற் கல்லை நிகர்த்த மனத்தையுடையேன். கட்டமே - கவட்டகாலமோ என்றலுமொன்று. இறைவனது திருவடி தேவர் முதல் புல் ஈருகிய சமஸ்த ஜீவகோடிகளுக்கும் அறிதற்கு அறிதாதலால் “விண்ணோர் புழுப்புல் வரம்பின்றி யார்க்கு மருப்பொருள் எல்லையில் கழல்” என்றார். எல்லையில் என்ற விசேடணம் கழலின் பெருமையைக் குறிக்கின்றது. செல்வத்தை விண்ணோருக்கும் நல்குரவைப் புழுப்புல்துக்கும் கூட்டுக. (சஅ)

கட்டறுத்தெனையாண்டுகண்ணாரை
றிட்டவன்பொருடியாவருங்காணவே
பட்டிமண்டபமேற்றிணையேற்றினை
எட்டினோடி ரண்டும் மறியேனையே.

(ப - ரா.) கட்டு - பாசபத்தங்களை, அறுத்து - துணித்து, எண்ண ஆண்டு எண்ணியடிமைகொண்டு, நீறு இட்ட - திருநீற்றைத் தரித்த, அன்பொருடி உன்னடியாரோடி. யாவரும் - எல்லாரும், கண்ணாரக்காண - கண்ணார்க்காணும்படி, எட்டினோடு இரண்டும் அறியேனை - எட்டினோ டிரண்டின் பொருளை மறியாத என்னை, பட்டிமண்டபம் - இடமகன்ற உன் திருவோலக்கமண்டபத்தில், ஏற்றினை - ஏற்றினை, குடி ஏறச்செய்தாய் - குடியேறச்செய்தாய். ஏ - று.

(க - ரா.) எட்டும் இரண்டு மறியாத என்னை, உன் மேய்வுடியார் முதலானோர் சண்டி மகிழும்படி ஆண்டருளி, உன் திருவோலக்க மண்டபத்தில் கீற்றி ருக்கச் செய்தாய், இது என்ன வியப்பு என்பதாம்.

(வி - னா.) கடடு-பிறவித்தனை, கண்ணா ஆண்டு என்றிபைத்து, சட்சி திப்சையாகிய கண்ணோக்கத்தாலாண்டு எந்துரைப்பினும் பொருத்தம். “எட்டிபாண்டு” என்றது அகா உகாக்களை : இதன் விரிகெல்லாம் குருமுசத்தான் உணர்ச. அன்பொல்லாருக்கும் நீறு சிறத்தவெனின் மாதலால் நீறிட்ட அன்பர் என்றார், பட்டி-கன்வன் எனப் பொருள் பதிதலால், கன்வனாகிய என்னை எனவும் பொருள் கூறலாம், அன்றி, பட்டி நாய் எனப்பொருள் கொண்டு நாய் போன்ற என்னை எனக் கூறுதலுமாம். இப்பொருள் இந்துலின் அச்சோப்பதி சம் க - ஆம் செய்யுளில் “நம்மையுமோர் பொருளாகி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த” என்பதனோடு ஒருபுடை ஒத்திருத்தல் காண்க. ஏற்றினை ஏற்றினை என்னும் அடுக்கு வியப்புப்பொருளாது. அடுக்கெனக் கொள்ளாது ஏற்றினை - இடபலாகனத் தை யுடைபைனை யாகிய நீ, ஏற்றினை - ஏறச்செய்த, எனினுமாம். (சக)

அறிவனையமுதேயடிநாயினேன்
அறிவனாகக்கொண்டோவெனையாண்டது
அறிவிலாமையன்றேகண்டதாண்டநான்
அறிவனோவல்லனோவருளீசனே.

(ப - னா.) அறிவனே - மூற்றறிவுடையானே, அமுதே - (அன்பருடைய நாக்குக்கும் மனதுக்கும் அமிர்தமே, அடிநாயினேன் - அடிமையாகிய நாயினேனை அறிவன் ஆகக்கொண்டோ - அறிவுடையானெனத் திருவுளத் தடைத்துத் தானே, என்னை ஆண்டது - என்னையாட்கொண்டருளினது, கண்டது அறிவிலா மையன்றே - என்னிடத் திருக்கக்கண்டது அறிவின்மையன்றே, ஆண்டநான் - என்னை நீ யாட்கொண்டருளியநாளில், அறிவனே அல்லனே - அறிவுடையேனாயிருந்தேனே அறிவிலியா யிருந்தேனே, அருள்-திருபை செய்வாயாக, நானே - பெருஞ் செல்வத்தை யுடையானே. எ - று.

(க - னா.) நான் உனக்கு அடிமைப்பட்டகாலத்தில் எனக்கிருத்தது அறிவாமையன்றே, அடிமைமாத என்னை நீ யாண்டருளினது அறிவுடையேனாகத் திருவுளத்துட்கொண்டோ என்பதாம்.

(வி - னா.) இறைவன் அறிவுருவனாதலால் அறிவனை பென்றும் அன்பர்க்கு அமுதம் போல்பவனாதலால் அமுதே பென்றும் அருளிச்செய்தனர். அடுத் தாரையும் அழிவில்லாதவர்களாகித் தானும் அழிவில்லாதவனு யிருத்தலால் அமுது என்றார் எனினும் பொருத்தம். (இ௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு - வது அனுபோக சுத்தி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விநுத்தம்.

நசனேயென்னெம்மானே
யெந்தைபெருமானென்பிறவி
நாசனேநான்யாதுமொன்
றல்லாப்பொல்லாநாயான
நீசனேநையாண்டாய்க்கு
நினைக்கமாட்டேன்கண்டாயே
தேசனேயம்பலவனே
செய்வதொன்றுமறியேனே.

(ப - னா) நசனே - பெருஞ்செல்வத்தை யுடையனே, என் எம்மானே - எனது தலைவனே ஏந்தைபெருமான் - என் தந்தையாகிய பெரியோனே, என்பி
றவி - என் பிறப்பை, நாசனே - யழிக்கவல்லவனே, நான் - யான், யாதும் ஒ
ன்று அல்லா - ஒரு சிறுபொருளுக்கு மீடாகாத, பொல்லா - தீய, நாயான -
நாயாகிய, நீசனேனே - இழிவினையுடையனே, ஆண்டாய்க்கு - ஆண்டருளின
வுன்னை, நினைக்கமாட்டேன் - சிந்திக்கமாட்டேன், தேசனே - ஒளியுருவான
வனே, அம்பலவனே - திருச்சிற்றம்பல முடையவனே, ஒன்றும் சிறிதும்
செய்வது - செய்தற்குரியவற்றை, அறியேன் - உணர்ந்திலேன். ன - று,

(க - னா.) இறைவனே! என் பிறவி நசிக்கும்படி என்னையாண்டருளின
உன் திருவருளைக்குறித்துச் சிந்தனை செய்யேன், மேல்செய்யச் கடவதையும்
அறியேன் என்பதாம். (இச)

செய்வதறியாச்சிறுநாயேன்
செம்பொற்பாதமலர்காணுப்
பொய்யர்பெறும்பேறத்தனையும்
பெறுதற்குரியேன்பொய்யிலா
மெய்யர்வெறியார்மலர்ப்பாத
மேவக்கண்டுங்கேட்டிருந்தும்
பொய்யனேனுணுண்டுத்திங்
கிருப்பதானேன்போரேறே.

(ப - னா) போர் ஏறே - போர்க்கு ஆண் சிந்தனை யொப்பவனே, செல்வ
து - செய்யக்கடவது, அறியா - இன்னதென்றனாத, சிறு - சிறிய, நாயேன் - நாயி
னேன், செம்பொன் - செவ்வப்பொன்போதும் அருமைடாகிய, பாதமலர் - உன் -

திருவடித்தாமரைகளை, காணு - சேவிக்கப்பெருத, பொய்யர் - பொய்பொழுக்க முடையோர், பெறும்பேறு அத்தனையும்-அடையும் பிரயோஜனங்களெல்லாவற்றையும், பெறுதற்கு உரியேன்-அடைதற்குரியனாயிருக்கின்றேன், பொய் இல்லா பொய்யற்ற, மெய்யர் - மெய்யினையுடைய ஆன்னடியார், வெறியூர் - பரிமளம் நிறைந்த, மலர் - தாமரை மலர்போன்ற, பாதம் - உன் திருவடிகளை, மேவ - பொருத்த, கண்மீ - கண்ணாரப்பார்த்தும், கேட்டிருத்தும் - செவியாரக் கேட்டிருத்தும், பொய்யனேன் நான் - பொய்யினையுடையேனாகிய நான், உண்டு - அறுகவை யுணவுகளைபுண்டும், உடுத்து - பட்டாடை முதலியவற்றையுடுத்தும், இங்கு - இந்தப் பொய்புலகத்தில், இருப்பதானேன் - இருக்கலாயினேன், எ-து.

(க - னா.) செய்வவடுப்ப திதுவென்றறியாத நாயினேன் உன் திருவடியைக் காணாத பொய்யர் பெறும் பேறெல்லாம் பெறுதற்குரியேனாகி, உன் மெய்யன்பர் உன் திருவடியை யடையக்கண்டும் கேட்டும் அதனையுடைய முபலாமல் பொய்யனாய் உண்டும் உடுத்தும் காலம் கழிக்கின்றன் என்பதாம்.

(வி - னா.) செய்வதறியா என்றாராயினும் செய்வதும் தவிரவதும் அறியா எனப்பொருள் கொள், செம்பொற்பாத மலர் என்றது அடைதற்கருமை நோக்கி. பொய்யர்பெறும் பேறு - துன்பம், பொய்யர் பலர் அடையும் துன்பம் எல்லாவற்றையும் யான் ஒருவனே அடைதற்குரிய கொடியேன் என்றற்கு “பொய்யர்பெறும் பேறத்தனையும் பெறுதற்குரியேன்” என்றார். (இஉ)

போரேறேநின்பொன்னகர்வாய்
நீபோத்தருளியிருனீக்கி
வாரேறிளமென்முலையாளோ
டுடன்வந்தருளவருள்பெற்ற
சீரோடியார்நின்பாதஞ்
சேரக்கண்டங்கண்டெட்ட
ஊரோறியிங்குழல்வேலோ
கொடியேனுயிர் தானுலவாதே.

(ப னா.) போர்ஏறே - போர்செய்யுந் திறத்தினையுடைய ஆண்மீக்கம் போன்றவனே, நின் - உனது, பொன்னகர்வாய் - அழகிய சிவலோகத்தினின்றும், நீ போத்தருளி - நீ யெழுத்தருளிவந்து, வார் ஏறு - சச்சுணிந்த, இளமென் முலையாளோடு உடன்வந்து - இளமையும் மேன்மையுமுள்ள தனங்கனையுடைய உமாதேவியோடு கூடவந்து, இருள் நீக்கி - எனது அஞ்ஞான விருளை நீக்கி, அருள் - அருள்செய்ய, அருள்பெற்ற - உன் திருவருளைப்பெற்ற, சீர் ஏறு அடியார் - சிறப்பு மிகுந்த உன்னடியார், நின்பாதம் - உன் திருவடிகளை, சேரக்கண்டிடு - அடைய (ரான்) பார்த்தும், கண்டெட்ட - கண்ணிழந்த, ஊர் ஏறு ஆய் -

பட்டி எருதினையொத்து, கொடியேன் - கொடியவனாகிய நான், உயிர் உலவாது - உயிர் நீங்கப்பெறாமல், இங்கு உழல்வேனோ - இப்பெய்யுலகிற் கழல்வேனோ எ - று.

(க - ரை) இறைவனே! நீ உனது சிவலோகத்தில் நின்று எம்பிராட்டியோடும் இவ்விடத்தெழுந்தருளி அருள் செய்யப்பெற்ற உன் அன்பர் உன் திருவடிபை அடையக்கண்டும், நான் கண்டெட்ட உலர் தீரியும் பட்டியெருதைப்போல இவ்வுலகத்தில் உழல்வேனோ, இத்தன்மையெனது உயிர் நீங்காதோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொன்னகர் என்றதற்குச் சிவலோகமெனப் பொருளுரைத்தது அக்கரத்தினுஞ் சிறந்த நகராகேழில்லாமையின். அருளுருவாகிய பிராட்டியோடு கூடாவழி அருள்செய்தல் இல்லாடலால் “யாரோளமென் முலையாளோடுடன் வந்தருள்” என்றருளினா. அருள்பெற்ற சீரோடியார் என்றமையால், சீர் ஏறுதற்குக் காரணம் அருளென்றதாயிற்று. அடியார் இறைவன் திருவடியை அடையக்கண்டும் அவர்போல அத்திருவடிபையுடைய முயலாமையால் “கண்டெட்ட உலர் ஏறு” என்றதன்மை இழித்துக் கூறினார். (டுக)

உலவாக்காலந்தவமெய்தி

புறுப்பிடவெறுத்தங் குணைக்கொண்பான்

பலமாமுணியர் ஈனியாடப்

பாவியேனைப்பணி கொண்டாய்

மலமாக்குரம்பையிதுமாய்க்க

மாட்டேன்மணியேயுணைக்கொண்பான்

அலவாநிற்குமன்பிசேல

னென்கொண்டெழுக்கெனம்மாணே.

(ப - ரை.) உலவாக்காலம் - அளவிரந்த காலம், தவம் எய்தி - தவஞ் செய்தலை மேற்கொண்டிருந்து, உறுப்பும் வெறுத்து - (முத்தியை யடைதற்குக் கருவியாகிய) உடம்பையும் கெடுத்து, இங்கு உன்னைக்காண்பான் - இவ்விடத்தில் உன்னைச் சேவக்கும்பொருட்டு, பல - டலராகிய, மா - டெரிய, முணியர் - முணியார்கள், ஈனியாட - (உன் காணப்பெறாமல்) மிகவும் வாடாநிற்க, பாவியேனை - (அவ்வகையாகிய தவமுயற்சி யென்றுபிசீலாத) கொடியவனாகிய வென்னை, பணி கொண்டாய் - தடுத்தாட்கொண்டருளினே, (அதைச் சித்தித்த) மலம் - மலசம்பந்தமுன்ன, மாருரம்பை - பெரிபசுரமாகிய, இது - இவ்வுடலை, மாய்க்கமாட்டேன் - (தீப்பாய்தல் முதலியவற்றால்) மாய்த்துக்கொள்ள மாட்டேன், மணியே - மாணிக்கமே, உன்னைக்காண்பான் - உன்னைக் காணும்பொருட்டு, அலவாநிற்கும் - துன்பப்படுசென்ற, அன்பு இல்லேன் - அன்பிசீலாத அடியேன், என் கொண்டு - (அன்பொழியுகின்ற) வேறு எந்தக் கருவியைக் கொண்டு, எழுக்கென் - உயர்வேன், எம்மாணே - எம்பெருமானே, எ - று.

(க - னா.) நெடுநான் உடலை வெறுத்து தவம்புரிந்த பல முனிவரும் தரிசிக்கப்பெறாமல் வாடாநிற்க, பாவியாகிய என்னைப்பணிசெய்தனை! அந்நைமாகவும் இந்த மலவுடம்பை ஒழிக்கமுயலேன், உன்னிடத்து அன்பில்லாத நான் இனி எவ்வகையால் உயர்வேன என்பதாம்.

(வி - னா.) உறுப்பு என்பது இங்கு உடம்பை யுணர்த்திற்று. இஃனை வெறுத்தலாவது “என் பெழுந்தியங்கும் யாக்கைய!” என்ற திருமுருக மூர்த்தியின் படியை உடம்பின் எஃகு பெளரிப்பட்டுத் தோன்ற ஒறுத்தல். “சட - சடரும் பொன்போ லொளிவீடுந் துன்பம் சடச் சட றோர்க்குப்பவர்க்கு” என்பது திருக்குறள். அலவாரிநல் - அக்லாயத்தல் (துன்புநல்) முனிவர் - கடவுளை மனனம் செய்பவர். (கச)

மாநென் நோக்கியுண்டாயன்

பங்காவந்திங்காட்கொண்ட

தேனையமுதேகருப்பின்

தெளிவெவ்வெனெதென்றென

கோனையுன்றன் திருக்குறியுட்கு

கூவொருநின் சமுலகூட

ஊனாப்புழுக்கூடி துசாத்திங்

திருப்பதானேனுமையானே.

(ப - னா.) உடையான் - உடையவனே, பான்றேன் - மான்போன்ற, நோக்கி - நோக்கத்தை யுடையவனாகிய, உடையான் - உடையவனே, பங்கா - இடதுபாகத்திலுடையவனே, இங்கு வந்த - (உன்பொன்றார் விட்டு என் பொருட்டு) இந்த (அருவருக்கத்தக்க) உலகில் எழுந்தருளி, ஆட்கொண்ட - அடியேனை யாட்கொண்டருளின, தேனே - தேன் போல்பவனே, அமுதே - அமுதத்தை யொப்பவனே, கருப்பின் - தெளிவே - கருப்பஞ்சாற்றின் தேறலை நிகர்ப்பவனே, வெனே - மக்களகரங்களை யுண்டாக்குவோனே, தென் தில்லை கோனே - தெற்கின் கண்ணதாகிய தில்லை நகர்க்கிறைவனே, உன்மன் திருக்குறியுட்கு கூடுவார் - உன் திருவடியை யடையாநிற்க, ஊன் ஆர் - மாமிசம் பொருக்கிய, புழுக்கூடு - புழுக்கூடாகிய, இது - இந்த வுடம்பை, இங்கு - இவ்விடத்தில், காத்திருப்பது ஆனேன் - காத்திருக்கலாயினேன். எ - று.

(க - னா.) இறைவனே! உன் திருவுளப்பாங்கின்படி நடக்கும் அடியார் களெல்லாம் உன் திருவடியை அடையாநிற்க, நான் இந்தப்புழுக்கூண்டாகிய வுடம்பைக் காத்திருக்கிறேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) வந்திங் காட்கொண்ட என்றமையால் தரித்தாட்கொண்ட மைபெரப்பட்டது. தேன் கருப்பின் தெளிவு என்பவற்றிடையே அமுதநாகக்கப்பட்டது சிறப்பு நோக்கி யென்க. ஆதியில் சிதம்பரத்தில் தில்லை மூக்காடு மிகுதியாயிருந்தமையால் தில்லை எனப்பெயர் பெற்றது. (கக)

உடையானேநின்றனையுள்கி
 யுள்ளமுருகும்பெருங்காதல்
 உடையாருடையாய்நின்பாதஞ்
 சேரக்கண்டிங்கூர்நாயின்
 கடையானேனெஞ்சுருகாதேன்
 கல்லாமனத்தேன்கசியாதேன்
 முடையாற்புழக்கூடிதுகாத்திவ்
 கிருப்பதாகமுடித்தாயே.

(ப - ரை.) உடையானே - எண்ணையடிமையாக வுடையவனே, நின்றனை உள்கி - உன்னைத்தியானித்து, உள்ளம் உருகும் - மனம்நெகிழ்கின்ற, பெருங் காதல் உடையார் - மிகுமண்பையுடையவர், உடையாய் - அடிமையகொண்டவ னாகியவனே, நின்பாதம் - உன் திருவடையை, சேரக்கண்டு - அடையக்கண்டும், இங்கு - இவ்வலங்கில், ஊர்நாயின் - ஊர்நாயைப்போல, கடையானேன் - கடையாயினேன், நெஞ்சு உருகாதேன் - உன் முருகாதேன், கல்லாமனத்தேன் - கற் கவேண்டியவற்றைக் கல்லாதவன், கசியாதேன் - மனங்கனியாதேன், (ஆகிய நான்) முடையார் - புலால் சாற்றம் பொருந்திய, புழக்கூடி - புழக்கூடாகிய, இது - இதேதகத்தை, இங்கு - இவ்விடத்தில், காத்திருப்பதாக - உளர்த்துக் கொண்டிருப்பதாக, முடித்தாயே - முடிவுசெய்தாய். எ - று.

(க - ரை.) உடையவனே! உன்னைநினைந்துருகும் அன்பர் உன் திருவடிப்பேறடைந்து வாழ்வதைக்கண்டும், நான் இந்தவுடம்பைக் காத்திருக்கும்வண் ணம் முடிவுசெய்தாய், என்பாவமிருந்தவா நென்னை யென்பதாம்.

(வி - ரை) கல்லாமனத்தேன் என்பதற்குக் கல்லுநிகர்த்த மனத்தையுடையேன் என்றுரைப்பினுமையுந், உன்னைநினைந்து மனம் உருகுகின்ற பேரன்புடைய அன்பர்கள் உன் திருவடியடைந்தனர், அவ்வாறாகிய அன்பு என்னிடத்திலுமையால் இப்புழக்கூட்டைக் காத்திருக்கும்படி நியமித்தருளினான் என்றற்கு “முடையார் புழக்கூடிது காத்திவ் கிருப்பதாக முடித்தாயே” என்றார். முடை - துறந்தி.

(இக)

முடித்தவாறுமென்றனக்கே
 தக்கதேமுன்னடியாரைப்
 பிடித்தவாறுஞ்சோராமற்
 சோரனைவின்கொருத்தவாய்
 துடித்தவாறுந்கிவிற்றையே
 சோரத்தவாறுமுகங்குறுவேர்
 பொடித்தவாறுயிவையுணர்ந்து
 கேடென்றனக்கேசுழந்தேனே.

(ப - ரா) முடித்த ஆறம் - முடிவுசெய்த வகையும், என்றனக்கு-எனக்கு, தக்கதே - தகுந்ததே, முன் - முன்னே, அடியாரை - உன் அடியவரை, பிடித்த ஆறம் - நீயெயென்றுக் கருதிப்பற்றினவகையும், சோராமல் - (அவ்வாறு) கைசோராமல் பிடித்தும், சோரனேன் - கள்ளமனத்தனாகிய நான், இங்கு - இவ்வலகில், ஒருத்திவாய் தடித்த ஆறம் - (மாயையாகிய) ஒரு பெண்ணினது வாயானது பதைத்த விதமும், தகில் - ஆடையானது, இறை - சிறிது, சோர்ந்த ஆறம் - செகிழ்ந்தவிதமும் முகம் குறுகேர் பொடித்த ஆறம் - முகத்தில் சிறு வெயில்லை அரும்பினவிதமும், (ஆரிய) இலை உணர்ந்து - இவற்றைக் கண்டு, என்றனக்கே - எனக்கே, கேடு - கேட்டினை, சூழ்த்தேன் - செய்து கொண்டேன், எ - மு.

(க - ரா.) நீ முடித்த விதம் எனக்குத் தக்கதே, நான் அடியவரைப்பற்றியிருந்தும், அந்நிலையில் நீல்லாமல் என்னை மாயையாகிய பெண்வருத்த அவள் வலையிச்சிக்கி வருத்தினேன், அத்தனில் எனக்கு நானே கெடுதியுண்டாகக்கே கொண்டேன் என்பதாம்.

(வி - ரா.) “முன்னடியாரைப் பிடித்தவாறு” என்றது திருப்பெருந்துறையில் ஞானசாரியருடன் போந்த அடியரை அடைந்ததைக் குறித்தது. அவர்கள் மறைதலும் மறைவதும் தர்மை வருந்தினரை தேன்ற இவ்வாறு நிபுணரின், வாய் உணர்வு இருது அசரத்தை, “வாய் உணர் தடிக்கின்ற வா” என்பது திருவோளையார், வாய் துடித்தல் முதலிய குறிகள் உபாமிதுதியா லுண்டாவன. (திரு)

தேனைப்பாலைக்கன்னளின்
ரெளியையொளியைத்தெளிந்தாந்தம்
ஊனையுருக்குமுடையானை
யுப்பாரனைவம்பனேன்
நானின்னடியேனீயென்னை
யாண்டர்யென்றாலடியேற்குக்
தானுஞ்சிரித்தேயருளலாக்
தன்மையாமென்றன்மையே.

(ப - ரா.) தேனை - தேனை, பாலை - பாலை, கன்னவின் தெளியை - கருப்பஞ்சாற்றின் தெளியை, ஒளியை - ஜோதிஸ்வரூபத்தை, தெளிந்தார்தம் - நித்தியானி நித்தியவஸ்து விவேகமுடையவரது, ஊனை உருக்கும் - உடலை உருசச்செய்கின்ற, உடையானை - முடிவிலாற்றலுடையவனை, உட்பார்ஜனை - சிதாஸஸ்வரூபனை (கோக்கி), வம்பனேன் - கொடியவனாகிய அடியென் நான் நின் அடியென் - யான் உன் அடியவன் என்றும், நீ என்னையாண்டாய் ஒன்றால் - நீ என்னை ஆண்டவன் என்றும் சொன்னால், என் தன்மை - என்

தன்மையானது, அடியேற்கு - அடியேனைப்பார்த்து, தானும் - நீ தானும், சிரித்
தருளலாம் தன்மையே ஆம் - நகைத்தற்குரிய தன்மையாகவே முடியும். எ-று.

(க - ரா.) வம்பனாகிய - நான் உன் அடியவன் என்றும், நீ என்னை ஆண்டவன் என்றும் சொன்னால், நீ நகைத்தற்கிடமாய் முடியும் என்பதாம்.

(வி - ரா.) உம்பர் - மேலிடம் எனக்கொண்டு உம்பரான் என்பதற்கு
மேலிடமாகிய முத்தியிலகை யுடையவன் என்றுரைத்தலுமொன்று. ஆன்-பசு
இம்பர் ஆன் என்றதனால் காமதேனுவுவென்றுரைத்தது மொன்று. வேண்டுப
வர் வேண்டும் வண்ணம் அளித்தருள்பவனானாலால் இறைவனைக் காமதேனு
வென் னச் சூறையில்லை யென்க, (இஅ)

தன்மைநிறாலுந் பாத

தலைவா பொல்லாகாயான

புன்மையேனாயாண்டாயா

புறநோபோகவிவாயோ

என்னை நோக்குவாயிரோ

யென்னொரெய்கேனெம்பெருமான்

பொன்னே நோக்குகிருமேனி

யெந்தாயெங்குப் புகுவேனே.

(ப - ரா.) தன்மை - உன் தன்மை இன்னதென்று, பிறரால் அறியாத -
பிறரால் உணரவொண்ணாத, தலைவா - தலைவனே, பொல்லாத நாயான-பொல்
லாத நாயையொத்தவனாகிய, புன்மையேனை - இழிந்தவனாகிய என்னை, ஆண்டு-
ஆண்டருளினி, ஐயா - ஐயானே, புறத்திலே போகவிடுவாயோ - புறத்தேபோக
விடுகைபோ, (விடுவாயாயின்) என்னை நோக்குவாயிரோ - என்னைக் கடாகழிப்
பவராயிரோ, நான் என்செய்கேன் (வேறு ஆதரவில்லாத) - நான் என் செய்க்
கடவேன், எம்பெருமான் - எம்பிரானே, பொன்னே திசறும் - பொன்போல
வே விளங்குகின்ற, திருமேனி - திருமேனியையுடைய, எந்தாய் - என் தந்
தையே, எங்கு புகுவேன் - எவ்விடத்து அடைக்கலம் புகுவேன், எ-று.

(க - ரா.) இறைவனே! தாழ்த்தவனாகிய என்னை அடியவனென்றெ
ண்ணி ஆட்கொண்ட பின்னரும், ஒருக்காலவனருகனல்லவெனப்பறந்தே செல்
லவிடுகிறாயோ, நீயே அப்படி செய்தால் யான் என்செய்வேன், எவ்விடத்திற்
புகுவேன், என்னை நோக்குவோர் யார் என்பதாம்.

(வி - ரா.) தன்மை பிறாலறியாத தலைவனென்றதை, “மைப்படித்த
கண்ணாருந்தானும்-கச்சிமயானத்தாக” என்னுள் திருப்பாசரத்தில், இப்படிய
னின்னிற்றத்தனில்வண். தன்மை - குணம், ஆளாத புறம்போகவிடுதல் பொ
ருத்தம். ஆண்டு புறம்போகவிடுதல் பொருத்தது என்றற்கு, “ஆண்டபா
புறமே போகவிடுவாயோ” என்றருளினர். (இக)

புகுவேனெனதேகின்பாதம்
 போற்றுமடியாருண்ணின்று
 நகுவேன்பண்டுதோணோக்கி
 நாணமில்லாநாயினேன்
 நெருமன்பில்லைநினைக்காண
 நீயாண்டருளவடியேனும்
 தருவனெயென்றன்மையே
 யெந்தாயந்தோதரியேனே.

(ப - ரா.) எனதே கின்பாதம்-எனக்கேயுரியதாகிய உன் திருவடிகளில், புகுவேன் - அடைக்கலம் புகுவேன், போற்றும் - உன்னை வணங்குகின்ற, அடியாருள்ளின்று - அடியார் கூட்டத்தொருவனாகவிருந்து, பண்டு - பழமையாகிய, தோன் நோக்கி - உன் திருத்தோன்களை நோக்கி, நகுவேன் - நகைத்தல் ஒன்றுமே செய்வேன், நாணம் இல்லா நாயினேன் - நாணமற்ற நாய்போன்ற அடியேன், நினைக்காண - (உள்ளபடி) உன்னைப்பார்த்தற்கு, நெரும - மனமுருகுதற்கேதுவாகிய, அன்புஇல்லை - அன்போ இறியும் இல்லை, நீ யாண்டருள் - நீ யாண்டருளுதற்கு, அடியேனும் தருவனே - அடியேனும் தக்கவனாவனோ, என் தன்மையே - இது என்ன தன்மையோ, எந்தாய் - எந்தையே, அந்தோ-ஐயோ, தரியேன் - இவ்வுலகில் தரித்திரேன். எ - று.

(க - ரா.) இறைவனே! உன் திருவடியைச் சரணடைந்தவனாகிய நான் உன்னை வணங்காமல் உன் அடியார் நடுவில் கூடியிருந்து, நகைத்தல் ஒன்றுமே செய்து உண்மையன்பில்லாதவனானேன், இத்தன்மையேனையும் நீ ஆண்டருளல் தருகியாமோ என்பதாம்.

(கூ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

எ-வது காருணியத் திரங்கல்.

அதாவது

சிகபெருமானது வெற்றிப்பாட்டிரங்கல்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி யாசிரிய விநாத்தம்.

தரிக்கிலேன்காயவாழ்க்கை

சங்கராபோற்றிவான

விருத்தனேபோற்றியெங்கள்

விடலையேபோற்றியொப்பில்

ஒருத்தனேபோற்றியும்பர்
தம்பிரான்போற்றிதில்லை
நிருத்தனேபோற்றியெங்க
ணிண்மலாபோற்றிபோற்றி.

(ப - ரை.) காயவாழ்க்கை - இச்சரீர்த்தோடு கூடிவாரும் பொய்வாழ்க்கையை, தரிக்கிலேன் - மெய்யென்றுநம்பித் தாக்கிக்கிலேன், சங்கரா - அன்பர்களுக்கு நிரந்தர சுகத்தை யுண்டாக்குபவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம் - கானம் - சிதாநாயத்தில் ஆனந்த நடனஞ்செய்கின்ற, வீருத்தனே - அனாதியலமுத்தனே, (உனக்கு) போற்றி - நமஸ்காரம், எங்கள் விடையே போற்றி - எமது மேம்பாடுகடையகடவுளே (உனக்கு) நமஸ்காரம், ஒப்புதில் ஒருத்தனே போற்றி - நிகரற்றத் தனித்தலைமைக் கடவுளே நமஸ்காரம், உம்பர் தம்பிரான் போற்றி - தேவர் பெருமானே உனக்கு நமஸ்காரம், தில்லை நிருத்தனே போற்றி - திருத்திலையில் நடனஞ் செய்பவனே (உனக்கு) நமஸ்காரம், எங்கள் நின் மலா - எமது மலரிடத்தனே, போற்றி போற்றி - (உனக்கு) நமஸ்காரம் நமஸ்காரம். எ -று.

(க - ரை.) கடவுளே ! இந்த பொய்யுடம்போடு கூடிவாரும் அநித்திய வாழ்க்கையைச் சித்திலேன், ஆதலால் இதனை யொழித்து உன் திருவடிப்பேறடைவதாயிவ நித்தியவாழ்வை எனக்கனுக்கிரகத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) சங்கரன் - சுகத்தை யுண்டாக்குவோன், சம் - சுகம், கான் - செய்பவன், நிருத்தம் - நடனம், நின்மலன் இது வடமொழியுள் நிரம்மலன் என வழங்கும் அதின் சிதைவு நின்மலன். (கக)

போற்றியோநமச்சிவாய
புயங்கனேமயங்குகின்றேன்
போற்றியோநமச்சிவாய
புகலிடம்பிறிதொன்றில்லை
போற்றியோநமச்சிவாய
புறமெனைப்போக்கல்கண்டாய்
போற்றியோநமச்சிவாய
சயசயபோற்றிபோற்றி.

(ப - ரை.) ஒம் நமச்சிவாய - ஒம் நமச்சிவாயவென்றும் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரப் படிவமாப் வீனங்குபவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், புயங்கனே - சரப்பாரானனே, மயங்குகின்றேன் - மயங்காநின்றேன், போற்றி - நமஸ்காரம், ஒம் நமச்சிவாய - ஒம் நமச்சிவாயனே, புகலிடம் - (அடியேன்) சென்று அடைக்கலம் புருதற்குரிய இடம், பிறிது ஒன்று இல்லை - உனது ஸ்ரீசரணங்களை பன்றி வேறென்றில்லை, (ஆதலால்) போற்றி - அச்சிருவடிகளுக்கு நமஸ்காரம், ஒம் நமச்சிவாய

சிவாய - ஓம் நமச்சிவாயனே, என்னை - அடியேனை, புறம்போக்கல் - புறத்தே விடாதே, போற்றி - நமஸ்காரம், ஓம் நமச்சிவாய - ஓம் நமச்சிவாயனே, சயசய - மிகுந்தவெற்றியடையும்படி, போற்றி போற்றி - நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

(க - ரை.) இறைவனே! இந்தப் பெரியலகவாசினையால் மயங்குகின்றேன், உன்னையன்றி எனக்கு வேறு புகலிடமில்லை. ஆதலால் என்னைக் கைவிடாமல் காத்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) புயங்கள் என்பதற்குப் புயங்கம் என்னும் நிரூபித்தையுடையவன் எனினும் பொருந்தும். (கஉ)

போற்றியென்போலும்பொய்யர்
தம்மையாட்கொள்ளும் வள்ளல்
போற்றிநின்பாதம்போற்றி
நாதனே போற்றிபோற்றி
போற்றிநீன்கருணைவெள்ளப்
புதுமதுபுவனநீர்திக்
காற்றியமானன்வான
மிருகடர்க்கடவுளானே.

(ப - ரை.) புயனம் - பிருதுவி, நீர் அப்பு, தி - தேயு, காற்ற - வாடி, இயமானன் - ஆன்மா, வானம் - ஆகாயம், இருகடர் - இரண்டு ஒளியுடைய பொருள்களாகிய சூரிய சந்திரர்கள், ஆகிய எட்டுருவாய மந்திரங்களின் திருக்கடவுளானே - கடவுட்டன்மை யுள்ளவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், என்போலும் - என்னையொத்த, பொய்யர்தம்மை - பொய்யன்பர்களை, ஆட்கொள்ளும் - அடிமைகொள்ளுகின்ற, வள்ளல் - உதாரசிலனே, போற்றி - நமஸ்காரம், நிக்பாதம் போற்றி - உன் திருவடிகளுக்கு நமஸ்காரம், நாதனே போற்றி போற்றி - தலைவனே நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், நின்கருணை வெள்ளப்புதுமது - உனது கருணைப்பிரவாகமாகிய புதியதேனின் பொருட்டு, போற்றி - நமஸ்காரம். எ - று.

(க - ரை.) என்போலும் பொய்யரையும் ஆட்கொள்ளுகின்ற உதாரதவ முடையவனே! அட்டமூர்த்தமாக இருப்பவனே! உனக்கு நமஸ்காரம் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வன்னல் - வரையாது கொடுப்போன், (உதாரன்) இறைவன் மெய்யர் பொய்யர் எனத் தரங்குறியாமல் எல்லாரையும் ஆட்கொள்ளுதலால் வன்னல் என்றார். வரைதல் - நீக்குதல். இறைவனது கருணை எல்லார்க்கும் இனிமையைத் தருதலால், அநனைப் புதுமது என்றார். பஞ்சபூதம், சூரிய சந்திரர், ஆன்மா இந்த எட்டினையும் அட்டமூர்த்தம் என்பர். (கக)

கடவுளேபோற்றியென்னைக்
 கண்டுகொண்டருளுபோற்றி
 விடவுளையுருக்கியென்னை
 யாண்டிடவேண்டும்போற்றி
 உடலிதுகளைந்திட்டொல்லை
 யும்பர்த்தருளுபோற்றி
 சடையுளே கங்கைவைத்த
 சங்கராபோற்றிபோற்றி.

(ப - ரை.) கடவுளே போற்றி - கடவுளே நமஸ்காரம், என்னைக்கண்டு
 கொண்டு அருள் - அடியேனது நிலைமையைப் பார்த்து மனமிரங்கி யனுக்கிர
 கித்தல் வேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், உள் - என் மனத்தை, விட - நெகி
 ழும்படி, உருக்கி - உருகப்பண்ணி, என்னை ஆண்டிடவேண்டும் - என்னை அடி
 மையாகிக் கோடக் வேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், இது உடல் களைந்திட்டு -
 இந்த அருவருப்பான மலவுடம்பை நீக்கி, ஒல்லை - விரைவாக, உம்பர் - மேலா
 கிய போக்பதத்தை, சந்தருள் - கொடுத்தருள்வாய், போற்றி - நமஸ்காரம்,
 சடைஉள்ளே - சிறிய சடையொன்றின் கண்ணே, கங்கைவைத்த - பெரிதாகிய
 கங்கா நதியை யமைத்துக்கொண்ட, சங்கரா - சககரனே, போற்றி போற்றி -
 நமஸ்காரம் நமஸ்காரம். எ - று.

(க - ரை.) எப்பெருமானே! இத்தப்பொய்யுடர்பின் தொடர்பை நீக்கி
 எனக்கு முத்தியைத் தந்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) கடவுள் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் மேற்பட்டவன். கொ
 ண்டருளு, தந்தருளு என்பவற்றில் ஈற்றிலுள்ள உரைக்கள் சாரியை. (கச)

சங்கராபோற்றிமற்றோர்
 சரணிலேன் போற்றிகோலப்
 பொங்கராவல்குற்செவ்வாய்
 வெண்ணகைக்கரியவாட்கண்
 மங்கையோர்பங்கபோற்றி
 மால்விடையூர்திபோற்றி
 இங்கிவாழ்வாற்றுகில்லை
 எனம்பிரானிழித்திட்டேனே.

(ப - ரை) சங்கரா - சகத்தைக் கொடுப்பவனே, போற்றி - நமஸ்காரம்,
 மற்ற ஓர் சரணிலேன் - வேறொரு புகலிடமில்லாதேன், போற்றி - நமஸ்
 காரம், கோலம் - அழகாகிய, பொங்கு - சிறகின்ற, ஆரா - பாம்பின்படத்தை
 யொத்த, அங்குல் - அங்குலையும், செவ்வாய் - செவத்த வாயையும், வெண்ணை -

வெண்மையாகிய தந்தபற்களையும், கரிய - கருமையாகிய, வாச்சன் - வான்போன்ற கண்களையும் உடைய, மங்கை - மங்கைப் பருவப்பெண்ணாகிய உமாதேவியாரை, ஒருபங்க - ஒருபாகத்தில் உடையனே, போற்றி - நமஸ்காரம், மால்விடை ஊர்தி - திருமாலாகிய இடபவாணக்கடவுளே, போற்றி - நமஸ்காரம், எம்பிரான் - எம்பெருமானே, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இவ்வாழ்வு - இந்தப் பொய்யுடம்போடு கூடிவாழும் வாழ்வை, ஆற்றகில்லேன் - சகித்திலேன், இழித்திட்டேன் - இதனை யருவருத்தேன். எ - று.

(க - ரை.) சங்கரனே ! மங்கைபங்கனே ! மால்விடை யுடையானே ! வேரோர் ஆதரவுமில்லாதவனாகிய யானே, இந்தப் பொய்வாழ்வைச் சகிக்கிலேன் ஆதலால், என்னைக் கைவிடாமலுட்கொள்ளல் வேண்டும். (கடு)

இழித்தனென்னையானே
யெம்பிரான் போற்றிச் சபாற்றி
பழித்திலேனுன்னையென்னை
யாளுடைப்பாதம்போற்றி
பிழைத்தவைபொறுக்கையெல்லாம்
பெரியவர்கடமைபோற்றி
ஒழித்திழவ்வாழ்வுபோற்றி
யும்பநாட்டெம்பிரானே.

(ப - ரை.) எம்பிரான் - எம்பெருமானே, என்னை யானே இழித்தனன் - என்னை நானே அருவருத்தவனாய், போற்றி போற்றி - பலநமஸ்காரஞ் செய்துகின்றேன், உன்னை பழித்திலேன் - உன்னை நிக் கித்திலேன், என்னை ஆள்உடைபாதம் - என்னை அடிமையாக வுடைய திருவடிகளுக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், பிழைத்தவை எல்லாம் - (சிறியவர் செய்த) பிழைகளெல்லாவற்றையும், பொறுக்கை - பொறுத்தல் கொள்ளுதல், பெரியவர் கடமை - பெரியோரது கடமையெய்யாகும் (ஆதலால்) போற்றி - நமஸ்காரம், உம்பநாட்டு எம்பிரானே - மோலைய மோகூநாட்டுக் கிறைவனே, இவ்வாழ்வு ஒழித்திடு - இச்சீரே வாழ்க்கையை நீக்கிவிடவேண்டும், (அதனவேண்டியே) போற்றி - நமஸ்காரம். எ - று.

க - ரை.) எம்பிரானே ! என்னைனானே தாழ்த்துவ தன்றி உன்னை நிக் கித்திலேன், சிறியவர் செய்த குற்றங்களைப் பெரியவர் பொறுத்தல் கடமையாதலால் என் குற்றங்களைப் பொறுத்து, இந்தப் பொய் வாழ்க்கையை ஒழித்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கடமை என்றதனால் பிழைத்தல் சிறியோர் தொழிலாகக் கொள்க. உன்னை யுடையமைக்குக் காரணம் என் தினினையே அன்றி நீ காரணமல்ல என்பதற்கு “இழித்தனன் என்னை யானே பழித்திலேன் உன்னை” என்றார். (கக)

எம்பிரான் போற்றிவானத்
 தவரவரோறுபோற்றி
 கொம்பரார்மருங்குன்மங்கை
 கூறவெண்ணீற்போற்றி
 செம்பிரான் போற்றிதில்லைத்
 திருச்சிற்றம்பலவபோற்றி
 உம்பராபோற்றியென்னை
 யானுடையொருவழிபாற்றி.

(ப - ரை.) எம்பிரான் - எமத்தலைவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், வானத் தவர் ஆவர் - விண்ணாட்டுத் தலைவர் எனாகிய அத்தப் பிரமன் விஷ்ணு முதலிய தேவர்களுக்கு, ஏறு - ஆண்சிங்கம் போல்பவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், கொம்பர் ஆர்மருங்குல் - பூங்கொடிபோன்ற இடைமையுடைய, மங்கை - உமாதேவியாசை, கூற - ஒருபங்கிலுடையானே, வெண்ணீற - திருவெண்ணீற்றையுடையனே, போற்றி - நமஸ்காரம், செம்பிரான் போற்றி - செவ்வைக் ஞானமுடைய பெருமானே நமஸ்காரம், தில்லை - திருத்தில்லையின் கண்ணுள்ள, திருச்சிற்றம்பலவ - திருச்சிற்றம்பலத்தை யுடையவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், உம்பராபோற்றி - மேலாகிய மோகூதிலத்தை யுடையானே நமஸ்காரம், என்னை ஆள்வடை ஒருவபோற்றி - என்னை யடிமையாகவுடைய ஒப்பற்றவனே நமஸ்காரம், எ - று.

(ச - ரை.) தேவர்பிரானே ! உமாதேவி பாகனே ! திருவெண்ணீறுடையவனே ! செவ்விய பெருமானே ! திருச்சிற்றம்பலத்தை யுடையவனே ! முத்தியுலகத்தை யுடையவனே ! என்னை அடிமையாகவுடையவனே ! என்னைக் காத்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்,

(வி - ரை.) ஏறு சிறத்தவன் என்னும் பொருளைக் குறிக்கவந்தது. செம்பிரான் ஒன்றைத் திருமேனியையுடையவன் எனினுமாம். (க - ரை.)

ஒருவனேபோற்றியொப்பி
 லப்பனேபோற்றிவானோர்
 குருவனேபோற்றியெங்கள்
 கோமளக்கொழுத்துபோற்றி
 வருகவென்றென்னைநின்பால்
 வாங்கிடவேண்மெபோற்றி
 தருகநின்பாதம்போற்றி
 தமிழைன்றனிமைதீர்த்தே.

(ப - னா.) ஒருவனே-தனிமைபானவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், ஒப்பு இல் - சமாதமில்லாத, அப்பனே - தந்தையே, போற்றி - நமஸ்காரம், வானோர் குருவனேபோற்றி - தேவானிரியனேநமஸ்காரம், எங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி - எமது னோமளக்கொழுந்தே நமஸ்காரம், என்னை - அடியேனை, வருக என்று - வரக்கடவாயென்று, நிற்பால் வாங்கிட வேண்டும் - உன்னிடத்தி ன் வரவழைத்துக் கொள்ளவேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், தமிழேனேன் பணியைபுதிர்ந்து - தனியேனது தனிமையையொழித்து, நிற்பாதம்சருக - உன் ற்ருவடிகளைக் கொடுத்தருள்வாயாக, போற்றி - நமஸ்காரம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே ! என்னை உன் பக்கல் அழைத்து உன் திருவ டையை எனக்குத் தந்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) இறைவன், உயிர்களுக்கு என்றும் அழியாத தந்தையாதலால் “ஒப்பிலப்பனே” என்றார். கோமளம் - இளமை. தனிமை தீர்த்தலாவது அடியார் கூட்டத்தில் சேரவிடுதல், வானோர் குருவனே என்றதை, திருமாலிங் திரன் பிரபலபுமணியன்ற டனனந்தி செக்கேனாதி, சருமமுதுருவருக்குத் தனதருளாலாதி யத்தன்மை நல்கி” யென்னு மான்தோர் உச்சானு முணர்க. (.)

தீர்த்தவன்பாயவன்பர்க்

கவரினுமன்பபோற்றி

போர்த்துமென்பொய்மைமயாட்கொண்

டருளிடும்பெருமைபோற்றி

வார்த்தாஞ்சயின்றுவானோர்ச்

சமுதமீவள்ளல்போற்றி

ஆர்த்தநீன்பாதநாயேற்

சருளிடவேண்டும்போற்றி.

(ப - னா.) தீர்த்த அன்பு ஆய அன்பர்க்கு - முழு அன்பையுடைய அன் பர்களுக்கு, அவரினும் அன்ப - அவரினும் மேம்பட்ட அன்பையுடையவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், என் பொய்மையும் - அடியேனது பொய்மை நிஷயம், பெயர்ந்து - அறவேபொழியுமாற, ஆட்கொண்டருளிடும் பெருமை - அடிமை கொண்டருளிய உனது பெருமைக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், வார்த்த - பாற் றடலில் பெருகிய, நஞ்சு - விடத்தை, அயின்று - உண்டு, வானோர்க்கு - அவ் றிடத்தில் வந்திருந்த சகல தேவர்களுக்கும், அமுதம் - அக்கடலிற்றோன் றிய அமிர்தத்தைக் கொடுத்தருளிய, வள்ளல் - பாமோதாரனே, போற்றி - நம ஸ்காரம், ஆர்த்த - எவ்விடத்தும் நீக்கமா நிறைந்து நின்ற, நிற்பாதம் - உன் திருவடிகளை, நாயேற்கு - நாயினுள் கடைப்பட்டவனாகிய வெணக்கு, அருளிட வேண்டும் - கருபை செய்யவேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், எ - று.

(க - னா.) அன்பரிடத்தில் மிகுந்த அன்பு செய்யவனே ! என் பொய்ம் முயற்சியே பொழியும் வண்ணம் என்னை ஆண்டருளினவனே, விடத்தையுண்டு

தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தைக் கொடுத்தவனே ! உன் திருவடியை என்னுத்தத் தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - கா.) தீர்த்த என்பதற்கு இருவகைப்பற்றினையும் விட்ட எனவும், அன்பாய அன்பர்க்கு என்பதற்கு அன்புருவமாகிய அடியார்களுக்கு எனவும் பொருள் கூறுதலும் பொருந்தும். அயிலல் - உண்ணல். தீமையைத் தருகிற கஞ்சைத் தானுண்டு, கண்மையைத் தருகிற அமுதத்தைத் தேவர்களுக்கும் கொடுத்தமைபால் இறைவனை வண்ணல் என்றார். (கக)

போற்றியிப்புலனநீர்தீக்
காலொடுவானமானாய்
போற்றியெவ்வுயிர்க்குத்தோற்ற
மாகிநீதோற்றமில்லாய்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கு
மீரூயீரின்மையானாய்
போற்றியைம்புலன்கணினீனப்
புணர்கிலாப்புணர்க்கையானே.

(ப - ரா.) இப்புலனம் - இந்தப் பூமியும், நீர் - நீரும், தீ - செருப்பும், காலொடு - காற்றுடன், வானம் - ஆகாயமும், ஆனாய் - ஆகியிருப்பவனே, போற்றி-உனக்கு நமஸ்காரம், எவ்வுயிர்க்கும்-எவ்வகைப்பட்ட வயிர்க்குக்கும், நீ - நீ, தோற்றம் ஆகி - உற்பத்திஸ்தானமாகி, தோற்றம் இல்லாய் - உனக்கு உற்பத்தி ஸ்தானமில்லாதவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், எல்லாவுயிர்க்கும்-எவ்வகைப்பட்ட சீவராசிகளுக்கும், ஈறாய் - முடிவாகி, ஈற இன்மையானாய் - உனக்கு முடிவில்லாதிருப்பவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், ஐம்புலன்கள்-பஞ்சேந்திரியங்கள், கிண்ணை - உண்ணை, புணர்கிலா - அணுகப்பெறாத, புணர்க்கையானே - மாயாதந்திரமுடையவனே, போற்றி - நமஸ்காரம். ஏ - று.

(ச - ரா.) பஞ்சபூதஸ்வரூபமா யிருப்பவனே ! எல்லா வயிர்க்குக்கும் பிறப்பிடமாயிருப்பவனே ! பிறப்பில்லாதவனே ! எல்லாவுயிர்க்குக்கும் இறுதியும்-உனக்கு இறுதியின்மையுமானவனே ! ஐம்புலன்களும் தொடர்பு பெறாமையத்தையுடையவனே ! என்னைக் காத்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - கா.) இறைவன் எல்லாவுயிர்க்கும் காரணனாயிருத்தவன் நித் தனக் கொரு காரணனை யுடையனல்லாமையால், "எவ்வுயிர்க்குத் தோற்றமளித்த தோற்றமில்லாய்" என்றார். ஈரூயீரின்மை யாதலாவது எல்லாவுயிருக்கும் ஈற யத் தான் மடியாதிருத்தலும், அவை தோன்றாதற்குக் காரணமாயிருத்தலும் ஐம்புலன் என்றது ஐம்புலவாசையை. அவற்றை இயக்காசலே வேந்திருப்பவனானால் "ஐம்புலன்கள் புணர்கிலாப் புணர்க்கையான்" என்றருளினார் புணர்ப்பு - மாயம். இறைநீத் திருக்கோவையார் - கௌ-ஆம் செய்யுளில், புணர்

ப்போ கனவோ என்பதற்கு, மாயமோ கனவோ எனக் கூறிய கச்சினூர்க்கினியர் உரையானு மறிச. (எ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ - வது ஆனந்தத்தமுத்தல்.

அதாவது

சொன்னதப்பேற்றில் நிலைத்திருத்தல்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசீரிய விருத்தம்.

புணர்ப்பதொக்கவென்றையென்றே
யாண்டுபூண்டுநாக்கினாய்
புணர்ப்பதன்றிதென்றபோது
நின்றனொடென்னொடென்னதாம்
புணர்ப்பதாகவன்றிதாக
வன்புதின்கழற்கணை
புணர்ப்பதர்கவங்கனாள்
புங்கமானபோகமே.

(ப - ஐர.) புணர்ப்பது ஒக்க - (ஆண்டவனோடு மாறுகொண்டு திரிசின்ற அடிமையானவனை அந்த ஆண்டவன் சதர்வீத உபாயங்களாலும் தன் அடிமை பென்று தன்னோடும்) கூட்டிக்கொள்வதொப்ப, என்னை - (திருவடிக்கருகா சிய மெய்பபடியார் குணங்கள் ஒன்றுமில்லாதவனாய்க் காமவெகுளி மயக்கங்களி னால் பிரபஞ்சத்தை மெய்ப்பென்று சுழல்கின்ற) என்னை, என்னை - (திருபாசாகர மூர்த்தியாகிய சிவபெருமர்னை) ஆசாரிய மூர்த்தமாய் (எழுத்தருளி வந்து), ஆண்டு - ததித்தாட்டுவோண்டு, பூணகோக்கினாய் - (மெய்யடியார்கள் மேல்வைக் கும் திருபாசோக்கத்தை) அடியேன் போதத்துக்கு உன்னும் புறமுமா யழுந்த வைத்தருளிக் செய்தாய், இது - (அரிபிரமாதிகட்கும் கிடையாத) இச்சக் திரு பாசோக்கம், புணர்ப்பது அன்று - (ஒன்றுக்கும் பற்றாத எனக்கு) கிடையப்பது அன்று, என்றபோது - என்ற திருபையின் அருமையை அறிந்தபோது, என் னது ஆழ் - என்னதாமியிருந்த சகசமலம் ஒன்றும், நின்றோடு என்னோடு - நின் னோடும் என்னை, புணர்ப்பதாக - (இரண்டற்ற அத்துவிதமாய்க்) கூட்டுவதாக லும், இது - (மூன்பான் எனதாய் நின்ற பிரபஞ்சமான) இது, அன்றுஆக - இப் போது யான் எனது அன்றாகவும், அன்பு-இப்பிரபஞ்சத்தின்மேல் நின்றஅன்பு, நிகழ்க்க என்னை - கவாயிகள் திருவடிக்கன்னே, புணர்ப்பது ஆக - மீனாது சிந்தநாசலும் ஆயின, ஆந்தன்னாள் - அழகிய கண்ணாள், புங்கம் ஆனபோக

சமீபம் - அரிபிரமதி போகங்களையும் கடத்திருப்பதான சிவானந்தபோகமே, (இந்தக் காரணத்தினால் தங்கு காரியேனால் கைம்மாறும் உண்டு சொல்லோ.) ௪ - ௩.

(க - ரை.) ஆண்டவன் தன்னோடு மாறுபட்டுத் திரிகின்ற அடிமையைச் சாம பேத தான தண்டமென்னும் நான்குவித உபாயங்களாலும் தன்னடியும் பென்று தன்னோடு கூட்டிக்கொள்வதுபோல, மெய்யடியார் குணங்களொன்று மில்லாத என்னை ஆசாரிய மூர்த்தமாய் எழுந்தருளிடத்தகுந்தாட்கொண்டு மெய்யடியார்மீது வைக்கும் கிருபாநோக்கத்தை அடியேன் போதத்துக்கு உன்னும் புறமுமாக வைத்தருளினே, பிரமாதிகளுக்கும் அரிய துக்கிருபா நோக்கம் அடியேனுக்குக் கிடைத்தல் அரிதென்று அதன் அருமை யறிந்தபோது எனதாயிருந்த சகசமணமொன்றும் என்னை நின்னோடு இரண்டறக் கூட்டுவதாகவும், இப்பிரபஞ்சத்தின்மேல் நின்ற அன்பு உன் திருவடிக் கண் மீளாது நித்தமாகவும் ஆயின. அழகிய கண்ணானே, அரிபிரமதி போகங்களையும் கடத்திருக்கும் சிவானந்த போகமே, இந்தக்காரணத்தினால் தங்கு காரியேனால் செய்யப்படுவ தாகிய கைம்மாறும் உண்டோ என்பதாம்.

(வி - ரை.) “ஆண்டு பூண நோக்கியும்” என்றமையால், ‘புணர்ப்பதொக்க’ என்ற உவமைக்கு ஆண்டவன் அடிமை வருவிக்கப்பட்டன. பூண நோக்குதல் - போதம் பதையாதுவைத்து நோக்கல், கிருபையி னருமையை அறிந்த போது தற்செயல் முழுதுமிறந்து சிவத்தோடு அத்துவித மானபடியினாலே “நின்னோடு நின்னோடு புணர்ப்பதாக” என்றார். ஆன்னோடு என்ற மூன்றனுருபை என்னையென இரண்டனுருபாகக் கொள்ள. மூன்றாம் நான்காம் அடிகளினுள்ள புணர்ப்பதாக என்பவற்றி னீற்றில் உம்மைகளும் ஆயின என்னும் ஆக்கமும் தொக்கு நின்றன. (எக)

போகம்வேண்டி வேண்டி லேன்பு

ரந்தராதியின்பமும்

ஏகநிஜ் கழலினை

யலாதி லேனெனெம்பிரான்

ஆகம்விண்டு கெம்பம்வந்து

குஞ்சியஞ்சலிக்கணை

ஆகவென்கைகண்டாரை

யாததாகவையனே.

(ப - ரை.) ஐயனே - எமது தந்தையே, என் எம்பிரான்-என்தலைவனே, ஆகம்விண்டு - மாயாசம்பந்தமாகிய விச்சார்த்தனார்த்த, கம்பம் வந்து - கழிக்க முண்டாவி, என்னை குஞ்சிக்கணை அஞ்சலி ஆக - என் கரங்கள் கொடுத்தியது அஞ்சலி செய்வனவாகுத, கண்கள் தானா ஆத ஆக - கண்களில் நீண்டும் ஒருகுறியை நீர்த்தாரையானது நதியாகிப்பெருகுத, (இவைபெயர்ந்தி) பேசும்பெயர்ந்த அற்பககாதுபவங்களை விரும்பி, புரந்தராதி இன்பமும் இத்திசைநிலையான அரத்தியமான ககாதுபவங்களையும், வேண்டிலேன்-இத்திசையும் விரும்பினேன்

(என்விருப்பம்) ஏக - தனிமைப்பொருளே, நின்கழல் இனை அல்லாது இலேன்-
உன் திருவடிக்கண்ணே யன்றிவேறென்றின் கண் உடையேனல்லேன். எ - று.

(ச - னா.) ஐயனே ! இத்தான் முதலியதேவ போகக்கூறும் விரும்பி
லேன், உன் திருவடியை யன்றி மற்றோர் பற்றுமில்லேன், என்னைகள் உன்னை
அஞ்சலி செய்யவும் என் கண்களில் கீர்த்தாரைகள் ஆற்றைப்போலப் பெருக
வும் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) குஞ்சி - குமீமி. அது தன்னை யுடைய சிரத்துக் காவிற்று.
அஞ்சலி - கும்பிடல். தாரை - நீரொழுக்கு. புரந்தான் - பகைவர் நகரங்களை
அழிப்பவன், புரந்தாரதியின்பமும் வேண்டிலேனென்றது, “அவைதாம் ஆரா
வின்ப மென்றும் பெயர் பெறினும், வாராவல்வினை வருவிக்கும்மே” என்றப
டி அப்போகங்கள் இருவினைக்கிடாக வரும் பிறப்பிறப்புக்களுக் கேதுவாலின்,

ஐயநின்ன தல்லதில்லை

மற்றொர்பற்றுவஞ்சனேன்

பொய்கலந்ததல்லதில்லை

பொய்மையேனெனெம்பிரான்

மைகலந்தகண்ணிபங்க

வந்துநின்கழற்கனே

மெய்கலந்தவன்பரன்பெ

னக்குமாகவேண்டுமே.

(ப - னா) ஐய - ஐயனே, வஞ்சனேன் - வஞ்சகம் நிறைந்த மனத்தினை
யுடையேனுக்கு, நின்னது அல்லது - உனது திருவடிப்பற்றே யல்லாமல், மற்ற
ொர்பற்று இல்லை - வேறொரு பற்றுமில்லை, பொய்மையேன் - பொய்மையை
யுடையேன், பொய்கலந்தது அல்லது - சதாகாலமும் பொய்யோடு கூடியிருந்
ததே யல்லாமல், இல்லை - மெய்யோடு கூடியிருந்ததில்லை, என்எம்பிரான்-என்
னிறைவனே, மைகலந்த - அஞ்சலிமெழுதப்பெற்ற, கண்ணி - கண்ணை யுடைய
வளாகிய உமாதேவியார் தங்கிய, பங்க - இடப்பாசத்தை யுடையவனே, நின்கழ
ற்கண் வந்து - உன் திருவடிக் கண்ணே வந்து, மெய்கலந்த - உண்மையாய்க்
கலந்திருந்த, அன்பர் - அன்பாது, அன்பு - அன்பையொத்த மெய்யன்பானது,
எனக்கும் - ஆவேண்டும் - அடியேனுக்கும் உண்டாதல் வேண்டும். எ - று.

(ச - னா.) ஐயனே ! உன்னையன்றி வேறொரு பற்றிலேன், யான் முழுப்
பெய்யானுயினும், உன் திருவடியை யடைந்த மெய்யன்பாது அன்புபோன்ற மெ
ய்யன்பு எனக்கும் உண்டாகும்படி அருள் புரிய வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) மற்ற - தஞ்சம். (ஆதாரம்) முழுப்பெய்யன் என்றற்கு
“பொய்கலந்ததில்லை தில்லை பொய்மையேன்” என்றார். (என)

வேண்டுகின்ற கழற்கணன்பு
 பொய்ம்மைதீர்த்துமெய்ம்மையே
 ஆண்டுகொண்டோயினேனை
 யாவவென்றருளுநீ
 பூண்டுகொண்டடியினேனும்
 போற்றிப்போற்றியென்றுமென்றும்
 மாண்டுகொண்டுவந்துவந்து
 மன்னநின்வணங்கவே.

(ப - னா.) மன்ன - இறைவனே, அடியினேனும் - அடியேனும், மாண்டி
 மாண்டி வந்துவந்தும் - பலகால் இறந்தும் பிறத்தும் உழல்வேனாயினும், பூண்
 டிகொண்டு - உன் திருத்தொண்டைமேற்கொண்டு, என்றும் - எப்பொழுதும்,
 போற்றி போற்றி என்று - நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் என்று, நின்வணங்க - உன்
 னை வணங்க, நின்கழற்கண் - உன் திருநடியினிடத்தே, அன்புவேண்டும் -
 அன்புசெய்தல் உன்டாக வேண்டும், (ஆதலால்) பொய்மை தீர்த்து - பொய்
 மொழுக்கங்களை ஒழித்து, நாயினேனை - அடியேனே, மெய்மையே ஆண்டுகொ
 ண்டி - உண்மையாகவே ஆண்டுகொண்டு, ஆவ என்று - அத்தோடு கென்று இரங்கி,
 நீ அருள் - நீ அருள்செய்வாயாக, என்று

(க - னா.) இறைவனே! நான் எத்தனைதரம் பிறத்திறந்து உழன்றாலும்
 உன் திருத்தொண்டை மாதிரிப் பறவாது செம்புட்டபடி வணக்குக திருபை செ
 ய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) நின்வணங்க நின்கழற்கண் அன்புவேண்டும் என்றியைத்
 துக்கொள்க. ஆவ - இரக்கக்குறிப்பு. (சச)

வணங்குகின்றன மண்ணும்கிண்ணும்
 வேதநான்குமோலமிட்
 டொணங்குகின்றன செய்தலுற்று
 மற்றொருந்நமையின்மையின்
 வணங்கியாம்விடேங்கொன்ன
 வந்துநின்றருளுதற்
 கிணங்குகொங்கைமங்கைபங்க
 வென்கொலோரினைப்பதே.

(ப - னா.) இணங்கு கொங்கை-கொருங்கின தனங்கையுடைய, மங்கையு
 ச-உமாதேவிபாகனே, நின்னை-உன்னை, மண்ணும் கிண்ணும் வணங்கும் - மண்
 னுக்கமும் கிண்ணுக்கமும் தொழும், மற்றொருந்நமையின் - உன்னைஉன்றி
 வேறொரு மெய்ப்பொருளில்லாமைபால், வேதம்நான்கும் - சதுர்வேதங்களும்,
 நின்னை எய்தலுற்று - உன்னைச் சரணடைய வேண்டி, துலமிட்டி உணங்கும் -

முறையிட்டு (அடையப் பெருமையால்) வாடி நிற்கும், (அவை அவ்வாறாயிடு போது) யாங்கன் வணங்கி - நாங்கன் உன்னைத்தொழுது, விடேம் என்ன-(உச திருவடிகைய) விடமாட்டோம் என்றுசொல்ல, வந்துநின் மருளுதற்கு - நீவந்து எமக்குமுன் னின்றும் கிருபைசெய்தற்கு, நினைப்பது என்கொல் - நீ ஆலோசி, தற்குகாரணம் யாதோ. எ - று.

(ச - னா.) உமாதேவி பாகனே ! மண்ணுலகி லுள்ளவர்க்கும் விண்ணுலகி லுள்ளவர்க்கும் உன்னை வணங்கா நிற்பர் நான்கு வேதங்களும் உன்னையறி: முயன்று அறியவொண்ணாமையால் இளைக்கும், அவ்வாறானபின்பு, யாங்உன்னை வணங்கி உன் திருவடிகையவிடோம் என்றுசொல்ல, நீ வந்து எமக்கு அருக செய்தற்கு உன் திருவுளம் யாதோ என்பதாம்.

(வி - னா.) மண்விண் என்றது-இடவாடு பெயராய் அவற்றி லுள்ளன. யுணர்த்தி நின்றன, உண்மைப்பொருளை உண்மையென்றது பண்பாரு பெயர் உணங்குதல் - வாடுத லெனினு மாம். (என)

நினைப்பதாகுகின்றதெல்லு
மெல்லையெய்வாக்கினால்
தினைத்தனையுமாவதில்லை
சொல்லலாவகேட்பவே
எனைத்தலகுமாயரினனை
எயம்புலன்கள் காண்கலை
எனைத்தெனைத்தெப்புறத்த
தென்தபாதமெய்தவே.

(ப - னா.) (உன்னை) சிந்தை - என்மனம், நினைப்பதாகசொல்லும்-நினை ப்பதாக எழாரிற்கும், வாக்கினால் - நாவினால், எல்லை ஏய சொல்லல் - வரம்புண்டாகச் சொல்லுதல், தினைத்தனையும் ஆவது இல்லை - தினையளவு: பொருந்து தல் இல்லை, அனைத்து உலகும் - எல்லாவுலகங்களும், கேட்ப - உன் பெருமையைக் கேட்பவைகளா யிருந்தன, ஆவ - அந்தோ, ஆயரினனை - அத்தன்மையு டைவனாகிய உன்னை, ஐம்புலன்கள்காண்கிலா - (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்றும்) பஞ்சேந்திரியங்களும் காணமாட்டா, (அங்நனமாக) எந்தைபாதம்எய்த- எந்தையாகிய உன் திருவடிகையையடைய, எனைத்து எனைத்தது - அது எவ்வெவ் வளவினது, எப்புறத்தது - எவ்விடத்தது. எ - று.

(ச - னா.) இறைவனே ! மனோவாக்குக்களுக்கும் எட்டாதிருக்கிற உன் திருவடிகைய யான் காணும் விதம் யாது என்பதாம்.

(வி - னா.) “நினைப்பதாகுகின்றதெல்லுமெல்லையெய வாக்கினால், நினைத் தனையு மாவதில்லை சொல்லலாவ கேட்பவே” என்றதனால், இறைவன், மனவாக் குகளுக்கு மெட்டாதது செனப்பதை விளக்கி நின்றது. அனைத்தலகு மாயரின

‘னைபம்புலங்கள் காண்கிலா என்றது - இறைவன் அண்ட கோள்களனைத்தினும் சர்வவிபாபகளும் நிறைந்திருப்பவும், அவனப்பிரத்தியட்சமாகக் காணுமாற்றம்புலன்களுக்கில்லாமை, ஆணவாதிய மலத்தொடக்கா வென்பதை விளக்கி நின்றது. (எக)

எய்தலாவதென்றுநினை

பெம்பிரானிவ்வஞ்சனேற்

சூய்தலாவதுன்கணன்றி

மற்றொருண்மையின்மையிற்

பைதலாவதென்றுபாது

காத்திரங்குபாவியேற்

நீதலாதுகின்கனென்றும்

வண்ணமில்லையீசனே.

(ப - ரை.) எம்பிரான் - எம்பெருமானே, நினை - மனவாக்குக்களுக்கெட்டாத உன்னை, எய்தலாவது - சிறியேன் அடையலாவது, என்று - எங்காளோ, இவ்வஞ்சனேற்கு - இந்த வஞ்சகத்தையுடைய எனக்கு, உன்கண்அன்றி - உன்னிடத்துச் சாணடைந்தா லன்றி, உய்தலாவது - பிழைக்கலாவ தாகிய, மற்றொரு உண்மை இன்னமையின் - வேறொரு மெய்க்கொறி யில்லாமையால், பைதல் ஆவது என்று - இவந்தன்மை சிறுவனது தன்மையா மென்று திருவுளம் பற்றி, பாதுகாத்து இரங்கு - அடியேனைப் பாதுகாத்தம் பொருட்டும் இரங்கியருள வேண்டும், பாவிமேற்கு - பாவியாகிய எனக்கு, சின்கண் ஒன்றும் வண்ணம் - உன்னையடையும்குறி, ஈது அலாது - இவ்வாறு நீ திருவுளமிரங்கியருளுதலல்லாது, இல்லை - வேறென்றுமில்லை, ஈசனே - கடையிலாச் செல்வத்தை யுடையவனே. எ - று.

(க - ரை.) ஈசனே! நான் உன்னையடைவது எங்காளோ! எனக்கு உன்னை யன்றி வேறு அடைக்கலஸ்தான மில்லாமையால், என் துன்பத்தை நோக்கி யிரங்கிக்காத்தருளல் வேண்டும். இவ்வாறு நீயே ஆட்கொண்டருளினாலன்றி, நான் உன்னை யடையும் வகையின்ன தென்றறியே நென்பதாம்.

(வி - ரை.) பைதலாவதென்று என்பதற்கு, துன்பமுண்டா மென்றெனவும் பொருள் கூறுவர். பைதல் - துன்பம். (என)

ஈசனேநீயல்லதில்லை

யிங்குமங்குமென்பதும்

பேசினேனொர்பேதமின்மை

பேதையேனெனெம்பிரான்

நீசனேநீயாண்டுகொண்ட

நின்மலாவொர்நின்னலால்

தேசனேயொர்தேவருண்மை

சித்தியாதுசித்தையே,

(ப - னா.) ஈசனே - சர்வபூதாத்மகனே, இங்கும் அங்கும் - இகலோகத் தும் பரலோகத்தும், நீயல்லது இல்லையென்பதும் - (ஆதாரம்) உன்னையன்றி வேறொருவரும் இல்ள் என்பதையும், பேதையேன் - அறிவிலியாகிய நான், ஒரு பேதம் இன்மைபெகினேன் - அபேதமாகவெண்ணி விண்ணப்பித்தேன், என் எம்பிரான் - என் தலைவனே, ஈசனேனை ஆண்டுக்கொண்ட நின்மலர் - புலையேனை யடிமைக்கொண்ட மலமற்றவனே, தேசனே - சொந்தசொருபனே, சிந்தை - என் மனமானது, ஒரு சின்னலால் - ஒப்பற்ற நினையன்றி, ஒரு தேவர் உண்மை சிந்தியாது - வேறொரு வந்திந்திய தேவரது நிலைமையை நினைக்க மாட்டாது. எ - று.

(க - னா.) ஈசனே! இசுத்தியுள் பரத்தியுள் நீயன்றி வேறொரு இறைவன் இல்லையென்பதை கேற்றதனாய்வினமால் எடுத்துரைத்தேன், என் மனம் உன்னையன்றி மற்றொரு தெய்வத்தை நினைமாது என்பதாம்.

(வி - னா.) இங்கு என்றது இம்மண்ணுலகத்தையும், அங்கு என்றது விண்ணுலகத்தையும் குறித்து நின்றது. ஈசனென்றதற்கு, சர்வபூதாத்மகனென்று பொருள்கொண்டமையாய், “ஈசான ஸர்வ வித்யானம் ஈஸ்வர ஸர்வ பூதானம்” என்னும் வேதவாக்கானும் ‘எத்தலைக்கும் பூதங்களெகற்றினுக்கும்’ என்னும் காஞ்சிபுராணச் செய்யுளானு முடிபு.

(எ)

சிந்தைமொய்கை கெடுவீவாக்ருசு

சீரிலைப்புலன் களரல்

முந்தையான காலகின்றே

மெய்திடாத மூர்க்கனேன்

வெந்தையாவிந்நுதிவேனெ

னுள்ளம்வெள்கிவீண்டி லேன்

எந்தையாயநின்றேயின்ன

மெய்தலுற்றிருப்பனே.

(ப - னா.) ஐயா - ஐயனே, சிந்தையால் - மனத்தாலும், செய்கையால் - அதின் வழியாய் நிகழும் செய்கையாலும், கேள்வியால் - பெரியோர் சொல்லாக் கேட்பதினாலும், வாக்கால் - வாக்கினாலும், சிந்தில் - சிறப்பில்லாத, ஐம்புலன்களால் - ஐம்புலன்களினாலும், முந்தையான காலம் - முற்காலத்தில், நின்னை எய்திடாத - உன்னையடையாத, மூர்க்கனேன் - மூர்க்கனாகிய நான், வெந்து விழுத்திலேன் - வெந்து விழுத்தேனில்லை, என் உள்ளம் வெள்கி - என் மனம் காணி, விண்டிலேன் - வாய்விட்டலறினே னில்லை, எந்தை ஆய நின்னை - எமது தந்தையாகிய உன்னை, இன்னம் - இன்னமும், எய்தலுற்ற இருப்பன் - அடைய விரும்பி இருக்கிறேன். எ - று.

(க - னா.) ஐயனே! மனமுதலியவற்றால் முற்காலத்தில் உன்னை மனடயாத மூர்க்கனாகிய நான், வெந்தொழித்தே னில்லை, என் மனம் குன்றி வாய்

விட்டலறினே னில்லை, இன்னமும் உள்ளையடைய நினைத்திருக்கின்றேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) ஆல் என்பதை சிந்தை முதலியவற்றிற்கேடு மொட்டுசு. எய்தலுற்றிருப்பனே என்பதற்கு அடையப்பெறுவேனோ என்றாரப்பினும் பொருத்தம். முந்தையான காலமென்றதற்கு, கீழ்ச்சென்ற அனந்த சனமக் களிலென்றும், தம்பூர்வமென்றும் பொருள் கூறலாம். (எக)

இருப்புநெஞ்சவஞ்சனேனை
யாண்டுகொண்டநின்னதாட்
சுருப்புமட்டுவாய்மடுத்தெ
னைக்கலந்துபோகவும்
நெருப்புமுண்டியானுமுண்டி
ருத்ததுண்டதாயினும்
விருப்புமுண்டின்கணென்க
ணென்பதென்னவிச்சையே.

(ப - னா.) இருப்பு நெஞ்சம் - இருப்புபோன்ற வலியநெஞ்சையுடைய, வஞ்சனேனை - கள்வனாகிய என்னை, ஆண்டுகொண்ட - அடிமைகொண்டருளிய, நின்னதான் - உன் திருவடிகளாகிய, சுருப்புமட்டு-சுருப்பஞ்சாறு, என்னையாய் மடுத்து - என்னையாய் மடுத்துப் பருகி, கலந்துபோகவும்-கூடிப்பிரியவும், நெருப்பும்துண்டி-நெருப்பும் உண்டாயிருந்தது, யானும் உண்டு-நானும் இருக்கிறேன், அது இருந்தது உண்டாகியினும் - தீப்பாய்தல் என்னும் அவ்வழக்கம் உலகத்தில் உண்டு அவ்வாறிருந்தும், (யான் அதனைச்செய்யாமல்) என்கண் - என்னிடத்தில், நின்கண் - உன்னிடத்துச்செய்யவேண்டிய, விருப்பும் உண்டுஎன்பது-அன்பும் உண்டென்பது, என் அவிச்சையே - என் அஞ்ஞானமேயாம். ஏ - று.

(க - னா.) இருப்புபொலும் வலியானத்தையுடைய நான், என்னையான் டருளின உன் திருவடியைப் பிரிந்தும், தீப்பாய்ந்து மடிந்திலேன், இத்தன்மையேனாகிய என்னிடத்தில் உன்னிடத்திற் செய்வேண்டிய அன்பிருக்கின்ற தென்பது என்ன அஞ்ஞானம் என்பதாம்.

(வி - னா.) இருப்பு கருப்பு என்பன இருப்புகருப்பு என நின்றது, வலித் தல்விசாரம். இருப்புநெஞ்சம் என்றதனால் இரும்பின் வன்மைநெஞ்சுக்கும் கொள்ளப்பட்டது. “நெருப்பு முண்டியானுமுண்டிருத்த துண்டதாயினும்” என்றதனால் தீயில் வீழ்ந்திலேன் என்றாராயிற்று. இப்படிப்பட்ட எனக்கு உன்மீது அன்பிருக்கின்ற தென்று நான் சொல்வது என் அஞ்ஞானத்தின் காரியமே என்றற்கு “விருப்பு முண்டு நின்கணென்கணென்பதென்ன விச்சையே” என்றார். (அ௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவது ஆதந்தபாவசம்.

அதாவது

நீத்தியானந்தமயமாய் நிற்றல்.

கலநிலைத்துறை.

விச்சுக்கேடுபொய்க்காகா

தென்றிங்கெனைவைத்தாய்

இச்சைக்கானுரெல்லாரும்

வந்துன்னுள்சேர்ந்தார்

அச்சத்தாலேயாழ்ந்திடு

கின்றேனானுடும்

பிச்சைத்தேவா வென்னான்

செய்கென் பேசாயே.

(ப - ரை.) பொய்க்கு விச்சுக்கேடு ஆதது என்று - பொய்யாகிய வேர் மரம் விதையின்றி நிர்மூலமாக அழியலாகாதென்று, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், என்னைவைத்தாய் - என்னை (அதற்கு இலக்காக) வைத்தாய், இச்சைக்கு ஆனார் எல்லாரும் - உன் விருப்பத்துக்குரியராயினார் பலரும், வந்து உன் தான் சேர்ந்தார் - வந்து உன் திருவடிபை யடைந்தார்கள், அச்சத்தாலே - பிறவி அச்சமாகிய கடலில், ஆழ்ந்திடுகின்றேன் - யான் முழுகாநின்றேன், ஆனார் - திருவானுரிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற, எம்பிச்சைத்தேவா - எமது பிச்சாடாத திருக்கோலம் கொண்டருளிய தேவனே, நான் என்செய்கென் - அடியேன் என்ன செய்க்கடவேன், பேசாய் - நீ சொல்லாய். எ - று.

(ச - ரை.) இறைவனே ! பொய்க்கு வேறொரு இடமில்லை பென்று என்னை யிற்குவைத்தாய், உன் மெய்யன்பர் யாவரும் உன் திருவடியையடைந்தார்கள். நான் பிறவி அச்சமாகிய கடலில் மூழ்குதலன்றி வேறு என்செய்யக் கடவேன் என்பதாம்.

(வி - ரை.) வித்து என்பது விச்சு என நின்றது. விச்சுக்கேடு - வேரோடழிதல். விச்சு என்பது வித்தென்னும் பொருளதாயினு மீண்டு வேர் என்னும் பொருடோன்ற நின்றது. ஆழ்ந்திடுகின்றேன் என்றமையால் அச்சத்தைக் கடலாகிய யுலகாலாயிற்று. அச்சத்தால் என்னும் மூன்றாவது ஏழாவதன் பொருளில் வந்தது. (அக)

பேசப்பட்டேனின்னடி

யாரிற்றிருநீரே

பூசப்பட்டேன்பூதல

ரானுன்னடியானேன்

தேசப்பட்டேனிப்படு
கின்றதமையாதால்
ஆசைப்பட்டேனுட்பட்
டேனுன்னடியேனே.

(ப - ரை.) உன் அடியேன் - உன் தொண்டனாகிய நான், நின் அடியா
ரில் பேசப்பட்டேன் - உன்னடியார்களுள் ஒருவனென்று சொல்லப்பட்டேன்,
திருநீறு பூசப்பட்டேன் - சதாகாலமும் திருவெண்ணீற்றினால் தேகமுழுமை
யும் உத்தாளும் செய்யப்பட்டேன், பூதலரால் - உலகத்தோரால், உன் அடியா
ளென்று ஏசப்பட்டேன் - உன் அடியவனென்று இகழ்ப்பட்டேன், இனிப்படு
கின்றது அமையாதால் - இப்பொழுது படுத்துன்பம் போதா தாயினால்,
ஆசைப்பட்டேன் - (மேலும் நின்னை) விரும்பினேன், ஆட்பட்டேன் - உனக்கு
அடிமையுமானேன். வ - று.

(க - ரை.) உன் அடியாரான் ஒருவனாகச் சொல்லப்பட்டேன், திருவெ
ண்ணீற்றுத் துள்ள முன் செய்யப்பட்டேன், இறைவனே! உன் அடியவனெ
ன்று உலகத்தோரால் இழப்பப்பட்டேன், இவ்வளம் பற்றாதென்று மேலும் உன
க்கு ஆசைப்பட்டேன், அடிமைப்பட்டேன், இன்னமும் யான் செய்யக்கூடி
யதெனனை என்பதாம்.

(வி - ரை.) இனி என்பது இப்பொழுது எனப்பொருள் படுதலை “பண்
டறியேன் கூற்றென்பதனை இனி யறிந்தேன், பெண்டையாற் பேரமர்க்கட்டு”
என்னும் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் கூறிய உரையாலும் அறிக. பூதல
ரால் உன்னடியானென்று ஏசப்படுதலாவது, உன்னடியாரோடு கூடி உன் திரு
ச்சின்னமாகிய விபூதியை யணித்தும் நான் நின் திருவருட் கிலக்காய் உன் திரு
வடிப்பேறடையாமல் இங்கு உழல்வதை கோக்கி இகழ்தல், (அஉ)

அடியேனல்லேன் கொல்லோதானெனை
யாட்கொண்டிலைகொல்லோ
அடியாரானுரெல்லாரும்
வந்துன்றாள்சேர்த்தார்
செடிசேருடலமிதுநீக்கமாட்டே
னெங்கள்சிவலோகா
கடியேனுனனைக்கண்ணாரக்
காணுமாறுகானேனே.

(ப - ரை.) அடியேன் அல்லேன் ஓ - நான்தொண்டனல்லவே, நான்
என்னை ஆட்கொண்டிலையோ - நீ அடியேனை அடிமை கொண்டிலையோ, அடியா
ர்களுர் எல்லாரும் - உன் தொண்டனானார் எல்லாரும், வந்து உன் தான் சேர்

தார் - வந்துஉன் திருவடியை அடைந்தார்கள், செடிசேர் - பழிபாவங்களே திரண்ட, உடலம்இது - உடம்பாகிய இதனை நீக்கமாட்டேன் - நீக்கிக்கொள்ளும் ஆற்றலுடையேனல்லேன், எங்கள் சிவலோகா - எங்கள் சிவபுரணே, கடியென் - கடிநசித்தந்தையுடைய நான், உன்னைக் கண்ணுரக்காணும் ஆறு காணேன் - உன்னைக் கண்குளிரப் பார்த்து மகிழும் உபாயத்தைக் கண்டிலேன். ஏ - ஹ.

(க - னா.) நான் உன் தொண்டனல்லேனோ, நீ யென்னையாட்கொண்டனில்லையோ, உன் அடியாரெல்லாரும் உன் திருவடியுடையவும் நான் இந்த வடம்பை யொழிபாதிருக்கிறேன், கொடியேன் உன்னைக் காணும்வழி கண்டிலேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) “காமமாவென்றசுண்ணைன் நிலைப்பல்சுரோனடைத்த, தாமரையில்லினிதழ்ச்கதவந்திறந்தோதமியே, பாமரைமேகலைபற்றிச்சிலம்பொதுக்கிப்பையவே, நாமரைபாமதென்னோவந்துவைகிறயந்ததுவே” என்னும் திருக்கோவையார் ககச - ம் செய்யுளுரையில் சுச்சினுக்கினியர் “நாம் என்னும் முன்னிலை, உளப்பாட்டிற் தன்மை உயர்வு தோன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது” எனக்கூறியிருத்தல் போல, இங்கு “தானெனையாட்கொண்டிலை கொல்லோ” என்னுந் தொடரில், தான் என்பது உயர்வுதான் முன்னிலைக்கண் வந்ததாகக் கொண்டு நீ எனப்பொருள் சொல்லப்பட்டது. செடி - பாகம். கண்ணுரை - கண்ணிறையவெனினுமாம். ஆறு - வழி (அக)

காணுமாறுகாணேனுள்ளே
யந்நாட்கண்டே லும்
பாணேபேசியென்றன்னைப்
படுத்ததென்னபாஞ்சோதி
ஆணேபெண்ணேயாமமுதே
யத்தாசெத்தேபோயினேன்
ஏணுணில்லாநாயினேனென்கொண்
டெழுக்கெனெம்மானே.

(ப - னா.) உன்னை அந்நான் கண்டேனும் - உன்னை (அறிமர்த்தன பாண்டியனியித்தம் குதிரா வாக்கவந்த) அந்நாளில் கண்டவனாகிய நானும், காணும் ஆறு காணேன் - மீட்டும் உன்னைக் காண்பதற்குரிய வழியைக் கண்டிலேனாகி, பாணேபேசி - பயனில்லனவற்றையே பேசி, என்றன்னை - அடியேனை, படுத்தது - (இப்பிரபஞ்சவாசனையில்) என்னைகானே அகப்படுத்திக் கொண்டதற்குக் காரணம், என்ன - என்ன பேதமை, பாஞ்சோதி - மேலான சுடரே, ஆணே - ஆண்வடிவே, பெண்ணே - பெண்வடிவே, ஆர் அமுதே - அரிய அமிர்தமே, அத்தா - ஐயனே, செத்தே போயினேன் - இறந்தே யொழிந்தேன், ஏன் காண் - பெருமையாகிய காணம், இல்லா நாயினேன் - துல்லாத நாயேன், என்னொண்டு எழுக்கென் - யாது கொண்டு உயர்வேன், எம்மானே - எம்பெருமானே, ஏ - ஹ.

(க - ரா.) அந்நான் உண்ணைக்கண்ட நான் இந்நான் உண்ணைக் காணும் வழி கண்டிலன், யான் எப்படி உய்வேன் என்பதாம்.

(வி - ரா.) “அந்நாட் கண்டேனும் காணுமறு கானேன்” என்றது திருப் பெருந்துறையில் குருத்த மர நிழலில் அடியாரோடு வெளிப்பட்டு மறைந்ததை நினைத்து என்க. “தாயிற் சிறத்தன்று நான்” என்றும், “நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு” என்றும், “அணிபன்றோ நாணுடைமை” என்றும், “நாணுறுயிரைத் துறப்பருயிர் பொருட்டா - னுண்டேவார் நாணுப்பவர்” என்றும், பல விடத்தும் நான் சிறப்பித்துக் கூறப்படுதலால் “ஏனான்” என்றார். செத்தே போயினேன் என்பது இரக்கக்குறிப்பு. (அச)

மாளினீரோக்கியுடையாள்பங்கா
மறையீறநியாமறையோனே
தேனையமுதேகித்தைக்கரியாய்
சிறியென்பிழைபொறுக்கும்
கோனெசிறிதேகொடுமையறைத்தேன்
சிவமாகக்குறுகப்
போனாடியார்யானும்பொய்யும்
புறமேபோத்தோமே.

(ப - ரா.) மானீரேர் நோக்கி - மானின் பார்வையையொத்த பார்வையையுடையவனாகிய, உடையான் - பல்லாயிரகோடி யண்டங்களை யு மாட்டுகொண்டருளிய வுமாடேவியாரது, பங்கா - பாகத்தையுடையவனே, மறை நறு - வேதாந்தமும், அறியா-உணரக்கூடாத, மறையோனே - அந்தணனே, தேனே - மதுவே, அமுதே - தேவாயிர்தமே, சிந்தைக்கு அறியாய் - மனத்துக்கும் காக் குக்கும் எட்டுதலருமையானவனே, சிறியென்பிழை - சிறியெனது குற்றமே, பொறுக்கும் - கூமித்தருளுகின்ற, கோனே - தலைவனே, சிறிதே கொடுமை பறைத்தேன் - (உன் விஷயமாக) சில நிஷ்டரே வார்த்தைகளைச் சொல்லினேன், (அதனால்) யானும் பொய்யும் புறமே போத்தோம் - நானும் என்னிடத்துள்ள புறம்பாயினோம், அடியார் - உன்தொண்டர், சிவமாகக் குறுகப் போனார் - சிவலோகப் பேற்றையுடையப் போனார்கள். எ - று.

(க - ரா.) இறைவனே! உன் உண்மை அடியார் யாவரும் சிவபுரம் புச, நானும் பொய்யும் புறமானோம் என்பதாம்.

(வி - ரா.) மறை நறு அறியா என்பதற்கு - வேதங்களும் முடிவையறியாத என்றதைத்தனுமாம். பறைதல் - சொல்லுதல். தாம் சிவலோகம் பேறடைபாது புறமாயினும்போலப் பொய்யும் புறமாயினமை தோன்ற, “யானும் பொய்யும் புறமே போத்தோம்” என்றருளினது சிவமாகக் குறுகப் படைபாடாது மெய்யே ரடைபாடு மிட மாதலானென்க. “யானும் பொய்யும் புறமே

போந்தோம்” என்ற இத்திருப்பாட்டினும் வருந்திருப்பாட்டினும் கூறிய
 “விச்சக்கேடு பொய்க்காக தென்றிக்கெனை வைத்தாய்” என்றதை வலியுறு
 தற்கு. சிறிதே கொடுமை பறைந்தேன் என்றது “விச்சக்கேடு பொய்க்கா
 தென்றிக் கெனைவைத்தாய்” “உன்னடியானென் றேசப்பட்டேன்” “அடி
 னல்லேன் கொல்லோதானென்னை யாட்கொண்டிலை கொல்லோ” என்று தா
 கூறியதற்கு இரங்கி என்க. (அ)

புறமேபோந்தோம்பொய்யும்

யானுமெய்யன்பு

பெறவேவல்லெனல்

வண்ணம்பெற்றேன் யான்

அறவேவின்கேள்சேர்த்தவாய்

மற்றொன்றறியாதா

சிறுவெசெய்துவாழ்வரது

சிவனே நின்றான் சேர்த்தார்.

(ப - ரை.) பொய்யும் யானும் புறமே போந்தோம் - பொய்யும் யானும்
 புறமாய்விட்டோம், மெய்யன்பு பெறவே வல்லென் அல்லாவுண்ணம் பெ
 ரேன் - உண்மையன்பைப்பெறுமாற்றலைப் பெறாத வகையை யடைந்தேன்
 யான் அற - நான் என்னும் அசம்பாவமற்றொழிய, நின்னைச்சேர்த்த அடியார்
 உன்னை யடைந்த அடியார்கள், மற்றொன்று அறியாதார் - கேற்றென்றைய,
 யாதவர்களாய், சிறுகேசெய்து - சிறப்பான காரியங்களைச் செய்து, வழிவந்த
 மூறையாகவந்து, சிவனே - சிவபெருமானே, நினதான் சேர்த்தார் - உன் து
 வடியை யடைந்தார்கள். எ - று.

(க - ரை.) இறைவனே ! பொய்யும் யானும் புறம்போந்தோம், உன் மெ
 யடியார் உன் திருவடியை யடைந்தார் என்பதாம்.

(வி - ரை.) அற என்பதற்குப் பிறவித்தொடர்பு. அற்றொழிய எனினு
 மிகுதியாக வென்னுமாம். வழிவராவின் தான் சேர்தலருமை என்பு
 தோன்ற “வழிவந்து சிவனே நின்றான் சேர்த்தார்” என்றருளினார். வழி
 வல் - வழிபடல் எனினுமாம். (அக)

தாராயுடையாயடியே

குன்றாளிணையனடி

போராவுலகம்புக்காரதியார்

புறமேபோந்தேன்யான்

ஊராமிலைக்கக்குருட்டாமிலைத்திங்

குன்றாளிணையன்புக்

காராயடியேனயலே

மயல்கொண்டமுகேனே.

(ப - ரை.) ஊர் ஆ மிலைக்க - (கண்ணுள்ள) ஊர் பசுக்கள் (புல்லுள்ள புலங்களில்) மேய்வதற்கு வந்துகூட, குந்தி ஆ மிலைத்து - (இன வெருமை பைப்பாராட்டி) குருட்டிப் பசுவும் 'அவைமொப்ப' மேய்வதற்குவந்துகூடி (இருப்பதைப்போல), அடியார் - (உள்ளன்பாகிய கண்ணையுடைய) உன்னன்பர்கள், போரா - மீட்டும் பிறவிக்கு வாராத, உலகம் - (அடைந்த பசுக்களைத் திருத்தி செய்து களிப்பிக்கும் புல் புலங்களைமொத்த; முத்தியுலகத்தன், புக்கா - சென்று (பிராணந்தமடைந்தனர்), யான் - அன்பாகிய கண்ணில்லாத குருட்டிப்பசுவை மொத்த யான், புறம்போக்கேன் - (அவ்வாறின்றி முத்திவிட்டுக்கு) புறமாயினேன், (ஆயினும்) இவ்வு - இவ்வுலகின்சுண், உன் தாள்இணை அன்புக்கு-உன் உபயோகங்களுக்கு மேற் செய்யவேண்டிமன்புக்கு, ஆராய் - யாதுசம்பந்தத்தால், அடியேன் - கொண்டேனென், அயலே - அடியார்க்குப் புறத்தேகின்று, மயல்கொண்டி - உன்மீது விருப்பங்கொண்டு, அழகேன்-ஆழாரின்றேன், 'ஆதலால்' உடையாய் - (சர்வத்திலுஞ் சர்வசுந்தரம்) உடையவனே, அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, உன் தாள் இணை அன்பு-உன் இரு பாதாம் புங்களுக்கு மெய்யன்பு செய்யும் பேற்றென்றையேனும், தாராய் - கொடுத்தருளாய். ஏ - மு.

(க - ரை.) இறைவனே ! அடியேன் உன்திருவடிக் கன்புசெய்யும்படித் திருவருள்சுரத்தல் வேண்டும், அடியார் முத்தியுலகமடைய, யான் புறம்போந்தழுகின்றேன், அன்றியும், ஊர்ப்பசுக்கள் மேய்வதற்குவந்துகூட புல்லிருக்குமிடமறிந்துமேயுமாற்றவில்லாத குருட்டிப்பசுவும் உத்ததபோல, அன்பர் உன்திருவடிகளுக்கு கன்புசெய்ய, நானும் யாதுசம்பந்த முடையவனென்றே அன்புசெய்ய விரும்பி யழுவது என்பதாம்.

(வி - ரை.) கண்ணுள்ள பசுக்கள் புல்லுள்ள நிலங்களில் மேயப்போச, அதே இனமாகிய கண்ணில்லாத குருட்டிப்பசுவும் அவற்றின் சாடையைக் கண்டு அதனோடு பின்செல்வதொப்ப, அன்பாகிய (உய்)-கண்ணுள்ள அடியார் புல்லிதழையொக்கும் முத்தி வீட்டைய அன்பில்லாக்குருடனாகிய யான் அவர்கள் சாயலைக்கண்டு பின்சென்று அம்முத்தி வீட்டிக்குப் புறமேயாயினேன். எத்த சம்பந்தங்கொண்டோ யானும் அன்புசெய்ய விரும்பி யழுவது அறிவேன், ஆதலால் சர்வ சுந்தரமுடைய தேவரீர் அடியேனுக்கும் உன் திருவடிகளை அன்பு அருளிச்செய்வாய், என்பதற்கு "ஊராமிலைக்கக் குருட்டா மிலைத்திக்குன்றாளிணையன்புக்கு ஆராயடியேன் அயலே மயல்கொண்டமுகேனே" என்றார். ஆராய் என்றதற்கு யாவனாகி எனினுமாம்.

(அஎ)

அழகேனின் பாலன்பா
மனமாயழல்சேர்ந்த
பெழுதேயன்னார் மின்னார்
பொன்னார் கழல்கண்டு
தொழுதேயுன்னேத்தொடர்த்தா
ரோடுத்தொடராதே
பழுதேபிறந்தேனென்கொண்
டுன்னேப்பணிகேனே.

(ப் - னா.) அழல் சேர்ந்த மெழுகே அன்னார் - நெருப்பி விட்ட மெழுகு போலுருகின்றவர்களாய், மின்னார் - ஒளிநிறைந்த, பொன்னார் - கழல் கண்டு - பொன்போலுமழகிய உன் திருவடியைப்பார்த்து, தொழுதே உன்னைத்தொடர்ந்தாரோடும் - வணக்கி உன்னைத்தொடர்ந்து பற்றின மெய்யன்பர்களோடும், தொடராது - பின்பற்றிச்செல்லாமல், நிற்பால் அன்பு ஆம்மனம் ஆய் - உன்னிடத்தன் புள்ள மனமுண்டையவனைப் போல, அழகேன் - அழாநின்றேன், (ஆசலால்) பழுதே பிறந்தேன் - வீழ்நே பிறந்தவனாகிய நான், என்கொண்டு உன்னைப் பணிகேன் - எதைக்கொண்டு உன்னை வணங்குவேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே! நெருப்பிவிட்ட மெழுகுபோலுருகும் மனத்தினையுடைய மெய்யடியாரனைவரும் உன்னைத்தொழுது தொடர்ந்தார்கள், உன்னிடத்துச் சிறிதுமன்பில்லாத நான் என்கொண்டு உன்னைத் தொழுவேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) தொடர்த்தல் - பின்பற்றிச்செல்லுதல், அவ்வாறு பின்பற்றிச் செல்லுதலில்லாமையால் “பழுதே பிறந்தேன்” என்றும் “அன்பில்லாமையால்” என்கொண்டுநனைப் பணிகேன், என்றும் அருளிச் செய்தனர். (அஅ)

பணிவார்ப்பணிதீர்த்தருளிப்
பழையவடியார்க்குன்
அணியார்பாதங்கொடுத்தி
யதுவுமரிதென்றால்
திணியார்முங்கிலையேன்
வினையைப்பொடியாக்கித்
தணியார்பாதம்வந்தொல்லை
தாராய்பொய்தீர்மெய்யானே.

(ப - னா.) பொய்தீர் மெய்யானே - பொய் சலவாத மெய்யனே, பணிவார் - வணங்குபவர்களாகிய, பழைய அடியார்க்கு - பழைமையாகிய தொண்டர்களாக்கு, பணி-பிறவித்துன்பத்தை, தீர்த்தருளி - நீக்கியருளி, உன் - உனது

அணிஆர் - அழகு பொருந்திய, பாதம் - திருவடிபை, கொடுத்தி - தருகின்றாய், அதுவும் அரிது என்றால்-அவ்வாறு கொடுத்ததும் அரிதாயின், (எனக்குக் கொடுத்தல் அருமையென்பதர்க்கையமே யில்லை, ஆயினும் எனக்கு உன்னை யன்றி வேறு புகலிட மில்லாமையால்) திணி ஆர் - வலிமைபொருந்திய, மூங்கில் அணையேன் - மூங்கிலையொத்தவனாகிய எனது, வினையை - கர்மங்களை, பொடி ஆக்கி-நீராகச்செய்து, ஒலிவந்து - விரைவில்வந்து, தணிஆர்பாதம் தாராய்-தன்மை பொருந்திய உன் திருவடிபைக் கிருபை செய்வாய். எ - று.

(க - ரை.) இறைவனே ! உன்னிடத்து உண்மையன்புடைய மெய்யடி யவர்தட்டே பிறவிப்பிணியை நீக்கி உன் திருவடிபைத் தந்தருள்வது அருமையானால், வஞ்சமனத்தை யுடையவனாகிய என் வினைகளை நீருக்கி உன் திருவடிபை எனக்குத் தந்தருள்வது அருமையே, ஆயினும் எனக்கு உன்னை அன்றி வேறு துணையில்லாமையால் என்னை எவ்விதத்தினும் திருத்தி யாட்டுகொண்டு உன் திருவடிப் பேற்றைத் தந்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரை.) தாபத்திரயமாகிய வெயிலால் வருந்தின உயிர்களுக்கு நிழலைச்செய்தலால், திருவடிபைத் “ தணிபார் பாதம்” என்றார். தாபத்திரயம் - மூத்தாபம், அவை - ஆதிபாத்திரம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்பன. மூங்கிலையேனென்றது - எவ்வகைப்பட்ட மூங்கிலும் கோணுதலாகிய வியற்கையை யுடையனபோல, மனமூகக் கோணுதலுடையேனென்பதை விளக்கற்கெனினும், மூங்கில் அதிக வயர்வுள்ளதாயினும் இடையிடையே பல சுணுக்களும் உள்ளிடத்தே, உள்ளீடு அசாவது (வயிரம்) இன்றிபோலாக் தன்மையராய் நிற்கிறபோல யானுமோரன்பிணப் போல வெளிக்காட்டி வின்றாலும் என் மனத்துள் சிறிதுமன்பிலே நென்பதை விளக்கற்கெனினுமையும்கூட. (அக)

யானே பொய்யென்னெஞ்சம்

பொய்யென்னன்பும்பொய்

யானுல்வினையேனமுதர

லுன்னைப்பெறலாமே

தேனையமுதேகருப்பின்

றெளிவேதித்திக்கும்

மானையருளாயடியே

னுனைவந்துறுமாறே.

(ப - ரை.) யானே பொய் - நானே பொய்யுடையேன், என் கெஞ்சம் பொய் - என் மனமும் வஞ்சமுடையது, என் அன்பும் பொய் - என்னிடத்துண்டாகு மன்பமுமூவதும் பொய், ஆனால் - இப்படியாயின், வினையேன் - தீவினையினென், அழுதால் - வினையிரங்கினால், உன்னைப் பெறலாமே - உன்னை யுடையலாமோ, தேனே - மதுவே, அருதே - அளித்தே, கரும்பின் தேனிலே - கரும்புஞ்சாற்றின் தேறலே, நித்திக்கும்-அடியுடையுஞ்சு

இனிக்கின்ற, மாணே - பெரியோனே, அடியேன் - தொண்டனேன், உன்னை வந்து உறும் ஆறு - உன்னைவந்தடைந்து துதிக்கும் வண்ணம், அருளாய் கிருபைசெய்வாய், எ - று.

(க - ரா.) இறைவனே! நானும் என் மனமுதலியவும் பொய்ம்மை டையனவானால், உன்னை யெப்படியடைவேன், நான் உன்னைப் பெறும்கூடிய எனக்கறிவித்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரா.) உண்மைவடிவான சிவபெருமான் பொய்யன்பினர்க்கு, திருவருள் புரிகிலென்பார், “யானே பொய்யென்னெஞ்சு பொய்யென்னகடும் பொய்யானால் வினையே எழுதாதுன்னைப் பெறுலாமே” யென்றருளினான். இது மஹா என்னும் வடமொழிச் சிவசூது. (கூ0

க0 - வது ஆனந்தாதீதம்.

ஆசாவது

உபசாரத்தையினிற்றல்.

எண்ணிக்கழிநேடி. டி யாசிய விருத்தம்.

மாறிலாதமாக்கருணைவெள்ளமே

வந்துமுத்திவிடலர்கொடாளினை

வேறிலாப்பதப்பரிசுபெற்றான்

மெய்ம்மையன்பருன்மெய்ம்மைமேவினார்

நயிலாதநீயெளியையயுகிவாக்

தொளிசெய்மாணுடமாகநோக்கியும்

கேறிலாதநெஞ்சுடையனாயினேன்

கடையனாயினேன்பட்டகீழ்மையே.

(ப - ரா.) மாறு இல்லாத - மாறுபடுதலில்லாத, மா - பெருமை பொருத்திய, கருணை வெள்ளமே - அருட்சாகரமே, முத்தி வந்து - முற்பட்டிவந்து, நின் - உனது, மலர்கொள் - தாமரைமலரின் அழகினைக்கொண்ட, தானுனை - இரண்டு திருவடியினின்றும், வேறுஇலா - வேறுபடுதல் இல்லாத, பதப்பரிசு பெற்ற - பச்சுவத்தையடைந்த, நின்மெய்ம்மை அன்பர் - உன் மெய்யடியார்கள், உன் மெய்ம்மை மேவினார் - உன் உண்மை நிலையை யடைந்தார்கள், நறு இல்லாத நீ - முடிவற்ற நீ, ஒளிசெய் மாறுடமாக - ஒளி செய்கின்ற மாறுட ரூபமாக, எளியை ஆகிவந்து - எளியையாய் எழுந்தருளி, நோக்கியும் - என்னைக் கடைகிழ்த்தும், தோஇல்லாத - பிளவுபடாத (உருகாத), நெஞ்சு உடைய - மனத்

தையுடைய, நாயினேன் - நாயேன், கடையன் ஆயினேன் - கடைப்பட்டவன் ஆனேன், (இங்ஙனம் நான் கடைப்பட்டதற்குக் காரணம்) பட்ட - என்னிடத் துண்டாகிய, தீழ்மையே - தீவியேயாம். எ - து,

(க - ரா.) இறைவனே ! உன் மெய்யன்பர் முந்திவந்து உன் திருவடிக் கன்புசெய்து உன் மெய் நிலையை யடைந்தார்கள். முடிவில்லாத பெரியோனாகிய நீ யெளியையாகி யெழுந்தருளி என்னைக் கடைக்கணித்தும் மனமுருகாத நான் கடைப்பட்டேன், இது என் தீவினையெனயாம் என்பதாம்.

(வி - ரா.) இறுதிக்காலத்து நிலைபெயரும் மற்றைய கடல்கள்போலாகு, என்றும் ஒரு சன்மையாய் நிலநிற்கும் அருட்சடலாதலால், “மாதிலாத மாக்கருணை வெள்ளைய” என்றருளினார். “எளியையாகி வந்தொளியெய் மாதுடமாக டோக்கிடும்” என்றது திருப்பெருந்துறையில் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளின வரலாற்றைக் குறித்தது. ‘மாதிலாத என்பதற்கு - ஒட்டில்லாத என்றும் பொருள்.

இத்திருப்பதிகம் திருப்பெருந்துறையில் இறைவனுடன் வந்த சிவகணங்கள், அவனது சுட்டிகாப்படி அக்கணியப்பிரவேசமாகி மாதுட சரீரத்தை யொழித்துப் பழையபடி சிவகணங்களாய்ச் சிவலோகத்திற் புருந்த வரலாற்றைக் கருத்துட்கொண்டு செய்தருளியது. ‘நினைமெய்ம்மையன்பர் உன்மெய்ம்மைமே வினா’ என்றது சிவகணங்கள் சிவலோகத்துக்குச் செய்தியைக் குறிக்கின்றது. இதன் விரிவெல்லாம் துவரது புராணத்திற் கண்டுகொள்க. (கக)

மையிலவருந்கண்ணிபங்கனே

வந்தெனேப்பணிகொண்டபின்பழக

கையிலங்குபொற்கிண்ணமென்றலா

லரிசையென்றுனைக்கருதுகின்றிலேன்

மெய்யிலங்குவெண்ணீற்றுமேனியாய்

மெய்ம்மையன்பருன்மெய்ம்மைமேவினார்

பொய்யிலங்கெனைப்புகுதவிட்டுநீ

போவதோசொலாய்பொருத்தமாவதே.

(ப - ரா.) மைஇலங்கும் - அஞ்சாதீட்டப்பெற்று விளங்குகின்ற, கல்-அழகான, கண்ணி - கண்ணையுடையவளாகிய உமாதேவியை, பங்கனே - இடது பாகத்திலுடையவனே, வந்து என்னை பணிகொண்டபின் - வந்து என்னை உடிமைகொண்ட பின்னர், மழக்கை இலங்கு - மிருதுவாகிய கையினிடத்து விளங்குகின்ற, பொங்கிண்ணம் என்று அல்லால் - பொன்னினுற் செய்த கட்டிலென்று நினைப்பதல்லது, அரியை என்று - அருமையுடையவென்று, உன்னை கருதுகின்றிலேன் - உன்னை நினைத்திலேன், மெய் இவங்கு - திருமேனியில் விளங்குகின்ற, வெண்ணீற்றுமேனியாய் - நிருவெண்ணீற்றுங் கண்ணித்த

அழகையுடையவனே, மெய்மை அன்பர் - உன்மெய்யடியார்கள், உன்மெய்மை மேவினார் - உன் மெய்நிலையை வடைந்தார்கள், என்னை பொய்யில் புகுதலிட்டு - அடியேனை இந்தப் பொய்யுலகில் இருக்கும்படி செய்து, நீ அங்குபோகதோ - நீ அவ்விடத்துப் போய்விடுவதுதானோ, பொருத்தமாவது - உனக்குத் தகுதியாவது, சொல்லாய் - பேசுவாயாக, ஏ - று.

(க - னா) இறைவனே ! நீயேஎழுந்தருளி வந்து என்னை ஆட்கொண்ட பிறகு, உன்னை எளிதாய் நினைத்ததேயன்றி அரிதாய் நினைத்தேனில்லை. ஆயினும் உன் மெய்யடியார் உன் உண்மை நிலையையுடைய, நானொருவனுமே இந்தவுலகத்தில் ஏங்கியிருக்கும்படி செய்து நீ போவது உனக்குத் தகுதியாமோ என்பதாம்.

(வி - னா.) மை - கருமையெனினுமாம், வந்து என்றது நீயே வலிவந்து என்றபடி, கையிற்கிடைத்தபொருளின் மேன்மையும் கிடைத்த வெளிமையும் தோன்ற, காதலாபலகம் என்று (உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியென்று) சான்றோர் பலருங்கூடாதல் பெருவழிக்கு, அதுபோல இவரும் பொற்கிண்ணத்தின் அருமையும் தம்மையிற் கிடைத்த வெளிமையும் தோன்றுதற்கு, “கையில்லங்கு பொற்கிண்ணமென் றலாலரியை யென்றுனைக் கருதுகின்றிலேன்” என்றருளினார்.

(கஉ)

பொருத்தமின்மையென்பொய்யம்பையுண்மையேன்

போதவென் றெனைப்புரிந்துகோக்கவும்

வருத்தமின்மையென்வஞ்சமுண்மையேன்

மாண்டிலேன் மலர்க்கமலபாதனே

அரத்தமேனியாயருள்செயன்பரும்

நீயும்ங்கெழுந்தருளியிங்கெனை

இருத்தினாய்முறையோவெனெம்பிரான்

வம்பனைன்வினைக்கிறுதியில்லையே.

(ப - னா.) பொருத்தம் இன்மையேன் - நான் உன்னருட்குப் பாத்திரமல்லாதவன், பொய்மை உண்மையேன் - பொய்மையை யுடையேன், (அங்ஙனமாகவும்) போத என்று - வரக்கடவாபென்று, என்னை - அடியேனை, புரிந்துகோக்கவும் - (நீ) கிருபை பாலித்துப் பார்க்கவும், (அப்படி நீ கோக்கினவுபகார்த்தை நினைத்து) வருத்தம் இன்மையேன் - வருத்ததலில்லாதேன், வஞ்சம் உண்மையேன் - வஞ்சகத்தையுடையேன், மாண்டிலேன் - செத்திலேன், மலமலர்பாதனே - தாமரைமலர்போன்ற திருவடிையையுடையானே, அரத்தமேனியாய் - செவ்வரத்தமலர்போன்ற திருமேனியையுடையவனே, அருள்செய் - நீ யருள் செய்யப்பெற்ற, அன்பரும் - அடிபார்களும், நீயும் - நீயும், அங்கு எழுந்தருளி - சிவபுரமாகிய அவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளி, என்னை

அடியேனே, இங்கு இருக்கினும் - இவ்விடத்திலிருக்கவைத்தாய், முறையோ - இது உனக்கு முறைமையோ, என் எம்பிரான் - எதைதலைவனே, வம்பனென் வினைக்கு இது இல்லையே - வம்பனெனது பாபகர்மங்களுக்கு ஒரு முடிவின் னையோ. எ - று.

(க - ரா.) இறைவனே! பொய்யனாகிய என்னை நீ இருப்பவைத்து கோக்கவும், கோக்கின வுபசாரத்தை நினைத்து நான் வருத்தி மாண்டிலேன் உன் தன்பரும் நீயும் சிவபுரத்துக் கெழுந்தருளி என்னை இவ்வுலகத்தில் இருத்துதல் உனக்கு முறைமையோ என்பதாம்.

(வி - ரா.) பொருத்தம் - சகுதி. பொது என்பது - புருஷ என்பதன் மருஉ புரிதல் - விரும்புதல் வெண்ணுமாம். மலர்க்கமலம் - மலர்தலையுடைய கமல மெண்ணும்மையும். அங்கு என்றது. பிரமாத் தேவர்கட்கும் கிடைத்த லருகையாகிய சிவலோகத்தை. (கக)

இல்லைநின் கழற்கன்புதென்கணை
யேலமேலுந் குழலிபங்கனே
கல்லைமென்கனியாக்குமவிச்சைகொண்
டென்னைநின் கழற்கன்புனக்கியனாய்
எல்லையிலைநின் கருணையெம்பிரா
னே துகொண்டுரானே துசெய்யினும்
வல்லை யேயெனக்கின் னுமுன்கழல்
காட்டி மீட்கவுடமுறுவல்வானனே.

(ப - ரா.) நின் கழற்க அன்பு - ஆன் திருவடிக்கண்ணே செத்தற்சிறிது உண்மைபன்பு, என் கண் இல்லை - என்னிடத்தில் கிஞ்சிற்றுமில்லை, ஏனம் ஏனும் - மயிச்சாந்தணிந்த, கல்குழலி - அழகிய கூத்தலையுடையானாகிய உமா தேவியை, பங்கனே - பாசத்திலுடையவனே, கல்லை மென்கணிதூக்கும் விச்சை கொண்டு - மேருமலையைக் குழைபச் செய்த வித்தையினால், என்னைநின் கழற்கு அன்பன் ஆக்கினாய் - என்னையும் உன் திருவடிக் கடிமையாக்கினாய், எம்பிரான் - எம்பெருமானே, ஏதுகொண்டு நான் ஏது செய்யினும் - நான் எப்பொருள்கொண்டியாது செய்பாறும், நின் கருணை எல்லை இல்லை - உன்பெருங்கருணைக் கோளவில்லை (ஆதலால்), மறு இவ்வானனே, களங்கமில்லாத திதாகாபக்கையுடையவனே, இன்னும் - இன்னமும், எனக்கு - அடியேனுக்கு, உன் கழல் - உன் திருவடிகைய, காட்டி - காண்பித்து, மீட்டவும் வல்லை - என்னை இப்பிதழிப்பிணிப்பினின்றும் நீக்கியருளவும் வல்லாய். எ - று.

(ச - ரா.) இறைவனே! எனக்கு உன் திருவடிக் கண் அன்பில்லையெனவும் கல்லைக் குழைத்த வித்தையைக்கொண்டு என்னைத் திருத்தி உன் திருவடிக் கு அன்புனக்கினாய், ஆதலால் உன் கருணைக்கோரெல்லையிலை என்பதாம்.

வி - னை.) கல்லை மென்களியாக்கும் விச்சை - மேரு மலையை வில்லா வளைத்த விச்சை "தெவ்வரை மெய்பெரிகாய் சிலையாண்டெண்ணை யாண்டு கொண்ட செவ்வரை மேனியன்" என்னும் திருக்கோவையார்க்கும் இதுவே கருத்து, இப்படி சொல்லியதனால் வலிய பொருள்களை வளைத்தப் பழகினை பிரவு வன்மனத்தினனாகிய என்னை வளைத்தாண்டருளினன் எனக்கொள்க. ஏதுகொண்டு நான் ஏதுசெய்யினும் என்றது மனமுதலாகிய கருவினைக்கொண்டெண்ணிமைசெய்தாலும் என்றபடி. மீட்டல்-தீ நெறியினின்றும் திருப்புதல். வானன் - முத்தியுலகையுடையவன் எனினுமாம். (கச)

வானநாடருமறியோணுதரீ

மறையிலிறுமுன்றொடரோணுதரீ

ஏனைநாடருந்தெரியோணுதரீ

யென்னையின்னிதாயாண்டுகொண்டவா

ஊனைநாட்கமாடுவித்தவா

வுருகோணுனைப்பருகவைத்தவா

ஞானநாட்கமாடுவித்தவா

நையவையகத்துடையவிச்சையே.

(ப - னை.) வானநாடரும் - விண்ணுலகத்தவராலும், அரிபொணுதரீ - உணரப்படாதரீ, மறையின் ஈறும்-வேதாந்தத்தாலும், முன் - அநாதியாகவே, தொடரொணுதரீ - எட்டப்படாதரீ, ஏனைநாடரும் - மற்றையண்டத்தவராலும், தெரியொணுதரீ - அறியப்படாதரீ, என்னை - அடியேனை, இன்னிதாய் - இனிதாக, ஆண்டுகொண்டஆறு - அடிமைகொண்ட விதமும், ஊனை-என்னுடம்பை, நாடகம் ஆடுவித்தஆறு - நாடகமாட்டுவித்த விதமும், நான் - அடியேன், உருகி-மனங்கரைந்து, உன்னை பருகவைத்த ஆறு - உன்னை யறுபவிக்கவைத்த விதமும், ஞானநாடகம் ஆடுவித்த ஆறு - (அவ்வறுபவத்தக்குக் கருவியாகிய ஞானத்தா லுண்டாகிய ஆரந்தத்தால்) நடநம் செய்வித்த விதமும், வையகத்துடை அவிச்சை - பிரபஞ்ச சம்பந்தமான அஞ்ஞானம், நைய - எனக்கு நீக்கு தற்கேபோம், ஏ - று.

(ச - னை.) இறைவனே ! தேவர் முதலானோர்க்கும் அரியவனாகிய நீ அடியேனை ஆட்கொண்டவண்ண முதலாயினவற்றை கோக்குமிடத்தில், எனக்கு இவ்வுலக சம்பந்தமான அஞ்ஞானம் அழிதற்கே யாமென்பதாம்.

(வி - னை.) வானநாடர் எனத் தேவரை முற்கூறியது சிறப்பு கோக்கி, ஏனைநாடர் என்றது பூலோகம் பாதாளனோகம் என்பவற்றிலுள்ளனரை. வையகத்துடைய இச்சை எனப்பிரித்து உலகத்தின் மீதுள்ள ஆசை ஏற்றரைத் தலுமாம். (கரு)

விச்சதின்றியேவினைவுசெய்குவாய்
 விண்ணுமண்ணகமுழுதும்யாவையும்
 வைச்சுவாங்குவாய்வஞ்சகப்பெரும்
 புலையனேனையும்கோயில்வாயிலில்
 பிச்சனாக்கினுய்பெரியவன்பருக்
 குரியனாக்கினுய்தாம்வளர்த்ததோர்
 நச்சுமாமரமாயினுங்கொலார்
 காணுமங்ஙனையுடையநாதனே.

(ப - னா.) விண்ணும் - விண்ணுலக முழுதும், மண்ணக முழுதும் - மண்ணுலகமுழுதும், யாவையும் - மற்றெல்லா வுலகங்களையும், விச்சது இவ் றியே வினைவுசெய்குவாய் - வித்தில்லாமலே உண்டாக்குவாய், வைச்ச-காத்து வாங்குவாய் - அழிப்பாய், வஞ்சகம்-வஞ்சகத்தையுடைய, பெரும்புலையனேனை பெரும்புலையனாகிய என்னை, உன் கோயில் வாயிலில்-உன் திருக்கோயில்வாயிற் படியி லுழன்றிறியுட்படியான, பிச்சன்ஆக்கினுய் பித்தனாகச் செய்தாய், பெரிய அன்பருக்கு - உன் போன்புடைய தொண்டருக்கு, உரியன்ஆக்கினுய் - உரிய வனாகச்செய்தாய், (உலகத்தார்) தாம்வளர்த்தது - தம்மரல் உளர்க்கப்பட்டது, ஓர்நச்சுமாமரம் ஆயினும்-ஒரு நச்சுமா மரமேயானாலும், கொல்லார்-அதை வெட் டமாட்டார்கள், உடையநாதனே-என்னையாட்கொண்ட தலைவனே, காணும்-அடியேனும், அங்ஙனே - அம்மாதத்தை யொப்பவனே. எ -று.

(க - னா.) துறைவனே! சகலாண்டங்ஙனையும் வித்தில்லாமல் கிருட்டித்துக் காத்துச் சங்கரிப்பவனே! என்னை உன் கோயில் வாயிலில் பித்தனைப்போலத்த றியச்செய்து, உன் அன்பரது திருப்பணிக்கும் உரியேனாகச் செய்தனை, உலகத் தார் தாம்வளர்த்த எட்டி மரத்தையும் வெட்டார்கள், (அதுபோல) அடியேனுய் உனக்கு அத்தன்மையேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) “தாம்வளர்த்ததோர் நச்சுமா மரமாயினுங் கொல்லார்” என் டதற்கு- உலகத்தார் என்பது எழுவாயாக வருவித்துக்கொள்ளப்பட்டது. நஞ்சு விடம், அது நச்சு என வலித்தல் பெற்றது, நச்சுமாமரம் - எட்டிமரம். அல்லது விஷத்தன்மையுள்ள மாமரம். (கஉ)

உடையநாதனே போற்றிநின்னலாற்
 பற்றுமற்றெனக்காவதொன்றினி
 உடையனோபணிபோற்றியும்பரார்
 தம்பராரோபோற்றியாரினும்

கடையனாயினென்போற்றியென்பெருங்
கருணையாளனென்போற்றியெண்ணெநின்
அடியனாக் கினாய்போற்றியாதியு
மத்தமாயினுய்போற்றியப்பனே.

(ப - னா.) அப்பனே - உபகார சீலனே, உடையதானே போற்றி - எண்ணியாட்கொண்ட தலைவனே உனக்கு நமஸ்காரம், நின் அல்லால் - உன்னைப்பன்றி, எனக்கு - அடியேனுக்கு, மற்றபற்ற ஆவது ஒன்று - வேறு ஆதார மாவதாயி ஒரு பொருளை, இனிஉடையனே - இனிபடையப் பெறவேனோ பணி - சொல்லவாயாக, போற்றி - (ஆசலால் உனக்கு) நமஸ்காரம், உம்பரார்தம் பராபரா போற்றி-எல்லாத்தேவர்கட்கு மேல்பட்டமகாதேவனே நமஸ்காரம், யாரினும் கடையன் ஆயினென் போற்றி-நானே எல்லாரினும் கடையப்பட்டவனாயினென் நமஸ்காரம், என் பெருங்கருணையாளனே போற்றி - எனது பெரிய கிருபாசமுத்திரமே நமஸ்காரம், என்னை நின் அடியன் ஆகினாய்போற்றி - என்னை உன் தொண்டனாகச்செய்தாய் உன்பொருட்டு வணக்கம், ஆகியும் அத்தமும் ஆயினாய்போற்றி-முதலும் இறுதியும் ஆயினவனே நமஸ்காரம். எ -று

(க - னா.) இறைவனே ! உன்னைப்பன்றி எனக்கு வேறொரு பற்றில்லை, உனக்கு வணக்கம் செய்கிறேன், என்னைக்கார்த்துள்ள வேண்டும் என்பதாம்.

(க - னா.) உடைய என்றதற்கு சராசரப்பொருள்க் கனையத்தையுடைய வெணவும் பொருள்படும். கருணையாளன் என்றதற்குக் கருணையை ஆளுகளுடையானெனவும் பொருள்படும். (கஎ)

அப்பனையெனக்கருணையா
னத்தனையகநெசவன்னாறுதேன்
ஒப்பனையுனக்குரியவன்பரி
லுரியனாயுனைப்பருகின்றதேநார்
அப்பனே சுடர்முடியனே ஆனை
யாளனே தொழும்பாளரெய்ப்பிணிச்
வைப்பனையெனை வைப்பதேதாசொலாய்
வையவையகத்தெங்கண்மன்னனே.

(ப - னா.) எனக்கு அப்பனே - எனக்குத் தந்தையே, அமுதனே - அமிர்தம் போல்பவனே, ஆரத்தனே - சுருபமா யிருப்பவனே, அகம்மெ - அடியேனது மனமுருகுப்படி, வன் னாறு - மிகுதியும் கரக்கின்ற, தேன் - தேனை, ஒப்பனே - நிகர்த்திருப்பவனே, உனக்கு உரிய அன்பரில் - உனக்குரியவராயி அடியார்களைப்போல, உரியனாய் - எனும் உரிமைப் பாடுடையவனாய், உன்னைப் பருக-உன்னைப்பதுவர்க்குப்படி, நின்றத நின்றதாய், ஒரு தப்பனே - ஒப்பில்

லாதஅறிவுருவனே, சுடர்முடியனே - பிரகாசியா நின்றதிருமுடியை புண்டயவனே, துணையானே-சகாயபூதனே, தொழும்பான்-அடிபார்களுடைய, எம்பினிளில் - இளைத்த காலத்தில், வைப்பனே - பழைய சிட்சேம்போப்பவனே, என்ண் மன்னனே - எம்மரசே, வையசத்து - உலகமாயையில், என்னை வாயவைப்பதோ - என்னை வருத்தும்படி வைப்பது (உணக்குத் தருதியாமோ), சொல்லாய்-சொல்லாயாக, எ - று.

(க - ரா.) இறைவனே ! என்னை உணக்கடிமையாயின பின்னும் இவ்வுலகத்தில் வைத்து வருத்துவது உன்பெருமைக்குத் தகுதியோ என்பதாம்.

(வி - ரா.) அங் ஊறு தேன் ஒப்பனே எனப்பிரித்துச் செவிசுளுக்குச் சூரக்கின்ற சேனை நிகர்த்தவனே என்றது நாம், அன்-செவி, தப்பன் என்பதற்கு உணவாயிருப்பவனெனவும் பொருள் கொள்வது மொன்று, வைப்பு - சேமித்து வைத்தபொருள்.

(கஅ)

முன்னவெம்பிரான் வருகவென்னெனை
மாலுநான் முகத்தொருவன் யாநிலும்
முன்னவெம்பிரான் வருகவென்னெனை
முழுதும்பாயவையுமிது துற்றநாள்
பின்னவெம்பிரான் வருகவென்னெனைப்
பெய்கழற்கணன்பாயெனாவினால்
பன்னவெம்பிரான் வருகவென்னெனைப்
பாவகாசநிச்சீர்கன்பாடவே.

(ப - ரா.) எம்பிரான் - எம்பிரானே, மன்ன - (எச்சாறு மொருதன்மைத்தாய் நான்) நிலைபெற்றிருக்க, என்னை வருக என் - என்னை வாவென்றழைத்தருள்க, மாலும் - திருமாலும், நான்முகத்து ஒருன் - பிறமனும் ஆகிய, யாநிலும் - எல்லாத் தேவரினும், முன்ன - முகத்தனே, எம்பிரான் - எமது பெருமானே, என்னை வருக என் - என்னை வாவென்றழைத்தருள்க, யாவையும் - எல்லாப்பொருள்களும், முழுதும் - அடியோடே, இதுதி உத்தரன் - நாசமடைந்த காலத்திலும், பின்ன - பிந்தியிருப்பவனே, எம்பிரான் - எம்பிரானே, என்னை வருகஎன் - என்னை வாவென்றழைத்தருள்க, பெய்கழற்கண் - வீரக்கழறிவணிந்த உன் திருவடியினிடத்து, அன்பு ஆய் - அன்புடையனாகி, என் வாயினால் பன்ன - என் காவைக்கொண்டு உன் திருமாமங்களைத் துதிக்கவும், எம்பிரான் - எம்பிரானே, பாவகாச - பாபங்களை எதிர்ப்பவனே, கிச்சீர்கன்பாட - உன்பெருமைகளைப் புகழ்ந்து பாடவும், என்னை வருகஎன் - என்னை வாவென்றழையாய்.

(க - ரா.) எம்பிரானே ! உன்னருகிலிருந்து உன்புகழ்களைப் புகழ்ந்து என்னை வருகவென்றான் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ஐ.) மன்ன - தலைவனே எனினுமாம். முன்ன பின்ன ஒன்றை - முன்னுள்ளவனே பின்னுள்ளவனே என்றபடி. இதனை, “மூப்பானியாவன் முன்னவன் பின்னவன் என்றுத் திருவாக் காணுமுணர்க. பன்னுதல்-பலகாற் சொல்லுதல். (கக)

பாடவேண்டுநான்போற்றினினையே
பாடினாத்துரைத்துருகிநெக்குநெக்
கிடவேண்டுநான்போற்றியம்பலத்
தாடுகின்கழற்போதுகியினேன்
கூடவேண்டுநான்போற்றிப்பிப்புழக்
கூடுகீக்கனைப்போற்றிப்பொய்யெலாம்
வீடவேண்டுநான்போற்றிவீடுதக்
தருளுபோற்றினிமெய்யர்மெய்யனே.

(ப - ஐ.) நான் நினைவே பாடவேண்டும் - நான் உன்னையே பாடிதல் வேண்டும், போற்றி - உன்பொருட்டு நமஸ்காரம், நான் பாடி - நான் பாடா நின்ற, னாத்துரைத்து உருகி - மனம் அழித் தழித்து கரைத்து, நெக்கு நெக்கு ஆடவேண்டும் - உடல் நெகிழ்த்து நெகிழ்த்து கூத்தாடவேண்டும், போற்றி - உன்பொருட்டு நமஸ்காரம், அம்பலத்து ஆடும் - தில்லைப்பலத்தில் ஆனந்த ரிசுத்தம் பண்ணுகிற, நின்சமூல்போது - உன் திருவடித் தாமரைவய, நாயினேன் - நாயேன், கூடவேண்டும் - உந்து அடைதல் வேண்டும், போற்றி - உன்பொருட்டு நமஸ்காரம், இப்புழுக்கடி - இத்தப்புழுக் கூடாகிய சரீரத்தினின்றும், என்னை நீக்கு - என்னை நீக்கிபருள வேண்டும், போற்றி - உன்பொருட்டு நமஸ்காரம், நான் - அடியேன், பொய் எல்லாம் வீடவேண்டும் - பொய்யின்பம் எல்லாவற்றையும் விட்டொழிதல் வேண்டும், போற்றி உன்பொருட்டு நமஸ்காரம், நின்மெய்யர் மெய்யனே - உன் மெய்பன்பர்க்கு மெய்யா யிருப்பவனே, வீடு தத்தருளு - மோகூத்ததைத் கொடுத்தருள்வாயாக, போற்றி - உன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

(க - ஐ.) இறைவனே ! நான் உன்னைப் பாடிதல் முதலாயின செய்தல் வேண்டும், நீ இத்தவுட்பை யொழித்து எனக்கு வீடுதத்தருளல் வேண்டும், அது சருதி உனக்கு உணக்கம் செய்தேன் என்பதாம்.

(வி - ஐ.) னாத்துரைத்து நெக்கு நெக்கு என்னுமடுக்குகள் மிகுதியை யுணர்த்தி சிந்தன. வீடவேண்டு மென்பது - வீடவேண்டுமென நீண்டது நீட்டல் - வீடு - வீடுதலையுடையது எனவே இருவகைப்பற்றையும் விட்டவர்க ளுடையும் மோட்சஸ்தானம். (சொ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீ த்தல்விண்ணப்பம்.

அதாவது

பிரபஞ்சவைராக்கியம்.

உத்தரகோசமங்கையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சட்டளக்கூலத்துறை

கடையவனேனைக்கருணையினுற்கலந்தாண்டுகொண்ட
விடையவனேவிட்டிடுதிகண்டாய்விற்றவெங்கையின்றோல்
உடையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
சடையவனேதளர்ந்தேனெம்பிரானென்னைத்தாங்கிக்கொள்ளே.

(ப - ரா.) கடையவனேனை - சடைப்பட்டவனாகிய வெள்ளை, கருணை
யினால் - மிகுந்த கிருபையினால், லைத்து - வலியுறுத்திவைத்து, ஆண்டுமொண்ட -
அடிமைகொண்டருளிய, விடையவனே - இடபவாசனத்தின் மீது ஆரோ
கணிப்பவனே, விட்டிடுதி - என்னைக் கைவிடுகெனயோ (கைவிட்டது காத்தரு
ளாய்), விற்றல் - வெற்றியையுடைய, வெங்கையின்றோல் - புலித்தோலை, உடைய
வனே - ஆடையாகத்தரித்தவனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோச மங்
கைக்கு அரசே - உத்தரகோச மங்கையென்னுந் திருப்பதிக்குத் தலைவனாக
யெழுந்தருளியிருப்பவனே, சடையவனே - சடாபாரத்தை யுடையவனே, எம்
பிரான் - எமதுபிரானே, தளர்ந்தேன் - (விழுமளவினனாகத்) தளர்ச்சியடைந்
தேன், (ஆகையால்) என்னைத் தாங்கிக்கொள் - என்னை விழுவாட்டாது தாங்
கிக்கொள்வாயாக. எ -று.

(க - ரா.) திருவுத்தரகோச மங்கையென்னும் திவ்யவசுத்திரத் திர்க்கு
அரசனாகியெழுந்தருளியினிது வீற்றிருப்பவனே! கடையெனாகிய என்னை மாயா
பத்தத்தினின்ற அடிமையைத் தடுத்தாட்டுகொண்ட இடபவாசனனே! என்னைக்
கைவிடுகெனயோ! கைவிட்டால் என்னைக் காப்பவர் ஒருவருமில்லாமையின்,
என்னை நீயே காப்பாற்றல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ரா.) கருணையினால் ஆண்டுமொண்ட எந்தவனாக, ஆண்டுமொண்ட
டற்குக் காரணமாகிய எவ்வினையொன்றும் புரிந்திலை என்பதாவது. உத்
தரகோசமங்கை - பாண்டி நாட்டித் திருப்பதிளிலொன்று. கடைபுலியை

கலந்தாண்டுகொண்டது உன் பெருங் கருணையினாலன்றே, அப்படிப்பட்ட உனக்கு என்னைத் தாங்கிக்கொள்ளுதலும் கடமையாம் என்றற்கு “கருணையினால் கலந்தாண்டுகொண்ட விடையவனே, தளர்ந்தேன் என்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே” என்றார். கைவிட்டது காத்தருளாய் என்பது-இசையெச்சம். கண்டாய் - முன்னிலையகை. அரசு - பண்பாகு பெயர். (க)

கொள்ளேர் பிளவகலாத் தடங்கொங்கையர்கொவ்வைச்செவ்வாய்
விள்ளேனெனினும்விடுதிகண்டாய்வினவிழுத்தொழும்பின்
உள்ளேன்புறமல்லேனுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
கள்ளேனொழியவுங்கண்ணுகொண்டாண்டதெக்காரணமே.

(ப - னா.) உத்தரகோசமங்கைக்கரசே - உத்தரகோசமங்கை யென்னும் திருப்பதியை ஆட்சியாகக்கொண்டொழந்தருளிய கீழ்பெருமானே, கள்ளேன - சோரனாகிய நான், ஒழிய - உன்னை நீங்கிநிற்க, கண்ணுகொண்டும் - என் நிலைமையை பார்த்திருந்தும், ஆண்டது-என்னை அடிமைகொண்டது, எக்காரணம் - எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டோ யான் அறிந்திலன், அதைநோக்கி) கின்விழு தொழும்பின் உள்ளேன் - மிகப் பெரிதாகிய உன் திருத்தொண்டின் கண் உள்ளையினேன், புறம் அல்லேன் - அடியேன் நினக்குப் புறம்பானவனல்லேன், (ஆதலால்) ஏர் - அழகிய, கொள்பிளவு - சொள்ளின் பிளவினளவும், அகலா - விட்டி நீங்காமல் ஒருங்கியிருக்கிற, தடங்கொங்கையர் - பெரிய முலைகளை யுடைய மாதரது, கொவ்வைச் செவ்வாய் - சோவையைக் கணிபோன்ற செவந்த அரத்தை, விள்ளேன் எனினும் - விட்டி நீங்குகையினும், விடுதி-அடியேனைக் கைவிடுகிறபொ. எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! நான் மாதர்மயக்கத்திற் சிக்கி உழல்வேறையினும் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்கு நீதியன் நென்பதாம்.

(வி - னா.) கொள்ளேர் பிளவகலாத் தடங்கொங்கையர் என்றது-மிகவும் ஒருங்கின கொங்கைகளை யுடையர் என்றபடி. தடம் கொங்கை என்பதற்கு-மலைபோலங் கொங்கை எனினுமாம். தடம் - மலை. கொவ்வை - முதலாகு பெயர். செவ்வாய் என்றதனால் கொவ்வைக்கனி யெனப் பொருள்கொண்டாம்.)

காருறுகண்ணியரைய்புலனாற்றங்கரைமரமாய்
வெருறுவேளைவிடுதிகண்டாய்வினங்குத்திருவா
ருருறைவாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
வாருறுபூண்முலையாள்பங்கவென்னைவளர்ப்பவனே.

(ப - னா.) வினங்கும் - பிராசிக்கின்ற, திருவாரூர் - திருவாரூரின்கண், உறைவாய் - வாசம் பண்ணுவோனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே—, வார் உறு - சச்சணிந்த, பூண்முலையாள் - ஆபரண மணிந்த கந்தர்களை யுடைய உபாதேவியின், பங்க - இடப்பாசத்தை யுடையவனே

என்னை வளர்ப்பவனே - அடியேனை ரக்ஷிப்பவனே, கார் உதாண்ணியர் - கரு
கிரம் பொருத்திய கண்களையுடைய மாசரது, ஐம்புலன் - ஐம்புலவின்பங்களை
பிப, ஆற்றங்கரை மரம்ஆய் - ஆற்றங்கரையிலுள்ள மரம் போன்று, வேர்உறு
வேளை - வேருன்றிநிற்கின்ற என்னை, விடுதி - என்னை விட்டு விடுகின்ற
போ, எ - து.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! மாதரது கைத்தை விரு
ம்பி, ஆற்றங்கரை மரம்போல் நிலைபற்றுழல்வேருயினும், என்னைக் கைவிடுதல்
உனக்குத் தகுதி யன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) வேர்உறுதல் - வேருன்றல். கார் - அழகெனினுமாம், உறு
தல் - மிகுதலுமாம், ஆற்றங்கரை மரத்திற்கு எஞ்சாலமும் அபாயமே யுண்டா
தல்போல, மாதர்மயச்சத்திற் சிக்கி யுழல்கின்ற எனக்கும் சதாகாலமும் அபாய
மேயுண்டாம் என்றற்கு, “காருது கண்ணியவரம்புல னுற்றங்கரை மரமாய்” என்
னார். ஐம்புலன் என்றது-ஐம்புலவின்பங்களை. அது, “கண்டுசேட்டுண்டுயிர்த்
துத் தறியுணம்புலனும், ஒன்டொடி கண்ணையுள்” என்னுந் திருக்குறளானு
முணர்க, என்னை வளர்ப்பவனே என்றமையால் என்னைக்கைவிடுதல் உனக்குத்
தகுதிபன்றென்றவாறாயிற்று. வளர்ச்சதல் எமது தாயாகிய உமாதேவியாரோடு
கூடி, யல்லது துணையாது எனதற்கு “வாருது பூண்முலையாள் பங்கவென்னை
வளர்ப்பவனே” என்றார். (உ)

வளர்கின்றநளின்கருணைக்கையில்வாங்கடிநீங்கியிப்பால்
மிளர்கின்றவென்னைவிடுதலுண்டாய்வெண்மதிக்கொழுந்தொன்
றொளிகின்றநீன்முடியுச்சரகோசமங்கைக்கரசே
தெளிகின்றபொன்னுமின்னும்மன்னதோற்றச்செழுஞ்சுடரே.

(ப - னா.) வென் - வெள்ளிய, மதிக்கொழுந்து ஒன்று - ஒர்துணம்பிறை
ச்சந்திரன், ஒளிகின்ற - பிரகாசிக்கிற, நீன்முடி - நீண்ட சடை முடியையு
டைய உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே, தெளிகின்ற - உருகிதொளிர்தாடு
கின்ற, பொன்னும் - பொன்னையும், மின்னும் - மின்னலையும், அன்ன - ஒத்த,
தோற்றம் - காட்சியையுடைய, செழுஞ்சுடரே - செழுமையாகிய சோதின்கரு
பனே, வளர்கின்ற - விருத்தியடையாநிற்கிற, நீன் - உனது, கருணைக்கையில் -
கிருபையாகியகையினால், வாங்கவும் - என்னை வளைத்துப் பிடிக்கவும், நீங்கி -
விலகி, இப்பால் - இத்தப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையில், மிளர்கின்ற - மிக்குவிளங்குந்
தெளிகின்ற, என்னை - அடியேனை, விடுதி - கைவிடுகின்றதாயோ, எ - து.

(ச - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! உன் கருணைப்படியை நா
வைக்கொண்டு என்னை வளைக்கவும்-அடிப்படாமல் விலகி இத்தப் பிரபஞ்சத்தில்
உழலாநின்றேறையினும் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) இறைவனது கருணை எங்காளும் குறையாமல் வளர்க்து வருதலால் “வளர்கின்ற நின்கருணை” என்றார். நீண்டமுடி அரகே என இயைக்க, தெளிவின்றபொன் - உருகிக்கண் விட்டாடும் பொன். மேனியெனனது சோற்றம் என்றமையால், பொன்னித திருமேனிக்கும், மின்னை வீழ்சடைக்கும் உவமையாகக் கொள்ச. இதனை, பொன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மேனிப் பொலிந்திலங்கு, மின்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணம் வீழ்சடை” பென்னும் சேரமான் பெருமானையனார் திருவாக்கானு முணர்க (ச)

செழிகின்றதீப்புருவிட்டிழிற்சின் மொழியாரிற்பன்னார்
வீழுகின்றவென்னைவிடுதிகண்டாய்வெறிவாயறுகால்
உழுகின்றபூமுடியுத்தரகோச மங்கைக்கரசே
வழிநின்ற நின்னொருமுகமுதாட்டமறுத்தனனே.

(ப - னா.) வெறிவாய் - மணம் வீசுகின்ற வாயையுடைய, அறுகால் உழுகின்ற - வண்டிகள் கிண்கின்று, பூ - மலர்களையணிந்த, முடி - திருமுடியையுடைய, உத்தரகோச மங்கைக்கரசே—, வழிநின்றது-வழியில்நின்றது, நின்னொருள் - உன்னருளாகிய, ஆர்அமுது - அரிய அமிர்தத்தை, ஊட்ட - நீ உணர்பிக்கவும், மறுத்தனன் - அதனை தாழ்த்தினான், செழிகின்ற - விருத்தியடைகின்ற, தீ - நெருப்பினிடத்து, புரு-பிரவேசித்தி, விட்டிலின்-விட்டிற் பறக்கபோல, சில் மொழியாரில் - திருந்தா மொழியையுடைய மாதரிடத்து, பல் நான் - பல நான், விழுகின்ற - வீழ்ந்து நசிக்கின்ற, என்னை - அடியேனே, விட்டிழி - கைவிட்டி விடுகின்றயோ—, எ - று.

(க - னா.) திருவத்தரகோச மங்கைக்கரசே. - நான் தீயில் வீழ்ந்து நசிக்கின்ற விட்டிற் பூச்செயப்போல மாதர் மயக்கத்தில் வீழ்ந்து நசிக்கின்றவனும், உன் திருகருளாகிய அமிர்தத்தை நீயே பருகு விக்கவும் அதனை மறுப்பவனுமாயிருந்தாலும் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) விட்டில்-விளக்கில் விழுந்தழியும் ஓர் சிறு பறவை விசேடம். இது உருவத்தால் நசிப்பது. இதனைச் சலபம் என்றும் பதங்கம் என்றும் கூறுவர் வடநாலார். சின்மொழி - நிரம்பாமொழி. வெறி - சன் எனினுமாம். ஆறுகாலுடையதாதலால் வண்டை அறுகால் என்றார். பூ என்றமேனும் இறைவர் சூக்குகொன்றைமலர் விருப்பமாதலால் அதனையே கொள்ச. “விலவமுடன் கொன்றைமலர் சங்காற்கு ரேயம்” என்பது புட்பவிதி. வெறி வாய் பூ, அறுகாலுமு கின்ற பூ என்றியைப்பினுமாம். வழி - செடப்புறும் தீ நெறி வழிநின்ற என்றது - தீயவழியிற் செல்லவொட்டாது நின்ற என்றபடி. வழிநின்ற உண்பிக்க என இயையும். அமுதுட்ட மறுப்பது - என் தீவினைப்பயன் என்றற்கு “நின்னருளாமுதுட்ட மறுத்தனன்” என்றார், எ - வியப்பு. (இ)

மறுத்தனையானுன்னருளியாமைவிலென்மணியே
வெறுத்தெனையீவிட்டிடுதிகண்டாய்வினையின்றொகுதி
ஒறுத்தெனையாண்டுகொளுத்தாகோசமங்கைக்கரசே
பொறுப்பரன்றேபெரியோர்கிறுநாய்கடம்பொய்யினையே.

(ப - னா.) உத்தரகோசமங்கை - அரசே - சிறுவத்தரகோசமங்கைக்
கரசனே, சிறுவர்கள் கமபொய்யின - உத்தரகோசமங்கைவரது பொய்யொ
மூக்கங்கை, பெரிப்பார் - பெரியவர், பொறுப்புர் - அன்றே - பொருத்தருள்வால்
வர, யான் - நான், அறிபாமையில் - அஞ்ஞானத்தால், உன் அருள் உன் திரு
வருளை, மறுத்தனன் - தடுத்தன், என் மணியே - என் பாணிக்கமே, (அதனை
முன்னிட்டு நீ எனனை வெறுத்த - நீயென்னை வெறுத்து, விட்டிடுதி - திரு
வருள்புரியா தொழிந்துவிடுகின்றனையோ, (மறநென்னெனின்) வினையின்
தொகுதி ஒறுத்து - என் கர்ம சஜ்ஜங்கைக் கெடுத்து, என்னை ஆண்டுகொள் -
என்னை யாண்டுகொள்ள வேண்டும். எ - று.

(க - னா.) திருவத்தரகோசமங்கையுள்வீற்றிருத்தருள்சிவபெருமானே!
எனது அறிபாமைமால் உன் கருணமித்தத்தை மறுத்தேனாயினும், என்னைக்
கையிடுதல் உனக்குத் தர்மமன்று, சிறியோர்கள் செய்யு பிழைகளைப் பெரி
யோருடைய நீ பொறுப்பதே தகுதியென்பதாம்.

(வி - னா.) அறிபாமை - உணராமையெனினுமாம். என்வினைக் கெல்லு
யில்லை யென்றற்கு “வினையின்றொகுதி” என்றார். பொய் என்றது ஈண்டு
குற்றத்தை வினைவித்து நின்றது. அன்று - ஏ - அசைகள். (க)

பொய்யவனேனைப்பொருளெனவாண்டொன்றுபொத்திக்கொண்ட
மெய்யவனேவிட்டிடுதிகண்டாய்விடமுண்மிடற்று
மையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
செய்யவனேசிவனேசிறியென்பவந்தீர்ப்பவனே.

(ப - னா.) விடம் - விஷத்தை, உண் - உண்டு, மிடற்று - கண்டத்தி
னிடத்தில், மையவனே - கருநிறத்தை அடையாளமாக வைத்தவனே, மன்னும் -
நிலைபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசே - உத்தரகோசமங்கை யென்னும்
கோத்திரத்தலைவனே, செய்யவனே - கடுவு நிலையுள்ளவனே, சிவனே - மங்கை
கரசனே, சிறியென்பவம் தீர்ப்பவனே - சிறியெனது பிறவிரோயை யொழிப்ப
வனே, பொய்யவனேனை - பொய்யானாகிய வென்னை, பொருள்என - துவனும்
ஒரு பொருட்டன்மை யுடையானென்றெண்ணி, ஆண்டு - ஆண்டருளி, ஒன்று
பொத்திக்கொண்ட - என் பாபகர்மமாகிய ஒன்றையும் மறைத்துக் கொண்ட,
மெய்யவனே - உண்மையனே, விட்டிடுதி - அடியெற்குக் கிருஷ்ணசுய்யாவம்
விட்டுவிடுகின்றனையோ. எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே! பொய்பனுகிய என்னையும் ஓர் பொருளாகவெண்ணி ஆட்டுகொண்ட உண்மைப்பொருளானவனே! என்னைக்கைவிடத் தருதியன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) செய்யவனே என்பதற்குச் செம்மைபாகிய நிறத்தையுடையவனே எனினும், ஒன்று பொத்திக்கொண்ட மெய்யவனே என்பதற்கு-ஒப்பற்ற தாகிய முத்தியைக் கொடாது மறைத்துக்கொண்ட மெய்யவனே எனினும் அமையும். செம்மை - ஐடுநிலைமை. (எ)

தீர்க்கின்றவாறென்பிழையெனின்சீரருளென்கொலென்று
வோர்க்கின்றவெண்ணிவிடுதிகண்டாய்விரவார்வெருவ
ஆர்க்கின்றதார்விடையுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
ஈர்க்கின்றவஞ்சொடச்சம்வினையேனையிருதலையே.

(ப - னா.) விரவார் - பகைவர், வெருவ-அஞ்சும் உண்ணம், ஆர்க்கின்ற - கர்ச்சிக்கின்ற, தார் - கிண்கிணி மாலையணிந்த, விடை - இடபவாகநத்தை யுடைய, உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோச மங்கையிலிருப்பவனே, அஞ்சொடு அச்சம் - பஞ்சேந்திரியங்களும் (அவற்றால் வினையும்) பயமும், வினையேனே - தீவினையினேனே, இருதலை - இருபுரத்தும் நின்று, ஈர்க்கின்ற - இழுக்கின்றன, (ஆகையால்) என் பிழையை - என் குற்றங்களை, நின் சீர் அருள் தீர்க்கின்ற ஆறு - உன் சிறந்த அருளானது பொறுக்கும் விதம், என் கொல் என்று - எப்படியோவென்று, உேர்க்கின்ற என்னை - (அவ்வியசார்த்தால்) மனம் புழுங்குகின்ற அடியேனே, விடுதி - கைவிடுகின்றனையோ. எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே! என் குற்றங்களை உன் திருவருளானது எவ்வாறு நீக்குமோ வென்று மனப்புழுங்குகின்ற என்னை, ஐம்புலவாசையும் அச்சமும் இருபக்கத்திலும இழுக்கின்றன, ஆதலால் என்னைக்கைவிடுதல் உனக்குத் தருதியன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) வோர்த்தல் - தேகம் வியர்த்தல் எனினும் பொருத்தம். விரவார் - கைவாசவர், (பகைவர்). தார் - இது இடபத்துக்குச் சிறந்த ஆபரணமான லால், “தார்விடை” என்றார். ஆர்த்தலை தாருக்காயினும் விடைக்காயினும் அடையாக்கி யுரைத்துக்கொள்க. விடை அரசே என இயைக்க, அஞ்ச - ஐந்து. (ஐம்புலவாசை). அஞ்சொடச்சம் இருபுற நின்றுமுத்தற்குக் காரணம் என்வினை பென்றற்கு, “ஈர்க்கின்ற வஞ்சொடச்சம் வினையேனே யிருதலையே” என்றார். (அ)

இருதலைக்கொள்ளியினுள்ளெழும்பொத்துநினைப்பிரித்த
விரிதலையேனவிடுதிகண்டாய்வியன்முவுலகுக்
கொருதலைவாமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
பொருதலைமூவிலைவல்வலனேந்திப்பொலிவனே.

(ப - னா.) வியன் - பெருமை பொருத்திய, முடிவானது - திரிசூலம் களுக்கும், ஒரு தலைவா - தனித் தலைமைக்கடவுளே, மன்னும் - கிண்பெற்ற, உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோச மங்கைப்பதிவாதனே, பொரு - போர்க்குரிய, தலை - தனியோடு கடைய, மூவிலை - மூன்று இலை வடிவினதா கிய, வேல் - குலத்தை, வலன் எந்தி - வலப்பக்கத்தில் தாங்கி, பொலிபுகளே - விளங்குகின்றவளே, இருதலை கொள்ளியின் உன் - இருதலைக் கொள்ளியினுள் னே யாப்பட்ட, ஏறம்பு ஒத்து - ஏறம்பைப்போல, நினை பரிந்த - உன்னை விட்டு நீங்கின, விரிதலையேன - அவிழ்ந்து விரிந்த தலைவையுடைய என்னை, வீடுதி - ஆட்கொள்ளாமல் கைவிடுகின்றனையோ. எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! இருதலைக் கொள்ளியி னுன்னே அகப்பட்டு வருந்துகின்ற ஏறம்பைப்போல, உன்னை விட்டு வருந்து கின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்மென்பதாம்.

(வி - னா.) இருதலைக்கொள்ளி - இரண்டு பக்கத்திலும் திப்பற்றிய கொள்ளி விரிதலையேன - என்னது - தலைகளைப் பிரித்ததனால் அலங்கோலமாய்த் திரியுமியல்புடையவை. மூவிலை வேல் - முத்தலைச் சூலம் (திரிசூலம்) (க)

பொலிகின்றநின்றாள்பு துதப்பெற்றாச்சகையைப்போக்கப்பெற்று
மெலிகின்றவென்னைவிடுதிகண்டாயளிதேர்விரரி
ஒலிநின்றபூம்பொழிலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
வலிநின்றதிண்சிலையாலெரித்தாய்புரமாறுபட்டே.

(ப - னா.) அளி - வண்டினங்கள், தேர் - ஆராய்ந்து பாடுகின்ற, வினரி ஒலிநின்ற - வினரியிசையின் ஒலியானது இடைபடாது நிலை பெற்றிருக்கிற, பூபொழில் - பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே - திருவுத் தரகோச மங்கைக்கடவுளே, மாறுபட்டு - பகைத்து, புரம் - முப்புரங்களை, வலி நின்ற திண்சிலையால் - வலிமை நிலைத்த திடமான வில்லினால், எரித்தாய் - அழித்தவனே, பொலிகின்ற - விளங்குகின்ற, நின் தான் - உன் திருவடிவளில், புகுதப்பெற்று - அடைக்கலமடையப் பெற்றும், ஆக்கையப்போக்கப்பெற்று - சரீரத்தின் பயணப்பெறாமல் விட்டு, மெலிகின்ற - இடக்கின்ற, என்னை - அடியேனை, வீடுதி - கை விடுகின்றனையோ. எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! உன் திருவடியையடைத் தும், இம்மாதடப் பிறப்பினாலடைபவென்றும் பயணமடையாமல், வீணாகக் காலங்கழித்து மெலியா நின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்கு நீதியன்றென்ப தாம்.

(வி - னா.) ஆக்கையைப் போக்கல் - சரீரமெடுத்ததனாலடையவேண்டும் பயணமடையாமல் வீணிலே காலங்கழித்தல். அளி - வண்டு, வினரி - ஏழி சையினொன்று. “வலி நின்ற திண்சிலை” என்றும் மேலூரையே நினைந்த வால்.

மாறுபட்டஞ்சென்னைவஞ்சிப்பயானுன்மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட்டேனைவிடுதிகண்டாய்வினையேன்மனத்தே
ஊறுமட்டே மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
நீறுபட்டேயொளிகாட்டும்பொன்மேனிநெடுந்தகையே.

(ப - ரா.) வினையேன் மனத்து-திவினையையுடையவனாகிய கென் மனத்தின் கண், ஊறும் - சுரக்கின்ற, மட்டே - தேனே, மன்னும் - நிலபெற்ற, உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோச மங்கையென்னும் சலத்துக் கதிபனே, நீறுபட்டு - திருகெண்ணீற்றில் பூசப்பட்டு, ஒளி காட்டும் - ஒளியைச் செய்கின்ற, பொன்மேனி - பொன்போலும் திருநீளியை யுடைய, நெடுத்தகையே - பெருங் குணத்தையுடையவனே, அந்த - ஐம்பொறிகள், மாறுபட்டு - பகைத்து, என்னை வஞ்சிப்ப - என்னை வஞ்சிக்கலால், யான் - நான், உன் - உனது, மணு - வீரக்கமலணிந்த, மலர் - சாமரை மலரையொத்த, தான் - திருவடிக்கு, வேறு பட்டேனை - அயலாயினேனே, விடுதி - , எ - று.

(ச - ரா.) மணி - அடகு எண்ணும் பொருத்தும் திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! பஞ்செந்திரியங்கள் என்னை மஞ்சித்தலால் உன் திருவடிசுளக் கயலானேன். ஆயினும் என்னைக் கைவிட்தல் உனக்குத் தகுதியன்மென்பதாம்.

(வி - ரா.) வஞ்சித்தலாவது - இன்பஞ் செய்வதுபோல விடயங்களை நெடுத்தகை - அன்மொழித்தொகை. துக்ரவீத்துப் பிறவித் துன்பத்துக் குரியனஞ் குசல்.

(கக)

நெடுத்தகையென்னையாட்கொள்ளயானைம்புலன்கள் கொண்டு
விடுத்தகையேனைவிடுதிகண்டாய்விவார்வெருவ
அடுத்தகையேல்வல்லவுத்தரகோச மங்கைக்கரசே
கடுத்தகையேனுண்ணுந்தெண்ணீரமுதப்பெருங்கடலே.

(ப - ரா.) விவார் வெருவ - பகைவர் அஞ்சும்படி, அடுத்தகை - கொல்லுத் தன்மையுள்ள, கேல் வல்ல - வேற்போரில் வல்லவனாகிய, உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசே-உத்தரகோச மங்கைப்பதியுள் வீற்றிருந்தருள் பவனே——, கடுத்தகையேன் - கொடிய குணத்தை யுடையவனாகிய நான், உண்ணும் - பருகு தற்குரிய, தென் நீர் - தெளிந்த குணத்தை யுடைய, அமுதப் பெருங்கடலே - பெரிய அமிர்த சாகரமே, நெடுத்தகை - பெருங் குணத்தை யுடையோய், நீ என்னை ஆட்கொன்ன - நீ யென்னை யடிமை கொண்டருளவும், யான் - நான், ஐம்புலன்கள் கொண்டு - ஐம்புலவாசையைக் கொண்டு, விடுத்தகையேனை - (அதனால் உன்னை விடும்) இயற்கையை யுடையவனாகிய என்னை, விடுதி - கைவிடுகின்றனையோ. எ - று.

(ச - ரா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! நீ யென்னை வலியத்தமிழ் தாட்சென்னவும், நான் ஐம்புல துக்ரச்சியினுசையால் உன்னை விட்டே. நீக்கு

மியல்புடையேன், ஆயினும் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்றென்பதாம்.

(௧௬)

கடலினுணையங்கியாங்குள் கருணைக்கடலினுள்ளம்
விடலரியேனை விடுதிகண்டாய்விடலில்லடியார்
உடலிலமேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
மடலின்மட்டேமணியேயமுதேயென்மதுவெள்ளமே.

(ப - னா.) விடல்இல் அடியார் - உன் திருவடியை விடுதலில்லாத மெய்யடியாரது, உடல் இல்லமே மன்னும் - இருதயமாகிய வீட்டின்கண்ணே நிலைபெற்றிருக்கின்ற, உத்தரகோசமங்கைக் கரசே - திருவத்தரகோச மங்கையில் வீற்றிருக்கும் பரமபதியே, மடலின் மட்டே - பூவிதழ்களில் நீன்றவழியுத்தேனே, மணியே - மாணிக்கம், அமுதே - அமிர்தமே, என் மதுவெள்ளமே - என்மதுப்பெருக்கே, கடலினுள் - கடலில், நாய் நக்கிய ஆங்கு - நாய் நக்கினது போல, உன்கருணைக்கடலின் - உன் கருபாசாகரத்தில், உள்ளம் - மனம், விடல்அரியேனை - விடுதலரிதாகிய வெண்ணை, விடுதி - கைவிடுகின்றனையோ, எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக் கரசனே ! கடலில் நாய் நக்குவது போல, உன் கருணைக் கடலில் சிறிதும் மனம் பதியாத என்னையும் கைவிடுதல் உனக்குத்தகுதி யன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) நக்கியாங்கு என்பதில் நிலைமொழி யீற்றகரம் தொகுத்தல். விடலரியேன் என்பதில் - அருமை இன்மை குறித்து நின்றது. உடல் - சரீரம். அது இங்கு மனத்துக் காயிற்று. அடியாரைப்பித் தேற்றலால் 'மதுவெள்ளமே' என்றார். மது - கள், உள்ளம் விடலரியேனை யென்றது - மனமுத்தரத என்னை யென்றவாறு.

(௧௭)

வெள்ளத்துணாவற்றியாங்குன்னருள்பெற்றுத் துன்பத்தின்றும்
விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண்டாய்விருப்பும்படியார்
உள்ளத்துள்ளாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
கள்ளத்துளேற்கருளாய்களியாதகளியெனக்கே.

(ப - னா.) வெள்ளத்துள் - நீர்ப் பிபருக்கின் கண் ணிருந்து கொண்டு, நாவற்றியாங்கு - நா அதைப் பருகும் வகையறியாத நாவாட்செயடைத்தாற் போல, உன் அருள்பெற்று - உன் திருவருள் பெற்றிருந்தும், துன்பத்த - துன்பத்தினின்றும், இன்றும் விள்ளக்கிலேனை - இப்பொழுதும் நீற்கும் வகையின்ன தென்றறியாத என்ன, விடுதி - கைவிடுகின்றனையோ, விரும்பும் அடியார் விரும்புகின்ற அடியாருடைய, உள்ளத்து உள் ஆய் மன்னும் - மனத்தினுள்ளே நிலைபெற்றிருக்கின்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கரசே - திருவுத்தரகோச மங்கைப் பதியானே, கன்னத்துனென் எனக்கு - வஞ்சகத்தை யுடையதுகூறிய எனக்கு, களிபாதகளி அருளாய் - ஒருக்காலும் கண்டறியாத களிப்பை அருளும்படியாய், எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக் கரசனே ! ஒருவன் நீர்ப்பெருக்கிச்
கின்றும் அதனைப்பெருகித் தாகவிடாய்த் தணியாமல் நாவறண்டாற் போல, உன்
திருவருளைப் பெற்றிருந்தும், அசுனை துர்த்தறியாதவனாகத் துன்பத்தினிற்
றும் நீங்காத என்னைக்கைவிடுத்தல் உனக்குத் தகுதியன்று. யான் எப்போதுங்கண்
டறியாத பெருங்களிப்பைத் தந்தருள்க என்பதாம்.

(வி - னா.) களியாதகளி - என்றும் கண்டறியாத பெருங்களிப்பு. நாவற
றியாங்கு என்பதில் நிலைமொழியீற்றகரம் தொகுத்தல். கள்ளத்துளேற்கு என்
பதில் குசாரியை, உன் - மனம். (கச)

களிவந்தசிகந்தையொடுன் கழல்கண்டுக்கலந்தருள
வெளிவந்திலேனைவிடுதிகண்டாய்மெய்ச்சுடருக்கெல்லாம்
ஒளிவந்தபூங்கழலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
எளிவந்தவெத்தைபிரானென்னை யாளுடையென்னப்பனே.

(ப - னா) மெய் - உண்மையான. சுடருக்கு எல்லாம் - ஒளி கட்டுக்
லாம், ஒளிவந்த - மேலான ஒளியைத்தந்த, பூங்கழல் - அழகிய வீரகண்டை
ணிந்த திருவடிமையுடைய, உத்தரகோச மங்கைக்கரசே - திருவுத்தர கோசமங்
கைப்பதிநாதனே, எளிவந்த - எனக்கொளிதிற கிடைத்த, எங்கைபிரான் - எமது
தந்தையாகிய உபகாரகனே. என்னை ஆள் உடை என் அப்பனே - என்னையடி
மையாகக்கொண்ட என்னப்பனே, களிவந்த சிந்தையொடு - மகிழ்வாடுகூடிய
என்மனத்தோடு, உன்கழல் கலந்தருள கண்டும் - உன் திருவடி நீழலிற்கலந்தரு
ளக் கண்டும், வெளிவந்திலேனை - வெளிப்படாத என்னை, விடுதி - என்னைவீடு
கின்றனையோ. எ - து.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக் கரசனே ! உன் திருவடியானது என்
னைக் கலந்தருளக் கண்டும் அசுனை அடையும் வகையறியாத என்னைக் கைவிடு
தல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பதாம்.

(வி - னா.) சுடருக்கு எல்லாம் என்றது - மூச்சுடருக்கும் என்றபடி.
மூச்சுடர் - சோம ரூரி யாக்கினிகள். ஒளிவந்த - ஒளியிற் சிறந்த என்றலும்
பொருத்தும். ஒளிகந்த அரசே என இயைக்க, பூங்கழல்-தாமரைடலர் போன்ற
பாதமென்பது மொன்று. (கடு)

என்னையப்பாவஞ்சுவென்பவரின் நினைந்தெய்த்தலைத்தேன்
மின்னையொப்பாய்விட்டிடுதிகண்டாயுவமிக்கின்மெய்யே
உன்னையொப்பாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
ஆன்னையொப்பாயெனக்கத்தனொப்பாயென்னரும்பொருளே.

(ப - னா.) உவமிக்கின் - உவமித்துச் சொல்லுமிடத்து, உன்னை ஒப்
பாய் - உன்னைவியே நிகர்ப்பாய், மெய்யே - இது உண்மையே, மன்னும் - நிலை
பெற்ற, உத்தரகோச மங்கைக் கரசே - திருவுத்தரகோசமங்கைப் பதிநாதனே.

எனக்கு அன்னையொப்பாய் - எனக்குத் தாய்க்குச் சமானமானவனே, அத்தன் ஒப்பாய் - தந்தைக்குச் சமானமானவனே, என் அரும் பொருளே - எனக்குக் கிடைத்தற்கரிய பொருளே, என்னை - அடியேனே, அப்பா அஞ்சல் என்பவர் இன்றி நின்று - அப்பா பயப்படாது பென்று சொல்வாரில்லாமல் நின்று, எய்த்து அலைந்தேன் - இளைத்துத் திரிந்தேன், மின்னை ஒப்பாய் - மின்னலை பொத்திருப்பவனே, விட்டிடுதி - கைவிடுகின்றனையோ (விடாதருள்புரிவாய்).

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! என்னை யாதொன்றும் அஞ்சவேண்டாமென்று சொல்லுபவரில்லாமல் இளைத்தலைந்தேன். ஆதலால் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்மென்பதாம்.

(வி - னா.) ஆன்மாக்களுக்கு அழியாத் தாய்தந்தையராவான் அம்மையப் பனுகிய சிவபெருமானாலால், “ அன்னை யொப்பாயெனக் கத்தொப்பாய்” என்றார். “ உவமிச்சின் மெய்யேயுன்னை யொப்பாய்” என்றதனால் இறைவனுக்கு நிகராவார் வேறொருவருமில்லை பெண்பது பெறப்பட்டது. “ தாமே தயக் கொப்பு மற்றில்லவர்” என்றார் திருக்கோவைவாரினும். (கக)

பொருளே தமியேன்புகலிடமே கின்புகழிகழ்வார்
வெருளேயெனை விட்டிடுகிகண்டாய்மெய்ம்மையார் விழுங்கும்
அருளேயணிபொழிலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
இருளேவெளியேயிகபரமாகியிருந்தவனே.

(ப - னா.) மெய்மையார் விழுங்கும் - உண்மையன்புள்ள அடியார்களா லுண்ணப்பட்ட, அருளே - அருட்களியே, அணிபொழில் - அழகிய சோலை குழந்தை, உத்தரகோசமங்கைக்கரசே - திருவுத்தரகோச மங்கைப்பதிவாதனே, இருளே - அந்தகாரமே, வெளியே - ஒளியே, இகபரம் ஆதி இருந்தவனே - இம்மை மறுமைகளின் பயனாயிருந்தவனே, பொருளே - உண்மைப்பொருளானவனே, தமியேன் புகலிடமே - தனியேனானுக்கு அடைக்கலஸ்தானமே, நின் புகழ் இகழ்வார் - உனது கீர்த்தியை நிந்திப்பவர்களுக்கு, வெருளே - அச்சத் துக்கேதுவா யிருப்பவனே, என்னை விட்டிடுதி - அடியேனைக் கைவிடுகின்றனையோ, எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! எனக்குண்மைப் பொருளும் புகலிடமும் நீயே யாதலால், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்மென்பதாம்.

(வி - னா.) பொருள் - சத்து (மெய்), இறைவன் இருளாயிருப்பது தன்னை அடைபாதாரக் கெனவும், வெளியாயிருப்பது தன்னை அடைந்தாரக் கெனவும் பொருள் சொக்க.

இருந்தென்னை யாண்டுகொள்விற்துக்கொளொற்றிவையென்னிலல்
 விருந்தினனேனைவிடுதிகண்டாய்மிக்கஞ்சமுதா [லால்
 அருந்தினனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
 மருந்தினனேபிறவிப்பிணிப்பட்டுமடங்கினர்க்கே.

(ப - ரா.) மிக்கஞ்ச - கொடுமை மிகுந்தவிடத்தை, அமுத ஆ அருந்
 தினனே - அமுதாகப் புசித்தவனே, மன்னும் - நிலபெற்ற, உத்தரகோசமங்
 கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோச மங்கைப்பதிநாதனே, பிறவிப்பிணிப்பட்டு
 மடங்கினர்க்கு - பிறவியாகிய கோயிலகப்பட்டு முடங்கிக் கிடந்தவர்க்கு,
 மருந்தினனே - ஓளவுச்சுருபமாயிருப்பவனே, இருந்து - என் எதிரில் எழுந்தரு
 ளியிருந்து, என்னை ஆண்டுகொள் - என்னையாட்கொள்வாய், விற்துக்கொள் -
 விக்ரயஞ்செய்து கொள்வாய், (அல்லது) ஒற்றிவை - அடைமானத்தைப்பாய்,
 என்னின் அல்லால் - என்று இவ்வாறு சொல்லுவதன்றி, (வேறு யாதுஞ்சொல்
 லத் தெரித்தேனில்லை) விருந்தினனேனை-(உன்கிருபைக்கு) அந்நியனான என்
 னே,விடுதி-(எவ்விதத்தேனும் ஆட்கொள்ளாமல்) கைவிடுகின்றனையோ. -எறு.

(க - ரா.) திருவுத்தரகோசமங்கைக்கரசனே ! என்னை யாண்டுகொள்,
 விற்துக்கொள், ஒற்றிவைத்துக்கொள் என்பேனன்றி வேறென்ன செய்யக்கடவெ
 ன், இத்தன்மையேனைக் கையிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்றென்பதாம்.

(வி - ரா.) ஒற்றிவைத்தல் - அடைமானம் வைத்தல், விருந்தினன் -
 புதியன் (அயலான்). இறைவன், ஆன்மாக்களை எவ்வகையாலும் ஆளுதற்குரிய
 ன் ஆதலால் “என்னை யாண்டுகொள் விற்துக்கொள் ஒற்றிவை” என்றார். இத்
 தால் இறைவனது சுதந்திரத்துவம் விளங்குகின்றது. சுதந்திரத்துவம் - தன்
 வயத்தினால், இது இறைவனுடைய எண்குணங்களுள் ஒன்று.—எண்குணங்
 களாவன :—தன்வயத்தினால், தாயவுடம்பினனாக, இயற்கையுணர்வினனா
 சல், மூற்றுமுணர்ச்சல், இயல்பாகவே பாசங்களி னீங்குதல் பேரருளுடைமை,
 முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்பன. (கஅ)

மடங்கெவ்வல்லினைக்காட்டைநின்மன்னருட் டிக்கொளுவும்
 விடங்கெவ்நன்னைவிடுதிகண்டாயென்பிறவியைவே
 ரொடுங்கினர்தாண்டுகொளுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
 கொடுங்கரிக்குன்றுரித்தஞ்சுவித்தாய்வஞ்சிக்கொம்பினையே.

(ப - ரா.) உத்தரகோச மங்கைக்கரசே - உத்தரகோசமங்கைப் பதிநாத
 னே, கொடுங்கரிக்குன்று உரித்து - கொடுமைநிறைந்த மலைபோன்றயானையை
 யுரித்து, வஞ்சிக்கொம்பினே அஞ்சுவித்தாய் - வஞ்சிக்கொடிபோல்பவனாகிய
 உமாதேவியாரையஞ்சுர்படி செய்தவனே, என்னை வல்லினைக்காட்டை - எனது
 வலிய வினையாகிய வனத்தை, மடங்க - அழியுப்படி, நின் - உனது, மன்-நிலை
 பெற்ற, அருள் - திருவருளென்கிற, தீகொளுவும் - கொருப்பினால் எரிக்கின்ற,

விடங்க - கட்டழகனே, என்பிறவியை - என்பிறப்பை, வேரொடும் களைந்து - வேருடன் பறித்து, ஆண்டுகொள் - என்னை யாண்டுகொள்காயாக. எ - று.

(க - ரை.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! என் வல்வினையாகிய காட்டை உனதருளாகிய நெருப்பாலெரிப்பவனே ! என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பதாம்.

(வி - ரை.) கொடிமுதலிப கொடுத்தொழிலைச் செய்யுங்கால் எண்ணுநின் அஞ்சுதல் மாதர்க்கியற்றையாசலால், “கரிக்குன்றுரித்து அஞ்சுவித்தரய் வஞ்சிக்கொம்பினே” என்றார். விடங்கம் - அழகு. கொடுங்கரிக்குன்று என்றது - கணாகரனை, கரிக்குன்றுரித்தாவது - பிரமனை நோக்கித் தவஞ்செய்து சிவபிரானொழிந்த மந்த்ருருவராலும் அழியாவரம்பெற்ற கயமுகாசரன் என்பவன் சாதுக்களை வருத்தி வருகையில், இவனது கொடுங்குடக் கஞ்சிய விவ்ணுகாகிய தேவர்களுக்கும், முனிவர்களும் காசிபிற்பெச்சுது சிவபிரானை அடைக்காலம் புகவும், அங்கும் சென்ற அக்கயமுகாசரனைச் சிவபிரான் பிரளயகாலவருத்திர வருவங்கொண்டு உதைத்துத் தள்ளிப் பிடரியைக் கீறித் தோலை உரித்துப் போரவையா கக்கொண்டார் என்பதை.

(கக)

கொம்பில்லாக்கொடிபோலலாந்தனன் கோமளமே
வெம்புகின் தோலைவிடுகுகண்டாய்விண்ணர் நண்ணுகில்லா
உம்பநள்ளாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
அம்பா மேநிலமேயனலகாலொடப்பானவனே.

(ப - ரை) விண்ணர் நண்ணுகில்லா - தேவர்களும் அடையப்பெருத, உம்பர் உன்னாய் - பரமாகாயத்திலிருப்பவனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோச மங்கைக்கரசே - திருவுத்தரகோச மங்கைப்பதிநாதனே, அம்பாமே - ஆகாயமே நிவண் - பூமியே, அனல்காலொடு அப்பு ஆனவனே - நெருப்பு காற்று என்பவற்றோடு நீருமாயிருப்பவனே, கொம்பர் இல்லா - கொழுகொம்பில்லாத, கொடிபோல் - கொடியைப்போல, அலமந்தனன் - சுழன்றேன், கோமளமே - கோமளருபனே, வெம்புகின்றேனே - இவ்வாறு தவிக்கின்ற என்னை, விடுதி - கைவிடுகின்றனையோ. எ - று.

(க - ரை.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே ! கொழு கொம்பில்லாத கொடிபோலச் சுழன்று வருத்தினேன், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பதாம்.

(வி - ரை.) கொழுகொம்பு - கொடிகன்பற்றியேறிப் பந்தலிற் படர்ச்சற்கடிக் கொம்பு. கொம்பு கொம்பர் என்றது குற்றியலூசரப்போலி. கோமளம் - இளமையழகு, அது இங்கு அந்நையுடைய இறைவனுக்காயிற்று. அலமந்தனன் - என்பதில் பகுதி - அலமா - கோமளம் இளமச்செவ்விய், இங்கு அது அந்நையுடையவனாகியயற்று.

(கௌ)

ஆனைவெம்போரிற்சூழ்ந்தூறெனப்புலனூலையுடைய
 டேனையெந்தாய்விடடிடுதிகண்டாய்வினைவேன்மனத்துத்
 தேனையும்பாலையுங்கன்னலையும்மமுதத்தையுமொத்
 தூனையுமென்பினையும்முருக்காநின்றவொண்மையனே.

(ப - னா) வினையேன் மனத்து - தீவினையை யுடையவனாகிய எனது மனத்தின்கண், தேனையும் - தேனினையும், பாலையும் - பாலினையும், கன்னலையும் - கருப்பஞ் சாற்றையும், அமுதத்தையும் - அமுதத்தினையும், ஒத்து - சிகர்த்து (இனிமையாயிருந்து), ஊனையும் - உடம்பையும், என்பினையும் - (உடம்புக்குள்ளிருக்கிற) எலும்பையும், உருக்காநின்ற - உருகச்செய்கின்ற, ஒண்மையனே - அழகுடையவனே, ஆனை வெம்போரில் - யானையினது வெவ்விய சண்டையில் அகப்பட்ட, சூழ்ந்துறு என - சிறுசெடிகள் அலைவதுபோல, புலனால் - ஐம்புலன்களால் அலைப்புண்டேனே - அலைக்கப்பட்ட என், எந்தாய் - ன்ன எந்தையே, விட்டிடுதி - கைவிடுகின்றனையோ, எ - று.

(க - னா.) அடியேன், மனத்துக்குத் தேன் முதலியவற்றை ஒத்து எலும்பையும் உருகப்பண்ணுகிற நிலைவனே ! யானைப் போலிலகப்பட்ட சிறு செடிகளிலைவதைப்போல, ஐம்புலவாசையால் அலைக்கப்பட்டவனாகிய என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்றென்பதாம். (உச)

ஒண்மையனே திருநீற்றையுத்தூளித்தொளிமிளிரும்
 வெண்மையனே விட்டிடுதிகண்டாய்மெய்யடியவர்கட்
 கண்மையனே யென்றுஞ்சேயாய்பிறர்க்கறிதற்கரிதாம்
 பெண்மையனே தொன்மையாண்மையனே யளிப்பெற்றியனே,

(ப - னா.) ஒண்மையனே - அழகுடையானே, திருநீற்றை உத்தூளித்து - திருவெண்ணீற்றைப் பூசி (அதனால்), ஒளிமிளிரும் வெண்மையனே - ஒளி விளங்காநின்ற வெண்ணீர் நிறத்தையுடையவனே, மெய் அடியவர்கட்கு - மெய்யடியவர்க்கு, அண்மையனே - சமீபமாயிருப்பவனே, பிறர்க்கு என்றும் சேயாய் - பிறருக்கு எக்காலத்தும் தூரமாயிருப்பவனே, அறிதற்கு அரிது ஆம் பெண்மையனே - அறிதற்கரிதாகிய பெண்மையையுடையானே, தொன்மை ஆண்மையனே - பழமையாகிய ஆண்தன்மையுடையானே, அளிப்பெற்றியனே - அளித்தன்மையுடையானே, விட்டிடுதி - கைவிடுகின்றனையோ, எ - று.

(எ - னா.) அழகு முதலாயினவற்றை யுடையவனே ! என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) “ திருநீற்றை யுத்தூளித்தொளியிளிரும் வெண்மையனே” என்றமையால் இறைவனது இயற்கை நிறம் செம்மை பென்பது பெறப்பட்டது. “செந்நிற மேனி வெண்ணீறணிகோன்” என்பது திருக்கோவை

யார். உத்தாளித்தல் - உடம்பு முழுதும் பூசுதல். மேலைச் செய்யுளின் இதுதியில் ஒண்மையனே என்றது அமையாது இச்செய்யுளின் முதலிலும் அச்சொல்லையே எடுத்ததனால் தாம் இறைவனது அழகின் பெருக்கத்தில் அடங்காமை விளக்குகின்றது. சேய்மை - தூரம். (௨௨)

பெற்றதுகொண்டுபிழையேபெருக்கிச்சுருக்குமன்பின்
வெற்றடியேனைவிடுதிகண்டாய்விடினோகெடுவேன்
மற்றடியேன்றனைத்தாங்குநரில்லையென்வாழ்முதலே
உற்றடியேன்மிகத்தேறிநின்றேனெனக்குள்ளாவனே.

(ப - ரா.) என் வாழ்முதலே - எனது வாழ்வுக்கு முதற்பொருளே, உற்ற - உன்னையடைந்து, அடியேன் மிகத்தேறி நின்றேன் - அடியேன் மிகவுத் தெளிந்து நின்றேன், எனக்கு உள்ளவனே - எனக்குள்ளிருப்பவனே, பெற்றதுகொண்டு - அருமையாகப் பெற்ற இவ்வுடம்பைக் கொண்டு, பிழையே பெருக்கி - தவறுகளையே விருத்தியடைவித்து, சுருக்கும் அன்பின் - குறைந்த அன்போடு கூடினமையால், வெற்றடியேனை - வெறுமையாகிய அடியேனை, விடுதி-வைவிடுகின்றனையோ, விடினோ-(அப்படி) கைவிட்டாலோ, செடுவேன்-அழிவேன், அடியேனைத் தாக்குநர்மற்று இல்லை - அடியேனைத் தாக்குவோர் வேறொருவருமில்லை. எ -று.

(க - ரா.) இறைவனே! அரிதாகப் பெற்ற இவ்வுடம்பைக் கொண்டு பிறவிக் கேதுவாகிய சூற்றங்களை விருத்தியாக்கி அன்பில்லாதவனாய்த் திரிநின்றேனாயினும், என்னை ஆதரிப்போர் வேறொருவருமில்லை யாதலால் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பதாம்.

(வி - ரா.) பெற்றது - அருமையாய்க் கிடைக்கப் பெற்றது, (மாதாடசரீரம்). இது கிடைத்ததனால் உய்தற்குரிய நன்னெறியை விடுத்துப் பிறவிக் கேதுவாகிய தீ நெறிக்குட் சென்றழல்கின்றனன் என்பதற்கு, “பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கி” என்றும், உனக்கன்பு செய்யாமையால் வெறுமையேன் என்றற்கு “சுருக்கு மன்பின் வெற்றடியேன்” என்றும் கூறினார். மற்ற பிறதென்னும் பொருளது. உள்ளவன் என்றது அந்தரியாமிபாயிருப்பவன் என்பபடி. (௨௩)

உள்ளானவேநிற்கவில்லனசெய்யுமையற்றுழனி
வெள்ளானலேனைவிடுதிகண்டாய்விவன்மாத் தடக்கைப்
பொள்ளானல்வேழத்துரியாய்புலனின் கட்போதலொட்டா
மொள்ளானவேமொய்க்குசெய்க்குடந்தனைபெறும்பெனவே.

(ப - ரா.) வியன் - மிகவும், மா - பெரிய, தடம் - நீண்ட, கை - துதிக் கையின் கண், பொள்ளல் - துவாரத்தை புடைப்பு, எவ்வேழத்து உடைய - அது

பிபயானியின் தோலை யுடையவனே, புலன் - ஐம்புலங்களும், நின்கண் போதல் ஒட்டா - உன்னிடத்துச் சென்றனாக வொட்டா தனவாகி, கெய்க்குடம் தன்னை ஏறம்பு என - கெய்க்குடத்தை ஏறம்பு மொய்ப்பதுபோல, மெள்ளன மொய்க்கும் - என்னை மெல்லென மொய்த்துக்கொள்ளா நின்றன, (ஆதலால்) உன்னன நிற்க - உண்மையாயினவை விருக்க, இல்லனவே செய்யும் - பொய்யாயினவற்றையே செய்கிற, மையல் துழனி வெள்ளன் - ஆசையாகிய ஒலியோடு கூடிய பெருக்கில் விழுந்தேனாகி, அல்லேனை - உனக்காளல்லேனை, விடுதி - கைவிடுகின்றனையோ. எ - து.

(க - னா) உண்மையானவை விருக்கப் பொய்யானவற்றையே செய்கின்றவருயிலும் என்னைக் கைவிடில் உனக்குத் தகுதி யன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) என்றும் உண்டாதல் மெய்க்கும், இல்லையாதல் பொய்க்கும் உருவமாதலால் அவற்றை உள்ளன இல்லன என்றார். துழனியென்பது வெள்ளத்துக்குச் சாதி விசேடனம், அல் - இருள் எனினுமா. இப்பொருள் கொள்ளுங்கால் அல்லேனை என்பதற்கு அஞ்ஞான விருளை யுடையேன் என்றனாகக். “கெய்க்குடம் தன்னை யெறும்பென” என்ற உவமை புலன்களால் தாம் அரிப்புண்டு வருந்துகதை விளக்கி நின்றது. (உச)

ஏறும்பிடைநாங்கூழெனப்புலனாற்புண்டலந்த
வெறுந்தமியேனைவிடுதிகண்டாய்வெய்யகூற்றொடுங்க
உறுங்கடிப்போதவையையுணர்வுற்றவரும்பரும்பர்
பெறும்பதமேயடியார்பெயராதபெருமையனே.

(ப - னா.) வெய்ய - செடிய, கூற்று - யமன், ஒங்க - ஒங்கும்படி, உறும் - அவன்மேல் வந்த, கடிப்போது அவையே - மணம் பொருத்திய தாமரை மலர்களையொத்த உன் திருவடிகளாகிய அவற்றையே, உணர்வுற்றவர் - அறிந்தவர்களாகி, உம்பர் - தேவர் பதவிகளுக்கும், உம்பர் - மேலாக, பெறும் - சொல்லப்பெற்ற, பதம் ஏய் - மோகப்பதத்தை அடைந்த, அடியார் - உன் அடியவரால், பெயராத - விட்டுக்காத, பெருமையனே - பெருமையையுடையவனே, ஏறம்பு இடை - பல ஏறம்புகட் கிடையே அடப்பட்ட, நாங்கூழ் என - பூதமாக அரிப்புண்டு வருந்தினாற்போல, புலனால் - புலன்களினிடையே யகப்பட்டு, அரிப்புண்டு அரைந்த - அரிப்புண்டு வருந்தின, வெறும் தமியேனை - பசையற்ற வெண்ணை, விடுதி - கைவிடுகின்றனையோ. எ - து.

(க - னா.) கடவுளே! அடியேன் ஏறம்பின் கூட்டத்தினிடையே யகப்பட்டு வருந்துகின்ற நாங்கூழ்போல, ஐம்புலன்களினிடையே யகப்பட்டு வருந்துகின்றேன், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) நாங் கூழ் - பூதாகம். (நாகப்பூச்சி) இது மண்ணுளிருப்பதாகிய தூவகைக் கிருமி. “வெய்ய கூற்றொடுங்க வுறும்” என்ற குறிப்பால் கடிப்போது திருவடியை யுணர்ந்திற்று. கடி - மணம். (உரு)

பெருநீரற்சிறுமீன் துவண்டாங்குநினைப்பிரிந்த
வெருநீர்மையேனைவிடுகெண்டாய்வியன் கங்கைபொங்கி
வருநீர்மடுவுண்மலைச்சிறுதோணிவடிவின்வெள்ளைக்
குருநீர்மதிபொதியுஞ்சடைவான்க்கொழுமணியே.

(ப - ரா.) வியன் - பெரிய, கங்கை - சங்கராதிபினது, பொங்குவரும் நீர் - பொங்கிவருகின்ற நீருள்ள, மடுவுள் - மடுவினிடத்து, மலை - சமோதரணையுடைய, சிறு தோணிவடிவின் - சிறிய புணையின் வடிவம்போல, வெள்ளைக் குரு - வெண்ணிறமுள்ள, நீர் - தன்மை பொருந்திய, மதிபொதியும் - பிறைச் சந்திரன் தவழ்கின்ற, சடை - சடாபாரத்தையுடைய, வானக்கொழுமணியே - சிதாகாயத்தில் விளங்குகின்ற செழியமாணிக்கமே, பெருநீர்-மிருத்த நீரானது, அற - வற்றிப்போக, சிறுமீன் - துவண்டாங்கு - (அங்கீரிவிருத்த) சிறுமீன்கள் துடித்தாற்போல, நினைப்பிரிந்த - உண்ணப்பிரிந்த, வெருநீர்மையேனை - தஞ்சு மியற்கையுள்ள என்னை, விடுதி-கைவிடுகின்றனையோ, ஏ - து.

(க - ரா.) சடவுளே ! பெருநீர்வற்றிப் போதலும் அகிலிருத்த சிறுமீன் கள் துடித்தாற்போல உண்ணப்பிரிந்து துடிக்கின்றேன், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பதாம்.

(வி - ரா.) சிவபெருமானது சடாபாரத்திலிருந்திற கங்கையின்மீது பிறை அணியப்பட்டிருப்பது ஒரு மடுவில் தோணியொன்று மிசப்பதுபோலத் தோன்றுதலால் "வியன்கங்கை பொங்கிவரு நீர் மடுவுண் மலைச் சிறுதோணி வடிவின் வெள்ளைக் குருநீர் மதிபொதியும் சடை" என்றார். துவண்டாங்கு என்பதில் நிலமொழியீற்றகரம் தொகுத்தல். வெருவர் நீர்மை என்பது வெருநீர்மையெனத் தொகுத்து நின்றது. வடிவின் என்பதில் - இன் ஐந்தாவதி ஒப்புப்பொருளது. (உக)

கொழுமணியேநகையார்கொங்கைக்குன்றிடைச்சென்றுருன்றி
விழுமடியேனைவிடுகெண்டாய்மெய்ம்முழுதுங்கம்பித்
தழுமடியாரிடையார்த்துவைத்தாட்கொண்டருளியென்னைக்
கழுமணியேயின்னுங்காட்டுகெண்டாய்நின்புலன் கழலே.

(ப - ரா.) கழுமணியே - கழுவிவ மாணிக்கமே, கொழுமணி வச்சையார் - செழுமையாகிய முத்தையொத்த அழகிய பற்களையுடைய மாதாத, கொங்கைக்குன்றிடை - முலையாகிய மலைகளின்மேல், சென்று குன்றிலிரும் - போயறிவழித்து விழுகின்ற, அடியேனை - அடியேனை, விடுதி - கைவிடுகின்றனையோ, மெய்முழுதும் கம்பித்து - உடல்முழுதும் கடுங்கி, அழம் அடையரிடை - (ஆகத்தக்கண்ணீர்விட்டு) அழாநின்ற அடியார் கடுவில், என்னை ஆர்த்துவைத்து - என்னைச்சேர்த்துவைத்து, ஆட்கொண்டருளி - அடிமைகொண்டருளி, நின்புலன்கழல் - உனது (அபித்தார்க்கு) அறிவை உதவுகின்ற திருவடியை, இன்னும்காட்டு - இன்னமொருகால் காட்டுதெத்தருளவேண்டும், ஏ-து.

(க - னா.) கடவுளே! மாதர் மயக்கத்தில் ஆசப்பட்டு வருந்தி யழிகின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று. உன் அடியார் நடுவில் என்னைச் சேர்த்து உன் திருவடியை என்னக்குக்காட்டவேண்டு மென்பதாம்.

(வி - னா.) நனைக்கு உவமைபாசப் புணர்க்கப்பட்டதனால் கொழுமணி யென்பது செழுமையாகிய முத்தென்று உரைக்கலாயிற்று. புலன் - ஞானம். ஞானத்தைத் தருதலால் “புலன்சுழல்” என்றார். பொலன் சமுலெனவும்பாடும்.

புலன் கழுகைப்பிக்கயானுந்திகைத்திங்கோர்பொய்ந்நெறிக்கே
விலங்குகின்றேனைவிடுதிகண்டாய்விண்ணுமண்ணுமெல்லாம்
கலங்கமுந்நீர்நஞ்சமுதுசெய்தாய்கருணாகரணே
துலங்குகின்றேனடியேனுடையாயென்றொழுவுலமே.

(ப - னா.) விண்ணும் மண்ணும் எல்லாம் - விண்ணுலகத்தாரும் மண்ணு லகத்தருமாயிய எல்லாரும், கலங்க பயந்து - நடுங்கக்கண்டு, (அவர்களுக்கிரங்கி) முந்நீர்நஞ்ச - கடலில் பிறந்த விஷத்தை, அமுதுசெய்தாய் - அமுதுசெய்தரு ளினை, கருணாகரணே - கருபைக்கிருப்பிட மானவனே, அடியேன் துலங்குகி ன்றேன் - அடியேனும் பிறப்பு முதலியவைகளுக்கஞ்சி நடுங்காநின்றேன், உடையாய் - உடையவனே, என் தொழுவுலமே - என் வேதியனே, புலன்கள் திகைப்பிக்க - ஐம்புலன்கள் திகைக்கச் செய்தலால், யானும் திகைத்து - நானு ந்திகைத்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், ஓர் பொய்கெறிக்கே - ஒப்பற்ற பொய்வழியிலே, விலங்குகின்றேனை - (உன்மெய்கெறியைவிட்டு) விலகிச்செல்லா ந்ன் னு என்னை, விடுதி - கைவிடுகின்றனையோ. எ - று.

(க - னா.) கடவுளே! ஐம்பிலன்கள் திகைப்பிக்கத் திகைத்து, பொய்க் கெறியூண்டு உன்னைவிட்டுத் திரிகின்ற என்னைக்கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதிய ன்று என்பதாம்.

(வி - னா.) கடனஞ்சையஞ்சி நடுங்கின விண்ணுலகினரும் மண்ணுலகின ஆகிய எல்லாரையும் அச்சத்திர்த்ததுபோல, பிறவியாதிகளை யஞ்சி நடுங்குகின்ற என்னையும் அச்சத்தவிர்த்தருள வேண்டுமென்றற்கு, விண்ணுமண்ணு மெல்லா ம் கலங்க முந்நீர் நஞ்ச அமுதுசெய்தாய் அடியேன் துலங்குகின்றேன். என்றார். துலங்குகின்றேன் எனப்பாலது துலங்குகின்றேன் என நின்றது. திகைப்பி த்தல் - பிரமிக்கப்பண்ணுதல். முந்நீர் - மூன்றுநீர். அவை ஆற்றுநீர், வேற் றுநீர், ஊற்றுநீர் என்பன, துவற்றையுடைத்தாதலால் கடல்முந்நீர் எனப்பட்ட து. இவ்வாறன்றி படைத்தல், காத்தல், அழித்தல். என்னு முக்குணங்க்கையு ம் உடைத்தாதலால் முந்நீர் என்பாரும் உளர். முன்னீர் எனப் பாடமோதி முற்பட்ட நீரானக் கூறலுமாம். துளங்கல் என்பது வடதூஸ் மதம்பற்றி துல க்கல் என வந்தது. அன்றி எதுகை யின்பப்பொருட்டு வந்தது என்றலும் பொ ருத்தம்.

குலங்களைந்தாய்களைந்தாயென்னைக்குற்றங்கொற்றச்சிலையாம்
விலங்கலெந்தாய்விட்டிடுதிகண்டாய்பொன்னின்மின்னுகொன்றை
அலங்கலந்தாமரைமேனியப்பாவொப்பிலாதவனே
மலங்களைந்தாழ்வன்றயிரிற்றொருமத்தறவே.

(ப - னா.) பொன்னின் மின்னு - பொன்போல மின்னுவின்ற, கொன்
றை அலங்கல் - கொன்றைமலர் மாலையைத்தரித்த, அந்தாமரை மேனியுப்பா -
அழகிய செந்தாமரை மலர் போன்ற திருமேனிமையுடைய ஐயனே, ஒப்பு இல்
லாதவனே - சமாநாஸிதனே, பொருமத்துஉற - உடைத்தின்ற மத்துப்பொருக்
தின வனவில், தயிரின் - தயிர் சுழல்வதுபோல, மலங்கல் ஐந்தால் சுழல்வன் -
பஞ்சமலங்களால் சுழலாநின்றேன், குலம் களைந்தாய் - (இயல்பாகவே) பாசத்தி
னின்றும் நீங்கிவின்றவனே, என்னைக் குற்றம் களைந்தாய் - என்னைக் குற்றங்
கடிந்தாண்டவனே, விலங்கல் ஆம் - மேருமலையாகிய, கொற்றச்சிலை - வெற்றி
வில்லையுடைய, எந்தாய் - எந்தையே, விட்டிடுதி - எ - று.

(க - னா.) இறைவனே ! பஞ்சமலங்களால் மத்திட்ட தயிர்போலக்
கலங்காநின்றேன், என்னைக் கைவிடுத்தல் உனக்குத் தகுதியுற்றென்பதாம்.

(வி - னா.) விலங்கல் - மலை. கொற்றச்சிலையாம் விலங்கல் என்றமை
யால் மேருமலைக்காயிற்று - மேனிபென்றமையால் தாமரை பென்றது செந்தா
மரை மலரைக் குறித்தது. பஞ்சமலங்களாவன:—ஆணவம், கன்மம், மாயை,
வைத்தவியம், திரோதாயி என்பன. (உக)

மத்துறுதண்டயிரிற்புலன்றீக்கதுவக்கலங்கி
வித்துறுவேனைவிடுதிகண்டாய்வெண்டலைமலைச்சிக்
கொத்துறுபோதுமலைந்துகுடர்நெமலைகற்றித்
தத்துறுநீறுடனூர்ச்செஞ்சாந்தணிசச்சையனே.

(ப - னா.) வெந்தலை மலைச்சிக் - வெண்டலைமலைகளை யணிந்து, கொ
த்து - கொத்துகளாக, உறு - பொருத்தியபோது கொன்றை மலர்மாலையை,
மிலந்து - சூடி, குடர் நெடு மலைகற்றி - குடங்களாகிய செடிய மாலையைச்
சுற்றி, தத்துறு - பரவின, நீறுடன் - திருவெண்ணிற்குேடி, ஆர - பொருத்த,
செஞ்சாந்து அணி - செஞ்சந்தாந்தை அணிந்த, சச்சையனே - எல்லாப்பொ
ருக்களுக்கும் சாரமா யிருப்பவனே, புலன் தீ சதுவ - ஐம்புலன்களாகிய
நெருப்புப்பற்ற, மத்துஉறு தன் தயிரின்கலங்கி - மத்துப் பொருத்திய குளிர்
ந்த தயிரைப்போலக் கலங்கி, வித்துஉறுவேனை - (அக்கலகத்துக்கு) விநையா
யிருக்கிற என்னை, விடுதி-கைவிடுகின்றனையோ. எ - று.

(க - னா.) கடவுளே ! ஐம்புலனாகிய தீப்பற்ற மத்திட்ட தயிர்போலக்
கலங்கி வருத்துகின்ற என்னைக் கைவிடுத்தல் உனக்குத் தகுதியுற்றென்பதாம்,

(வி - னா.) சந்தை - சாரம். அது வித்தை விச்சை பென நின்றதற்
போல சச்சை பென நின்றது. (உஉ)

சச்சையனெமிக்கதன்புனல்விண்கானிலநெருப்பாம்
விச்சையனெவிட்டிடுதிகண்டாய்வெளியாய்கரியாய்
பச்சையனெசெய்யமேனியனெயொண்படவரவக்
கச்சையனெகடந்தாய்தடந்தாளவடற்கரியே.

(ப - ரை.) சச்சையனே - எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் சாரமாயிருப்பவனே, மிக்கதன்புனல் - மிக்க குளிர்ச்சியுள்ள நீரும், விண் - ஆகாயமும், கால் - காற்றும், நிலம் - பூமியும், நெருப்பு - தீயும், ஆம் - ஆகிய பஞ்சபூதவடிவாய் நிற்றின்ற, விச்சையனே - வித்தையை உடையவனே, வெளியாய் வெள்ளியனே, கரியாய் - கரியானே, பச்சையனே - பசியனே, செய்யமேனியனே - செவந்திருமேனியை யுடையவனே, ஒன் - அழகிய, படம் - படத்தையுடைய, அரவம் - கரும்பாம்பாகிய, கச்சையனே-கச்சையை யுடையவனே, தடந்தான் - பெரிய அடிகளையுடைய, அடல்கரி - வலிஅமைந்த யானையை, கடந்தாய்-வென்றவனே, விட்டிடுதி-என்னைக் கைவிடுகின்றனையோ, ஏ - ஏ.

(க - ரை.) இறைவனே ! என்னைக் கைவிடுத்தல் உனக்குத் தகுதியன்மென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஒருவனே பஞ்சபூதங்களாதலும், வெளியனாதலும், பசியனாதலும், செம்மையனாதலும் வியப்புக்குக் காரணமாதலால் இது ஒருவிந்தையாமென்றற்கு “விச்சையனே” என்றார். படவரவக் கச்சையனென்றது - தானுசுவன முனிவர்கள் சிவபெருமானை யெதிர்த்து ஓர் யாகஞ்செய்து அந்த யாகத்தியிலுற்பவித்த சர்ப்பங்களை யப்பெருமான்மீது ஏவ, அச்சிவபெருமான் அவற்றை ஆபரணங்களாகவும் கச்சையாகவு மணிந்தமையை. அவ்வாறணிந்த சர்ப்பங்களை கருநீரமுடையன வென்பதை “மிடற்றில் விடமுடையீரும் மிடற்றைக்கி, மிடற்றில் விடங்கொண்டவாரே - மிடற்றகத்து - மைத்தாமிருள் போலும் வண்ணங்கரிதாலோ பைத்தாடுதும்மார் பிற்பாப்பு” என்ற அற்புதத்திருவந்தாடியானு முணர்ச்சு.

(கம்)

அடற்கரிபோலைம்புலன்களுக்கஞ்சியழிந்தவென்னை
விடற்கரியாய்விட்டிடுதிகண்டாய்விழுத்தொண்டர்க்கல்லால்
தொடற்கரியாய்சுடர்மாமணியேசுடுதீச்சுழலக்
கடற்கரிதாயெழுஞ்சமுதாக்குங்கறைக்கண்டனே.

(ப - ரை.) விழுதொண்டர்க்கு அல்லால் - மேன்மையாகிய உன்னடியவர்க்கே யல்லாலை, தொடற்கு அரியாய் - (பிறரால்) அணுகுதற்கரியவனே, சுடர்மாமணியே - ஒளிவிடுகின்ற பெரியமாணிக்கமே, சுடு தீ சுழல - சுடுகின்ற வடவாமுகாக்கினியுஞ் சுழலாநீர், சுடற்கு - கடலின்சுண், அரிதாய் எனும் கஞ்சு - அரிப்பிரமதி தேவர்களும் இனி பிழைப்பதரிதென்றஞ்சுப்படி உற்பவித்த விஷத்தை, அமுது ஆக்கும் - அமுதாக்கிக்கொண்டதனால் உணதாடிய,

கறைக்கண்டனே - நிலக்கண்டனே, அடல்கரிபோல் - வலியிருந்த யானையை பொத்த, ஐம்புலன்களுக்கு அஞ்சி - பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் பயந்த, அழிந்த என்னை - அசித்த என்னை, விடற்கு அரிபாய்-விடுதற்கு திருவுளமில்லாதவனே, விட்டிடுதி - கை விடுகின்றனையோ. எ - று.

(கூ.ரை.) சடவுளே ! வலிய யானைகளை நிகர்த்த பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு அஞ்சி யழிவின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியுண்டென்பதாம்.

(வி.ரை.) போல் - வினைத்தொகை. அழிதல் - மனவலி குறைதல். தொண்டர்க்கல்லால் என்றமையால் தொடற்கரிதாதல் பிரதேவர்க்கெண்பது பெறப்பட்டது. சுடுதி இவ்விடத்து வடவைத் திவெனக்கொண்க. மந்தரமலை யாகிய மத்திட்டுக் கடைசலால் கடற்கணுள்ள பொருள்கள் யாவும் கலங்கின என்றற்கு “சுடுதிச் சுழல்” என்றார். கடற்கு என்னும் நான்கனுருபு ஏழனுருபின் பொருளது. அரிதாதல் - இறைவனன்றி மற்றையர் அணுகவொண்ணாதெனமையை விளக்கியின்றது. (கூ.)

கண்டதுசெய்துகருணைமட்டுப்பருகிக்களித்து
மிண்டுக்கின்றேனைவிடுதிகண்டாய்நின்றவிரைமலர்த்தாள்
பண்டுதந்தாற்போற்பணித்துப்பணிசெயக்கூவித்தென்னைக்
கொண்டெனத்தாய்களையாய்களையாகுதுகுதுப்பே.

(ப.ரை.) கண்டது செய்து - கண்டனவெல்லாம் செய்து, கருணைமட்டுப் பருகி - (உன்) அருளாகிய தேனை உண்டு, களித்த - களிப்படைந்து, மிண்டு கின்றேனை - மதத்துத் திரியாநின்ற என்னை, விடுதி - கைவிடப் போகிறாய், நின் விரைமலர்தாள் - வாசனை பொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற உனது திருவடியை, பண்டு தந்தாற்போல் - முன்னே யதுககிரித்தாற்போல, பணித்து - கொடுத்தருளி, பணிசெயக் கூவித்து - உன் திருவொணர் செய்து அழைத்து, என்னைக்கொண்டு - என்னை யுணக்கே ஆன் ஆக்கிக்கொண்டு, என் எச்சாய் - என் தந்தையே, களை ஆய - குற்றங்களைச் செய்தலால் உண்டாகிய, குதுகுதுப்பு - மிகு மகிழ்ச்சியை, களையாய் - வேரரச் செய்தருள். எ - று.

(க.ரை.) இறைவனே ! விரும்பினவற்றைச் செய்து மனம்போன போக்காகத் திரிகின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று. முன்னே உன் திருவடியைத் தந்தருளிணர்போல இன்றும் தந்தருளி, என்னை உன் குற்றவறுக்கு ஆணாக்கிக்கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்.

(வி.ரை.) கூவுவித்து என்பது கூவித்து எனக்குறைத்த நின்றது. கொடுப்புத் தணித்த ஒரு சிறுபொறி எஞ்சி நின்றாலும், அது விருத்தியடைத்த மீட்டும் வருத்தமாதலால் வேரோடு, நீக்குக என்பதற்கு “களையாய் களையாய் குதுகுதுப்பே” என்றார். குதுகுதுப்பு - மிகு மகிழ்ச்சி, அது இங்கு குதுகுதுப்பு என வந்தது. (கூ.)

குறுகுதப்பின் நின்றென் குறிப்பேசெய்துநின்ற குறிப்பில்
விதுவிதுப்பே னேவிடுதிகண்டாய் விரையார்த்தினிய
மதுமதுப்போன்றென்றே வாழைப்பழத்தின் மனக்கனிவித்
தெதிர்வதெப்போ துபயில்விக்கயிலைப்பாரம்பரேன.

(ப - னா.) பயில் - கெருங்கிய, வீ - மலர்ச்சோலைகளுள்ள, கயலை-நருக்
கைலையில்வாழ்கின்ற, பாரம்பரேன-பழையோனே, குறுகுதப்பு இன்றி - உன்
திருவுளமகிழும்படியான கடையிலில்லாமல், நின்ற - திரெறிக்காண்கின்ற, என்
குறிப்பேசெய்து - என் குறிப்பின்படியே நடந்து, நின்ற குறிப்பில்-உன் திருவுள
மகிழ்ச்சிக்கு, விதுவிதுப்பு - ஆகைப்படுகிற, ஏனை - உன்னை, விடுதி - கைவிடு
கின்றனையோ, விரை ஆர்ந்த இனிய - மணம் நிறைந்து இனிதாயிருக்கிற, மது
மதுப்போன்று - மிகுந்த சேன் பான்ம, வாழைப்பழத்தின் - வாழைப்பழத்தை
ப்போல, என்னை - அடியேனே, மனம் கனிவித்து-மனக்குழையப்பண்ணி, எதிர்
வது - நீ பிரத்தியக்ஷமாகத், எப்போது-எக்காலம். எ - து.

(க - னா.) திருக்கயிலைக் கெருவனே ! என் எண்ணத்தின்படியே செய்து
உன் திருவருளுக்கு ஆட்படுகிற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று.
அடியேனது மனத்தைக் குழையச்செய்து நீ பென்னைச் சந்திப்பது ஏற்காளோ
என்பதாம்.

(வி - னா.) பயில் என்பதற்குச் சொல்வாய் எனவும் பொருள் கூறலாம்.
வீ - மலர். இது மலர்களை யுடைய சோலைக்காயிற்று. இது வி எனக் குறமி
நின்றது. இதனைக் குறுக்கல் விகாரமாகக் கொள்ளாமல். வி - என்பதற்கு
ஆராயம் எனப் பொருள் கொண்டு கைலைக்கு அடையாக்கி ஆராயத்தை அளா
விய கைலை என்றுரைப்பினும் பொருத்தம். (கசு)

பாரம்பரனே நின்றபழவடியாரொடுமென்படிது
விரும்பாரனே விட்டிடுதிகண்டாய்மென் முயற்கறையின்
அரும்பாரேந் வைத்தணிந்தாய்பிறவியைவாயரவம்
பொரும்பெருமான் வினை யேன்மனமஞ்சிப்பொதுப்புறவே.

(ப - னா.) மெல் - மெல்லிய, முயற்கறையின் அரும்பு-முயல்போன்றக
ளங்கத்தினையுடைய பிறைக்கொழுந்தையும், அர - பாம்பையும், நேர்வைத்த -
சமமாக வைத்தி. அணிந்தாய் - அணிந்தவனே, பெருமான் - எம்பிரானே, வினை
யேன் - தீவினையுடைய கான், மனம் அஞ்சி - மனம் கிஞ்சி, பொதுப்பு உற -
புகலிடம் அடைபடும்படி, பிறவி - பிறப்பாகிய, ஐவாய் அரவம் - ஐந்தலைநாகம்,
பொரும் - சேருகின்றது, பாரம்பரனே - பழையோனே, நின்றபழ அடியாரொடு-
உன் பழவடியார்களுடன், என்படிது - என்வஞ்ச ஒழுக்கத்தையும், விரும்பு -
விரும்புகின்ற, அரனே - சங்காரகர்த்தனே, விட்டிடுதி - என்னைக் கைவிடு
கின்றனையோ. எ - து.

(ச - ரா.) இறைவனே! பிறவியாகிய ஐத்தின் காலம் என் அஞ்சும்படி
செருகின்றது, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி வந்தென்பதாம்.

(வி - ரா.) முயற்கை - முடல்வடிவாய்த் தோன்றும் என்கம். இது
இங்கு அந்நியுடைய சந்திரனை உணர்த்திற்று. இளம்பிறையாதலால் அரும்பு
என்றார்க்கு ஒன்றற்கொன்று பகைப்பொருள்களாய் பாய்ப்பையும் சந்திரனையும்
விரோதமின்றி வாரும்படி சடாபாரத்தில் அணிந்திருந்தலால் இறைவனை
“வெண்முயற்கையி னரும்பரசேர் வைத்தணிந்தாய்” என்றார். பொந்து -
மரப்பொந்து - அது இங்கு புரவிடத்துக் காவிற்று. (உரு)

பொதும்புறுதிப்போற்புகைத்தெரியப்புவன்றீக்கதுவ
வெதும்புறுவேளைவிடுதிகண்டாய்விரையார்நறவம்
ததும்புமதாரத்திற்குரம்பயின்றுமத்தம்முரல்வண்
டதும்புக்கொழுநீதனவிர்சடைவானத்தடலரைசே.

(ப - ரா.) விரை ஆர் நறவம் ததும்பும் - மணந்தங்கிய தேன்வழிகின்ற,
மந்தாரத்தின் - மந்தாரமென்னும் விருட்சத்தில், தாரம் பயின்று - மந்த இளைசு
யைப் பாடி, அந்தம் முரல் - அழகாக சப்திக்கின்ற, வண்டு அதும்பும் - கரும்பி
ன்கள் படித்தற்குரிய, கொழுமதேன் - செழுந்தேனோடு, அவிர் - விளக்குகின்
ற, சடை - சடாபாரத்தையுடைய, வானத்து அடல் அரைசே - பாமாகைய மா
கிய வலகத்திற்கு வலிய அரசனே, பொதும்பு உறு திபோல் - மரச்செறிவிற
பற்றிய நெருப்பைப்போல, புகைந்து எரி - புகைவிட்டுமிகின்ற, அப்புவன் -
அந்தப்புவன்களாகிய, தி-நெருப்புகதுவ பற்றுதலால், வெதும்புறுவேளை-சடப்
படுகின்ற எனனை, விடுதி - கைவிடப்போகும். எ - து.

(க - ரா.) பாமாகையத்திலுள்ள இறைவனே! ஐம்புவன்களாகிய நெருப்
புப்பற்றியெரிய வெதும்பி அதனால் வருந்தாநின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்
குத் தகுதியன் றென்பதாம்.

(வி - ரா.) பொதும்பு - மரச்செறிவு, புலன் - பஞ்சேந்திரியங்கள், நற
வம் - தேன் எனினுமாம். முரலுதல் - சத்தித்தல். அதும்பல் - அழுத்தல்.
அடல் - வெற்றி பெனினுமாம். புலன்கள் அடுத்திருக்கவும், அச்சத்தால் அப்பு
லன் எனச் சேய்மைச் சட்டாற் கட்டினார். (உரு)

அரைசேயறியாச்சிறியேன்பிழைக்கஞ்சலென்னினல்வால்
விரைசேர்முடியாய்விடுதிகண்டாய்வெண்ணகைக்கருங்கண்
திரைசேர்மடந்தைமணத்ததிருப்பொற்பதப்புயங்கா
வரைசேர்த்தடர்ந்தென்னவல்லினைநீணுவந்தடர்வனவே.

(ப - ரா.) வென் கை - வெண்மையாகிய பல்வரிசையும், கருங்கண்
திரை - கருங்கண்ணாகிய கடலும், சேர் - பொருத்திய, மடந்தை - உமாதேவி,
மணத்த - தழுவி, திருப்பொன்பதம் - அழகிய பொன்பென்த திருவிழையு

கையுடைய, புயங்க - சர்ப்பாபாணனே, வல்வினை - வலியவினைகள், வரைசேர்ந்த - இரண்டு மலைகளொன்றாகக் கூடி, அடர்ந்து என்ன-செருக்குதல்போல, வந்து அடர்வன-வந்து என்னசெருக்குகின்றன, (ஆகையால்) அரைசே - அரகனே, அறியா சிறியேன் - அறியாமையை யுடைய சிறியேனது, பிழைக்கு - குற்றத்தின் பொருட்டு, அஞ்சல் என்னின் அல்லால் - நீ அஞ்சலென்று சொன்னால், (உய்யேன்) விரைசேர் முடியாய் - மணத்தங்கிய முடிவையுடையவனே, விடுதி-கைவிடப்போகிறது. எ - து.

(எ - றா.) இறைவனே! சொடியலினைகள் மலைகள்போல வந்து என்னை செருக்குதலால் வருத்துகின்றேன். இத்தகையனாகிய வெண்ணை கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி வன்மென்பதாம்.

(வி - றா.) வினை இரண்டாதலால் மலையும் இரண்டென் துரைக்கலாயிற்று திரை - திரைதலையுடையது, இது முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். தாம் - அசை. (கஉ)

அடர்புலனாணிற் பிரித்தஞ்சியஞ் சொனல் லாரவர்தம்
விடர்விடலேனை விடுதிகண்டாய்விநீத்தெயெரியும்
கடாணையாய்க்கொட்டாரசேதொழும்பர்க்கமுதே
தொடர்வரியாய்தமியேன்றனிரீக்குந்தனித்துணையே.

(ப - றா.) விரிந்து எரியும் - விரிந்தெரியாகின்ற, கடர் அணையாய் - செருப்பை பொத்தவனே, கடுகாட்டு அரசே - மயான நடனவேகமே, தொழும்பர்க்கு அமுதே - தொண்டர்க்கமுதமே, தொடர்வு அரியாய் - தொடர்தற் கரியவனே, தமியேன் - தமியேனது, தனி ரீக்கும் - தனிமையை ரீக்குகின்ற, தனித்துணையே - ஒப்பற்றதனையே, அடர்புலனால் - வருத்துகின்ற புலன்களால், நின்றிரிந்து அஞ்சி - உண்ணப்பிரிந்து பயந்து, அஞ்சொல் - இன் சொற்களையுடைய, ஸல்லார் - மாதர்களாகிய, அவர்தம் - அவர்களுடைய, விடர் விடலேனை - காட்டைவிட்டு ரீக்குமாற்றவில்லாத என்னை, விடுதி - கைவிடப்போகிறது. எ - து.

(க - றா.) இறைவனே! புலன்களுக்குப் பயந்து உன்னை விட்டுப் பிரிந்து மாதர்மயக்கத்திற் பட்டு வருத்துகின்ற என்னைகைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்மென்பதாம்.

(வி - றா.) இறைவன் முக்கரணங்களுக்கும் எட்டாதவனால் "தொடர்வரியாய்" என்றார். அடர்தல் - செருக்குதல் எனினுமாம். விடர் - பின்பு, இதைப்பெண்குறியை எனினுமாம். (கஉ)

தனித்துணைநீதிற்கயான்றருக்கித்தலையானடந்த
வினைத்துணையேனை விடுதிகண்டாய்வினையேனுடைய
மனத்துணையென்றன் வாழ்முதலேயெனக்கெய்ப்பில்வைப்பே
தினைத்துணையேனும்பொறென்றுயராக்கையின் மின்வலியே.

(ப - றா.) வினையேன் உடைய - வினையேனது, மனத்துணையே - உயிர்த்துணையே, என்றன் வாழ்முதலே - என் வாழ்வுக்கு முதற்காரணமே, எனக்கு

எப்பிழைவப்பே - எனக்கு மெய்வுகாலத்தில் தி? கூடி மயிருப்பவனை, துயர் ஆக்கையின் தின்வலை - துன்பக குரம்பையாயி உடம்பென்கிற தின்னிய வலைப்பிணிப்பை, தினைத்துணையேனும் பொறேன் - இனி திணையவையினும் பொறுக்கமாட்டேன், தனித்துணை நீ நிம் - ஒப்பற்ற துணையாயி நீ யிருக்க, யான் தருக்கி - என்சர்வீத்து, தலையால் நடத்த - தலையினால் நடத்த, வினைத்துணையேனை - வினையையே துணையாகக்கொண்டிருக்கிற என்னை, விடுதி - கைவிடப்போகிறது, எ - று.

(ச - ரை.) இறைவனே! ஒப்பற்ற துணையாயி வுண்ணவிட்டு வினையைத் துணையாசப் பற்றியிருக்கிறே னாயினும் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று இந்த வுடற்சமையைத் தாங்கமாட்டேன் என்பதாம்.

(வி - ரை) தலையால் நடத்தல் - தலையோடு நடத்தல் மனத்துணை-உயிர் துணை, ஆக்கையின் தின்வலை என்பதில் இன் அவ்வழிச்சாரியை. “புணர்ப் போனிலினும் விசம்பும் பொருப்புந் தன்பூங்குலின, துணர்ப்போ தெனக் கணி யாக்குக் தொல்லோன்” என்னுந் இருக்கோவையார் செய்யுளினும், கழுவின் என்பதில் இன் இவ்வாறு உதமமைநாண்க, நடத்தற்குத் துணையாயி காலிருக் கத தலையால் நடத்தல் முடியாமையோல, உயிர்த்துணையாயி உண்ண விட்டு வினையைத் துணையாகப் பற்றினேன், நான் உய்வதெப்படி, என்றற்கு “தலையால் நடத்தவினைத்துணையேனை” என்றார். (உ.க)

வலைத்தலைமானன்னோக்கியாநோக்கின்வலையிற்பட்டு
மலைத்தலைத்தேனைவிடி. திகண்டாய்வெண்மதியினொற்றைக்
கலைத்தலையாய்கருணாகரனே கயிலாயமென்னும்
மலைத்தலைவாமலையாண்மணவாளவென்வாழ்முதலே.

(ப - ரை.) வென்மதியின் - வெள்ளிய சந்திரனுடைய, ஒற்றைக்கலை தலையாய் - ஒருகலையைச் சிந்ததணிந்தவனே, கருணாகரனே - இருபாகரனே, கயிலாயம் என்னும் - கயிலாயமென்கிற, மலைத்தலைவா - மலைக்கிறைவனே, மலையான்மணவாள - பார்வதி தேவிக்கு மணனனே, என்வாழ்முதலே-என் வாழ்வுக்குக் காரணமானவனே, வலைத் தலைமான் அன்ன - வலையிலடப்பட்ட மானின் பார்வைபோன்ற, நோக்கியர்-மருண்ட பார்வையுடைய மாதரது, நோக்கின்-கண்களாய், வலையிற்பட்டு - வலையிற்பிட்டு, மலைத்து - (அவர்களுடே) கூடி, அலைத்தேனை - அலைத்த என்னை, விடுதி - கைவிடப்போகிறது, எ - று.

(ச - ரை.) இறைவனே! வலையிலடப்பட்ட மான்போன்ற பார்வைவையுடைய மாதர்விருப்பத்தால் உருத்தானின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பதாம்.

(வி - ரை.) தலைத்தலை என்பதில் தலை ஏழனுருபு. நோக்கின் என்பதில் இன் மோகச் செய்யுளிற் போல அவ்வழிச்சாரியை. கருணாகரன் - கருணைக்குப் பிறப்பிடமாயிருப்பவன். மலைத்தல் - பிரயித்தல். (சு.0)

முதலைச்செவ்வாய்ச்சிபர்வேட்டைவென்றீர்கடிப்பமுழி
விதலைச்செய்வனைவிடுதிகண்டாய்விடக்கன்மிடைத்த
சிதலைச்செய்காயம்பொறேன்சிவனேமுறையோமுறையோ
திதலைச்செய்யுண்முலைமங்கைபங்காவென்சிவகதியே.

(ப - னா.) விடக்கு புலால் - நாற்றத்தையுடைய, ஊன்மிடைத்த - மா
மிசம் பொதித்த, சிதலைச்செய்காயம் பொறேன் - டல நோய்கட்டிடமாகிய உட
ம்பைச்சரிபென், சிவனே - சிவபெருமானே, முறையோமுறையோ - உனக்கே
அபயம் அபயம், திதலைச்செய் - தேமல் படர்ந்த, யுண் - ஆபாணமணிந்த, முலை
ஸ்வநந்தையுடைய, மங்கைபங்கா - உமாதேவிக்கு பாகமளித்தவனே, என் சிவக
தியே - எனது கற்கதியே, வேட்டை வெம் நீரில் - ஆசை பென்கிற வெய்ய நீரி
னிடத்து, செவ்வாய்ச்சிபர் - செவ்வாயையுடைய மாதர்கள் என்கிற, முதலைகடி
ப்ப - முதலைகள் கடிக்க, முழி - முழுதி, விதலைச்செய்வனை - நடுங்குகின்ற
என்னை, விடுதி - ஊக்கிவிடப்போகிறது, எ - று.

(ச - னா.) இறைவனே! பல நோய்களுக்கும் இடமாயிருக்கிற இந்தச்சரீ
ரத்தைச் சுமக்கமாட்டேன், மாதர் மயக்கத்திற் சிக்கி நடுங்குகின்ற என்னைக் கை
விடுதல் உனக்குத் தகுதியுண்டென்பதாய்.

(வி - னா.) வென்றீர்-வெப்பமாகிய குணம் (திக்குணம்)விதலை - நடுக்கம்.
விதலைச்செய்தல் - நடுங்குதலென ஒருசொல்லாகக்கொள்க. திதலைச்செய் என்
பதில் செய் என்பது படர்ந்தல் என்னும் பொருளது. சிதலை - கோய். செவ்
வாய்ச்சிபர் வேட்டைமுதலை வென்றீர்கடிப்ப என்கிறதென, மாதர் வேட்டை
யாகிய முதலைகோவத்தோடு கடிப்ப என்னுரைத்ததுமொன்று. (சக)

கதியடியேற்குன் கழறந்தருளவுமுன்கழியா
விதியடியேனைவிடுதிகண்டாய்வெண்டலைமுழையில்
பதியுடைவாளாரப்பார்த்திறைவைத்துச்சுருங்கவஞ்சி
மதிநெடுநீற்குளித்தொளிக்குஞ்சுடைமன்னவனே.

(ப - னா.) வென்றலை - வெண்டலையினது, முழையில் - பன்னத்தில்,
பதியுடை - பதித்திருத்தலையுடைய, வான்-ஒளிபொருத்திய, அர-பாம்பானது,
இறைவனர்த்த - சந்தேகங்கி, பைத்து - படம்விடுத்த, சுருங்க - சுருங்கித்
தொன்ன, மதி அஞ்சி - (அதைகண்ட) சந்திரன் அஞ்சி, நெடுநீரில் குளித்த -
பெரிய நீரினிடத்துமுழுதி, ஒளிக்கும் - மறைத்துக்கொள்கின்ற, சுடை - சடா
பாத்தையுடைய, மன்னவனே - இறைவனே, அடியேறகு - அடியேனுக்கு,
உன்முழில் - உன் திருவடியின், கதி - பேற்றை, தந்தருளவும் - கொடுத்தருள
வும், ஊன் கழியவீதி - உடம்புகீழ்க்காத ஐதையுடைய, அடியேனை விடுதி -
அடியேனைக் கைவிடப்போகிறது, எ - று.

(ச - னா.) இறைவனே! உன் திருவடியைப் புகலிடமாகப் பெற்றிருக்கும் இவ்வுடம்பின் தொடர்பு என்னைவிட்டு நீங்கவில்லை, ஆதலால் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) கதி - ஆகாவு. விதி - ஊழ். சந்திரன் பாம்பைச் சண்டஞ்சுதல் இடற்கையாகையால் “வெண்டலை முழையிற் பதியுடைவானாப் பார்த்தி றைபைத்துச் சுருங்க வஞ்சி மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக்குஞ் சடை மன்ன வனே” என்றார் பை - புடம. அஞ்சுதல் - விழுங்கு மென்றஞ்சுதல். பைத்துச் சுருங்குதல்-இறைவர்க்குஞ் செய்க. பதியுடை-பதிவிரிஞ்சுதலியுடைய எனினும் பொருத்தம், நெடு நீர் இவ்விடத்துக் கங்கைநீர். அரா என்பது - குறியதன் கீழாக்குதலு மென்ற விதியா லாவென நின்றது. (சஉ)

மன்னவனே யொன்றுமாறநியாச்சிறியேன்மகிழ்ச்சி
மின்னவனேவிட்டிடுதிகண்டாய்மிக்கவேதமெய்த்நூல்
சொன்னவனே சொற்கழிந்தவனேகழியாததொழும்பர்
முன்னவனேபின்னுமானவனேயிம்முழுதையுமே.

(ப - னா.) மிக்கவேதம் - மேலாகிய வேதமென்றித, மெய் நூல் சொன்னவனே - உண்மைநூலைத் திருவாய்மலர்த்தருளினவனே, சொல்கழித்தவனே - சொல்லுக்கடந்தவனே, கழியாதொழும்பர் முன்னவனே - நீங்காத தொண்டர் சுருக் கெதிர்த்திப்பவனே, பின்னும் இம்முழுதையும் ஆனவனே - மேலும் இவ்வுலகிலுள்ள சராசரப் பொருள்களாயும் நிற்பவனே, மன்னவனே - இறைவனே, ஒன்றும் ஆற அறியா-உண்மையடையும் நெறியையறியாத, சிறியேன்-சிறியனேனது, மகிழ்ச்சி மின்னவனே - மனத்திங்கண் பிரகாசிப்பவனே, விட்டிடுதி - கைவிடப்போகிறது. எ - து.

(ச - னா.) கடவுளே! உன்னை யடைந்துய்ய அறியாத என்னைக் கைவிடுதல் தகுதி யன்றென்பதாம்.

(வி - னா.) ஒன்றும் மாற அறியா எனப்பிரித்து - நீ செய்த கன்றிக்குப் பிரதியுபகாரம் வேறென்றும் செய்ய அறியாத என்றகார்த்தவாமாம். மகிழ்ச்சி மின்னவனே என்பதற்கு சந்தோடவடிவாகிய மின்னற்சொடிபோன்ற உள தேவியையுடையவனே என்றகார்த்தமும் பொருத்தம். மகிழ்ச்சியின் - ஆகத்த ரூபி, வேதம் மெய் நூல்-வேதமும் உண்மை நூல்களும் எனினுமாம். (சக)

முழுதயிலேவெற்கண்ணியரென்னுமரித்தழன்முழுகும்
விழுதனைவேனை விடுதிகண்டாய்மின்வெறிமலர்த்தான்
தொழுதுசெல்வானற்றொழும்பரிந்கூட்டிடுசோத்தெம்பிரான்
பழுதுசெய்வேனைவிடேலுடையாயுண்ணப்பாலுவனே.

(ப - னா.) முழுது - முழுமையும், அயில் வேல் எண்ணிக் கண்ணிக் கூரியவேற்போலுக் கண்ணையுடைய மாதொன்றித, முரிதழன் முழுகும் - பெ

ருத் தீயிற்குளிக்கின்ற, விழுதனையேனை - வெண்ணெயைநிகர்த்த வென்னை, விடுதி - கைவிடப்போகிறாய், நின்வெறிமலர்த்தான் - உன்மணந்தங்கிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிக்களை, தொழுதுசெல்வான் - வணங்கி நடப்பதற்கு, நல்தொழும்பரில் கூட்டிடு - நல்தொண்டரோடு சேர்த்திடுவாய், எம்பிரான் - எமது பெருமானே, சோத்தம்-(உன்பொருட்டு) அஞ்சலி, பழுதுசெய்வேனை - தவறுசெய்பவனாகிய என்னை, விடேல் - கைவிடாதே, உடையாய் - உடையவனே, உன்னைப்பாடுவன் - உன்னைப்புழுந்து பாடுவேன். எ -று.

(க - ரா.) மாதர் என்னுள்பெருந்தீயில் வீழ்ந்து வெண்ணெய்போலுருகு இன்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று. உன் திருவடியைத் தொழும்பொருட்டு உன் தொண்டரோடு சேர்த்தருளவேண்டும், அது கருதி உன்னை வணங்குகின்றேன் என்பதாம்.

(வி - ரா.) முழுதுடியில் - மிகுசூர்மை. மாதரைக் கண்டால் ஆடவர் உருகுதல் இயல்பாதலால், மாதரைத் தழலாக்கியும் தம்மை வெண்ணெயாக்கியும் கூறினர். சோத்தம் - இழிந்தார் செய்யும் அஞ்சலி. அது சோத்து எனக் கடைக்குறைத்து நின்றது. இது திருக்கோவையார் களவ -ம் செய்யுளுரையால் இனிது விளங்கும். (சுச)

பாடிற்றிலேன்பணியேன் மணிநீயொளித்தாய்க்குப்பக்குன்

வீழற்றி லெனை விடுதிகண்டாய் வியந்தாங்கலறித்

தேடிற்றிலேன் சிவனொவ்விடத்தானெவர்கண்டனரென்

ரோடிற்றிலேன் கிடத்துள் ளுருகேனின்றழைத்தனனே.

(ப - ரா.) ஆங்கு - அவ்விடத்து, வியந்து அலறி - வியந்தலறாநின்ற, தேடிற்றிலேன் - தேடுதல் செய்விலேன், சிவன் எவ்விடத்தான் - சிவனெவ்விடத்திலுள்ளான், எவர்கண்டனர் - யாவர்பார்த்தனர், என்று ஒடிற்றிலேன் - என்று பலவிடத்தும் ஒடாநின்றிலேன், கிடந்து உள்ளுருகேன் - பூமியில் விழுந்து மனமுருகிலேன், நின்று உழைத்தான் - நின்று வருத்தினேன், பாடிற்றிலேன் - பாடுகின்றிலேன், பணியேன் - வணங்கேன், (அங்குணமாகவும்) மணி நீ ஒளித்தாய்க்கு - என்னிதயத்தில் மாணிக்கம்போன்று ஒளி செய்த வண்ணையுடையபொருட்டு, பசுணவீழ்ந்திலேனை - பசுந்தசைக் குரம்பையாகிய வுடம்பைவிட்டு நீங்காத என்னை, விடுதி - கைவிடப்போகிறாய். எ -று.

(க - ரா.) இறைவனே! உன்னைப்பாடுதல் முதலியவற்றைச்செய்யாமல் வருத்தாநின்றேன், என்னைக்கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்மென்பதாம்.

(வி - ரா.) ஒளித்தாய்க்கு - மறைந்தவுன்பொருட்டு எனினுமாம். இது திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் தம்மை விட்டு மறைந்ததைக் குறித்தது. ஊண்வீடு - மாமிசதேசம்.

உழைதருகோக்கியர்கொங்கைப்பலாப்பழத்தீயினொப்பாய்
ஐகைதருவேனைவிடுதிகண்டாய்விடினவேலைஞ்சுனை

மழைதருகண்டன் குணமிவிமானிடன்றேய்மதியன்
பழைதருமாபானென்றென்றவைப்பழிப்பினையே.

(ப - ரா.) உழைதரு நோக்கியர் - மான் பார்வைபோன்ற பார்வைபுள்ள மாதரது, கொக்கை - ஸ்தனங்களை, பலாப்பழத்து ஈயின் ஒப்பு ஆய் - பலாப் பழத்தின்கண் வந்து மொய்க்கின்ற ஈக்களைப்போல, விழைதருவேளை - விரும்பு கின்ற ஏன்னை, விடுதி-கைவிடப்போகிரும், விடின (ஒருசமயம்)-கைவிடுகையா யின், வேலை நஞ்சு உண்-கடலில்பிறந்த விஷத்தையுண்ட, மழைதரு கண்டன் என்று - நீலகண்டன் என்றும், குணமிவி என்று - குணவநீரென்றும், மானி டன் என்று - மானிடனென்றும், தேய் மதியன் என்று - தேய்த்த அறிவுடையா னென்றும், பழைதரும் மாபான் என்று - பழமையைக் கொண்டபெரியபாரதேசி என்றும், என்றும் - எக்காலத்தும், பழிப்பின - உன் பழிகளையே, அறை வன் - எடுத்துச் சொல்வேன். எ - று.

(க - ரா.) மாதரது மயக்கத்திற் சிக்கி வருந்தா நின்ற என்னைக் கை விடுதல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பதாம்.

(வி - ரா.) குணமிவி - குணரஹிதன் எனவும், மானிடன் - மானை இட ப்பக்கத்தி துடையவன் எனவும், தேய்மதியன் - கலைகுறைந்த சந்திரனை யுடையான் எனவும், பழைதரு மாபான் - பழமையாகிய உமாதேவியின் பக்கத்தான் அல்லது பழமையாகிய பெரியமேலான் எனவும் வேறு பொருள்கள் தோன் றின. உழைதரு மழைதரு என்பவற்றில் தரு உவமைககண் வந்தன. (சஉ)

பழிப்பினின்பா தப்பழந்தொழும்பெய்திழம்பழித்து
விழித்திருந்தேனை விடுதிகண்டாய்வெண்மணிப்பணிலம்
கொழித்துமந்தாரமந்தாகினிதுந்நம்பத்தப்பெருமை
தழிச்சிறைநீறிப்பிறைக்கலஞ்சேர்தருதாரவனே.

(ப - ரா.) வெண்மணி - முத்துக்களை யுடைய, பணிலம் - சங்குகளை, கொழித்து - வீசி, மந்தாகினி - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கங்காநதியானது, மந்தாரம் துந்தும் - மந்தார மலர்களை ஒதுக்குகின்ற, பந்தம் பெருமை தழி-அழ கின் மிகுதினைக் கொண்டு, சிறை நீரில் - கட்டப்பட்ட நீரில், பிறை கலம் சேர்தரு - பிறையானது தோணிபோற் பொருந்திய, தாரகனே - மதி மாலை யைத் தரித்தவனே, பழிப்பு இல் - நின்றதயற்ற, நின்பாதம்-உன் திருவடயின், பழ் தொழும்பு எய்தி - பழமையாகிய கொண்டு பொருத்தி, விழ - வீழ்தனால், பழித்து - பழித்துவிட்டு, விழித்திருத்தேனை - வெருட்சியோடு பார்த்திருந்த எனை, விடுதி - கைவிடப்போகிரும். எ - று.

(ச - ரா.) எடவுனே ! குற்றமற்ற உன் திருவடித் தொண்டனை நிறுத்தி விழித்திருத்தவனாகிய என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பதாய்.

(வி - ரா.) விழித்திருத்தல் - வெருண்டு பார்த்தல். பந்தம் - அழகு. சிறைநீர் என்றது கைகளை நீரா.

தாரகைபோலுந்தலைத்தலைமலைத்தழலரப்பூண்
வீரவென்றன்னவிடுதிகண்டாய்விடினென்னமிக்கார்
ஆரடியானென்னினுத்தரகோசமங்கைக்கரசின்
சீரடியாரடியானென்றுநின்னைச்சிரிப்பிப்பனை.

(ப - னா.) தாரகைபோலும் - நகைத்தக்கட்டம் போல, தலை - சிரசில், தலைமலை-சிரமலைகளையும், தழல்-விஷாக்கிணையுடைய, ஆர-பாம்பாகிய, பூண்-ஆபரணத்தை யு மணிந்த, வீர - வீரனே, என்றன்ன விடுதி - என்னைக் கைவிடப் போகிறாய், விடின - கைவிடின, என்னை-என்னை நோக்கி, மிக்கார் - பெரியோர், ஆர் அடியான் என்னின் - நீ யாவருடைய அடியவனென்று கேட்டால், உத்தர கோசமங்கைக்கு அரசின் - உத்தரகோச மங்கைக்கிறைவனது, சீர் அடியார் அடியான் என்று - சிறப்புப் பொருந்திய அடியார்களுக்கு அடியவன் என்று சொல்லி, நின்னை சிரிப்பிப்பன் - உன்னை அவர்கள் பரிசெய்க்கப் பண்ணுவேன். எ - று.

(க - னா.) தலைமலை முதலியவற்றைத் தரித்த இறைவனே! நீ என்னைக் காவாது கைவிடுதல் தருகியன்று. கைவிட்டால் என்னை நோக்கி, நீ யாவருடைய அடியானென்று கேட்பவர்க்கு, நான் திருவுத்தரகோச மங்கைக் கரசனது அடியார் கடியனென்று விடை சொல்லி, உன்னைச் சிரிக்கச் செய்வேன் என்பது.

(வி - னா.) தழல் என்பதை வினைத்தொகை யாக்கிச் சுடுகின்ற என்றாரத்தலுமாம். தழல் அர என்பதனை உம்மைத் தொகையாக்கி தழலையும் அரவையும் தரித்த என்றாரத்தலுமாம். தலை மலை, தழல், அர, இவற்றை ஆபரணமாகத் தரித்தல் வீரர் செய்கையாதலால் இவற்றையடுத்து வீர என்றார்.

சிரிப்பிப்பன்சிறும்பிழைப்பைத்தொழும்பையும்சற்கென்று
விரிப்பிப்பனென்னைவிடுதிகண்டாய்விடின வெங்கரியின்
உரிப்பிச்சன்றோலுடைப்பிச்சனஞ்சுண்பிச்சனூர்ச்சுகொட
டெரிபிச்சனென்னையுமாளுடைப்பிச்சனென்றேகவனே.

(ப - னா.) சிறும்பிழைப்பை - உறுத்தற்குரிய இவ்வாழ்வை, சிரிப்பிப்பன் - சிரிப்பிப்பேன், தொழும்பையும் - என் தொண்டையும், ஈசற்கு என்று விரிப்பிப்பன் - ஈசனுக்கே பென்று விஸ்தரிப்பிப்பேன், என்னை விடுதி - என்னைக் கைவிடப்போகிறாய், விடின - கைவிடின, வெங்கரியின் உரி பிச்சன் - வெங்கிய யானைத்தோலை யடுத்த பித்தன், தோல் உடை பிச்சன்-புவித்தோல் முதலிய தோல்வளை ஆடையாக வுடைய பித்தன், நஞ்சி ஊண் பிச்சன் (பாற் கடலிற்பிறந்த)-சஞ்சை யுணவாக்கிக்கொண்ட பித்தன், ஊர் சுடுகொடு எரி பிச்சன் - ஊர்ச் சுடுகொட்டக்கிடையோடு பழகுகின்ற பித்தன், என்னையும் ஆன் உடைப் பிச்சன்-அடியேனையும் அடிமையாக்கியாண்டருளிய பித்தன், என்று அகவன் - என்று வைவேன். எ - று.-

(ச - ரா.) இறைவனே ! வெறுத்தற்குரிய இப்பொய்வாழ்வா வீழ்ந்து உன் திருத்தொண்டை விழுத்திசெய்வேன், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத்தகுநி பன்ற. கைவிட்டால், வெங்கிரியினூழிப்பிச்சன் முதலிய சிஞ்ஞ சொந்தனால் உன்னை வைவேன் என்பதாம். (௪௧)

ஏசினும்பானுன்னையேத்தினுமென்பிழைக்கேருழைந்து
வேசறுவேனைவிடுதிகண்டாய்செம்பவளவெற்பின்
தேசடையாயென்னையாளுடையாய்சிறுயிர்க்கிராங்கிக்
காய்சினவாலமுண்டாயமுதுண்ணக்கடையவனே.

(ப - ரா.) செம்பவள வெற்பின் - செவந்த பவளமலைபோல, தேச உடையாய் - ஒளியுள்ளவனே, என்னை ஆள் உடையாய்-என்னை படிமையாகக் கொண்டவனே, சிறுயிர்க்கு இரங்கி - சிறிய வயிர்களுக் கிரங்கியருளி, கடை ஆவன்-(பாற்சடலைக்) கடைந்த அத்திருமால், அமுது உண்ண - அமிர்தத்தை யுண்ண, காய் - சுமிகின்ற, சினம் - கோபத்தோடு கடைய, ஆலம் உண்டாய் - விஷத்தையுண்டவனே, யான் உன்னை ஏசினும் - நான் உன்னை வைதாலும், ஏத்தினும் - துதித்தாலும், என் பிழைக்கே ருழைந்து-என் குற்றத்தின் பொரு ட்டே மனமுருகி, வேசறுவேனை - மெலிவேனை, விடுதி-கைவிட்டபோகியும்.

(க - ரா.) இறைவனே ! நான் உன்னைப் புகழ்ந்தாலும், இசுழ்ந்தாலும் என் பிழையைக் குறித்தே மன முருகுகின்றேன், என்னைக் கைவிடுதல் உனக் குத் தகுநி யன்றென்பதாம்.

(வி - ரா.) கடைபவனே என்றதற்கு, கீழ்ப்பட்டவனாகிய திருமால் எனினுமமையும், வேசறுதல் - துன்புறுதல், சிறுயிர் என்றத வேருகிய தேவர்களுடைய அசுரர்களுடையம்.

(௪௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவைக்கருத்து.

ஆடிமாத முதல் மார்கழிமாத வரையும் இராத்நிரியும், கைம்மாத முதல் ஆனிமாத வரையும் பகலும் ஆகத் தேவர்களுக் கொரு நான் ஆம், சங்கரா வஸத் துக்குஞ் சிநுட்டி காலத்துக்கும் பிரமாணமாக இத்த ஆறுமாதமும் பிரித்து கடக்கும், மார்கழிமாதம் உதயகாலமாய்ச் சிநுட்டித் தேவராயிருக்கும்.

பிரபஞ்ச சிநுட்டியைத் திருவுணத் தடைத்து வயித்தவ சந்தியைச் 'சிநுட் டிக்கத் தொடங்கும் அவதாம் திருப்பன்னி பெருச்சி பென வழுங்கும்.

இனி அந்தச் சந்தமாயை ஊத வித்துக்களாலும், சாந்தாக்களாலும், மரீத காமாலையும், சந்த வித்தையாலும், அஞ்சதமாலாயிருக்கும், ஊத வித்துக்களாலும்

தலங்களினே பாரும், பண்டும், அதிட்டிக்குஞ் சாதாக்கியமாயி தலத்திலே சதாசிவமூர்த்தி யெழுந்தருளி யிருப்பர், போகாங்கங்களாயி அந்நு சதாசிவர் சேவிகவும் இதன்ஈழே ஈசார் கதிட்டானமாயி மகேசா தலத்திலே அனந்தாதி அட்ட வித்தியேசுரர் சேவிக்கவும், இதன் ஈழே உருத்திரர்க் கதிட்டானமாய் சுத்த வித்தியா தலத்திலே மந்திரேசுவரர் சேவிக்கவும், இப்படி பிரபஞ்ச அதுக்கிரக காரியமாகப் பராசத்தியிற் றேன்றிய ஞானக்கிரியைகளொத்த இச்சையே திருமேனியான சதாசிவமூர்த்தி தன் திருவருளால் அந்தமகேசுவர தத்துவத்திலே சத்தி மண்டலத்திலிருந்த மனோன்மனி சத்தியைப் பிரேரிகக, அந்தச் சத்தி சர்வபூத தமனியைச் சிருட்டிக்க, அந்தச் சர்வபூததமனி பெலப் பிரமதனியைப் பிரேரிகக, அந்தக் சத்தி பெலவிகரணியைப் பிரேரிகக, அந்தச் சத்தி காளியைப் பிரேரிகக, அந்தச் சத்தி இரவுத்திரியைப் பிரேரிகக, அந்தச் சத்தி செட்டையைப் பிரேரிகக, அந்தச் சத்தி வாழையைப் பிரேரிகக, இப்படிப் பிரேரியா நிற்க நவசத்திகள் பிரேரகத்தினால் மாயையை அதிட்டித் திருக்கிற அனந்த தேவராலே அசுத்த மாயை காரியப்பட்டுப் பிருதிவி முடிவான பிரபஞ்ச காரியம் நடவா நிற்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு வெம்பா வை.

ச த் தி யை விய ந் த து.

அதாவது

[பிரபஞ்ச சிருட்டிக்காதாரமாய் நின்ற அம்பிகை, களும்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராசத்தி, ஆதிசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, என்னு மொன்பதின்மரை வியந் துரைத்தபடி.]

திருவண்ணாமலையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

[இது மகோன்மனி யென்னுஞ் சத்தி சர்வபூத தமனி யென்னுஞ் சத்தியைத் தயிலுணர்த்துதலாகக் கூறப்பட்டது.]

வேண்டினாயான்வந்த

ஞயற்றாவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆகியும்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்

சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டங்கண்

மாதேவனருதியோவன் செவியோகின் செவிதான்

மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோ

விதிவாய்க்கேட்டலுமேலிம்மிலிம்மிமெய்ம்மறத்து

போதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டுகங்ஙன்

ஏதேனுமாகாங்கிடந்தாளென்னேயென்னே

யிதேயெத்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா) மாதே - பெண்ணே, ஆதியும் அந்தமும் இல்லா - மூதலும் ஈறமில்லாத, அருபெரு சோதியை - அரிப்பெரிய சோதிஸ்வருபனாகிய சிவ பெருமானை, யாம்பாட்கேட்டேயும் - யாம் புசுழ்த்து பாடக்கேட்டும், வான் - ஒளிபொருத்திய, தடம் - பெரிய, கண்வனருகியோ - கண்ணுறங்கா நின்றனையோ, நின்செவி - உன் காதுகள், வன்செவி - வலிய காதுகளோ, மாதே வன் - மகாதேவனுடைய, வாக்மழல்கள் - நீண்ட வீரக்கூலியணிந்த திருவடிகளோ, வாழ்த்தியவாழ்த்துஒலி - (அன்பர்) துதித்த துதிகளின் ஒசையை, விதிவாய்போய் கேட்டலும் - (ஒருத்தி) தெருவில் வந்து கேட்டனவில், விம்மி விம்மி - எங்கி அழுத, மெய்மறந்து - உடம்பை மறந்து, ஆர் - அருமையாகிய போது அமளியின்மேல் நின்றும் - புஷ்பசயந்தரின் மீதிருந்து, புரண்டு-புரண்டு, இங்கு - இவ்வாறு, ஏதேனும் ஆகான் கிடந்தாள் - யாதொரு பொருளுமாகாமற் கிடவா நின்றாள், (அங்குனமாக, யாம்வந்து உன் வாயிற்படியில் நின்று சிவநாம சங்கீர்த்தனம் செய்யக்கேட்டும் எழுந்திராமல் இவ்வாறு இருத்தலாகிய) ஈதே - இது தானோ, எம் தோழி பரிசு - எமது தோழியாகிய உன் தன்மை, என்னே என்னே - இது என்ன வியப்பு எனன வியப்பு, எலோ ரெம்பாவாய். எ - று.

(க - னா.) மனோன்மணி யென்னுஞ்சத்தி சர்வபூததமனியென்னும் சத்தியைநோக்கி, பெண்ணே, யாம்பவரும் வழியில் அன்பர் சிவநாம சங்கீர்த்தனம் செய்வதைக்கேட்ட ஒருபெண், ஆந்தமேலீட்டால் தன் உடம்பை மறந்து தனது புட்பசயனத்தில் பொருந்தாது புரண்டு சிலத்தில் விழுந்து, ஒரு பொருட்டன்மை யில்லாதவனாக கிடவாநின்றாள், அங்குனமாக, யாம் உன் வாயிற்படியில் வந்து நின்று சிவநாமசங்கீர்த்தனம் செய்யக்கேட்டும் எழுந்திராமல் இவ்வாறிருத்தலாகிய இது என்ன ஆச்சரியம், உன் செவி கேட்கவில்லையோ, உன் தன்மையிதுதானோ, என்பதாம்.

(வி - னா.) எலோரெம்பாவாய் என்பதை - எல்-ஓர்-எம்பாவாய் எனப்பிரித்து, எல் - யாம் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வாயாக, ஓர் - ஆரவ்வாயாக, எம்பாவாய் - எம்பாவைபோல்வானே எனப்பொருளுரைத்துக் கொள்க, இவ்வாறன்றி அடிநிறைக் கவந்ததென்பாரும் உளர், இன்னும் பலவகையையும் கூறவர் இது மானிக்கவாசக சுவாமியன் திருவெம்பாவையிக்குச் சென்று சிவபெருமானை வணங்கி அத்திருப்பதியில் கீற்றிக்கும்பலுக்கீழ், ஈர்த்துவிடாமாசம் வருதலும், மாதரெல்லாம் திருவாதினார்க்கு முன்பாய், புத்தத்தினம் கருணை காலத்தில் வீடுகந்தோறும் சென்று ஒருத்திரை ஒருத்திரையும் பலருமாய்ச் சென்று துவிதுணர்த்திக்கொண்டு உட்டமாய்ச் சென்று நீராட்குமாண்டு,

அவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்லிபது. இவ்வாறன்றை, இவரது புராணம்
பெருவாசகம் புராணம், திருவம்பலச் சூத்திரத்தில், ௩௧-௪௦-௪௧-ம் திருப்
பாடல்களா லுணர்.

இறைவன் உற்பத்தி நாசங்களில்லாத பாஞ்சோதி யாதலால் “ஆதியும்த
தமு மில்லாவரும் பெருஞ்சோதி” என்றார். வான் - ஓர் ஆயுத விசேடம் எனி
னுமாம். வன்செவி யென்றது செவிட்டுச்செவி யென்றபடி மாதேவன் -
தேவர்களிற் சிறந்தவன். பூமன், மாணிக்கவாசக ஸ்வாமியின் திருவாய் மலர்
தருளியதான வித் திருவாசகத்தினருமையை நோக்கிச் சிவபெருமானோடு
சைவப் பிராமணச்சிறுவனாக வெழுந்தருளி அம்மணிவாசகப் பிரபுவின் எதிரில்
நின்ற சுவாமியான், தாங்களருளிய திருவாசகமுமுடையு மென்கைபாரவெழுதி
யானந்திக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பங்கொண்டடைந்தேன், எனது எண்
மைப்படி திருவருள் புரிதல்வேண்டுமென்றிரப்ப, அதைக்கேட்ட மாணிக்கவா
சகப் பெருமானு மதந்தென்கி, அங்ஙனே வரிசையாகச் சொல்லிவரத் தானெழு
திக்கொண்டு வருகையில் இத் திருவெம்பாவையின் முதற் செய்யுளாகிய,
“ஆதியும்தமு மில்லாவரும் பெருஞ்சோதியை” என்ற அடியைச் சொல்லு
கையில், ஆதியும்தமுமில்லாமல் அரும்பெருஞ்சோதி ஒன்றெவ்வாறுருக்கக்
கூடுமென்றாட்சேபிக்க அப்போது திருவாசகர், குருவுக்குமிஞ்சின சீடனா
வென்று சொற்குட்ட, எம்பெருமானாகிய சிறுவர் அபசாரமென்று அத்திரு
முறை முற்றமெழுதி, ‘ஈற்றில், திருச்சிற்றம்பல முடையானென்று திருந்
தைச் சாத்திட்டு எழுதிய புத்தகத்தை அங்கனெவைத்து திடீரென மறைத்
தருள உடனே திருவாசகர் அச்சிறுவனை நம்புந்ததுங் காணுது எழுதிய புத்
தகத்தை எடுத்துப்பார்த்து அதில் கைச்சாத்திட்டிருக்கு முண்டையால் வந்தவர்
கடராஜபதியென்றறிந்து அப்புத்தகத்தைச் சிரமேற்றுகி, ஆனந்தபரிதராய்
அதைத் தில்லைவாழ்த்தணர் வசம் ஒப்புவித்தனரெனவும், அப்புத்தகமே இப்போ
தும் புதுவையிலுள்ள வீரசைவமடமாகிய பூமீத அப்பலத்தாடுஞ் சுவாமிகள்
மடாலயத்தில் பூசிக்கப்பட்டு வருவதாகவும் கர்ன பரம்பரையாய் வழங்கு
கின்றன.

(௧)

[இது சர்வபூதமணி என்னுஞ் சத்தி, பெலப்பிரமதனி என்னுஞ்
சத்தியைத் துயிலுணர்த்துதலாகக் கூறப்பட்டது.]

பாசம்பாஞ்சோதிக்கன்பாயிராப்பகனும்

பேசும்போதெப்போதிப்போதாரமனிக்கே
சேசமும்வைத்தனையோசேரிழையாய்சேரிழையீர்
சிறிவினைபுஞ்சிலவோவினையாடி
ஏகமிடந்தோவிண்ணோர்களைத்தூதருக்
குகமலர்ப்பாதத்தந்தருளவத்தருளுக்
தேசன்வெலோகன் தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
வீசனூர்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய்.

(ப - கா.) லேரிழையால் - மாதே, பாஞ்சோதிக்கு - டென்ன ஒளியுரு வினதுயி விகபெருமானுக்கு, பாசம் - ஆசையோடு, அன்பு ஆம் - அன்புரு வாசி, இரா பகல் - இரவும் பசுவும், நாம் - பாம், பேசும்போது எப்போது - அவனது மகிமையைப் புழைத்த பேசுவதற்குரிய சாலம் இதுவன்றி இனி எந்தக் காலம் வாய்க்கும், இ - இந்த, ஆர் - அருமைபாபிய, போது அமனிக்கே - புஷ்ப சயனத்துக்கே, கேசமும் வைத்தனபோ-விருப்பமும் வைத்தனயோ, (இதுவரை யும் சர்வபூத தமனியின் வார்த்தை, இனி பெலப்பிரமதனியின்வார்த்தை) லேரி ழையீர் - பெண்ணே, சிசி - சைசை, இவையும்-(இதைவனை வாழ்த்துநாபிய) இச்செயல்களும், சிலவோ - அற்பமான செயல்களோ, வினயாடி - என்னோடு வினயாடி, ஏசம் இடம் - வைதற்குரிய சமயம், ஈதோ - இதுதானோ, விண் ணோர்சன் - தேவர்களும், எத்ததற்கு - துதித்ததற்கு, உசம் - நானுவின்ற, மலர் - தாமரைமலர்போன்ற, பாசம் - திருவடியை, தந்தருள - (அன்பர்க்கு) கொடுத்தருள, வந்தருளும் - எழுந்தருளின, தேசன - ஒளியுருவனும், சிலவோ சன் - சிலபுரத்தையுடையவனும் ஆயி, தில்லைச்சிறம்பலத்துள் ஈசனார்க்கு - திருத்திலைச்சிறம்பலத்திறைகனுக்கு, அன்பு ஆர் - மது அன்பு எத்தன்மையது, பாம் ஆர் - நாம் எத்தன்மையோம், ஏலோரெம்பாவாய்---. எ - து.

(க - கா.) சர்வபூததமனி பெண்ணுஞ் சத்தி, பெலப்பிரமதனி பெண் ணுஞ் சத்தியை எழுப்புவானாய் உதைய நிறுது. சிலபெருமானே இப்படிப்பட்ட புண்ணியகாலத்திலன்றி வேறெக்காலத்தில் யாம் துதிக்கப்போகிறோம், எழுத் திருப்பாயாக என்று கூறுதலும், எழுந்திருக்காமல் சந்தரேசம் தாழ்த்தமையால், சர்வபூததமனியானவன் பெலப்பிரமதனியை அழைத்து, புஷ்பசயனம் உன்னை எழுந்திருக்க வொண்ணாமல் தடுக்கின்றதோ என்ன ? பெலப்பிரமதனியானவன் சர்வபூததமனியையும் அவளோடு வந்தானாயும் நோக்கி, பெண்ணே? இதைவ னைக் குறித்த இந்த விஷயங்கள் அற்பமானவைகளோ! இதற்குக் காலம் இடம் முதலியவற்றின் தூய்மை வேண்டாலோ என்ன, அதைக்கேட்ட சர்வபூததமனி முதலியோர், பெலப்பிரமதனியை நோக்கி, என்று என்று நீ எழுந்திருக்கச் சோ ம்பி இவ்வாறு கூறுகின்றனபோலும் என்று பரிசுத்த ஏசக்கேட்ட பெலப்பி ரமதனி ஏசதற்குரிய சமயம் இதுதானோ! அந்தத் திருக்கலாசபதிக்கிறைவன் திருவடியைப் புழைத்தருக் தேவர்களும் நானுவராயின், அவனிடத்தில் யாம் செய்யும் அன்பு எத்தன்மையது? நாம் எத்தன்மையோம்? என்னுள் என்பதாம்.

(வி - கா.) அமனிக்கே கேசமும் வைத்தனயோ என்றது - ஆத லுழித்த மத்தையவற்றில்க் கேசம் வைத்தினை பென்றபடி. லேரிழை - உதையம். சிலபெருமானே இப்படிப்பட்ட புண்ணியகாலத்தையுடையவன். திருவடிகின் அருமைபாபியானவன் லேரிழைக்கு. "விண்ணோர்சனத்து தந்தருக் கூ. உதையம்." என்று. பா ஞ்சோதிக்கு என்பாய் எனவும் பாடவொன்றோ அன்புருவாய். துதையம். உதையம். உதையம்.

[இது பெண்பிரமதனி பெண்ணுஞ் சத்தி பெண்களானி பெண்ணுஞ் சத்தியைத் துயிலுணர்த்தலாகக் கூறப்பட்டது.]

முத்தன்னவெண்ணகையாய்முன்வந்தெதிரெழுந்தென்

அத்தனுன்தனமுதனென்றன்னுதித்

தித்திக்ப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாய்

பத்துடையீர்சன்பழவடியீர்பாங்குடையீர்

புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற்பொல்லாதோ

வெத்தோநின்னன்புடமையெல்லோமறியோமோ

சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை

வித்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) முத்த அன்ன - முத்தையொத்த, வென் - வெள்ளிய, நகையாய் - பற்களை யுடையானே, முன் வந்து - முன்னே வந்து, எதிர் எழுத்து - எதிரில் எழுத்து நின்று, என் அத்தன் - என் தந்தை, ஆநத்தன் - இன்புருவன், அமுதன் - அமுதை பொப்பவன், என்று - என்று வாயாற்சொல்லி, அன்னுதி - வாயுதி, தித்திக்ப்பேசுவாய் - இனிக்க்ப்பேசுவாய், வந்து உன்சடைதிறவாய் - எழுத்துவந்து உன் வாயிற்கதையைத் திறவாய், பத்துடையீர் - பத்தியையுடையீர், ஈசன்பழஅடியீர் - இறைவனது பழவடியாரோ, பாங்குடையீர் - எல்லொழுங்குடையீர், புத்தடியோம் - புதிய அடியோமுடைய, புன்மைதீர்த்த - புன்மையை நீக்கி, ஆட்கொண்டால் - அடிமைகொண்டால், பொல்லாதோ - தீமையாய் முடியுமோ, (என்று சொல்ல) எத்தோ - (இதுவும் ஓர்) எமாற்றமோ, நின் அன் புடைமை - உன் அன்புடைமையை, எல்லோம் அறிபாமோ - யாமெல்லோரும் அறிபாமோ, சித்தம் அழகியார் - மனச்செம்மையுடையவர்கள், நம் சிவனைப் பாடாரோ - நமது சிவபெருமானைப் பாடார்களோ, எமக்கு இத்தனையும் வேண்டும் - எமக்கு இவ்வளவும் வேண்டப்படுவது, எவோரெம்பாவாய்——, ஏ - று.

(ச - னா.) பெண்பிரமதனி என்னும் சத்தியும் அவளோடு வந்தவர்களும் பெண்களானி பெண்ணுஞ்சத்தியைத் துயிலுணர்த்தவென்று நின்று, யாம் வருளுக்கமே எழுந்திருந்து, சிவபிரானே அத்தன் ஆனத்தன் அமுதன் என்று சொல்லச் செய்திரு இனிமையுண்டாகத் துதித்துகிறப்பவனே? உன்படுக்கையை விட்டு எழுந்தவந்த தைவந்திறப்பாபாக வென்றசொல்ல, அத்தப் பெண்களானி யாம் பத்தியில்லேம், புதிய அடியேம், பாங்கிலேம், ஆதலால் பத்தியுடையீரும், பழவடியீரும், பாங்குடையீரும் ஆகிய நீங்கள் எமது நுழிவு தீர்த்த ஆட்கொண்டால் உமக்குத் தீமையாமோ என்று சொல்லக்கேட்ட பெண்பிரமதனி முத்தியோர் பெண்களானியை அழைத்து வி துயில்கிட்டிருந்ததற்குப் பின்மேல் இவ்வாறு சொல்லி, எம்மை எமாற்றுகின்றனாரோ? உன் அன்புடைமையை யாம் அன்றோமும் அறிபாமோ? எனவந்தவர் சிவபெருமானைப் பாடாரோடு பாடினோ! எம்மால் விருந்தப்படுவது இறைவனது புரேழபந்தி சிவனென்று நுகர்ந்தென்று கூறினார்களென்பதாம்.

(வி - நா.) எத்து - எவ்வற்றம். கடைநிறவாய் என்பது பெண்களாகிய கோக்கிப் பெண்பிரமதனியென்னுஞ் சத்தி உதயிது. பற்றுபுடைய பழவகழிச், பாங்குடைவீர் என்பன பெண்களானியின் திருவாகையினைப்பிரமதனியென்னுஞ் சத்தியையும், அவளோடு வந்தவர்களையும் கோக்கிவந்தது. முன் என்பதற்கு முன் எல்லாம் எனக்கொண்டு எழிந்த வருடங்களின் கச்சிதமானசத்தோதம் எனப்பொருள் கூறலுமாம். பற்று என்பது பற்று என்பதற்கு.

[இது ஸெவிகாணி யென்னுஞ் சத்தி காளி என்னுஞ் சத்தியைத் தயிலுணர்ந்ததலாகக் கூறப்பட்டது.]

ஞ்ணனித்திலகையாயின்னம்புலர்தின்னோ
வண்ணக்கிளிமொழியாரெல்லாரும்வந்தாரோ
எண்ணிக்கொள்ளவாசொல்லுகோய்வவளவுங்
கண்ணைத்துயின்றவமிகாலத்தைபோக்காதே
விண்ணுக்கொருமருந்தைவேதவிழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கினியாளைப்பாடிக்ககிடுதள்ளம்
உண்ணெக்குறின்றுருகயாமாட்டோரீயேவந்
தெண்ணிக்குறையிற்றுயிலேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) ஒன்றித்திலங்கையாய் - அழகிய முத்தையொத்த பல்வரிசை
புடையாளே, இன்னம் புரர்ந்தினரே - (உனக்கு) இன்னமும் பொழுதுவிடிச்
திலதோ, வண்ணம் - அழகிய கிளிமொழியார் - எல்லாரும் கிளிமொழிபோலும்
மொழியையுடையாரெல்லாரும், வந்தாரோ துவந்தாரெனோ (என்றமெட்க)
எண்ணிகொடு - எண்ணிக்கொண்டு, உள்ளவா சொல்லுகோம் - உன்சபடி
சொல்லுவோம், அவ்வளவும் - அதவகையிலும், எண்ணத் துவித்த - எண்
ணுதற்கி, எலத்தை அவமேபோக்காதே - எலத்தை வீணுக்கவிடாதே, விண்
ணுக்கு ஒரு முத்தை - விண்ணுவதந்தார்க்கு ஒப்பந்த அயிருத்ததை, சிலை
வீழப்பொருளி - வேதக்களால் சொல்லப்படுகிற மேலான பொருளே, எண்
ணுக்கு இவ்வாறே - கண்ணைக் கிளிமையா யிருப்பவனை, பாடி, - எண்ணித்
பாடி, உன்சம் எடுத்து - மனங்குழைத்த, உன்செருவின்ற - மனத்தெரிந்த
வின்ற, உருக - உருகுவாயா, (என்ற சொல்லியபின்னும் உதக்கப்போக)
பகம்மாட்டோம் - நான்கள் அவர்னை என்னும் வலிவிக்கெழ, சீபெருந்த
வண்ணி - சீபெருந்த வண்ணிட்டு, குறைபின் - குறைவுபுகள், துவித் - சொந்த
தந்த, ஏனெனெப்பவாய் - ஏ - து.

[illegible]

நீயே எண்ணிக்கொள் குறைந்தால் மீட்டும் நீ உறங்கப்போலாம் என்று கூறினர் என்பதாம்.

(வி - கா.) இன்னம் புலர்த்தினோ என்பது பெலவிகாணி யென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்கு. எல்லாரும் வந்தாரோ என்பது காளியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்கு. எண்ணிக்கொடு என்பது முதல், குறையிற்றயில் என்னுமனவும் பெலவிகாணியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்கு. வண்ணம் - நிறம் எனினும் பொருந்தம். குறையிற்றயில் என்றமையால் குறையாவிடின் எழுந்தவா என்றதாயிற்று.

(ச)

[இது காளியென்னுஞ் சத்தி இரவுத்தரி யென்னுஞ் சத்தியைத் துயிலுணர்த்துதலாகக் கூறப்பட்டது.]

மாலறியாநான் முகனுங்காணாமையினை நாம்

போலறிவோமென்றுள்ள பொக்கங்களே பேசும்

பாலுறுதேன்வாய்ப்படி நீசுடைத்தவாய்

ஞாலசீமவிண்ணோபிறவேடறிவரியான்

கோலமுமமையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்

சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேயென்

ஞேலமிடினுமுணராயுணராய்கா

ணேலக்குழலிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

(ப - கா.) மால் - திருமாலினால், அறியா - அடியைத்தேடி யறியப்படாததும், காண்முகனும் காணா - பிரமனாகும் முடியைத்தேடி யறியப்படாததுமானிய, மலையினை - மலையுருவாய் நின்றவனை, நாம் அறிவோமென்று - நாம் உணர்வோமென்று, உள்ள பொக்கங்களே பேசும் - உளவாகிய பொய்களையே பேசுகின்ற, பாஷையுற - பாஷ்கரக்கின்ற, தேன்வாய் - தேன்போலினிக்கும் அதரத்தையுடைய, படிநீ - வஞ்சகமுடையவனே, சுடைத்தவாய் - வாயிற் கதவைத்திறப்பாயாக, ஞாலம் விண்பிற - மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் பிறவும், அறிவு அறியான் - உணர்த்தற்கரியவன்து, கோலமும் - அழகையும், கம்மை ஆட்கொண்டருளி - கம்மை அடிமை கொண்டருளி, கோதாட்டும் - சோட்டுகின்ற, சீலமும் - உங்களை ஞானத்தையும், பாடி - பாடாநின்ற, சிவனே சிவனே என்று - சிவபெருமானே சிவபெருமானேயென்று, ஞலம் இடினும் - முறையிடினும், உணராய் - அறியாய், உணராய் - துயிலுணர்த்தினி, எலக்குழலி பரிசு - (இது தானே) மயிர்ச்சாத்தணிந்த கூத்தியுடைய வுனது தன்மை, ஏலோ. எ - று.

(ச - கா.) காளி என்னும் சத்தி ரொத்திரி என்னுஞ் சத்தியை நோக்கி திருமாலும் காண்முகனும் அடியையும்முடியையும்தேடி அறிபாத மலையுருவான குறைவின் நாம் அறிவோமென்று துணிகப்பெசுகின்ற வஞ்சக முடையவனே குறையிற்ற திருக்கோலத்தையும் எம்மை அடிமைகொண்டருளியாய்பெருந்தன்மை புகழ்க்கடாசு. சிவனே சிவனேயென்று யாம் ஞலமிடச்சேட்டும்

தயில் எழுந்தாயில்லை. விராவில் நித்திரைவிட்டு எழுந்துவந்து கைவந்த திறப்பாய என்றான் என்பதாம். மாலறியாமலை - நான் முகனும்மாளுமலை என்றியைக்க. படிது - வஞ்சனை. கோலமும் சிலமும்பாடி என்றியைக்க. செம்மன்பொய்

(வி - ரா.) மாலறியா நான்முகனும் காணாமலை என்றது: - முன்னொரு காலத்தில் பிரம விஷ்ணுக்கள் நான் பிரமம், நான் பிரமம், என்று வாதிட்ட போது அவர்கள் இறுமாப்பை அடக்கச் சிவபெருமான் நெருப்பு மலையாய் இருவருக்கும் இடையேதோன்றி துடியிருகிரில் ஒருவர் இதன் முடியையும் மற்ருருவர் இதனடியையும் காண வலலீரேல் அவரே முதல்வராவீர் என்றனாக்க, பிரமன் யான முடியைக்கண்டு வருந்தேன் என்று அன்ன உருக்கொண்டி விண்ணோக்கிப் பறந்து, திருமால் யான அடியைக்கண்டு வருகிறேன் என்று வராக வருககொண்டு நிலங்கீண்டிய சென்று பலநாள தேடியும் காண வலியற்ற உர ஆயினா என்பதை.

(இ)

[இது திரவுச்சுரி பெண்ணுஞ் சத்தி செட்டையென்னுஞ் சத்தியைத் தயிலுணர் சதுசலாகக் கூறப்பட்டது.]

மாணே நீனைனலைநீனை வந்துங்களை

நீனையெழுபபுவனென்றலுநாணமே

போனதிசைபகராபினைமபுலாநதின்றோ

வானே விலனைபிறவேயறிவரிபான்

தானேவந்தெமமைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்

வானவார்கழல்பாடிவந்தோர்க்குள்வாய்திறவாய்

ஊனையுருகாயுனக்கேயுறுமெமக்கு

மேனோர்க்குந்தங்கோனைப்பிடேலோரெம்பாவாய்.

(ப - ரா.) மாணே - பெண்ணே, நீ - நீ, நென்னல் - நேற்ற, களைவந்து, நானேக்குவந்து, உங்களை - உம்மை, நானே எழுப்புவன் என்றலும் - நானே தயிலுணர்த்துவேன் என்றரைத்த சொல்லும், போனதிசை-நீ போனதிக்கை, காணாமே - காணாமல், பகராய்-சொல்லாய், இன்னம் புலந்தின்றோ - இன்னமும் விடிந்திலையோ, வான நிலை பிற அறிவு அரிபான்-கண்ணாகும் மண்ணாகும் மற்றதும் பிறவுலகங்களும் அறிதற்கருமைவானவன், தானே உத்த - தானாலே வலியவந்து, எமமைத் தலையளித்த - எம்மைக்கேற்ற, ஆட்கொண்டருளும்-அடிமைகொண்டருள்கின்ற, வான்-மேலானிய, வார்த்தை-நினைவார் கழலுணர்த்திருவடிபயப் புழங்குதுபாடி, வந்தோர்க்கு-வந்தோர்க்கு, உன் வாய்திறவாய் - உன் வாய் திறந்தொருவார்த்தை சொன்னதிருந்தியாய், ஊன் உருளும் - உடலுருவித்தருகென்றாய், உனக்கே உதும் புத்தியைமுன் வந்தவர்க்கே தரும், எமமக்கும் ஏனோர்க்கும் தம்மொளிப்பதிலுணர்ந்தும், பிறர்க்கும் இதைவருபுள்ள சிவபெருமானைப்பாட-எழுந்திரவாக, எழுந்தவந்தவாக.

(க - னா.) இரவுத்திரி என்னும் சத்திசேட்டை என்னும் சத்தியைநோக்கி! மாதேவீ நேற்று, எம்மிடத்தில் நானா நானேவந்து உங்களை எழுப்புவென்று சொன்னசொல் எத்திசையில்போய் ஒளித்தது சொல்லாய். இன்னமும் உனக்குப் பொழுதுவியடிந்ததில்லையோ, இறைவனது திருவடிபைப் புழந்து பாடிக்கொண்டு வந்த எங்களுக்கு உன் வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லாதிருக்கிறாய் உடம்புருகாதிருக்கிறாய். இது உனக்கே தரும் என்று சொல்லி, மீண்டும் எம்மோடுகூடி இறைவனைப் பாட வருக என்றான் என்பது.

(வி - னா.) மான் - மானினது நோக்கம்போலும் நோக்கத்தை யுடையான். நென்னல் - முன்னை நான். இது நென்னலையென ஐகாரச் சாரியை பெற்றது. உனக்கே உதும் என்றது எமக்குத் தகாது என்றபடி. தங்கோன் என்பது ஒரு சொல்லாய்த் தலைவன் என்னும் பொருளதாய் நின்றது. (க)

[இது சேட்டையென்னுஞ் சத்தி வாமையென்னுஞ் சத்தியைத் துயிலுணர்த்துதலாகக் கூறப்பட்டது.]

அன்னேயிவையுஞ்சிலவோபலவமர

ருன்னற்கரியானொருவனிருஞ்சீரான்

சின்னங்கள் கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய்

தென்னுவென்னமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பாய்

என்னுளையென்னரையின்னமுதென்றெல்லோமுஞ்

சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறாயின்னந்துயிலுதியோ

வன்னஞ்சப் பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியா

லென்னே துயிலின்பரிசேசேலோரம்பாவாய்.

(ப - னா.) அன்னே - தாயே, இவையும் சிலவோ - இவையும் அற்பமாகுமோ, பல அமரர் - பல தேவர்கள், உன்னற்கு அரியான்-நீளந்தற்கும் அரியவன், ஒருவன் - ஒப்பில்லாதவன், இருஞ்சீரான்-பெருஞ் சிறப்பையுடையவன், (அவனது) சின்னங்கள் கேட்ப-திருச்சின்ன வொலிகள் கேட்க, சிவன் என்றே வாய்திறப்பாய் - சிவன் என்றே வாய்திறந்து பேசுவாய், தென்னு என்னு முன்னம் - தென்னவனையென்று சொல்வதற்கு முன்பே, தீசேர்-செருப்பைச் சேர்ந்த, மெழுகுஒப்பாய்-மெழுகை நிகர்ப்பாய், என்னுள-என்னுளை, என் னுரையன் - உன்னரசன், இன்அமுது - இனிய அமிர்தம், என்று-என்று, எல்லோமும் வெவ்வேறாய் சொன்னோம்-யாம் எல்லாம் தனித்தனியே சொல்லித்தெளித்தோம், சேன் - கேட்பாய், இன்னம் துயிலுதியோ - இன்னமும் உறங்குகின்றனாயோ, உவ்வெழுச்சுப் பேதையர்போல் - வலிய மனத்தையுடைய அநிலிவிகள் போல, வாளாகிடத்தி-சம்மாபிடுத்துறங்குகின்றனை, துயிலின்பரிசென் - (உன்) உறங்கத்தின் தன்மை யிருந்தவாறென், வலோ - வ - று.

(க - னா.) சேட்டை என்னும் சத்தி வாமை என்னும் சத்தியைப்பற்றி அம்மா! இறைவனது திருவடி உச்சரண முதனியவற்றைப்பெட்ட துணியில் மெயிவென்றுத் தூய்நீர், மணம் அளவிவிட்ட மெழுகுபோலுதும் சி,

இப்போது நாம் எல்லோரும் வந்துகின்று தனித்தனியே சிவமாமரத்தீர்த்தனம் செய்யக்கேட்டோம் இன்னும் வன்னெஞ்சப் பேரைபர்போலக் கிடந்து உறங்கு கின்றன? உனது துயிலின் தன்மை இருந்தவாறு என்னை என்றன்கொண்டார்

(வி - கா.) உன்னற்கு என்பதனீற்றில் இறந்தது தழீ இய எச்சயங்கம் தொகுத்தல், என்னங்கள் கேட்பச்சிவனென்று வாய்திறத்தலும், தென்னு வென்னு முன்னம் திசேர் மெழுகொத்தலும் ஆகிய குணங்களை யுடையவுண்க்கு, யாமெல்லாரும் என்னுனை என்னையன் இன்னமுது என்று தனித்தனி செல் லக்கேட்டும் நீ உறங்குதல் தகாதென்றற்கு, “என்னங்கள் கேட்பச் சிவனென் றே வாய்திறப்பாய், தென்னுவென்னு முன்னம் திசேர்மெழுகொப்பாய், என் னுனை யென்னையானின்ன முதென்றெல்லோ முஞ் சொன்னோக்கென் வெவ் வேறாயின்னத் துயிலுகியோ” என்றான். இது வாமைபென்னுஞ் சத்தி சந்த மாபையையப்பிரேகிற் அனந்த தேவரை ஆசரித்து அப்பால் பிரகிரதிரிவ்விதி ருதியான ஆன்மதத்துவம்நடத்தற்பொருட்டு விட்டுணுவினிடத்தில் அதிட்டிக் கிற சிவசத்தியை நோக்கி, “ஆழியா னன்புடைமையா மாறு மிவ்வாரே” என்று பிரேரித்ததாகக்கருதியது. ஆக இப்படி நவசத்திகள்கூடி விசுவகாரியம் பண்ணுகிறதே பாட்டாய் பாடியபடி.

(எ)

கோழிசிலம்பச்சிலம்புகுருகெங்கு

மேழிலியம்பவியம்பும்வெண்சங்கெங்கும்

கேழில்பாஞ்சோதிகேழில்பாங்கருளை

கேழில்விழுப்பொருள்கள் பாடினோங்கேட்டிலையோ

வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவா

யாழியானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாரே

ஊழிமுதல்வனாய்கின்றவொருவனை

யேழைபங்காளனை யேபாடேலோரம்பாவாய்.

(ப - கா.) கோழிசிலம் - கோழிகள் கூட, குருகு - வெவ்வேறுபட்டி கள் என்கும் சிலம்பும் - எவ்விடத்து ஒலிக்கின்ற, எழில் இயம்ப - எழிசை போலச் சத்திக்க, வெண்சங்கு - வெள்ளியசங்குகள், என்கும் இயம்பும் - எவ்வி டத்தும் முழங்குகின்றன, கேழ் இல் - உவமை பில்லாத, பாஞ்சோதி - மோலா சிய ஒளியுருவமுடைய சிவபெருமானது, கேழ் இல்பாங்கருளை - ஒப்பற்ற பெ ருங்கருளைச் செயல்களாகிய, கேழ் இல் விழுப்பொருள்கள் - உவமையற்ற மே லானபொருள்களை, பாடினோம் கேட்டிலையோ - பாடினோம் அவற்றை நீ கேட் டாய்லையோ, வாழி - நீவாழக்கடவை, ஈது என்ன உறக்கமோ - இது என்ன துக்கமோ, வாய்திறவாய் - வாயைத்திறத்தல் செய்யாய், ஆழியான் அன்புடை மை ஆமாறும் இவ்வாரே - சந்தாதையுடைய திருமால் செய்யுள் அன்புடை மை யாவதும் இப்படியேயோ, ஊழி முதல்வனாய்கின்ற ஒருவனை - ஊழித்தலை வனுமின்ற ஒருத்தனை, ஏழை பங்காளனை - ஏழைகள் பங்கிட்டுவனனை, பரி - பாடுதல் செய் எனோ - , எ - று.

(ச - னா.) எவ்விடத்தும் சேவல்கள் கூவாநின்றன. பலவகைப் பறவைகளிடிலும் ஏழிசைபோலச் சத்தியாநின்றன. வெண்மைபாபி சங்குகள் எவ்விடத்தும் முழுகாநின்றன. இவற்றைக் கேட்டாயில்லையோ, அன்றியும், ஒப்பற்ற பேரொளியாயிவ சிவபெருமானது ஒப்பற்ற பெருங்கருணை யாயிவ உவமையில்லாத மேலான பொருளைக் குறித்த யாம் புகழ்ந்து பாடினோம் இதனை யாயினும் கேட்டாயில்லையோ, நீ வாய்திறவாமலிருக்கின்றனையே, இது என்ன உறக்கமோ யாம் அறியோம், சக்கரப் பட்டையை யுடைய திருமால் செய்யும் அன்பும் இத்தன்மைதேயோ? விரைந்தெழுந்து, பிரபஞ்சத்துக்கு முதல்வனும் ஏழைப்புகளானும் ஆகிய சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடுவாயாக என்பதாம்.

(வி - னா.) நீ செய்யும் அன்பு இத்தன்மையது ஆகையால், நீ அதிட்டித் திருக்கும் திருமால்செய்யும் அன்பும் இத்தன்மைத்தே ஆமோ என்றற்கு, “ஆழி யானன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறே” என்றான். கோழி என்றது சேவலை ஊழி பிரபஞ்சம் பல பறவைகளுக் கலத் தொலிக்கும்போது வெவ்வே ரொலி யாய்க்கேட்பது ஏழிசையுந் கலத் தொலித்தலை நிரூபிப்பதனால், “குரு செங்குமே ழிவியம்ப” என்றார். வாழி-அசை யெனினுமாம், ஏழை புகளான் - உமாநேவி யை யொருபாகத்தினுடையவன் என்றலுந் பொருந்தும் ஏழிசையாவன, சக்கரம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்திரம், பஞ்சமம், தைவதம், நிரோதம் என்பன இவற்றின் முதலெருத்துக்கள் முறையே ச - ரி - க - ம - ப - த - நி - ச

[இது - அநாதியுன்னவர்களுக்கெல்லாம் அநாதி யுள்ளவனுமாய் அதுப விப்பவர்களுக்கு மென்மேலும் இன்பஞ் செய்வோனுமாய் இருக்கிற உன்னைத் தலைவனுக்கப்பெற்ற உன் சீரடியோமாயிவ யாம் உன் தொண்டர் திருவடிகளை வணங்குதலும், அவர்களுக்கே எல்லாவகையாலும் உரியராவதலும், அவர்களே எமக்கு நாயகராக அங்கேகரித்தலும், அவர் விரும்பிச் சொன்னபடியே அவரது ஏவற் பணிவிடை செய்தலும், இவ்விதமாக நடக்கும்படியான வரத்தை எமக்குக் கிருபை செய்வாயாயின், யாம் யாதொரு குறையும் உடையோ மல்லோம் என்று நவசத்திகளுந் தம்மிற் கூறப்பட்டன.]

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே

பின்னைப்புதுமைக்குமேபேர்த்துமப்பெற்றியனே

உன்னைப்பிரானுகப்பெற்றவுன்சீரடியோ

முன்னடியார்தாள்பணிவோமாமங்கவர்க்கேபாங்காவோ
மன்னவரேயெங்கணவராவாவருகத்து

சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோம்

இன்னவகையெயமக்கெங்கோனல்குதியே

லென்னகுறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய்

(ப - னா.) முன்னைப்பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளே முன் னையவையிவ பழம்பொருளுக்கும் முன்னையதாயிவ பழம்பொருளே, பின்னைப்புது மைக்கும் பேரித்தும் அப்பெற்றியனே - பின்னையதாயிவ புதுப்பொருளுக்கும் மீட்டிம் அத்தன்மையனே, உன்னைப்பிரான் ஆகப்பெற்ற-உன்னைத்தலைவனாகப்

பெற்ற, உன்சீர் அடியோம் - உன் சிறப்பையுடைய அடியோம், உன் அடியார் தான் பணியோம் - உன் தொண்டரது சீர்பாதங்களை வணங்குவோம்; ஆங்கு அவர்க்கே பாங்கு ஆவோம் - அவ்விடத்து அவர்களுக்கே உரியவராகோம்; அன்னவரே-அவர்களே, எம்கணவர் ஆவார் - எம் கொழுநாராவார், தவர் உதந்து சொன்ன பரிசே - அவர் விரும்பிச் சொன்ன வண்ணமே, தொழும்பு ஆய் பணி செய்வோம் - தொண்டராய் எவல் செய்க்கடவோம், இன்னவகையே - இத்த வண்ணமே, எங்கோன் - எம்மிகறவனே, எமதகுநல் குதியை - எமக்குத் திருபை புரிவையாயின், என்னகுறையும் இல்லோம் - எந்தக்குறையைவு முடையோ மல்லோம், ஏலோ—எ -று.

(புழுவரை) இது அகாதியாயுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் அகாதியாயுள்ளவனுமாய், அதுபவிப்பவர்க்கு மேன்மேலும் புதுமையான ஆகந்தத்தைக் கொடுப்பவனுமாய் இருக்கிற உன்னுடைய அடியார திருவடிபையிற் பணிதலும், அவர்களை ஆசரித்தலும், அவர்களைப் பரிசுதரக்களாக அங்கீகரித்தலும், அவரோவற்பணி செய்தலும், யாங்களை உரிமையாய் இந்த முறைபை யொழியாவண்ணம் பிரசுதித்தருளின், ஒரு குறைபாடும் இல்லாபென்று கவசத்தினும் தம்மிற் சொல்லியது, உன்னடியார் எமது-விஞ்ஞான கலரிட மலபக்குவராய் அணுசதாசிவா என்னும் பேர பெற்றிருப்பார் ஒருவகையும், அதிகாரமலத்தடனே கூடிய அனந்தாதி அட்ட வித்தியேசுவரர் என்னும் பேர்பெற்றிருப்பார் ஒருவகையும், ஆணவரால் சகிதராய்ச் சததக்காடி மகாமக்திரேசுவரர் என்று போபெற்றிருப்பார் ஒருவகையும் ஆகவிஞ்ஞானகலர் மூன்றவகையாய், இனி நிரை நிரையாக அணுசதாசிவர் சார்பணிகோம், அட்டவித்தியேசுவரர்க்கும் பாங்காவோம், சததக்காடி மகாமக்திரேசுவரர் எங்களுக்குப் பரிசுதரக்களாவார்கள், “சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோம்” என்பது அவர்களைவலால் அசுத்தமாயைப்பிரேரிபா நிற்போம், எ -று.

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்

போதாபுனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே

பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்

வேதமுதல்விண்ணோருமண்ணுந்துதித்தாலும்

ஒதவுலவாவொருதோழன்ஒண்டருளன்

கோதில்குலத்தான்நன்கோயிற் பிணுப்பிள்ளைகள்

ஏதவனாரேதவன்போரும்பாராயவா

ரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய்.

(ப -ரை.) பாதமலர் - திருவடித்தாமரை மலர்கள், பாதாளமெழினும் கீழ்வாதகழிவு - அநோலோகம் ஏழினும் கீழ் என்னுஞ் சொல்லாக் கந்தநின்று, போது ஆர் புனைமுடியும் - பூக்கள் நிரம்பியவகைகளின்போட்டி, திருவடியும், தல்லாப்பொருண்முடிவே-எல்லாப்பொருள்களுக்கும் முடிவாகிறே, தோழன் ஒருபால்-பெண்ணையொரு பகத்தமைத் திருப்பவனுதவால், திருமேனி ஒன்றின் லக் - திருவருவியொன்று விருப்பவனுமல்லக், வேதமுதல் - வேதமுதல்கள்,

விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும் - விண்ணுலகத்தவரும் மண்ணுலகத்தவரும் தோத்திரம் பண்ணினாலும், ஓத உலவா - சொல்ல அடங்காத, ஒருதோழன் - (உயிர்தென்கலாம்) ஒரு உயிர்த்தோழனுயிருப்பவன், தொண்டர் உன்ன - தொண்டருடைய உன்னத்திலிருப்பவன், கோது இல் குலத்த அரசன் - குற்றமில்லாத மேன்மையையுடைய ஹான், தன் - அவனது, கோயில்-ஆஸ்பத்திலுள்ள, பிணப்பிள்ளைகான் - பெண்பிள்ளைகளே, அவன் ஊர் ஏது - அவனது கேட்கார் யாது, அவர்பேர் ஏது - அவனது திருநாமமென்ன, உற்றார் ஆர் - (அவனுக்கு) உறவினரார், அடலார் ஆர் - அன்னியர் யார், அவனைப்பாடும் புரிசு ஏது - அவனைப்புகழும் விதம்யாது, ஏலோ - ஏ -று.

(௧ - லா.) திருவடித்தாமரை மலர் பாதாளலோகம் ஏழுருக்குங் கீழாய்ச் சொல்லுதற்கு அளவுபடாததா யிருக்கும் மலர்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற திருமுடியும் மேலுள்ள பொருள்க ளெல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் முடிவிடமா யிருக்கும், திருமேனியின் ஒரு பாகத்தில் உமாதேவி வீற்றிருப்பாள்; ஒரு வடிவா யிருப்பவனு மல்லன். வேதங்களும், விண்ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் தோத்திரம் செய்தாலும் அந்தத் தோத்திரங்களுக்கு அடங்காதவனும், உயிர்களுக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற நண்பனும், அடியார் மனத்தில் இருப்பவனும் ஆகிய சிதம்பருமானது கோயிலில் இருக்கிற பெண்பிள்ளைகளே! அவனது திருப் பதி யாது? அவனது திருநாமம் யாது? அவனுக்கு உறவினர் யார்? அவனுக்கு அபலார் யார்? அவனைப் பாடும் விதம் யாது? சொல்லுங்கள் என்பதாம்.

(பழவனா) “பாதாளமேழினுந் கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்” என்பது என்பது துருவிரம் யோசனையான பூமியின் கணத்துக்கும் சிவஞானமன்றியே தவச பண்ணுகிறவர்கள் சென்றிருக்கும் இடமாகிய கனிபட்ட பாதாளத்துக்கும் அதன்கீழே உண்டாகிய அகரகண்டம், சர்ப்பகண்டம், இராக்கதகண்டம், இப்படி ஒவ்வொன்று மும்மூன்று கண்டமாய் ஆட்சேகாரக்குப் புலனமுமாயிருக்கிற ஏழு பாதாளத்துக்கும், அதின் கீழாக ராவரவம், ரும்பீபாகம், அவசிகம் என்று சொல்லப்பட்ட மயிராச நாசமுன்றும் இவை யுட்படப் பதினமூன்று காகம் ஒரு அடுக்காகவும், பத்தகாகம் ஒரு அடுக்காகவும், ஒன்பதுகாகம் ஒரு அடுக்காகவும் ஆக மூப்பத்திரண்டு காகமும் இவர்களைச் சூழ்த்து சேவித்திருக்கிற தூற்றெட்டு நாசமுமாக தூற்று நாற்பது நாசமும் கூர்மாண்ட தேவரென்னும் உருத்திரர்க்குப் புலனமாயிருக்கப்பட்ட நாச புலனங்களுக்கும் கீழ் காலாக்கினி உருத்திரர் புலனம் பதினேழு கோடி யோசனையாய் அண்டசடாக மூடப்பட்ட புலனமாயிருக்கும், இப்படி சொல்லப்பட்ட பிரமாண்ட மூலாக அண்டங்களைத் துக்கும் ஆகார பூதமாய்ச் சிவசத்தியான ஆதாரசத்திற்கும் அப்பற சிவனுடைய பூரணத்துக்குச் எல்லைப்பித்தி இன்னமட்டென்று சொல்லுதற்கு முடியாதநவால் சொற்கழிவர் யிருக்கப்பட்டது, மலர்போன்ற பொதா னாலானும், “போதாச் புனைமுடி மெல்லப் பொருண்முடிவே” என்பது, னுலகில் யிருக்கிறபண்ட மூன்சொன்ன அண்டசடாகமூதல் ஐம்பதகோடி யெண்ணாயுட்பட மேற் புலனோகமூதல் சிவனோகமனவாக எழுனோகமூ மேல் அண்டசடாகமூட்பட ஐம்பதகோடி யோசனையுமாகப் பிரமாண்டம் துதலோ

உயோசனை, அதற்குமேல் அதிற் பதின்கூறு அப்பு அண்டம், அதற்குமேல் அதிற் பதின்கூறு தேயு அண்டம், அதற்குமேல் பதின்கூறு அண்டம், அதற்குமேல் பதின்கூறு ஆகாய அண்டம், அதற்குமேல் பதின்கூறு மன அண்டம், அதற்குமேல் பதின்கூறு புத்தி அண்டம், அதற்குமேல் பதின்கூறு ஆங்கார அண்டம், அதற்குமேல் பதின்கூறு குண அண்டம், அதிண்மேல் தூறு மடக்கு அராக வண்டம், அதிண்மேல் தூறு மடக்கு வித்தை அண்டம், அதிண்மேல் தூறு மடக்கு கலையண்டம், அதிண்மேல் தூறு மடக்கு நியதியண்டம், அதிண்மேல் தூறு மடக்கு கால அண்டம், அதிண்மேல் ஆயிரமடக்கு அசுத்தமாயை, அதிண்மேல் பதினாயிரமடக்கு சுத்தமாயையிற் சுத்தவித்தை, அதற்குமேல் பதினாயிரமடக்கு மகேசுவரம், அதற்குமேல் சரதாசியம், அதற்குமேல் பரவித்த, அதற்குமேல் பராதம், அப்பால் சிவனுடைய பூரணம் அளவு எல்லைப்பாடாதலால், எல்லாப்பொருளுக்கு முடிவுளவிரும்புது திருமுடியாதலால், சிவபாதமுல் திருமுடிய மொருவர்க்கும் அளவுபடுத்த முடியாதாலும், “பேதைப்பொருபம் திருமேனி யொன்றல்லன்” என்பது முன் சொல்லப்பட்ட லோசங்களிடத்தும் அதற்குமேலும் கீழுஞ்சுத்தி சிவான்மதபூரணமாக விருக்கையாலே ஒருவகையாய் வசதேசியமாயிரான் ஆதலாலும், “கேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் தகிச்சொலுமேனச வுலகா ஒரு தோழன் குண்டருளன்” என்பது, சதுர்சுவகைஞர் பிரம் விட்டுணுக்களாகிய தேவர்களும் பூமிவிலுள்ளவர்களும் அளவற்ற தோத்திரம் பண்ணினாலும் அந்தத் தோத்திரத்தினு லினனமட்டென்று அளவுபடுத்த முடியாமல் முன்சொன்ன தேவர்கள் திரட்சியாகிய வீட்டங்கள் தோன்றலுள் சாத்திரங்களைக் கிளறிக்கிளறிப் பல படப்பண்ணியுத் தெரியாதவன்துறை, “கோதிக்குலத்தான்மன் கோயிற்பிணுப் பிணிகைன்” என்பது உபாதிருளியனாய் நிராமனாய் அரனென்னுந் திருநாமத் தையுடையவனுமாய் இருக்கிற சிவனுக்கு ஆலமான் சுத்தமாயையிற் சுத்த வித்தைவிருத்த தம்பிரானுர் பணிவிடைபாசப் பிரபஞ்ச காரியத்தைப் பண்ணுவார் வாமைமுதலாகிய சிவசத்திகள். “எதவனு ரேதவன்போருந்ர ராவ லாரேதவனைப்பாடும் பரிசேலோரெம்பாவாய்” என்பது, இப்படியே டுணர்ந்தார்க்கும் உணர்வரியோனாகிய சிவபருமானுக்கு ணர் ஏது, பேர் ஏது, உறவார, அமித்தோரார், இவைகளைன்ற மில்லாமையா வித்த முறைமையுடைய சிவபெருமானைப் பாடும்வண்ண மெவ்வண்ணமோ தோழி என்றவாறு. (௨௦)

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக்

கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி

ஐயாவழியடியோய்வாழ்த்தோங்காணாமுல்போற்

செய்யாவெண்ணீரூடிசெல்வாசிறுமருங்குல்

மையார்தடங்கண்மடத்தைமணவாளா

ஐயாசீயாட்கொண்டருளுவ்வினையாட்டி

ஐய்வார்களுய்யுமவகையெலாமுய்க்கொழித்தோ

மெய்யாமற்குப்பாயெமைப்பலோரெம்பாவாய்.

(ப - ஐ.) ஹேய் ஆர் தடம்பொய்கைக்கு - கூட்டமாயிய பொய் தடம்
 னுதற்பொய், கையால் முகேர் என்ன குடைத்துகுடைத்து - கையினால், நீராமு
 னீரென் திரைத்துச் குளித்துக் குளித்து, உன்சுழல்பாடி - உன் திருவடியைத்து
 தித்து, ஐயா-ஐயனே, வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்-வழித்தொண்டர்களாயினா
 ம்கண் பிறைத்தோம், ஆர் அழல்போல் செய்யா - சிறைந்த அக்கினியைப் போலச்
 டெய்மை சிறத்தை யுடையவனே, வெண்ணீருடி - திருவெண்ணீர்நை யணிந்
 தழைனியையுடையானே, செல்வா - பெருஞ்செல்வ முடையானே, சிறுமருத
 ரூல் - சிறியவிடைபையும், மைஆர்சடபகண் - அஞ்சனமெழுதிய பெரிய
 கண்ணையுமுடைய மடத்தை மணகாளா - உமாதேவி நாயகனே, ஐயா - அழக
 னே, நீ ஆட்கொண்டருளும் வினையாட்டின் - நீ யடிமைகொண்டருளின திரு
 வினையாட்டினால், உய்வார்கள் உய்யும் கரை - உய்வோராயி அடியார்கள் உய்
 யும் கைகயாக, எல்லாம் - எல்லாப்படியாலும், உய்த்தொழிந்தோம் - உய்த்தே
 விட்டோம், எம்மை - எங்களை, எய்யாமல் காப்பாய் - இளைக்காதவல்லாணம் காத்த
 ருளவேண்டும், ஏலோ - ஏ - ஹ.

(க - ஐ.) இறைவனே! பெரிபதாக்கத்தில் முழுதி உன் திருவடியைத்
 தோத்திரப்பண்ணி உய்த்தோம், எங்களைக் காத்தருளல் வேண்டும் எனப்பசாம்.

(வி - ஐ.) ஐயா என்னும் இரண்டனுள் முன்னையதில் ஐ தலைமை,
 பின்னையதில் ஐ அழகு. முகேர் - ஒலிச்சொற்பு மொய் ஆர் என்றதற்கு வண்டு
 கணிகைந்த வெண்ணுமாம். (கக)

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெட நாமார்த்தாடு
 தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதியோடு
 கூத்தனில்வாணங்குவலயமுமெல்லோமுங்
 காத்துமபடைத்துங்கரகதுமவினையாடி
 வார்த்தையும்பேசிவனைசிலம்பவார்கலைக
 ளார்ப்பரவஞ்செய்யவணிகுமுன்மேல்வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும்பொய்கைகுடைத்துடையான் பொற்பா;
 மேத்தயிருஞ்கனைநீராடேலோரெமபாவாய்.

(ப - ஐ.) ஆர்த்த - நம்மைப்பிணித்த, பிறவித்துயர்கெட-பிறவித்துன்
 பமொழியுமாறு, நாம் ஆர்த்த ஆடும் - நாம் களிப்பி னுலாவாரித்தாடுகின்ற,
 தீர்த்தன்-பரிசுத்தருணத்தினு யிருப்பவன், நல் தில்லைச்சிற்றம்பலத்தே தியோடு-
 நல்ல தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே அனலோடாகின்ற, கூத்தன் - கூத்
 தினையுடையான், இவ்வானும் குலையமும் எல்லோமும் - இவ்வானுலகத்
 தாரையும் மண்ணுலகத்தாரையும் எல்லோமாயிப நம்மையும், காத்தும் - காப்
 பற்றியும், படைத்தும் - இருட்டித்தலைச் செய்தும், காத்தும் - சங்கரித்தலைச்
 செய்தும், வினையாடி - வினையாடிதலையுடையவன், வார்த்தையும் பேசி-அவன்
 யுலகையும் சொல்லி, உனைசிலம்ப - உனையல் ஒலிக்கவும், வார்த்தைகள் ஆர்ப்பு
 அவம்செய்ய - பெரியமேகைகள் ஆரவாரித்தொலிக்கவும், அணிசுழல் மேல்

வண்டி ஆர்ப்பு - அழிய உத்தவின்றோம் வண்டின் முழக்கமும், பூ நிறமும் பொங்கை குடைகது - மலர்கள் விளங்குகின்ற பொங்கைவிற் குடைகது. உய்யான் பொற்பாதம் ஏதடி - இறைவனது பொன்னடியைத் தடுத்தது. இறைவன் நீர் ஆடி - பெரிய சனாரீரின் என் மூழ்து. ஏலோ—ஏ - து.

(௧ - னா.) நமது பிறவித்தன்பம் ஒழியும்படி திவ்வீசர் சித்தவடிவத்தில் திருநிருத்தம் செய்வோனாகிய செபெருமானது திருப்புடைப்பாடி அவன் திரு வடியைத் தடுத்தது பெரிய சனாரீரின் மூழ்குவாயாக என்பதாம். (ஏ - து.)

பைங்குவளைக்கார மலராற் செங்கமலபம்பைப் போதா

லங்கங்குருகின க்தாற்பின்னுமாவத்தால

தங்குணமலங்கழுவுவாவாதுசார்தலின

லெங்கள் பிராட்டியுமெங்கோனுமபோன்றிசைத்த

பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்க் துபாய்க்துநஞ்

சங்கஞ்சிலம்பச்சிலம்புகலத்தாரபக

மொங்குகள்பெ கக்குடைபுபுனலபொங்கப்

பங்கயப்பூபுனலபாய்க்தா டிலோரோமபாவாய்.

(ப - னா.) பை - பசிய, குவளை கார மலரால் - குவளையின் கரியமலர்களை யுடைமையாலும், செங்கமலப பைம்போதால் - பசுமையாகிய செத்தாமரை மலர்களை யுடைகா லும், புங்கு - அவ்விடத்திலுள்ள, அம் குருகு இனத் தால் - அழிய குருகினத்தை யுடைமையாலும், பின்னும் அரவத்தால் - மேலும் அரவத்தை யுடைமையாலும், தங்குண மலம் கழுவுவார் வந்து சார்தலினால் - தங்குணமத்தை யொழுக்க முயல்கார் வந்தடைதலாலும், என்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்ற இசைத்த - எங்களுடைய பெருமாட்டியும் எங்கள் பெருமானும் போன்ற இருபத, பொங்கு மடுவில் புகப் பாய்க்து பாய்த்து - கீர் பெருகு கின்ற மடுவினிடத்துப் புகவீழ்த்து வீழ்த்து, நம் சங்கம் சிலம்ப - நமது சங்க வரையல்கள் ஒலக்கவும், சிலம்பு கலந்து ஆர்ப்ப - சிலம்பொலியும் அசுரோகக் கியெலிக்கவும், கொங்கைகள் பொங்க - ஸ்தலங்கள் பூரிக்கவும், குடையும் புனல் பொங்க - ஆகின்ற நீர் பொங்கவும், பங்கயப்பூ - தாமரை மலர்கள் - அடர்த்து, புனல் - நீரினிடத்து, பாய்க்து ஆடி - குதித்து ஆடுவாயாக, ஏலோ— ஏ - து.

(௧ - னா.) குவளைமலர் முதலியவற்றையுடைத்தாதி, எம்பிராட்டியும் எம் பிரானும் போன்ற விளங்குகின்ற பொய்கையில் சங்கவரையல் முதலானவை ஒலிக்க நீராகவாயாக என்பதாம்.

(வி - னா.) மலர்களது கருங்குவளைமலையையுடைத்தாதலால் எம்பிராட்டியின் திருமேனி போன்றும், செத்தாமரை மலையையுடைத்தாதலால் எம்பிரான் திருமேனி போன்றும் இருந்தது. குருகைப் பிராட்டிக்கும் பிரானுக்கும் கொள்ளும்போது முறையே கவியல் கொள் கிற்று எனவும், கவித்துவக் கொள்ளும் போது பறவைப்போது எனவும், அரவத்தை இறைவிற்குக் கீழ்த்தனமும் கொள்ளும்போது பாம்பு எனவும், மடுவுக்குள்ளொள்ளும்போது துளை எனவும், கலன்

மலையுயர் வந்து சார்தலை இறைவீக்கும் இறைவனுக்கும் கொள்ளும்போது
ஆன்ம அழகுவாயி மும்மலங்களைப் போக்க வருவோராயி அன்பர் அடைதல்
என்தும், மலவுக்குக் கொள்ளும்போது உடம்பழுக்கைப் போக்க, கிளைப்பவர்
வந்து அடைதல் என்றும் கொள்க.

அருங்குவளை மலரைப் பிராட்டியின் கண்ணுக்கும் இறைவன் திருமிடற்ற
கீழும், செந்தாமரையலை இறைவியின் திருமுகத்திற்கும் உவமையாகக் கொள்
ளினுமாம், பின்னும் அரவம் என்பதனை அரவம் போன்ற பின்னலைகளவும் கொ
ள்ளலாம், “சுவனைக்களத்தம் பலவன்” என்றார் திருக்கேவலையாருள்ளும், (1)

காதார்குழையாட ப்பைம்பூண்கலனாடக்
கோதைகுழலா. வண்டினகுழாராடச்
சேதப்புனலாடிச் சிற்றாபொபாடி
வேதப்பொருளபாடியப்பொருளாராபாடிச்
சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி.
யாதிதிறம்பாடியந்தாராராபாடிப்
பேதித்துநமமைவளாதெதெத்தபெய்வலை தன்
பாதத்திறம்பாடியாடேலோரொம்பாவாய்.

(ப - னா.) காதா ஆர் குழை ஆட - செவியிற்பொருந்திய குண்டலங்கள்
அசையவும், பைம்பூண் கலனாட - பசும் பொன்னுலியின்ற ஆபரணங்களைச்
செய்யவும், கோதை குழல் ஆட - பூமாலையை அணிந்த கூந்தலசையவும், வண்டின்
குழாம் ஆட - வண்டுக்கூட்டங்கள் அசையவும், சேதப்புனல் ஆடி - குளிர்ச்சி
யாயி நீரில் மூழ்கி, சிற்றம்பலம்பாடி - சிறுச்சிற்றம்பலத்தைப் புகழ்ந்துபாடி,
வேதப்பொருள் பாடி - வேதப்பொருளாயி இறைவனைப்பாடி, அப்பொருள்
ஆமரபாடி - இறைவன் அந்த வேதப்பொருள் ஆகும் வகையையும் பாடி,
சோதி திறம் பாடி - ஒளிப்பிழம்பின் கூறுபாட்டைப்பாடி, சூழ்கொன்றைத்
தார்பாடி - மூடியில் வளைத்தமைக்கப்பட்ட கொன்றைப்பூமாலையைப்பாடி, ஆதி
திறம்பாடி - அவனது முதலாம் தன்மையைப்பாடி, அந்தம் ஆமர பாடி - இறு
திபாத்தன்மையையும் பாடி, பேதித்து - பிரபஞ்ச வாகனையைக் கெடுத்து, நம்
மைவளர்த்தெடுத்த-எங்களைவளர்த்தெடுத்த, பெய்வலை தன் - எம்பிராட்டியது,
பாதத்திறம் பாடி - ஸ்ரீபாத மஹிமையைப் பாடி, ஆடு - ஆடுவாயாக ஏலோ. எனது.

(ச - னா.) குண்டலங்கள் முதலியவும் அசையும்படி நீராடி எம்பிரான்
எம்பிராட்டி என்னும் திருவரையும் தோத்திரம் பண்ணுவாயாக என்பது. (க௭)

தொருகொலம்பெருமானென்றென்றேய்பெருமான்
சீரொருகாவ்வாயோவாள் தித்தங்கனிகூர
சீரொருகாவோவாகெடுத்தாரைகண்பணிப்பப் [யான்
பாரொருகாவ்வந்தனை யாள்விண்ணோரைத்தான் பணி

பேரையற்கிங்ஙனபித்தொருவாமாறு
 மாரொருவரில்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகீர்தாள்
 வாருருவப்பூண்முலையீர்வாபாரகாம்பாடி
 யேருருவப்பூடபுனலபாய்தாடேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) ஒருொருவால்-ஒவ்வொருவால், எம்பெருமான் என்மென்றே - எம்பெருமான என்று சொல்லா கின்றே, எம்பெருமான் - எம்மிறைவனது, சித்-பெருமையை, ஒருவால் - ஒருவாறும், வாய் ஒவான் - வாயாலுச்சரித்தவை நீய் என, சித்தம் களிகூர-மனக்களிப்பு மிக, கண் - விழிகளில் நின்று, ஒருவால்-ஒருவாலுத்தம், நீர் ஒவா - நீரிடைபருசு, நெடுந்தாரை பணிப்ப - நெடிப நீர்த்தாரைகளைத் துளிக்க, பார் - பூமியின்மேல் விழுந்து நின்று, ஒருவால்-ஒருவரம், உத்தியாயல் - வந்திப்பாள், வின்னோரைப் பணியான் - பிற தேவர்களை உணங்கான், பேர் அரையற்கு - பெரிய இறைவன் பொருட்டு, ஒருவர் பித்து ஆம் ஆறும் - ஒருவர் பித்தராமாறும், இங்ஙனே - இவ்வாறே, இவ்வண்ணம் ஆட் கொள்ளும் வித்தகீர் ஆர் ஒருவர் - இவ்வாறு அடிமைகொள்ளும் ஞானரூபியானவர் யார் ஒருவர், தான் - (ஆதலால் அவ்விறைவனது) திருவடிபைய, வார் உருவு - கச்சையருவிசு செல்லாநின்ற, அப்பூண் முலையீர் - அத்தன்மையவான பூண்ணிகத் கொங்கைகளை யுடையீரே, நாம் வாயாரப் பாடி - நாம் வாயாஸ்தோத்தரம்பண்ணி, ஏர் உருவம் - அழகு ஒளியு முள்ள, பூ - மலர்என்செறித்த, புனல்-நீரில், பாயகதாடு-குதித்து முழுகலசெய்வாம், வலோ - வ - னு.

(ச - னா.) ஒருவால் எம்பெருமானேபென்று இறைவனதுபெரும்புரையைச் சிறப்பிப்பாள், ஒருவால் மிகுதியாகக் கண்ணீர் சிந்துவான், இப்படி இறைவன் பொருட்டுப் பித்தேறினார் ஒருவரு மில்லை பெண்பதாம். (சுரு)

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையா

ள்ளெனத்திகழ்தெமமையாளுடையாளிட்டிடையின்

மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற்

பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவ

மென்னச்சிலைகுலவிநத்தம்மையாளுடையா

டன்னிப்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பர்க்கு

முன்னியவணமக்குமுன்சாக்குமின்னருளே

பென்னப்பொழியாய்மழையேலோசொம்பாவாய்.

(ப - னா.) மழை-மேமே, முன்-எதிரே உள்ள, இடையெழுத்தி - இவ்வுவர் கீரைக்குறைத்த, எழுந்து-மேலெழுந்து, உடையான் என்னத்தித்தி-எம்பெருமாட்டிடோல விளங்கி, எம்மை ஆன் உடையான் - எம்மை உடையான் என வுடையனது, இட்டு இடையின் திண்ணிப் பொலித்த - எம்மின்னியவன் மின்னிப்பொலித்த, எம்பிராட்டி திருவடிமேல் - எம்பெருமான் திருவடியிலேயுள்ள, பொன்னு குலம்பின் திண்பி - பொன்னிக்குலம்பின் திண்பி - ம்புயோவச்சித்தி, திருபுருவம் என்ன - அழகிய புருவத்தோல, இவ்வுருவம்

இவ்விரதந வினவகப்பெற்று, நம்தம்மை ஆளுடையான் தன்னின்பிரிவு இல்லா நம்மை யாளுடையானிடத்து வின்றும் பிரிதலில்லாத, எங்கோமான்-எம்மிறை வன், அன்பர்க்கு முன்னி - அன்பர்க்குமுந்தி, அவன்-அவ்விடத்து, நமக்கு முன் - எம்மிடத்தில், கரக்கும் - கரக்கின்ற, இன் அருளே என்ன - இனிய அருளேபோல, பொழியாய் - மழையைச் சொரிவாய், ஸுலோ—, எ - று.

(உ - னா) மேமேகீ கடல்நீரைப் பருகி, கறுத்தெழுந்து எம்பிராட்டி போல் விளங்கி, அவனது சிற்றிகடபோல மின்னுதல்செய்து, அவனது பார்ச் சிண்புபோல் சப்தித்து, அவனது திருப்பருவமேபோல வானவில்லை யுடைய யாசி, அவனைப் பிரியாத எம்பெருமானுடைய அன்பா மீது கரக்கின்ற திருவ குன்போல நீரைப் பொழிவாயாக எனபதாம்.

(வி - னா.) கடலைச் சுருக்குதல்-கடலைக்குறைத்தல் “கெழிகடலுத்தன் னீர்மை குன்றும், தடித் தெழிவிதா னல்காதாகிவிடின்” எனனுந் திருசுருளி ல்” தடித்தெழிலி” என்பதும் இக்கருத்தே பற்றி வந்தது. நீருண்ட மேகமே கறுத்திருத்தல் இயல்பாதலால் “உடையா னெனைத திகழ்த்து” என்றார். இட்டி - சிறுமை, சிலை - வில், அது இங்கு வானவில்லை யுணர்திறற (1க)

செங்கணவனபாற்றிசைமுகன்பாற்றேவாசஎன்பா

லெங்குமிலாதேகாரின்பகம்பாலதாக்க

கொங்குண்கநுங்குமுலிகதமமைக்கேகாதிபு.

யிங்குநமமில்லங்கடே றுறொழுந்தாளி

செங்கமலப்பொற்பா தந்ததருளுஞ்சேவகனை

யங்குணரசையடியோங்கடகாரமுதை

நங்கள்பெருமானைப்பாடிநலநிகழ்ப்

பங்கயப்பூம்புனலபாய்த்தாடேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) கொங்குடன் கருங்குமுலி - மணத்தங்கிய கரியகூந்தலை யுடையானே, செங்கணவன்பால் - திருமாலினிடத்தும், திசை முகன்பால் - பிரமனிடத்தும், தேவர்கன்பால் - மறைத்தேவர்களிடத்தும், உங்கும் - மறமெவ்விடத்தும், இவ்வாதது - இவ்வாததாயி, ஓர் - ஒப்பற்ற, இன்பம் - ஆகந்தம், நம்பாலது - எம்மிடத்த தாகும்படி, நம்தம்மைக் கோதாட்டி - நம்மைச் சிராட்டி. இங்கு நம் இல்லங்கன்தோறும் எழுந்தருளி - இவ்விடத்தில் நம் வீடுகள்தோறோறும் எழுந்தருளி, செவகமலம் - செந்தாமரை மலர்போன்ற, பொன பாதம் - இவ்விடத்தில் நம் வீடுகள்தோறும் எழுந்தருளி, செங்கமலம் - செந்தாமரை மலர்போன்ற, பொன் பாதம் - பொன்னடியை, தந்தருளும் - கொடுத்தருள்கின்ற, செவகனை - செவகனையான, அவகன் ஆகை - கிருபா னெக்கத்தை யுடையவனாகி, அடியோங்கட்கு ஆர் அருதை - அடியோங்கட்கு அரிய அருதை யெனவான, என்ன் பெருமான - எம்பெருமான, பாடி - பாடுதல் செய்தல், நம - நம்மை, கண்கள் மேன்மேலாய், பங்கயப்பூ - நாமரை மலர், புனல் - நீரில், பாய்த்து ஓசி - குதித்து குழிக்குகும், கருங்குமுலி - கருங்குமுலி.

(க - கா.) திருமால் முதலியதேவர்கட்குக்கிடையாத இன்பத்தையெல்லாம் எனிதிற்செய்தருளின இறைவனைப்புகழ்த்தபாடிநிராவோபாக என்பதாம்.

(வி - கா) “கண்ணுக் கணிகைக் கண்ணோட்டம்” என்பதற்கு கண்ணுக்கு அழாவது இருபடியாதலால் அம்சன் என்பதற்கு நெடுபா நோக்கம் என்பது பொருளுரைகலாவியிற்று. (என)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும்

விண்ணோர்முடியின்மணித்தொகைவிறற்றற்போல்

கண்ணிரவிகதிவந்துகார்கரப்பத்

தண்ணுரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப்

பெண்ணுகியாணயலியாய்ப்பிறங்கொளிகேர்

விண்ணுகிமணனுகியித்தனையும்வேறுகிக்

கண்ணாமுதமுமாய்நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணேயிப்பூமபுனல்பாய்த்தாடேலோரெம்பாவாய்

(ப - கா.) அண்ணாமலையான் - திருவண்ணாமலையானுடைய, அடிக்கமலம்-பாதாவித்தங்களை, சென்ற-போய், இறைஞ்சும்-பணிசென்ற, விண்ணோர்முடியின் - தேவர்களுடைய முடியிலுள்ள, மணித் தொகை - மணிக் கூட்டங்கள், வீறு அந்தரம்போல் - ஒழிந்தாரம்போல, கண் ஆர்-பெருமைமிகுந்த, இரவிகதிர் - ருளியனாகிய ஒளியுடைப் பொருள், வந்து கார்கரப்ப - வந்து மேகத்தின்கண்ணே மறையாநிற்கவும், தாரகைகள் - உலகங்கள், தன் ஆர் ஒளியாலுமி அகல - ருளிர்த்திப் பொருத்திய பிரகாசவருமைந்த நீங்காநிற்கவும், பெண் ஆகி பெண்ணுருவாகி, ஆண் ஆய்-ஆணுருவாகி, அலி ஆய் - அலியுருவாகி, பிறங்கு - விளங்குகின்ற, ஒளிகேர்-ஒளிபொருத்திய, விண் ஆகி-ஆகாயமாகி, மண் ஆகி - பூமியாகி, இத்தனையும் கேறு ஆகி-இத்தனைப்பொருள்களினின்றும்கேறுபட்டி, கண் ஆர் அமுதம் ஆய் நின்றான் - பெருமை நிறைந்த அமுதமாகிநின்றவனது, கழல்-திருவடிகளை, பாடி-பாடுதல் செய்த, பெண்ணே-மாதே, இப்பூம்புனல் பாய்த்த ஆகி - இத்தப் பொலிவாகிய நீரிற் குதித்து மூழ்குவாய். ஏலோ எ - று

(ச - கா.) அண்ணாமலையானது திருவடிகைய வணங்க வந்த தேவர்களுடைய கீர்த்தியுள்ள இரத்தினங்கள் ஒளி யிழந்தார் போலச் ருளியன் ஒளி ருறைத்த மேகத்தில் மறையாநிற்கவும், உலகங்கள் ஒளி ருறைத்த நீர்நீர்நிற்கவும், பெண் ஆண் அலி முதற்பல வேறுருவாய் விளங்குஞ் சிவபெருமானது திருவடிகையப் புகழ்த்த இத்த நீரில்ருளிப்பாயாக என்பதாம்.

(வி - கா.) மார்கழிமாதாமையாக “கண்ணிராவி சிதிவந்துளக்கல்” எனவும், விடியநாளாமையாக “தண்ணுரொளி மழுங்கித் தாரகைகடாமகை” என்றுங் கூறினார். அலைப்புனல் பாய்த்தாடிக என இசைத்துக் கொண்க, (சஅ)

உங்கையிற்றின்புனல்கேயுடைக்கவழிமன்

றக்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம்மச்சத்தால்

எங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே

ளெங்கொங்குகின்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க

எங்கையுனக்கல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க

கங்குல்பகலெங்கனம்ற்றொன்றுங்காணற்க

இங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கோனல்குதியே

லெங்கெழிலென்றூயிறமக்கேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) உட்சையில் பின்னை - உமது கையிலுள்ள பின்னை, உனக்கே அடைச்சலம் என்ற - உனக்கே யடைச்சலமாகுமென்ற, அப்பழஞ்சொல் - அந்தப் பழமொழியை, புதுக்கும் - புதுக்குகின்ற, எம் அச்சத்தால் - எமது அச்சத்தினால், எங்கள் பெருமான் - எம்பெருமானே, உனக்கு ஒன்று உரைப்போம் கேள் - உனக்கு ஒரு செய்தி சொல்வோம் கேட்பாய், எங்கொங்கை - எம்முடைய ஸ்தனங்கள், நின் அன்பர் அல்லார்தோள்சேரற்க - உன்னமயரல்லாதாருடைய தோள்களைத் தழுவாதொழியக் கடவன, என்னை - எம்முடைய கைகள், உனக்கு அல்லாது - உனக்கேயன்றி, எப்பணியும் செய்யற்க - எந்தப் பணிவிடையையும் செய்யாதொழியக்கடவன, கங்குல்பகல் - இரவும்கூடும், எம்கண் - எம்முடைய கண்கள் மற்றொன்றும்காணற்க - (உன்னையன்றி) கேட்கெந்தப் பொருளையுங்காணாதொழியக் கடவன, இங்கு - இவ்விடத்து, இப்பரிசே - இவ்வாறே, எங்கோன் - எம்மிறைவனே, எமக்கு நல்குதியேல் - எங்குப் பிரசாதிப்பையாயின் ஞாயிறு எங்கு எழில் எமக்கு என் - சூரியன் எந்தத்திசையில் உதித்தாலும் எமக்கென்ன பயம், ஏலோ - எ - று.

(க - னா.) கடவுளே! எமது அடியவங்கள் யாவும் உன் திருப்பணிக் சூரியவாகும்படிச் சருணை செய்வாயானால், சூரியன் திசைமாறி உதித்தாலும் எமக்கொரு குறையுமில்லை என்பதாம்.

(வி - னா.) சூரியன் திசைமாறித் தோன்றினும் இறைவனடியார் எல்லாரென்பது தோன்ற "எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கு" என்றார் உன்னுடைய கைக் காத்தல் உனக்கே உரியது எனப்பொருள்படும் "உன் கையிற் பின்னை உனக்கே அடைச்சலம்" என்னும் பழமொழியைப் புதுக்கலாவதாயும் உன்பொருளே எமது கரணங்களும் உம்மவே என்றல். அச்சத்தால் உரைப்போம் என இவையும்

போற்றியருளுககின்னாதி யாம்பாதமலர்

போற்றியருளுககின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள்

போற்றியெல்லாவுயிர்க்குத்தோற்றமாம் பொற்பாதம்

போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்

போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீரம்மணையடிகள்

போற்றியானான் முகனுங்காணுதபுண்டரிகம்

போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருமபொன்மலர்கள்

போற்றியாமார்கழிவே டேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னை.) நின் ஆதியாம் பாதமலர்- உனது எல்லாப் (பொருள்களுக்கும்) முதன்மையாகிய பாதமலர்கள்; போற்றி - எம்மால் வணங்கப்படுவனவாக, அருளுக - (அவற்றை) அருள்சு, நின் அந்தம் ஆம் செந்தளிர்கள் - உனது (எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முடிவிடமாகிய) செய்ப்பாதமாகிய தளிர்கள், போற்றி- எம்மால் வணங்கப்படுவனவாக, அருளுக - (அவற்றை) அருள்சு, எல்லாவுயிர்க்கும்- எல்லாச் சீவர்களுக்கும், தோற்றம் ஆம் பொற்பாசம - பிறப்பிடமாகிய பொன்னடிகள், போற்றி - எம்மால் வணங்கப்படுவனவாக, எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாச் சீவர்களுக்கும், போதார்ப்பூங்கமல்கள் - போகநூலாகிய பொன்னடிகள், போற்றி - எம்மால் வணங்கப் படுவனவாக, எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாச் சீவர்களுக்கும், ஈழ ஆம் இளை அடிகள் - லயஸ்தாமாகிய இரண்டு திருவடிகள், போற்றி- எம்மால் வணங்கப் படுவனவாக, யாம் நான்முதலும் - திருமாலும் பிரமனும், காணாத - காணவொண்ணாத, புண்டரீகம்- (உன் திருவடிக்) தாமரைகள், போற்றி எம்மால் வணங்கப் படுவனவாக, யாம் மயம் - யாம் பிழைக்கும் பொருட்டு, ஆட்கொண்டருளும் - எம்மை அடைகொண்டருளிய, பொன்மலர்கள் - திருவடிக் தாமரைகள், போற்றி - எம்மால் வணங்கப் படுவனவாக, யாம் மார்கழி நீர் ஆடியாம் செய்யும் மார்கழிநீராட்டமும், போற்றி - எம்மால் வணங்கப் படுவனவாக,

(க - னை.) எல்லாவுயிர்களுக்கும் தோன்றி பொருங்குதல் முதலியவைகட்டிடமாகிய உன் திருவடிகளாகுது வணக்கம் செப்திறென் என்பதாம்.

(வி - னை.) போற்றியருளுக நின் ஐதியாம் பாதமலர் என்பதற்கு நின்- உனது, ஆதியும் - எல்லாப்பொருள்களுக்கும் முதன்மையாகிய, பாதமலர்- தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளே, அருளுக - அருள்செய்வவாக, போற்றி - கமஸ்காரம் எனினுமாம், மற்றத்தோடர்களுக்கும் இவ்வாதே பொருள்கொள்க, “மாணமுதலும் காணாதாமுடியாட்கொண்டருளும்” என்ற விசேடணங்களால், புண்டரீகம் என்பதும் பொன்மலர் என்பதும் திருவடிகளைக்குறித்தன.()

திருச்சிந்தம்பலம்.

சிவமயம்.

திருவம்மாளை.

ஆதந்தக்களிப்பு.

அதாவது - சுருமேலிடு.

திருவண்ணாமலையில் அநுதிச்செய்யப்பட்டது.

ஒப்புணர்பற்றிவந்த ஆமடித்தவது கொச்சைக்கலிப்பா.

திருச்சிந்தம்பலம்.

செங்கனெடுமாலுஞ்சென்றிடந்தவ்காண்பரிய

பொங்குமலர்ப்பாதம்பூதலத்தேபோந்தருளி

யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தாமுமாட்கொண்டு
தெங்குதிரள்சோலைத்தென்னன்பெருந்துறையா
னங்கண்ணந்தன்னுயறைகவிவீட்டுருந்
மங்கருணைவார்கழலேபாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) செங்கண் - பசுமைதங்கிய செந்தாமரை மலர்போலும் கண்க
காபுடைய, நெடுமாலும் - நெடிய விண்ணுவும், சென்று துடந்தும் - வாராவடி
வாய்ச் சென்று நிலத்தைப் பிளந்தும், காண்பு அரிப - காணுதற்கருமையாகிய,
பொங்கு - விளங்குகின்ற, மலர் - தாமரை மலர்போன்ற, பாதம் - திருவடி,
பூதவத்தி - பூமியில், போந்தருளி - எழுந்தருளி, எங்கள் பிறப்பு அறுத்திட்டு-
எங்கள் பிறவித்தளையைச் சேதித்து, எம் தாமும் ஆட்கொண்டு - எமது கடட்
டத்தையும் அடிமைகொண்டு, தெங்கு திரள்சோலை-தென்னமரங்கள் திரண்ட
சோலைகுழித்த, தென் னன் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த, பெருந்துறையான் -
திருப்பெருந்துறையையுடையவன், அங்கண்ணன் - அழகியகிருபைக் கண்ணை
யுடையவன், அந்தணன் ஆய் - வேதியனா யெழுந்தருளி, அறைகவி வலிய
அழைத்து, வீடு அருளும் - முத்திமார்க்கத்தை தந்தருள்கின்ற, அம்-அழகிய,
கருணை-கருணையையுடைய, வார்கழலே - நீண்ட வீரக்கழலையணிந்த திரு
வடியையே, பாடுதும் - பாடுவோம், அம்மானாய். - ன்.

(க - னா.) திருமால்வராகவருக்கொண்டு பூமியைப்பிளந்துதேடியுங்காண்
டற் கரிதாபி திருவடி இம்மண்ணிற் படும்படி யெழுந்தருளி யெம்மையும் எம்மி
னத்தையும் ஆட்கொண்டு திருப்பெருந்துறையில் முத்தி வழியையும் அருள்
செய்தமையால், அந்தத் திருவடிப் பெருமையையே யாம் புகழ்வோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) காண்பரிய என்பதில்-காண்பு தொழிற்பெயர். அங்கண் -
அழகிய கண்ணையுடையவன் எனினுமாம். அந்தணன் - அழகிய தட்பத்தினையு
டையான். அங்கருணை வாக்கழல் என்றார் திருவடி கருணை யருவாதலால். அம்
மாண - மகளிர் செய்யும் ஓர் விளையாட்டு. சென்று இடத்தம் என்பதனை, இட
ந்து சென்றும் எனமாறுக. நெடுமாலும் என்றதில் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (க)

பாரார்விசம்புள்ளார்பாதாளத்தார்புறத்தா
ராராலுங்காண்டற்கரியானெமக்கெளிய
பேராளன்றென்னன்பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாராவழியருளிவத்தென்னுளம்புருந்த
வாராவமுதாயிலைகடல்வாய்மீன்விசுறும்
பேராசைவாரியனைப்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) பாரார் - மன்னுலகத்தவரும், விசம்பு உள்ளர் - விண்ணுல
கத்தவரும், பாதாளத்தார் - பாதாளலோகத்தவரும், புறத்தார் - (இவற்றிற்கு)
புறத்திலுள்ள மற்றையுலகங்களிலுள்ள வரும், (ஆகிய) ஆராலும் - எவராலும்,
கண்டற்கு - அறிதற்கு, அரிபான் - அருமையானவன், (ஆவிலும்) எமக்கு -

என்றோக்கு, எளிய - எளிதான, பேரானன் - சீர்த் திடையுடையோன், நென்னைப் பெருத்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருத்துறையை யுடையவன், பிச்சு ஏற்றி, பித்தேறச்செய்து, வாரா - மீண்டும் பிறவீரோய் வராமல்குக் காரணமாகி, வழி - முத்தொழியை, அருளி - அருள்செய்து, அத்து என் உன்னம் புருத்து - வந்து என் மனத்தே புருத்து, ஆரா அமுது ஆய் - தெவிட்டாத அமிர்தமாகி, அலைதல்வாய் - அசையா நின்ற எடலின் கண், மீன் விசிறும் - மீனின் பொருட்டு வலைவிசை, பேர் ஆசைவாரியனை - பெருங்கருணைக் கடலாபிருப்பவனை, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய். எ - து,

(க - ரை.) மண்ணுலகத்தார் விண்ணுலகத்தார் முதலிய யாவராலும் காண்டற்கரியவனும், திருப்பெருத்துறையி லெழுந்தருளி பெண்ணிப்பித்தேற்றினவனும், முத்தொழிகைய பருளிக்கெய்தவனும், வலைவிசை முதலிய திருவிளையாடல்விசைச் செய்தவனும், கருணைக்கடல்போன்றவனும் ஆகிய வெபெருமானைப் புகழ்த்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - ரை.) பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத்தார் எனவே மூன்றுலகத்தாரையும் குறிக்கும், அங்கனமாகவும் புறத்தார் என்ற வேறுகூறியது யாதுக்கெனின், பகிரண்டங்களி லுள்ளாரையும் முனிவர் முதலியோரையும் தழுவிக்கொட்டற்கென்க. மீன்விசிறும் பேராசைவாரியனென்றது, தண்ணிறைப்பாக்கத்தில் ஓர்வலைஞன் புத்திரப்பேறின்றி வருத்துகையில், ஒருநாள் வெபெருமானிட்டகட்டளைப்படியுமாதேவியார் ஓர்பெண்குழந்தை வடிவாய்கடற்கரையோரத்தில் புண்ணுமாரீழலில் அழுதுக்கொண்டிருக்க, அதை அவ்வலைஞன் கண்டுமீதது வளர்த்து மங்கைப்பருவம் வந்தகாலத்து, வெபெருமானிட்டகட்டளைபால் கந்தி தேவரும் ஓர் சுறாமீனாகிச் சாகரத்தைகலகலித்தநீரின்மீது அவ்வலைஞன் அம்மீனைப்பிடிப்பவர்க்குத் தன்மகளை விவாகஞ்செய்து கொடுப்பதாகச்சொல்ல, அதை வெபெருமானறித்து ஓர் வலைஞனுப்பவந்து அம்மீனைப்பிடித்து தேவியைத்திருமணம் புரித்தமையே. இதனைத்திருவிளையாடல்வலைவிசை படலத்தானுணர்க.)

இத்திரனும்மாலையனுமேனோரும்வானோரு

மந்தரமேநிற்கச்சிவனவனிவந்தருளி

யெந்தரமுமாட்கொண்டுதோட்கொண்டநீற்றனாய்ச்

சித்தனையைவந்தருக்குஞ்சீரார்பெருத்துறையான்

பத்தம்பறியப்பரிமேற்கொண்டான்றந்த

வத்தயிலாவானத்தம்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - ரை.) இத்திரனும் - இத்திரானிமனானும், மால் அபனும் - திருமாலும் பிரமனும், ஏனோரும் - மந்தைபோகும், வானோரும் - தேவர்களுள், அந்தரமே நிற்க - விண்ணுலகத்தே நிற்க, சிவன் - வெபெருமான், அகனி அந்தருனி - மண்ணுலகத்தில் எழுந்தருளி, எம் தரமும் ஆட்கொண்டு - எந்தகூட்டத்தையும் அடிமைகொண்டு, தோட்கொண்ட நீற்றன் ஆய் - திருத்திரானிற் புகிய திருவெண்ணீற்றையுடையனாய், வந்து - எய்திவந்தவனாய், சிவனான உருக்கும் - மனத்தை உருகச்செய்தி, சீர் ஆர் - சிறப்புபெற்றவனாய், பெருத்துறை

பான் - திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், பந்தம் பறிய-பிறவித்தனைபொழிய, பரிமேற்கொண்டான் - குதிரை யூர்த்தவன், (அவன்) தந்த - கொடுத்தருளின, அந்தம் இல்லா - முடியில்லாத, ஆரத்தம் - இன்பத்தை, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய். எ - று.

(க - னா.) இத்திரன் முசலாகிய தேவர்களும் மற்றை முனிவர் முசலானோரும் விண்ணுலகத்தே நிற்க, எம்மை யாட்கொள்ளும் பொருட்டுப் பூவுலகத் தெழுந்தருளி, எமது மனத்தை யுருக்குகின்ற திருப்பெருந்துறையான் எமக் கருன்செய்த ஆரத்தத்தைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) பந்தம் - கட்டு, அது பிறவிக்கட்டுக்காயிற்று. பறிய - நழுவுதல், பரிமேற்கொண்டான் என்றது குதிரைச்சேவகளுக்குக் கூடற்பதியில் எழுந்தருளின செய்தியைக் குறித்தது. இசனைத் திருவாசலூர்ப்புராணம் குதிரையிட்ட சருக்கத்திற்காண்க. தோட்கொண்ட நீற்றாய்ச சித்தனையை உந்தருக்கும் என்றது இறைவனது திருந்தோளிலணித்த திரு வெண்ணீர்நாழிகில் சமது மனம் பதித்தமையை விளக்கக்கென்க. (ங.)

வான்வந்ததேவர்களுமாலபனோடிநீரனுங்
கானினுறுவற்றியுமபுற்றெழுந்துங்காண்பரிய
தான்வந்துராயேனைத்தாய்போற்றையளித்திட்
னேவந்துரோமங்களுள்ளேயுயிர்ப்பெய்து
தேன்வந்தமுதின்றெளிவினொளிவந்த
வான்வந்தவார்கழலேபாடுங்காணமமானாய்.

(ப - னா.) வான்வந்த தேவர்களும்-விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்களும், மால் அயனோடு இத்திரனும் - அரி பிரமர்களோடு இத்திரனும், கான் நின்று வற்றியும் - காட்டில் நின்று உலாந்தும், புற்றெழுந்தும் - சம்மீது புற்று உளர்த்தும், காண்பு அரிய - காணுதல் அருமையாகிய, தான்வந்து - தானேவந்து, நாயேனை - வாயினேனை, தாய்போல் தலையளித்திட்டு - தாயையப்போலத் தலையளி செய்து, ஊன் - உடம்பில், உரோமங்கள் வந்து-மயிர் சிவிர்த்து, உன்னே உயிர்ப்பு எய்து - உன்னே நெட்டுயிர்ப் படைத்தருதுவாகிய, தேன்வந்து - தேன்போன்று, அமுதின்றெளிவின் - அமிர்த்ததின் தெளிவுபோல, ஒளிகந்த - ஒளியருவா யெழுந்தருளின, வான்வந்த - மேன்மையையெந்த, உரக்கழலே - நீண்ட திருவடியையே, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய். எ - று.

(ச - னா.) தேவர்கள் முசலாயினோர் காட்டில் நின்று தவஞ்செய்தும் காண்டந்தீராகிய சிவபெருமான் தானே யெழுந்தருளி வாயேனைத் தலையளி செய்த பெருங்கருணையை வினைந்து புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது.

(ஹி - னா.) வான்- விண்ணுலகம், ஊன் - தசை. அது உடம்புக்காயிற்று. தலையளி - போன்பு. (ச)

கண்ணாமனத்துக்கண்டப்பட்டநாயேனை

ஊர்வாளன்றென்னன்பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்

கல்லைப்பிசைந்துகனியாக்கித்தன்கருணை
வெள்ளத்தழுத்திவினை கடிந்தவேதியனைத்
தில்லைகர்புக்குச்சிற்றம்பலமன்னு
மொல்லிவிடையாணைப்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) கல்லாமனத்து - கற்கவேண்டிய வற்றைக் கல்லாதமனத்தை யுடையவால், கடைப்பட்ட நாயேனை - கடையாகிய நாயேனை, வல்லான் - போற்றவருடையான், தென்னன் பெருத்துறையான் - அழகும் நன்மையும்வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், பிச்சு ஏற்றி-பித்தேறச் செய்து, கல்லைப்பிசைந்து கனியாகி - (மனமாகிய) கல்லைப்பிசைந்து பழமாசச்செய்து, தன்கருணைவெள்ளத்து அழுத்தி - கன்கருணைகடலில் அழுந்து வித்து, வினை கடிந்த - ஆணவாகிய வினைகளை நீக்கி மாருளின, வேதியனை - அந்தணனை, தில்லைகர்புக்கு - தில்லை நகரில் புக்குந்து, சிற்றம்பலம்மன்னும் - திருச்சிற்றம்பலத்தில் நிலைபெற்ற, ஒல்ல விடையாணை - விரைவிற செல்வத்துடையுடைய இடப உரகனை, பாடுதும் - பாடுகோடி, அடியாலாய். எ - று.

(க - னா) கல்லாமனத்திறை கடைப்பட்ட நாயேனைப் பிச்சேற்றிக் கல்லைக்கனிவித்தாற்போல என னத்தைக்கருமைத்துத்தன் கருணைக்கடலில் அழுத்தி என் வினைகளைக்கடிந்தருளின இறைவனைப்பாடுகோம் என்பது.

(வி - னா.) கல்லாமனத்துக கடைப்பட்ட என்றமையால் கல்லாமையின் இழிவு தோன்றுகிறது. வல்லான் - எல்லாம் வல்லவன், வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு, அது இவ்விடத்துக் கடலுக்காயிற்று. அதினுமிக்க நீர்ப்பெருக்குடையது வேறென்னின்மையான். கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்குந்தன்மை எல்லாம்வல்ல தன்மை யுடையானுக்கன்றி மற்றையோர்க்கியாலாதெனற்கு. கல்லைப்பிசைந்து கனியாக்கு என்றார். தென்னன் என்றதற்குத் தென்னாட்டிலே சோமசுந்தர பாண்டியனு யெழுந்தருளி அரசாண்டவனெனினு மடையும். (இ)

கேட்டாயோதோழிகிறிசெய்தவாறெருவன்
நீட்டார்மதில்புடைசூழ்தென்னன்பெருத்துறையான்
காட்டாதனெ ல்லாங்காட்டிச்சிவங்காட்டித்
தாட்டாமரைகாட்டித்தன்கருணைத்தேன்காட்டி
நாட்டார்வைசெய்யநாமேலைவீடுவத
வாட்டான்கொண்டாண்டவாபாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) ஒருவன் - ஒருவன்,கிறிசெய்த ஆறு - மாயஞ்செய்த விதத்தை தோழி கேட்டாயோ - தோழி நீ கேட்டாயா, தீட்டு ஆர் மதில் - சித்திரித்தாலமைத்த மதில், புடைசூழ் - அயலிற் சூழப்பெற்ற, தென்னன்பெருத்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், காட்டாதன எல்லாம் காட்டி - காட்டவொண்ணாத மறைப்பொருள்க வெண்ணவற்றையும் காட்டி, சிவம் காட்டி - மோட்சானுபவத்தைக்காட்டி, தான் தாமரை காட்டி - திருவடித் தாமரையைக் காட்டி, தன் கருணை தேன்காட்டி - தன்கருணையாகிய தே

ணைக்காட்டி, காட்டார் நகைசெய்ய - காட்டிதுன்னார் நகைச்ச, நாம் மேலைவிடு
எய்த - வாம் மேன்மையாயிடி வீட்டினை யடைய, ஆன் தான்கொண்டு-ஆமமை
கொண்டு, ஆண்ட ஆறு - காத்தவிதத்தை, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய்.

(ச - னா.) தோழி ! திருப்பெருந்தையை யுடையவன், நம்மையோர்
பொருளாக்கி யாட்டுகொண்டு நமக்குக் காட்டவொண்ணாத மறைப் பொருள்நனைக்
காட்டி, சிவத்தைக் காட்டி, தன் திருவடிவய்க் காட்டி, வீட்டையச் செய்த மாய
யிருத்தவாற்றைப் புலுத்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) கிதி - மாயவிததை. அல்லது வழியெனக்கொண்டு உய்யும் மா
ர்ச்சமெனினும் பொருத்தம். தீட்டு-முதனிலை தொழிற்பெயர். காட்டார் நகை
செய்தற்குக் காரணம். தமக்கு ஆட்படுத்தன்மை புண்டாவதற்கு முன்னே யாட்
கொண்டமை.

ஓயாதேயுள்குவாருள்ளிருக்குமுள்ளானைச்
சேயானைச்சேவகனைத்தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானைவேதியனைமாதிருக்குமபாதியனை
நாயானந்தமமையாட்டுகாண்டநாயகனைத்
தாயானத்ததுவனைத்தானேயுலகேழு
மாயானையாள்வானைப்பாடுதுங்காணமமானாய்.

(ப - னா.) ஓயாதே - நீங்காதே, உள்குவார் உள் இருக்கும்-நினைப்பகர
து மனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற, உள்ளானை - திருவுள்ளமுடையவனை, சேயானை -
(நினையாதவர்க்கு) தூரமாயிருப்பவனை, சேவகனை - மகாவீரனை, தென்னன் பெருங்
துறையில் மேயானை - அழகும் என்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்தையில் எழு
த்தருளியிருப்பவனை, வேதியனை-அத்தனை, மாது இருக்கும் பாதியனை-உமா
தேவியாரிருக்கின்ற பாதியுடம்பினனை, நாய் ஆன நத்தம்மை - நாய் போன்ற நம்
மை, ஆட்டுகாண்ட நாயகனை - அடிமைகொண்ட தலைவனை, தாய் ஆன - தாயா
விய, தத்துவனை - உண்மைப்பொருளா யிருப்பவனை, தானே - தானொருவனே,
உலகு ஏழும் ஆயானை - ஏழுலகென்றோ யிருப்பவனை, ஆள்வானை - ஆண்டரு
ள்வோனை, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய். எ - று.

(ச - னா.) இடையறுது நினைக்கின்ற அன்பரை யாட்டுகொள்ளுதல் முத
லாயின ஆரிய பெரிய செயல்களை யுடையவளுகிய இறைவனைப் பாடுவோம்
என்பது.

(வி - னா.) உள் - மனம், உள்குவாருள்ளிருக்கு முன்னானபென்றதை
யடுத்திச், சேயானையென்ற மையால் அங்ஙனஞ்சேயனுதல்உன்னாதார்ச்சென்பது
பெறுப்பட்டது, வேதியனை என்றதற்கு வேதப்பிரதிபாத்தியனையெனினுமாம்.()

பண்கமத்தபாடப்பரிசுபடைத்தருளும்
பெண்கமத்தபாகத்தின்பெம்மான்பெருந்துறையான்
விண்கமத்தோத்திவிவன்மண்டலத்தீசன்

கண்சுமந்தநெற்றிக்கடவுள்கலிமதுரை
மண்சுமந்துகூலிகொண்டக்கோவான்மொத்துண்டு
புண்சுமந்தபொன்மேனிபாடுதுங்காணம்மாறாய்.

(ப - ரா.) பண்சுமந்த - பண்ணைக்கொண்ட, பாடற்பரிசு - திருப்பாடல்சுரின் ஈகையை, படைத்தருளும்-படைத்தருளின, பெண்சுமந்த பாசத்தின்-பெண்ணைத் தாங்கிய பாசத்தையுடைய, பெம்மாண் - பெருமான், பெருத்துறையான் - திருப்பெருத் துறையை யுடையவன், விண்சுமந்த - விண்ணுலகத்தினுஞ்சென்ற, கீர்த்தி - புசுழையுடைய, வியன் - பெருமை வாய்ந்த, மண்டலத்து ஈசன் - மண்டலங்களுக்கு நாயகன், கண்சுமந்த நெற்றிக்கடவுள் - கண்ணைக்கொண்ட நெற்றியையுடைய கடவுள், (அகன்) கலிமதுரை - புசுழையுடைய மதுரையில், மண் சுமந்து - (வந்தியின் பொருட்டு) மண்ணைச் சுமந்து, கூலிகொண்டு - கூலியைப் பெற்று, அ-அந்த, கோவால் - (அரிமர்தன பாண்டிய) ராஜனால், மொத்தண்டு - அடியுண்டு, புண்சுமந்த - புண் பட்ட, பொன்மேனி - பொன்போலத் திருமேனியை, பாடுதும்-பாடுவோம், அம்மறாய், ஏ - று.

(ச - ரா.) அன்பரால் பாடப்பட்ட தோத்திரங்களைப் பரிசாரப்பெற்ற உமாதேவிபங்களு ம திருப்பெருத் துறையிலுருப்பவனுமாகிய இறைவன், மதுரையில் மண்சுமந்து பாண்டியனால் பிரம்படியுண்டு புண்பட்ட பொன்மேனியைப் பாடுகோம் என்பது.

(வி - ரா) இறைவனுக்கு மூவர் முதலிப அடியார்கள் பாடிய பாடலே பரிசுதலால் “பண்சுமந்த பாடற் பரிசுபடைத்தருளும் பெண்சுமந்த பாசத்தின் பெம்மாண்” என்றருளினா - பாடற் பரிசு - பாடல்வகையெனினுமாம். மண்டலத்தீசன் என்பதற்கு மண்ணுலகத்துக்கு யீசன் எனினுமாம் அககோ என்பதில் அகரம் பலரறி சுட்டு.

(அ)

துண்டப்பிறையான்மறையான்பெருத்துறையான்
கொண்டபுரிநூலான்கோலமாவுதியான்
கண்டங்கரியான்செம்மேனியான்வெண்ணீற்று
னண்டமுதலாயினுனந்தயிலாவானந்தம்
பண்டைப்பரிசேபழவடியார்க்கீத்தருள
மண்டம்வியப்புறுமாபாடுதுங்காணம்மாறாய்.

(ப - ரா.) துண்டப்பிறையான் - இளம்பிறைச் சந்திரனையுடையவன், மறையான் - வேதப்பொருளாயிருப்பவன், பெருத்துறையான் - திருப்பெருத் துறையை யுடையவன், கொண்ட புரிநூலான் - தரித்த முப்புரிநூலையுடையவன், கோலம் - அழகாகிய, ஆ ஊர்தியான் - இடபவாகனத்தை யுடையவன், கண்டம் கரியான் - கண்டம் கரியவன், செம்மேனியான் - செம்மையாகிய திருமேனியை யுடையவன், துள்ள நீற்றுன் - திருவெண்ணீற்றை யுடையவன், அண்டம் - உலகங்களுக்கெல்லாம், முதல் ஆயினான் - ஆதிதாரணமானவன்,

(அ - ன) அச்சம் இல்லா ஆகாதம் - முடிவில்லாத இன்பத்தை, பண்டைப்பரிசே-
பழமையாகிய முறைமைப்படி, பழவடியார்க்கு - வழித்தொண்டருக்கு, ஈந்தரு
ளும் - தந்தருளுவன், (ஆதலால் அவனது பெருஞ்சிறப்பை) அண்டம்வியப்புறு
மாறு-உலகம் அதிசயிக்கும் வண்ணம், பாடுதம்-பாடுவோம், அம்மானாள். எ-று.

(ச - னா) பிறைச்சந்திரனை யுடையவனும், வேதப்பொருளானவனும்,
திருப்பெருத்துறையை யுடையவனும், முப்புரிதூய்மை யுடையவனும், இடபகா
கன முடையவனும் நீலகண்டனும், செமமேனியனும், திருவெண்ணீற்ற
னும், பஞ்சபூசமயனுமாயிடுமிறைவன் தன்னடியார்க்குப் பேரின்பத்தைத் தந்
தருளுந் தன்மையைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது

(வி - னா.) துண்டம்-கண்டம். அதன்கைகலைகையைக்குறித்தது, ஆ இவ்
விடத்து எழுதக்கூயிற்று, அந்தமிலாவாநகரத் பழகடியார்க்கீந்தருளும் என்
தமையால் அடியரல்லாதார்க்கு ஈந்தருளான் என்பதும் பெறப்படும். பண்டை
என்பதில் ஐ சாரியைவியப்புறுமாறு என்பது, வியப்புறுமா என ஈறுத்தொக்கது.

விண்ணுளுந்தேவர்க்கு மேலாயவெதியனை
மண்ணுளமன்னவாக்குமாணலாக்ந்நாளைச்
தண்ணுந்தமிழறிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணுளம்பாகனைபெண்பெருத்துறையிற்
கண்ணாகழல்காட்டி நாயேனை யாட்கொண்ட
வண்ணமலையானைப்பாடுதங்காணமமானாய்.

(ப - னா) விண் ஆளும் - விண்ணுலகத்தை யாளுகின்ற, தேவர்க்கும் -
தேவர்களுக்கும், மேல் ஆய் - மேலாகிய, வேதியனை-அத்தனை, மண் ஆளும்-
மண்ணுலகத்தை யாளுகின்ற, மன்னவர்க்கும் - அரசர்களுக்கும், மாண்பு ஆதி
நின்றானை - மாட்சிமைப்பட்டு நின்றவனை, தண்ணூர் - குளிர்செய்மைத்த,
தமிழ் அளிக்கும் - தமிழை வளர்க்கிற, தண்பாண்டி நாட்டானை - தன்மையா
கிய பாண்டிகாட்டை யுடையவனை, பெண் ஆளும் பாகனை - உமாதேவியாரால்
ஆளப்படுகிற இடப்பாகத்தையுடையவனை, பெணு - யாவரும் விருப்பு இன்ற,
பெருத்துறையில் திருப்பெருத்துறையில், கண்ணூர்-பெருமைபொருந்திய, கழல்
காட்டி - தன்திருவடிவயக் காட்டி, நாடுனை ஆட்கொண்ட-நாயினேனையடிமை
கொண்ட, அண்ணு மலையானை-திருவண்ணாமலையானை, பாடுதம்-யாம் புகழ்ந்து
பாடுவோம், அம்மானாய். எ-று.

(ச - னா.) எல்லாத் தேவர்களுக்கு மேற்பட்ட அத்தனானவனும், அர
சர்க்கரசனும், பாண்டிகளாடனும், பெண்பாகனும், திருப்பெருத்துறையிலடி
பேனை யாட்கொண்டவனுமாயிடு சிவபெருமானைப்புகழ்ந்துபாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) “விண்ணுளுத் தேவர்” என்றது பிரமன் முதலியோரை,
“மண்ணுளு மன்னவர்” என்றது சக்கரவர்த்திகள் முதலியோரை. பாண்டி
நாட்டானை பென்றது பாண்டியனாய் வந்ததைக்குறித்தது. பாண்டிகாட்டா
னென்றது உமாதேவியார் மலயததுவச பாண்டியனை மகளாயவதரித்துச் செவ்
கொந்தாந்தித் திக்குவியுயுஞ்செய்த அரிப்பிரம்மேந்திராதிபரையுய் கீழ்ப்படுத

இத் திருக்கலையஞ்சென்று சிவபெருமானைக் கண்டவளவில், தனது மூன்று ஸ்தனங்களிலொன்று மறையவும் காணி நிற்க, உடனே சிவபெருமான் எதிர் வந்து பெண்ணே நாம் சோமவாரதினம் நினை மணம்புரிய வருகிறோமென்ற கட்டளையிட்டருளியபடி சோமசந்தர பாண்டியனு யெழுந்தருளினமையை. இதனைத் திருவிளையாடல், தடாசகைப்பிராட்டியார் திருமணப்படவந்தானதிக

செப்பார் முலைபங்கன்றென்னென்பெருந்துறையான்
றப்பாமேதாளடைந்தார்தெஞ்சுருக்குந்தன்மைவின
னப்பாண்டி. நாட்டைச் சிவலோகமாகக் குவித்த
வப்பார் சடையப்பனுன். தவார்கழலே
யொப்பாகவொப்பித்தவள்ளத்தாருள்ளிருந்து
மப்பாலைக்கப்பாலைப்பாடுதுங்காணம்மாறப்ப.

(ப - ஊ) செப்பு ஆர் முலைபங்கன் - செப்புப்போலும் தனங்கலையுடைய உமாதேவியைப் பாகத்திலுடையவன், தென் நன் பெருந்துறையான் - அழ் கும் கண்ணையும் வாய்க்கத் திருப்பெருந்தறையை யுடையவன், தப்பாமே - தவ ருமல், தாள அடைந்தார் - தன் திருவடியை யடைந்தவரது, தெஞ்சு - மனத்தை, உருக்கும் - உருகச்செய்தல், மனைபயற்றான் - தன்மையையுடையவன், அ - அந்த, பாண்டிநாட்டை - பாண்டிநாட்டின், சிவலோகம் ஆககுவித்த - சிவலோகமாகச் செயலித்த, அப்ப ஆர் - கலவைச்செய்த, சடை - சடாபார்த்தையுடைய, அப் பன் - எமது தந்தை, ஆகந்தம் - பெரியத்தைத் தருதற்குரிய, காரகழலே - நீண்ட திருவடியையே, ஒப்பு ஆர் - ஒப்புக்கொள்ளும் பொருளாகத் (தனித்து) ஒப்புவித்த - (அதனிடத்து) ஒப்புவித்த, உள்ளதார் உள் இருக்கும் - மனத்தை யுடையவராகிய அடியார்களுளே வீற்றிருக்கின்ற, அப்பாலைக்கு அப்பாலை - அப்புறத்திற்கும் அப்புறமாயிருப்பவனை, பாடுதம் - பாடுவோம். அம்மாலும்.

(க - ஊ.) உமாதேவி பாகனும், திருப்பெருந்தறையை யுடையவனும், தன் திருவடியை யடைந்தவரது மனத்தை யுருகச்செய்வோனும், பாண்டிநாட் டைச் சிவலோகமாகிவைனும், தன் திருவடியையே நினைப்பவரது மனத்திலிரு ப்பவனுமாகிய சிவபெருமானைப் பாடுவோம் என்பது.

(வி - ஊ.) செப்பார்முலை அன்னொழித்தொகை. அப்பு - கீர். அப்பாலைக் கப்பால் என்றது மூலப்பகுதிக்கப்பாற்பட்டவன் என்றபடி. ஒப்பாக - நடாச எணினுமாம் : சிவலோக மாக்குவித்தஎன்றது, சிவபெருமானே பாண்டியனுயிரு ந்தரசுபுரிந்தருளின மையின்.

(கக)

மைப்பொலியுங்கண்ணிகேண்மாலயனோடிந்திரனு
மெப்பிறவியுத்தேடவெண்ணையுந்தன்னின்னருளா
விப்பிறவியாட்கொண்டினிப்பிறவாமேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கட்டோற்றமாய்மெய்யேகிலேபேரு
யெய்ப்பொருட்குத்தானையாயசுவைக்கும்விடாரு
மப்பொருளாருகுவனைப்பாடுதுங்காணம்மாறப்ப.

(ப - னா.) மை பொலியும் - அஞ்சுநமானது விளக்குகின்ற. கண்ணி - கண்களைபுகடையானே, கேள் - நீ கேட்பாயாக, மால் அயனோடு - அரி பிரமர்க னோடு, இத்திரனும் - இத்திரனும், எப்பிறவியும் தேட - பற்பலப் பிறப்பினும் தேடாநிற்க, என்னையும் - (ஒன்றுக்கும் பாத்திரனல்லாத) அடியேனையும், தன் இன் அருளால் - தனது இனிய கருணைமால், இப்பிறவி - இந்தப் பிறப்பில், ஆட் கொண்டு - அடிமைகொண்டு, இனி பிறவாமே காத்து - இனிப் பிறவாமல் காத்தருளி, மெய்ப்பொருள்கண் - உண்மைப் பொருளின் கண்ணே, தோற்றம் ஆய் - காட்சிகொடுப்பதாகி, மெய்யே நிலைபெறு ஆய் - உண்மையேநிலைபெறு ஆகி, எப்பொருட்கும்-எந்தப் பொருளுக்கும், தானே ஆய் - தானொரு முதலே யாகி, யாவைக்கும் - எல்லாவற்றுக்கும், வீடு ஆகும் - முத்தி நிலையுமாகி, அப் பொருள் ஆம் - அந்தப்பொருளாகிய, நம சுவனை - நமது சிவபெருமானே, பாடு தும் - பாடுவோம், அம்மானாய். எ - று

(க - னா.) திருமால் பிரமன் இத்திரன் எத்தனைப்பிறவியெடுத்தத தேடி னுந் காணொழை இறைவன், என்னத தன் இனிய அருளா லாண்டுகொண்டு இனிப்பிறவாமைக்காத்தருளினபெருங்குணத்தைப்புகழ்ந்து பாடுவோமென்பது.

(வி - னா.) மை - சருமை யெனினுமாம். அயன் - அறன் என்பதன் றிரிபு. பிறப்பில்லா னென்பது பொருள், இது-மஞ்சலம், இத்திரன் - பெருஞ்செ ல்வமுடையவன். அப்பொருள் என்பதில், அரம்ப பல நறி சுட்டு. தமது சொல் லுக்கடங்காமையாலப்பொருள் எனச்சேய்மைசு சுட்டாற் கூறினொழைனுமாம்.

கையார்வனை சிலம்பக்கா தாகுழையாட

மையார்முழல்புளத் தேன்பாயவண்டொ ளிப்பச்

செய்யானை வெண்ணீரணித்தானைச் சேர்த்தறியா

கையானையெங்குஞ்செறித்தானையன்பாக்கு

மெய்யானையல்லாதார்க்கல்லாதவெதியனை

யையாறமர்த்தானைப்பாடுதுங்காணமமானாய்.

(ப - னா.) கை ஆர் - கைகளில் அணிப்பெற்ற, வளைசிலம்ப - வளையல் ஒலிக்கவும், காது ஆர் - காதில் அணிப்பெற்ற, குழை ஆட - குண்டங்கள் அசைவும், ஆர்மை - கருமைபொருந்திய, குழல் புள - கூந்தல் புளவும், தேன் பாய - (அதில்) தேன் பெருகவும், வண்டு ஒலிப்ப - (அதில்) வண்டிகள் சத்திக் கவும், செய்யானை - செங்கிறமுடையவனை, வெண்ணீர அணிந்தானை - திருவெ ண்ணீற்றை அணிந்தவனை, சேர்த்த அறியாசையானை - சேர்த்த அறியவொண் னாத ஒழுக்கத்தையுடையவனை, எங்கும் செறிந்தானை-எவ்விடத்தும் வியாபித் தவனை, அன்பர்க்கு மெய்யானை - அன்பர்களுக்கு உண்மைப் பொருளாயிருப்ப வனை, அல்லாதார்க்கு - அன்பல்லாதவர்க்கு, அல்லாத - அங்வாறல்லாதிருக் கிற, வெதியனை - அத்தனை, ஐயாற அமர்த்தானை - திருவையாற்றிலமர்த்த வனை, பாடுதும் - பாடுவோம், அம்மானாய். எ - று.

(க - னா.) செங்கிற முடையவனும், திருவெண்ணீற்றனும் ஒருவராலும் அறியவொண்ணாதவனும், வியாபசனும், அடிடார்க்கு மெய்ப்பொருளையு மல்லார்க்கு

குப்பொய்யானவனும், அந்தணனும் திருவையாற்றில் வீற்றிருப்பவனுமாயிவ
செபெருமானையும், கைகளைநிலம்பும், காத்திருழையசையவும், கூத்தல்புரனவும்,
அதன் கண்ணே வண்டொலிக்கவும் நின்று புகழ்ந்த பாடுவோம் என்றது.

(வி - னா.) தேன்பாயகண்டொலிப்ப என்றதனால்-நீதன் பெருகிப் பாயு
மாவாரத்தால் வண்டுகளஞ்சி பொலித்தமை பெறப்படும. கை - ஒழுக்கம்,
முறைமை யெனினுமாம். ஐயாறு - பஞ்சநதம். (கஉ)

ஆணையாய்க்கீடமாய்மானுடராய்த்தேவரா

யேனைப்பிறவாய்ப்பிறத்திறத்தெய்த்தேனை

யூனையுநின்றுருக்கியென்வினையை யாட்டுகருது

தேனையுமபாலையுங்கன்னலையுமொத்தினிய

கோனவன் பாலவாதென்னை த்தனறொழுபிற்கொண்டருளும்

வானவன் பூங்கழலைபாடுதுங்காணமமாளுய்.

(ப - னா.) ஆண ஆய் - யானையாகிய, கீடம் ஆய் - புழுவாகியும், மா
னுடர் ஆய் - மனிதராகியும், தேவா ஆய் - தேவர்களாகியும், ஏனை பிற ஆய் - மற்ற
முள்ள பிறவீதங்களாகியும், பிறந்து-றளித்தும், இறந்து-மரித்தும், எய்த்தேனை -
மெலித்த என்னை, ஊனையும் நின்று உருகி - உடம்பையும் நின்றருகச்செய்து,
என்வினையை - எனவினைகளை, ஒட்டு உகத்து - ஒட்டுதலை விரும்பி, தேனையும்
பாலையும் கன்னலையும் ஒத்து - தேனினையும் திரட்டிப் பாலினையும் கருப்பஞ்சா
ற்றினையும் நிகர்த்து, இலிய - இனிசாகிய, கோன அவன்போல் வந்து - தலைவ
னாகிய அவன்போல எழுந்தருளி, எனனை - அடியேனை, தன் தொழும்பில் கொ
ண்டு அருளும் - தன் தொண்டருள ஒருகணகக் கொண்டருளிய, வானவன் -
மேலோது, பூசுழலே-சாயவாரலாபோலுத திருவடிமையே, டாடுதும் - பாடு
வோம் அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) யானை முதலாகிய எல்லாப் பிறவிகளிலும் பிறந்தும் இறந்துமி
னாத்தவனாகிய என்னைத் தானேவந்தாண்டருளின தன் தொழும்புக்குரியவனாகிக்
கொண்ட இறைவனது திருவடியைப் பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) ஆண - யானைபென்பதின்மருஉ. மாதடர்-மதுவின்வழிவந்த
வர், ஒட்டு-முதனிலை தொழிம்பெயர். கீடம்- புழு, ஏனைப்பிறவாய் என்றது-
மற்றைநாள் முதலாகிய பிறவுயிர்களை, பிறவுஆய் எனப் பிரித்துப் பிறப்பு ஆகி
யெனினுமாம். பிறவு தொழிம்பெயர். பிறத்தல் என்பது பொருள், என்னல்-
சர்க்கரை யென்றலுமாம். (கஉ)

சந்திரனைத்தேய்த்தருளித்தக்கன்றன்வேன்விவினி

வித்திரனைத்தோனெரித்திட்டெச்சன்றலையிரி

தத்தாமெசெல்லுமலர்கதிரோன்பற்றகர் த்துச்

சுத்தித்திசைதிசையேதேவர்களை யோட்டுகந்த

செத்தார்ப்பொழில்புனடருழ்தெண்ணெய்ருத்துறையான்

மத்தாடமாலையோபா ந்துங்காண்மமானாய்.

(ப - னா.) தக்கன் வேள்வியினில் - தக்கனது யாகத்தில், சந்திரனை தேய்த்து அருளி - சந்திரனை கிவத்திவிட்டு அரைத்தருளி, இந்திரனை தோள் செரித்திட்டு - இந்திரனது தோள் நொறுக்கி, எச்சன் தலை அரித்து - யாககர்த்தாவின் தலையை அறுத்து, அந்தரமே - ஆகாயத்திடத்தே, செல்லும் - செல்லுமியல் புள்ள, அலர் கதிரோன் - பார்த்த கிரணங்களை யடைப ரூபியனது, பல் தகர்த்து - பல்லை உடைத்து, தேவர்களை - மற்றைத் தேவர்களை, திசை திசையே செந்தி ஓட்டு - பல திசைகளிலும் இதறியோடுவித்தலை, உகர்த்த - விரும்பின, செந்தார் பொழில் புடைசூழ் - செவ்விய சூஞ்சோலைகள் பக்கத்தில் சூழப்பெற்ற, தென் னன் பெருந்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையை யுடையவனது, மந்தார மாலையே - மந்தார மாலையையே, பாடுதும் - பாடுவோம், அம்மானாய். எ - று.

(க - னா.) தக்கன் யாகத்திற்கு வந்திருந்த சந்திரன் முதலிய தேவர்களை அவமானப்படுத்தித் தண்டித்தருளின இறைவனது மந்தார மலர்மாலையைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) எச்சன் - யாககர்த்தா, (தக்கன்) அந்தரம்-ஆகாயம், தகர்த்தல் - உடைத்தல், தார் - மலர், மந்தாரம் - ஐக்கருவி னொன்று, சந்திரன்தேய்த்தல் முதலியன வீரபத்திரரால் கிசுந்தனவாயினும் ஒற்றமையால் இறைவன் மேலதாயிற்று. (கதி)

ஊனாயுயிராயுணர்வாயென்னுட உருது
தேனாயமுதமுமாய்க்கீங்கருப பின்கட யுயிராய்
வானோரையாவழியெமக்குத்தத்தருளார்
தேனும்மலர்க்கொன்றைச்சேவகனார்சீரொளிசே
ரானுவறிவாயளவிறத்தபலலுயிர்க்குங்
கோனுகநின்றவாகுறுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) ஊன் ஆய் - உடலாகி, உயிர் ஆய் - அதனுள் உயிராகி, உணர்வு ஆய் - அதனுள் அறிவாகி, என் உன் கலந்து - என்னுள்ளேசேர்ந்து, தேன் ஆய் - தேனாகி, அமுதமும் ஆய் - அமிர்தமுமாகி, தீ கரும்பின் கட்டியும் ஆய் - இனிதானிய சருப்பக்கட்டியுமாகி, வானோர் அறிவா - தேவர்களும் அறிவொண்ணாத, வழி-முத்திரெறியை, எமக்கு தந்து அருளும் - எமக்குக்கொடுத்தருளின, தேன் ஆர்மலர் கொன்றை - தேன் நிரம்பின கொன்றைமலர் மாலையைத்தரித்த, சேவகனார் - மகாவீரர், சீர் ஒளி சேர் - மேன்மையாகிய ஒளிபொருத்திய, ஆன அறிவு ஆய் - நீங்காத அறிவுருவாகி, அளவுஇறந்த - அளவுகடந்த, பல்உயிர்க்கும் - பலவுயிர்களுக்கும், கோன் ஆகி நின்ற ஆறு - இறைவனாகி நின்றவாற்றை, கூறதும் - சொல்லுவோம், அம்மானாய். எ - று.

(க - னா.) உடல் உயிர் உணர்வு முதலியவாகி என்னுள்ளே பெழுந்தருளித்தேன் முதலியன போன்றிவித்து, தேவர்களும்நிபாத முத்திரெறியை யெ

னக்குஞ்செய்த இறைவன் பல்லுயிர்க்கும் தலைவனாய் நித்குந்திதத்தைப் புழத்
ந்துபெறவோம் என்பது.

(வி - னா.) ஊனுக்கு உயிரும் உயிருக்கு உணர்வும் உன்னிடத்தால்
“ஊனுயிராயுணர்வாய்” என்றார். தேன் கரும்பின் கட்டி பென்பவத்திடையே
அமுதம்வைக்கப்பட்டது சிறப்புநோக்கி. கரும்பின் கட்டி பென்றது, வெக்கக்க
ட்டியை. எக்கண்டு என்றலுமாம். ஆனமை - நீங்காமையெனினும
ம், ஆனல் - நீங்கல். (சு)

குடுவேன்பூங்கொன்றைச்சூழ்ச்சிவன்றிரடோள்

கூடுவேன் கூடிமுயங்கிமயங்கின்

ஹாடுவேன் செவ்வாய்க்குருகு வேனுள்ளருகித்

தேடுவேன் மீறடிச் சிவன்கழலேகிதப்பேன்

வாடுவேன் போத்துமலர்வெள்ளலேந்தி

யாடுவான் சிவமடியேபாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) குடுவேன் பூங்கொன்றை - பொலிவாகிய கொன்றைமலரை
யணிவேன், சூழ - அணிந்து, சிவன் - சிவபெருமானது, திரன் தோள் - திரண்
ட தோன்றி, கூடுவேன் - சேர்வேன், கூடி - சேர்ந்து, முயங்கி - தழுவு, மய
ங்கி நின்று - மயங்கி நின்று, ஹாடுவேன் - பிணங்குவேன், செவ்வாய்க்கு உருகு
வேன் - செவ்வாயின்பொருட்டு (மனம்) உருகுவேன், உன் உருகி தேடுவேன் -
மனமுருகித் தேடுவேன், தேடி - தேடி, சிவன்கழலே சித்திப்பேன் - சிவபெரு
மானது திருவடியையே நினைப்பேன், வாடுவேன் - வாட்டமடைவேன், போத்து
மலர்கேள் - மீட்டுட்களிப்பேன், அனல்வந்தி ஆடுவான் - மருவேந்திரடிப்புகனது,
சேவடியே - செவ்விய திருவடியையே, பாடுதல் - பாடுவோம், அம்மானாய்.

(க - னா.) சிவபெருமானது கொன்றைமலர் மாலையைச் சூழ்தல் முதலி
யன செய்வேன், நீயுமஎன்னோடு சேர்ந்தாயாயின அவ்வளவிலமையாமையால்
அவனது திருவடியைப் புகழ்த்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) கொன்றை முதலாகுபெயர். முயங்குதல் - தழுவுதல். ஹா
தல் - பிணங்குதல், மலர்தல் இவ்விடத்துச் சுளித்தற் பொருளது. கொன்றை
மலர் குடுவேனென்றது, சிவபெருமானாக் குரியபோகமலராதலின். (க)

கிளிவந்தமென்மொழியாள்கேழ்க்களும்பாதியனை

வெளிவந்தமாலயனுங்காண்பரிவலித்தகனைத்

தெளிவந்ததேறலைச்சீரார்பெருந்துறையி

லெளிவந்திருந்திரங்கியெண்ணரியவின்றருளா

லொளிவந்தென்னுள்ளத்தினுள்ளையொளிதிகழ

வளிவந்தவந்தனைப்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) கிளிவந்த மென் மொழியான் - கிளிமொழியின் தன்மை மென்
ந்த மெல்லிய சொற்களையுடையவனாகிய உயாதேவியின், கேழ் கிளரும் - ஒளி

வினங்குவின்ற, பாதிபனை - பாகத்தை யுடையவனை, வெளிவந்த மால் அயனும் - (என்போமென்று) வெளிப்பட்டிவந்த அரி பிரமர்களும், காண்பு அரிய - காணுதல் அருமையாகிய, வித்தகனை-ஞானவடிவனை, தெளிவந்த தேறலை - தெளிந்த தேனை, சீர் ஆர் பெருத்துறையில்- சிறப்புப் பொருந்திய திருப்பெருத்துறையில், எளி வந்திருந்து- எளிதாய் வந்திருந்து, இரங்கி- இரக்கஞ் செய்து, என் அரிய- சினைத்தற்கு மரிதாகிய, இன் அருனால்- தனதுஇனிய கருணையால், ஒளி வந்த- ஜோதிஸ்வரூபமாய் வந்து, என் உள்ளத்தின் உள்ளே - என் மனத்தினுள்ளே, ஒளி திகழ - ஒளி விளங்கும் வண்ணம், அளி வந்த - கிருபையோ டெழுந்தருளின, அந்தணை - வேதியனை, பாடுதும் - பாடுவோம், அம்மானாய். எ - து.

(ச - னா.) உமாதேவிபாகனும், மாலயன்காணு மகமையுள்ளவனும், தெளிந்த தேன்போல்பவனும், திருப்பெருத்துறையில் எளிதாக என்க்குக்காட்கொடுத்த என்மனம் புதுத்து ஒளியுருவாய்கின்ற கிருபைசெய்தவனுமாகிய சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) கிளிவந்த என்றது - கிளிபோன்ற என்றபடி. வெளிவந்த என்றார் தம்முளடங்காது வெளிப்பட்டு நின்றமையான, மாலயனும் என்பதனும்மை உயர்வு சிறப்பு. தெளிவந்த தேறல்-தெளிந்ததேன். தெளி முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கேழ் - சிறம் (கஅ)

முன்னுனைமூவர்க்குமுற்றுமாய்முற்றுக்கும்
பின்னாளைப்பிஞ்சுகளைப்பேணுபெருத்துறையின்
மன்னுனைவானவனைமாதியலும்பாதிபனைத்
தென்னுனைக்காவாளைத்தென்பாண்டிநாட்டாளை
யென்னுனையென்னப்பென்பார்கட்கின்னமுதை
யன்னுனையம்மாளைப்பாடுதுங்காணமமாலாய்.

(ப - னா.) மூவர்க்கும் முன்னுனை - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரனென்னும் மும்மூர்த்திகளுக்கும் முற்பட்டவனை, முற்றம் ஆய் - எல்லாப்பொருள்களும் தானையாகி, முற்றமகும் - முழுதுக்கும், பின்னாளை - பிற்பட்டவனை, பிஞ்சுகளை - பிஞ்சுகளை, பேணு - (யாவரும்) விரும்புகிற, பெருத்துறையில்- திருப்பெருத்துறையில், மன்னுனை - நிலபெற்றவனை, வானவனை - தெய்வத்தன்மை நிரம்பினவனை, மாதா இயலும் பாதிபனை - உமாதேவியார் பொருந்திய பாகத்தையுடையவனை, தென் ஆனைக் காவாளை - தென்றிருவாளைக் காவியை உடையவனை, தென்பாண்டி நாட்டாளை - தென்பாண்டி நாட்டையுடையவனை என் ஆனை என் அப்பன் எனபார்கட்கு இன் அமுதை அன்னாளை - என் ஆனை என் அப்பன் என்பவர்களுக்கு இனிய அமிர்தம் போல்பவனை, அம்மாளை-மேதத்தையை, பாடுதும் - பாடுவோம், அம்மானாய். எ - து.

(ச - னா.) மூவர்க்கு முற்பட்டவனும், எல்லாப்பொருள்களும் முடிக்கணத்தும் தான் மூடியாத பிற்பட்டிருப்பவனும், பிஞ்சுகள் என்னுள் திருகாட்த்தையுடையனும், திருப்பெருத்துறையில் நிலபெற்றவனும், உமாதேவியாரும்

ஆனைக்காலிலமர்ந்தவனும், பாண்டிநாட்டை யுடையவனும், என்னுள் பென்
னப்பனென்று துதிப்போர்க்கு இனிய அமுதாயிருப்பவனும் துயிற் சிவபெரு
மானைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது,

(வி - கா.) பிஞ்ஞகம் - ஓர்வகைத் தலைக்கோலம், அதனை யுடையனா
லால் இறைவனை பிஞ்ஞகன் எனப்பட்டான். ஆனைக்கா - சம்புகேச்சரம்.
ஆன - இடபம். இது உகமையாகுபெயராய் இறைவனது நித்ய பவ்வனத்
தைக்குறித்தது. (கஉ)

பெற்றிபிரிக்கசாயபெயமாள் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குகினாயின் மேலவநகருளின்தன்னடி யார்
சூற்றங்கணிக்கிக்குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றியசுற்றக்கொடவாயுடையான் நெடுநீபுகழே
பெற்றிபிபாசகதைபற்றறநாயபறவான்
பெற்றியபேரானகதையாடுதுங்காணமமானாய்.

(ப - கா.) பெற்றி பிராசுரு உரிப பெய்மான் - தன் தன்மை பிரிர் அறி
நுகரிதாயிப பெருமான, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையை யுடையவ
ன், கொற்றக் குகினாயின் மேலவநகரி - வெற்றிபகைக்கருகினாயின்மீதே
பெழுந்தருளி, தன் அடியாருற்றங்கள் சீக்கி - சன்னடியவரது சூற்றங்கணிக்
போக்கி, குணம் கொண்டு - குணத்தை அங்கீகரித்தது, கோதாட்டி - சோட்டி,
சுற்றிய - சூழ்ந்த, சுற்றக தொடர்பு - உறவினரது தொடர்பினை, அறப்பான் -
சேதிப்பவனது, தொல்புகழே பற்றி - பழமையாயிபுகழையேபற்றி, இப்பாசத்
தைப் பற்றற நாயபறவான் - இந்தப்பாசத்தைப் பற்றும்படி காம் பற்றும்பொ
ருட்டு, பற்றிய - பிடித்த, பேரானந்தம் - பேரினப்பத்தை, பாடுதும் - பாடுவோம்,
அம்மானாய். எ - று.

(க - கா.) தன் தன்மை பிரிர்க்கறியவொண்ணாதவனும், திருப்பெருந்
துறையை யுடையவனும், மதுரைமாநகரின் கண்ணே குதிரைச்சேவரனும் எழு
ந்தருளித் தன்னடியார் சூற்றங்கணிக் கொண்டு குணத்தை யங்கீகரித்து அங்கவடி
பாரைச் சோட்டி, உறவினரது தொடர்பைச் சேதிப்பவனாகிய சிவபெருமான
து புகழையேபற்றி, இப்பாசத்தின் பற்றதும்படி காம்பற்றின பேரினப்பத்தைப்
புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - கா.) பெற்றி - தன்மை. சொற்றம் - வெற்றி. தொடர்பு -
சம்பந்தம். தொல்புகழ் - பெரும்குழை பற்றுவான் என்பதில், வான் வினை
பெயர்ச்சிவகுதி. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.
கிருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொற்குண்ணம்.

ஆநந்தமனோலயம்.
அதாவது-தானன்றி நின்றல்.

அறசிரடியாசிரியவிருத்தம்.
நிருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துந்ருமம்பூமலைதூக்கி
முனைக்குடந்தூபந்நிபம்பலையின்
சத்தியஞ்சோமியுமபார்மகளு
நாமகனோடுபல்லாண்டிசைமின்
சித்தியுங்கெளரியும்பார்ப்பதியுங்
கங்கையும்வந்துகவரிகொணமி
னத்தனையாறன்மனைப்பாடி
யாடப்பொற்குண்ணமிடித்துகாணேம்.

(ப - னா.) நல்முத்து தாமம் - அழகிய முத்துமாலையையும், பூமலை - பூமாலையையும், தூக்கி - தொங்கவிட்டு, முனைக்குடம் - முனைப்பாலிகையையும், தூபம் - தூபதையும், நல் தீபம் - சிறந்த திருவிளக்குகளையும், வைம்மின் - வையுங்கள், சத்தியும் - சத்தியுள், சோமியுள் - சோமியும், பார்மகளும் - நிலமகளும், நாமகனோடு - சரசுவதியோடு, பல்லாண்டு இசைமின் - திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கள், சித்தியுங்கெளரியும் பார்ப்பதியும் கங்கையும் வந்து - சித்தியும் கெளரியும் பார்வதியும் கங்கையும் வந்து, கவரிகொண்மின் - சாமரம் இரட்டுங்கள், அத்தன் - எமது தந்தையும், ஐயாறன் - திருவையாற்றையுடையவனுமாகிய, அம்மானை - எமது தலைவனை, பாடி - பாடி, ஆட - ஆடிதற்பொருட்டு, பொற்குண்ணம் - திருப்பொற்குண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம். எ - று.

(ச - னா.) முத்துமாலையையும் பூமலையையும் தொங்கவிட்டு, முனைக்குடம் முதலிய அடிமடங்கலங்களோடு தூபம் தீபம் இவற்றையெல்லாம் வையுங்கள், சத்தியோமியுமபார்மகன்வந்து திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கள், சித்திசெனரிமுதலியோர்க்குவந்து கவரிவீசுங்கள், எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானைப் பாடியாரும்பொருட்டு யாம் பொற்குண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) தாமம் - மலை. முனைக்குடம் - முனைப்பாலிகை. தூபம் - சாமரானிமுதலிய நற்புகை, கவரி - சாமரம். பொற்குண்ணம் - வறுந்துகள். (செய்யப்பொடி.) இதில் பொற்பொடியுஞ் சேர்த்திடிப்பது வழக்கமாதலால் இது பொற்குண்ணம் எனப்பட்டது. (ச)

பூவியல்வார்சடையெம்பிராற்குப்
 பொற்றிருச்சண்ணமிடிக்கவேண்டு
 மாவினவடுவகிரன்ன கண்ணீர்
 வம்மின் கள்வந்துடன்பாடுமின்கள்
 கூவுமின்றொண்டர்புறநிலாமே
 குனிமின்றொழுமினெங்கேரனெங்குத்தன்
 நேவியுத்தானுவத்தொம்மையாளச்
 செம்பொன்செய்சண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) பூ இயல்-அழகுபொருந்திய, வார்சடை-நீண்டசடையையுடைய, எம்பிராற்கு-எம்பிரானுக்கு, திருப்பொன் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்-அழகிய கதம்பப்பொடி இடிக்கவேண்டும், மாவின உடு வகிர் அன்ன - மாம்பிஞ்சின் பிளவையொத்த, கண்ணீர் - கண்களாயுடையவர்களே, வம்மின்கள் - வாருங்கள், வந்து உடன்பாடு மின்கள் - வந்து எம்முடன் கூடப்பாடுங்கள், கூவுமின் - கூவுங்கள், தொண்டர் - தொண்டர்களே, புறம் நிலலாமே - வெளியே நிலலாமல், குனிமின் - நடியுங்கள், தொழுமின் - வணங்குங்கள், எங்கோன் - எமது இறைவன், எம் கூத்தன் - எமது கூத்தப்பிரான், தேவியும் தானும் வந்து - தேவியாரும் தானுமாக எழுந்தருளி, எம்மை ஆள் - எம்மையடிமைகளென்றும் பொருட்டு, செம்பொன்செய் சுண்ணம் - செம்பொன்னிறமாகச் செய்யப்பட்ட சுண்ணத்தை, நாம இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - னு,

(க - னா.) எடபெருமானுக்குப் பொற்கண்ண மிடக்கவேண்டும், மாவடு வகிர்போலுங் கண்ணையுடைய பெண்களே வாருங்கள், வந்து பாடுங்கள், தொழும்பர்களே புறமே நிலலாதுவந்து நடித்துத் தொழுதுய்யுங்கள், இறைவன் பிராட்டியோடு எழுந்தருளி பெய்மையாளும் பொருட்டுச் செம்பொற்கண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) இறைவனுக்குக் கொன்றைமலர் ரேயமாதலால் பூ என்றது கொன்றை மலரையெனக்கோடலுமாம். கூவுதல் - களிப்பால் இரைதல். குனித்தல் - உத்தாடுதல். கூவுமின்தொண்டர் புறநிலாமே என்றதற்கு, இனிப அடியார்கள் வெளியேபோய் நிலலாதபடி அழையுங்களெனினுமாம். (உ)

கந்தாரீறணிந்தும்மெழுகித்
 தூயபொன்சுத்திதிபரப்பி
 யிரதிரன்கற்பகநாட்டியெங்கு
 மெழிற்குடர்வைத்துக்கொடியெயிமி
 னகதார்கோனயன்றன்பெருமா
 னுழியானுதனலவேவன்றாடை
 யெந்தாழாநுதையாங்கொழுந்
 தேய்த்தபொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) சுந்தரம் - அழகாகிய, நீத அணிந்து - திருவெண்ணீற்றைத் தரித்து, மெழுதி - திருமெழுத்திட்டு, தாய பொன் சித்தி - பரிசுத்தமாகிய பொற்பொடியைச் செய்தி, சிதிபாப்பி - ஸவரிதிகளைப்பாப்பி, இத்திரன் கற்பகம் காட்டி - இத்திரனது கற்பகமரசத்தை காட்டி, எங்கும் - எவ்விடத்தும், எழில் கடர்வைத்து - அழகாகிய திபங்களைவைத்து, கொடி எடுமின் - கொடியைப் பிடியுங்கள், அந்தார் கோன் - இத்திரன், அயன் - பிரமன், (இவர்களுக்கு) பெருமான் - தலைவனும், ஆழியான் நாடன் - சக்கரப் படையை யுடைய திரு மாளுக்கு, நாயகனும் கல் வேலன் தாளை - அழகிய முருகக் கடவுளுக்குத் தந்தையும், எம் தாம் ஆள் - எமது இனத்தையும் ஆண்டருள்கின்ற, உமையான் கொழுமேற்கு - உமாசேவி நாயகனாகிய சிவபெருமானுக்கு, எய்த்-பொருத்திய, பொற்கண்ணம் - திருப்பொற்குண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம்.

(க - னா.) அழகாகிய திருநீற்றைத் தரித்துத் திருமெழுதிடுதல் முதலிய தொண்டிசெய்யுங்கள், இத்திரன் முதலியகேவர்களுக்குத் தலைவனும், முருக வேளுக்குத் தந்தையும், உமாசேவியார்க்குக் கொழுநனுமாகிய சிவபெருமானுக்குரிய பொற்கண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) சிவாலயத் திருப்பணி செய்யுங்கால நீரணிந்து செய்வது தகுதியாதலால் “சுந்தரநீற்றணிந்து மெழுது” என நர், நிதி - பலவகை மங்கள திரவியங்களெனினுமாம். அந்தார்-ஆராயகரிகள், கோன்-அரசன், பாற்கடலை யுடையவெனினுமாம். வேலன் - வேற்படையை யுடையவன். (உ)

காசணிமின்களுலக்கையெல்லாங்.

காம்பணிமின்கள் கறையுரலை

தேசமுடையவடியவாக

ணின் னுநிலாவுகவென்றுவாழ்த்தித்

தேசமெல்லாம்புகழ்த்தாடுங்கசுதித்

திருவேகம்பன் செம்பொற்காயிலபாடிப்

பாசவினை யைப்பறித்துநின்று

பாடிப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) உலக்கை யெல்லாம் - உலக்கைகளுக் கெல்லாம், காச அணி மின்கள் - அரசனாகியவனை அணியுங்கள், கறையுரை - கருங்காலி மரத்தாற் செய்யப்பட்ட உலக்குகரு, காம்பு அணிமின்கள்-பட்டுச்சீலையைத் தரிப்புகள், தேசம் உடைய - அண்டையுடைய, அடியவர்கள் - அடியார்கள், நின்று நிலாவுக ண்த - நிலைபெற்று விளங்குகவென்று, வாழ்த்தி - துதித்து, தேசம் எல்லாம் புழித்த ஆடும் - தேசமுமுதும் புழித்த கொண்டாடுகின்ற, கச்சித் திருவேகம் பன் - திருக்கச்சித் திருவேகம்பனது, செம்பொன் கோயில்பாடி - செம்பொற் கோயிலுப்பாடி, பாசவினையை - பாசவினைகளை, பறித்து நின்று - கொய்து நின்று, பாடி - பாடி, பொற் கண்ணம் - திருப்பொற் கண்ணத்தை, நாம் இடித் தும் - நாம் இடிப்போம். எ - னு.

(ச - னா.) உலகைகளுக்கும் உலகுக்கும் அரதனானவன் முதலிய வைபவனீர்தலங்கரியுங்கள், அன்பர்கள் நிலைபெற்று விளங்குக வென்று வாழ்ந்தித் திருவேசம்பனது கோயிலைப் புழங்குத பாடி, எமது பந்தத்துக் கேதுவாயிய விளையைச் சேதித்துப்பாடாநின்று பொற்கண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) நிலாவுதல் - விளங்குதல். பாசவினை - பந்தத்துக் கேதுவாயிய வினை. (ச)

அறுகெடுப்பாரயனுமமரியு

மன்றிமற்றித்திரனோடமரர்

நறுமுறுதேவர்கணங்களெல்லா

நம்மிற்பின்பல்லதெடுக்கவொட்டோஞ்

செறிவுடைமுமமதிலெய்தவில்லி

திருவேகமபன்செம்பொற்கோயில்பாடி.

முறுவற்செவ்வாயினீர் முக்கணப்பற்

காப் பொற்கண்ணமிடித்துகாமே.

(ப - னா.) அயனும் அரியும் அறுகு எரிப்பார் - பிரமனும் திருமாளும் குடவினக்குமுதலியன எடுப்பவராவார், அன்றி - அவர்களன்றி, மற்று இந்திரனோடு அமரர் - மறந் இந்திரனோடு தேவர்களும், நறுமுறுதேவர்கணங்கள் எல்லாம் - எல்லமுதிய தேவகணங்கள் யாவும், நம்மின் பின்பு அல்லது-எம்மினும் பின்பல்லது, எடுக்க வொட்டோம் - எடுக்கவிடோம், செறிவு உடை - ரொடுக்கத்தையுடைய, மும்மதில் - திரிபுரங்களை, எய்த - எய்தழித்த, வில்லி-வில்லையுடையகனைய, திருவேசம்பன் - திருவேசம்பனது, செம்பொற்கோயில்பாடி - செம்பொற் கோயிலைப்பாடி, முறுவல் - சந்தப்பந்தியோடு கூடிய, செவ்வாயினீர் - செவ்வாயையுடையவர்களே, முக்கண அப்பற்கு ஆட - முக்கணத்தையுடைய அப்பனுக்கு ஆடுதற்கு, பொற்கண்ணம் - திருப்பொற் கண்ணத்தை, எம் இடித்தும் - எம் இடிப்போம். எ - து.

(ச - னா.) பிரமலிட்டுணுக்களன்றி மற்றையதேவர்கள் எம்மின் முந்தி குடவினக்கு முதலியனவெடுக்க வொட்டோம், திரிபுரந்தானைய திருவேசம்பனது கோயிலைப்புழங்குது அவன் பொருட்டு யாம் பொற்கண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) அறுகு - அறுகம்புல்லெனினுமாம். மும்மதில் என்றது முப்புரங்களை. இவை இரும்பு பொன் வெள்ளி என்பவற்றினியன்றன. “திருமுப்புறமாமதில் பொன்னிஞ்சி வெள்ளிப் புரிசையன்றோர், அரும்புறச்செந்தகோற்றத்தெம்பிரான்” என்பது திருக்கோவைபார். (சு)

உலகைகபலவோச்சுவார்பெரிய

ருகமெலாமுரவ்போதாதென்றே

கலக்கவடியவரவந்துநின்றார்

காணவுலகங்கள்போதாதென்றே

கலக்கவடிவோமையாண்டுகொண்டு
நான்மலர்ப்பாடங்கள்சூடத்தந்த
மலைக்குமருகளைப்பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற்சண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) பெரியர் - பெரியோர், உலகமெல்லாம்-உலகமுழுதும், உரல்-
உரலாகக்கொண்டமையால், போதாதென்று - உள்ளவுலக்கைகள் பற்றாதெ
ன்று, உலக்கை பல ஒச்சுவார் - பல வுலக்கைகளை வரவிடுவார், காண உலகங்
கள்போதாது என்று - காண்பதற்கு உலகங்கள் பற்றாதென்று, அடியவார் - அடி
யார், கலக்கவந்து நின்றார் - கலக்கும்படி வந்து நின்றார்கள், நலக்க - நன்மை
யடைய, அடியோமை ஆண்டுகொண்டு - அடியோமை யாண்டுகொண்டருளி,
நான் மலர் - புதியதாமரை மலர்போன்ற, பாடங்கள்-திருவடிகளை, சூடத்தந்த-
சூடக்கொடுத்த, மலைக்கு மருகளை-மலையரையனுக்கு மருகளை, பாடிப்பாடி-பலகாற்
பாடி, மகிழ்ந்து - களித்து, பொற்சண்ணம் - திருப்பொற்சண்ணத்தை, நாம்
இடித்தும் - நாம் இடிப்போம். ஏ - து

(ச - னா.) பெரியோர் உலகமுழுதும் உரலாகக்கொண்டு அவற்றிற்கு
உள்ள உலக்கைகள் பற்றாதென்று உலக்கை பலவற்றை வரவிடுவார், காண்ப
தற்கு உலக்கைகள் பற்றாதென்னும்படி பல அடியார்கள் கூட்டமாய்வந்து நின்
ருர்கள், நன்மையடையும்படி அடியோமை யாண்டுகொண்டு தன் திருவடிகைய
பெய்து சிரத்திற் சூட்டத்தருத்த மலையரையனுக்கு மருகானிய சிவபெருமா
னைப் பாடிக்களித்துப் பொற்சண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) ஒச்சுதல் - எறிதல். (வரவிடுதல்) நான்-புதுமை, மலையென்
தது-மலையரையனை. மலைக்கு மருகென்றது - சிவபெருமானை மதியாது
அவனறிந்து யாகஞ்செய்த தக்கனுடைய பெண்ணென்றும் பெயரைமாற்றக்
கருதி உமாதேவியார் இமையமலையின் சாரலிலுள்ள ஓர் பொய்கைக்கரையில்
ஓர் பெண்குழத்தை வடிவங்கொண்டிருப்ப, அதை மலையரசன்கண்டு அருமை
யோடெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து வருகையில், சிவபெருமான் அம்மகவாயிய
உமாதேவியைத் திருமணம் புணர்த்தமையைக் கருதி என்க. (ச)

சூடக்கத்தோள்வளையார்ப்பவார்ப்பத்
தொண்டர்குழாமெழுந்தார்ப்பவார்ப்ப
காடவர்க்கத்தம்மையார்ப்பவார்ப்ப
காமுவர்க்கத்தம்மையார்ப்பவார்ப்ப
பாடகமெல்லவடியார்க்குமங்கை
பங்கிணனெங்கன்பராபாணுக்
காடகமாமலையன்னதோவுக்
காடப்பொந்தண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - ரை.) குடகம் தோன்வளை - கைவளைகளும் தோன்வளைகளும், ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப - சத்திக்கச் சத்திக்க, தொண்டர் குழாம் எழுந்த ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப - தொண்டர் கூட்டங்கள் எழுந்த சத்திக்கச் சத்திக்க, நாடவர் மக்களும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப - நாட்டார் மக்களும் (இதழ்த்து) ஆரவாரிக்க ஆரவாரிக்க, எழும் அவர் தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப-யாரும் அவர்களை (இதழ்த்து) ஆரவாரிக்க ஆரவாரிக்க, பாடகம் - பாடகம், மெல் அடி - மென்மையான பாதங்களில், ஆர்க்கும் - சத்திக்கிற, மங்கை - உமாசேவிக்கு, பங்கினன் - பாகந்தந்தவனுடைய, எங்கள் பராபரனுக்கு - எங்கள் பராபரனுக்கு, ரா-பெரிய, ஆடகமால் அன்ன - பொன்மலையை நிகர்த்த, கோலுக்கு - இறைவனுக்கு, ஆட - ஆடுமபொருட்டு, பொற்கண்ணம் - திருப்பொற்கண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம். எ - று.

(க - ரை.) கைவளை முசலாயின சத்திக்கும்படி உமாசேவிக்கு மணுனனாகிய சிவபெருமானுக்கு நாம் பொற்கண்ணம் மிடிப்போம் என்பது.

(வி - ரை.) நாடவர் ஆர்கதல் தம்மைப் பிசுரனைக்கருதி. நாம் ஆர்த்தல் அவரைப் பிசுரனைக்கருதி. பாடகம் - மகளிர் காலிலணியுமோராராணவிசேடம். ஆடகம் - நாலவகைப் பொன்னுள் ஒன்றும். நாலவகைப் பொன்னு வன : ஆடகம், கிளிசிறை, சாதரூபம், சாட்டிரதம் என்பன. ஆர்க்க ஆர்க்க என்றும் மிகு மிகுதிப்பொருளது. (எ)

வாட்டங்கண்மடமங்கைநல்லி

வரிவளையாப்பவண்கொங்கைபொங்கத்

தோட்டிருமுண்டந்துதைத்திலங்கு-

சோத்தெம்பிரானென்றுசொல்லிச்சொல்லி

நாட்கொண்டநாண்மலர்ப்பாதங்காட்டி

நாயிற்கடைப்பட்டநமமையிம்மை

யாட்கொண்டவண்ணங்கள்பாடிப்பாடி

யாடப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - ரை.) வான் - வளம்போன்ற, தடங்கண் - பெரியவண்ணமும், மடம் - இளமையையுமுடைய, மங்கை நல்லி - மம்மைப்பருவப் பெண்களே, வரிவளை ஆர்ப்ப - கோடுகளுள்ள வளைகள் ஆரவாரிக்கவும், வன்சொங்கை பொங்கவளவிய கொங்கைகள் பூரிக்கவும், தோன் திருமுண்டம் துதைத்த இலங்க - தோளும் திருமுண்டமும் நெருங்கி விளங்கவும், எம்பிரான் - எம்பிரானே, சோத்தென்று - அஞ்சலி என்று, சொல்லிச் சொல்லி - பலதரம் சொல்லி, நாண் கொண்ட - மலரும் பருவங்கொண்ட, நாண்மலர் - புதியதாமரை மலர்போன்ற, பாதம் காட்டி - திருவடிபைக்காட்டி, நாயின் கடைப்பட்டநமமை - நாயினுள் கடையாகிய மம்மை, இம்மை-இம்மையில், ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் - அடிமைகொண்டவர்களை, பாடி பாடி - பலதரப்பாடி, ஆட - ஆடித்தொடர்ந்து தாண்டி - திருப்பொற்கண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம். எ - று.

(க - னா.) மங்கைமீர், வளை முதலாயின ஆரவாரிக்க இறைவன் தன் திருவடிவையக்காட்டி உண்மையாட்டுகொண் - விதங்களைப் புழந்த பாடி, யான் பொற்கண்ணிமிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) மடம் - பெண்மைக்குணம் நான்கனுள் ஒன்று. பெண்மைக்குணம் எண்காவன; காணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்பன. முண்டம் - தலை. என் - பருவம். காண்மலர்ப்பாதம் என்றசற்குத் தாமரைமலரும் காணத்தக்க அழகையுடைய பாசுடெனினுமாம். (அ)

வையகமெல்லாமுரலதாசு.

மாமேருவென்னுமுலக்கைநாட்டி

மெய்யெனும்ஞ்சனிநையவட்டி.

மேதகுதென்னன்பொருத்துறையான

செய்வதிருவடிபாடிப்பாடிச்

செம்பொனுலக்கைவலக்கைபற்றி

நையபனணிதில்லைவாணனுக்கே

யாடப்பொற்கண்ணிமிடித்துகாரீர.

(ப - னா.) வையகம் எல்லாம் உலகமும் - உலகமுமுதாம் உலகக்கொண்டு, மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி - மகாமேருஎன்கிற உலக்கையை அதன்கண்ணே நட்டு, மெய்யெனும் மஞ்சளநிறைய அட்டி - உண்மை பென்நிற மஞ்சளை நிறையப் பூசி, மேதகு - மேன்மை பொருத்திப், தென் நன் பெருந்துறையன் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பொருத்துறையை யுடையவனது, செய்வ திருவடி - செம்பையாகிய திருவடியை, பாடி பாடி - பலகாற்பாடி, செம்பொன் உலக்கை - செம்பொன்னுலகைமத்த வலக்கையை, வலக்கைபற்றி - உலக்கையிற் பிடித்து, ஐயன் - ஐயனாகிய, அணி - அழகிய, தில்லை வாணனுக்கு - திருத்தில்லையில்வாழுஞ்சிவபெருமானுக்கு, ஆட - ஆடுதற்கு, பொற்கண்ணம் - திருப்பொற்கண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம். எ - னு.

(க - னா.) உலகமுமுதாம் உலகக்கொண்டு, அதில் மகாமேருமலை பென்நிற உலக்கையை நாட்டி உண்மைபென்நிற மஞ்சளை நிறைய அப்பி, திருப்பொருத்துறைச் சிவபிரான் திருவடியைப்பாடி, உலக்கையை வலக்கையிற் பிடித்துத் தில்லையம்பலவாணனுக்குப் பொற்கண்ணிமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) அட்டிதல் - அப்புதல். மே - மேன்மை, தகுதல் - பொருத்துதல். (1)

முத்தனிகொங்கைளாடவாட

மொய்க்குழல்வண்டினமாடவாடச்

சித்தஞ்சிவனோமோடவாடச்

செங்கயந்தகன்பணியாடவாடப்

பித்தெம்பிரானோமோடவாடப்

பிறவிபிறரோமோடவாட

யாடாடவாட

வாடப்பொற்சுண்ணமிழ்த்துகாமே.

(ப - ரை.) முத்து அணி கொங்கைகள் - முத்துவட மணிந்த கொங்கைகள், ஆட ஆட - அசைய அசையவும், மொய் குழல் வண்டு இனம் ஆட ஆட - நெருங்கிய கூந்தலிலுள்ள வண்டிகளின் கூட்டம் ஒலிசெய்யவும், சித்தம் சிவனெனும் ஆட ஆட - மனம் சிவபெருமானோடு கலந்து நிற்கவும், செய்கயல் கண்பணி ஆட ஆட - செங்கயல்போன்ற கண்களில் பணித்தல் உண்டாக உண்டாக; பித்து எம்பிரானோடும் ஆட ஆட - என்பித்து என்பது எம்பிரானோடும் பொருந்தியிருக்கவும், பிறவி பிறரோடும் ஆட ஆட - பிறவியானது பிறருடனே கூடி இடையருது நிற்கவும், அச்சன் சுருணையோடு ஆட ஆட - எமது தந்தையாகிய சிவபிரான் சுருணையோடு கூடிவிளங்கவும், ஆட - அவன் ஆடுதற்கு, பொற்சுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம் இடித்து 1. - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - ரை.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானது சுருணையைப் புகழ்ந்து பாடி கொங்கைகள் முசலாயினதும் அசையப்படி நாம் பொற்சுண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - ரை.) மொய்த்தல் - நெருங்குதல், இதனை வண்டிக்காதினுமாம் கண்களின் செவ்வரிபடர்த்திருக்கையால் செங்கயலை யவமை கூறினர். பிறவி பிறரோடு மாடவாட என்றமையால் நம்மிடத்துப் பிறவியுண்டாகாதிருக்க என்றாராயிற்று. ஆட ஆட என்பதற்கு அவ்வவ்விடங்களுக்கு ஏற்ப, அசைய, ஒலி செய்ய, கலந்து நிற்க, பொருந்தியிருக்க இடையறாது நிற்க, கூடிவிளங்க எனப் பொருள்கொண்டாம்.

(உ)

மாடுகைவாணி லாவெறிப்ப

வாய்திரந்த மபவளத்துடிப்ப

பாடுமினந்தம்மையாண்டவாறும்

பணிகொண்டவண்ணமும் பாடிப்பாடி

தேடுமினெம்பெருமானைத் தேடிச்

சித்தங்களிப்பத்திகைத்துத்தேறி

யாடுமினம்பலந்தாடினாக்

காடப்பொற்சுண்ணமிழ்த்துகாமே.

(ப - ரை.) மாடு - பக்கத்தில், நகை - நகையாகிய, வாள் நிலா எறிப்ப - ஒளிபொருத்திய நிலவு வீசவும், வாய்திரந்த - வாய்மலர்ந்து, அம்பவளம் துடிப்ப - அழகாகிய பவளம்போலும் அதரம் துடிக்கவும், பாடுமின் - பாடுகின்ற, நத்தம்மை ஆண்டவாறும் - நம்மை யாண்டருளினபடியையும், பணிகொண்டவண்ணமும் - நம்மைத் தொண்டைக் கொண்டருளினபடியையும், பாடி பாடி - பலவாற்பாடி, தேடுமின் - தேடுங்கள், எம்பெருமானைத் தேடி - எம்பெருமானைத் தேடி, சித்தம் களிப்ப - மனங்களிக்க, திகைத்து - பிரமித்து, தேறி - தெளிகுது,

ஆமீயின் - ஆடுங்கள், அம்பலத்து - பொன்னம்பலத்தில், ஆடினாளுக்கு - நடனஞ்செய்தவனுக்கு, ஆட - ஆடும்பொருட்டு, பொற்கண்ணம் - திருப்பொற் கண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம். எ - று.

(எ - றா) நகை நிலவெறிக்கவும், வாய்ப்பவனம் துடிக்கவும் எம்பெருமாளைப் பாடுங்கள். நம்மையாட்கொண்டு நம்பணிகொண்ட விதத்தைப் புகழ்த்து பாடி அவனைத்தேடுங்கள். மனம் களிக்கத் தெளிந்து ஆடுங்கள், பொன்னம்பலத்தில் நிருத்தஞ் செய்தவனுக்கு யாம பொற்கண்ணம் மிடிப்போம் என்பது.

(வி - றா.) மாடு - பக்கம். வாள்-ஒளி. கறித்தல் - வீசுதல். தடித்தல் - பதைத்தல். அம்பலம் பொன்னம்பலத்துக் காயிறு ஆமடமதவாகலான.(கக)

மையமர்கண்டனைவானகாடா

மருத்தினைமாணிக்கக்கூகுதன்னை

மையனைமையாபிராணைநமரை

யகப்படுத்தாட்கொண்டிருநாசாநா

பொய்யர்க்குமபொய்யனைபொய்யாநாயையா

போதர்க்குண்ணினைபொறொழுத்தி

பய்யரவர்க்குன்மடகதைநல்லி

பாடிப்பொற்கண்ணமிடித்துகாமே.

(ப - றா.) மை அமர் - கருமைபடைந்த, கண்டனை - கண்டததை யுடையவனை, வானகாடர் மருத்தினை - விண்ணுலகத்தாராவிய தேவர்களுக்கு அமிதம்போன்றவனை, மாணிக்கக்கூகுதனை - மாணிக்கக்கூகுதனை, ஐயனை - தேவனை, ஐயர் பிராணை - தேவர் பிராணை, நம்மை அடிப்படுத்து - நம்மை உட்படுத்தி, ஆட்கொண்டு - அடிமைகொண்டு, அருமை காட்டும் - தனதருமையைப் புலப்படுத்தினை, பொய்யர்க்கும் பொய்யனை - பொய்யர்க்குப் பொய்யா யிருப்பவனை, மெய்யர் மெய்யை - மெய்யர்க்கு மெய்யா யிருப்பவனை, போது - தாமரைமலர் போன்ற, அரி - செவ்வரிபட்டந்த, இனை கண் - இரண்டு கண்களையும், பொன்றொடி - பொற்றொடியைத்தரித்த, இனைத்தோன் - இரண்டு தோள்களையும், அரவுபை - பாம்பின் படம்போன்ற, அல்குல் - அல்குலையும் உடைய, மடத்தை நல்லிர் - மடத்தைப்பருவத்தை யுடைய பெண்களே, பாடி-பாடி, பொற்கண்ணம் - திருப்பொற் கண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம். எ - று.

(க - றா.) நிலகண்டனும், தேவர்க்கு அருதமானவனும், மாணிக்கக்கூகுதனும், தேவதேவனும், நம்மையகப்படுத்தி யாட்கொண்டு தனதருமையைப் புலப்படுத்தினவனும், பொய்யர்க்குப் பொய்யனும் மெய்யர்க்கு மெய்யனும் ஆகியனெ பெருமானைப் புகழ்த்துபாடி, யாம் பொற்கண்ணம் மிடிப்போம் என்பது.

(வி - றா.) மை-கருமை, இதுகளுகளுவன்டானது, மாணிக்கக்கூகுதன். மாணிக்கம் போலும் கூகுதன். மாணிக்கம் இறைவனுக்காதல் அவனதுகூகுதமாகாததுவமையாகுக, பைபர என்பதனை அரபை எனமாறிப் பொருளுரைக்க.

மின்னிடைச்செந்துவர்வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப்பண்ணமர்மென்மொழியீ
 வென்னுடையாருதெங்களப்ப
 நெம்பெருமானிமவான்மகட்டுத்
 தன்னுடைக்கேள்வன்மகன்றகப்பன்
 நமையனெம்மையன்றாள்கன்பாடிப்
 பொன்னுடைப்பூண்முலைமங்கைநலவீர்
 பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - ரை.) மின் இடை - நின்னற்கொம்போலும் இடையினையும், செந்
 தவர் வாய் - செம்பவளம்போலும் அதரத்தையும், கருங்கண் - கரியகண்களையும்,
 வென் நகை - வெள்ளிப் பற்களையும், பண் அமர் - பண்களும் விருப்புதிற, மென்
 மொழியீர் - மெல்லிய மொழியினையும் உடையபெண்களே, என்னுடை ஆர்
 அமுது - என்னுடைய அரிப் அர்மிதர், எங்கள் அப்பன் - எமது தந்தை, எம்
 பெருமான் - எமது பெருமான், இவ்வான் மகட்டு - மலையரையன் மகளாகிய
 பார்வதிக்கு, தன்னுடைக்கேள்வன் - தன்னுடைய நாயகன், மகன் - மகன், தகப்
 பன் - தந்தை, தமையன் - தமையன், எப் ஐயன் - எங்கள் கடவுள், (அவனது)
 தாள்கள் பாடி - திருவடிக்களைப்பாடி, அவான்னுடைப் பூண்முலை - தேமலையுடைய
 பூண்குலைகளையுடைய, மங்கை நலவீர் - மங்கைப்பருகப் பெண்களே, பொன்
 திருச்சுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தி, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம்.

(க - ரை) மின்னிடை முதலிய வற்றையுடைய மங்கைமீர், எமக்கு அமு
 த முதலாயினவாயிருப்பவனாகிய சிவபெருமானது திருவடியைப்பாடிய யாம்
 பொற்கண்ணம் இடிப்போம் என்பது.

(வி - ரை) வாய் - ஈண்டதரத்துச் சாயிற்று, பண் என்றது இந்தனம்
 குறிஞ்சி முதலிய பண்களை, அமர்தல் - வீரும்புதல், பொன் - தேமல், பொன்னு
 டைப்பூண் - பொன்னுபரணம் எனினுமாம், பொன் திருச்சுண்ணம் என்பதனைத்
 திருப்பொற் சுண்ணம் எனமாறி உரையுரைக்க, மகன் என்றது - பராசத்தியினி
 டத்து சிவன் தோன்றினென்னும் முறைமையாலும், தகப்பனென்றது, சிவ
 பெருமானிடத்து பராசத்தியுற்பவித்தானென்னு முறைமையாலுமென்க, இத
 னை, "சிவமதுசத்தியின்றும் சத்திதான்சிவத்தையின்றும், உவத்திருவருமேசேர்
 ந்திங்குலகுயிரினைத்த மீன்று" மென்னுஞ் சிவஞானசத்தியாராண முண்டக.)

சங்கமரற்றச்சிலம்பொலிப்பத்

தாழ்குழல்குழ்தருமலையாடச்

செங்கனிவாயிதழுந்துடிப்பச்

சேசியைழியீர்சிவலோகம்பாடிச்

கங்கைகிறைப்பவராவிகைக்குங்

கற்றைச்சடைமுடியான் கழற்கே

பொங்கியகாதலிற்கொங்கைபொங்கப்

பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. ௨

(ப - ஊ.) சங்கம் அற்ற - சங்கவனையல் ஒலிக்கவும், சிலம்பு ஒலிப்ப - பாச்சிலம்புகள் சப்திக்கவும், தாழ் குழல்-நீண்ட கூந்தலை, குழ்தரு - கனைந்த, மாலை ஆட-பூமாலை யானதையையும், செங்கனிவாய் - செவந்தகொவ்வைக்கனி போன்றவாயிலுள்ள, இதழும் துடிப்ப - அதரமும் துடிக்கவும், சேயிழையீர் - செம்மையாகிய ஆபரணத்தை யுடைய மாதிரி, சிவலோகம்பாடி - சிவபுரத்தைப் புசுழ்த்துபாடி, கவகைஇடைப்பய-கங்கையாறு சததிக்க, அராரிடைக்கும் - பாப்பு கள் ஒலிக்கின்ற, கற்றை - திரட்சியாகிய, சடைமுடியான் - சடைமுடியைய யுடையவனாகிய சிவபெருமானது, கழற்கு- திருவடிக்கு, பொங்கிய காதலின் - மிகுந்த விருப்பத்தால், கொங்கை பொங்க - கொங்கைகள் விம்ம, பொற்றிருச்சுண்ணம் - திருப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம். ௭ - று.

(க - னை.) இறைவனது சிவலோகத்தைப் புசுழ்த்துபாடி, அவனது திருவடிக்கு சங்கமுதலாயின சததிக்கயாம் பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னை.) தாழ்குழல்குழ்தருமாலை யென்றமையால், மாலை பூமாலை யைக் குறித்தது. சிவலோகம் - சிவபுரம், பொங்குதல் - மிகுதல், (கச)

ஞானக்கரும்பின் தெளியைப்பாளை

நாடற்கரியநலத்தைநாதாத்

தேனைப்பழச்சுவையாயினானைச்

சித்தம்புகுந்துதித்திச்சுவல்

கோணப்பிரபபறுத்தாண்டுகொண்ட

கூத்தனைநாததபூயபேறவாழ்த்திப

பானற்றடங்கணமடநதைநல்லீர்

பாடிப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னை.) ஞானக்கரும்பின் தெளியை - ஞானமாகிய கரும்பின் தெளியை, பாளை - சர்க்கரைப்பாளை, நாடற்கு அரிய நலத்தை- யாவராலும் தேதெற்ற அரிதாகிய நலத்தை, நந்தா தேனை - சுவை குன்றாத தேன்போன்றவனை, பழச்சுவை ஆயினானை - மும்பழங்களின் சுவையானவனை, சித்தம் புகுந்து - மனத்திற் புகுந்து, தித்திக்க வல்லகோனை - இனிக்க வல்ல இறைவனை, பிரப்பு அறுத்து - பிரவித்தனையைச் சேதித்து, ஆண்டுகொண்ட - ஆண்டுகொண்டருளின, கூத்தனை - கூத்தப்பிரானை, நா - நாவின் கண், தழும்புற - தழும்புண்டாக, வாழ்த்தி - துதித்து, பானல் - கருங்குவளை மலர்போன்ற, தடம்கண் - பெரிய கண்ணையுடைய, மடந்தை நல்லீர் - பெண்களே, பாடி - பாடி, பொற்சுண்ணம் - திருப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம். ௭ - று.

(க - னை.) ஞானக்கரும்பின் தெளிவு முதலானவையாயிருக்குஞ் சிவபெருமானைப் புசுழ்த்துபாடி, நாம் பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - ரா.) கரும்பின் தெளி - கருப்பஞ்சாற்றின் தெளிவு. நத்துதல் - செபிதல். முப்பழம் - வாழை, மா, பலா என்பன. (கௌ)

ஆவகைநாமும்வந்தன்பர்தம்மோ
டாட்செயும்வண்ணங்கள்பாடுவிண்மேற்
தேவர்களுவினுங்கண்டறியாச்
செம்மலர்ப்பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகமேந்தியவெல்கொடியான்
சிவபெருமான்புரஞ்செற்றகொற்றச்
சேவகனாமங்கள்பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய்கண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - ரா.) ஆவகை - உய்யும்வண்ணம், நாமும் வந்து - யாரும் வந்து, அன்பர் தம்மோடு - அன்பரோடுகூடி, ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் - அடிமைசெய்யும் திறங்களை, பாடி - பாடி, விண்மேல் - விண்ணுலகத்திலுள்ள, தேவர் - தேவர்கள், களுவிலும் - ஸ்வப்பனத்திலும், கண்டறியா - கண்டுணராத, செம்மலர்ப்பாதங்கள் - செந்தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளை, காட்டும் - (எமக்கு) காட்டுகின்ற, செல்வச்சேவகம் ஏந்திய - செல்வமாகிய வீரத்தைத் தாங்கிய, வெல்கொடியான் - வெற்றிக்கொடியை யுடையவன், சிவபெருமான் - சிவபெருமான், புரம் செற்ற - முப்புரங்களை அழித்த, கொற்றம் சேவகன் - வெற்றியையுடைய மகாவீரன், (அவனது) நாமங்கள் - திருநாமங்களை, பாடி பாடி - பலதரமும் புகழ்ந்து பாடி, செம்பொன்செய்கண்ணம் - திருப்பொற்கண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - ரா.) யாரும் அன்பரோடுகூடி யாட்செயும் வண்ணத்தைப் பாடி தேவர்களுக்களவிலும் காண்டற்கரிய திருவடியையெமக்குக்காட்டியருளினசிவபெருமான் திருநாமத்தைப்புகழ்ந்துபாடி நாம் பொற்கண்ணமிடிப்போம்என்பது.

(வி - ரா.) தேவர் களுவிலும் கண்டறியாச் செம்மலர்ப்பாதங்கள் என்ற மையால், நனவிற்கண்டறியாமை சொல்லாமையையும், காட்டும் என வானாக நினமையால் எமக்கு நனவினும் கனவினுங் காட்டும் என்றதாயிற்று. (கௌ)

தேனகமாமலர்க்கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம்பாடித்திருச்சடைமேல்
வானகமாமதிப்பிள்ளைபாடி
மால்விடைபாடிவலக்கையேந்து
மூனகமாமழுச்சூலம்பாடி
யும்பருமிற்பருமய்யவந்து
போனகமாகஞ்சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே

(ப - னா.) தேன் அகம்-தேனைத் தன்னுட்கொண்ட, மா-பெருமையமைத்த, கொன்றைமலர் - கொன்றைமலர்மாலையைப், பாடி - பாடி - சிவபூரம்பாடி சிவலோகத்தைப் பாடி, திருச்சடைமேல் - அழகாகிய சடாபாரத்தின் மீதுள்ள, வான் அகம் - விண்ணுலகையிடமாகவுடைய, மாமதிப்பிள்ளை - பெருமையமைத்த இளஞ்சக்திரனை, பாடி-பாடி, மால்விடைபாடி-பெரிய இடபத்தைப் பாடி, வலக்கை ஏர்தும்வலக்கையில் தாங்கிய, ஊன் அகம் ஆம்-மாமிசத்துக்கிடமாகிய, மழுச்சூலம்பாடி - மழுச்சூலத்தைப் பாடி, உம்பரும்-விண்ணுலகத்தாரும், இம்பரும் - மண்ணுலகத்தாரும், உய்ய - பிழைக்கும்வண்ணம், அன்று - அந்நாளில், நஞ்சு - விடத்தை, போனகமாக உண்டல் - உணவாக வண்ணுதலை, பாடி-பாடி ந்துபாடி, பொற்றிருச்சுண்ணம்-திருப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம் இமத்தும்-நாம் இடிப்போம், எ - து.

(க - னா.) இறைவனது கொன்றைமலனாயும், சிவபுரத்தையும், இளம்பிறையையும், இடபவாசனத்தையும், சூலம் மழுஆகிய இவைகளையும், நஞ்சுருத்தி னமேன்மையையும், புகழ்த்து பாடி, நாம் பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது

(வி - னா.) தேன் நகு அகம் எனப்பிரித்து, தேன் விளங்குகின்ற அழகிய எனினுமாம். தேன் அகம் ஆம் எனப்பிரித்து, தேனுக்கிடமாகிய என்முரைத்த நலு மமையும். ஊனகமா மழுச்சூலம் - தசையப்பியிருக்கிற மழுச்சூலம், போனகம் - உணவு. (கள)

அயன்றலைகொண்டுசெண்டாடலபாடி
யருக்கனெயிறுபறித்தல்பாடித்
கயர்தனைக்கொன்றுரிபோர்த்தல்பாடித்
காலனைக்காலாலுதைத்தல்பாடி.
யியைந்தனமுப்புரமெய்தல்பாடி.
யேழையடி யோமையாண்டுகொண்ட
கயர்தனைப்பாடிநின்றாடியாடி
நாதற்குச்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) அயந்தலைகொண்டு - பிரமன் ஈரத்தைக்கொண்டு, செண்டு ஆடல் பாடி - பந்தாதலைப் பாடி, அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடி - சூரியன் பல்வையுடைத்தமையைப்பாடி, கயர்தனைக்கொன்று-யானையைக்கொன்று, உரி-அதன் தோலை, போர்த்தல் - போர்த்துக்கொள்ளுதலை, பாடி - பாடி, காலனை-யமானை, காலால் உதைத்தல் பாடி - திருவடியால் உதைத்தலைப்பாடி, இயைந்தன - கூடினவாகிய, முப்புரம் - திரிபுரங்களை, எய்தல்-அம்பெய்து அழித்தலை, பாடி - பாடி, ஏழை அடியோமை - ஏழையடியேங்களை, ஆண்டுகொண்ட - ஆண்டுகொண்டருளின, கயர்தனைப் பாடி - நன்மையைப்பாடி, வின்று ஆடிஆடி-வின்று நடித்து நடித்து, நாதற்கு - இறைவனுக்கு, சுண்ணம் - திருப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - து.

(ச - ஸா.) பிரமனது சிவனைத் தொய்தல் முதலிய வீரஞானங்களையும் எழையடிபேறுகளை யாண்டருளின எளிமைஞ்ஞாந்தையும் பாடி சாம் பொற்கண் ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா) செண்டாடல் என்றது எளிதாயிருந்த தென்பதைக் குறித்தி
ன்றது. சுயம் - யானை, இதனும் என்னும் வடமொழித்திரிபு அபஸ்வரபொன்
டென்றது-தானே பிரம்மென்றகங்கரித்த பிரஹ்மையென்கருங்கட்கும்படிவை
ரவ மூர்த்தியால் அகனது நடுத்தலையையகொயது காசசெய்து திருக்கரத்தி
கடாலமாகத் தாங்கினமையை. (சுஅ)

(৩৭)

[illegible]

(ப - ண) வட்டம் - வட்ட வடிவாகிய, கொன்றை மலர் மாலைபாடி - கொன்றை மலர் மாலையைப்பாடி, மந்த்ருமபாடி - ஊமத்தம்மலரையும்பாடி, மதியும் பாடி - பிறையையும்பாடி, சிட்டாகள வாழும் - பெரியோர் வாழ்கின்ற, தென தில்லைபாடி - தென்றிலலை நகரையப்பாடி, சிற்றம்பலத்து - நிருச்சிற்றம்பலத்திதுள்ளன, எங்கள் செல்வமடாடி - எமது செல்வத்தைப்பாடி, கட்டியமசணத் கச்சைபாடி - கட்டியனபாடி கக்கச்சையைப்பாடி, கங்கணமபாடி - சாப்பக் கங்கணத்தைப்பாடி, கவித்த கைமேல் இட்டு நின்ற ஆடும் - மூடின கையின்மேற்கொண்டு நின்றாடுகின்ற, அரவமபாடி - பாம்பைப்பாடி, ஈசுமரு - ஈசனுக்கு, சுண்ணம் - நிருப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தம் - நாம் இடிப்போம். எ - று,

(க - ஸா) இறைவனது கொன்றை மலர்மாலை முதலியவற்றைப்பாடி நாம் பொற்குண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) வட்டம் டாஸிக்கு விசேடணம். மாசணம் - பாம்பு, மாச
ணத்தைக் கங்கணத்தோடு மிளைய்ச, (கக)

(சக)

வேதமுமவேள்வியுமாயினாக்கு
மெய்ம்மையும்பொய்ம்மையுமாயினார்க்குச்
சோதியுமாயிருளாயினார்க்குத்
தன்புமுமாயின்புமாயினார்க்குப்
பாதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப்
பதமுமாய்விமொயினருத்

காதியுமத்தமுமாயிருக்

காடப்பொற்சுண்ணமிடித்தநாமே.

(ப - ரா.) வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு - வேதங்களும் அவற்றிற் சொல்லப்படுகிற யாசங்களும் ஆனவர்க்கு, மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்கு - மெய்யும் பொய்யும் ஆனவர்க்கு, சோதியும் ஆய் இருள் ஆயினார்க்கு - ஒளியும் இருளுமானவர்க்கு, துன்பமும் ஆய் இன்பம் ஆயினார்க்கு - துக்கமுமாகிச் சுகமும் ஆனவர்க்கு, பாதியும் ஆய் முற்றம் ஆயினார்க்கு - அரையுமாகி முழுதுமானவர்க்கு, பந்தமும் ஆய் வீழ் ஆயினார்க்கு - சுட்டிமிகி வீழமானவர்க்கு, ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு - முதலும் இறியுமானவர்க்கு, ஆட - ஆடுதற்கு, பொற்சுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - ரா.) வேதம், வேள்வி, மெய், பொய், ஒளி, இருள், துன்பம், இன்பம், பாதி, முழுமை, பந்தம், வீழ் இடைவெறுதலையவனேத்தும தானேயாய் என்ற சிவபெருமாலுக்குப் பொற்சுண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - ரா.) இறைவனது தன்னை உறவதில் வேதஞ் சிறந்தமையின் முதலில் வேதமும் என்றும், அதனுலன்றி யாகமுதலான சற்கருமங்களின் கூறபாடு தெரிதலருமையாதலால், அடுத்தது வேள்வியும் என்றும் கூறியருளினார். மெய்மையும் பொய்மையாயினார்க்கு முதலாயின இறைவனது பரிபூர்ண வியாபகத்தை விளக்கி நின்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவ உய்யம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோத்தும்பி.

சிவனோடைக்கியம்.

நாலடித்தரவு கொச்சக்கவிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவேறுகோனும்புரந்தரனும்பொற்பமைந்த

நாவேறுசெல்வியுநாரணனுநான்மறையு

மாவேறுசோதியும்வானவருந்தாமறியாச்

சேவேறுசேவடிக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பி.

(ப - ரா.) கோத்தும்பி - அரசவண்டே, பூ ஏறு - தாமரைப்பூவிலமர்ந்தருளிய, கோனும் - பிரமனும், புரந்தரனும் - இந்திரனும், பொற்பு அமைந்த - அழகமைந்த, எ - று - (பிரமனது) நாவிலேறி, செல்வியும் சரசுவதியும், நாரணனும் -

திருமாலும், நான் மறையும் - நான்ருவேதங்கனும், மா ஏறு - பெருமை
மிஞ்சுத, சோதியும் - முச்சுடர்களும், வானவரும் - மற்றமுள்ள தேவர்களும்,
தாம் அறிபா - நாமேயறிபவாண்ணுத, சே ஏறு - இடபமூர்ந்த, சேவடிக்கே -
திருவடிக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவாய், ஏ - று

(க - னா.) அரசவண்டே ! நீ பிரமன், இந்திரன் முதலானோரும் அறி
யாத இறைவனது திருவடியிற்சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) பூ ஏறு என்ற விசேடணத்தால்கொள் என்பது பிரானையுண
ர்த்திற்று, சா ஏறு என்ற விசேடணத்தால் செல்வி என்பது சாகவதியையுணர்
த்திற்று, மா ஏறு சோதி என்றது, சூரியசத்திராக்கிதிகளை, திருவடிதாமரை மலர்
மோன சிறுத்தலால் வண்டிகளாணுகி யூததறகுப்பொருத்தமுடைத் தென்பதற்கு.

சுருதொன னுள்ள மாநாநாங்களை ஓர்னை யாரறிவா

வா ஸ்ருதிரா ஓர்னை பாண்டி லுல மீனன் மதியங்ங்

யுதா நனை தலைபிலுண்பளித்தரம்பலவன்

சுருதா கமலமீமசொ றுநாய்க்காபதுபி.

(ப - னா.) சோ தம்பி - அரசவண்டே, காருடா பிரான - தேவர் பெரு
மான், என்னை ஆண்ட லுள்ளல் - என்னை ஆண்டருளில்லையின், நான் ஆர் - நான்
யார, என் உள்ளல் ஆர் - என மனம் பார, ஞானங்கள் ஆர் - ஞானங்கள் யார்,
என்னை யார் அறிவு - என்னை அறிபவா மா, இவைமாவியில்லையாம் ஆதலால்)
மதி மயங்கி - மதிமயங்கவொண்ண, ஊன ஆர் - மயிச நிறைந்த, உடைத
லையில் - உடைத்த தலைபாத்திரத்திலு, உண - உண்ணுதற்சூரிய, பவிதேர் -
பிச்சையை யேறங்கனம், அர்பலவன் - பொண்ணப்பலவனது, தேன் ஆர் கமலமே -
தேன் பொருந்திய தாமரை மலரிடையுத திருவடியின் கண்ணே, சென்று
ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவாய், ஏ - று.

(க - னா) அரசவண்டே ! இறைவன் என்னை பாண்டிலுளையின் நான் முத
லாகிய ஒரு பொருளும் இல்லையாய், ஆதலால் அவனது திருவடியின் கண்ணே
சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா) காருர், என்னுள்ளமார், ஞானங்களார், என்பன வழுமமை
திகள். தேனார் கமலமென்பது அடலவன் என்ற குறிப்பால் அவனது திருவடி
மையுணர்த்திற்று. (உ)

தினைத்தனையுள்ளதோர் பூவினிற்றேனுண்ணுதே
நினைத்தொறுங்காண்டொறுமபேசுத்தோறுமெப்போ,
மனைத்தெனும்புண்ணெகவானந்தத்தேன்சொரியுங்
குனிப்புடைபாணுக்கேசென்றுநாய்க்காத்துபி.

(ப - னா.) சோ தம்பி - அரசவண்டே, தினைத்தன் உன்னது - தினைமன
வுள்ளதாயி, தர் பூவினில் தேன உண்ணுதே - ஒரு மலரின் தேனைப் முண்ணு

மல், நினைதொறும்-நினைக்குந்தோறும், காண் தொறும் - பார்க்குந்தோறும், பேசும் தொறும் - பேசுந்தோறும், (ஆகிய) எப்போதும் - எக்காலத்தும், அனைத்து எதும்பு - எதும்புகளெல்லாம், உள் நெக - உள்ளேநெகிழும்வண்ணம், ஆனந்தம் தேன் சொரியும் - இன்பத்தேனைப்பொழிபின், குனிப்பு உடையானாகே - கூத்துடையவனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவாய். எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே! அற்பமாகிய பூந்தேனை யுண்ணாமல் உடலுயிர்கள் உருகும்படி இன்பத்தேனைச் சொர்க்கிற கூத்தப்பிரானது திருவடியிற் சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) தனை - அளவு, குனிப்பு - தொழிற்பெயர். (ங)

கண்ணப்பொனாப்பதாரன்பின்மைகண்டி

னென்னப்பனென்னொப்பினைமொண்டொண்டருள்

வண்ணப்பணித்தென்னைவாவென்றவான்கருணை

கண்ணப்பொன்னிற்றந்திகென்றுதாய்கோத்துப்பி.

(ப - னா.) கோதுமீ - அரசவண்டே, கண்ணப்பன் ஓப்பது - திருக்கண்ணப்பதேவனாக நிகர்த்தாகிய, ஓர் அளபின்மை கண்டபின் - ஒப்பற்ற அளபின்மையைக்கண்ட பின்னும். என் அப்பன் - என் அப்பனாகி, என் ஒப்பு இல்லனக்குச் சமாதமில்லாத, என்னையும் - அடியேனையும், ஆட்கொண்டு அருளி - அடிமைகொண்டருளி, வண்ண பணித்தது - சற்கருத்தொழுபுபடி கட்டினையிட்டு, என்னை வானென்ற - என்னை வாவென்றவனையே, கருணை - பெருங்கருணையையுடைய, சுண்ணம் - பொடியாகிய, பொன்னிற்றந்திக-பொன்மயமாகிய திருவெண்ணிறுடையானாகே, சென்று ஊதாய்-போய் ஊதக்கடவாக.

(க - னா.) அரசவண்டே! கண்ணப்பன் போல அனபுடைமை யென்னிடத்தின்மை கண்டும், என்னை வாவென்றவனையே தாண்டொண்டருளின பெருங்கருணையாளானாகிய சிவபிரானாகே சென்று ஊதக்கடவாய் என்பது.

(வி - னா.) தலையாய அன்பாதலால் “கண்ணப்பொனாப்பதாரன்பு” என்றார். கண்ணப்பனானார் தன்னப்பின் முகுதியை திருத்தொண்டர்புராணத்தன்றும், “நில்லு கண்ணப்ப நில்லு கண்ணப்ப என அன்புடைத்தோன்றால் நில்லு கண்ணப்ப” வென்ற, கண்ணப்பனானார் திருமறத்துங் காண்க. ஒப்பு இல் என்றது, இழிவினாற் சமாதமில்லாத என்றபடி. பொன்னிற்றனென்பதற்கு அழகிய திருவெண்ணிறனெனவும் பொருள் கூறுக. (ச)

அத்தேவர்தேவரவர்தேவரென்றிங்ஙன்

பொய்த்தேவுபேசிப்புலம்புகின்றபூதலத்தே

பத்தேதுமில்லாதென்பற்றநான் பற்றினின்ற

மெய்த்தேவர்தேவர்க்கேசென்றாதாய்கோத்துப்பி.

(ப - னா.) கோதுமீ - அரசவண்டே, அ தேவர்தேவர் - அந்தத் தேவரேதேவர், அவர்தேவர் - அவரே முதற்றெய்வமாவர், என்று - எனறு,

இங்ஙனம் - இவ்வாறு, பொய் தேவு பேசி - பொய்த்தேவனாப் பேசி, புலம்பு
கின்ற - புலம்பாநின்ற, பூதலததே - நிலவுலகத்தின் கண்ணே, பதது ஏதம் இவ்
லாது - பற்றுச் சிறிதுமின்றி, என் பற்று அற - என்பிறவிப் பற்றற்றொழிய,
நான் பற்றி நின்ற - நான் பிடித்து நின்ற, மெய் தேவர் தேவர்க்கு ஏ - மெய்
பாகிய மகா தேவர்க்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே ! பொய்த்தேவனாப் பற்றிப் புலம்பா நின்ற
உலகத்தில் பிறவிப்பற்றொழிய நான் பற்றி நின்ற மெய்த்தேவனாகிய சிவ
பெருமானாகக்கே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) தேவு - தெய்வம், பதது - பற்று.

(இ)

வைத்தநிதிபெணாடர்மக்கள் குலங்கலவியென்னும்

பிததவுலகிந்நிதபிதாடிநிபென்னுஞ்

சித்தவிகாரங்குலத்தெளிவிக்க

பித்தககபிதவாதிக்கேசனிநூதபிக்கோத்துப்பி.

(ப - னா.) கோ வாழீ - அரசவண்டே, வைத்தநிதி - ஈட்டிவைத்த செல்
வம், பெண்ணி - மனைவிகள், க்கள - சிறுவர், குலம் - குலம், கல்வி - கல்வி, என்
னும் பித்தம் - என்னும் பித்தங்கொண்ட, உலகில் - உலகத்தில், பிறப்போடு
இறப்பு என்னும் - பிறப்பிறப்புள்ளென்கின்ற, சித்தம் விகாரம் கலககம் - மனோ
விகாரத்தின் கலக்கத்தை, தெளிவித்த - தெளியச்செய்த, வித்தகம் தேவர்க்கே -
ஞானவடிவாகிய தேவருடைய சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே ! உலகமுதலியவற்றில் பித்தேறின உலகில்,
பிறவி இறவியாகிய கலக்கத்தினின்றும் என்னை நீக்கியருளின ஞானவருவின்
னாகிய இறைவனாகக்கே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) நிதி முதலியவற்றில் மிக்க இச்சை வைத்திருப்பதனால் உல
கத்தைப் பித்தவுலகு என்றா.

(க)

சட்டோநினைக்கமனத்தமுதாஞ்சங்கரனைக்

கெட்டேனமறப்பேனோகேடுபடாத்திருவடிபை

யொட்டாதபாவித்தொழும்பனாகாமுருவறியோஞ்

சிட்டாயசிட்டற்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) கோ தும்பீ - அரசவண்டே, சட்டோ நினைக்க - சற்று
நினைக்கவே, மனத்து - நினைத்த மனத்தில், அமுது ஆம் - அமிர்தமாகின்ற, சங்
கரனை - சங்கரனை, கெட்டேன மறப்பேனோ - கெட்டேன் மறத்தொழிலேனோ,
கேடுபடா - அழிவுண்டாகாத, திருஅடியை - திருவடியை, ஒட்டாத - அடைப
வொட்டாத, பாவி தொழும்பனா - பாவித்தொண்டனா, நாம் - யாம், உரு அநி
யோம் - உருவமறியோம், சிட்டாய சிட்டற்கே - மேன்மையாகிய பெரியோனுக்
கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே! நினைத்ததும் அமுதம்போல அம்மனத்தக் கிணைமையைத் தருகின்ற சிவபெருமானை மறப்பேனோ, அவன் திருவடியை வடைதற்றிணங்காத துட்டனா யாம் காணவுஞ் சகியோம். அந்த மேலோ னிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) சட்டு என்பது, திசைச்சொல், சட்டோ நினைக்க என்பதற்கு நினைப்பின் அழிவுண்டாமோ என்றுணாப்பினுமமையும். கெட்டேன் - விபப் பிடைச்சொல். ஒட்டுதல் - சம்மதித்தல். சிட்டன் ஆய என்பது சிட்டாய வெனத் தொகுத்தது. சிட்டன் - சிஷ்டன் என்னும் உடமொழிச் சிதைவு. மேலோன் என்பது பொருள், (எ)

ஒன்றாய்முனைத்தெழுந்தெக்கணையோகவடுவிட்டு
நன்றாகவைத்தென்னைநாய்சிவிகையோற்றுவித்த
வென்றாதைதாளைக்குறெம்பனைக்குந்தமபெருபாள
குன்றாதசெல்வற்கேசென்றுதாய்கோத்துமபி.

(ப - னா.) கோ தும்பீ - அரசவண்டே, ஒன்று ஆய் - ஒன்றாகி, முனைத்து எழுத்து - முனைத்தெழுத்து, எத்தனையோ சவடு விட்டு - எத்தனையோ கிளைகள் விட்டு, நன்றாக வைத்து - நன்மையுண்டாக வைத்து, நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த - நாய்போலும் அடியேனைச் சிவிகையி லேற்றுவித்த, என் தாளை - என் தந்தை, தாளைக்கும் - தந்தைக்கும், எம் அன்னைக்கும் - எமது தாய்க்கும், தம்பெருமான - தலைவனுமாய், குன்றாத செல்வற்கே - குறையாத செல்வத்தை யுடையவனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை. - ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே! ஒரு பொருளாயும் பல பொருளாயும் நிறைந்து விளங்குஞ் சிவபெருமானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) சவடு - கிளை. சிவிகை - பல்லக்கு. இறைவன் ஒன்றினுந் தோன்றாத சுயம்பு ஆகையால் ஒன்றாய் முனைத்தெழுந்த என்றும், தானின்றிப் பிரபஞ்சவிரிவு இனமையின் எத்தனையோ சவடு விட்டு என்றும் கூறினார். (அ)

கரணங்களெல்லாங்கடந்துநின்றகறைமிடற்றன்
சரணங்களேசென்றுசார்தலுமேதானெனக்கு
மரணம்பிறப்பென்றிவையிரண்டின்மயக்கறுத்த
கருணைக்கடலுக்கேசென்றுதாய்கோத்துமபி.

(ப - னா.) கோ தும்பீ - அரசவண்டே, கரணங்கள் எல்லாம் - அந்தக் கரணங்கள் எல்லாவற்றையும், கடந்து நின்ற - அப்பாற்பட்டு நின்ற, கறை மிடற்றன் - விஷச்சகிப கண்டனது, சரணங்களே - திருவடிகளையே, சென்று சூத்தலும் - சென்றடைதலும், தான் - தான், எனக்கு - அடியேனுக்கு, மரணம் பிறப்பு என்ற - பிறப்பு பிறப்பென்று சொல்லப்பட்ட, இவை இரண்டின் - இவை பிரண்டினுடைய, மயக்கு அறுத்த - மயக்கத்தைப் போக்கிய, கருணைக்கட லுக்கே, திருபா சாகாடாவிருப்பவனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை.

(க - னா.) அரசவண்டே ! அந்தக்காணங்களுக வெட்டாறவனும், கன் பிறப்பிறப்புக்களை யொழித்தருளினவனுமாயிவ வெபெருமானிடத்தே சென்று ஊதக்கடவை என்பது.

(வி - னா.) அகக்காணம் புறக்காணம் என்னு மிரண்டுமடங்க, “காணங்க ளெல்லாம்” என்றாரெனினுமாம். அகக்காணமாவது - மனம், புத்தி, ஆக்காரம், சித்தம் என்பன. புறக்காணமாவது மெய்வாய், கண், மூக்கு, செவி முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கள். கறை - விஷம். மிடறு - கண்டம். (க)

சோயுற்றுமூத்துநானுநதுகன்றிங்கிருந்து
நாயுற்றசெலவநயர்குரியாவண்ணமெல்லாந்
தாயுற்றுவத்தெனினையாண்டுகொண்டதன்கருணைத்
தேயுற்றசெலவநகேசென்றுநாய்கோபகோத்தார்பி.

(ப - னா.) கோ துய்பீ - அரசவண்டே, சோய உறறு - நோயையடைந்து, மூத்து - முதிருது, நான் - யான், நுந்து - காயப்பசுவால் தள்ளப்பட்ட, கன்றாய் - கன்றுபோல, இங்கு இருந்து - இவ்விடத்திற்குந்து, நாய - நாயினேன், உற்ற செல்வம் - மிக்க செல்வத்தை, நயந்து அறியாவண்ணம் எல்லாம் - விரும்பி அறியாத விதமாகஎல்லாமறையுட கொடுத்தது, நாய் உற்று வந்து - நாய் போன்று எழச்சுருளி, எனனை - அடியனை, ஆண்டும்கொண்ட - ஆண்டுகொண்டருளின, தன்கருணை தேச உற்ற செலவந்தே - தட்பமாகிய கருணையென்னும் ஒளியிருந்த செல்வனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய ஊதக்கடவை, எ - று,

(க - னா.) அரசவண்டே ! பிறவிப்பிணியைபடைத்து முதிர்ந்து பசுவினால் தள்ளப்பட்ட கன்றைப்போல கோய முதலியவற்றால் வருத்தமின்ற என்னைத் தாய்போலக் கருணையுடையதாண்டருளின இறைவனிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) துகுததல் - தன்னுதல், தேசுற்ற என்பது தேயுற்ற எனச் சகரத்துக்கு யகரம்போலியாயிற்று. செல்வம் நயத்திறப வண்ணமெல்லாம் என்றது, முன்னொருகால் நான் கண்டறியாதசெல்வத்தையெல்லாம் என்றபடி.

வன்னஞ்சக்கள்வன்மனவலியனென்னுதே
கன்னஞ்சுருக்கிக்கருணையினுலாண்டுகொண்ட
வன்னத்தினைக்குமணிதில்லையம்பலவன்
பொன்னங்கழலுக்கேசென்றுநாய்கோத்தார்பி.

(ப - னா.) கோ துய்பீ - அரசவண்டே, வல் கொஞ்சம் - லக்ஷணமாகிய கொஞ்சினியுடைய, கன்வன் - திருடன், மன வலியன் - முன்னுத்தத்தையும் வலியனே, என்னுதே - என்று நீக்காமல், வல் கொஞ்ச உத்தரத்தையும் எஞ்சு கல்லு நீகர்த்த மனத்தை உருகச்செய்து, கருணையினால் - நயப்பினுக்கருணை

யாய், ஆண்டுகொண்ட - ஆண்டுகொண்டருளின, வன்னம் திணைகளும் - அழகு நிரம்பின, மணி - ரத்தமயமாகிய - தில்லையடவவன் - தில்லை சிறைப்பலவனது, பொன் அம் சமூகத்தே சென்று - பொற்கழலணந்த திருவடியிலே போய், ஊதாய் - ஊதக்கடவை, எ -று.

(உ - னா.) அரசவண்டே ! என் வலிய கல்லை நிகர்த்த மனத்தையுடையவ னென்று வெறுக்காமல் என் வலிய மனத்தையுருக்கித் தன கருணையாலாண்டு கொண்ட இறைவனிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) மனவலியனென்பதில் மன என்பதை மனை கெடப்பின் னொருமித்தல் விகாரமெனக் கொண்டு மிகவும் வலியன என்றனாப்பினுமாம். வன்னத்தினைக்கு மென்பதை, அன்னந்தினைக்குமெனக்கொண்டு அன்னநிரம் பினை வயல்கூழ்ந்த வென்பது மொன்று. நெஞ்சு என்றதை யிடமாகவும், மனம் எனாதை இடத்து நிகழ்பொருளாகவும் கொள்க. உன்னம் - நிறம என்னுமாய்.

நாயேனைத்தன்னழகன்பாடுவித்தநாயகனைப்

பேயேனதுள்ளப்பிழைபொறுகுகுமபெருமையனை

சீயேதுமிலலாதென்செய்பணிகள் கொண்டருளு

தாயானவீசற்கேசென்றுதாய்க்காத்துமபி.

(ப - னா.) கோ தும்பீ - அரசவண்ட, நாயேனை - நாயேனை, தன அழகன் பாடுவித்த - தன் திருவடிகளைப் பாடச்செய்த, நாயகனை - தலைவனை, பேயேனது - பேயை நிகர்த்தவனாகி, எனது, உள்ளம் பிழை பொறுகுகும - மனசு குற்றங்களைப் பொறுத்தருளானது, பெருமையனை - பெருமையையுடையவனை, சீ ஏதும் இல்லாது - இழச்சி சிறிதமின்றி, என செய்பணிகள் கொண்டருளும் - என்செய் தொண்டுகளை யேற்றாருளினது, தாய ஆன ஈசற்கே - தாய்போன ஈசனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, எ -று.

(க - னா.) அரசவண்டே ! என்னைக்கொண்டு தனனைப் பாடுவித்துக்கொண்டவனும், என் பிழை பொறுத்து என் பணிகொண்டருள்வோனுமாகிய சிவ பிரானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) உள்ளப்பிழை - தீயன சிந்தித்தல் முதலியன, (கஉ)

நான்நனக்கன்பின்மைநானுத்தானுமமறிவோக

தானென்னையாட்கொண்டதெல்லாருத்தாமறிவா

ரானகருணையுமங்குற்றேதானவனை

கோனென்னைக்கூடக்குளிர்ந்தாதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) கோ தும்பீ - அரசவண்டே, நான் - யான், தனக்கு அன்பு இல்லை - தனக்கு அன்புடைய எல்லாமையை, நானும் தானும் அறிவோம் - நானும் தானும் அறிவோம், தான் என்னை ஆட்கொண்டது - தான் என்னை ஆட்டினவாட்குளினதை, எல்லாரும் தாம் அறிவார் - எல்லாரும் அறிவார்கள்

ஆனகருணையும் அங்கு உற்றே-உண்டாகிய கருணையும் அவ்விடத்து மிகுத்தே
தான் அவனே கோன் - தானாகிய அவனே இறைவனா யெழுந்தருளி, எங்கிலக்
கூட - என்னைச்சேர, குளிர்ந்து ஊதாய் - குளிர்ச்சியாய் ஊதக்கடவை, ௭ - ௮.

(க - னா.) அரசவண்டே ! இறைவனிடத்து நான் அன்பினே என்பதை
அவனும் நானுமே யறிவோம், அவன் என்னை யாட்கொண்டதை பெண்ணரு
மறிவார்கள், ஆதலால் அவன் தன் கருணையால் என்னை வந்து தானே சேரும்
படி உதவாயாக என்பது.

(வி - னா) அன்பின்மை - அன்பில்லாமை குளிர்ந்துதல் - மெல்லவதுதல்,

கருவாயுலகி னுச்சப்பறமாயிப்புறத்தே
மருவாய்மலாக்குழன்மாதினொடுமவந்தருளி
யருவாய்மறைப்பிலந்தன்னுயாணடுகொண்ட
திருவானந்தவாக்கேசென்றா தாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) கோ தும்பி - அரசவண்டே ! உலகினுக்கு - பிரபஞ்சத்துக்கு,
கரு ஆய் - பிறப்பிடமாய், அப்புறம் ஆய் - அப்பாற்பட்டதமாகி, இ புறத்தே -
இவ்விடத்தில், மரு ஆ - மணம நிறைந்த, மலர் - மலரையணித்த, குழல் - கூர்
தலையுடைய, மாதினொடும் - உமா தேவியாரோடும், வந்து அருளி - எழுந்
தருளி, அரு ஆய் - அருவாகி, மறைப்பில் - வேதங்களை யோதுகின்ற, அந்த
ணன் ஆய் - வேதியனாகி, ஆணடுகொண்ட - என்னை ஆண்டுகொண்டருளிய,
திரு ஆன தேவற்கே - அழகாகிய தேவனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்
கடவை. ௭ - ௮.

(க - னா.) அரசவண்டே ! பிரபஞ்சத்துக்கு முதல்வனாகிய சிவபெருமான்
எம்பெரு மாட்டியே ! இவ்விடத்து வேதியனா யெழுந்தருளி என்னை யாண்டு
கொண்டமையால் அவனிடத்தே சென்று ஊதக்கடவை பென்பது.

(வி - னா.) கரு - பிறப்பிடம். அரு - உருவமின்மை. உலகினுக்கப்புற
மென்றது - பகிரண்டகளை.

(௭௪)

நானுமென்சிறையுரையகனுக்கெவ்விடத்தோந்
தானுந்தன்மையலுந்தாழ்சடையோ னுண்டிலனேல்
வானுந்திசைகளுமாகடலுமாயபிரான்
நேனுந்துசேவடிக்கேசென்றா தாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) கோ தும்பி - அரசவண்டே, தாழ்சடையான் - நீண்ட சடை
யையுடைய சிவபெருமான், தானும் தன் மையலும் - தானும் தன் நேரிஷ்டம்
யெழுந்தருளி, ஆண்டிலனேல் - ஆண்டிலனாயிற், நானும் - நானும், என், சிந்தை
யும் - அடிபெனது மனமும், நாடகனுக்கு - எமது நிலவனுக்கு, ஏ இவ்விடதும் -
எவ்விடத்தோமாவோம், வானும் - ஆகாயமும், திசைகளும் - திக்குகளும், மர

கடலும் - பெரிய கடல்களும், ஆப - ஆகிய, பிரான் - உபகாரகுணமுடையோனது, தேன் உத்த - தேனைச்சொரிசின்ற, சேவடிச்சே - திருவடிசளுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, எ -று.

(ச - ரா.) அரசவண்டே ! சிவபெருமான் இறைவியோடு மெழுந்தருளி என்னையாட்கொள்ளாவிடின் நான் இறைகனுக்குரியனானேன், ஆதலால் அவனென்னையாட்கொள்ளுமாறு அவனது திருவடியின் கண்ணே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - ரா.) தாழ்சடை - தொந்தூன்ற சடையெனினுமாம். (கடு)

உள்ளப்படாததிருவருவை||ள்ளுதலுங்
கள்ளப்படாதகளிவந்தவான்கருணை
வெள்ளப்பிரானெம்பிரானென்னைவெற்றியாட்
கொள்ளப்பிரானுக்கேசென்றுதாய்க்காத்துப்பி.

(ப - ரா.) கோ தம்பீ - அரசவண்டே, உள்ளப்படாத - நினைக்கவொண்ணாத, திருவருவை - திருவருவத்தை, உள்ளுதலும் - நினைத்தலும், கள்ளப்படாத - ஒளிக்காத, களிவந்த - களிப்புமிஞ்சு, வான் கருணை வெள்ளம் - மேலாகிய கருணைப்பெருக்கையுடையவனும், எப்பிரான் - எப்பிரானாகி, என்னை - அடியேனை, வேறே - வேறாகவே, ஆட்கொன் - அடிமைகொண்ட, அப்பிரானுக்கே - அந்த உபகார சிலனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, எ -று.

(ச - ரா.) அரசவண்டே ! தன் திருவருவை நினைத்தளவில் கருணைப்பெருக்கையுடையவனாய் என்னை யடிமைகொண்ட உபகாரனுக்குச்சென்று ஊதக்கடவை யென்பது.

(வி - ரா.) உள்ளுதல் - நினைத்தல். வான் - மேன்மை. கள்ளப்படாத என்றது பொய்ப்படாதமையை. வேறேயாட்கொள்ளலாவது, வேறு முறைமையாக ஆட்கொள்ளல் ; அது இறைவனுக்கடிமையாதற்குரியபக்குவம் எனக்குவாய்க்கு முன்னே யாட்கொள்ளல். (கடு)

பொய்யாயசெல்வத்தேபுக்கமுத்திராடோறு
மெய்யாக்கருதிககிடந்தேனையாட்கொண்ட
வையாவென்னொருபிரேயம்பலவாவென்றவன்றன்
செய்யார்மலரடிக்கேசென்றுதாய்க்கோத்துப்பி.

(ப - ரா.) கோ தம்பீ - அரசவண்டே, பொய் ஆப - பொய்யாகிய, செல்வத்தே - செல்வத்தின்கண்ணே, புக்கு அழுத்தி - சென்றழுத்தி, நான் தோறும் - தினந்தோறும், மெய் ஆகருதி கிடந்தேனை - அதுவே உண்மைச்செல்வமென்றெண்ணிக்கிடந்த என்னை, ஆட்கொண்ட - அடிமைகொண்ட, ஐயா-ஐயனே, என் ஆர் உயிரே-என் அசிய வயிரே, அம்பலவா-பொன்னம்பலவனே, என்று -

என்று துதித்து, அவன் தன் - அவனது, செய்யா மலர் - செவ்விறப்பிரகம்
திய தாமரை மலர்போன்ற, அழககே - திருவழக்கே, சென்று ஊதாய் - போய்
ஊதக்கடவை. எ - று

(ச - னா.) அரசவண்டே ! பொய்ச்செல்வத்திலழுத்தி அநனை மெய்யெ
னைக் கருதிக்கிடத்தேனோ ஆட்கொண்ட ஐயனை, என் அரிபவயிரே, பொன்னம்ப
லவனே என்றுடுத்து அநனை நிறைபக்கமாதேனென்று ஊதக்கடவை என்பது.

(வி - னா.) ஆகா - அரசவாழ்வான் - பொருளை ஆசை-பேராசை
யென உதாமி போல, உருவம் மலர் ஆதரி - புகழுகிறது. (சு)

கோலுந்துநிழல்குநைழயுந்நாந்நோடும

பாடுவென்னே நீய்ப்புகஞ்நாந்நாபயங்குளியுஞ்

ஞலமுந்நெதாக்கவாந்நாழ்வாந்நெதாமைம்

கோலமேநேராகுகிக்குளிர்துந்நோத்துப்பி.

(ப - னா.) கோதுமபீ - அரசவண்டே, கோலம் - கோலம், ததிலும் -
ஆடையும், ஞாழயும் - குண்டலமும், சுருள் சோடு - சுருண்ட காசனியம்,
பாடுவென்னே நீயும் - பால்போலும் வெண்மைமுகிய திருவெண்ணிறம், பசுஞ்
சாத்தும் - பசுமையாகிய சச்சனமும், பைக்கிரியும் - பசுபகிரியும், ஞலமும் -
ஞலமும், நெதாக்க - திரண்ட, வநாயும் - வநையுமும் (ஆசிய இவற்றை) உடை-
உடைய, தொன்மை கோலம் ஏ நேர்க்கி - பழமைமுகிய திருக்கோலத்தையே
நோக்கி, குளிர்த்து ஊதாய் - குளிர்த்திடாய் ஊதக்கடவை. எ - று.

(ச - னா.) அரசவண்டே ! தோள், தகல், குழை, தோள், நீறு, சாந்து,
கிளி, ஞலம், வளை என்பவற்றையுடைய இறைவனது திருக்கோலத்தை நோ
க்கி ஊதக்கடவை என்பது.

(வி - னா.) அந்த நாரீச்சர கோலம் கூறப்படுவதால் தோல்குழை நீறு
முதலியவற்றை இறைவனுக்கும், தகில் தோடு பசுஞ்சாந்து முதலியவற்றை
இறைவிக்கும் சொன்க. வளை, டலவாதலாம் நெஞ்சவளை என்றார். (சு)

கள்வன் கழியன் கலதிபிவனென்னுதே

வள்ளல்வரவாவந்தொழிந்தானென்மனத்தே

யுள்ளத்துறுதுயரொன்றொழியாவண்ணமெல்லார்

தென்னுங்கழலுக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) கோதுமபீ - அரசவண்டே, கள்வன் - திருடன், கழியன் -
கொடியன், கலதி - மூதேவி, இவன் என்னுதே - இவனென்றிதழாமல், வன்
ளல் - பரமோதாரானாகிய சிவபிரான், வரவர - நானுக்கு நான், என் மனத்தே
வந்து ஒழிந்தான் - என் மனத்தின் கண்ணே வந்தொழிந்தான், உன்னத்து
உற - மனத்திற் பொருந்திய, துயர் எல்லாம் - தன்பங்களெல்லாம் வற்றையும்,
ஒன்று ஒழியாவண்ணம் - ஒன்று நீங்காத வண்ணம், தென்னுங்கழலுக்கே -
தெளிந்த திருவழக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை. எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே ! இவன் கன்வனாகிய கலதியென்றிகழாமல்
என் மனத்தில் வந்து குடியிருந்த இறைவனது திருவடிபின் கண்ணே சென்று
மது துன்பங்களை யெல்லாம் ஒன்றொழியாமாசொல்லி னதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) கலதி - சேட்டை = (முகேலி.) (கக)

பூமேலயனோமொலும்புகலிசென்

நேமாநிற்கவடியேனிறுராக்க

நாய்மேற்றவிகி னொனருய்ப்பொருட்படுத்த

தீமேனியானுக்கேசென்று காய்கோரதுயி.

(ப - னா.) கோதுயி - அரசவண்டே, பூமேல் அயனோமி - தாமரை
மலர்மேலிருக்கின்ற பிரமனோமி, மாலு - திருமாலு, புகல் அரிது என்று -
சொல்லுதல் அரிதாயென்று, எமாநிற்க - தமோநிற்கவும், அடியேன் - தொ
ண்டனேன, இறுமாக - இறுமாகவும், நாய - நாய போல்வேன, மேல் தவிச
இட்டு - மேலாகிய ஆசனத்தில் வைத்து நனருய - நனமையாக, பொருளபடு
த்த - என்னை ஒரு பொருளாகக்கொண்ட, தீமேனியானுக்கே - நெருப்புப்போ
லுந் திருமேனியை யுடையவனாகிய சிவபெருமானுக்கே, சென்று ஊதாய் -
போய் ஊதக்கடவை, எ - று

(க - னா.) அரசவண்டே ! அரிபிரமா தமோறவு, அடியேன் இறுமாப
படையவும், நாய்க்கு மேலான ஆசனமிட்டாறபோல அடியேனை யோர் பொரு
ளாகக் கொண்டாண்டருளின சிவபெருமானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாத
என்பது.

(வி - னா.) எமால் - தமோறவு, இறு - தவிச - ஆசனத்திசை, தவிச - ஆசனம்,
திரு - சிற்றடையம்.

சுவையி.

திருத்தெள்ளேணம்.

சிவனோடவைவு.

அதாவது சிவபெருமானோடு சென்று கூடுதல்.

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

தீநச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணராத் திருவடியை
யுருராமலியவோரந்தணனாயாண்டுகொண்டா
னொருராமமோருருவமொன்றுமில்லாந்காயிரர்
திருராமம்பாடிநாதெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - ரை.) திருமாலும் - விட்டுணுவும், பன்றி ஆய் - பன்றியுஞ்சுவாமி, சென்று-நிலத்தைப் பிளந்துசென்றும், உணர - அறியாத, திருவடிவை - திருவடிவை, உரு நாம் அறிய-வடிவத்தோடு யாம் அறியும்வண்ணம், தூர் ஆத்தனன் ஆய்-ஒருவேதியானவந்து, ஆண்டுகொண்டான் - ஆண்டுகொண்டருளினவனாய், ஒரு நாமம் - ஒரு பெயர், தூர் உருவம் - ஒரு வடிவம், (என்னும்) ஒன்றும் இவ்வாறாக - ஒன்றாயில்லாதவனாகிய செவ்வருமானுக்கு, ஆயிரம் திருநாமம் பாடி - ஆயிரம் திருநாமங்கள் அமைத்தப்பாடி, நாம் - யாம், தெள்ளேணம் கொட்டா - தெள்ளேணம் கொட்டுகோம், எ - று.

(ச - ரை.) திருமாலும் வராகவருவாய் நிலத்தைக்கீண்டும் அறியாத திருவடிவை உருவத்தோடு யாம் அறியும்வண்ணம் ஒரு வேதியையெழுந்தருளி எம்மையாண்டுகொண்ட நாமம் - வேதியாகிய செவ்வருமானுக்கு ஆயிரம் திருநாமங்களைச் சொல்லி நாடெள்ளேணம் கொட்டுகோம் என்பது.

(வி - ரை.) திருமாலும் வராகவருவாய் உயர்வசிறப்பு, தெள்ளேணம் - மகளிர் விளையாட்டிலொன்று, கொட்டா - மோனப்பதில் ஆ, ஓ, என்னும் இரண்டெதிர்மறை விருதுகளாகிய கொட்டுகோம் என உடன்பாட்டிப் பொருளுணர்த்தி நின்றன. (உ)

திருவாரூபெருந்தருளியையொன்றியாகி
கருவோறுததின்யாவையுங்கொண்டலை
யருவாரூபெருமாயொன்றியவாரூபு
திருவாரூபாடிநாதெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

(ப - ரை.) திரு ஆ - அழகு நிறைந்த, பெருந்துறையேய-திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய, பிரான் - உபகார சிலன், என் பிறவிகரு - என் பிறவிக்கு மூலமாயிருக்கிற திருவினைகளை, வேர் அறுத்தபின் - வேரறுத்த பின்னர், யாவரையும் கண்டதில்லை - ஒருவரையும் பார்த்ததில்லை, அரு ஆய் - அருவமாகி, உருவமும் ஆய - உருவமாமாயிருக்கிற, பிரான் அவன் - உபகார சிலனாகிய அவன், மருவும் - எழுந்தருளியிருக்கிற, திருவாரூர்பாடி - திருவாரூரைப்பாடி, நாம் - யாம், தெள்ளேணம் கொட்டா - தெள்ளேணம் கொட்டுவோம், எ - று.

(ச - ரை.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய செவ்வருமான் என் பிறவியை வேர்களைந்த பின்னே யான் அவனையன்றி வேறெருவரையும் கண்டதில்லை; அவன் எழுந்தருளியிருக்கிற திருவாரூர் என்னும் திருப்பதியைப்பாடி நாம்-தெள்ளேணம் கொட்டுவோம் என்பது.

(வி - ரை.) திரு - செல்வம் எனினு மமையும். பிறவிக்கு நன்றி-நான்வினை தீவினைகளை, திருவினையும் பிறவிக்கேதுவாமென்பதை "திருஞ்சேரிருவினியுக்கு சேராவிறைவன், பொருஞ்சேர் புத்திபுரிந்தார் மட்டி" என்னும் திருக்குறளானுமுணர்ச. (உ)

அரிக்கும்பிரமற்குமல்லாததேவாகட்குத்
தெரிக்கும்படித்தன்றிநின்றசிவம்வந்துநம்மை
யுருக்குமபணிகொள்ளுமென்பதுமிகடலேசமெல்லாஞ்
சிரிக்குந்திறம்பாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - ரை.) அரிக்கும் பிரமற்கும் - திருநாலுக்கம் பிரமனுக்கும், அல்லாத தேவர்கட்கும் - அவரைப் பல்லாத பற்றைச் சேவர்களுக்கும், தெரிச்சொற்படித்து அன்றி நின்ற - இன்னபடி மென்ற தெரிக்கமுடையான சன்மையதல்லாமல் நின்ற, சிவம் வந்து - சிவமே வந்த, நடையை - எட்டையை, உருக்கும் பணி கொள்ளும் என்பது கேட்டு - மனமுருக்குபடியான தொண்கொள்ளும் என்பதைக்கேட்டு, உலகம் எல்லாம் - உலகத்தார் எல்லாருங், சிரிக்கும் திறம்பாடி - நனைக்கும் விதத்தைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் கொட்டுவோம், எ - று.

(க - ரை.) திருநாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அறியமொண்ணாத சிவமே நம்மை மனமுருக்குபண்ணிச் சொல்லுகின்றனம் என்பதைக்கேட்டம் உலகத்தாரெல்லாரும் சிரிக்குமடையடைப்பாய் யா தெள்ளேணம் கொட்டாமோ என்பது.

(வி - ரை) உலகத்தேவா - நூதநான முத்திரை - உருக்கும் பணி கொள்ளும் என்பதற்கு மலர்நடைபெருகப்பண்ணுத, தொண்கொள்ளும் என்றுரைத்தலுமாம். உலகம் என்றது உலகத்தினுள்ளாகத் தெரிவிக்குமென்பது தெரிச்சொன்னத தெரிச்சொல்லுத. (உ)

அலமாயிசுவரவசதியிலழுந்தாமே
பவமாயங்காத்தென்னையாண்கொண்டபாஞ்சோதி
நவமாயசெஞ்சுடாநகுதலுநாமொழிந்து
சிவமானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - ரை.) அவம் ஆய சேவா - வீணையேசேவாது, அவததியில் அழுந்தாமே - பயனற்ற கதிகளில் சேராமல், பவம் மாயம் வாதது - பிறவிமாயத்தைத் தடுத்து, என்னை ஆண்டுசொண்ட - என்னை அடுக்கொண்டருளின, பாஞ்சோதி - பாஞ்சுடரானது, நவம் ஆய - நாதனமாயி, செம்மைசுடர் நக்குதலும் - செவ்வியசேனை இருபைசெய்தலும், நாம் ஒழிந்து - அசசம் நீங்கி, சிவம் ஆன ஆய - சிவமானவிதத்தை, பாடி - பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் கொட்டுவோம், எ - று.

(க - ரை) வீணை தெய்வங்களின் துர்க்கதிகளில் செல்லாமல் என்பத்ப் பொழித்து யாட்கொண்டருளின பாஞ்சோதி எனக்குக் இருபைசெய்தலும் அச்சமற்றுச் சிவமான விதத்தைப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம் என்பது.

(வி - ரை) பாஞ்சோதி, செஞ்சுடா இரண்டும் சிவபெருமானைக்குறித்த தெனக் கோடலுமாம். காமொழித்து என்பதற்கு நாம் என்னும் சிவத்துவம் ஒழிந்து எனினுமாம். நாம் - அச்சமெனினுமையும. (ச)

அருமந்ததேவரயன் திருமாற்கரியசிவ
முருவத்துபூதலத்தோருகப்பெய்தக்கொண்டருளிக்
கருவெந்துவிழுக்கடைக்கணித்தென்னுளம்புருத்த
திருவத்தவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) அருமந்த - அரிய மருந்துபோன்ற, தேவர் - தேவர்கள், அயன் - பிரமன், திருமாற்கு - திருமால் எனவும் இவர்களுக்கு, அரிசு-அருமை பாகிய, சிவம் - சிவமானது, உருவந்த-உருவோடு எழுந்தருளி, பூதலத்தோர்-நிலவுகத்தார், உகப்பு எய்த - களிப்படைய, கொண்டு அருளி - எம்மை யடி நிலவுகத்தார், உகப்பு எய்த - களிப்படைய, கொண்டு அருளி - எம்மை யடி மைகொண்டருளி, கருவெந்துவிழு - என் பிறவிதரோடர் வெந்து விழுப்படி, கடைக்கணித்து - கடைக்கண்ணால் நோக்கி, என் உன்னம் புருத்த - என் மனத்திற்புருத்ததனால், திருவந்த ஆறு பாடி - மேனமையுண்டான விதத்தைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் கொட்டுவோம். எ - று.

(ச - னா.) பிரம விட்டுணுகளுக்கும் அரிதாகிய சிவபெருமான் உகைத்தார்களிக்க எம்மை யடிமைகொண்ட மேனமையடப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம் என்பது.

(வி - னா.) அருமந்த தேவர் என்பதற்கு-அருமந்ததேவராகிய எனப்பொருள்கூறி அயன் திருமால் என்பவர்க்கு விசேடணமாகிணுமபையும். அருமந்த, திசு அருமருத்தனின் என்பதின் மருஉ. மருந்து - அமிர்தம். வெந்தவிழு என்றமைக்கேற்ப - பிறவிபைக காடாக வருகுகித்தார். (உ)

அரையாடுகாமசைத்தபிரானவனியினமேல்
வரையாடுமங்கைதன்பங்கொடும்வந்தாண்டதிற
முரையாடவுள்ளொளியாடவொண்மாமலர்க்கண்களினீர்த்
திரையாமொபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) அரை - திருவரையில், ஆடும் நாகம்-பட்டம்விரித்து ஆடுமியல் புன்ன நாகத்தை, அசைத்தபிரான்-நாணுகை சுட்டினபிரான், அனியின்மேல்-பூமியின்மீது, வரை ஆடும் மங்கை தன் பங்கொடும் - மலமகளாகிய உமாதேவி பாகத்தோடும், வந்து ஆண்ட - உத்தாண்டருளின, திறம் - விதத்தை, உரை ஆட - சொல்லவும், உன் ஒளி ஆட - எம்மனத்தக்கண் ஒளி விளக்கவும், ஒன்-ஒட்பமாகிய, மா மலர்க்கண்களில் - அழகியதாமரை மலர்போலும் கண்ணிற், கீர் - கிரானது, திரை ஆடும் ஆறு பாடி - அலுவீசம் விதத்தைப்பாடி, என் - யாம், தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் கொட்டுவோம். எ - று.

(ச - னா.) திருவரையில் பாம்பைக்கச்சையாகச் சுட்டின செழுநாலை பூமியின்மீது உயரதேவிபாகனாடுவோள்ருளி எம்மைபாண்டருளின விதத்தைப்பாடி எம்மெள்ளேணம் கொட்டுவோம் என்பது.

(வி - னா.) அசைத்தல் - சுட்டுதல். வரை - மலை, உரையாட என்பதற்கு சொல்தமொற எனினுமாம். வாமெந்தது நாரகனை முனிவர்க்கு விடுக்கப்பட்ட கருப்பாம்பின், (ச)

ஆவாவரியயனித்திரன்வானோக்கரியசெவன
வாவாவென்றெண்ணையும்பூதலத்தேவலித்தாண்டுகொண்டான
பூவாடிச்சுவடென்றலைமேற்பொறித்தனுமே
தேவானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - ண.) ஆவா - அத்தோ, அரி - திருநால், அயன் - பிரமன், இந்
ரன் - இத்திரன், வானோச்சு - மற்றைச் சேவாகள் ஆகிய இவர்களுக்கு, அரிய-
அருமையாகிய, செவன் - செவபெருமான், வாவா என்று - ஒரு உருவென்று,
ஒண்ணையும் - ஒன்றிற்கும் பற்றாத அடியேனையும், பூதலத்தே - இரவிலவலத்தின்
கண்ணே, வலித்து ஆண்டு கொண்டான - வலியவந்து ஆட்கொண்டருளி, பூ
ஆர் - தாமரை மலர்போன்ற, அமசுவதி - திருவடிச் சுவட்டை, என தலைமேல் -
என் சிரத்தின்மீது, பொறித்தலும் - நாட்டிசலும், தே ஆன ஆறபாடி - எனக்
குத் தெய்வத்தன்மை யுண்டான விதத்தைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ -
தெள்ளேணம் கொட்டுவோம். எ - று.

(க - ண.) திருநால் பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்குக் காணாகாக ஒரு
மையாகிய செவபெருமான் என்னை உலியவருதாண்டருளின தன் திருவடியை
என் சிரத்திற்கு நாட்டிசலும் எனக்குத் செயவதன்னை யுண்டான விதத்தைப்
பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம் என்பது.

(வி - ண.) ஆவா - இரக்ககுறிப்பு. பொறுத்தல் - பதியவைத்தல். (1)

கறங்கோலைபோல்வதோகாயபிறப்போடி, பபென்னு
மறம்பாவமென்றிரண்டச்சுருதவிர்த்தென்னையாண்டுகொண்டான
மறத்தேயுந்தன்கழனான்றமவாவண்ணகலெயவத்
திறம்பாடல்பாடிநாத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - ண.) கறங்கு ஒலை போல்வது - சுழலுகிற சுருளோலைபோலவதா
கிய, ஒர் - ஒப்பற்ற, காயம்பிறப்போடி - உடம்பின் தோற்றத்துடன், இறப்பு
என்றும் - கேடு என்மிற, அறம்பாவம் என்ற - புண்ணியபாவம் என்மிற, இர
ண்டி அச்சம் தவிர்த்து - இரண்டு பயங்களையும் நீக்கி, என்னை ஆண்டு கொண்டான் -
என்னை அடிமைகொண்டருளினான், மறத்தேயும் - மறந்தாலினும், தன்
சுழல் - அவ்ந்து திருவடியை, நான் மறவா வண்ணம்-நான் மறவாதவிதத்தை,
சீவிய - அருளிய, அதிறம் பாடல்பாடி - அந்தப் பெருங்குணத்தைப் பாடலாகப்
பாடி, நாம் பாடி தெள்ளேணம் கொட்டாமோ-தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

(க - ண.) சுருளோலைபோற் சுழல்கின்ற பிறப்பிறப்பென்னும்ச்சொழித்
தொழிற் பிறப்புகொண்ட செவிரான் தன் திருவடியை நான் மறவா வண்ணம்
திருவருளிப்புகுவித்ததைப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம் என்பது.

(வி - ண.) என்ற இரண்டு என்றிரண்டெனத் தொகுத்தது. புண்ணிய
பூதலத்தே பிறப்பிறப்புக்களுக்குக் காரணமாகலால் "பிறப்போ டிறப்பென்னு
மறம்பாவம்" என்றார். (அ)

கன்னுருரித்தென்ன வென்னையுத்தன் கருணையினும் .
 பொன்னார்கழல்பணித்தாண்டபிரான்புகழ்பாடி
 மின்னோர் துடங்கிடைச்செந்துவர்வாய்வெண்ணகையீர்.
 தென்னுதென்னுவென்றுதெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கல் - கல்லில், நார் உரித்தென்ன - நாரையுரித்தாற்போல,
 என்னையும் - (மனவலியனுசிய) அடியேனையும், தன் கருணையினும் - தன் கரு
 னையினும், பென் லார் கழல் பணித்து - பொன்போலும் அருமையாகிய திரு
 கழலைய உணங்குவித்து, ஆண்ட பிரான் - ஆண்டருளின உபகாசத்தினாலு
 புகழ் பாடி - புகழைப்பாடி, மின் னோர் - மின்னார்கொடியை நிகர்த்த, துடங்கு
 இடை - துவள்கின்ற இடையினையும், செம் தவர் வாய் - செம்மைவாயிய படி
 ளம்போலும் அதரத்தையும், வெள் ளகையீர் - வெள்ளிய முறவலையுமுடைய ள
 ளர்களே, தென்னு தென்னு என்று - தென்னு தென்னுவென்று, தெள்ளேணம்
 கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் கொட்டுவோம். எ - று.

(க - னா.) கல்லிலே நார் உரித்தாற்போல என்னைத் தன் கருணையினும்
 ஆண்டுகொண்ட சிவபெருமானது பெருட்புகழைப் பாடி நாம் தெள்ளேணம்
 கொட்டுவோம் என்பது.

(வி - னா.) 'கன்னுருரித்தென்ன' என்றது அரிய செயலுக்கெடுத்துக்
 காட்டுகிறதொருவமை. மின் னர் எனப்பிரித்து மின்னினைது அழகைக்கொண்ட
 எனினுமாம். (க)

கனவெயுத்தேவர்கள் காண்பரியகளை கழலோன்
 புனவெயனவளைத்தோளியொடம்புகுந்தருளி
 னனவெயெனைப்பிடித்தாட்கொண்டவாநயந்துநெஞ்சம்
 சினவெற்கணீர்மல்கத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கனவெயும் - கனவிலாயினும், தேவர்கள் காண்பு அரிய - தே
 வர்கள் காணுதல் அருமையாகிய, களை கழலோன் - சத்தித்தென்ற கீர்த்தியைத்
 தரித்த திருவடியையுடையவன், புனம் வேய் அன்ன - காட்டில் வளரும் மூஞ்
 சினை நிகர்த்த, வளை - தொடியணிந்த, தோளியொடம் - தோள்களையுடையவனாக
 ிய உமாதேவியோடும், புகுந்தருளி - எழுந்தருளி, னனவே - என்விளக்கன்னே,
 என்னை பிடித்து - என்னைப்பற்றி, ஆட்கொண்ட ஆற - ஆண்டுகொண்ட
 வீரத்தை, நெஞ்சம் நயந்து - மனத்தால் விரும்பி, சினம் வேல் கண்னைப்பிடித்த
 யுடைய வேல் போன்ற கண்ணில், நீர் மல்க - நீர் நிறைய, தெள்ளேணம்
 கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் கொட்டுவோம். எ - று.

(க - னா.) தேவர்கள் கனவினுங் காண்பதற்கரிய திருவடியையுடையவன்
 சிவபெருமான், உமாதேவியோடு கனவின் கண்ணே புகுந்தருளி கனவின் கண்
 ன்நாண்டுகொண்டவிரத்தையிரும்பி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம் என்பது.

(வி - னா.) னனவு - சாக்கிசாவத்தை. ஸயத்தல் - விஞ்ஞாபி (80)

கயன்மாண்டகண்ணீர் தன்பங்குளைக் கலந்தாண்டலுமே
யயன்மாண்டருவினைச் சுற்றமுமாண்டவனியின்மேன்
மயன்மாண்டுமற்றுள்ளவாசகமாண்டென்னுடைய
செயன்மாண்டவாபாடி கதெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கயல் - சேற்கெண்டையப்போன்ற, மாண்ட - மாட்சிமைப
பட்ட, கண்ணிதன் பங்கன் - கண்ணையுடையவளாகிய உமாதேவிபாதன், என்னை
கலந்து ஆண்டாலும் - என்னை வலியவாது கூடி ஆண்டருளுதலும், அயல்மா
ண்டு - அபலாரொழியப்பெற்று, அரு வினை சுற்றமும் மாண்டு - அரிபவினை
வயத்தால் வந்துகூடன உறவ அற்று, அவனியின்மேல் மயல்மாண்டு - பூமியி
ன்மீதுள்ள ஆசாபாசங்களும் அற்று, மற்ற உள்ள காசகம் மாண்டு - மற்றமு
ள்ள சொற்கள் அற்று, என்னுடைய செயலமாண்டஆறு பாடி - என்னுடைய
செய்கையும் அற்ற விதத்தைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளே
ணம் கொட்டுவோம். எ - று.

(ச - னா.) உமாதேவி பங்கனாகிய கெயிரான் என்னை வலிய வந்தாண்டரு
ளுதலும், பகையுறவு முதலாயின வெறுத்தவிதத்தைப்பாடி. நாம் தெள்ளேணம்
கொட்டுவோம் என்பது.

(வி - னா) சுற்றம் அதேது வருகலால் அயன்மை பகைமைக்காயிற்று.)

முத்திக்குழன்று முனிவர்குழாநனிவாட
வத்திக்கருளியடி யேனை யாணடுகொணடு
பத்திக்கடலுட்பதித்தபரஞ்சோதி
தித்திக்குமாபாடி கதெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) முனிவர்குழாம் - பற்றற்ற முனிவர் கூட்டங்கன, முத்திக்கு
உழன்று - மோட்சத்தின் பொருட்டு உழன்று, நனிவாட - மிகவும் வாடாநிறக,
அத்திக்கு அருளி - யானைக்கு அருள்செய்து, அடியேனை ஆண்டுகொண்டு - அடி
பேணையும் ஆண்டுகொண்டருளி, பத்திக்கடலுள் - பத்தியாகிய கடலில், பதித்த -
அழுத்தவித, பாஞ்சோதி - பாஞ்சுடா, தித்திக்கும் ஆறுபாடி - எமகரு தூனிக்கும்
விதத்தைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் கொட்டுவோம்.

(ச - னா.) முனிவர்கள் முத்திகைய விரும்பி யுழலா கிற்ச, யானைக்குள
னினைபும் ஆண்டுகொண்டருளி பத்திக்கடலுள் அழுத்தவித்த கெயெருடான
னைக்கு இனிக்கும் விதத்தைப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டுவோம் என்பது.

(வி - னா) அத்திக்கருளினது திருவானைக்காவில். அல்லது திருக்கா
னத்திலிருளினாலும். பத்திக்கடல் என்றமையால் பதித்த என்பதற்கு அழுத்து
வித்த என்றாகக்கப்பட்டது. (உஉ)

பார்பாடும்பாதாளார்பாடென்னோதம்பாடி
மாார்பாடுஞ்சாராவகையருளியாண்டுகொண்ட

நேர்பாடல்பாடிநீளப்பரியதனிப்பெய்யேன்
சேர்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப-ரை.) பார்பாடும் - பூலோகத்தாரிடத்தும், னாதான்பாடும் - பாதான
லோகத்தாரிடத்தும், விண்ணோர்பாடும் - தேவலோகத்தாரிடத்தும், ஆர்
பாடும் - எவரிடத்திலும், சாராவகை - (சென்று) சேராதவகையின், அருளி -
கிருபைசெய்து, ஆண்டுகொண்ட - அமைமயாக்கிக் கொண்டருளின், நேர்பு -
நேர்ச்சியாகிய, ஆடல்பாடி - திருவானந்தக் கூற்றைப்பாடி, நீளப்பெய்யேன்
புதற்கு, அரிய - அரிமையாகிய, தனி - நிகழ்ந்த, பெரியோன் - பெருமையை
புடைய சிவபெருமானது, சேர்பாடல்பாடி - அருமைப் பாக்களைப்பாடி, நாம் -
யாம், தெள்ளேணங் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்துமோ - ஏ - று.

(க-ரை.) பூலோகமுதலிய மூன்றிடத்துஞ்சென்று பிறவாமல் அடியேனை
யாட்கொண்டருளின பெருங்கருணையுடைய சிவபெருமானது திருவிளை
யாடலையும், மகிமைதங்கிய பாக்களைப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் அயர்துமோ
என்பது.

(வி-ரை.) பாடி - ஏழுநூறு, “பார்பாடும் பாதான்பாடும் விண்ணோர்தம்
பாடி மார்பாடிஞ் சாராவகையருளி” என்றது, தேவகதி, நாககதி, மக்கட்கதி
என்னும் முக்கதியினுஞ்சென்று மூலாமலாண்டருளி என்றபடி. (கூட.)

மாலேபிரமணேமற்றொழிந்ததேவர்களே
நாலே நுழைவரிய நுண்ணியனாய்வந்தடியேன்
பாலேபு குத்துபரிந்துருக்கும்பாவகத்தாந்
சேலேர்கண்ணீர்மல்கத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப-ரை.) மாலே - விட்டுணவும், பிரமணே - அயனும், ஒழிந்த - மற்று
முள்ள, தேவர்களே - தேவர்களும், நாலே - நால்களும், நுழைவு - மட்டுக்
கட்டுதல், அரியான் - அருமையானவன், நுண்ணியன் ஆய் - எளியவனாய்,
வந்து - கைலையைவிட்டுமூர்த்தருளி, அடியேன்பால் அடியேன்பக்கம், புரு
ந்து - வந்து, பரிந்து - அன்பின்மிகுதியால் இரங்கி, உருக்கும்பாவகத்தாந்
கின்ற, பாவகத்தால் - (அவனது) பெருமைதங்கிய இயல்பால், சேல் - சேந்
கெண்டையைப்போன்ற, எர் - அழகாகிய, கண் - (இரண்டு) கண்களில், நீர் -
ஜலம், மல்க - ததும்ப, தெள்ளேணங்கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்து
மோ, ஏ - று.

(க-ரை.) விட்டுணு முதலியோருக்கும் தேவதர்கரியோனாகிய இய்யை
மான் அடியேன்பால் எழுந்தருளி, என் மனமுருகச்செய்த பெருங்கருணையி
ருறித்த இருகண்களிலிருந்து ஜலம் ததும்பாதீத நாம் தெள்ளேணம் அயர்து
மோ, என்பது.

(வி-ரை.) மாலை முதலியவற்றின் ஏகாரங்கள் எண்ணப் பொருளுனை.
பாவகம் - பெருங்குணம்; (கருணை.) (சச)

உருகிப்பெருகியுளங்குளிரமுகந்துகொண்டு
பருகற்கினியபரங்கருணைத்தடங்கடலை
மருவித்திகழ்தென்னன்வார்கழலேநீனந்தடியேபோர்
திருவைப்பரவிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப-ரை.) உருகிப்பெருகி - உருகிப்பெருக்கமடைந்து, உள்ளங்குளிர - மனங்குளிர, முகந்துகொண்டு - மொண்டுகொண்டு, பருகற்கு-பருகுதற்கு, இனிய-இனிமையாகிய, பரங்கருணை - பெருங்கருணை, தடங்கடலை - அகண்டகடல் போல்பவனை, மருவி - சேர்ந்து, தென்னன் - அத்தென்னவனது, வார்சுழலே - பெருமைதங்கிய அடிகளையே, நின்ன்து - எண்ணி, அடியோம்-அடியோமுடைய, திருவைப்பரவி - அடையும்பாக்கியத்தைத் துதிசெய்து, நாம் - யாம், தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்த்துமோ, ஏ - று.

(ச-ரை.) உருகுதல்முதலியசெய்து பருகுதற் கினிதாகியும் பெருந்தகைக் கருணைக் கடலாகிய சிவபெருமானது அழகிய அடிக ளிரண்டினையே உன்னி, அடியோமுடைய அழியாப் பெருஞ்செல்வத்தைப் போற்றிசெய்து நாம் தெள்ளேணம் அயர்த்துமோ, என்பது.

(வி-ரை.) “கழலேநீனந்தடியோர் திருவைப்பரவி” என்றமையால் கழலைநீனத்தற்குக் காரணம் திருவென்றாயிற்று. திரு - புண்ணியம். (கடு)

புத்தன்புரந்தராசியயன்மால்போற்றிசெய்யும்
பித்தன்பெருந்துறையேயபிரான்பிறப்பறுத்த
வத்தனணிதில்லைய்பலவனருட்கழல்கள்
சித்தம்புகுந்தவாதெள்ளேணங்கொட்டாமோ

(ப-ரை.) புத்தன் - எப்போதும் புதுமையை யுடையவன், புரந்தர் - தேவர்கோளாகிய இந்திரன், ஆதிய - (ஆகிய) தேவரும், அயன் - பிரமதேவனும், மாந் - திருமாளும், போற்றிசெய்யும் வணங்கி துதிசெய்கின்ற, பித்தன் - பிச்சு பிடித்தவன், பெருந்துறை-திருப்பெருங் துறையென்னுந் திவ்விய கேடத்திரத்தின் கண்ணே, மேய - கருணைகூர்ந்து எழுந்தருளிய, பிரான் - (அடியவர்கள் துயர்தனை வேறறக் களைந்து இரகிக்கும்) உபகாசலன், பிறப்பு - (எமது) பிறவீத்தனையை, அறுத்த - சேதித்த, அத்தன் - (பெருங் கருணைக்கடலாகிய) எமது தந்தை, அணி - பலவித ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, தில்லை அம்பலவன் - திருத்தில்லை அம்பலப்பதியை யுடையவன், அருள் கழல்கள் - அருளுருவமாகிய திருவடிகள், சித்தம்புகுந்து ஆறு - எம்மனம் புகுந்த விதத்தைக் குறித்து, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்த்துமோ, ஏ - து.

(க-ரை.) இத்திரன் முதலிய யாவரும் வணங்குகின்றவனும், திவ்விய ஷேத்திரமாகிய திருப்பெருந்துறையை உடையவனும், எமது பிறப்பைப்பொழித்த அத்தனும், திருச்சிறம்பலப் பதியையுடையவனும் ஆகிய சிவபெருமானது அருளாகிய திருவடிகள் எமது மனத்திற்புருந்த விதத்தைபுண்ணி, நாம் தென்னேனம் அயர்துமோ, என்பது.

(வி-ரை.) புத்தன்-புதுமை என்னும் பண்புப்பெயரடி யாகப்பிறந்தபெயர்.

உவலைச்சமயங்கொள்வாதசாத்திரமாஞ்
சவலைக்கடலுளானாய்க்கிடந்தாதிமோறுங்
கவலைக்கெடுத்துக்கழலினைகடந்தருளுஞ்
செயலைப்பரவிநாந்தென்னேணங்கொட்டாமோ,

(ப-ரை.) உவலை - பொய்யாகிய, சமயங்கள் - சமயங்களும், ஒவ்வாத - ஒன்றுக் கொன்று பொருத்த மில்லாத, சாத்திரம் - சாத்திரங்களும், ஆம் - ஆகிய, சவலை கடல் உள்ள ஆய் கிடந்து - மெலிவுக்குக் காரணமாகிய கடலுட்பட்டவனாகிக் கிடந்து, தமோறும் - தத்தளிப்பின்ற, கவலை-பலவித கவலையை, கெடுத்து - அநேகதரம் பறித்தி, கழல் இணைகள் தந்து - திவ்விய இரண்டி திருப்பாதங்களையும் கொடுத்து, அருளும் - தந்தருளுகிற, செயலை - (சிவபெருமானது திருபாளோக்கத்தின்) செயல்களோ, பரவி - (உள்ளன்போடு) போற்றி செய்து, நாம் - யாம், தென்னேணம் கொட்டாமோ - தென்னேனம் அயர்துமோ, எ - று.

(க-ரை.) பொய்ச்சமயமுதலிய கடலு ளாழ்ந்தித் தரிமாறுகின்ற சிந்தையை விலக்கி, தன் அருமைத் திருவடிக ளிரண்டையும் எனக்குக் கொடுத்தருளின சிவபெருமானது திருவருட் பெருஞ்செயலைத் துதித்து நாம் தென்னேணம் அயர்துமோ, என்பது.

(வி-ரை.) உவலை - பொய். கவல் - சவற்சி.

(கஎ)

வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனீர்மண்கெடினூர்
தான்கெட்டலின்றிச்சலிப்பறியாத்தன்மையனூர்
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டெனாள்ளுமப்போய்
நான்கெட்டவாபாடித்தென்னேணங்கொட்டாமோ.

(ப-ரை.) வான் - ஆகாயமானது, கெட்டு - ஜீரணித்து, மாருதம் - காது பாய்ந்து - அழிந்து, அழல் நீர் - அச்சினியும் ஜலமும், மண் - பூமியும், கெடும் - அழிந்தானும், தான் கெட்டல் இன்றி - தான் அழிதலின்றி, சலிப் அறியா - சலித்தலைத் தெரியாத, தன்மையனூக்கு - தன்மையைக் கண்டவனுக்கு, ஊர்கெட்டு - திரோடம் அழிந்து, உயிர்கெட்டு - ஆயிப்பெரித்து, உணர் கெட்டு - அறிவழிந்து, என் உள்ளமும் போய் - எனது மனமும் அழிந்து

நான் கெட்ட - எனும் கெட்ட, ஆறுபாடி - விதத்தைச்செப்பி, தெள்ளேணங் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்துமோ, எ - று.

(க-ரை.) ஆகாயமுதலிய பஞ்ச பூதங்களும் அழிந்த காலத்தும் தான் என்றும் அழியா திருப்பவனாகிய சிவபெருமான் பொருட்டி, என் ணானுயிர்முதலிய யாவும் அழியப்பெற்ற விதங்களைச்சொல்லி நாம் தெள்ளேணம் அயர்துமோ.

(வி-ரை.) மண்முதலிய நான்கு பூதங்களினும் ஆகாயம் சிறந்தமைப்பற்றி, “வான்” என முதற்கணமைத்தார். நான் என்றது அகங்காரத்தை. (கஅ)

விண்ணோர்முழுமுதல்பாதாளத்தார்வித்து
மண்ணோர்மருந்தயன்மாலுடையவைப்படியோங்
கண்ணாவந்துநின்றன்கருணைக்கமல்பாடித்
தென்னுதென்னுவென்றுதெள்ளேணங்கொட்டாபோ.

(ப-ரை.) விண்ணோர் முழுமுதல் - தேவர்கட்கு முழுமுதலோன், பாதாளத்தார்வித்து - பாதாள லோகத்தார்க்கு விதையா யிருப்பவன், மண்ணோர் மருந்து - பூலோகத்தார்க்கு அவுடதமா யிருப்பவன், அயன் - பிரமனும், மால்-விட்டுணுவும், உடைய - தமக்கெனவுடைய, வைப்பு - பொக்ஷஷமா யிருப்பவன், அடியோம் கண் ஆர் - அடியேன் இரு கண்களாற் பார்க்க, வந்து நின் முன் - எதிரே அன்புகூர்ந்து நின்றனன், (ஆதலால்) கருணை கமல்பாடி - அவனது பெருங்கருணை வடிவாகிய இரண்டு திருவடிகளையும் துதிசெய்து, தென்னுதென்னு என்று - தென்னு தென்னு வென்று புகழ்ந்து, தெள்ளேணங் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்துமோ, எ - று.

(க-ரை.) தேவர் முதலானோர்க்கு முதல்வனும், பிரம விட்டுணுக்களுக் குப் பொக்கிஷம் போல்பவனும், எமது கட்புலனும் வந்து நின்றவனும் ஆகிய சிவபெருமானது இரண்டு திருத் தாளிணைப் போற்றி நாம் தெள்ளேணம் அயர்துமோ, என்பது.

(வி-ரை.) முழுமுதல், வித்து, மருந்து, வைப்பு என்று சொல்லப் படுவனாகிய சிவபெருமான் முதற்காரண மென்பதை விளக்க வெழுந்தன. (கக)

குலம்பாடிக்கொக்கிறகும்பாடிக்கோல்வளையா
ணலம்பாடிநஞ்சுண்டவாபாடிநாடோறு
மலம்பார்புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
சிலம்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப-ரை.) குலம்பாடி - குலத்தின் மேன்மையைப் புகழ்ந்து, கொக்கு இறகும்பாடி - கொக்கிறகையும் புகழ்ந்து, கோல்வளையான் - நவமணிசுரு யிசுருத்த அழகிய வளையல்களை புடையவனாகிய உமையவளின், நலம்பாடி - நலத்தினைப் புகழ்ந்து, நஞ்சு விஷத்தினை, உண்ட - உட்கொண்ட, ஆறுபாடி -

விதத்தைப் புகழ்ந்து, காள்நோறும் - தினே தினே, அலம்பு-ஆர்புணல்-ஒலித் தலையும் நிறைவையையுமுடைய நீர் ஓடை குழந்த, தில்லை அம்பலத்தே ஆகி கின்ற-தில்லை யட்பலத்தின் கண்ணே ஆர்த்தக் கூ-த்தாடுகின்ற, சிலம்பு ஆடல் பாடி-சிலம்பு ஆடலைப் புகழ்ந்து, காம் - யாம், தெள்ளேணும் கொட்டாமோ - தெள்ளேணும் அயர்துமோ, எ - று.

(க-ரை.) இறைவனாகிய பரமசிவனது மேன்மை தங்கிய குணத்தினை காடோறும் அன்பின் மிகுதியால் புகழ்ந்து துதிசெய்து காம் தெள்ளேணும் அயர்துமோ, என்பது.

(வி-ரை.) பாடி - புகழ்ந்து. அலம்பு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். ஆகி கின்ற - அடியார்கள் உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டுத் திருநடனஞ் செய்கின்ற. (உரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாழல் பாடிய வரலாறின் சுருக்கம்.

விபுதிருத்திராக்க தாரணராய்ச்சிவபத்தி, சிவனடியார் பத்திகளிற்றெந்த ஓர் முதிய தபசியானவர் பூலோகத்தின் கண்ணுள்ள எல்லாத் திவ்ய சிவஸ்தலங்களைத் தரிசிக்க அதி ஆவல் கொண்டவராய்ச் சென்று ஆங்காங்குள்ள சிவ தலங்களைத் தரிசித்துவரும் மார்க்கத்தில் சோழநாட்டிலுள்ள தில்லைமாதகரைக் கண்டு தரிசித்து, பிறகு ஈழநாட்டைந்து தான் இருக்குமிடத்தோறும் போன னம்பலம் வாழ்க என்று சொல்லிவரும்நாளில், அக்காட்டிலுள்ள புத்தர் இத் தபசியின் செய்தியை அரணுக்கு அறிவிக்க, அவ்வரசன் இத்தபசியை வரவழைத்து, நீர் போனனம்பலம் என்று சொல்வதற்குக் காரணம் என்னென்று சீர்தந்தால் கேட்க, தபசியானவர் ஏ ! அரசனே ! சோழநாட்டில் சீதம்பரம்என்னும் ஒரு சிவஸ்தலம் உண்டு; அது முன்னே தில்லைவனம் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. அதில் உமாதேவியார் காணும்படி சபாநாயகர் நிருத்தம் செய்வார்; மறுநிதிச் சங்கிரவர்த்தியின் திருக்குமாரனாகிய இரணியவன்மனுடைய தேகத்திலிருந்த பெருங்குட்ட கோயைத் தன்னிடத்தில் மூழ்கினவுடனே நீக்கின சிவகங்கை என்னும் ஒரு தீர்த்தவிசேடமும் அத்தலத்தில் உண்டி; அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்கள் மறுபடியும் பிறவார்களி. அத்தலத்தின் கீழ் சிவபெருமானைத் திரிகரண சுத்தியுடன் வணங்கி, ஒருதரம் போனனம்பலம் என்று சொன்னால் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை இருபத்தோராயிரத்ததுண்டத தரம் சொல்வதற்கு மிகாரும் என்றார். அரசனுக்கு அருகே இருந்து கேட்டிருந்த

புத்தருவானவன் அகிலோபாவேசத்தோடு ஐ ! பாஷாண்டியே ! சற்று கவனிப்பாயாக. பிடகாகமம் மூன்றும் சொன்ன தலைவனல்லாமல் வேறு ஓர் தெய்வமூண்டோ ! என்று அந்தி, அத்திலை கருக்குப் போய் வாதிட்டுவென்று அத்தலத்தை எமது புத்ததேவனுடைய கோயிலாகும்படி மூன்றுதினத்தில் செய்திறெனென்று சிலிகூகயிலேறி தன் அடியார் கூட்டத்துடன் சிதம்பரத்துக்குப்போனான். புத்த அரசனும் தன் புதல்விக்கு முன்னமேயிருந்த ஊமைத்தன்மையை நீக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்துத் தன் சேனைகளுடன் சிதம்பரத்தை யடைந்தான். இந்தப் புத்தராசன் வருவதற்கு முன்னே வந்த புத்தருவானவன் பாமசிவனது ஆலயத்தில் ஓர் மண்டபத்தில் வந்திருந்தான்; பிறகு வந்த புத்த அரசனும் அவனை வணங்கித்துதித்து அவனுடனிருந்தான். இவர்கள் வந்திருப்பதை அவ்விடத்துக் கோயிற் பணிவிடை செய்பவர்கள் கண்டு, புத்தனே ! எமது கடவுளுடைய ஆலயத்தைவிட்டுச் சீக்கிரம் ஓடிப்போவாய் என்று சொன்னார்கள். புத்தருவானவன் யாம்போவதில்லை, எங்கள் புத்தனே தெய்வம் வேறு தெய்வமில்லை யென்று நிலாநாட்ட வந்தோம் என்றான். இதைக்கேட்ட பணிவிடைக்காரர்கள் ஈடுதென்ன விபத்து என்று வினாத்துபோய்த் தில்லை மூவாயிரவார்க்கும் பரிகலத்தார்க்கும் இத்தகையசெய்தியைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் உடனே ஓலை எழுதியனுப்பி சோழராசனையும், சில அறிவிலுயர்ந்த வேதியார்களையும், தபோதனார்களையும், கலைஞானியார்களையும், வரவழைத்து அங்கு கூட்டமிட்டார்கள். அன்று இரவில் எல்லாருடைய கணவிலும் சபாநாயகர் சென்று நீங்கள் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம், எமது தில்லை கசரத்து எல்லையின்கண் வந்திருக்கும் திருவாதவூரனென்னும் மாணிக்கவாசகனை இங்கு வரவழைத்தால் அவன் வந்து அப்புத்தரை வாது செய்து வெல்லுவான் என்று வாக்களித்து மறைந்தவுடனே, தில்லை மூவாயிரவரும் விழித்துக்கொண்டு, சபாநாயகர் சொன்னபடியே மாணிக்கவாசகரைக் கண்டு இச்செய்தியாவையும் தெரிவித்த உடனே பெருந்தர்கள் இருந்த மண்டபத்தில் வந்து அவர்களைப்பார்க்க விருப்பமில்லாதவராய்த் திரைபோடுவித்துக் கொண்டு, ஆசனத்திலெழுந்தருளியிருந்து அப்புத்தருவை வாதிட்வென்று, அப்புத்தர்களைவல்லோரையும் ஊமைகளாகும்படி செய்ய, அதுகண்ட ஈழதேசத்தரசன் வியப்புற்ற மாணிக்கவாசகரை நோக்கி பேசிக்கொண்டிருந்த புத்தர்களை ஊமைகளாக்கச்செய்தீர், ஊமையாயிருக்கிற என் புதல்வியைப் பேசும்படி செய்வீராகில் காணும் உமக்கு அமைமயாவேன் என்று சொல்ல, அவ்வாறே அவனை அழைப்பித்து அங்கே இருந்திக்கொண்டு பேண்ணே ! இந்தப்புத்தன் பேசுகிற தாக்கங்களுக்கெல்லாம் நீயே விடைசொல்லக் கடவாய் என்றார். அவ்வாறே அவனும் விடைசொன்னான். அவ்வினாவிடை மங்னகயர் செய்யும் திருக்காழல் வினாபாட்டாக மாணிக்கவாசகர் பாடவாக்கச்செய்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ச க் ப் ர ண ம்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாழல்.

சிவனுடையகாருணிடம்.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூசுவதம்வெண்ணீறுபூண்பதவும்பொங்கராவம்
பேசுவதந்திருவாயான்மறைபோலுங்கானேட
பூசுவதம்பேசுவதம்பூண்பதவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானுஞ்சாழலோ.

(ப-ரை.) பூசுவதம் வெண்ணீறு - திருமேனியிற் பூசிக்கோள்வதம் அழகிய வெண்ணீறு, பூண்பதவும் - திருமேனியிற் றரிப்பதவும், பொங்கு - சேறு கின்ற, அரவம் - பாம்பு, திருவாயால் பேசுவதம் - அழகிய வாயினுற் சொல்வதம், மறைபோலும் - வேதம்போலும், கானேட - தோன்றேனடி !

(ஊ-பெ-உ-ம்) பூசுவதம் பேசுவதம் பூண்பதவும் கொண்டு - செவ்வண்ணீறு பூசுவதையும், சொல்வதையும், அரவம் பூண்பதையும் கொண்டதனால், என்னை - யாது பயன் ! ஈசன் அவன் - ஜெகதீசனாகிய அவன், எவ்வுயிர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட ஜீவராசிகட்கும், இயல்பு ஆனான் - இயற்கையே இதஞ்செய்வனா யிருக்கிறான், சாழலோ—,எ-று.

(க-ரை.) சாழல் - மக்களின் திருவிளையாட்டினொன்று. இது ஈழாட்டரசனது வாய்பேசா ஊமைப்பெண்ணை வாய்திறக்கப் பேசவித்தபோது மறுமொழிசொல்லியது. கானேட என்பது புத்தன் வினா. சாழலோ என்பது ஊமைப்பெண் விடை.

(உ)

என்னப்பனெம்பிரானெல்லுர்க்குந்தாஷீசன்
துன்னம்பெய்கோவணமாக் கொள்ளுமெவ்வேனேட
மன்னுகலைதுன்னுபொருண்மறைநாகன்கேவான்சாடாத்
தன்னையேகோவணமாச்சாத்தினன்காண்சாழலோ.

(ப-ரை.) என்னப்பன் - எனதுதக்கீத, எம்பிரான் - எனதுபிரான், எவ்வார்க்கும் - யாவருக்கும், தான் - தானே, ஈசன்-ஜெகதீசனாகியவன், (அப்

பேர்க்கொற்றபரமன்) தன்னம்-தைத்த துணியை, பெய்கோவணம் ஆ-உடுப் பதற்குக் கோவணமாக, கொள்ளுமது - ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற தன்மை, என் னோட - யாதேடி!

(ஊ-பெ-உ-ம்) மன்னுகலை - நிலைபெற்றோற்குங் கலைகளும், தன்னு - பெருமை தங்கிய, பொருள்-பலவித பொருள்களடங்கின, மறைநான்கு-வேத க்கள் நான்கும், வான் சாடி ஆ - மேன்பாடு பொருந்திய சரடாகா, தன்னையே- அதனையே, கோவணம் ஆ சாத்தினன் - கோவணமாகத்தரித்துக்கொண்டருளி னன் - சாழலோ—,எ-று.

(வி-ரை.) தன்னம் - தைத்தல்.

(உ)

கோயில்சடுகாடுகொல்புலித்தோனல்லாடை
தாயுமிலிதந்தையிலிதான்றனியன்காணேடி
தாயுமிலிதந்தையிலிதான்றனியனாபிடினாங்
காயிலுலகனைத்துங்கற்பொடிகாண்சாழலோ.

(ப-ரை.) கோயில் - (இறைவனாகிய பராசிவனுக்கு) வாசத்தலமாயிருப் பது, சடுகாடு-சுடலை, நல் ஆடை-மேன்மை தங்கிய ஆடையாயிருப்பது, கொல்- கொல்லப்படுகின்ற, புலிதோல் - (ஊன்நீங்கிய) புலியின் தோல், தாயும்-(தன் னைப்) பெற்றதாயும், இலி - இல்லாதவன், தந்தை - பிதாவும், இலி - இல்லாத வன், தான் - நான், தனியன் - (ஏகவஸ்த்துவாய்) தனியே இருப்பவன், கா ணேடி - பாரேடி !

(ஊ-பெ-உ-ம்.) தாயுந்தந்தையு இலி-(அவ்வாறு) மாதாபிதாக்களையும் இல்லாதவனாய், தான் தனியன் ஆயினும் - தான்வேறொரு சகாயமில்லாதவ னாயினும், காயின் - (அவன்) ஒருகாலத்திற் கோபித்தால், உலகு அனைத்தும்- யாவதது உலகங்களும், கற்பொடி - கற்றாளாய் விடும் சாழலோ, எ-று.

(வி - ரை.) தாயும் என்ற உம்மை தந்தை என்பதனோடு சேர்க்கப்பட்டது. காயில் - கோபித்தல்.

(ந.)

அயனையநங்கணையந்தகனைச்சந்திரனை
வயனங்கண்மாயாவடுச்செய்தான்காணேடி
நயனங்கண்மூன்றுடையநாயகனைதண்டித்தாற்
சயமன்றோணவர்க்குத்தாழ்முலாய்சாழலோ.

(ப-ரை.) அயனை - பிரமனையும், அநங்கனை - (கருப்பு வில்லோனாகிய) மண்மதனையும், அந்தகனை - (தென்திசையோனாகிய) யமனையும், சந்திரனை - சந்திரனையும், வயனங்கள் மாயா - (யாதொரு) வகைகள் கெடாத, வடுசெய் தாள் - (எந்தாரு மிருக்க) வடுவுண்டாக்கினான், காணேடி - பாரேடி !

(ஊ-பெ-உ-ம்) நயனங்கள் மூன்று உடைய - மூன்று சேத்திரங்களு முடைய, நாயகனே - தலைவனு விருப்பவனே, தண்டித்தால் - கண்டித்தால், வானவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, சயம் அன்றோ - (அவை) வெற்றியவனவோ ! தார்குமுலாய் சாழலோ—, ஏ - று.

(வி-ரை.) வயனம் - வகை. வடு - தழும்பு. சயம் - வெற்றி. வானவர் - தேவர். (தெய்வலோகத்தில் வாசம்செய்வோர்.) (௪)

தக்கணையுபெச்சணையுந்தலையறுத்துதேவர்களை
தொக்கனவந்தவர்தம்மைத்தொலைத்ததுதானென்னே
தொக்கனவந்தவர்தம்மைத்தொலைத்தருளியருள்கொடுத்தன்
கெச்சணுக்குமிகைத்தலைபற்றருளினன்காண்சாழலோ.

(ப-ரை) தக்கணையும் - தக்கணையும், எச்சணையும் - யாக கர்த்தாவையும், தலை அறுத்து - தலையைக்கொத்து, தொக்கன - சேர்ந்த, தேவர்கணம் - தேவர்கூட்டங்களாக, வந்தவர் தம்மை - வந்து சேர்ந்தவர்களை, தொலைத்தது - அதோகதப்படுத்தினது, என்னே - யாது காரணமே ?

(ஊ-பெ-உ-ம்) தொக்கன வந்தவர் தம்மை - (அவ்வாறு) சேர்ந்து வந்த வர்களை, தொலைத்து - அழித்து, அருளி - அருளி, அருள் கொடுத்து - (அப் போர்க் கொற்றவர்களுக்கு) கிருபையைச்செய்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், எச்சணுக்கு - யாககர்த்தாவுக்கு, மிகைத்தலை அருளினன் - மீளவும் ஆட்டுச்சி ரைக்கொடுத்தான், சாழலோ—, ஏ - று.

(வி - ரை.) தக்கன் - தகடின் என்னும் வடமொழித்திரிபு. தொலைத்தல் - அழித்தல். மிகைத்தலை என்றது ஆட்டின் தலையை. (௫)

அலரவனுமரவனுமறியாமேயழுவருவாய்
நிலமுதற்கீழுண்டமுறநின்றதுதானென்னே
நிலமுதற்கீழுண்டமுறநின்றிலனேலிருவருந்தஞ்
சலமுதத்தாலாங்காரத்தவிரர்காண்சாழலோ.

(ப - ரை) அலரவனும் - பிரமதேவனும், மாலவனும் - விட்டுனாவும், அறியாமே - அறியாமல் மயங்க, அழல் - அக்கினி, உரு ஆய் - சொருபமாகி, கீழ் நிலமுதல் - பாதாளலோக முதலாக, அண்டம் உற-ஆகாயத்தைப்பொருத்தும் படி, சிந்தறுதான் - மட்டுப்படாமல் சிந்தறத்தகுக்காரனும், என்னே - அது எதன்பொருட்டே ?

(ஊ-பெ-உ-ம்.) கீழ் நில முதல் - அதலகதல்பாதாளமுதலாக, அண்டம், உற - ஆகாயம் வரையிற்றேடுமப்படி, சிந்திலனேல் - சிந்திலனாகி, இருவரும் - இருவர்களும், தம் சலமுதத்தால் - தமது சோபமுகிய வாகினும், ஒன்

காரம் - (தாம் தாம் பெரியவனென்று வாதிட்டுக்கொண்ட) அகங்காரத்தை, தவிரார் - விடார், சாழலோ—, எ - று.

(வி - ரை.) அவர் - மலர். அவரவன் - தாமரைமலரை ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமதேவன், சலம் - கோபம். (சு)

மலைகளைப்பொருபாகம்வைத்துமேமற்றொருத்தி
சலமுகத்தாலவன்சடையிற்பாயுமதுவென்னே
சலமுகத்தாலவன்சடையிற்பாய்ந்திலேன்றரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தேபுகப்பாய்ந்துபெருங்கேடாஞ்சாழலோ.

(ப - ரை.) மலைகளை - பார்க்கியை, ஒருபாகம் - ஒருபக்கம், வைத்தலும்-அமைத்தலும், மற்றொருத்தி - வேறொருத்தியாகிய கங்கையை, சலமுகத்தால் - நீருருவத்தோடு, அவன் சடையில்-அப்பரமசிவன் சடைமுடியில், பாயுமது - பாய்வது, என்னே - யாதுகாரணமடி ?

(ஊ-பெ-உ-ம்.) சலமுகத்தால் - ஐல உருவத்தோடு, அவன் சடையில் பாய்ந்திலேன் - அப்பரமசிவத்தின் சடைமுடியில் பாய்ந்திலளாயின், தரணியெல்லாம் - பூலோகமெல்லாம், பிலமுகத்தே - பாதளத்தின்கண்ணே, புகப்பாய்ந்த - உட்டிகும்படி பாய்ந்து, பெருங்கேடு ஆம் - பொல்லாக்கேட்டை விளைவிக்கும், சாழலோ—, எ - று.

(வி - ரை.) சலம்-நீர். முகம்-இவ்விடத்தில் உருவக்காயிற்று. அவன்சடையிற்பாயும் என்ற குறிப்பால் மற்றொருத்தி என்றது கங்காதேவியைக்குறித்தது.

கோலாலமாகிக்குரைகடல்வாயன்றெழுந்த
வாலாலமுண்டானவன்சதுர்தானென்னே
யாலாலமுண்டிலினெலன்நயன்மாலுள்ளிட்ட
மேலாயதேவரெல்லாம்வீடுவர்காண்சாழலோ.

(ப - ரை.) கோலாலம் ஆகி - கோலாகலம் ஆகி, குரைகடல் வாய் - சப்திக்கின்ற கடலினிடத்தில், அன்று - அக்காலத்திலுண்டாகிய, ஆலாலம் - ஆலகாலவிடத்தை, உண்டான்-உட்கொண்டான், அவன் சதுர் - அப்பரமசிவனது குது, என்னே - ஏதுகாரணமே ?

(ஊ-பெ-உ-ம்.) ஆலாலம் உண்டிலினல் - (அர்ஜுனிலெழுந்த) ஆலகாலவிடத்தை உட்கொள்ளாவிடின், அன்று - அச்சமயத்தில், அயன் - பிரமன், மால் - விட்டுணு, உள்ளிட்ட - அவ்விருவர்களுள்ளடங்கிய, மேலாய-மேன்மைதங்கிய, தேவர் எல்லாம் - எல்லாத் தேவர்களும், வீடுவர் - மாண்டுபோவார்கள், சாழலோ—, எ - று.

(வி - ரை.) கோலாகலம் - கோலாலம் எனத்தொகுத்தது. இதற்குப் பேரொலி என்றும் பொருள். குரைத்தல் - சப்தித்தல். ஆலாலம் எனத்தொகுத்தது. வீடுதல் - மடிதல். (அ)

நகரதாமிரத்தலைச்சிற்றம்பலவன்
பெண்பாலுகந்தான்பெரும்பித்தன்காணேம.
பெண்பாலுகந்திலனேற்பேதாயிருநிலத்தோர்
விண்பாலியோகெய்திவிடுவர் காண்சாழலோ.

(ப - னா.) தென்பால் - தென்றிரையிங், உகந்து - விரும்பி, ஆகும் - திருநடனம் செய்வன்ற, திலலைச்சிற்றம்பலவன் - திருச்சிற்றம்பலத்தான், பெண்பால் - பெண்பாகத்தை, உகந்தான் - இச்சித்தான், பெரும்பித்தன் - இவன்பெரியபித்தானது, காணேம ! யாதூந்தோன்றேனம.

(ஊ-பெ-உ-ம்.) பெண்பால் - பெண்பாகத்தை, உகந்திலனேல் - விரும்பமில்லாறாயின், இருந்தத்தோர் - இருநிலத்தோர்கள், பேது ஆய் - பேதமைத்தன்மையுடையாராகி, இயோகு-யோசத்தை, எய்தி - பெற்று, விண்பால்-மேலுலகத்தை, வீடுவர் - அடையப்பெறுவர், சாழலோ - ஏ - று.

(வி - னா.) பால் - இடம், இது திருக்குக்காயிற்று. பேதாய் என்பதை விளியாக் அறிவிலானே என்பொருளுரைப்பினுமாம். (க)

தானந்தமில்லான்றணையடந்தநாயேனே
யானந்தவெள்ளத்தழுத்துவித்தான்காணேம.
யானந்தவெள்ளத்தழுத்துவித்ததிருவடிகள்
வானுந்துதேவர்கட்கோர்வான்பொருள்காண்சாழலோ.

(ப - னா.) தான் அந்தம் இல்லான் - தான்முடிவில்லாதவன், தன்னை அடைந்த நாயேனே - தன்னையடைந்த அமைமை, ஆனந்த வெள்ளத்து-பேரின்பக்கடலில், அழுத்துவித்தான் - அழுந்தச்செய்தான், காணேம - யாதூந்தோனேனம ?

(ஊ-பெ-உ-ம்.) ஆனந்தவெள்ளத்து - பேரின்ப வாழ்வில், அழுத்துவித்த - அழுந்தச்செய்த, திருவடிகள் - திருப்பாதங்கள், வான்உந்து - விண்ணுலகத்தின் கண்ணே வாழாரின்ற, தேவர்கட்கு - தேவர்களுக்கு, ஓர் - ஒரு, வான் பொருள் - வானுலகத்துக்கு மேன்மைதங்கிய பொருளாகும், சாழலோ - ஏ - று.

(வி - னா.) வெள்ளம்-அதிரீர்ப்பெருக்கு, இது இங்குகடலுக்காயிற்று. (.)

நங்காயிதென்னதவநரம்போடெலுப்பணிந்து
கங்காளந்தோண்டேலேகாதலித்தான்காணேம.
கங்காளமாழாகேள்காலாந்தரத்திருவர்
தங்காளஞ்செய்ப்பத்தரித்தனன்காண்சாழலோ.

(ப - னா.) நங்காய் - ஏ பெண்ணே ? நரம்போடி-புறப்புகளே, கங்காளம் அணிந்த - வன்பையுந்தரித்து, தோன்மேலே - புயத்தின்கேலே, கங்காளம் -

கங்காளத்தை, காதலித்தான் - (வைக்க) இச்சித்தான், இது என்னதவம் - ஈது ஏதுதவமோ ! காணேஉ - தோணேனேஉ !

(ஊ-பெ-உ-ம்.) கங்காளம் - கங்காளம், ஆம் - வந்தடைந்த, ஆறுதேள் - விபரத்தைக்கேள், காலந்தாத்து - காலபேதத்தால், இருவர் - பிரமவிட்டுணுக்களிருவரும், தம்காலம் செய்ய - தமது காலத்தை முற்றுவிக்க, தரித்தனன் - தரித்துக்கொண்டான், சாமுலோ—, எ - று.

(வி - ரை.) கங்கை என்னும் உயர்திணைப் பெண்பாற்பெயர் ஈதுதிரிந்து விளியாயிற்று. கங்காளம் தசையொழிந்த உடலின் முழுவெலும்பு. இருவர் என்பது பிரமவிட்டுணுக்கள். (கக)

காணுர்புலித்தோலுடைதலையுண்காடுபதி
யானுலவனுக்கின்காட்டுவாராரேஉ
யானுலங்கேளாயனுந்திருமாலும்
வானுடர்கோவும்வழியடியார்சாமுலோ.

(ப - ரை.) காண் - காட்டகத்தின் கண்ணே, ஆர்-வாழ்ந்து ஜீவியாநின்ற, புலிதோல் உடை - புலியின்தோலே ஆடையும், தலை - தலையோடே, ஊண் - கலமும், காடு - சுடுகாடே, பதி - இருக்க இடமும், ஆனல் - ஆயின, அவனுக்கு - அத்தன்மையனுக்கு, இவ்ரு - இவவிடத்தில், ஆட்படுவார் ஆர் - அடுமை பூண்டுதொண்டு செய்பவர் யாவர், எடி - என்னேஉ ?

(ஊ-பெ-உ-ம்.) ஆனலும் கேளாய் - (அவ்வாறு) ஆயினும் கேட்பாயாக, அயனும் - பிரமனும், திருமாலும் - விட்டுணுவும், வான் நாடர் - தேவலோகத்தாருக்கு, கோவும் - அரசுகளைய தேவேந்திரனும், வழியடியார்-வழித்தொண்டு செய்பவராவர்—, எ - று.

(வி - ரை.) காண் - காடு, உடை-ஆடை, ஊண் - உணவு, அது இவ்வனே உண்கலத்துக்காயிற்று. பதி - இடம். இடுகாடு சுடுகாடு என்னுமிரண்டு மடங்கக் காடு என்றார். (கஉ)

மலைபரையன்பொற்பாஹவவாணுதலாள்பெண்டிருவை
புலகறிபத்தீவேட்டானென்னுமதுவென்னேஉ
புலகறிபத்தீவேளாதொழிந்தனனேலுலகனைத்துந்
கலைநவிற்பொருள்களெல்லாங்கலங்கடுங்காண்சாமுலோ.

(ப - ரை.) மலை அரையன் - மலையரசனது, பொற்பாஹ - பொற்பாஹையோப்பவரும், வானுதலாள் - பிரகாசம் பொருந்திய செற்றியையுடையவளுமாயி, பெண்டிருவை - பெண்களுக்குட் ஈறத்தவனாகிய உமாதேவியை, உலகு அறிய - உலகத்தார் யாவரும் அறியும்படி, தீவேட்டான் என்னுமது - திருமூர்த்தர் வேட்டான் என்பது, என்னேஉ - யாதோஉ !

(ஊ-பெ-உ-ம்.) உலகு அறிய - உலகத்தார் அறியும்படி, தீடுவனாது ஒழித் தனன் எல் - திமுன்னர் வேளாசொழிந்தனனாயின், உலகு அனைத்தம் - உலக முழுமையும், கலைவின்ற - சாத்திரஞ்சொன்ன, பொருக்கன் என்னம் - எல்லா அர்த்தங்களும், கலங்கிடம் - கலங்கிப்போம், சாழலோ—, எ - று.

(வி - னா.) அகாயன் - அரசன், திரு - இங்குசிறந்தவனென்னும் பொருளது. வேட்டல் - மணஞ்செய்தல். (க௭)

தேன்புக்கதண்பனைகுழ்தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
 றுன்புக்குநட்டம்பயிலுமதுவென்னேம
 தான்புக்குநட்டம்பயின்றிலனேற்றாணியெல்லா
 மூன்புக்கவேற்காளிக்கூட்டாங்காண்சாழலோ.

(ப - னா.) தேன் - மதுரம், புக்க - பாங்கிற, தண் - குளிர்ச்சியாகிய, பனைகுழ் - வயல்கள் குழ்த்த, தில்லைச்சிற்றம்பலவன் - திருச்சிற்றம்பலத்தான், தான் புருந்து - தானேபுருந்து, நட்டம் பயிலுமது - காட்டியம் செய்வது, என்னேம - யாதுக்கோடி?

(ஊ-பெ-உ-ம்.) தான் புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் - தான்புருந்து திரு நடனஞ்செய்யானாயின், தாணி எல்லாம்-பூமிமுழுதும், ஊன்புக்கவேல்காளி - ஊன்பொரிந்திய வேற்படையையுடைய மாகாளிக்கு, ஊட்டி ஆம் - தின்னும் பொருளாகும், சாழலோ—, எ - று.

(வி - னா.) புருதல் - இங்கு பாய்தல் என்னும் பொருள். நடம் என்பது நட்டம் எனவிரித்தல் பெற்றது. ஊன் - தசை. (க௮)

கடகரியும்பரிமாவுந்தேறுமுகந்தேறுதே
 யிடபமுகந்தேறியவாறெனக்கறியவியப்பேடி
 தடமல்திகளவைமூன் றுந்தழலெரித்தவந்நாளி
 லிடபமதாய்த்தாங்கினன்றிருமால்காண்சாழலோ.

(ப - னா.) கடம் கரியும் - மதயானையையும், பரிமாவும்-குதிரையையும் உவந்து - விரும்பி, ஏறுதே - அவைகளின்மேல் ஏறுமல், இடபம்-இடபத்தை, உவந்து ஏறிய ஆறு-விரும்பி ஏறினவிதத்தை, அறிப-தெரியும்படி, எனக்கு - எந்தனுக்கு, இயம்பேடி - தெரியச்சொல்வாயடி!

(ஊ-பெ-உ-ம்.) தடம் மதிகள்-அதிபெரிய மதில்களாகிய, அவைமூன்றும்-அவைமூன்றினையும், தழல் எரித்த அந்நாளில் - அச்சினியினால் நீருக்கினை அக்காலத்தில், திருமால் - விட்டுணுவானவன், இடபம் அது ஆய் - இந்நிஷய வாகனமாகி, தாங்கினன் - சுமந்தான், சாழலோ—, எ - று.

(வி - னா.) கடம் - மதம். பரிமா - இருபெயரொட்டி.

(௭௮)

நன்றாகநால்வர்க்குநான்மறையினுட்பொருளை
யன்றாலின்கீழிருந்தங்கறமுறைத்தான்கானேம.
யன்றாலின்கீழிருந்தங்கறமுறைத்தானுயிடினுங்
கொன்றான்காண்புரமுன்றுங்கூட்டோடேசாழலோ.

(ப - னா.) என்று ஆக - நன்மைமையுண்டாக்க, நால்வர்க்கும் - சநகாதி
முதலிய நால்வருக்கும், நான்மறையின் - நான்குவேதத்தின், உட்பொருளை -
இரகசியார்த்தப் பொருளை, அன்று - அக்காலத்தில். ஆலின்கீழ் - வடவிருட்சத்
தின் அடியில், இருந்த - அன்புகூர்ந்தெழுந்தருளியிருந்த, அங்கு - அத்திருப்
பதியின் கண்ணே, அறம் உரைத்தான் - முத்திருநெறி மார்க்கத்தைப் போதித்
தருகினான், கானேம - இதில் ஒன்றுந் தோன்றேனேம !

(ஊ-பெ-உ-ம்.) அன்று - அந்நாளில், ஆலின் கீழிருந்த - ஆலமரத்
தின் அடியிலிருந்த, அங்கு - அவ்விடத்து, அறம் உரைத்தான் ஆயிடியினும் -
முத்திருநெறி மார்க்கத்தைப் போதித்தருகினானுயினும், புரம் மூன்றும் - மு
புறங்களையும், கூட்டோடே கொன்றான் - வேரோடு அழித்தான், சாழலோ
—, எ - று. .

(வி-னா.) கொன்று - இங்கு அழித்தலைக் குறித்தது. (கக)

அம்பலத்தேகூத்தாடியமுதுசெயப்பலிதிரியு
நம்பணியுந்தேவனென்றுநண்ணுமதுவென்னேம.
நம்பணியுமாராசேணன்மறைகடாபறியா
வெம்பெருமானீசாவென்றேத்தினகாண்சாழலோ.

(ப-னா.) அம்பலத்தே - அம்பலத்தின் கண்ணே, கூத்தாடி - ஆரத்தக்
கூத்தாடி, அமுதுசெய - திருவமுது செய்தற்கு, பலி திரியும் - பலிக்கு உழ
லா நின்ற, நம்பணியும் - சிவபெருமானையும், தேவன் என்று - தேவாதி தேவ
னென்று, நண்ணுமது - அப்பெயர் அவனை அடைவது, என்னேம, ஏதுக்கம !

(ஊ-பெ-உ-ம்.) ஆம் ஆறு கேள் - இவ்விதமாக ஆகும் விந்தையைக்
கேட்பாயாக, நம்பணியும் - சிவபெருமானையும், நான்மறைகள் - வேதங்கள்
நான்கும், அறியா - தேதெற்கு அறியாதவனாக, எம்பெருமான் - எமது பெரு
மானே ! ஈசா - ஐசுரீசனே ! என்று - என்று புழங்கு, ஏத்தின - வாயாரத்
துதித்தன, சாழலோ—, எ - று.

(வி-னா.) அம்பலம் - பொது. பலி - பிச்சை. (கஎ)

சலமுடையசலந்தான்றனுடறடிந்தல்லாழி
நலமுடையநாரணற்கன்றருளிபவாறென்னேம
நலமுடையநாரணன்றனயனமிடந்தானடிக்கீ
ழலாகவிடவாழியருளினன்காண்சாழலோ.

(ப-ரை.) சலம் உடைய - தனியாக் கோபத்தை புடைய, சலந்தான் - சலந்தானது, உடல் - தேகத்தை, தடிந்த - கொய்த, எல் ஆழி - பெருமையுடைய சக்கரப்படையை, நலம் உடைய நாரணற்கு - நன்மைபுடைய ஸ்ரீமத் நாராயணனுக்கு, அன்று - அக்காலத்தில், அருளிய ஆறு - கிருபைசெய்த விதம், என்னே - ஏதுக்கட?

(ஊ-பெ-உ-ம்) நலம் உடைய நாரணன் - நன்மையை புடைய ஸ்ரீமத் நாராயணன், தன் நயநம் இடந்து - தனது திருக்கண்ணத்தோண்டி, அன் அடி கீழ் - சிவபெருமானது திருவடியின்கீழ், அலர் ஆக - மலாக, இட - வைக்க, ஆழி - சக்கரப்படையை, அருளினன் - (உள்ளம் குளிர்த்து) கிருபை செய்து கொடுத்தான், சாழலோ—, எ - று.

(வி-ரை.) சலந்தான் - ஓர் அசுரன்.

(கஅ)

அம்பரமாபுள்ளித்தோலாலமாரமுத
மெப்பெருபரனுண்டசதுரனக்கறியவியம்பேபு
யெம்பெருமானே தடுத்தக்கேதமுதசெய்திடினுந்
தம்பெருமாதானறியாத்தன்மையன்காண்சாழலோ.

(ப-ரை.) புள்ளிதோல் - புள்ளியமைந்த புவித்தோலை, அம்பரம் ஆம் - உடுக்க ஆடையாகும், ஆலாலம் - ஆலகாலவிடத்தை, எம்பெருமான் - எம் பெருமானானவன், ஆ அமுதம் உண்ட சதுர் - (அதை) அரிய அமிர்தமாக உட்கொண்ட சூதை, என்ரு - எந்தனுக்கு, அறிப - விசைமாய்த் தெரியும் படி, இயம்பேபு - சொல்வாயே?

(ஊ-பெ-உ-ம்) எம் பெருமான் - என் இறைவனாகிய சிவபெருமான், ஏது உடுத்து - எதனைத்தரித்து, ஏது அமுது செய்திடினும் - எதனை அமுதாகப் புசித்தாலும், தனபெருமை - தனது பெருமையை, தான் அறியாத் தன்மையன் - தானே அறியாததன்மையை புடையவன், சாழலோ—, எ - று.

(வி-ரை) புள்ளி - பொறி. புள்ளித்தோல் என்றது புவித்தோலை. மான் தோல் எனினுமாம்.

(கக)

அருந்தவருக்காலின்கீழறமுதலாநான்கு
மிருந்தவருக்கருமதுவெனக்கறியவியம்பேபு
யருந்தவருக்கறமுதன்கன்றருளிச்செய்திலனேந்
றிருந்தவருக்குலகியற்கைதெரியாகாண்சாழலோ.

(ப-ரை.) அருந்தவருக்கு - அருமையான தவத்திண்புடையவாகிய சிவனாகியவர்க்கு, ஆலின் கீழ் இருந்து - ஆலமரத்தடியில் வீற்றிருந்து, அறம் பூர்த்தி ஆம் - தருமமுதலாகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களையும், அவருக்கு - அந்நீர்வர்களுக்கு, அருளுமது - போதித்த அவ்வகையினை, என்ரு - அறிப - விசைமாய்த் தெரியும்படி, இயம்பேபு - சொல்வோம்.

(ஊ-பெ-உ-ம்.) அருத்தவருக்கு - அரியதாகிய தவத்திணையுடையார்க்கு, அறம்முதல்களாங்கு - தருமமுதலாகிய நான்கு பொருள்களையும், அன்று - அக் காலத்தில், அருளிச்செய்திலனேல் - அருளிச்செய்யாவிடின, திருந்து - திருக்கிய, அவருக்கு - அந்நால்வருக்கு, உலகு இயற்கை - உலகநடைக்கைகள், தெரியா - தெரியப்படமாட்டா, சாழலோ—, எ - று.

(வி - னா.) தவர் - தவத்திணையுடையவர். அறமுதலா நான்கு - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன. உலகியற்கை - லோகாசாரவழக்கம். (உ-0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமடம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவல்லி.

—————

மாயாவிசயரீக்குதல்.

காலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

—————

திருச்சிற்றம்பலம்.

இணையார்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தலுமே
துணையானசுற்றங்கள் தத்தையுந்துறந்தொழிந்தே
ணையார்புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
புணையாளன்சேர்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப-ஊ.) இணை ஆர் திருவடி - தனக்குத்தானே ஒப்பாயிருக்கிற அழகிய பாதத்தை, என் தலைமேல் - என் சிரசினமீது, வைத்தலும் - பொருத்த வைத்தலும், துணை ஆன - உதவியாகிய, சுத்தங்கள் அத்தனையும் - எல்லா உறவினரையும், துறந்து - அவர்களைவிட்டு, ஒழிந்தேன்-விலகினேன், அணை ஆர் புனம் - அணைகட்டிய நீர் குழந்த, தில்லை அம்பலத்தே - தில்லையம்பலத்தின்மீது, ஆடுகின்ற - திருநாடனம் செய்கின்ற, புணையாளன் - (பிறவிக் கடலாத்) தவிர்ப்பதற்குத் தோணியைப்போல்பவனது, சேர்பாடி - சிறப்பைப்பாடி, பூவல்லி - அல்விப்பூவை, கொய்யாமோ - கொய்துமோ—, எ - று.

(க-ரை.) சிவபெருமான் தன் அழகிய பாதங்கள் இரண்டையும் என்சொ
மீது வைத்தலால் யான் பற்றில்லாதவ னானேன், ஆதலால் அவனது பெரு
மையைப் பாரிப் பூவல்லிகொய்யாமோ, என்பது.

(வி - ரை.) இது அல்லிமலர் கொய்யாநின்ற பெண்களை நோக்கிச்செய்
பது. இணை ஆர் திருவடி - இரண்டு திருவடி யெனினும் அமைபும். புனை -
மரக்கலம். (உ)

எந்தையெந்தாய் சுற்றமற்றுமெல்லாமென்னுந் தைய
பந்தமறுத்தென்னையாண்டுகொண்டபாண்டிப்பிரா
னந்தவிடைமருதிலானந்தத்தேனிருந்த
பொந்தைப்பரவிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - ரை.) எந்தை - எமது பிதா, எம் தாய் - எமதுதாய், சுற்றம் - எமது
உறவினர், மற்றும் எல்லாம் - மற்றும்முள்ள எல்லாமு, என்னுடைய பந்தம் -
என்பிறவித்தனையை, அறுத்து - வேரறக்களைந்து, என்னை - அடியேனை,
ஆண்டுகொண்ட - அறிமை கொண்டாண்டருளின, பாண்டிப்பிரான் - பாண்
டிப்பிரானே, அந்தம் - அழகுபொருந்திய, இடைமருதில் - திருவிடைமருது
ரென்னும் ஷேத்திரத்தின் கண்ணே, ஆனந்தத்தேன் இருந்த - பரமான்
ந்தத்தேனிருந்த, பொந்தை - பொந்தைபோலபவனாகிய சிவபெருமானே, பரவி -
போற்றிசெய்து, யாம் பூவல்லிகொய்யாமோ - யாம் அல்லிப்பூவைக்கொய்து
மோ—, எ - று.

(க - ரை.) எமக்குத் தாய்தந்தை முதலிய எல்லாம், என்பிறவித்தனையை
யறுத்தப் பாண்டிப்பிரானே யாதலால், திருவிடைமருதுரிற்சென்று அவனை
உள்ளன்போடு துதித்துப் பூவல்லிக்கொய்துமோ என்பது.

(வி - ரை.) எந்தை - எந்தந்தை யென்பதன் மருஉ. எந்தாய் என்பதும்
அதுபோல எந்தாய் என்பதன் மருஉ. (உ)

நாயிற்கடைப்பட்டநம்மையுமோர்பொருட்படுத்தத்
தாயிற்பெரிதூந்தயாவுடையதம்பெருமான்
மாயப்பிறப்புறுத்தாண்டானென்வல்லினைவின்
வாயிற்பொடியட்டிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - ரை.) நாயின் - நாயினும், கடைப்பட்ட - கடைபான, எம்மையும் -
எம்மையும், ஓர் பொருள் படுத்து - ஒருபொருளாகி, தாயிற்பெருதம் - மாதா
வினுஞ்சிறந்த, தயாவுடைய - இரக்கமுடைய, தம்பெருமான்-தம்பிரான், மாயப்
பிறப்பு அறுத்து - மாயப் பிறவித் தனையைக் களைத்து, ஆண்டான் - அறிமை
கொண்டாண்டருளினான், (ஆதலால்) என்வல்லினைவின் வாயின் - எனது கொ
டிய நினைவினது வாயில், பொடி அட்டி - புழுதியைப்போட்டு, பூவல்லிகொ
ய்யாமோ - அல்லிப்பூவைக் கொய்துமோ—, எ - று.

(க - ரா.) காயினுக்கடையேனுகிய எம்மையும் ஓர் பொருளாக்கித் தாயினுங் கிருப்பசெய்த சிவபெருமான், எமது பிறப்பை நீக்கினன். ஆதலால் எனது கொடிய வினையின் வாயில் மண்ணை வெட்டிப்போட்டுப் பூவல்லிகொய்துமோ.

(வி - ரா.) தயா என்னும் வடமொழி திரியாது நின்றது. (ங)

பண்பட்டதில்லைப்பதிக்கரசைப்பரவாதே
பெண்பட்டதக்கனருக்கனெச்சனிந்துவனல்
விண்பட்டபூதப்படைவீரபத்திரரார்
புண்பட்டவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - ரா.) பண்பட்ட-பெருமை தங்கிய, தில்லைப்பதிக்கு அரசை-தில்லை யம்பலப்பதிக்கு அரசுகுறிய சிவபெருமானே, பரவாதே-துதிசெய்யாமல், எண்பட்ட - மதிப்பமைந்த, தக்கன் - சக்கனும், அருக்கன் - இரவியும், எச்சன் - யாககர்த்தாவும், இந்து - சந்திரனும், அனல்-அக்கினிதேவனும். விண்பட்ட - ஆகாயத்தையளாவிய, பூதப்படை - பூதப்படைகளையுடைய, வீரபத்திரரால் - வீரபத்திரரால், புண்பட்ட ஆறுபாடி-காயப்பட்ட விபரத்தைச்சொல்லி, பூவல்லிகொய்யாமோ - அல்லிப்பூவைக் கொய்துமோ—, எ - று.

(க - ரா.) சிவபெருமானே தக்கன் முதலியனோர் போற்றிசெய்யாமை யால், வீரப்பிரதாபத்தைப் பெற்ற வீரபத்திரரால் மதிப்பிழந்த வரலாற்றைப் பாடிப் பூவல்லிகொய்துமோ என்பது.

(வி - ரா.) எண் - மதிப்பு. (ச)

தேனுகொன்றைசடைக்கணிந்தசிவபெருமா
னாடிநாடிவந்துள்புகுந்தானுலகர்முன்னே
நானாடியாடிநின்றோலமிடநடம்பயிலும்
வானாடர்கோவுக்கேபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - ரா.) தேன் ஆடு - தேன் பொழிகின்ற, கொன்றை - கொன்றைப் பூவை, சடைக்கு அணிந்த - சடாபாரத்திற் றரித்த, சிவபெருமான் - (கருணைக்கடலாகிய) சிவபெருமானானவன், ஊன் நாடி - மானாடி தேசமெடுத்து, நாடிவந்து - (அன்பின் மிகுதியால்) தேடிவந்து, உலகா முன்னே - உலகத்தில் வாழா மின்றி மாநிலர்க் கெதிரில், உன் புகுந்தான் - என் மனத்தினிடத்தே புகுந்தான், நான் நாடி ஆடி - நான் (அப்பரமசிவனைத்) தேடி ஆடி, மின்று ஒலம் இட - (தனியே) மின்று முறையிட, நடம்பயிலும் - திருடோஞ் செய்கின்ற, வான் நாடர் - விண்ணுலகத்தார்க்கு, கோவுக்கே - தலைவனாகிய சிவபெருமான் பொருட்டாகவே, பூவல்லி கொய்யாமோ—, எ - று.

(க - ரா.) தேவர்கட்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமான் பூலோகத்தார்க்கெதிரே மனித குருவெடுத்து வந்து என்மனத்திற் புகுந்தான், அவன் மீமித்தம் பூவல்லிக் கொய்துமோ, என்பது.

(வி - னா.) கொன்றை முதலாகுபெயர். ஊன் திரோசம், பரிணம் - செய்தல்.

(10)

எரிமூன்றுதேவர்க்கிரங்கியருள்செய்தருளிச்
சொமூன்றறத்தன்றிருப்புருவநெரித்தருளி
புருமூன்றுமாகியுணர்வரிதாமொருவனுமே
புரமூன்றெரித்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) எரி - அக்கினிபோல் எரிகின்ற, மூன்று தேவர்க்கு - திரி மூர்த்திகளுக்கும், இரங்கி - மனமிரங்கி, அருள் செய்து - கிருபைசெய்து, மூன்று சொம் அற - தலைகள் மூன்றும் அற்று விழும்படி, தன் - தனது, திருப் புருவம் - அழகிய புருவம், நெரித்தருளி - நெரிக்கின அளவில், உரு மூன் றும் ஆகி-அம்மூன்று உருவமும் தானேயாகி, உணர்வு அரிது ஆம் - தெரிந்த கொள்வதர்க்கு அரிதாகிய, ஒருவனுமே - ஒருவனே, புரம் மூன்று எரித்த ஆறு - திரிபுரங்களையும் எரிந்து விழச் செய்த அற்புதத்தைப்பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ—, ஏ - று.

(ச - னா.) முச்சுட்டர்களுக்கு மிரங்கி மூன்று சொசுளும் அற்றாவிழ்த் திருப்புருவம் நெரித்து மூன்றுருவாகி யாரு மரியாவண்ணம் கிற்கின்ற செ பெருமான் திரிபுரத்தை நீருக்கிய ஆற்றலைப் பாடிப் பூவல்லிக்கொய்துமோ, என்பது.

(வி - னா.) புரம் - முப்புரம்.

(11)

வணங்கத்தலைவைத்துவார்கழல்வாய்வாழ்த்தவைத்
திணங்கத்தன்சேரடியார்கூட்டமும்வைத்தெம்பெருமா
னணங்கொடணத்திலையம்பலத்தேயாடுகின்ற
குணங்கூர்ப்பாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) வார் - லீண்ட, கழல் - திருவடிபை, வணங்க - வணக்கஞ் செய்தற்கு, தலைவைத்து - சரசையமைத்து, வாழ்த்த - போற்றிசெய்தற்கு, வாய்வைத்து - வாயை அமைத்து, இணங்க - சேர்த்தற்கு, தன் சேர் அடியார் - தன் பெருமையுள்ள அடியவர்கள், கூட்டமும் வைத்து - உட்பட்டதையும் சேர்த்து, எம்பெருமான் - எமது பெருமானானவன், அணங்குகோடு - தெய்வத்தன்மையோடு, அணி-அழகு பொருத்திய, தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற - தில்லையம்பலத்தில் திருநடாஞ் செய்கின்ற, குணம் - பெருமதிருணத்தை, கூர்ப்பாடி - அன்பின் மிகுதியாற்பாடி, நாம் - யாம், பூவல்லிகொய்யாமோ, —, ஏ - று.

(ச - னா.) தன்னை வணக்கஞ்செய்யத் தலையையும், வாழ்த்த வணங்கும், அடியார் கூட்டத்தைச் சேர்த்தன்மையையும் எனக்கமைத்ததினால், அம்பலத் தில் ஆடுகின்ற செபெருமானது பெருங்குணத்தைப்பாடி நாம் பூவல்லிக்கொய்துமோ, என்பது.

(வி - ரை.) அணங்கு - தேவர்களாடுங்குத்து எனினுமாம். அணி - பெருமை, கூர் - மிகுதி. (எ)

நெறிசெய்தருளித்தன்சீரடியார்பொன்னடிக்கே
குறிசெய்துகொண்டென்னைபாண்டிராண்குணம்பரவி
முறிசெய்துநம்மைமுழுதுடற்றும்பழவினையைக்
கிறிசெய்தவாபாடிப் பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - ரை.) நெறி-நன்மார்க்கத்தை, செய்தருளி-செவ்வைப்படுத்தி, தன் - தன்னுடைய, சீர் - அருமை தங்கிய, அடியார் - தொண்டர்களுடைய, பொன் அடிக்கே - பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற திருப்பாதத்திற்கே, குறிசெய்து கொண்டு - இலக்காக்கிக்கொண்டு, என்னை - அடியேனை, ஆண்டு அருளின - ஆட்கொண்டு கிருபைசெய்த, பிரான் - சிவபிரானது, குணம் - பெருங் குணத்தை, பரவி - போற்றி, நம்மை - அடியேனை, முறிசெய்து - அடிமையாக்கி, முழுது - முற்றும், உடற்றும் - வருத்துகின்ற, பழவினையை - தொன்மையாகிய வினையை, கிறிசெய்த - இல்லையாக்கின, ஆறுபாடி - விதத்தைசொல்லி, பூவல்லி கொய்யாமோ—, எ - று.

(க - ரை.) நன்னெறியைக்காட்டி தன்னடியார் திருவடிக்கென்னை அடுமைப்படுத்தி ஆண்டருளின எம்பெருமானது பெருங்குணத்தைப் புகழ்ந்து என் பழவினையைக் கிருபைசெய்து ஒழித்தவிதத்தைப்பாடி பூவல்லிக்கொய்துமோ, என்பது.

(வி - ரை.) நெறி - நல்வழி, குணம் - தயாகுணம், முறி - அடுமை, உடற்றல் - வருத்தல், கிறி - பொய். (அ)

பன்னாப்பரவிப்பணிசெய்யப்பாதரல
ரென்னுகந்துன்னவைத்தபெரியோனெழிற்குடராய்க்
கன்னொரித்தென்னையாண்டுகொண்டான் கழலினைகள்
பொன்னுனவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - ரை.) பல்நான் - பலதினமும், பரவி-போற்றிசெய்து, பணிசெய்ய - பணிவிடைசெய்ய, பாதம் மலர் - நாமரை ஒற்ற (தன்) திருப்பாதத்தை, என் ஆகம்-என் உள்ளத்தில், தன்னவைத்த-புதைய வைத்தருளின, பெரியோன் - அளவிற்கெட்டாத பெரியோன், எழில் - அழகையுடைய, சுடர் ஆய்-அக்கினி சோதி உருவாகி, கல் நார் - கல்லில் நாரை, உரித்து - உரித்து, என்னை - அடியேனை, ஆண்டுகொண்டான் - தொண்டனென்று ஆட்கொண்டருளினவன், கழல் இணைகள் - (இரண்டு) திருப்பாதங்கள், பொன் ஆன-பொன்னைப்போல் அருமையான, ஆறுபாடி - விதத்தைப்பாடி, பூவல்லிகொய்யாமோ—, எ - று.

(க - ரை.) எந்நாளும் போற்றிப் பணிசெய்யத் தன் திருவடி அடியேன் மனத்திற்பொருந்த அழுத்திவைத்து, கல்லிப்போன்ற மனதைக்கரைத்து

என்னை ஆட்கொண்டருளின பெருங்கருணைக்கடவாகிய சிவபெருமானது திருவடி பொன்னானவற்றைப்பாடி, பூவல்லிக் கொத்துமோ, என்பது.

(வி - ரை.) ஆகம் - மாப்பு. இது இடவாகுபெயராய் மனத்தை புணர்த்திற்று. ஆனவாறு என்பது ஆனவா என நறுதொகுத்ததென்றறியவும். (க)

பேராசையாமிர்த்தப்பிண்டமறப்பெருந்துறையான்

சீரார் திருவடியென்றலைமேல்வைத்தபிரான்

காரார்கடனஞ்சையுண்டுகந்தகாபாலி

பேரார்புரம்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - ரை.) பெருந்துறையான் - பெருமை தங்கிய திருப்பெருந்துறையென்னும் திவ்ய ஷேத்திரத்தையுடையவன், பேர் ஆசை ஆம் - அநிக ஆசை உண்டாதற் கிடமாகிய, இந்த பிண்டம் அற - இந்த ஊனோடுகூடி வாழும் வாழ்வு தொலையும் வண்ணம், சீர் ஆர் - மகிமைபொருந்திய, திருவடி - தன் திருவடியை, என் தலைமேல் வைத்த - அடியேன் முடியின்மீது வைத்த, பிரான் - தயாள குணமுள்ளவன், கார் ஆர் - கரு நிறமுள்ள, கடல் கஞ்சை - திருப்பாற் கடலினின்றும் உண்டாகிய விக்ஷத்தை, உண்டு உகந்த - [தாம்] உட்கொண்டு ஆரந்தித்த, காபாலி - கபாலத்தைக் கரத்திலேந்திய சிவபெருமான், [அவனது] பேர் ஆர் - உயர்த்தத்துக்கு இலக்காயிருந்த, புரம் - திரிபுரங்களின் மதில்களைக் குறித்தது, பாடி - வாயாறத் துதித்து, பூவல்லிகொய்யாமோ - , எ - று.

(க - ரை.) இப்பிறவி நீங்கும் வண்ணம் என் முடியீது தந்தானைவைத்தருளின ஸ்ரீவதயாபர மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் திரிபுரங்களுக்குச்செய்த அர்ப்புதத்தைக் குறித்துப் பாடிப் பூவல்லிக்கொய்துமோ, என்பது.

(வி - ரை.) காரார் எனனும் விசேடம் நஞ்சுக்குக்கொன்சு. காபாலி - கபாலத்தைக் கரத்தில் தாங்கின பரமசிவன். (கௌ)

பாலுமமுதமுந்தேனுடனும்பராபரமாய்க்

கோலங்குளிர்த்துள்ளங்கொண்டபிரான்குராகழல்கண்

ஞாலம்பரவுவார் நன்னெறியாமநெறியே

போலும்புகழ்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - ரை.) தேனுடன் - தேனுடன், பாலும் அமுதமும் ஆம் - பாலும் அமிர்தமும்போன்ற, பராபரமாய் - [பாவராலும் காணப்படாத] பராபரவந்துவாகி, கோலம் குளிர்த்து - திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி வந்து, உண்மை கொண்ட - [அடியேன்] மனத்தைக்கிரகித்த, பிரான் - [யாவரிடத்திலும்] உயகாரகுணமுள்ளவனாகிய சிவபெருமானது, குரை - சபிக்கின்ற, கழல்கண் - வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளை, ஞாலம்-புலோகத்தின் கண்ணே, பரவுவர் - போற்றிசெய்பவர்களுடைய, கல்நெறி ஆம்-என்மார்ச்சுவழியாகிய, அந்நெறியே

போலும் - அந் தன் மார்க்கத்தையே போல்கின்ற, புகழ் பாடி - புகழினைப் பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ—, ஏ - று.

(க - னா.) பால்தேன் முதலியவைக் கலந்ததுபோல மதிரித்து என் மனதைக் கொள்ளுகொண்ட சிவபெருமானது புகழைப்பாடிபூவல்லிக்கொய்து மோ—, என்பது.

(வி - னா.) குரைத்தல் - சத்தித்தல். கோலங்குளிர்ந்து என்றது கட்டுவனியலுதலாக் குறித்தது. (கக)

வானவன்மாலயன்மற்றுமுள்ளதேவர்கட்கும்
கோனவனாய்நின்றகூடலிலாக்குணக்குறியோ
னானநெடுங்கடலாலாலமதுசெய்யப்
போனகமானவாபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) வானவன் - தேவேந்திரன், மா.., விட்டுணு, அயன் - பிரம தேவன், மற்றும் உள்ள தேவர்கட்கும் - இதர தேவர்கட்கும், கோனவனாய் நின்று - அரசனாய் நின்று, கூடல் இல்லா - கூடதலில்லாத, குணக்குறியோன் - குணக்குறிகளை யுடையவன், நெடுங்கடல் ஆன - நெடிய கடலிலுண்டான, ஆலாலம் - ஆலகால விஷத்தை, அமுது செய்ய - பருக, [அது] போனகம் ஆன ஆறு - உணவாகக்கொண்ட விதத்தைக் குறித்து, பூவல்லிகொய்யாமோ—, ஏ - று.

(க - னா.) இத்திராதிய தேவர்கட்கு இறைவனாகிய சிவபெருமான் விஷத்தை உண்டவராலாற்றைக் குறித்து, பூவல்லிக்கொய்துமோ, என்பது.

(வி - னா.) கோ என்பது னகரச்சாரியைப் பெற்றுக் கோன் என நின்றது. போனகம் - உணவு. (கஉ)

அன்றலநீழற்கீழுருமறைகடானருளி
நன்றகவானவர்பாமுனிவர்நாடோறு
நின்றாவேத்துநிறைகழலோன்புனைகொன்றைப்
பொன்றாதுபாடிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) அன்று - அந்நாளில், ஆல நீழற்கீழ் - ஆலமரத்தின் நிழலி லிருந்து, அருமறைகள் அருளி - அருமையாகிய வேதப்பொருள்களை அருளிச் செய்து, நன்றாக - சண்மையாக, வானவர் - தேவர்களும், மாமுனிவர் - மகிமை பெற்ற தவமுனிவரும், நான் தோறும் நின்று - தினந்தோறும் நின்று, ஆர ஏத்தும் - சிரப்பத்துதிக்கின்ற, நிறை கழலோன் - [துதித்தற்குரிய குணங் கள்] நிறைந்த திருவடிவைய யுடையவனாகிய சிவபெருமான், புனை - தரிக்கின்ற, கொன்றை - கொன்றைப் பூவை, பொன்றாது பாடி - குறையாமற் படித்து, நாம் - யாம், பூவல்லி கொய்யாமோ—, ஏ - று.

(க - ரை.) அந்நாளில் நாவ்வர்க்கும் ஆலிந்தேறிருந்து அநமுரைத்து, முனிவர் முதலியோரால் புகழப்பட்ட திருவடியையுடைய செவெருமானது கொன்றைமலைபு புகழ்ந்து பூவல்லிக்கொய்தமோ, என்பது.

(வி - ரை.) பொன் தாது எனப்பிரித்துப் பொன்போனும் மலர்த்தம் என்றுரைத்தலுமாம். (௧௨)

படமாகவென்னுள்ளே தன்னிணைப்போ தவையளித்திங்
கிடமாகக்கொண்டிருந்தேகம்பபேயபிரான்
றடமார்மதிற்றில்லையம்பலமேதானிடமா
நடமாடுமோபாடிப்பூவல்லிக்கொய்யாமோ.

(ப - ரை.) என் உள்ளே - என்மதி.சிடத்தே, படம் - ஆக - படம்போன்ற, தன் - தனது, இணைப்போது அவை - தாமரைமலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளை, அளித்து - இருபைசெடுத்து கொடுத்து, இங்கு-இத்தலத்தையே, இடம் - ஆகக்கொண்டு-வாசத்தலமாகக்கொண்டு, இருந்து-எழுந்தருளி இருந்து, ஏகம்பம்மேவிய-திருவேகம்பத்திலும் உறைகின்ற, பிரான் - சிவபிரான், தடம் - ஆர் மதில் - பெருமைசங்கிய மதில்களா சூழ்த்த, தில்லை அம்பலத்தே - தில்லையம்பலமென்னும் சிதம்பரத்தின் கண்ணே, நடம் - ஆடும் - திருநடைஞ்செய்யப் புகாக்கியின், ஆறுபாடி-வித்ததைப் புகழ்ந்து, பூவல்லிக்கொய்யாமோ—, ஏ - று.

(க - ரை.) என் மனத்தில் யாவராலும் காணாதற்கரிதாகிய தன் தில்லிய பொற்பாதங்களைப் படம்போலமைத்து இடங்கொண்டு, ஸ்ரீகாஞ்சிமாநகரத்தில் திருக்கோலங்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான், தில்லைச்சிதம்பரத்தை யிருப்பிடமாக்கி நடனமாகும் அற்புதக்காக்கியைப்பாடி பூவல்லிக்கொய்தமோ, என்பது.

(வி - ரை.) படம் - சித்திரம். ஏகம்பம்-ஸ்ரீகாஞ்சிப்பதி எனினுமாம். (1)

அங்கியருக்கணிராவணனந்தகன்குத்தன்
செங்கணரியயனிந்திரனுஞ்சந்திரனும்
பங்கமிறக்கனுமெச்சனுந்தம்பரிசழியப்
பொங்கியசீர்பாடிநாம்பூவல்லிக்கொய்யாமோ.

(ப - ரை.) அங்கி-அக்கினிதேவனும், அருக்கன்-சூரியன், இராவணன் - இலங்கைக்கதிபனாகிய இராவணனும், அந்தகன் - உற்றன்-உயிரை நீக்கி உடலை அழிப்பவனாகிய இயமனும், செங்கண் அரி-செவத்தாமரைப்போன்ற தேந்திரரங்களை உடைய விட்டுணும், அயன் - பிரமதேவனும், இத்திரனும் - தேவேந்திரனும், சந்திரனும் - சந்திரனும், பங்கம் இல் - தக்கனும் - பங்கமிக்கனாத நபர்களும், எச்சனும் - எச்சனும், தம்பரிச அழிய - தத்தமது எண்ணங்களை அழியும் வண்ணம், பொங்கிய - [மிசக்] கோபித்த, சீர் - பெருமையைப் பாராடி, போற்றிசெய்து பூவல்லி கொய்யாமோ—, ஏ - று.

(க - ரா.) அக்கினிதேவன் முதலாயினோர் பெருமை கெடும் வண்ணம் கோவித்த சிறப்பாபடி பூவல்லிக்கொய்துமோ, என்பது.

(வி - ரா.) அங்கி - அக்ரி என்னும் வடமொழிச்சிறப்பு. கூற்றன் - உடலின் உயிர்களைப் பிரிப்பவன். (கடு)

திண்போர்விடையான்சிவபுரத்தார்போரேறு
மண்பான்மதுரையிற்பிட்டமுதுசெய்தருளித்
தண்டாலேபாண்டியன்றன்னைப்பணிகொண்ட
புண்பாடல்பாடிநாம்பூவல்லிக்கொய்யாமோ.

(ப - ரா.) திண் - பலம்பொருந்திய, போர் - புத்தத்தொழிலுடைய, விடையான் - இரவுபவாகனத்தைபுடையவன், சிவபுரத்தார்-சிவபுரத்தாருக்கு, போரேறு - ஆண்டிக்கத்தை யொற்ற சிவபெருமான், மண்பால்-பூலோகத்தில், மதுரையில் - மதுரைப்பதி எனும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தின்கண்ணே, பிட்டி - [வணிகஞ்செய்யும்கிழவியின்] பிட்டினை, அமுதுசெய்தருளி - ஓர்வித விளையாட்டைக்காட்டி அமுதாக உட்கொண்டருளி, தண்டாலே-[பாண்டியன்] பிரம்பாலே, பாண்டியன் - அம்மதுரைக்கரசன், தன்னை பணிகொண்ட - தன்னை வேலைகொண்ட, புண்பாடல்பாடி - புண்ணைக்குறித்த பாடலைப்பாடி, நாம் - நாம், பூவல்லிக்கொய்யாமோ—, எ - று.

(க - ரா.) எவ்வுயிர்களையும் காக்க வல்லவனாகிய சிவபெருமான் உந்தியென்னும் கிழவியினைப்பை யாவருக்கும் வெளிப்படுத்திமித்தம், பாண்டியன் பிரம்படி யேற்ற அற்புதத்தைக் குறித்துப் பாடி பூவல்லிக்கொய்துமோ, என்பது.

(வி - ரா.) ஏறு சிறந்தவன் என்னும் பொருளது. தண்டு இங்கு பிரம்புக்காயிற்று. (கசு)

முன்னாயமாலயனும்வானவருந்தானவரும்
பொன்னாத்திருவடிதரிமறியார்போற்றுவதே
யென்குமுன்புகுந்தாண்டுகொண்டானிலங்கணியாம்
பன்குமப்பாடிநாம்பூவல்லிக்கொய்யாமோ.

(ப - ரா.) முன் ஆய - முதன்மையாகிய, மால்-விட்டுணுவும், அயனும்-பிரமனும், வானவரும் - தேவர்களும், தானவரும் - அசுரர்களும், பொன் ஆர்-பொன்னிப்போல் பிரகாசிக்கின்ற, திருவடி - அழகிய திருவடியை, அறியார் - நாம்கள் அறிபாதவராய், போற்றுவதே - துதித்து வணங்குவதே, [அவர்கள் செய்கை அங்குணமாக] என் ஆகம் - என் மனத்தினிடத்தே, உன் புகுத்த - உட்புகுத்த, ஆண்டுகொண்டான் - [என்னை அடிமையாக்கி] ஆண்டு கொண்டவனாகிய சிவபெருமானது, இவங்கு அணி ஆம் - பிரகாசிக்கின்ற

[திரு] ஆபாணமாகிய, பல் ஈசம் - பலவித ஈசங்களையும், பாடி - [ஆடிப்] பாடி, ஈம் - யாம், பூவல்லி கொய்யாமோ—, எ - து.

(க - னா.) மாலயன் முதலியோர்கள் அறியப்படாத திருவடிப்பயன்பு வன், என் மனத்திற் புருந்து என்னை ஆண்டுகொண்டருளினான், [பூங்கயால்] அச் சிவபெருமானது நாகாபரணத்தைப் புழங்குது பூவல்லி கொய்யாமோ—, எ - து.

(வி - னா.) முன் - முன்னுந்தன்மை. முதன்மை. (கஎ)

சீரார்திருவடித்திண்சிலம்புசிலம்பொலிக்கே
யாராதவாசையதாயடியேனகமகிழத்.
தேராரந்தவீதிப்பெருதுறையான்றிருநடஞ்செய்
பேராணந்தம்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) சீர் ஆர் - சிறப்பை யமைந்த, திருவடி - திருவடியில் தரிக்கப் பெற்ற, திண் சிலம்பு - திண்ணிய சிலம்புகள், சிலம்பு - சத்திக்கின்ற, ஒலி க்கே - சத்தத்திற்கே, ஆராத ஆசையதாய் - வெறுக்காத விருப்பங்கொண்டு, அடியேன் அகம் மகிழ - அடியேனது மனம் சந்தோஷிக்க, தேர் ஆர்ந்த வீதி - தேர்கள் நிறைந்த தெருக்களோடு கூடிய, பெரு துறையான் - திருப்பெருத் துறையை யுடையவன், திரு நடம் செய் - திருநடனத்தைச் செய்கிறதாலுண்டாகிய, பேராணந்தம்பாடி - பேரின்பத்தைப்பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ—.

(க - னா.) சிவபெருமான் தன் திருவடிச் சிலம்பொலிக்கே அடியேனது உள்ளங்களிக்கும் வண்ணம் திருநடனஞ் செய்கின்ற பேரின்பவரலாற்றைப் பாடி பூவல்லிக் கொய்யாமோ, என்பது.

(வி - னா.) சிலம்புதல் - ஒலித்தல். (கஅ)

அத்தியுரித்ததுபோர்த்தருளும்பெருந்துறையான்
பித்தவடிவுகொண்டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமாம்
முத்திமுழுமுதலுத்தாகோசமங்கைவள்ளல்
புத்திபுகுந்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) அத்தி உரித்து - (மத) யானையுரித்து, அது போர்த்திரு ளும் - [அத்] தோலப் போர்த்தருளின, பெருந்துறையான் - திருப் பெருத் துறையையுடையவன், பித்த வடிவுகொண்டு - பித்தஞ்சுவல் உருத்தென்கி, இவ்வுலகில் பிள்ளையும் ஆய் - இவ்வுலகத்தில் நொழுந்தையுமாகி, முத்திமுழு முதல் - முத்திக்கு முழுமுதல்வன், உத்தாகோசமங்கை வள்ளல் - திரு உத் தாகோச மங்கையிலெழுந்தருளியவன்வள்ளல், [அவன்] புத்தி புகுந்த ஆத - அவ் புத்தியில் நுழைந்தவிரத்ததைப்பற்றி, பூவல்லி கொய்யாமோ—, எ - து.

(ச - ஐ.) யானத்தோலை புரித்துப் போர்த்துப் பித்தவேடங்கொண்ட உத்தரகோசமங்கை வள்ளலாகிய சிவபெருமான் என் மனத்திற் புருந்த விதத் தைப்பாடி பூவல்லிக்கொய்துமோ, என்பது.

(வி - ஐ.) அத்தி ஹஸ்தி என்னும் வடமொழித்திருபு, “இவ்வுலகிற் பிங்கோயுமாம்” என்றது வாக் கோரினார் சிலர்க்குப் புதல்வன்போல கடித்தமை யைக்குறித்தது. (சக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—o—o—

திருவுந்தியார்.

ஞானவெற்றி.

—o—o—o—

கலித்தாழிசை.

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

வளைந்ததுவிலுவிளைந்ததுபூச

லுளைந்தனமுப்புரமுந்தீபற

வொருங்குடனவெந்தவாறுந்தீபற,

(ப - ஐ.) வில் - தறுர், வளைந்தது - வளைந்தது, பூசல் - போர், விளைந்தது - விளைந்தது, முப்புரம் - திருப்புரங்கன், உளைந்தன - வருந்தின, உந்தீபற—, ஒருங்கு - ஒன்றும், உடன் வெந்த ஆறு - உடனே வெந்த விதத்தைக்குறித்து, உந்தீபற—, எ - து.

(ச - ஐ.) இறைவனது வில்வளைந்தது, போர்விளைந்தது, திருப்புரங்கன் வருந்தின, ஒழுமிக்க வெந்ததைக்குறித்து, உந்தீபற, என்பது.

(வி - ஐ.) உந்தி பறத்தல் - மகளிர் விளையாட்டில் ஒன்று, வில்வளைந்தது என்றதனால் வளைதலின் அருமை தேரறிந்தது என்னை. மலை வில்வாறவால் என்உ. (ச)

நாமபுகண்டிலமேகம்பர்தங்கையி
லோரம்பேழுப்புரமுந்தீபற
வொன்றும்பெருமிகையுந்தீபற.

(ப - னா.) எகம்பர் கையில் - ஸ்ரீ எகாம்பரநாதர் திருக்காத்தில், நாமபுகண்டிலம் - இரண்டு அம்பைச் காண்கிலேம், ஓர் அம்பே - [அவர் திருக்காத்திற் காணப்பட்டது] ஓரம்பே யாம், [அவ்வள மிருக்க] முப்புரம் - முப்புரங்களுள், ஒன்றும் - ஒருபுரம் அழியாதிருந்தால், பெருமிகை - [அது] பெருங்கெடுதியாம், உந்தீபற - எ - று.

(க - னா.) பரமசிவன் திருக்காத்தில் இருந்தது ஓர் பாண்டே ஒழிய இருபாணம் அன்று, [அவ்விதம்] திரிபுரங்களுள் ஒன்றாயினும் பயந்து நின்ற வனவல், உந்தீபற, என்பது.

(வி - னா.) ஒன்றும் - ஒரு அம்பும் எனினும் அமைபும். மிகை - கெடுதி. (உ.)

தச்சுவிடுத்தலுந்தாமடியிட்டது
தச்சுமுறிந்ததென்றுந்தீபற
வழிந்தனமுப்புறமுந்தீபற.

(ப - னா.) தாம் அடியிட்டதும் - [அன்று] தாம் திருவடிவை வைத்தேறதலும், தச்சு விடுத்தலும் - தச்சத்தொழில் விடுத்தலும், அச்ச முறிந்தது என்று - [இரதம்] அச்ச சேதப்பட்ட தென்றும், உந்தீபற - அழிந்தன முப்புரமும் - அம் முப்புரங்கள் நீராயின என்று, உந்தீபற - எ - று.

(க - னா.) பரமசிவன் தன் திருவடிவை வைத்து ஏறதலும், இரதத்தின் அச்சமுறிந்து ஒடிந்த தென்றும், திரிபுரங்கள் எடுத்தன வென்றும் உந்தீபற, என்பது.

(வி - னா.) தச்ச - தச்சன் செய்யும் தொழில். அச்ச - பண்டியன் இருப்பு. (உ.)

உய்யவல்லாரொருமூவரைக்காவல்கொண்
டெய்யவல்லானுக்கேபுந்தீபற
விளமுலைபங்கனென்றுந்தீபற.

(ப - னா.) உய்யவல்லார் - ஜீவிக்க வல்லவாராயி, ஒரு மூவரை - மூன்று அகாரையும், காவல்கொண்டு - சிறையிலிட்டே, எய்ய - அம்பு எய்ய, வல்லானுக்கே - எல்லா மனமையு முடையவனுக்கே, உந்தீபற - இவ்விதம் பங்கள் என்று - இரமைதங்கிய கந்தைந்தைய புடைய பாசத்தினால் பங்கனென்றும், உந்தீபற - எ - று.

(க - னா.) ஜீவிக்கவல்லவாராயி மூன்று அகாரையும் சிறையிலிட்டே, பாணம் பொழிய வல்லவனாயி சிவபெருமானைக் குறித்து, உந்தீபற, என்பது.

(வி - னா.) உய்தல் - உயிர்ப்பித்தல். ஒரு மூவர் என்றது திரிபுரமெறித்த காலத்தில் இறவாமல் தப்பித்தோடிப்போன மூன்று அசுரரை. (ச)

சாடியவேள்விசரிந்திடத்தேவர்க்
ளோடியவாபாடியுந்தீபற
உருத்திரநாதனுக்குந்தீபற.

(ப - னா.) சாடிய - சாடின, வேள்வி - யாகம், சரிந்திட - கெடுக்கவே, தேவர்கள் - தேவர்கள், ஓடி - ஓடின, ஆறு பாடி - விபாத்தைச்செப்பி, உந்தீபற—, உருத்திர நாதனுக்கு - உருத்திரர்களுக்குத் தலைவனாயிருப்பவனுக்கு, உந்தீபற—, ஏ - று.

(க - னா.) யாகம் அழிதலும், தேவர்கள் பயந்து ஓடின உகையைக்குறித்தும், உருத்திரநாதனைக் குறித்தும், உந்தீபற, என்பது.

(வி - னா.) சாடுதல் - அடித்தல். சரிதல் - அழிதல். உருத்திரநாதன் - உருத்திரர்களுக்கரசன். (ங)

ஆவாதிருமாலவிப்பாகங்கொண்டன்று
சாவாதிருந்தானென்றுந்தீபற
சதூர்முகன்றதையென்றுந்தீபற.

(ப - னா.) ஆவா - அச்சோ! திருமால் - விட்டினு, அவி பாகம் கொண்டு - தேவர் உணவில் [தான்] பங்குபெற்றுக்கொண்டு, அன்று - அக்காலத்தில், சாவாது - செற்றுப்போகாமல், இருந்தான் என்று - உயிர்ப்பித்தானென்று, உந்தீபற—, சதூர்முகந்ததை என்று - நான் முகனாகிய பிரமனுக்குப் பிதாவென்று, உந்தீபற—, ஏ - று.

(க - னா.) விட்டினு அன்று அவிர்ப்பாகம் பெற்று உட்கொண்டதினால் இறவாதிருந்ததைக் குறித்து, உந்தீபற, என்பது.

(வி - னா.) ஆவா! வியப்புக்குறிப்பு. அவி - தேவர் உணவு. அவிர்ப்பாகம் - தேவருணவின் கூறு. (ச)

வெய்யவணங்கிவிழுங்கத்திரட்டிய
கையைத்தறித்தானென்றுந்தீபற
கலங்கிற்றுவேள்விபென்றுந்தீபற.

(ப - னா.) வெய்யவன் - துட்டனாகிய, அங்கி - அக்கினிதேவன், விழுங்க - உட்கொள்ளும்படி, திரட்டிய - ஒன்றாகச்சேர்த்த, கையை - கால்களை, தறித்தான் என்று - கொய்தானென்று, உந்தீபற—, வேள்வி - யாகம், கலங்கித்தென்று - கிடைத்தென்று, உந்தீபற—, ஏ - று.

(க - னா.) அக்கினி தேவன் உட்கொள்ளச் சேர்த்தக் கால்களைக் கொய்தானென்றும், ஆப்படிக்கொய்தலும் யாககால கலங்கியது என்றும், உந்தீபற—, என்பது.

(வி - னா.) வெய்யவன் என்பதற்கு வெய்யை பகுதி. (எ)

பார்ப்பதியைப்பகைசாற்றியதக்கனைப்
பார்ப்பதென்னேயேயுத்திபற
பனைமுலைபாகனுக்குத்திபற.

(ப - னா.) பார்ப்பதியை - பார்வதியை, பகை - விரோதத்தை, சாற்
றிய - சொல்லிய, தக்கனை - தக்கனை, பார்ப்பது - கண்ணோட்டமியேறு,
என்னே யடி - ஏதுக்கடி, உத்திபற - பனை முலை - பருந்த செக்கைகளை
புடைய உமாதேவியின், பாகனுக்கு - பங்கனுக்கு, உத்திபற - எ - று.

(க - னா.) உமையவளை பகைத்துப் பேசின தக்கனைக் கண்ணோட்டத்து
செய்வது வெயிரானுக்கு ஒத்த காரியமல்ல என்றும், உத்திபற, என்பது.

(வி - னா.) பார்வதம் - கிரி. பார்வதி - கிரிமகன். இது பார்ப்பதி எனத்
திரித்தது. பகைசாற்றுதலாவது - நிந்தித்தல். (அ)

புரந்தரனாரொருபூங்குயிலாகி
மார்தனிலேறினாருத்திபற
வானவர்கோனென்றேயுத்திபற.

(ப - னா.) புரந்தரனார் - தேவேந்திரனார், ஒரு பூங்குயில் ஆகி - ஒரு
பொலிவாகிய குயிலுருவாகி, மார்தனில் ஏறினார் - மார்தின்மேலேறினார்,
உத்திபற - வானவர் கோன் என்றே - தேவர்கட்காசனென்றே, உத்திபற - எ - று.

(க - னா.) தேவர்கோன் ஓர் குயில் வடிவாய் மார்திலேறினான் என்று,
உத்திபற, என்பது.

(வி - னா.) பூங்குயில் - அழகுபொருந்திய குயில் எனினுமாம். பூ -
அழகு. வானவர் - விண்ணுலகத்துள்ளார். (அ)

வெஞ்சினவேள்வியாத்திரனாந்தலை
துஞ்சினவாபாடியுத்திபற
தொடர்ந்தபிறப்பறவுத்திபற.

(ப - னா.) வெஞ்சினம் - கொடிய கோபத்தினையுடைய, வேள்வி
வியாத்திரனார் - யாக குருவின், தலை துஞ்சின - சொச விழுந்த, ஆறு பாடி -
விபரத்தைச்சொல்லி, உத்திபற - தொடர்ந்த பிறப்பு அற - பின்பற்றும் பிற
வீசை அற்றொழியும்படி பாடி, உத்திபற - எ - று.

(க - னா.) வெவ்விய கோபத்தைபுடைய யாக குருவின், சொச விழுந்த
வியாத்திரனார், கமது பிறவித்தொடர்பு அற்றவிலும்படி பாடி, உத்திபற,
என்பது.

(வி - னா.) வேள்வி வியாத்திரனார் - யாக குரு. துஞ்சினம் - சொச விழுந்த
தொடர்தல் - பற்றுதல்.

ஆட்டின்நலையைவிதிக்குத்தலையாகக்
கூட்டியவாபாடியுந்தீபற
கொங்கைகுலங்கனின் றுந்தீபற.

(ப - ஸா.) ஆட்டின் - மேடத்தின், தலையை - சொத்தை, விதிக்கு தலையாக தக்கனாக்குச் சொமாக, கூட்டிய - சேர்ப்பித்த, ஆறுபாடி - விபரத்தைச் சொல்லி, உந்தீபற—, கொங்கை - தனங்கள், குலங்க-குலங்கும்படி, கின்று - கின்று, உந்தீபற—, எ - று.

(ச - ஸா.) தக்கன் தன் சொழந்த பின், ஆட்டின் சொசைப்பொருத்தின் விதத்தைச்சொல்லி, உந்தீபற, என்பது.

(வி - ஸா.) தக்கனாக்குப் பிதா பிரமணாதால் தக்கனை விதி என்றார். இவன் தலையற்ற வீழ்தலும் அதனை ஒரு பெரும்பூதம் விழுங்கிவிட்டதனால் ஆட்டின் சொசைச் சேர்த்து ஒட்டலாயிற்று. (கக)

உண்ணப்புகுந்தபகனொளித்தோடாமே
கண்ணைப்பறித்தவாறுந்தீபற
கருக்கெடநாமெலாமுந்தீபற.

(ப - ஸா.) உண்ணப்புகுந்த - அவிர்ப்பாகத்தை புண்ணவந்த, பகன் - சூரியனாவன், ஒளித்து - பதுங்கி, ஒடாமே - ஒடாவதை, கண்ணை - [அவனது] சேந்திரத்தை, பறித்த ஆறும் - பிடிங்கின விதத்தைக் குறித்தும், உந்தீபற—, எம் எல்லாம் - எம் யாவரும், கரு கெட பிறப்பு ஒழிய, உந்தீபற—, எ - று.

(ச - ஸா.) அவிர்ப்பாகம் உண்ணவந்த சூரியன் ஒளித்து செல்லாத வதை, அவனது கண்ணைப்பிடிங்கின காரணத்தைப் பற்றியும், கமது பிறப்பு அத்து ஒழியும் பொருட்டும், உந்தீபற, என்பது.

(வி - ஸா.) பகன் - பன்னிரண்டு சூரியருள் ஒருவன். கரு-பிறவி. (கஉ)

நாமகனாசிரம்பிரமன்படச்
சோமன்முகனெரித்துந்தீபற
தொல்லையினகெடவுந்தீபற.

(ப - ஸா.) நாமகன் - சைமகன், நாசிட - மீக்கு அறுபட, பிரமன் - பிரமதேவன், சிரம் அறுபட - தலை அறுபட, சோமன் - சந்திரன், முகன் செரித்த - முகத்தைத் தேய்த்தும், உந்தீபற—, தொல்லை-பழய, வினை கெட-வினையொழிய, உந்தீபற—, எ - று.

(ச - ஸா.) சைமகனின்முகமும் பிரமன் தலையும் அறுபட்ட செய்தி மையும், சந்திரனது முகம் தேய்க்கப்பட்ட சேதியையும் குறித்து, மெதுதொல்லை கெடும்படி, உந்தீபற, என்பது.

(வி - ரை.) நாமகள் - கலைவாணி. நெரித்தல் - தேய்த்தல். (கஉ)

நான்மறையோனும்மகத்தியமான்படப்

போம்வழிதேமொறுந்தீபற

புரந்தரன்வேள்கியிலுந்தீபற.

(ப - ரை.) நான் மறையோனும் - பிரமனும், அகத்து - உள்ளிருக்கும், இயமான்பட - உயிர் அழியவே, வேள்வியில் - [அந்த] யாகத்தில், புரந்தரன் - தேவேந்திரன், போம்வழி - போகும்வழி, தேமொறு - [காண] தேடும் விபரத்தைக் குறித்து, உந்தீபற—, எ - து.

(க - ரை.) பிரமன் உயிர் அழியவே, தேவேந்திரன் யாகத்தை நீக்கி தப்பியோடும் பாதையைத்தேடின விதத்தைக் குறித்து, உந்தீபற, என்பது.

(வி - ரை.) நான்மறை யோனும் என்ற உம்மை உயர்வு நிறப்பு. இயமான் - உயிர். படுதல் - கெடுதல். (கச)

சூரியனாந்தொண்டைவாயினிற்பற்களை

வாரிநெரித்தவாறுந்தீபற

மயங்கிற்றுவேள்கியென்றுந்தீபற,

(ப - ரை.) சூரியனா— சூரியனுடைய, தொண்டை வாயினில் - கோவைக்கனிபோல் அழகினை வாய்ந்த வாயிலுள்ள, பற்களை - தந்தங்களை, வாரி - நெரித்த ஆறும் - வாரி நெரித்த விபரத்தைக் குறித்தும், உந்தீபற—, வேள்வி - யாகசாலை, மயங்கிற்று என்று - கலங்கிற்றென்று, உந்தீபற—, எ - து.

(க - ரை.) சூரியனுடைய வாயின் தந்தங்கள் உதிர்ந்த விதத்தைப் பற்றியும், யாகசாலை கலங்கினதைக் குறித்தும், உந்தீபற, என்பது.

(வி - ரை.) சூரியனார் என்பதில் ஆர் விருதி இறித்தற்கண் வந்தது. நெரித்தல் - தகர்த்தல். (கஊ)

தக்கனாரன்றேதலையிழந்தார்தக்கன்

மக்களைச்சூழநின்றாந்தீபற

மடிந்ததுவேள்கியென்றுந்தீபற.

(ப - ரை.) தக்கனார் - தக்கனாவர், அன்றே - அந்த யாகஞ்செய்தகாலத்திலே, தலை இழந்தார் - சொமிழந்தார், தக்கன் - தக்கனாவன், மக்களை - மக்களோடு, சூழநின்றும் - சூழ்த்துகின்றும், உந்தீபற—, வேள்வி - யாகசாலை, மடிந்தது என்றும் - பாழாகினதென்றும், உந்தீபற—, எ - து.

(க - ரை.) தக்கன் தன் மக்களோடு சூழ்த்திருக்கப்பட்டிருந்தும், தக்கன் யாகமும் அழிந்தது என்று, உந்தீபற, என்பது.

(வி - ரை.) தக்கன் தன் சொமிழத்தையும், யாகசாலை ஆழமானதாய் பார்க்குமிடத்து, மக்களிருந்தும் தக்கனையும் யாகத்தையும் கவனிப்பவர்களை இவர் என்பது தோன்றுகின்றது. (கஎ)

பாலகனார்க்கன்றுபாற்கடலீர்த்திட்ட

கோலச்சுடையற்கேயுந்தீபற

குமரன்றன்றூதக்கேயுந்தீபற.

(வி - னா.) பாலகனார்க்கு - சிறுமுத்தைக்கு, அன்று - உதாக்கனல் எழுந்த அச்சமயத்தில், பாற்கடல் ஈந்திட்ட - திருப்பாற்கடலைக் கிருபை செய்து கொடுத்திட்ட, கோலம் - திருக்கோலத்தைபுடைய, சுடையற்கே - சுடைமுடியையுடைய பரமசிவன் பொருட்டே, உந்தீபற—, குமரன்-குமாரன், தன் தாதைக்கே - தன்பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கே, உந்தீபற—, ஏ - து.

(க - னா.) முர்நாளில் ஒரு குழத்தைக்கு உதாக்கனல் எழுந்த காலத்தில் அன்பு உர்த்து பாற்கடலைக் கொடுத்தவனாகிய பரமசிவனைக்குறித்தும், குமரனது பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கும், உந்தீபற, என்பது.

(வி - னா.) பாலகன் - சிறு குழவி. இவன் கௌதமமூனி புத்திரன். பாற்கடல் ஈந்திட்ட என்றது அப்பாலகன் பசியினால் வருந்தி அழுகாலத்து சிவபெருமான் அவன் பசி தணிய உண்ணும்பொருட்டுத் திருப்பாற்கடலை எவியதைக் குறித்தது. (கௌ)

நல்லமலரின்மேனான்முகனார்க்கு

யொல்லையரிந்ததென்றுந்தீபற

வகிராலரிந்ததென்றுந்தீபற.

(ப - னா.) நல்ல - நன்மையான, மலரின்மேல் - தாமரை புட்பத்தின் மேல் இருக்கின்ற, நான்முகனார்க்கு - பிரமன் தலையானது, ஒல்லை - சேக்கிரத்தில், அரிந்தது என்றும் - கொய்யப்பட்டது என்றும், உந்தீபற—, உகிரால் - விஷில் கசத்தால், அரிந்தது என்று - அரியப்பட்டதென்றும், உந்தீபற—.

(க - னா.) தாமரைமலரை ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமன் சொசை அதி சேக்கிரத்தில் விரலின் கசத்தால் அரியப்பட்டதென்று, உந்தீபற, என்பது.

(வி - னா.) மலர்களுள் சிறந்திருத்தவால் தாமரைமலரை நல்ல மலரென்றார். ஒல்லை - விடைவு. அரிதல் - கொய்தல். உகிர் - கைம். (கஅ)

தேரைகிறுத்திமலைபெடுத்தான்கிர

மீரைந்துமிற்றவாறுந்தீபற

கிருதுமிற்றதென்றுந்தீபற.

(ப - னா.) தேரை - இரத்ததை, கிறுத்தி - கிறுத்திவைத்து, மலை-காலை யங்கிரியை, எடுத்தான் - தாக்கின இராவணேஸ்வரனது, கிரம் ஈர் ஐந்தும் - [அவன்] தலை பத்தும், இற்ற ஆறு - செரிந்த காரணத்தைக் குறித்து, உந்தீபற—, கிருபதம் இற்றது என்றும்-கிருபது புயமும் செரிந்த தென்றும், உந்தீபற—, ஏ - து.

(க - னா.) செல்லா நின்ற இரத்தை நிறத்தி இராவணன் னை
யைத் தூக்க, அவன் பத்து தலைகளும் இருபது தோட்களும் செரிந்த விதத்
தைப் பற்றி, உர்தீபற, என்பது.

(வி - னா.) எடுத்தல் - தூக்குதல். சிரம் ஈரைந்து என்றமையால் அதற்
கொக்க இருபதும் என்றது தோட்கள் இருபதையையும் குறித்தது எனக்
கொள்க. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தோனோக்கம்.

பிரபஞ்ச சுந்தி.

[பிரபஞ்ச சுந்தி என்பது ஆன்மாக்களைச் சுத்திகரித்தல்.]

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தாரும்பொய்கைப்புனலிதுவேயெனக்கருதிப்
பேய்த்தேர்முகக்குறும்பேதைகுணமாகாமே
நீர்த்தாய்திகழ்தில்லையம்பலத்தேதிருநடஞ்செய்
கூத்தவுன்சேவடிசூடும்வண்ணந்தோனோக்கம்.

(ப - னா.) பூத்து ஆரும்-பலவித புட்பங்களைப் பூத்து நிரம்பி இருக்கிற,
பொய்கைப்புனல் - தடாகநீர், இதுவே - இதுதான், எனக்கருதி - என்ற
எண்ணி, பேய்த்தேர் - கானல்நீரை, முகக்குறும் - மொன்னத் தொடங்கு
கின்ற, பேதைகுணம் ஆகாமே-பேதைமைகுணம் எனக்கு உண்டாகாமல், நீர்த்
தாய் - [அறியாத் தன்மையை] விலக்கினாய், திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, தில்லை
அம்பலத்தே - திருச்சிற்றம்பலத்தின் கண்ணே, திருநடம் செய் - திருக்கத்
துச் செய்கின்ற, கூத்தா - கூத்தை புடையவனே, உன் சேவடி - உன் அருமை
தம்பிப திருத்தாயா, உனம் வண்ணம் - சேரும் விதம், தோனோக்கம் - உறு.

(க - னா.) கானல் நீரைத் தடாகநீரென எண்ணி அறிவைப் பாஷம்
பண்ண நிறுக்கிற பேதையுடையோ லாகாமல் என் அறியாத் தன்மையை விலக்

வினை, ஆதலால், திருச்சிறம்பலத்தின் கண்ணே ஆர்த்தக் கூத்தாடுகின்ற பரம் பொருளை! உன் திருவடியை யடையும் விதத்தைப்பற்றி யாம் தோளேணக்க மாடுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) பொய்கை - தடாகம், பேய்த்தேர் - காணநீர், தோளேணக் கம் - மக்களின் வினையாட்டி லொன்று. (க)

என்றும்பிறந்திறத்தாழாமோரண்டு சொண்டான்
கன்றூலிளவெறிந்தான் பிரமண்காண்பரிய
குன்றாதசீர்த்தில்லை மால்வன்குணம்பாவித்
துன்றோகுழலினீர்தோளேணக்கமாடாமோ.

(ப - ரை.) என்றும் - எந்நாளும், பிறந்து இறந்து - பிறப்பு இறப்பும், ஆழாமே - [அப்] பிறவிக்கடலில் உழன்று அழுந்தாமல், ஆண்டுகொண்டான் - [என்னை அடுமையாக] ஆண்டுகொண்டவனும், கன்றூல் - கன்றைக்கொண்டு, விளவு எறிந்தான் - விளங்குகின்ற எறிந்த திருமாலும், பிரமண பிரமதேவனும், காண்பரிய - [என்பவர்கள்] காணுதற் கருமடாகிய, குன்றாதசீர் - குறைபடாத சிறப்பு வாய்ந்த, தில்லை யம்பலவன் - தில்லை யம்பலத்தை யுடையவனாகிய சிவபெருமானது, குணம்பாவி - அருமை குணத்தைத் துதித்து, துன்று ஆர் - கெருக்கம் பொருந்திய, குழலினீர் - கூந்தலை யுடையீர், தோளேணக்க மாடாமோ - , எ - று.

(க - ரை.) என்னைப் பிறவிக்கடலில் ஆழாமல் எந்நாளும் ஆண்டுகொண்டவனும், அரிபிரமாதிகள் காணுணைவனுமாகிய தில்லை யம்பலவனது மங்கள குணங்களைப் புகழ்ந்து தோளேணக்க மாடுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) பிறத்திறத்தாழாமே என்றமையால் பிறப்பினை ஒருகடலும், இறப்பினை ஒருகடலுமாகக்கொள்க. துவாபர புகத்தில் கருணைவதாரத்தில் கன்றூல் விளவெறிந்ததைக் குறிப்பிட்டது. (உ)

பொருட்பற்றிச்செய்கின்ற பூசனைகள் போல் விளங்கச்
செருப்புற்றசீரடிவார்க்கலசமுனமுதம்
கிருப்புற்றுவேடனார்சேடறிமெய்குளிர்த்தம்
கருட்பெற்றுநின்றவாதோளேணக்கமாடாமோ.

(ப - ரை.) பொருள் பற்றிசெய்கின்ற - பொருளைச் செலவிட்டுச் செய்கின்ற, பூசனைகள் போல் விளங்க - பூசைகள் போல் தோற்றவும், செருப்பு உற்ற - பாதாளைத்தரித்த, சீர் அடி - சிறப்புற்ற பாதத்தையும், வாய்க்கலசம் - கலசத்தை ஒத்த வாயினிடம், ஊன் அமுதம் - மாமிசமாகிய அமிரச்சத்தையும், கிருப்பு உற்று - [உள்ளன்புடன்] விரும்பி, வேடனார் - [போதப்பி காட்டுக்கு இடையாகவாகிய தின்னன்னெனும்] திருக்கண்ணப்ப தேவரது, சேடி - மகிமை

யை, அறிய-[உலகோர்] அறியும்படியாகவும், பெய்குளிர்த்து-நீரேகம் குளிர்த்து, அங்கு - அங்கனமே, அருள் பெற்று நின்ற ஆற - கருணையைப் பெற்று நின்ற விதத்தைக் குறித்து, தோனோக்கம் ஆடாமோ—, எ - று.

(க - ரை) பூசனைக்குரிய பற்பல பொருள்களைக் கொண்டு செய்திற பூசைபோலப் பிரகாசிக்கும்படி கண்ணப்-நாயனார் [மஃமை தங்கிய சொர்ண முகி ஆற்றுகிற வாயிடமாய்க்கொண்டு அபிஷேகம் செய்தும், உருசிபார்த்து பரமனுக்கு ஊட்டிவைத்தும்] இறைவனது திருவருளைப்பெற்று விளங்கின வரலாற்றைக் குறித்த தோனோக்கமாவேவோம், என்பது.

(வி - ரை.) கலசம் - குடம், பொருள் - பூசைக்குரிய பொருள்கள். வேடனார் என்பதில் ஆர் விசுவதி திண்ணனானது உயர்வைக் குறித்து, சேடி - பெருமை. (ங.)

கற்போலுநெஞ்சங்கசிந்துருகக்கருணையினை
நிற்பாணப்போலவென்னெஞ்சினுள்ளேபுகுந்தருளி
நற்பாற்படுத்தென்னைநாடறியத்தானிங்ஙன
சொற்பாலதானவாதோனோக்கமாவேவோம்.

(ப - ரை.) கல்யாணம் - கல்லை ஒற்ற, நெஞ்சம் - மனமானது, கடுத்து உருக - [நெக்குண்டு] கசிந்து உருகும்படி, கருணையினால் - கிருபா நோக்கத்தினால், நிற்பாணப்போல - நிற்பவனைப்போல், என் நெஞ்சினுள்ளே - என் இறுதயத்தினுள்ளே, புகுந்தருளி-உட்புகுந்தருளி, நற்பாற்படுத்து-நற்பதவியி லிருக்கவைத்து, என்னை-அடியேனே, நாடி அறிய-நாட்டிலுள்ளார் [அன்பின் மிகுதியால்] அறியும்படி, தான் - தான், இங்ஙனம் - இப்படி, சொற்பாலது ஆனவாறு-சொல்லின்பார் பட்டதான விதத்தைக் குறித்து, தோனோக்க மாவேவோம்—, எ - று.

(க - ரை) இறைவனானவன் கல்லை நிகர்த்த மனமானது கசந்துருகும் படி என்னுட்புகுந்து என்னை நன்மார்க்கத்தி லிருத்தி, பூலோகத்தாரியத் தான் புகழ்பெற்ற வரலாற்றைக்குறித்துத் தோனோக்கம் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) பால் - பருதி, நாடி என்றது நாட்டிலுள்ளாரை, சொல் - புகழ். (ச.)

நிலநீர்நெருட்டியிரீன்விசும்புநிலாப்பகலோன்
புலனாயமைந்தனோடெண்வகையாப்புணர்ந்துநின்ற
ஹலகேமெனத்திகைபத்தெனத்தானொருவனுமே
பலவாகிநின்றவாதோனோக்கமாவேவோம்.

(ப - ரை.) நிலம் - மண், நீர் - ஜலம், நெருப்பு - அக்கினி, உயிர் - அற, நீன் - நீண்ட, விசும்பு - ஆகாயம், நிலா - சந்திரன், பகலோன் - ஞானம்.

புண் ஆய மைந்தனோடு-புலன்களாய் யமைத்தனோடு, என்வகையாய் - எட்டு விதமாய், புணர்ந்து நின்றான் - சேர்ந்து நின்றான், உலகு ஏழ் என - உலகம் ஏழு எனச் சொல்லவும், திணை-திக்கு, பத்து பத்து என்று சொல்லவும், தான் ஒருவனுமே - தான் ஒருவனே, பல ஆகி நின்ற ஆறு - பல பொருளாய் நின்ற விதத்தைக் குறித்து, தோனோக்கம் ஆடாமோ—, எ - று.

(க - னா.) மண் முதலாகிய எண் [8] மூர்த்த மாகவும், சப்த உலகங்களாகவும், இறைவனொருவனே எங்கும் வியாபித்து நின்ற செய்தியைக் குறித்துத் தோனோக்க மாடுவோம், என்பது.

(வி - னா.) பகலு புண்டாக்குவோளுதலால் குரியனைப் பகவான் என்றார். மைந்தன் - புருடன். (ஆன்மா) (ங)

புத்தன்முதலாயபுல்லறிவிற்பல்சமயர்
தத்தமதங்கனிற்றட்டுளுப்புப்பட்டுநீர்கச்
சித்தஞ்சிவமாக்கிச்செய்தனவேதவயாக்கு
யத்தன்கருணையிற்றேறேனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா.) புத்தன் முதல் ஆய - புத்தன் முதலாகிய புல் அறிவில் - அற்ப புத்தியையுடைய, பல் சமயம் - பல சமய வாதிகளும், தத்தம் மதங்களில் தத்தமது மதங்களிலே, தட்டுளுப்புப்பட்டு - தடுமாற்ற மடைந்து, நிற்க - நிற்க, சித்தம் - என்மனதை, சிவம் ஆக்கி - சிவமாக்கி, செய்தனவே தவம் ஆக்கும் - செய்தவற்றையே தவமாக்குகின்ற, அத்தன் - கடவுளினுடைய, கருணையினால் - பெருங்கருணையால், தோனோக்கம் ஆடாமோ—, எ - று.

(க - னா.) புத்தன் முதலாகிய பல சமய வாதிகளும் தமது அறியாமையால் தத்தம் மதங்களில் தடுமாறி நிற்க, இறைவன் தன் கருணையால் என் மனத்தைச் சிவ உருவாக்கி, என் செய் தொழிகள் யாவையும் தவத்தொழில்களாகத் திருவுணம் பற்றினதைக் குறித்துத் தோனோக்கம் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - னா.) சமயம் - மதம், தட்டுளுப்பு - தடுமாற்றம். (க)

நீதில்லைமாணிசிவகருடஞ்சிதைத்தானைச்
சாதிபும்வேதியன்றதைதனைத்தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்பவிசன்றிருவருளாற்றேவர்தொழப்
பாதகமேசோறுபற்றினவாதோனோக்கம்.

(ப - னா.) நீது இல்லை - கெடுதியில்லை, மாணி-பிரமசாரியின், சிவகருமம் - சிவகருமத்தை, சிதைத்தானை - ஒழித்தவனை, சாதிபும் - சாதியாமலும், வேதியன் - பிராமணன், தாதைதனை - தந்தையை, தான் இரண்டும் சேதிப்ப-கால்கள் இரண்டையும் வெட்டி, ஈசன் திருவருளால் - சிவபெருமானது திருவருளினால், தேவர் தொழ - தேவர் வணங்க, பாதகமே-பாவத்தை, சோறு பற்றின் ஆறு - புண்ணியமாகக் கொண்ட விதத்தைப்பற்றி, தோனோக்கம்—, எ - று.

(ச - னா.) பிரமசாரியாகிய தண்டியடிகள் தாம் செய்த சிவசுருமத்தைக் கெடுக்க வந்த தந்தையின் கால்களிரண்டையும் வெட்டி, வெட்டினை அப்பாசுத்தையே புண்ணியடாகக்கொண்டு அவர்க்குச் சிவசுருமத் தந்தருவினதைக் குறித்தத் தோனோக்கம் ஆடுவோம், என்பது.

(லி - னா.) மணி - பிரமசாரி. சிவசுருமம் - சிவபூசை முதலி கற்கருமம். சோம - இங்கு புண்ணியத்தைக் குறித்து. (எ)

மானமுழிந்தோமதிமறந்தோமங்கைநல்லீர்
வானந்தொழுந்தென்னன்வார்கழுவேநீனந்தடியோ
மானந்தக்கூத்தனருள்பெறினாய்வண்ணமே
யானந்தமாகின்றுடாயோதோனோக்கம்.

(ப - னா.) மங்கைநல்லீர் - பெண்களே, மானம் - மானபிமானம், அழிந்தோம் - கெட்டோம், மதிமறந்தோம் - புத்தி மறந்தோம், வானம் தொழும்-வானாடர் வணங்குகின்ற, தென்னன் - தென்னனது, வார்கழுவே - நீண்ட திருவடிகளாயே, நினேந்து - எண்ணி, அடியோம் - அடிபோய்கன், ஆனந்தக் கூத்தன் - ஆனந்தக்கூத்தனது, அருள் பெரிள் - அருளுடைந்தால், நாம்-யாம், அவவண்ணமே - அவவாறாகவே, ஆனந்தம் ஆகி நின்று - இன்பவடிவாகிவிந்து, தோனோக்க மாடாமோ—, ஏ - று.

(ச - னா.) பெண்களே! தென்னனது திருவடியை நினேந்து மானமுதலியவற்றை இழந்தோம் [ஆனந்தால்] ஆனந்த நடனஞ் செய்வோனாகிய சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றால் இன்ப உருவாய் நின்று தோனோக்க மாடுகோம், என்பது.

(உ - னா.) மானம் - பெருமை, வெட்கம் என்று மடையும். (அ)

எண்ணுடைமுவரிராக்கதர்களெரிபிழைத்துக்
கண்ணுதலெந்தைகடைத்தலைமுநின்றதற்பி
னெண்ணிலியிந்திரரெத்தினையோபிரமர்களு
மண்மிசைமால்பலர்மாண்டனர் காண்டோனோக்கம்.

(ப - னா.) என் உடை - மதியினை புடைய, மூவர் இராக்தர் - மூன்று அசுரர்கள், எரிபிழைத்து-நீயைத்தப்பி, கண்ணுதல் - செற்றிக்கண்ணையுடைய, எந்தை - எந்தந்தையாகிய சிவபிரானது, கடைத்தலைமுன் - கடைத்தலையின், நின்றதற்பின் - நின்றபிறகு, என் இலி - அளவிலிகளாகிய, இத்திரர் - இத்திரரும், எத்தினையோ பிரமர்களும் - எத்தினையோ பிரமர்களும், மால் பலர் - திருமால்கள் பலரும், மண்மிசை - மண்ணின்மீது, மாண்டனர் - ஊர்ந்தார்கள், தோனோக்கம்—, ஏ - று.

(க - னா.) மூன்று அவுணர்கள் யாகத்துக்குத் தப்பி ஓடிச் சிவபெருமானது கடைவாயிற் படியில் சின்று பிறகு, எண்ணுதற்கரிய இத்திரன் முதலாயினார் இறந்தார்கள் என்னும் செய்தியைக் குறித்துத் தோணோக்கம் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - னா.) எண் - மதிப்பு. மூவர் இராக்கதர் என்பது அன்றயாகம் அழிந்தகாலத்து பதுங்கியோடிய மூன்று அசுரர்கள். எரி - நெரிப்பு. கடைத் தலை - கடைவாயில், (க)

பங்கயமாயிரம்பூவினீரோர்பூக்குரையத்
தங்கணிடந்தான்சேவடிபேற்சாத்தலுமே
சங்கரனெம்பிரான்சக்கரபாற்கருளியாவா
றெங்கும்பரவிநரந்தோணோக்கமாடர்போ.

(ப - னா.) ஆயிரம் பங்கயம் பூவில் - ஆயிரத் தாமரை மலர்களில், ஓர் - ஒரு, பூ - அத்தாமரைப் புட்பம், குறைய - குறைவுபடவுங் கண்ட, தம் கண் - தமது திருக்கண்ணை, இடத்து - தோண்டி, அரன் - சிவபெருமானது, சேவடி மேல், திருவடியில், சாத்தலும் - சாத்தித்துதிக்கவும், சங்கரன் - சர்வசங்கரனாகிய, எம்பிரான் - எமது பிரானான சிவபெருமான், மாற்கு - [அவ்வாறு பூசித் துதிக்கா சின்று] திருமாலுக்கு, சக்கரம் - சக்கரப்படையை, அருளிய ஆறு - [அன்பின் மிகுதியாற்] கொடுத்தருளிய வரலாற்றை, நாம் எங்கும்பரவி - நாம் எவ்விடத்தும் சென்று, தோணோக்கமாடாமோ - , எ - று.

(க - னா.) திருமால் ஆயிரம் தாமரை மலரைக்கொண்டு சிவபெருமானை அன்பின் மிகுதியால் அருச்சிக்குங் காலையில், அம்மலர்களில் ஓர் மலர் குறையக் கண்டு தன் கண்ணைப்பறித்து அருச்சிக்க, இறைவன் மகிழ்ந்து அம்மாலுக்குச் சக்கராயுதம் அருளின மகிமையைப் புகழ்ந்து தோணோக்கம் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - னா.) பங்கயம் - சேற்றில் மூளைப்பது. பங்கம் - சேறு. ஐம் - பிறப்பது. வடமொழியில் ஐகரம் யகரமாகத் திருந்தது. இடத்தில் - தோண்டல். பரவி என்பதற்கு பரவச்செய்து என்பது. (சு)

காமனுடனுபிர்காலன்பற்காட்கதிரோ
மாமனாசிரம்பிரமன்காபெரியைச்
சோமன்கலைதலைதக்கணையுமெச்சணையுந்
தூய்மைகள்செய்தவாதோணோக்கமாடாமோ

(ப - னா.) காமன் உடல் - [இரதிகிழிந்த] மன்மனது திரேகத்தையும், காலன் - யமனது, உயர் - ஆவியையும், காய் கதிரோன் - அக்கினிச்சுவாமனைபுடைய ருளியனது, பல் - பற்களையும், நாமகள் நாகி - சாஸ்வதியின் மூக்கையும், பிரமன் சிரம் - பிரமனது தலையையும், எளியை - அக்கினி தேவ

னது கரம் - கையைப், சோமன் - சந்திரனது, கலை - கலையையும், தக்கனை யும் எச்சனையும் தலை-தக்கன் எச்சன் என்பவருடைய சரசையையும், தூய்மை கன் செய்து ஆறு - பரிசுத்தமாக்கின வரலாற்றை நினைத்து, தோனோக்கமா டாமோ—எ - று.

(க - ரை) மன்மதன் சரீரத்தையும், யமனுயிரையும், சூரியன் பல்லை யும், சரசுவதி மூக்கையும், பிரமன் தலையையும், அக்கினிதேவன் கையையும், சந்திரன் கலையையும், தக்கன் எச்சன் இருவருடைய சரசகளையும், பரிசுத்த மாக்கின விதத்தைப்பற்றித் தோனோக்கம் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) கலை - கண்டம். [உறு] தூய்மை செய்தன் - இல்லை ஆக் குதல். (கக)

பிரமனரினென்றிந்ருவருந்தம்போதைமையாற்
பரமமியாப்பரமமென்றவர்ப்பதைப்பொடுக்க
வரனாழ்ந்துருவாய்க்கேடளவிறந்து
பரமாகிநின்றவாதோனோக்கமாடாமோ.

(ப - ரை.) பிரமன் அரி என்ற - பிரமன் திருமால் என்று சொல்லப் பட்ட, இருவரும் - இருவர்களுள், தம்பேதைமையால் - தமது அறிவாமையி னால், யாம்பரம் யாம் பரம் - யாம்பரம் யாம்பரம், என்றவர்கள் - என்று சண்டை செய்தவர்களுடைய, மதைப்பு ஒடுங்க - அப்பதட்டம் அடங்கும் உண்ணம், அரனார் - சிவபெருமானார், அழல் உரு ஆய் - அக்கினி உருவமாகி, அங்கே - அவ்விடத்தே, அளவு இறந்து - அளவு கடந்து, பரம் ஆகி நின்ற ஆறு - பரம்பொருளாகி நின்ற வரலாற்றைச் சொல்லி, தோனோக்க மாடா வோம்—, எ - று.

(க - ரை) பிரமவிட்டுணுக்கள் யாம் பெரியோம் யாம் பெரியோம் என்று வாதிட்டபோது, அவ்விருக்கடையே அக்கினி சொருபமாய் எழுந்து நின்ற சிவபிரானது வரலாற்றைக்குறித்து தோனோக்கம் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) பரம் - மேலான பொருள். பதைப்பு - வாய்துடிப்பு. அழகு ருவாய்க்கே யளவிறந்து என்பது இக் கவிபுசுத்துக்கு மிஷ்டபுருஷாய் நின்ற லென்றறிதல். (கஉ)

ஏழைத்தொழும்பனெனத்தனையோகாலமெல்லாம்
பாழுக்கிறைத்தேன்பரம்பரனைப்பணியாதே
பூழிமுதற்சிந்தாதநன்மணிவந்தென்பிறவித்
தாழைப்பறித்தவாதோனோக்கமாடாமோ.

(ப - ரை.) ஏழைத்தொழும்பனென - ஏழைத் தொண்டனென், எத்தனையோ காலம் எல்லாம் - எத்தனையோகால முழுதும், பரம்பரனை - பரம்பொரு

னாளை, பணியாதே-துதித்து வணங்காமல், பாழுக்கு இறைத்தேன் - பாழாக்கி இறைத்துவிட்டேன், ஊழிபுதல் - ஊழி முதலான காலத்தும், சந்தாத-அழி யாத, எல்லாணி - பெருமை தங்கிய மாணிக்கம்போல் பவனாகிய சிவபெருமான், வந்த - (கிருபை உட்கு) எழுந்தருளி வந்து, என் பிறவி - என் பிறப்பினை, தாழை - அடிவேரை, பறித்து ஆறு - களைந்த வரலாற்றைக் குறித்து தோ ணேக்க மாடாமோ—, எ -று.

(ச - ரை.) [அந்தோ!] எழைத்தொண்டனாகிய நான் செடுங்காலம் சிவ பெருமானைத் துக்கிச்சாமல் உழன்று கெட்டேன்! ஆயினும் அப் பரமசிவன் தானே அச் சிறுப்பெருந்திறையின் கண்ணே ஆண்டி உருவத்தோடு எழுந்த ருளி வந்து, என் பிறவி முனையைக் களைந்த விதத்தைக் குறித்துத் தோணோக் கம் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) பாழாக்கிறைத்தல் - பாழ்நிலத்துக் கிறைத்தல், அது இங்கு வீணாக் குழைத்தல் என்னும் பொருள் குறித்து வந்தது. பரம்பரம்-மேலோ ரின் மேலோனாக, தனக்குமேல் ஒரு கடவுளில்லாதவனென்பது கருத்து. ஊழி - ஊழிகாலம் [புகழுடிவு காலம்.] தாழ் - தாள் [அடி] வேர் என்பது பொருள். (கஉ)

உரைமாண்டவுள்ளொளியுத்தமன் வந்துளம்புகலுங்
கரைமாண்டகாமப்பெருங்கடலைக்கடத்தலுமே
யிரைமாண்டவிர்திரியப்பறவைவிரிந்தோடத்
துரைமாண்டவாபாடித்தோணோக்கமாடாமோ.

(ப - ரை.) உரைமாண்ட - சொல்லிறந்த, உள் ஒளி - உள்ளொளியாகி, உத்தமன் - உத்தமனாகிய சிவபெருமான, வந்து - [கிருபையுடன்] எழுந்தருளி வந்து, உள்ளம் - என் மனத்தினிடம், புகலும் - புகுதலும், கரைமாண்ட - கரையில்லாத, பெரு - பெரிய, காமக்கடலை - காமாந்தக்கடலை, கடத்தும் - அறை - விட்டுத் தாண்டதலும், இரைமாண்ட-இரையற்ற, இர்திரியப் பறவை- இர்திரியங்கனாகிய பறவைகள், இருந்து ஓட - பயந்திருந்து ஓட, துரை மாண்ட ஆறு பாடி - இடமற்ற வரலாற்றைச் சொல்லி, தோணோக்க மாடா மோ, எ -று.

(ச - ரை.) மனம் வாக்குக் கெட்டாதவனாகிய ஜகதீசன் என் மனத்தி னிடத்திற் புகுதலும், அதனால் யான் காமாந்த கடலைக் கடத்தேன், அவ்வாறு கடத்தலும் இர்திரியப் பறவைகள் ஓட இடமற்ற விதத்தைப்பாடி தோணோக் கம் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) மானல் மான்கும் - அறுதல் என்னும் பொருளான, இர்திரி யம் - பொறி. துரை - துறை. [இடம்] இரை என்றது இங்கு புலன்களை.[விட யங்களை, விடையாணுபவத்திற் தலைப்பட்டதென்பது பொருள். (கச)
திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமடம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொன்னுசல்.

அருட்சத்தி.

[அருட்சத்தி என்பது அருளோடே கூடுதல்.]

ஒப்புமைப்பற்றிவந்த

ஆறடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேரர்பவளங்காண்முத்தங்கயிருக
வேராரும்பொற்பலையேறியினிதமர்ந்து
நாராயணனறியாநாண்மலர்த்தாணையடியேற்
கூராகத்தந்தருளுமுத்தரகோசமங்கை
யாராவமுதினருட்டாளிணைபாடிப்
போரார்வேற்கண்மடவீர்பொன்னுசலாமோ.

(ப - னை.) சேர் - நெப்பு, ஆர் - பொருந்திய, பவளம் - பவளத்தையே, கால் ஆக - கால்களாகவும், முத்தம் - முத்துமாலையே, சயிற ஆக - சயிறுகளும் கொண்ட, ஏர் - அழகு, ஆரும் - பொருந்திய, பொன்-பொன்னினால் செய்த, பலகை ஏறி - பலகையின்மேலேறி, இனிது அமர்ந்து - இனிதாக எழுந்தருளி இருந்து, நாயடியேற்கு, - நாயினும் கடையேனாகிய அடியேனுக்கு, நாராயணன் அறியா - திருமாலுந் தேடிதற்கரியதாகிய, காண் மலர் தான் - புதிதாகிய தாமரை மலர்போலும் பிரகாசிக்கின்ற (இரண்டு) திருவடிகளை, ஊர் ஆக - காடாக, தந்தருளும்-அருமையோடு கொடுத்தருளுகின்ற, உத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோசமங்கையி் லெழுந்தருளியுள்ள, ஆர அமுதின - யாவத்தும் தெவிட்டாத அமிர்தம்போல்பவனாகிய செபெருமானது, அருள் தான் இணை பாடி - அருளைக் கொடுக்கின்ற இரண்டு திருவடிகளைப் புஷ்பத்தா பாடி, போர் ஆர் - போர்த்தொழி லமைந்த, வேல்கண்-வேலைப்போன்ற கண்ணாடிமடம், மடவீர் - பெண்களை, பொன் ஊசல் ஆடாமோ—, எ - து.

(க - ரை.) பவனக்கால் முதலிய உறுப்புக்களைக்கொண்ட பொற் பலகையிலேறி யமர்ந்து, தன் திருவடிபை அடியேனுக்குத் தந்தருளினமையால், அத்திருவடியைப் புகழ்ந்துப் பாடி பொன்னாசல் யாம் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) திருவடி-அருள்வடிவாதலால் அருட்டான் என்றார். இணை - இரண்டு, மடவீர் - மடமைப்பண்படியாகப் பிறத்த முன்னிலைப்பெயர். (க)

மூன்றங்கிலங்குநயநத்தன்மூவாத
வான்றங்குதேவர்களுங்காணுமலரடிக
டேன்றங்கித்தித்தித்தமுதூறித்தான்றெளிந்தங்
கூன்றங்கின்றுருக்குமுத்தரகோசபங்கைக்
கோன்றங்கிடைமருதுபாடிக்குலமஞ்ஞை
பொன்றங்கனடையீர்பொன்னாசலாடாபோ.

(ப - ரை.) மூன்று - மூன்றாக, அங்கு - அவ்விடத்தே, இலங்கு - பிரகாசியா நின்ற, நயநத்தன் - திருக்கண்களை யுடைய சிவபெருமானது, வான்றங்கு தேவர்களும் - விண்ணுலகத்தில் தங்கி வாழ்நின்றதேவர்களும், காணு-காணக்கூடாத, மலர் அடிகள் - தாமரைப்போன்ற, [திவ்ய] திருவடிகள், தேன் தங்கி - தேனின் சுவையிருந்து, தித்தித்து - மதுரித்து, அமுது ஊறி - அமிர்தம்போல ஊறி, தெளிந்து - தேர்ச்சியடைந்து, அங்கு - அவ்விடமாக, ஊன்றங்கி நின்று - உடம்பினிடத்தில் தங்கியிருந்து, உருக்கும்- உருக்குகின்ற, உத்தரகோச மங்கை கோன் - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு அரசனாயிருக்கும் தலைவன், தங்கு - தங்கி இரா நின்ற, இடை மருது - திருவிடை மருதுரை, பாடி - வாயாரப் பாடி, குலம் மஞ்ஞைபோன்று - மேன்மையாகிய மயில் போன்று, அங்கு - அவ்வாறே, அன்ன நடையீர் - அன்னப்பக்கியின் நடையை யுடைய மாதிரி, பொன்னாசல் ஆடாமோ—, ஏ - று.

(க - ரை.) சோம சூரியாக்கினிகளாகிய திருநேத்திரங்களை யுடையவனும், உத்தரகோச மங்கைக்கு அரசனும் ஆகிய சிவபெருமானது திருவிடை மருதுரென்னும் திவ்ய சேஷத்திரத்தைப் பாடி பொன்னாசல் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) நயநம் - கண், வடமொழி. மூவாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தில் பகுதி மூ. ஊன் - உடம்பு. அது இங்கு மனத்தைக்குறித்ததாகக் கொள்க. (உ)

முன்னீறுமாதியுமில்லான்முனிவர் குழாம்
பன்னூறுகோடியிமையோர்கடாரிந்தப்
தன்னீரெனக்கருளித்தன்கருணவெள்ளத்து
மன்னுறமன்னுமணிபுத்தரகோசமங்கை
மின்னேறுமாடவியன்மாவிகைபாடிப்
பொன்னேறுபுண்ணியீர்பென்னாசலாடாபோ.

(ப - ரை.) முன் - நினைக்கின்ற, ஈறம் ஆதியும் இல்லான் - இறுதியும் முதலும் இல்லாதவனாகிய சிவபெருமான், பல் தூறு கோடி - பற்பல தூறு கோடித் தொகையினாகிய, முனிவர் குழாம் - முனிவர் கூட்டங்களும், இமையோர்கள் - இமைகொட்டா தேவர்களும், நிற்ப - நிற்க, தன் நிறு - தனது திருவெண்ணீற்றை, எனக்கு அருளி - எனக்குக் கொடுத்தருளிச்செய்து, தன்கருணை வெள்ளத்து - தன் கருணைப் பெருக்கத்தோடு, மன் னுற மன்னும் - தன் மகிமை வளர நிலபெற்ற, மணி - அழகிய, உத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையிலுள்ள, மின் ஏறும் மாடம்-மின்னலைப்போல் பிரகாசிக்கின்ற மேல் மாடங்களை யுடைய, வியன்மாளிகை பாடி-பெருமை யமைந்த திருமாளிகையைப் பாடி, பொன் ஏறு - தேமல் படர்ந்த, பூண் - ஆபரணங்க ளையணிந்த, முலையீர் - தனங்களை யுடைய பெண்கள், பொன்னுச லாடா மோ—, ஏ - று.

(க - ரை) முடிவு முதல் இல்லாதவனாகிய சிவபெருமானது திருவுத் தரகோச மங்கைப் பதிலிலிருக்கும் மாடமாளிகைகளைப் பாடிப் பொன்னுசல், யாம் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) முன்னல் - நினைத்தல். பன்னூறு கோடி என்றது கணக்கற்ற கோடி. பொன்னேறு பூண் என்பதற்கு பொன்னுபரணம் என்று உரைத்தலும் பொருந்தும். (உ)

நஞ்சுமர்கண்டத்தணண்டத்தவர்நாதன்
பஞ்சுதோய்மாடமணியுத்தரகோசமங்கை
யஞ்சொலாடன்னோடுங்குடியடியவர்க
ணைஞ்சுளேறின்றமுதமுறிக்கருணைசேய்து
துஞ்சல்பிறப்பறுப்பான்றாயபுகழ்பாடிப்
புஞ்சுமார்வென்வளையீர்பொன் னுசலாடாமோ.

(ப - ரை.) நஞ்சு அமர் கண்டத்தன் - விட மமர்ந்த திருக் கண்டத்தை யுடையவன், அண்டத்தவர்நாதன் - தேவ லோகத்தார்க்கு இறைவன், மஞ்சு தோய் - கருத்த மேகங்களை தவழுகின்ற, மாடம் - மேன்மாடங்களை யுடைய, மணி - அழகு வாய்ந்த, உத்தரகோச மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையில், அம்சொல்லானோடும் கூடி - இன்ப மொழியாளாகிய உமாதேவியோடு சேர்ந்த, அடியவர்கள் நெஞ்சுளே நின்று - அடியவரது மனத்துளே கூடி யிருந்து, அமுதம் ஊறி - அமிர்தம் சாந்து, கருணை செய்து - கருபைசெய்து, தஞ்சல்- இறத்தல், பிறப்பு அறுப்பான் - [மறுபடியும்] பிறத்தல்களைச் சேதிப்பவன், [அக்கொற்றவனது]தாய புகழ்பாடி-பரிசுத்தமாகிய புகழைப்பாடி, புஞ்சம் ஆர்- தொகுதியாகப் பொருந்திய, வென்வளையீர்-வென்வளைதாய யுடையபெண்கள், பொன்னுசலாடாமோ—, ஏ - று.

(க - ரை.) விடகண்டமும், தேவர் பிரானும், உத்தரகோச மங்கையில் உமாதேவியாரோடு ஏழந்தருளி அடியவர்கள் மனத்தில் நின்று அவர்களுடைய

இறப்புப் பிறப்புகளை ஒழிப்பவனுமாகிய சிவபெருமானது திருப்புகழைப் பாடி, பொன்னுசல் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - னா) அமர்தல் - தங்குதல். அண்டம் - விண்ணுலகம். அம் - இவவிடத்து இனிமையை புணர்த்திற்று. வென்வளை - சங்குவளையல். (ச)

ஆடுணுவலியோவரிவையோவென்றிருவர்
காணக்கடவுள்கருணையினற்றேவர்குழா
நாணமேபுய்யவாட்கொண்டருளிநஞ்சுதனை
பூணுகவுண்டருளுமுத்தரகோசமங்கைக்
கோணாபிறைச்சென்னிக்கூத்தன்குணப்பரவிப்
பூணர்வனமுலையீர்பொன்னுசலாடாமோ.

(ப - னா) ஆடுணு - ஆண்டானோ, அலியோ - பேடுதானோ, அரிவையோ - பெண்டானோ, என்ற - எனச சந்தேகித்து, இருவர்காண - பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவர் தேடிப் பகாணப்படாத, கடவுள் - கடவுளும், கருணையினால் - பெருங் கருணையினால், தேவர் குழாம் - தேவர்கள் கூட்டம், நாணமே உய்ய - யாதொரு பயமில்லாமல் பிழைக்கும்படி, ஆட்கொண்டருளி - [அவர்களை] அடிமை கொண்டருளி, நஞ்சுதனை - விஷத்தை, ஊண் ஆக - உணவாக, உண்டருளும் - உட்கொண்டருளின, உத்தரகோச மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையிலுள்ள, கோண் ஆர் பிறை - வளைவுள்ள [முன்றும் பிறைச் சந்திரனை] யணிந்த, சென்னி - சடாபாரத்தை புடைய, கூத்தன் - உத்தனுமாகிய சிவபெருமானது, குணம் பரவி - குணத்தைத் துதித்து, பூண் ஆர் - [திரு] ஆபரணம் ஈழைந்த, வளம் - மிகு அழகாகிய, முலையீர் - [கிராண்டு] தனங்களை புடையீர், பொன்னுசல் ஆடாமோ - எ - று.

(ச - னா.) ஆண் பெண் அலியெனத் துணிந்தறிய வொண்ணாதவனும், உத்தரகோச மங்கைக் கரசனுமாகிய சிவபெருமானது நற்குணங்களைப் புகழ்ந்து யாம் பொன்னுசல் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - னா.) காணுதல் - அஞ்சுதல் என்னும் பொருளைக் குறித்து. நஞ்சு - விஷம். உண் - உண்ணப்படுவது. கோண் - கோணல், வளைவு. (ஊ)

மாதாடுபாகத்தனுத்தரகோசமங்கைத்
தாதாடுகொன்றைச்சடையானடிபாருட்
கோதாட்டிநாயேனபாட்கொண்டென்றொப்பிறவித்
தீதோடாவண்ணந்திசுழப்பிறப்பறுப்பான்
காதாடுகுண்டலங்கள்பாடிக்கசிந்தன்பாற்
போதாடுமுண்முலையீர்பொன்னுசலாடாமோ.

(ப - னா.) மனது ஆடுபாகத்தன் - மங்கையை நூர் பாகம் வைத்த பங்கன், உத்தரகோச மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையில் உள்ள, தாது ஆடு - மக

மந்தப் பொழிகளை யுடைய, கொன்றை சலையான் - கொன்றைப் பூமரையை
யணிந்த சடைமுடியை யுடையவன், அடியார் உன் - தன் திருத்தொண்டர்கட்
குள்ளே, நாயேனை - நாயினுங் கடைமேனை. கோதாட்டி - சீர்படுத்தி, ஆட்
கொண்டு - அநிமை கொண்டு, என் தொல் பிறவி தீது - எனது பழைய பிற
வித் துன்பங்கள், ஓடா வண்ணம் - பெருகா வண்ணம், நிகழ - நான் வினங்
கும்படி, பிறப்பு அறுப்பான் - பிறவித் தனையைச் சேதிப்பவன், [அவனது]
காது ஆடு குண்டலங்கள் பாடி - காதில் அசைந்து ஆடாநின்ற குண்டலங்
களைப் பாடி, அன்பால் கசிந்து - அன்பினற் கசிந்துருகி, போது ஆடு பூண்முலை
யீர் - தாமரை அரும்புகள்போல ஆடாநின்ற திரு வாபரணங்களைத் தரித்த
தனங்களை யுடையா, பொன்னூச லாடாமோ—, ஏ - று.

(க - ஸா.) உமாதேவியங்கனும் திருவுத்தரகோச மங்கைக் கிறைவனும்,
நாயேனை யாட்கொண்டி என் பிறவித்தனையை யறுப்பவனும் ஆகிய சிவபெரு
மானது காதில் அசையாநின்ற குண்டலங்களைப் புழங்குது பாடி நாம் பொன்
னூசல் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - ஸா.) மாதா - பெண். இங்கு உமாதேவியைக் குறித்து. ஒதி
தல் - நீட்டித்தல். போது - போதும்பு. (ச)

உன்னற்கரியதிருவுத்தரகோசப் பங்கை

மன்னிப்பொலிந்திருந்தமாமறையோன்றன்புகழே

பன்னிப்பணிந்திறஞ்சப்பாவங்கள்பற்றறுப்பா

னன்னத்தின்மேலேறியாமெணியயில்லோ

லென்னத்தனென்னையுமாட்கொண்டானெழில்பாடிப்

பொன்னொத்தபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ,

(ப - ஸா.) உன்னற்கு அரிய - எண்ணுதற் கரிதாகிய, திருவுத்தரகோச
மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையில், மன்னி - நிலைபெற்று, பொலிந்திருந்த-
பொலிவு பெற்றிருந்த, மா மறையோன் - பெருமையுள்ள வேதியன், தன்புக
ழே - தனது கீர்த்தியையே, பன்னி - சொல்லி, பணிந்து இறைஞ்ச - தாழ்ந்
து வணங்க, பாவங்களை - பாவங்களை, பற்று அறுப்பான் - பற்றறுப்பவன்,
அன்னத்தின்மேல் ஏறி ஆடும் - அன்னத்தின்மீது ஏறி ஆடா நின்ற, அணி
மயில்போல் - அழகையுடைய மயில் போன்ற, என் அத்தன் - என் தந்தை,
என்னையும் - [ஒன்றுக்கும் பற்றாது] சிறுவனையும், ஆட்கொண்டான் - அநிமை
கொண்டவன், [அவனது] எழில்பாடி - அழகைப்பாடி, பொன் ஒத்த - திரு
மகளை நிகர்த்த, பூண் முலையீர் - ஆபரண மணிந்த தனங்களை யுடையீர், பொ
ன்னூசல் ஆடாமோ—, ஏ - று.

(ச - ஸா.) திருவுத்தரகோச மங்கையில் எழுந்தருளிய வேதியனும்,
தன் புகழைச் சொல்லி வணங்கவும், பாவங்களை பற்றறுப்பவனும், என்னை
அநிமைகொண்டவனும் ஆகிய சிவபெருமானது அழகைப் புழங்குதுபாடி நாம்
பொன்னூசல் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - னா.) பொலிதல் - விளக்குதல். பொன்னெத்த - தேமல்படர்ந்தது எனினுமாம். (எ)

கோலவரைக்குமிவந்துருவலயத்துச்
சாலவமுதண்டுதொழுகடலின்மீதெழுந்து
ஞாலமிகப்பரிமேற்கொண்டுநடைபாண்டான்
சிலந்திகழுந்திருவுத்தகோசமங்கை
மாலுக்கரியானவாயாரநாம்பாடிப்
பூலித்தகங்குழைந்துபொன்னுசலாடாமோ.

(ப - னா.) கோலம் - அழகாகிய, வரைக்குமிவந்து - மலையினுசரியினின்று வந்து, ருவலயத்து - பூலோகத்தில், சால அமுது உண்டு - மிக அமிர்ந்த முண்டு, தொழுகடலின் மீது எழுந்து - ஆழந்த கடலின்மேல் எழுந்து, ஞாலம் மிக - பூலோகத்திற் பரவ, பரிமேற் கொண்டு - குதிரையின்மேல் ஆரோகணித்து, நமை ஆண்டான் - நம்மை யாண்டருளினவனது, சிலம் திகழும் - குணம் பிரகாசிக்கின்ற. திருவுத்தர கோசமங்கை - திருவுத்தர கோச மங்கையுள்ள, மாலுக்கு அரியான - திருமாலுக்கும் அரியவனை, நாம் வாயார பாடி - நாம் வாய்கிரம்பப்பாடி, பூலித்து - பூரித்து, அகம் குழைந்து - மனங்குழைந்து, பொன்னுசலாடாமோ—, எ - று.

(க - னா.) மலைச் சிகரங்களில் பிறந்து பூமியில்வந்து மிகுதியாக வணைவுபுண்டு, கடல்மேல் எழுந்து உலகத்தில் பரவக் குதிரையின்மேற் கொண்டு நம்மை யாண்டருளினவனாகிய திருவுத்தரகோசமங்கைக் கிறைவினை வாயார நாம் பாடிப் பொன்னுசலாடுவோம், என்பது.

(வி - னா.) அமுது - உணவு. கடலின் - கடல்போல என்னுமாம். பூலித்தல் - பூரித்தல். [உடல் புனடித்தல்.] (அ)

தெங்குலவுசோலைத்திருவுத்தரகோசமங்கை
தங்குலவுசோதித்தனியுருவம்வந்தருளி
பெங்களிற்றிப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொள்வான்
பங்குலவுகோதைபுந்தாணும்பணிகொண்ட
கொங்குலவுகொன்றைச்சடையான்குணம்பரவிப்
பொங்குலவுபூண்முலையின்பொன்னுசலாடாமோ.

(ப - னா.) உலவு - விருத்தியடையா நின்ற, தெங்கு சோலை - தென்னஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, திருவுத்தரகோச மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையில், தங்கு - தங்கிய, உலவு - விளங்குகிற, தனி - நிகரற்ற, சோதி உருவம் - ஒளி உருவமானது, எங்கள் பிறப்பு அறுத்திட்டு - எமது பிறவித்தனையைக் கொய்து, எம் தாரும் - எங்கள் இனத்தையும், ஆட்கொள்வான் - அடுமை கொள்பவன், பங்கு உலவு-வாம்பாகத்தில் சோதிமயமா யிருக்கும், கோதையும்-

பரமேஸ்வரியும், தானும் - தானுமாக, வந்தருளி-எழுந்தருளி, பணிசெய்த -
 எனை ஆளாக்கிக்கொண்ட, பொங்கு உலகு-வாசனை பொருந்திய, கொன்றை -
 கொன்றை மலர் மாலையைத் தரித்த, சடையான்-[திருச்]சடை முடியை யுடை
 யவனாகிய சிவபெருமானது, குணம் - மங்கள குணங்களை, பரவி - புகழ்ந்து,
 பொங்கு உலகு - பிரகாசம் பொருந்திய, பூண் முலையிர்-ஆபரணங்களை அணி
 யாநின்ற தனங்களை யுடையிர், பொன்னாச லாடாமேசு—, ஏ - து.

(க - ரா.) திரு வுத்தரகோச மங்கையில் எழுந்தருளி யிருக்கிற சோதி
 யருவன் வந்து எமது பிறவின் தளையைக் களைந்தொழித்து, எம்மினத்தை ஆட்
 கொள்வானாயினன், ஆதலால் அவனது கல்யாணக் குணங்களைப் புகழ்ந்து நாம்
 பொன்னாசல் ஆடுவோம், என்பது.

(வி - ரா.) கோதை - பூமாலையைத் தரித்த பெண். பங்குலவு கோதை
 என்பதனால் பரமேஸ்வரி என்றரைக்க லாயிற்று. பொங்கு - முதனிலைத்
 தொழிற் பெயர். (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

திருவண்ணப்பத்து.

—

ஆத்தம பூரணம்.

[ஆத்தம பூரணம் என்பது ஆன்மா சிவனுடனே நிறைதல்.]

—

கவிவிருத்தம்.

—

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமொழியர்வெண்ணீற்றர்செம்மேனியர்
 நாதப்பறையினரன்னேயென்னும்
 நாதப்பறையினர்நான்முகன்மாலுக்கு
 நாதந்நாதரூரன்னேயென்னும்.

(ப - ஐ.) வேதமொழியர் - சதுர் வேதங்களாகிய மொழியை யுடையவர், வெள் நீற்றர் - திருவெண்ணீற்றை யுடையவர், செம்மேனியர் - செவப்புநிறமாகிய திருமேனியை யுடையவர், நாதப் பறையினர் - சப்தத்தை ஒலிக்காநின்ற பறையை யுடையவர், அன்னே என்னும் - அன்னே என்பன்,—

நாதப்பறையினர் - சப்திக்கா நின்ற பறையையுடையவர், நான் முகன் அன்னவாகனத்தோனாகிய பிரமனுக்கும், மாலுக்கும் - கெருட வாகனத்தோனாகிய திருமாலுக்கும், நாதர் - முதன்மையா யிருப்பவர், இ நாதர் - இத் தலைவரே, அன்னே என்றும் - அன்னே என்பன், ஏ - று.

(க - ஐ.) வேத மொழியை யுடையவரும், என்றும் [மாமகிமையைத் தரா நின்ற] திரு வெண்ணீற்றை யுடையவரும், செத்தாமரை மலர் போன்ற செவந்த திருமேனியை யுடையவரும், சப்தப் பொருந்திய பறையை யுடையவருமா யிருக்கின்ற இறைவர் பிரம விட்டுணுக்களுக்குத் தலைவரா யிருக்கின்றனர், அன்னே என்பாள், என்பது.

(வி - ஐ.) நாதம் - நாததத்துவம். இது ஒரு பெண் தன் தாய்க்குச் சொல்லியதுபோல.

(க)

கண்ணஞ்சனத்தார்கருணைக்கடலின்
ருண்ணின் றுருக்குவரன்னையென்னு
முண்ணின் றுருக்கியுலப்பிலாவானந்தக்
கண்ணீர்தருவாரலன்னையென்னும்.

(ப - ஐ.) கண் அஞ்சனத்தார் - மைகீட்டிய [திருக்] கண்ணை யுடையவர், கருணை கடலினர் - கருணைக்கடலா யிருப்பவர், உள் நின்று - மனத்தினுள்ளே குடி புருந்திருந்து, உருக்குவர் - கரையைச் செய்குவர், அன்னே என்றும் - அன்னே என்பன்,—

உள் நின்று உருக்கி - மனத்தினுள்ளே குடிபுருந்திருந்து உருக்கி, உலப்பு இல்லா - செத்தல் இல்லாத, ஆகந்த கண்ணீர் - பேரின்ப வாரியை, தருவர் - அழியாமல் இருக்கக் கொடுப்பர், அன்னே என்பன்,—, ஏ - று.

(க - ஐ.) அஞ்ஞன் தீட்டிய கண்ணை யுடையவரும், யாவரிடத்தும் கருணைக் கடலா யிருப்பவருமாகிய தலைவர், என் மனத்தினிடத்தே நிலபெற்றோங்கி அதனைக் கரைத்து எக்காலமும் அழிவில்லாப் போகாதக் கண்ணீரைத் தருவர், அன்னே என்பாள், என்பது.

(வி - ஐ.) அஞ்ஞன் - மை, கருமைமுகம். கடலினர் - இங்கு பரமசிவத்தைக் குறிப்பிட்டது. உள் - மனம். உலப்பு - உலத்தல், செத்தல்.()

நித்தமனனார்நிரப்பவழிகையர்

சித்தத்திருப்பராலன்னையென்னுஞ்

சித்தத்திருப்பவர்தென்னென்பெருந்துறை
யத்தரானந்தராலன்னையென்னும்.

(ப - னா.) நித்தம் - எப்பொழுதும், மணாளர் - மணவாளர், நிரம்ப அழகியர் - போருளைத் தாராநின்ற பேரழகை யுடையவர், சித்தத்து - மனத்தினிடத்தே, இருப்பர் - பொருத்தி இருப்பார், அன்னே என்பன், -

சித்தத்து இருப்பவர் - மனத்தினுள் இருப்பவர், தென்னன் பெருந்துறை அத்தர் - தென்னன் பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய கடவுளே, ஆர்த்தர் - [அவர்] பேரின்ப உருவா யிருப்பவர், அன்னே என்னும் - அன்னே என்பவன், எ - று.

(க - னா.) என்றும் அழிவில்லா மணாளரும், அந்நி அழகை யுடையவரு மாகிய இறைவர் என் மனத்தினுள் இருப்பவர், இப்பேர்க்கொற்ற அவர் திருப் பெருந்துறையி லெழுந்தருளி இருக்கும் கடவுளாக்கும். இதன்புறும் இன்ப வருவா யிருப்பவர், அன்னே என்பான், என்பது.

(வி - னா.) நித்தம் - எந்நாளும் உண்டாயிருத்தல். சித்தம் - மனது. ( )

ஆடாப்பூணுடைத்தோல்பொடிப்புகிற்றோர்
வேடமிருத்தவாறன்னையென்னும்
வேடமிருத்தவாகண்டுகண்டென்னுள்ளம்
வாடுமிதுவென்னையென்னையென்னும்.

(ப - னா.) ஆடு அரபூண்ட - படம் விரித்தத் திருந்தாண்டகஞ் செய் யும் பாம்பு ஆபரணம், தோல உடை - புலித்தோல் ஆடை, பூசிற்று பொடி - தேக முழுதும் பூசப்பட்டது திரு வெண்ணீறு, ஓர் வேடம் இருந்த ஆறு - [இவரது] ஒப்பற்ற வேஷதாரியா யிருத்தய்தம் ஏதுக்கோ! அன்னே என்னும் - அன்னே என்பவன், -

வேடம் இருந்த ஆறு - வேஷதாரியைப்போ லிருந்த விதத்தை, கண்டு கண்டு - பார்த்து பார்த்து, என் உள்ளம் வாடும் - என் மனம் மிக வாடுகின்றது, இது என்னே - இது யாதோ! அன்னே என்னும் - அன்னே என்பன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனாகிய பரமசிவனுக்கு ஆபரணமா யிருப்பது சத்பம், இடையில் உடையாருப்பது புலித்தோல், தேக முழுதையும் தரிப்பது வெண்ணீறு, இவரது வேடம் இருந்த விதம் ஈது என்! அன்னே என்பான், என்பது.

(வி - னா.) ஆடாம் - சேரி படத்தை எடுத்தாடுகின்ற பாம்பு. தோல் எனவானா கூறினமையால் புலித்தோல், யானைத்தோல் என்னும் இரண்டும் கொள்ளப்படும்.

(ச)

நீண்டகரத்தர்நெறிதருஞ்சியர்
பாண்டிநன்னாடாராலன்னையென்னும்
பாண்டிநன்னாடார் பார்த்தெழுசிறந்தையை
யாண்டன் புகழ்வாராலன்னையென்னும்.

(ப - ரை.) நீண்ட - நீளமாகிய, கரத்தர் - கையினை யுடையவர், நெறி தரு குஞ்சியர் - அடர்ந்த சடையை யுடையவர், நல் - நலம் பெற்ற, பாண்டி நாடார் - பாண்டி நாட்டை யுடையவர், அன்னே என்னும்-அன்னே என்பன்,—

கல்பாண்டி நாடார் - நல்ல பாண்டி நாட்டை யுடையவர், பார்த்து எழு சிறந்தையை - எங்கும் பரவி எழுந்த மனத்தை, ஆண்டு அன்பு செய்வார் - ஆண்டு அன்பு செய்வார், அன்னே என்னும் - அன்னே என்பன், எ - று.

(க - ரை.) நீண்ட கரத்தை யுடையவரும், நெறித்த சடையை யுடையவரும், பாண்டி நாட்டை யுடையவருமாகிய கடவுள் பரவி எழுகின்ற என் மனத்தைத் தடுத்து என்னை ஆண்டு அன்பு செய்வார், அன்னே என்பான், என்பது.

(வி - ரை.) குஞ்சி - சடை, சிகையுமாம். பார்த்து எழுசிறந்தை - எங்கும் வியாபித்து எழுந்தோடுகின்ற மனம். ஆண்டு என்றது தடுத்து என்னும் பொருளது. அன்பு செய்தல் - கிருபை செய்தல். (ங)

உன்னற்கரியசீருத்தரமங்கைமார்
மன்னுவதென்னெஞ்சிலன்னையென்னும்
மன்னுவதென்னெஞ்சின்மாலயன்காண்கிலா
ரென்னவதிசயமன்னையென்னும்.

(ப - ரை.) உன்னற்கு அரிய - எண்ணுதற்கு அரிதாகிய, சீர் - பெருமை தங்கிய, உத்தர மங்கையர் - திரு வுத்தரகோச மங்கையை யுடையவர், மன்னுவது - நிலைபெற்ற ரேங்குவது, என் நெஞ்சில் - என்னுடைய மனதிலே, அன்னே என்றும் - அன்னே என்பன்,—

மன்னுவது என் நெஞ்சில் - நிலைபெற்ற ரேங்குவது என் மனத்தில், மால் - திருமாலும், அயன் - பிரமனும், காண்கிலார் - பார்த்தறியார், என்ன அதிசயம் - ஈது யாது புதுமையோ! அன்னே என்னும் - அன்னே என்பன், எ - று.

(ச - ரை.) என்னுடைய மனத்தி னிடத்தே உத்தரகோச மங்கைக் கிறைவாராகிய சிலபெருமான் நிலைபெற்ற நிருப்பதை, அரி அயன் காண திருத் தல் என்ன ஆச்சரியம்! அன்னே என்பான், என்பது.

(வி - னா.) உன்னல் - எண்ணுதல், கிளைத்தல், உத்தரமோச மங்கையர் என்பது உத்தரமங்கையர் எனக் குறைத்து வந்தது. மன்னுதல் - கிலை பெறுதல்.

(ச)

வெள்ளைக்கலிங்கத்தர்வெண்டிருமுண்டத்தர்
பள்ளிக்குப்பாயத்தரன்னேயென்னும்
பள்ளிக்குப்பாயத்தர்பாய்பரிமேல்கொண்டென்
னுள்ளங்கவர்வராலன்னேயென்னும்.

(ப - னா.) வெள்ளை கலிங்கத்தர், வெண்பட்டாடையை இடைவிலாடையவர், வெண் திருமுண்டத்தர் - அழகாகிய வெண் தலையையுடையவர், பள்ளிக்குப் பாயத்தர் - [ஆந்த] யோக சித்திரையாகிய மேற் போர்வையை யுடையவர், அன்னே என்னும் - அன்னே என்பன்,—

பள்ளி குப்பாயத்தர் - யோகாந்த சித்திரையாகிய மேற் போர்வையை யுடையவர், பாய்பரி மேல்கொண்டு - அதி வேகமாய்த் தாண்டி செல்லா சின்ற அஸ்வத்தின் மேலேறிவந்து, என் உன்னம் காவர் - எனது முழுமனதை [அன்று] கொள்ளை கொண்டவர், அன்னே என்னும் - அன்னே என்பன், ஏ - று.

(ச - னா.) வெண் பட்டாடையை யுடையவரும், வெண் தலையையுடையவரும், யோகாந்தசித்திரையாகியமேற்போர்வையை யுடையவருமாகிய பரமசிவன் அதிவேகத்தை யுடைய குதிரைமே லேறிவந்து என்னுடைய மனத்தைக் கவர்கின்றார், அன்னே என்பான், என்பது.

(வி - னா.) வெள் - வெண்மை, கலிங்கம் - பட்டாடை, வெண்டிரு முண்டம் - நடுவெண்டிலை. குப்பாயம் - மேற்போர்வை. கவர்வர் - கிரிமிப்பர்.

(ஏ)

தாளியறுகினர்சந்தனச்சாந்தின
ராளெம்மையாள்வராலன்னேயென்னு
மாளெம்மையாளுமடிகளார்தங்கையிற்
றாமிருந்தவாறன்னேயென்னும்.

(ப - னா.) தாளி - ஓர்விதக்கொடி, அறுகினர் - அறுகம் புல்லையுடையவர், சந்தனச் சாந்தினர் - நன் மணமுள்ள சந்தனக் குழம்பையுடையவர், எம்மை - எங்களை, ஆள்பவர் - அடிமையானாகக் கொண்டு ஆளுபவர், அன்னே என்னும் - அன்னே என்பன்,—

எம்மை ஆள் ஆளும் - எங்களை அடிமையானாக ஆளுகின்ற, அடிக்கார் கையில் - அடியார்களின் கரத்தில், தானம் இருந்த ஆறு - திருத்தானம் வைத்திருந்த வரலாறு என்னை ! அன்னே என்பன்—, ஏ - று.

(க - ரா.) தாளியைபம், அறுகையைபு முடையவரும், சந்தனக்கலவி யை புடையவரும் ஆகிய தலைவராகிய சிவபெருமான் எம்மை ஆளடுமையாகக் கொண்டு ஆண்டருளினர், அப்போர்க்கொற்றவர் கையில் திருத்தாளம் இருந்த வாறென் ! அன்னே என்பாள், என்பது.

(வி - ரா.) தாளி - ஓர்வித கொடி. அறுகு - அறுகம்புல். சந்தனச் சாந்து - கனபகஸ்துரி முதலியெனச் சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு. (உ)

தையலோர்பங்கினர்தாபதவேடத்த
ரைம்புகுவராலன்னையென்னு
மையம்புகுந்தவர்போதலுமென்னுள்ள
நையுமிதுவென்னையென்னென்னும்.

(ப - ரா.) தையல் - உமாதேவியை, ஓர் பங்கினர் - ஒரு பாகத்தில் வைத்திருப்பவர், தாபத வேடத்தர் - தபவேடத்தை புடையவர், ஐயம் புருவர் - பிச்சை எடுப்பவர், அன்னே என்னும் - அன்னே என்பள்,—

ஐயம் புருந்தவர்போலும் - பிச்சை எடுக்கப்புகுந்தவர் ஆனாலும், என் உன்னம் னையும் - என்னுடைய முழு மனம் மெலியா நின்றது, இது என்னே-இது யாதுகாரணமோ ! அன்னே என்னும் - அன்னே என்பள்,— எ - று.

(க - ரா.) உமையலினை வாமபாகத்தில் டைத்திருப்பவரும், தவவேட முடையவரு மாகிய சிவபெருமான், பிச்சை எடுப்பவரானாலும், அவர் மறைந்து போதலும் என்மனம் வருத்துதலும், என்ன புதுமையோ ! அன்னே என்பது.

(வி - ரா.) தையல் - பெண். இங்கு பரமேஸ்வரியைக் குறித்து. தாபத வேடம் - தவ வேடம். (சு)

கொன்றைமதியமுங்கு விளபத்தமுந்
துன்றியசென்னியரன்னையென்னுந்
துன்றியசென்னியின்மத்தமுன்மத்தமே
இன்றெனக்கானவாறன்னையென்னும்.

(ப - ரா.) கொன்றை மதியமும் - கொன்றை மலரோடு உடிய மூன்றும் பிறையையும், கூவிளம் மத்தமும் - வில்வ பத்திரத்தோடு ஊமத்த மலரையும், துன்றிய-அமைந்த, சென்னியர்-சடாபாரத்தை புடையவர், அன்னே என்னும் - அன்னே என்பள்,—

துன்றிய - பொருத்திய, சென்னியில் மத்தமே - திருச்சடைவி லுள்ள ஊமத்த மலரே, இன்று - இப்பொழுது, எனக்கு - எத்தனுக்கு, உன் மத்தம் ஆன ஆறு - உன் மத்தத்துக்குக் காரணமானவாறு என்னை ! அன்னே என்னும் - அன்னே என்பள், எ - று.

(க - னா.) கொன்றைப் பூமாலை, [மூன்றாம்] பிறை, வில்வம், மத்தம், இவைகளைத் தரித்திராநின்ற சிரத்தை யுடைய இறைவனது மத்தம் பூ ணைக்கு உன் மத்தை உண்டாக்குகின்றது, அன்னே என்பான், என்பது.

(வி - னா.) மத்தம் - ஊமத்தம். உன் மத்தம் - மயக்கம். (30)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கு மி ற் ப த் து.

ஆ த் து ம விர க் க ம்.

[ஆத்தும விரக்கம் என்பது சிவனைக் கண்டிருந்தல்.]

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேமினியகுயிலேகேட்டிபேலெங்கள்பெருமான்
மாதிரண்டும்வினவிற்பாதாளமேழினுக்கப்பாற்
சோதிமணிமுடிசொல்லிற்சொல்லிற்றுகின்றதொன்மை
யாதிருணமொன்றுமில்லானந்தமிலான்வரக்கூவாய்

(ப - னா.) தேம் - தே மொழியினும், இனிய - இனிதான, குயிலே - கோகிலமே? கேட்டியேல் - சற்று ஊக்கம் கவத்து கேட்பாயாயின், எங்கள் பெருமான் - எமது சிவபெருமானது, பாதம் இரண்டும் - அப் பாமன் தான் இரண்டையும் பற்றி, வினவின் - கேட்பாயானால், [அதன்] பாதாளம் ஏழினுக்கு அப்பால் - அதல் சதல் பாதாளமென்னும் லோகங்கள் ஏழினுக்கும் அப்பால் ஊடுருவப்பட்டன, சோதி மணி - பிரகாசிப்ப நின்ற மானிக்கத்தை யுடைய, முடி சொல்லின் - இரத்தின மகுடத்தைச் சூறித்தல் மென்னும், [அது] சொல் இறந்து நின்ற - வாகுக்கு எட்டாநின்ற, தொன்மை - பழமை யா யிருக்கும், ஆதி குணம் - முதற்குணம் ஆகிய, [இவற்றின்] —

ண் - யாதொன்றும் இல்லாதவன், அந்தம் இல்லான் - இறுதியில்லாதவன், வா - வரும்படி, கூவாய் - அழைப்பாய்—, ஏ - று.

(க - னா.) காதக்கு இனிமையைத் தராதின்ற இசையைப் பாடுகின்ற குயிலே? பாதளம் எழுக்கும் அதிதப்பட்ட திருவடிகளையும், சொல்லுக்கு எட்டாதின்ற திருமுடியையும் உடையவரும், பழமை முதலிய குணங்கள் ஒன்றும் இல்லாதவரும், முடிவில்லாதவரும் ஆகிய சிவபெருமான் வரும் வண்ணம் கீ அன்புடன் அழைப்பாயாக, என்பது.

(வி - னா.) தொன்மையாதி குணமொன்று மில்லான் என்பதற்கு பழமை முதலியன குணங்கள் சிறுதும் இல்லாதவன் என்று உரைத்தலும் பொருத்தி இருப்பது குயிலு கோக்கிச் சொல்லியது. (க)

ஏர்தருமேழலகேத் தவெவ்வுருவுந்தன் னுருவா
யார்கலிகுழ்தென்னிலங்கையுழகயர்வண்டோ தரிக்கு
பேரருளின்பமளித்தபெருந்துறைமேயு ராணைச்
சீரியவாயாற்குயிலேதென்பாண்டி நாடனைக்கூவாய்.

(ப - னா.) ஏர்தரும்-அழகைத் தருகின்ற, எழுலகு - எழுவகத்தாரும், எத்த - போற்றி செய்ய, எவ்வுருவு - எவ்வித வுருவு, தன் உருவாய் - தன் தருவாகி, ஆர் கலி குழ் - கடலால் குழப்பட்ட, தென் இலங்கை - தென்பாரிசுத்தி லிருக்கும் இலங்கைப் பட்டணச்சில், அழகு அமர் வண்டோதரிக்கு - அழகில் மிகுந்த வண்டோதரிக்கு. பேரருள் - சனகபெருமைசாகிய கருணையினால், இன்பம் அளித்த - பரம இன்பனை கொடுத்த, பெருந்துறைமேயுராணை - திருப் பெருங்குறையிலெழுந்தருளியுள்ள பெருங்குணமுள்ளவனை, தென்பாண்டி நாடாணை - தென்பாண்டி நாடாணை, குயிலே - கோகிலமே? சீரிய வாயால் - சிறப்புப் பொருந்திய உன் வாயினால், கூவாய் - அன்புடன் அழைப்பாய்—, ஏ - று.

(க - னா.) குயிலே! எழுவோகமும் துதிக்கும்படி எவ்வுருவும் தன்னுருவாய், தென்னிலங்கையில் வண்டோதரிக்குத் தன் பெருங்குணை பால் இன்பங்கொடுத்தத் திருப்பெருந்துறைப் பெருமானைக் கூவி அழைப்பாயாக, என்பது.

(வி - னா.) ஆர்கலி - கடல். வண்டோதரி - இராசுச மங்கையர்க்கரசி அழைத்து இராவணன் மனைவி. சீரிய - சிறப்புப்பொருந்திய. (உ)

நீலவுருவிற்குயிலேண்மணிமாடநிலாவுங்
கோலவழிநிற்கமுங்கொடிமங்கையுள்ளுறைமுகோயிற்
சினம்பெரி துமினியதிருவுத்தாகோசமங்கை
ஞாலம்மினக்கவிருந்தராயகனைவரக்கூவாய்.

(ப - னா.) நீல உருவின் - நீல நிறத்தையுடைய, குயிலே - கோலமே? நீள் - பெருமை தங்கிய, மணி - ஒன்பது கவர்த்தினங்களு னொன்றாகிய மாணிக்கம்போல் துலங்கும், மாடம் நிலாவும் - மாடமானிகைகள் வினங்குகின்ற, கோலம் அழகின்-போழுகோழியும், திசையும்-ஜோலிக்கா நின்ற, கொடி மங்கை - பூங்கொடிபோல் இடையையுடைய பெண்கள், உன் உறை கோயில் - உள்ளே வாழ்கின்ற கோயிலின், சிலம் பெரிதும் இனிய - குணத்தால் டிசுவும் இனிமையாகிய, திருவுத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையில், ஞாலம் - பூலோகம், விளங்க - பிரகாசிக்கும்படி, திருத்த-எழுந்தருளியிருந்த, நாயகனை - இறைவனாகிய சிவபெருமானை, வர - வரும்படி, உவாய்-நீ அழைக்காந்து அழைப்பாயாக, என்பது.

(வி - னா.) உரு - நிறம். சிலம் - குணம். கோலம் - அழகு, இவ்விரண்டும் கூடிப்பெறுதல் என்னும் பொருள்பட்டன. கொடி மங்கை - கொடியிடையுடைய திருமகள், எனினுமா. (உ.)

தேன்பழச்சோலைபயி நுஞ்சிறுகுயிலேயிதுகேனீ
வான்பழித்திம்மண்புகுந் துபனிதரையாட்கொண்டவள்ள
லூன்பழித்துள்ளம்புகுந்தென்னுணர்வதுவாயவொருத்தன்
பான்பழித்தாண்டமென்னோக்கிமனானீநீவரக்கவாய்.

(ப - னா.) தேன் - தேன்போன்ற, பழம் சோலை பயிலும் - இனிமையாகிய பலவித திவ்யதானைக் கொடுக்கா நின்ற சோலைகளில் சஞ்சரிக்கிற, சிறு குயிலே - சிறிய குயிலே? இது - இதனை, நீ கேள் நீ கவனமிட்டுக் கேட்பாயாக, வான் - விண்ணுலகத்தை, பழித்து - வெட்கம்படி செய்து, இம்மண் - இப்பூலோகத்தில் எழுந்தருளி, மனிதரை-மானிடரை, ஆட்கொண்ட - அடுமை செய்துகொண்ட, வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போனாகிய சிவபெருமான், ஊன் பழித்து - மாமிசத்தை யுடைய திரேகத்தைப் பழித்து, உள்ளம் புகுந்து - என்மனத்திற் புகுந்து, என் - என்னுடைய, உணர்வு ஆய், அறிவுருவாகிய, ஒருத்தன் - ஒப்பற்றவன், மான் பழித்து - மானினது போக்கத்தைப்பழித்து, ஆண்ட - அடுமைகொண்ட, மெல் கோக்கி - மேன்மைதங்கிய கருணைபொழியும் பார்வையை யுடையவனாகிய உமாதேவீக்கு, மனானீ - மணவாளனாகிய சிவபெருமானை, வர - வரும்படி, நீ உவாய் - நீ அழைப்பாய்—, ஏ - று.

(க - னா.) தேனைப்பொழியா நின்ற பற்பல திவ்யதானையுடைய மனானியில் வாழ்கின்ற குயிலே? விண்ணுலகத்தை இகழ்ந்து, இம்மண்ணுலகத்தில் எழுந்தருளி வந்து மனிதரை யாட்கொண்ட உதார குணமுடைய நீதனும், என்மனத்திற் புகுந்து என் அறிவுருவமாகிய மீனரில்லாதவனுக்கு உணரேவிக்கு மனானுமாகிய சிவபெருமானை நீ உவ அழைப்பாயாக, என்பது.

(வி - னா.) பயிலுதல் - சஞ்சரித்தல். வன்னல் - உதாரண முன்ன வன், வாயாது - கொடுப்பான். மான் என்றது மானினது கோக்கத்தைக் குறித்தது. (ச)

சுந்தரத்தின்பக்குயிலேகுழகடர் ஞாயிறுபோல
வந்தரத்தேயின்றிழிந்திங்கடியவராசையறுப்பான்
முந்தருவெழுமுகியமுகவரறிபாச்
சிந்தரச்சேவடியாண்ச்சேவகனைவர்க்குவாய்

(ப - னா.) சுந்தரத்து - அழகினால், இன்பம் - இன்பத்தைத் தருகின்ற குயிலே - கோகிலமே? குழ - குழப்பட்ட, சுடர் - கிரணங்களைபுடைய, ஞாயிறு போல - கதிரோனைப்போல, அந்தரத்தே நின்று - பரமாகாயத்தினின்ற, இழிந்த - [யாவலையும்] இரட்சிக்க இரங்கி, இங்கு - இங்குள்ள, அடியவர் - தொண்டர்களுடைய, ஆசை - [பூவாசையாகிய] குற்றத்தை, அறுப்பான் - பற்றிக்கொள்வனாகிய, முத்தம் - ஆகியும், கலையும் - இடையும், முடிவும் - அந்தமும், ஆசை - ஆன, மூவர் அறியா - மூவருமறிபாச், சிந்தரம் - மிகவும் செம்மையாகிய, சேவடியாணை - திருவடியை புடையவனை, சேவகனை - நிகரற்ற வீராதி வீரனை, வர - வரும்படி, நீ கூவாய் - நீ அழைப்பாய்—, எ - று.

(ச - னா.) அழகு மிக்கவாய்ந்த குயிலே? சூரியன்போல ஆகாயத்தினிடத்தே நின்று இங்கு இறங்கிவந்து தொண்டர்களது குற்றத்தை அறுப்பவனும், ஆகியும் கலையும் இறத்யுபில்லாதவனாகியும், மூவராலும் அறிய வொண்ணாத செவந்த திருவடியை புடையவனுமாகிய சிவபெருமானை நீ அழைப்பாயாக, என்பது.

(வி - னா.) சுந்தரம் - அழகு. ஞாயிறு - சூரியன். அந்தரம் - ஆகாயம். ஆசை - குற்றம், சிந்தரம் - செகப்பு. (டு)

இன்பந்தருவன்குயிலேயேமுலகும்முழுதானி
யன்பணமுதளித்தாறுமானந்தன்வான்வந்ததேவ
ணன்பொன்மணிச்சுவடொத்தநற்பரிமேல்வருவாணைக்
கொம்பின்மிறுந்துங்குயிலேகோகழிநாதனைக்குவாய்.

(ப - னா.) குயிலே - கோகிலமே? இன்பம் தருவன் - உனக்கு மிக்க இன்பத்தைச் செய்வேன், ஏழ் உலகும் - எழுலகத்தையும், முழுது ஆளி - முற்றும் ஆளுவான், அன்பன் - எல்லாரிடத்தும் பேரின்ப முகையவன் அமுது அளித்து ஊதும் - அமிர்தத்தைக் கொடுத்துறுகின்ற, ஆர்த்தன்-இன்ப சொரூபன், வான்வந்த தேவன் - விண்ணின்று எழுந்தருளி வந்த பரமசிவன், கல் - கல்ல, பொன்மணி - பொன்மணி யென்பவற்றின், சுவடி ஒத்த - தழும்பு போல்வனவாகிய புள்ளிகள் உள்ள, கல் - கண்மையான, பரிமேல்-குதிரையின் மீது, வருவாணை - வந்தவனை, கோகழி நாதனை - திருவாவதிதையை வெழுக்

தருளிய தலைவனை, கொம்பில் - மாத்தின் கொம்பிலிருந்து, மிழந்தும் குயிலே - மதலைச் சொற்கள்போல் குழறிப் பேசாநின்ற கோகிலமே, கூவாய் - அழைப்பாய்—, எ - று.

(க - ரை.) குயிலே? உனக்கு இன்பத்தை வண்டாக்குவன், குதிரைச் சேவகனாக வந்த இறைவனை நீ அழைப்பாயாக, என்பது.

(வி - ரை.) ஆளி - ஆன்மாவான். சுவடு தழும்பு, இங்கு புள்ளிகளை புணர்த்திற்று. பிழற்றாதல் - குழறிப் பேசுதல். [நிரம்பாமென்னும் சொல்லைச் சொல்லாதல்] கோகழி நாதன் - திருவாவடுதறை கோகந்திரத்தின்கண் எழும் தருளிய சிவபெருமான். (க)

உண்ணையுதப்பன் குயிலேயுன்றுணைத்தோழியுமாவன்
பொண்ணையழித்தான்மேனிப்புகழிற்றிகழுமழகன்
மன்னன்பரிமிசைவந்தவள்ளல்பெருந்துறைமேய
தென்னவன்சேரலன்சோழன்சீர்ப்புயங்கன்வரக்கூவாய்.

(ப - ரை.) உண்ணை - உண்ணை, உதப்பன் - ஆசைப்படுவான், குயிலே - கோகிலமே? உன் - உனக்கு, துணை - ஒற்றத் துணையாகிய, தோழியும் ஆவன் - சேட்பு மாவேன், பொண்ணை அழித்த - பொண்ணை வென்ற, நல் - நல்ல, திரு மேனி - அழகிய மேனியினாலும், புகழின் - கீர்த்தியினாலும், திகழும் - பிரகாசிக்கா சின்ற, அழகன் - அழகை யுடையவன், மன்னன் - தேவர் முதலியவர்க்கும் அரசன், பரிமிசை வந்த வள்ளல் - குதிரை ஏறி சவாரி செய்துக்கொண்டு வந்த வள்ளல், பெருந்துறை மேய - திருப் பெருந்துறையில் [குரு மூர்த்தமாய்] எழுந்தருளிய, தென்னவன் - பாண்டியன், சேரலன் - சேரன், சோழன் - சோழன், சீர் - சிறப்பமைந்த, புயங்கன் - அரவாபரணம் தரித்து சூர் விதக் கூத்தை யுடைய சிவபெருமான், வர - வரும்பொருட்டு, கூவாய் - அழைப்பாய்—, எ - று.

(க - ரை.) குயிலே? உண்ணை மிக்க விரும்புவேன், உனக்கொற்ற தோழியு மாவேன், பொன் நிறத்தை வென்ற திரு மேனியை யுடைய அழகனும், குதிரை ஏறி வந்த வள்ளலும், திருப் பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய பெருமானுமாகிய இறைவனை நீ அழைப்பாயாக, என்பது.

(வி - ரை.) பொண்ணைப் பழித்த என்றது பொண்ணினு மிக்க ஒளிபுள்ள என்றபடி. பரிமிசை வந்த வள்ளல் என்றது குதிரை ஏறி பாண்டியன் முதலியனோர் மகிழ வந்த இறைவன். புயங்கன் - புயங்கம் என்னும் கூத்தை யுடையவன். (க)

வாகிங்கேரீகுயிற்பிள்ளாய்பாலொருநொன்முகன்றேடி
யோகியவருன்னிற்பவொண்டழல்வின்பிளந்தோங்கி

மேவியன்றண்டங்கடர்கிரிகடராட்கின்றபெய்தன்
ருவிவரும்பரிப்பாகன்றாழ்சடையோன்வரக்கவாய்.

(ப - ரை.) குயில் பிள்ளை - குயில் பிள்ளையே? நீ இங்கே வா - நீ இவ்விடத்திற்கு வருவாயாக, மாலொடு - விட்டுணுலோடு, நான் முகன் - பிரமனும், தேடி - முதலிற் தேடுதலைச் செய்தும், [காணப் பெருமான்] ஒவ் - [அத் தேடுத் தொழிலினின்று] நீங்கி, அவர் - அவ் விருவரும், உன்னி நிற்ப - [காங்களைச் சிரமேற் கொண்டு] தயாளித்து நிற்க, ஏன் - ஒளி பொருந்திய, தழல் - அக்கினி, விண் பிளந்து ஒக்கி ஓங்கி - ஆகாயத்தைப் பிளந்து ஊழி றுவி உயர்ந்து, மேலி - பொருந்திய, அன்று - அக்காலத்தில், அண்டம் - விண்ணாகங்க ளெல்லாவற்றையும், கடந்து - தாண்டி, விரிசுடர் ஆய்ந்த - விரிந்த சோதியாய் எழுந்து நின்ற, மெய்யன் - திருமேனியை புடையவன், தாலி வரும் - பாண்டிநாட் டெல்லையைத் தாலி வரான்க, பரி - குதிரைக ளுக்கு, பாகன் - எஜமான யிருந்தவன், தாழ் சடையோன் - நீண்ட சடா பாரத்தை புடையவன், வா - வரும்படி, கூவாய் - அழைப்பாய், ஏ - று.

(க - ரை.) குயில் பிள்ளை? என் அருசே வா? பிரமவிட்டுணு இருவா தேடிக் காணாமையால் மென்மேலுந் தேடுதலை யொழித்தது கிடக, அவ வருவா இடையே அக்கினி சொருபமாய் நிடர்ந்து நின்றவனும், பாண்டியன் முதல் யாவரும் மகிழ் குதிரைப் பாகனுமாய் வந்த சிவபெருமானை நீ அழைப்பாய், என்பது.

(வி - ரை.) குயில் பிள்ளை - சிறு குஞ்சி. [குயில் குஞ்சு] உன்னி நிற்ப - அலுத்து நின்ற. கடராய் - அக்கினி சொருபமாய். தாழ் சடையோன் - நீண்டு தொங்குகின்ற சடை முடியையுடைய சிவபெருமான். பரிபாகன் - குதி ரைத் தலைவன், [இறைவன்]. (அ)

காருடைப்பொன்றிகழ்பேனிக்கடிபொழில்வாழங்குயிலே
சீருடைச்செங்கபலத்திற்றிகழுருவாகிடசெல்வன்
பாரிடைப்பாதங்கள் காட்டிப்பாசாறுத்தெனையாண்ட
வாருடையம்பொனின்பேனிடமுதினீர்வரக்கவாய்.

(ப - ரை.) கார் நிறை - கரு நிறத்தை புடைய, பொன் - பொன்போல், திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, மேனி - திருமேனியை புடைய, கடி பொழில் - பல வித வாசனை பொருந்திய சோலையில், வாழும் - வாழாக்கின்ற, குயிலே - கோகிலமே? சீர் உடை - சிறப்பினை புடைய, செம் - செவந்த, கமலத்தின் - தாமரை மலர் போல, திகழ் - விளங்குகின்ற, உரு ஆகிய - திருமேனியை புடைய, செல்வன் - அதி செல்வத்தை புடையவன், பாரிடை - [இப்] பூமியின் மீது, பாதங்கள் காட்டி - [பிரமாணத்தைத் தாசுகின்ற] தன் திருவடிகளைக் காட்டி, பாசம் அறுத்து - பாசபந்த மாய்க்கையைச் சேதித்து, என்னை ஆண்ட -

என்னை அடுமைகொண்டாண்டருளின, ஆர் உடை - ஆத்திப் பூமாவை;
புடைய, அம் - அழகிய, பொனின் மேனி - பொன் போன்ற திருமேனியை
புடைய, அமுதினை - அயிர்தம் போல்பவனை, வர - [இங்கு] வரும்படி, நீ
கூவாய் - நீ அன்புடன் அழைப்பாய்—, எ - று.

(சு - ரை.) நுநிறப் பொன்போல விளங்குகின்ற உடம்பை புடைய
குயிலே? சிறந்த செந்தாமரை மலர்போல பிரகாசிக்கின்ற, திருவருவத்தை
புடைய செல்வனும், இவ்வுலகத்தில் தன் திருவடிக்காட்டி என் பாசத்
தைச் சேதித்து, என்னை ஆண்டருளின பொன் மேனியனுமாகிய சிவபெரு
மானை, நீ அழைப்பாயாக, என்பது.

(ஸி - ரை.) காருடைப் பொன் - நுநிறத்தையுடைய பொன். கடி -
விளக்கம் எளிதான மனமும். ஆர் உடை என்பதற்கு அருமையையுடைய என்
றுரைத்தல் மாம். (க)

கொந்தனாவும்பொழிற்சோலைக் கூங்குயிலேயிதுகேணி
யந்தணனாகிவந்திங்கேயழகியசேவடிக்காட்டி.

யெந்தபராபிவனென்றிங்கென்னையுடாகொண்டருளஞ்
செந்தமல்போற்றிநுமேனித்தேவப்பிரான்வரக்கூவாய்.

(ப - ரை.) கொந்து அணவும் - பூங்கொத்துகள் பொருந்திய, பொழில்
சோலை - பெருமையமைந்த சோலையில், கூவும் குயிலே - பாடா நின்ற குயி
லே? நீ இதுகேள் - நீ இதனைக் கேட்பாயாக, இங்கே - இவ்வுலகில், அந்த
ணை ஆகிவந்து - பேசிய ஒருவாகவந்து, அழகிய சேவடி காட்டி - அழகிய
செவந்த திருவடிகளைக் காட்டி, எம் தமர் ஆம் - எமது அன்பரில் ஒருவனாகும்,
இவன் என்று - இவனை என்ற, இங்கு - இவ்விடத்தில், என்னையும் ஆட்
கொண்டருளும் - என்னையும் அடுமைகொண்டருளின, செந்தமல்போல் திரு
மேனி - செந்தியை நிகர்த்த அழகிய மேனியையுடைய, தேவர் பிரான் - தே
வர் பெருமான், வர - வரும்படி கூவாய் - அழைப்பாய்—, எ - று.

(க - ரை.) பூக் கொத்துக்கள் நிறைந்த சோலையிலுள்ள குயிலே? இவ்
வுலகத்தில் தூர் அந்தண வுருவாய்வந்து தன் அழகிய திருவடியைக் காட்டி,
என்னையும் ஆட் கொண்டருளிய செந்தமல் போலத் திருமேனியையுடைய
சிவபெருமானை நீ அழைப்பாயாக, என்பது.

(வி - ரை.) அணவுதல் - பொருத்துதல். கூவும் என்பது இடையில்
வகர வகரம் கெட்டுக் கூம் என வந்தது. என்னையும் என்றவுமமை இழிவு
சிறப்பு. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—o—o—

திருத்தசாங்கம்.

—o—o—o—

அநேமை கொண்ட முறைமை.

[அநேமைகொண்டமுறைமையுடைய என்பது பத்தையாறாம்]

—o—o—o—

நேரிசை வெண்பா.

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏராளிளங்கியேயெங்கள்பெருந்துளறக்கோன்
சீரார் திருநாமந்தேர்த்துரைடா—யாரூரன்
செம்பெருமான்வெண்பலான்பாற்கடலான்செப்புலபோ
லெம்பெருமான்தேவர்பிரானென்று.

(ப - ரை.) ஏர் ஆர் - அழகுவாய்த், இளமை கிளியே - இளங்கிளியே ?
எங்கள் - எம்முடைய, பெருந் துறைக்கோன் - திருப்பெருந் துறைக்கு அர
னாகிய சிவபெருமானது, சீர் ஆர் - சிறப்புப் பொருந்திய, திருநாமம் - பலவித
அழகிய நாமங்களை, தேர்த்த - ஆராய்ந்து, [அவனது திருநாமங்களை என்
னென்று தேர்த்துரைப்பேனின்] ஆரூரன் - திருவாரூரனே ! செம்பெருமான் -
செம்மையாகிய திருமேனியை யுடைய பெருமானே ! வெண்மலரான் - வெண்
தாமரை மலரை ஆசனமாக வுடைய பிரமணம், பால்கடலான் - திருப்பாற்
கடலையுடைய திருமாலும், செப்புலபோல் - சொல்லுவன போல, எம்பெரு
மான் - எம்பெருமானே ! தேவர் பிரான் - தேவர் பிரானே ! என்று-என்று
சொல்லி, உரையாய் - சொல்வாயாக, எ - று.

(ச - ரை.) கிளியே ? எமது திருப்பெருந்துறைப் பெருமானது திரு
நாமங்களை மனத்தி னிடத்தே நன்கு மதித்து ஆராய்ந்து சொல்வாயாக,
அப்பேர்க்கொற்ற இறைவனது திருநாமங்கள் எவை எனில், ஆரூரன், செம்
பெருமான், எம்பெருமான், தேவர் பிரான், என்பவைகளே, என்பது.

(வி - ரை.) நாமம் பாப்பகா அஃறிணைப் பெயர், [சாதி ஒருமையும்.] ஆரான், செம்பெருமான், எம்பெருமான், தேவர் பிரான், என்பன அண்மை வீரிகளாதலால் இயல்பாயின. வெண் மலரான் - வெண் தாமரை மலரை ஆசனமாகவுடைய பிரமதேவன். (௧)

ஏதமிலாவின்கொன்மரகதபேயேழ்பொழிற்கு
நாதனபையாளுடையாளுடையாய்—காதலவர்க்
கன்பாண்டுமீளாவருள்புரிவானுடென்றுந்
தென்பாண்டிநாடேதெளி.

(ப - ரை.) ஏதம் - குற்றம், இல் - இல்லாத. இன்கொல் - மதாந்தை ஒன்ற சொல்லியுடைய, மரகதமே - மரகதம்போலும் கிள்ளையே? ஏழ் பொழிற்கும் - எழுலகத்துக்கும், நாதன் - தலைவன், நம்மை - எம்மை, ஆன் உடையான்-அழிமையாக்கித் கொண்டவனாகிய சிவபெருமானது, நாடு - திருப்பதியை, உரையாய் - புகல்வாயாக, காதலவர்க்கு - அன்பர்க்கு, அன் ஆண்டு - பெருங்கருணையோடு ஆட்கொண்டு, மீளா - மறு ஜென்மத்துக்கு மீண்டும் வராதுபடி, அருள் புரிவான் - கருவை செம்புவானது, நாடு - திரு நாடானது, என்றும் - எங்காலமும், தென்பாண்டி நாடே - தென்பாண்டி நாடேயாம், தெளி - இதனை ஓர்ந்து தெளிவாயாக, எ - று.

(க - ரை.) இன்ப மொழியையுடைய கிரியே? எழுவருக்கும் நாயகனும், நம்மை அடுமை ஆளாக வுடையவனுமாகிய சிவபிரானது நாட்டைச் சொல்வாயாக, அவனது நாடு யாதென ஆராய்ந்து கேட்கில், தன் அன்பர்கட்கு மீளாக்கதியைத் தந்தருளுகின்ற அவ்விறைவனது நாடாவது தென்பாண்டிய நாடே யாம், என்பது.

(வி - ரை.) மரகதம் - பச்சை. அது பச்சை நிறத்தை யுடைய கிரியை புணர்த்தலால் ஆகுபெயர். இதனைப் பண்பாகு பெயராக வாயினும் உவமை யாகு பெயராக வாயினும் கொள்க. (௨)

தாதாடுபூஞ்சோலைத்தத்தாய்நபையாளு
மாதாமும்பாகத்தன்வாழ்பதியென்—கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம்பார்டேற்சிவபுரம்போற்கொண்டாடு
முத்தாகோசமங்கையூர்.

(ப - ரை.) தாது ஆடு - மகரத்தப்பொடியை வீசா நின்ற, பூ - மலர்களை யுடைய, சோலை - சோலையிலிருக்கும், தத்தாய் - கிள்ளையே? நமை ஆளும் - நம்மை ஆண்டருள் கின்ற, மாதா ஆளும் பாகத்தன் - உடாதேவியால் ஆளப் படுகின்ற பாகத்தை யுடையவன், வாழ்பதி என் - வாழ்நின்ற ஊர் ஏது என்று சொல்வாயாக, [அவ்வூர் ஏதெனின்] பத்தர் எல்லாம் - பத்தர் எம்மளும், பாரமேல் - பூமியின்கண்ணுள்ள; சிவபுரம் பேரல் - சிவபுரம்பேரல், கோ

தாட்டி - சிராட்டி, கொண்டாடும் - கொண்டாடுகின்ற, உத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையே, ஊர் - அவரது ஊராம்—, ஏ - று.

(க - ரை.) பூஞ்சோலையில் களித்து வாழ்கின்ற கிளியே? சிவபெருமானது ஊரைச் சொல்வாயாக, அவரது ஊர் யாதெனில்? தொண்டரெல்லாம் இப் பூலோகத்தில் சிவபுரம்போலக் கொண்டாடுகின்ற திருவுத்தரகோச மங்கையே யாம், என்பது.

(வி - ரை.) தாது - மகர்த்தம். தத்தை - கிளி. அது ஈறுதிரிந்து தந்தாய் என வியியாயிற்று. என் - என்று சொல். (௬)

செய்யவாய்ப்புஞ்சிரகிற்செல்வீநஞ்சிந்தைசே
ரையன்பெருந்துறையானுரைபாய்—தையலாய்
வான்வந்தசிந்தைபலங்கமுவவந்திழியு
மான்நதங்காணுடையானு.

(ப - ரை.) செய்ய - செவந்த, வாய் - வாயினையு, பஞ் சிறகிள் - பசுமைடாகிய சிறகினையு முடைய, செல்வீ - செல்லியே? நம் - நம்முடைய, சிந்தை சேர்-மனத்திற்சேர்ந்த, ஐயன் - என் தாதையாகிய, பெருந்துறையான் - திருப் பெருந்துறை யென்னும் திவ்விய சேஷத்திரத்தை புடையவனது, ஆறு உரையாய் - நதியைச் சொல்வாயாக, [அந்நதி யாதெனில்] தையலாய் - பெண்ணே? வான் வந்த சிந்தை - பெருமையை யமைந்த மனத்தினது, மலம் கழுவ - மலத்தைப்பரிசுத்த மாக்க, வந்து இறப்பும் - வந்து இறங்குதன்ற, ஆர்த்தம்-பேராந்தமே, உடையான் ஆறு-உடையவனது நதியே ஆகும்—, ஏ - று.

(க - ரை.) செவந்த வாயையும், பசுமை நிறமாகிய சிறகையு முடைய கிளியே? திருப் பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானது ஆற்றைச் சொல்லுவாயாக, அவனது ஆறு யாதெனில், அடியார்களது மனமாசை யொடுக்க வந்து இறந்தன ஆர்த்தமே அவனது ஆறுவது, என்பது.

(வி - ரை.) வாய் என்பது - மூக்கை. செல்வீ - புதல்வி. தையலாய் என்றதனால் பெண் கிளி என்பது பெறப்பட்டது. ஆர்த்தம் - ஆர்த்த வெள்ளம். (௭)

கிஞ்சகவாயஞ்சகமேகேடில்பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன்பருவுமலைபகராய்—நெஞ்சத்
திருளகலவாள்வீசியின்பமருமுத்தி
யருளுமலைபென்பதுகாணாய்ந்து.

(ப - ரை.) கிஞ்சகம் - முருக்கம்பூப் போன்ற, வாய் - வாயை புடைய, அம் - அழகமார்த, சகமே - தத்தையே? கேடில் - எக்காலமும் அழிவில்

லாத, பெருந்துறைக் கோன் - நிவ்விய ஷேத் திரமாகிய திருப்பெருந்துறைக்கு அரசனாகிய, மஞ்சன் - [யாராலும் மதிக்கப் பெற்ற] அழகுடையவன், மருவும் - [எழுந்தருளியிருந்து] வாசம் செய்கின்ற, மலை பகராய் - [திரு] மலையைச் சொல்வாயாக, [அம் மலையாதெனின்] ஆய்ந்த - ஆராய்ந்த, செஞ்சுத்து இருள் அகல - மனத்தின் கண்ணதாகிய அஞ்ஞான மென்னும் இருள் நீங்க, வான் வீசி - ஒளி வீசி, இன்பு அமரும் - இன்ப மமைந்த, முத்தி - கோஷ வீட்டை, அருளும் - அருளைத்தராதின்ற, மலை என்பது காண் ஆய்ந்து - மலை பென்று சொல்லப்படுவதே ஆராய்ந்த பார்ப்பாயாக—, எ - று.

(க - னா.) முருக்கம் பூப்போன்ற வாயை புடைய கள்ளையே? என்றும் அழிவில்லாத் திருப் பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற சிவ பெருமானது மலையைச் சொல்வாயாக அப்போற் கொற்றவனது மலையாதெனின், மன மிருனொழிய பிரகாசத்தை வீசி முத்தி வீட்டைக்கொடுக்கின்ற மலையே அவனது மலையாம், என்பது.

(வி - னா.) கூசும் - களி. மஞ்ச - அழகு. பகர்தல் - சொல்லுதல். இருள் - அஞ்ஞான இருள். வான் - ஒளி. (இ)

இப்பாடேவந்தியம்புகடுபுகலென்களியே

யொப்பாடாச்சிருடையனார்வதென்னே—யெப்போதும்

தேன்புரைபுஞ்சிந்தையராய்த்தெய்வப்பெண்ணேத்திசைப்ப

வான்புரலியூருபகிழ்ந்து.

(ப - னா.) என் களியே - என் னாசைக் குகந்த கள்ளையே? கூடுபுகல் - கூட்டிற் புகுதற்கு முன்பே, இப்பாடே - இவ்விடத்தே, வந்து - கிட்டி வந்து, இயம்பு - சொல்லுவாயாக, ஒப்பு ஆடா - உவமை நடை யாடாத, சிர் உடையான் - சிறப்பை புடையவனாகிய சிவபெருமான், ஊர்வது என் - ஏறி நடத்துவது யாது அதனைச் சொல்வாயாக, (அவ்வாறு ஏறி நடத்ததல் யாதெனின்) எப்போதும் - எந்நாளும், தேன்புரையும் - தேனை நிகர்க்கின்ற, சிந்தையராய் - மனத்தை புடையவராய், தெய்வப் பெண் ஏத்து இசைப்ப - தெய்வ லோகத்தில் வாழாநின்ற அரம்பயர் முதலிய பெண்கள் ஜெயாவிஜீபவா என்று வாழ்த்துச் சொல்ல, வான் புரவி - ஆகாயமாகிய புரவியை, மகிழ்ந்து ஊரும் - சந்தோஷித்து நடத்துவர்—, எ - று.

(க - னா.) என் ஆசைக்குகந்த களியே? வீரசம் செய்யும் கூடு புசாமல் இவ்விடத்தே வந்து நிகரற்ற சிவபெருமானது வாகனத்தைப் புசவ்வாயாக. அவன் ஏறி நடத்தும் வாகனமானது யாதெனின், ஆகாயமே அவனது ஊர்தியாம், என்பது.

(வி - னா.) பாடு - இடம், பக்கம் எனினுமாம். ஊர்தல் - நடத்துதல், செலுத்துதல். புரைதல் - நிகர்த்தல். இசைத்தல் - சொல்லுதல், விசைப்பு

தல் எனினு மமையும். வான் - ஆகாயம். இங்கு சிதாகாயத்தை உணர்த்திற்று. (க)

கோற்றேன்பொழிக்கிள்ளாய்கோ தின்பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றுவைவெல்லும்படைபகரா—யேற்று
ரழுக்கடையாநெஞ்சுருகமும்மலங்கன்பாயுங்
கழுக்கடைகாண்கைக்கொன்படை.

(ப - ஐ.) கோல் - கொம்பிற்கட்டிய, தேன்மொழி - தேனைப்போன்ற மொழியை யுடைய, கிள்ளாய் - கிள்ளையே? கோது - குற்றம், இல் - இல்லாத, பெருந் துறைக்கோன் - திருப்பெருந் துறைக்கு அரசனாகிய சிவபெருமான், மாற்றுவை வெல்லும் - பகைவரை வெல்லுகின்ற, படை - ஆபுதத்தை, பகராய் - சொல்வாயாக, [அப்படை யாதெனின்] ஏற்று—எதிர்த்தவருடைய, அழுக்கு அடையா - மல மடையாத, நெஞ்சத்து - மனத்தி னிடத்தில், மும் மலங்கன் பாயும் - ஆணவ முதலிய மும் மலங்களைப் பாயாநின்ற, கழுக்கடை - குலமே, கைக்கொள் படை - [அப் பரமசிவன்] கையிற் றாங்கும் படையாம்—, ஏ - று.

(க - ஐ.) தேன் மொழியை யுடைய கிளியே? திருப் பெந்துறைக்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமான் கையில் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆபுதத்தைச் சொல்வாயாக, அவனது படை யாதெனின், பரிசுத்தமான மன முருகும் படி மும்மலங்களை அழிக்கின்ற குலமே அவனது பட்டையாம், என்பது.

(வி - ஐ.) மாற்றார் - பகைவர். படை - ஆபுதம். மும்மலமாவது ஆணவம், கன்மம், மாயை. பாயும் என்பதற்கு - அறவே நீக்கு மென்பது பொருள். கழுக்கடை - குலம். (எ)

இன்பான்மொழிக்கிள்ளாயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன்
முன்பான்முழங்குமுரசியம்பா—யன்பாற்
பிறவிப்பகைகலங்கப்பேரின்பத்தோங்கும்
பருமிக்கநாதப்பறை.

(ப - ஐ.) இன் - இனிய, பால் - அமிரதம் போன்ற, மொழி - மொழிவினை யுடைய, கிள்ளாய் - கிள்ளையே? எங்கள்—எமது, பெருந்துறைக்கோன் - திருப் பெருந்துறை யென்னும் திவ்வியக்ஷேத்ரத்துக்கு அரசனாய் எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானது, முன்பால் - சந்தித்துக்கு முன்பாக, முழங்கும் - சத்திக்கின்ற, முரசு - முரசை, இயம்பாய் - சொல்வாயாக, [அம் முரசு யாதெனின்] அன்பால் - ஆசையால், பிறவிப் பகை - பிறவியாகிய பகைவன், கலங்க - சித்தம் கலங்கும்படி, பேரின்பத்து ஓங்கும் - பேராநந்தத்தோ டியர்ந்த, பருமிக்க - பெருமை மிகுந்த, நாதப்பறை - நாதமாகிய பறையேயாம்—, ஸ்ரீநவாறு.

(க - ஐ.) அமிர்தம் போன்ற மொழியை யுடைய கின்றையே? திருப் பெருந்துறை என்னும் ஷேத்திரத்தின் கண் ணெழுந்தருளி யிருக்கும் எங்கள் சிவபெருமானது திருச் சந்திமுன் சத்திக்கென்ற முரசைச் சொல்வாயாக, [அம்முரசு யாதெனின்] பிறவிப் பகை கலங்கும்படி பேராசத்தத்தோடு யார்ந்த நாதமாகிய பறையேயாம், என்பது.

(வி - ஐ.) கோன் - அரசன். இங்கு தேவர் முதலிய யாவர்கட்கும் முதற் பொருளாய் நிறுவப் பற்றி கோன் எனச் சொல்லப்பட்டது. முரசு - பேரிகை. நாதம் - நாதத்தாவும். (அ)

ஆயமொழிக்கிள்ளாயன்றாறுமன்பர்பான்
மேயபெருந்துறையான்மெய்த்தாரென்—றியவீனை
நாளுமணுகாவண்ணநாயேனியாளுடையான்
றாறியறுகாமுவந்தார்.

(ப - ஐ.) ஆய மொழி - ஈன்மை தன்மை இரண்டினையும் ஆராய்ந்த சொல்வினை யுடைய, கிள்ளாய் - கின்றையே? அன்றாறும் அன்பர்பால் - அன்றாறுகின்ற அன்பரிடத்து, மேய - பொருந்திய, பெருந்துறையான் - திருப் பெருந்துறையை யுடையவனது, மெய் - உண்மையாகிய, தார் - மாலை, என் - என்னுதி, [அம்மாலை யாதெனின்] தீய - கொடிதாகிய, வினை - வினைகள், நாளும் - எப்போதும், அணுகா வண்ணம் - தொடரா வண்ணம், என்னை - நாயினுங் கடையேனுமாகிய அடியேனை, ஆன் உடையான் - ஆளுதலுடைய சிவபெருமான், உவந்த - விரும்பி யணிந்த, தார் - தாளி, அறகும் ஆம் - அறகு மென்பவைகளேயாம், எ - று.

(க - ஐ.) எல்வினை தீவினை இவ்விரண்டினையும் ஆராய்ந்த மொழியை யுடைய கின்றையே? திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானது மாலையைச் சொல்வாயாக, அவனது மாலை யாதெனின், தாளியும் அறகுமேயாம், என்பது.

(வி - ஐ.) ஆயமொழி - ஆராய்ந்த குற்றமற்றமொழி, அன்றியும், ஆயம் கூட்டம் எனினும் பொருத்தம் இதமாகிய மொழி எனினுமாம். அன்றாறுதல் - என்புருகுதல். தார் - மாலை. (க)

சோலைப்பசுங்கினியேதூரீர்ப்பெருந்துறைக்கோன்
கோலம்பொலியுங்கொடிகூறாய்—சாலவு
மேதிலார் துண்ணென்னமேல்விளங்கியேர்காட்டுங்
கோதிராவேறுங்கொடி.

(ப - ஐ.) சோலை - சோலையில் வாழ்கின்ற, பசுங்கினியே - பசுங்கிளையே? து - பரிசுத்தமான, நீர்-குணங்களையுடைய, பெருந்துறைக்கோன் - திருப்பெருந்துறைக்கு அரசனாகிய சிவபெருமானது, கோலம் - அழகு, பொலியும்-மிகுந்த, கொடி - துவசத்தை, கூறாய்-சொல்லாய், [அச்சொடியாதெனின்]

சாலவும் - மிகவும், ஏதிலார் - பகைவர், துண்ணென்ன - பயப்படுப்படி,
மேல் விளங்கி - மேலாய் விளங்கி, ஏர் - காட்டும் அழகைச்செய்கின்ற, கோ
து - குற்றம், இல் - இல்லாத, ஏறு - இராஷபமே, கொடி ஆம் - துவசச்
கொடியுளம், எ - று.

(க - னா.) சோலையில் வாழ்கின்ற பசங்களியே? திருப்பெருந்துறைச்
சூழ் நிலைவளைய எழுந்தருளி யிருக்கும் இறைவனது கொடியைச் சொல்வாயாக,
அவனது கொடியாதெனின், விரோதிகள் பயப்படுப்படி உயர்த்தப்பட்டு அழ
கைச் செய்கின்ற இராஷபக் கொடியே அவனது கொடியாம், என்பது.

(வி - னா.) து - பரிசுத்தம், நீர் - [பெருங்] குணம். தூநீர் - பரி
சுத்தமாகிய நீர் வளமிக்க வெணினும் பொருந்தும். கோலம் - அழகு. துண்
னென்னல் - அச்சக்குறிப்பு. ஏறு - இடபம். (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

தி ரோ தான சு த் தி.

[திரோதான சுத்தி என்பது ஏகமாகிய திரோதாயி
மறைப்பான மலம் நீக்குதல்.]

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றியென்வாழ்முதலாகியபொருளே
புலர்ந்ததுபூங்கழற்கிணை துணைமலர்கொண்
டேற்றினின்றிருமுதத்தெமக்கருண்மலரு
மெழினகைகொண்டொன்றிருவடிதொழுகோள்
சேற்றிதழ்க்கமலங்கண்மலருந்தண்வயல்குழ்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யேற்றுவர்கொடியுடையானையுடையா
யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்துளாயே.

(ப - னா.) போற்றி - நமஸ்காரம், என் - என்னுடைய, ஆசிய - வாழ்வுக்கு முதற்காரணமாகிய, பொருளே - [என்றும் பிழப்பிதழ்ப்பில்லாப்] பொருளே, புலந்தது - போது விடிந்தது, இளை - இளைப்பிடுகிறது, அழகு வாய்ந்த, கழற்கு - சிலம்பணிந்த திருவடிக்கு, துணை-ஒப்புமையாய்ந்த, மலர் - மேன்பாடான புட்பங்கை, கொண்டு - கொண்டு, ஏற்றி - அன்புடன் துதித்து, சின் - உமது, திரு முகத்து-அழகிய முகத்தில், எமக்கு - எனக்கு, அருள் - அருளுடன், மலரும் - மலர்கின்ற, எழில் - அழகிய, கை கொண்டு - முழுவதும் பற்றாகக் கொண்டு, சின் - உமது, திருவடி - திருத்தாங்க, தொழு கோம் - தொழுது நிற்கின்றோம், சேந்து - சேற்றின் கண், இதழ் - இதழ்களை யுடைய, கமலங்கள் - தாமரை மலர்கள், மலரும் - விரிகின்ற, தன் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, வயல் சூழ் - வயல்கள் சூழ்ந்த, திருப் பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையின் கண்ணே, உறை - எழுந்தருளி வாழாநின்ற, சிவபெருமானே - சிவ பிரானே! உயர் - உயர்ந்த, ஏற்று கொடி உடையாய் - இரவு பக் கொடியை யுடையவனே! என்னை - எந்தனை, உடையாய் - ஆட்கொண்டிடையவனே! எம்பெருமான் - எம்பெருமானே! பள்ளி - திருச் சயங்குறை விட்டி, எழுந்தருளாய் - எழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப் பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானே? போது விடிந்தது, தாமரை மலர்களைக் கொண்டு உமது திருவடியை அர்ச்சித்துத் தொழாநின்றோம், [ஆனதால்] நீர் திருப்பள்ளியை விட்டி எழுந்தருள்வாயாக, என்பது.

(வி - னா.) புலந்தல் - பொழுது விடிதல். ஏத்தி என்பது ஏற்றி யென்றாயிற்று. அன்றி, ஏற்றி என்பதற்கு ஏற்பண்ணி எனினுமாம். கை கொண்டு என்பது இங்கு சந்தோடத்தைக் கொண்டு எனினு மமையும். திருப் பள்ளி எழுந்தருளாவது [உமா மகேஸ்வரியுடன்] இருகையனத்தினின்று எழுந்திருத்தல். பள்ளி - சயகம். (ச)

அருணணிந்திரன் றிசையனுனினுனி ருள்போ
யகன் ற்துவுதயநின் மலர்த்திருமுகத்தின்
கருணையின் குரியனெழுவெழநயனக்
கடிமலர் மலாமற்றண்ணைக்கண்ணுந்
திரணிகையறுபதமுால்வனவியையோர்
திருப்பெருந்துறைபுறையெவெருமானே
யருணிதிரவருமான் ற்தமையே
யகைடபேபள்ளிபெழுந்தருளாயே

(ப - னா.) அருண் - சூரியன், இத்திரன் திசை அதுகின் - சித்திர திசையை அடைந்தான், [அது எவ்வாறெனில்] இருக் - உடைந்தது போ

நவையாக முடியிருந்த இருளானது, போய் அகன்றது - முழுதும் பற்றறநீல்
 கிற்ற, உதயம் - உதித்தலை புடைய, தீன் - உமது, மலர் - தாமரை மலர்
 போன்ற, திரு முகத்தின் - அழகிய முகார விம்பத்தில், சூரியன் கருணையின்-
 கருணையாகிய சூரியன், எழ எழ - முறையே உதித்தலும், நயநம் - கண்
 னாகிய, கடி மலர் - வாசனை பொருந்திய மலர்கள், மலர் - புட்பிக்க, அண்
 ணல் அம் கண் ஆம் - பெருமை பொருந்திய அழகிய [பெண்களது] கண்
 போல்கின்ற, திரள் கிரை - கூட்ட வரிசையாகிய, அறுபதம் - வண்டுகள்,
 முால்வன - சத்திக்காநின்ற, இவை - இவற்றை, ஓர் - ஆராய்ந்து அறியக்
 கடவை, திருப் பெருந்துறை உறை - திருப் பெருந்துறையில் வந்து வாழ்
 கின்ற, சிவ பெருமானே - சிவபிரானே! அருள் நிதி - அருட்பெருஞ் செல்
 வத்தை, தர வரும் - [அன்பு கூர்ந்து] கொடுக்க வருகின்ற, ஆனந்த மலையே -
 இன்பமாகிய கைலைக் காசே! அலை கடலே - அசையாநின்ற பேராசைத் சாகர
 மே! பள்ளி எழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளி விட்டு எழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - ணா.) திருப் பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமா
 னே? சூரியோதயமானதால் இருள் நீங்கி தாமரை மலர்கள் விரிந்தன, வண்
 டொலித்தல் முதலிய காரியங்கள் நிகழாநின்றன, ஆதலால் நீர் திருப்பள்ளி
 விட்டு எழுந்தருள்வீராக, என்பது.

(வி - ணா.) சூரியன் கீழ்த்திசை யஹுருதல், இருள் நீங்குதல், வண்டு
 கள் மலர்களில் மொய்த்த ஆரவாரித்தல் முதலியவை பொழுது விடித்தற்
 சூரிய குறிகளாதலால் இவ்வாறு கூறலாயிற்று. கருணையோடு கூடிய கண்
 மலர் என்றற்கு, “கருணையின் சூரிய செழுவெழ நயனக் கடிமலர் மலர்”
 என்றார். கண் ஆம் என்பதற்கு மாதர் கண் போல்கின்ற எனினுமாம். வண்
 டுக்கு ஆறு கால்கள் இருப்பதால் அறுபதம் எனப்பட்டது. நிதி - பலவகைத்
 திரவியங்கள் என்றலுமாம். நிதி தருதற்கு மலையுரிய தாதலால், “அருணிதி
 தர வரு மானந்த மலையே” என்றார். (உ)

குருகுளியம்பினவியம்பினசங்க
 மோவினதாரகையொளியொளியுதயத்
 தொருப்படுகின்றதுவிருப்பொடுநகக்குத்
 தேவநற்செறிகழற்றாநின்காட்டாய்
 திருப்பெருந்துறைபுறைசிவபெருமானே
 யாவருமறிவரியாயெமக்கெனியா
 பெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - ணா.) பூங்குயில் - அழகிய குயில்கள், கூவின - கூவின, கோழி -
 சேண்கள், கூவின - கொக்கரித்துக் கூவின, குருகுள் இயம்பின - பறவை

கள் ஒலித்தன, சங்கம் இயம்பின - சங்குகள் முழங்கின, தாசை ஒளி ழங்கி -
கட்சத்திரங்கள் பிரகாசம் நீங்கின, ஒளி - பிரகாசமானது, உதயத்து - உதய
காலத்தில், ஒருப்படுகின்றது - தோன்றுகின்றது - தேவ - தேவனே? எம்மக்கு
எம்க்கு, விரும்பொடு - ஆசையுடன், கல் - சிற்ப்த, செழிகழல் - செருங்கிய
வீரக் கழல்களை யணிந்த, தான் இணை காட்டாய் - திருவடித்துணையை காட்டி
அருளாய், திருப் பெருந்துறை சிவபெருமானே - திருப் பெருந்துறையில் வா
மும் சிவபெருமானே? யாவரும் - எவர்களாலும், அறிவு அரியா - காணாதற்கு
அரிதானவனே! எம்பெருமான் - எம்பிரானே! பள்ளி எழுந்தருளாய் - திருப்
பள்ளியின்று எழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) குயில்கள் கூவின, கோழிகள் கூவின, பலவித பறவைகள்
சத்தித்தன, குரியனும் கீழ்த்திசையில் உதித்தான், வானத்தி ழுள்ள கட்சத்தி
ரங்குகின் ஒளி மழுங்கின, [ஆனதால்] உன் திருவடியை யாம் கண்டு சேவிக்க
நீ திருப்பள்ளிவிட் டெழுந்தருள வேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) கோழி யென்றது இவ்விடத்து சேவலுக்காயிற்று, குருகு-
பறவைப்பொது. உடு - கட்சத்திரங்கள். யாவரு மறிவரியா யெமக்கெனியா
யென்றது - வேதாதிக்கும், அரிப்பிரமாதிகட்கும் எட்டாதவன், அன்பு
சிறிது மில்லாத எளியேன்பால் அன்புவைத் தெளிமையாய் நின்ற பெருக்கரு
ணைத்திறத்தைப் புகழ்ந்தபடி. (உ.)

இன்னிசைவீணையரி யாழினரொருபா
ஒருக்கொடுதோத்திரமியம்பினரொருபாற்
றுவ் வரியபிணைமலர்க்கையினரொருபாற்
றொழுக்கையரழுக்கையர் துவள்கையரொருபாற்
சென்னியிலஞ்ச விகுப்பினரொருபாற்
றி ருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யெண்ணையுமாண்டுகொண்டின்னருள்புரியு
மெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - ரை.) இன் இசை வீணையர் - இனிய இசையுள்ள வீணையை யுடை
யவரும், யாழினர் - யாழை யுடையவரும், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலும், இருக்
கொடு - வேதங்களுகூடு, தோத்திரம் இயம்பினர் - வெவ்வேறு தோத்திரங்க
களைச் செய்பவர், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலும், துன்னிய - செருங்கிய, பிணை -
தொடுக்கப்பட்ட, மலர்க்கையினர் - மலர் மாலையை யேந்திய கையினை யுடைய
வர், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலும், தொழுக்கையர் - தொழுவோரும், அழுக்கை
யர் - பேராசுத்தக் கண்ணீரை விட்டு அழுவோரும், [தண்ணீத் தான் மதத்து]
துவள்கையர் - துவள்வோரும், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலும், வெண்ணிற்
சொசின்மேல், அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால் - அஞ்சலிடாகக் கூப்பினவர். துரு

புத்திதும், சிறைத்து நின்றார், திருப் பெருந்துறை உறை சிவபெரு
மான் - திருப் பெருந்துறைப் பதியில் வசிக்கும் சிவபெருமானே, என்னை
புத்தியுண்டுசெய்து - அடியேனையும் ஆட்கொண்டு, இன் அருள் புரியும் -
இவிய திரு அருள் புரிவன்ற, எம்பெருமான் - எம்பிரானே, பள்ளி எழுந்தரு
ளாய் - திருப் பள்ளியை விட்டு எழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(ச - னா.) வீணை, யாழ், வாத்தியக்காரர், வேத முதலானவற்றைக்
கொண்டு தோத்திரஞ் செய்வோர், பூமாலையேந்தியகையினை புடையவர், தலை
வணங்கிக் கூப்பின கையினைபுடையவர் முதலாகிய எல்லாரும் வந்திருக்கிறார்
கள், நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருள வேண்டும், என்பது.

(வி - னா.) பலவகை வாத்தியங்களினுஞ் சிறந்தன வீணையாழ் என்பன
வாதவால் "இன்னிசைவீணையரியாழினர்" என அவற்றை முதற்கண் எவத்
தும் இன் என விசேடித்தும் கூறினர். வீணையர் யாழினர் என்றது கத்தரு
வரை எனினுமாம். துவள்கை - துவளல். (ச)

பூதங்கடோறுநின்றயெனினல்லால்
போக்கிலன்வரவிலனெனநனைப்புலவோர்
தேதங்கள்பாடுதலாடுதல்லால்
கேட்டறியோமுனைக்கண்டறிவாரைச்
தேதங்கொள்வயற்றிருப்பெருந்துறைமன்னு
சிர்தனைக்கும்மரியாயெங்கண்முன்வர்
தேதங்களறுத்தெம்மையாண்டருள்புரிபு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) பூதங்கள்தோறும் - எல்லாப்பூதங்களிலும், நின்றாய் எனின்
அல்லால் - சிலத்திருக்கிரு பென்றரைப்பி னல்லது, போக்கு இலன் - போக்
கில்லாதவன் என்று, நின்னை - உன்னை, புலவோர் - அறிவுடையோர், தேதங்
கள் பாடுதலும் ஆடுதல் அல்லால் - தேதங்கள் பாடுதலும் திருக்கத்
தலாதலும் அல்லாமல், உன்னை கண்டு - உன்னைப் பார்த்து, அறிவாரை -
அறிந்து கொள்பவர்களை, கேட்டு அறியோம் - காதாரக் கேட்டு மறி
யேனல், தேதம் கொள்வயல் - குளிர்ச்சியைக்கொண்ட வயல் சூழ்ந்த, திருப்
பெருந்துறை மன்னு - திருப்பெருந்துறைக் காசனே! சிர்தனைக்கும் - மன
தில்லா என்னுதற்கும், அரியாய் - அரிதானவனே! எம் - எங்கள், கண்முன்
வந்து - கண்களிரண்டும் பார்க்க எதிரேவந்த, ஏதங்கள் அறுத்து - குற்றங்
களைக் களைத்த, எம்மை ஆண்டு - எம்மை ஆட்கொண்டருளி, அருள் புரியும் -
அருள் செய்கின்ற, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே! பள்ளி எழுந்தருளாய் -
திருப்பள்ளியை விட்டெழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - ரா.) எல்லாப் பூதங்களிலும் நிறைந்து நின்றவன், போக்கு வரவு அற்றவன் என்று அறிஞர் உன்னைக் தேங்களால் பாடிக்கனித்தாடுந்தல்களில் உன்னைக் கண்டறிவாரைக் கேட்டுமறியோம், திருப்பெருந்துறை உயிர்! எமது பிறவித்துயரத்து, அடுமைகொண்டருளவல்ல எம் பெருமான்! திருப்பள்ளியைவிட்டு எழுந்தருள வேண்டும், என்பது.

(வி - ரா.) பூதங்கள் என்றது இங்கு உயிர்களை, போக்கு - போதல். வரவு - வருதல். புலவர் - அறிஞர். பாடுதல், ஆடுதல்களுக்கு ஒத்தமை உண்மையால் “ பாடுத லாடுதல் ” என்றார். தேம் - குளிர்ச்சி. எம்பெருமான் - அண்மை வியாதலால் இயல்பாயிற்று. (இ)

பப்பறவீட்டிருந்துணருநின்னடியார்
பந்தனைவந்தறுத்தாரவர்பலரு
மைப்புறுகண்ணியர்மானுடத்தியல்பின்
வணங்குகின்றாரணங்கின்மணவாளா
செப்புறுகமலங்கண்டலருந்தண்வயல்கும்
திருப்பெருந்துறைபுறைசிவபெருமானே
யிப்பிறப்பறுத்தெமையாண்டருள்புரியு
மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - ரா.) பப்பு அற - மனப்பரப்பில்லா தொழிய, வீட்டு இருத்த - மோஷ நிலத்தி லிருந்து, உணரும் - உள்ளவாறு உணர்கின்ற, நின் அடியார் - உன் அடியாராய், பந்தனை - பிறவிச் சுட்டையை, அறுத்தார் - சேதித்தவர் ராகிய, பலரும் - யாவரும், மைப்பு உறு கண்ணியர் - மிக்க கருமை தங்கிய இரு கண்களை புடைய மாதரும், மானுடத்து இயல்பின் - மானுட தேகமோடு வந்து, வணங்குகின்றார் - தொழுது நின்றார், அணங்கன் மணவாளா - உமா தேவியாருக்கு மணவாளனே! செப்பு உறு கமலங்கள் - யாவராலும் புகழ்கின்ற தாமரைகள், மலரும் - பூத்தற்கிடமாகிய, தண் வயல்கும் - குளிர்ச்சி பொருத்திய வயல்கும், திருப் பெருந்துறை உறைசிவபெருமானே - திருப் பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய பெம்மானே! இ - இந்த, பிறப்பு அறுத்து - பிறவித் தளையைக் கொய்து, எம்மை - எங்களை, ஆண்டு அருள் புரிதும் - அடிமைகளாகக்கொண்டு அருள் செய்கின்ற, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே! பள்ளி எழுந்தருளாய் - திருப் பள்ளியை விட்டு எழுந்தருள்வாயாக, க - த.

(க - ரா.) திருப் பெருந்துறைச் சிறைவளைய சிவபெருமானே! உன் அடியார் முதலியவாவரும் அன்பு உடந்து வந்து வணங்கா நின்றனர், ஆதலால் திருப்பள்ளி எழுந்தருளல் வேண்டும், என்பது.

(வி - ரா.) பப்பு - ஒப்பு எனினுமாம். வீடு - தாஷ எனினுமாம். [விடுதல்] மானுடத் தியல்பின் வணங்குகின்றார் எந்ததாயிற்று. மைப்புறு கண்ணியர் என்றது தெய்வப் பெண்களை. அணங்கு - தெய்வப் பெண் பொது

பெயராயினும் இவ்விடத்த உமாதேவியை யுணர்த்திற்று. செப்பு - வள்ளம் எனினுமாம். செப்பு என்பது செப்பு எனக் குறித்தெனக் கொண்டு இசம்மை மிக்க என்னு மமைபும். (க)

அதுபழச்சுவையெனவெனவறிதற்
கரிதெனவெனவெனவமாருபநியா
ரிதுவவன்றிருவுருவிவனவெனவெனவே
யெங்கனையாண்டுகொண்டிங்கெழுந்தருளு
மதுவளர்பொழிற்றிருவுத்தரகோச
மங்கையுள்ளாப்திருப்பெருந்தறைமன்ன
வெதுவெமைப்பணிகொளுமாறதுகேட்போ
மெப்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) அது - அந்தப் பொருள், பழச்சுவை என - மூச்சுணிகளின் சுவையெனவும், அமுது என - அமுதெனவும், அறிதற்கு அரிது என - அறிதற் கரிதெனவும், எளிது என - எளிதெனவும், அமாரும் அறியார் - தேவருமறியார்கள், [அங்கனமாக] இது அவன் திருவுரு - இது அவனது திருவுருவம், இவன் அவன் - இவனே யவன், எனவே - என்ற சொல்லும்படியாகவே, எங்களை ஆண்டுகொண்டு - எங்களை யாண்டுகொண்டு, இங்கு எழுந்தருளும் - இவ்விடத் தெழுந்தருளிய, மதுவளர்பொழில் - தேன் பெருகுகின்ற சோலுமுத்த, திருவுத்தரகோச மங்கை உள்ளாய் - திரு உத்தரகோச மங்கையில் எழுந்தருளியிருப்பவனே ! திருப் பெருந்தறை மன்ன - திருப் பெருந்தறைக் கிறைவனே ! எம்மை - எங்களை, பணி கொள்ளும் ஆறு எது - ஆட்கொள்ளும் விபரம் யாது, அது கேட்போம் - அதனைக் கேட்டருள்வோம், எம் பெருமான் - எமது பெருமானே ! பள்ளி எழுந்தருள்வாய் - திருப்பள்ளி விட்டி எழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப் பெருந்தறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! தேவர்களாலும் அறியப்படாத உன்னை யாம் அறிந்தாயும்படி எம்மை யாண்டு கொண்டு திருவுத்தரகோச மங்கையில் எழுந்தருளிய இறைவனே ! எம்மை ஆட்கொள்ளும் வழியாது, சொல்லுவாயாக என்று வினாவுவோம், கீ திருப் பள்ளிவிட் தெழுந்தருள வேண்டும், என்பது.

(வி - னா.) முக்கணி என்றது வாழை, பெலா, மா என்று மூன்று கணிகளைக் குறித்தது. (எ)

முந்தியமுதனெவிறுதியுமானாய்
மூவருமறிகிலரியாவர்மற்றறிவார்
பந்தணைவிரவியுநீயுனினடியார்
பழங்குடிமுதுமெழுந்தருளியபானே

செந்தமிழ்புரை திருபேனியங்காட்டித்
திருப்பெருந்துறையுறைமுகோயி லுங்காட்டி
பந்தனாவதுதூங்காட்டி வந்தாண்டா
யாழ்முடிதபள்ளியெழும்புநாடையே.

(ப - ன்) மர்ஃப - முற்பட்ட - முதல் நடு இறுதியும் ஆனம் - முத
நின் - கடைசியாகிய மூன்றாம் - திரி மூர்த்திகளும், அறிவினர் - அறிவு
மாயா வல்லர், மற்று அறிவார் மாகார் - வேறு அறிவவர்யாவார், பந்த அணை
வெரியும் வியம் - உமாசேவிய வியமாக, இன் - இணிய, அடியார் - அடியார்க
ளாகிய, பழங்குழல சோமம் - பழமைமாகிய வீதிகள்தோறும், எழுந்தருளிய
பாடுண் - எழுந்தருளின் பாம்போ! மச்சந்தழல் புறா - செவந்த நெருப்பை
குச்சு, திருமளவியர் காட்டி - உருவப் பிரகாசத்தையும் காட்டி, திருப்பெருந்
தூதர் உருவ - திருப்ப பெருந் தூதர் வசிக்கின்ற, கோயிலும் காட்டி -
பெருந் தூதர் வயது காண்பதற்கு, பசுநன் ஆவது ஆண்டாய் - அன்புடன்
வந்து வணங்கிவாண்டா நடை, ஆதமுதி-அரிய அமிர்தமே! பள்ளி
மூக்குருவப் - திருப்பப் பட்டம் எழுந்தருளவாயாக, எ - து.

(க - னை) முதல் ௧௩ ஆகிய ௧௩ நாட்கள், மூன்றாம் அறியமாட்டார், வேறு யாவர் உன்னை உபநிஸத்தா, உபநிஸத்தியும் செய்யாத அடியார்கள் மனதோடும் விழுந்தருளியுள்ளேன். மகாத்மா கிருஷ்ணபுத்திரன் இறுமேனியையும், ஸிபிபுத்திரன் உமையையும், சிபிபுத்திரன் வந்ததையும் காட்டி எங்களை உபநிஸத்தா என்ற அறிய அருகாம! நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருளியேண்டும், உபநிஸத்தாய்.

(5 - ௭) ஸுபா என்பது திரிமூர்த்திகளை, பத்தனை விரலி - பத்து பொருத்தப் விரலையுடையவர். பத்து - திரட்டி மெனினுமாம். இப்பொருட் குத் திரட்டியாய்ப் விரல்களையுடையவன் என்க. பழங்குறில் என்றது - தென் று சொட்டிவந்த மெய்யடியாகாது இல்லறங்களை, அல்லது அவரது மன மாகிய வகி என்னும் பொருத்தம். (அ)

விண்ணசத்தேவநுந்நாணபுபாட்டா
விழுப்பொருளோபுநதொழுப்படியோங்கள்
பண்ணசத்தேவந்நுவாபூச்செய்தானே
வண்டிருப்பொருந்நுறையாய்வழியடியோம்
கண்ணசத்தேவந்நுனுகனிதருதேனே
கடவுழிதகருப்பேவிரும்படியா
மெண்ணசத்தகாயுலகுந்நுகாளு

பெரிய நாயகியாகியிருந்தாள்.

(ப - ரை.) விண்ணகம் தேவரும் - விண்ணிடத்துள்ள தேவர்களுந், கண்ணவும் மாட்டா - அடையவும் ஒண்ணாத, விழுப்பொருளே - மேலாகிய பரம்பொருளே, உன் - உன்னுடைய, தொழும்பு அடியோங்கன் - தொண்டைச்செய்கிற அடியேங்கனோ, மண்ணகத்தே வந்து வாழ்செய்தானே - மண்ணிடத் தெழுந்தருளி வாழ விர்த்தவனே! உன் - வாமாகிய, திருப்பெருந்துறையாய - திருப்பெருந்துறையி லுள்ளவனே! வழியடியோம் - வழியடியோமாகிய எம்முடைய, கண்ணகத்தே நின்று - கண்ணிடத்தே நின்று - கருதரு தேனே - களிப்பைத் தருகின்ற தேனே! கரு அமுதே - பாலகடலுளாதோன்றிய அமிதமே! கருமபை - கருபின் கடைபட்ட விரும்பு அடியாறு - விருப்புகின்ற அன்பாறு. எண்ணத்தைய - மனதே விருப்பவனே! உலகுக்கு உலகு ஆனாய் - உலகிற்கோடுலகானவனே! எம்பெருமான்-எம்பெருமானே! பன்னி யெழுந்தருளாயே - திருவாசகம் விழுந்தருளாயாக, எ - ம.

(க - ரை.) தேவாந்ரும அந்ரும - மெலாகிய பொருளே! உன் தொண்டாகிய மாம வாழும் பொருட்டி ன் பண்ணுலகல் எழுந்தருளினவனே! திருப் பெருந்துறையாய் - உன் கணக - உலகு தேனே! அமுதே! கருமபின் கடைபட்ட! அடியாறு மர, உருப்பவனே! உலகுக்குலகாயிருப்பவனே! நீ திருப்பவாய் - திருப்பவனே, உன்பது.

(வி - ரை.) தொழ்ப்பு - தொழ்ப்பு என வந்ததல் பெறாத. வழியடியமை - உன்சபரம்பரையான அபிமை. உலகுக்குலகாதலாய் - உன்வா உலகுக்குத் தானிடமாயிருத்தல்.

(௧)

புலவனியிற்போட்ப்பிறவாபயிண்ணுப்
போகருகுவன்றோபவோமிசையுபுரி
சிவனுய்யக்கொள் கிணறுவாடுறையுநோக்கி
நிருப்பெருந்துறையுறவாய்திருமாலா
பவன்னிருப்பெய்தவபவவனாசப்
படவநின்னலர்ந்தமெய்க்கருணையு
பவனியிற்புதுதெய்யயாட்கொள்ளவல்லா
யாமுதேதபள்ளிரெயந்தருளாயே.

(ப - ரை.) திருப்பெருந்துறை யுறையாய் - திருப்பெருந்துறை என்னும் திவ்ய ஷேஷத்திரத்தினகண வாழ்வனே, திருமால ஆம் அவன் - திருமாலாகிய அவன், புலவனியில் போடப் பிறவாயையின் - பூமியிற் சென்று பிறவாயையினால், நாம் - யாம், அவரே - வீணாகவே, நாள் போகருகுகின்றோம் - நாள் கழிபான்றிரும், இந்நிப பூமி - இந்நிப பூமியை, சிவன் - எம்பெருமான், உய்யக்கொள்கின்ற ஆறு என்று நோக்கி - யாவரையும் உய்யக்கொள்ளும் இடமென்று பார்த்து, விருப்பு எய்தவன் - விருப்பத்தை யடையவும், மலையகண ஆசைப்படவும் - பிரமனும் [அடியாதே] உலகப்படவும், நின் - உனது, உலா

ந்த - பாங்கு, மெய்க் கருணையும் நீபும் - உண்மையாகிய கருணையும் நீயமாக,
அவனில் புருந்து - பூமியி லெழுந்தருளி, எம்மை ஆட்கொள்ள வல்லாய் - என்
களை யாட்கொள்ள வல்லானே, ஆர் அமுதே - அரிய அமுதமே, பள்ளி
யெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளியை விட்டி எழுந்தருள்வாயாக, எ -று.

(க - னை.) இறைவனின் திருமாலும் பிரமனும் நாம் பூமியிற் போய்ப்
பிறவாமையால் வீணை காலங் கழிச்சென்றோர், இறைவன் ஆன்மாக்களை உய்
யக்கொள்ளு மிடம் இச்சப் பூமியே ஆதமென்று நோக்கி ஆசைப்படா கிற்ச,
பூமியி லெழுந்தருளி எம்மை யாட்கொள்ள வல்லவனே, நீ திருப்பள்ளி எழுந்
தருள வேண்டும், என்பது.

(வி - னை.) கருணையும் நீபும் என்றது இறைவன் எப்பொழுதும் கருணை
கோடி கூடியே யிருப்பான் என்பதை வற்புறுத்தற்கென்க. அலர்ந்த மெய்க்
கருணை யென்றதனால் மிகப் பெரியதும் ஒரு காலத்தும் அழியாததும் ஆகிய
கருணை யென்றாயிற்று. இப்பூமி சிவனுய்யக் கொள்கின்றவாறென்று நோ
க்கு என்றது அரிப்பிரமாதி சேவர்களும் மற்றுமுள்ள ஆன்ம கோடிகளு
மோட்சாபவம் பெற நாடிவந்து பிறந்தந் திடமாயினது இக் கரும பூமி
யாதலின்.

(க

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயின்முத்ததிருப்பதிகம்.

—o—o—o—

சிவானந்தத்தில்திகைப்பு.

[சிவானந்தத்தில்திகைப்பு]

என்பது சிவானந்த பாவறுக்கொண்ணாய]

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

ஆவிரியவிருத்தம்.

உடையாளுன்றனவிருக்கு

முடையாணடுவணியிருத்தி

யடியேனடுவனிருவீரு

மிருப்பதானுடையேனு

(ப - ஐ.) வண்ணகம் தேவரும் - விண்ணிடத்துள்ள தேவர்களும், கண்ணவும் மாட்டா - அடையவும் ஒண்ணாத, விழுப்பொருளே - மேலாகிய பரம்பொருளே, உன் - உன்னுடைய, தொழும்பு அடியோங்கன் - தொண்டைச்செய்கிற அடியேங்கடோ, மண்ணகத்தே வந்து வாழ்ச்செய்தானே - மண்ணிடத் தெழுந்தருளி வாழ் வித்தவனே! வன் - வளமாகிய, திருப்பெருந்துறையாய் - திருப்பெருந்துறையி லுள்ளவனே! வழியடியோம் - வழியடியோமாகிய எம்முடைய, கண்ணகத்தே நின்று - கண்ணிடத்தே நின்று - களிதரு தேனே - களிப்பைத் தருகின்ற தேனே! கடல் அமுதே - பாத் கடலுள் தோன்றிய அடித்தே! கரும்பு - சுருபின் சுவடே! விரும்பு அடியார் - விரும்புகின்ற அன்பாது, எண்ணத்தாய் - எண்ணி விரும்பவனே! உலகுக்கு உலகு ஆனாய் - உலகிற்கு அருலகானவனே! எம்பெருமான்-எம்பெருமானே! பள்ளி யெழுந்தருளாயே - திருப் பள்ளியை விட்டு எழுந்தருள்வாயாக, எ - து.

(க - ணா.) தேவர்களுக்கும் அநுஜகப் பொண்ணுதே மேலாகிய பொருளே ! உன் தொண்டராகிய யாம் வாழும் பொருட்டிற் தீர்மானத்துக்குவில் எழுந்தருளினவனே ! திருப் பெருந்துறையானே ! எமது கண் களங்க வருந்தேனே ! அமுதே ! கரும்பின் சுணவியே ! அடியார் மனத்திருப்பனே ! உலகுக் குலகாயிருப்பனே ! நீ திருப்பவளே ! எழுந்தருளேவண்ணம், என்பது.

(வி - னா.) தொழுப்பு - தொழுப்பு என டலித்தல் பெற்றது. உழியடி
மை - வடிசு பரம்பரையான அடிமை. உலகுக் குலங்கா தலாவது எல்லா உல
கங்கும் தானிடமா யிருத்தல். (in)

புவனியிற்போய்ப்பிறவா ஸாயினனும்
 போக்குகின்றோமவையிந்தப்பூழி
 சிவனுய்க்கொள்கின்றவாறென்றுநோக்கித்
 திருப்பெருந்துறைபுறவாய்திருமாலா
 மவன்விருப்பெய்தவுபலவனாகைச்
 படவுகின்னலர்ந்தமெய்க்கருணையுநீயு
 மவனியிற்புகுத்தெய்வயாட்கொள்ளவல்லா
 யாமமுதேபன்னிறெய்த்தருளாயே.

(ப - ரா.) திருப்பெருந்துறை புறநாவாய் - திருப்பெருந்துறை என்னும் திவ்ய ஸ்ரேஷ்டரத்தின்கண் வாழ்பவனே, திருமால் ஆம் அஃன் - திருமாலாகிய அவன், புதுனியில் போய்ப் பிறவாமையின் - பூமியிற் சென்று பிறவாமையினால், நாம் - யாம், அயமே - வீணாகுவே, நாள் போக்குகின்றோம் - நாள் கழியாநின்றோம், இரதப் பூமி - இரதப் பூமிமை, சிவன் - சிவபெருமான், உய்யக்கொள்கின்ற ஆறு என்று நோக்கி - யாவரையும் உய்யக்கொள்ளும் இடமென்று பார்த்து, விருப்பு எய்தவும் - விருப்பத்தை யடையவும், மலரவன் ஆசைப்படவும் - பிரமனும் [அன்யாதே] ஆசைப்பட்டவும், நின் - உனது, அவர்

ந்த - பரந்த, மெய்க் கருணையும் நீயும் - உண்மையாகிய கருணையும் நீயுமாக, அவனில் புகுந்து - பூமியி லெழுந்தருளி, எம்மை ஆட்கொள்ள வல்லாய் - எங்களை யாட்கொள்ள வல்லானே, ஆர் அமுதே - அரிய அமுதமே, பன்னி யெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளியை விட்டு எழுந்தருள்வாயாக, எ -று.

(சு - ரை.) இறைவனே? திருமாலும் பிரமனும் நாம் பூமியிற் போய்ப் பிறவாமையால் வீணே காலங் கழிக்கின்றோம், இறைவன் ஆன்மாக்களை உய்யக்கொள்ள மிடம் இர்தப் பூமியே ஆதமென்று நோக்கி ஆசைப்படா சிற்ச. பூமியி லெழுந்தருளி எம்மை யாட்கொள்ள வல்லவனே, நீ திருப்பள்ளி எழுந்தருள் வேண்டி, என்பது.

(வி - ரை.) கருணையும் நீயும் என்றது இறைவன் எப்பொழுதும் கருணை போடி கூடியே யிருப்பான் என்பதை வற்புறுத்தற்கென்க. அலர்ந்த மெய்க் கருணை யென்றதனால் மிகப் பெரியதும் ஒரு காலத்தும் அழியாததும் ஆகிய கருணை யென்றாயிற்று. இப்பூமி சிவனுய்யக் கொள்சின்றவாறென்று நோக்கு என்றது அரிப்பிரமாதி தேவர்களும் மற்றுமுள்ள ஆனம் கோடிகளும் மோட்சாபவம் பெற நாடிவந்து பிறந்தற் றிடமாயுள்ளது இக் கரும பூமியே யாதலின்.

(சு0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயின்முத்ததிருப்பதிகம்.

—o—o—o—

சிவாநந்தத்தில் திகைப்பு.

[சிவாநந்தத்தில்திகைப்பு

என்பது சிவாநந்த மாவதுக்கொண்ணுகம்]

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

உடையாளுன்றணயிருக்கு

முடையாணடுவணியிருத்தி

யடியேனடுவனிருவீரு

மிருப்பதானுடையேனு

னடியவர், உன் நின்று - உன்னெதிர் நின்று, இவன் ஆர் என்னாரோ - [உன் அருளுக்குரிய னல்லாத] இவன் யாரென்று கேளாரோ, பொன்னம்பலக் கூத்தி உகந்தானே - பொற்சபையில் நடிக்கும் ஆனந்தக் கூத்தை விரும்பினவனே, எ - று.

(ச - ரா.) பொன்னம்பலக் கூத்தனே? முன்னின்று என்னை யாண்டருளினா, யாழும் அதுபற்றியே பின்னின்றேறவல் செய்கின்றேன், அதிலும் விசுட்டேன், அயிலும் என்னை உன்னருளால் செவ்வென்றழையா விடின், அடியார் இவன் யாடென்று உன்னைக் கேளாரோ, என்பது.

(வி - ரா) முன்னம் என்றது - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி அன்கொண்ட காலத்தை அதுவொன்றது - அடிமைத் திறத்தை. உன் நின்று என்றது - உனக்கெதி ரெனப் பொருப்பதும். (உ)

உகந்தானாயன் | னடையடிநாக்
நுநாஅந்நாக் துணர்நிவியேன்
சுகந்தானறியமுறைமிட்டாற்
நக்கவாறன்றென்றோ
நாகந்தான்செய்துவழிவந்தார்
வாழ்வாழ்தந்தாடிழைந்துன்
முகந்தான் தாராவிடின் முடிவேன்
பொன்னம்பலத் தெம்முடிமுதலே.

(ப - ரா) அன்பு உடை அடிமைக்கு - அன்புள்ள அடிமைத் திறத்தை, உகந்தானே - ஏற்றுக் கொண்டவனே, உகநா உர்நத்து - களாயா மணத் தையுடைய, உணர்வு இவியேன் - அறிவில்லாதவனைய நான், சுகந்தான் அறிய - உலகமறியும்படி, முறையிட்டால் - முறையிட்டிக் கொண்டால், தக்கவாற அன்று என்னோ - இது தக்கவழி யல்லவென்று சொல்லாரோ, மகந்தான் செத்து - யாகம் செய்து, வழி வந்தார் - வழிப்பட்டு வந்தவர், வாழ - வாழும்படி, வாழ்தாய் - வாழ்த்தனை, அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, உன் - உனது, முகந்தான் தாராவிடின் - முகத்தைக்கொடாவிடின், முடிவேன் - இறந்து படுவேன், பொன்னம்பலத்து-பொற்சபையிலுள்ள, எம்முழு முதற்பொருளே, எ - று.

(ச - ரா.) பொன்னம்பலவனை? அன்போடு செய்யத் தொண்டனுக்கு மகிழ்ந்தவனே, மனவுருக்க மில்லாத அடியேன் உலகறிய முறையிட்டால், இது தகாதென்று சொல்லார்களோ, வேள்வி முதலான நற்கருமங்கள்செய்து வழிவந்தவர் வாழும்படி எழுந்தருளி யிருந்தனை, நீ யெனக்கு முகந்தாராவிடின் யான் இறந்து படுவேன், என்பது.

(வி - னை.) என் மனமுருகிலேன் அறிவிலேன் என்றற்கு, “உருசா வுள்ளத் துணர்விலியேன்” என்றார், சுகம் - உலகு இதற்கு தோன்றியழியு மியல் புடையது என்பது பொருள். முடிதல் - இறத்தல், முகந்தரல் - திரு வருள் புரிதல். (௧)

முழுமுதலேயம்புலனுக்கு
மூவர்க்குமென்றனக்கும்
வழிமுதலேன்பழவாம்பார்
திரள்வான்றாருடிக்
கெழுமுதலேயருடந்திருக்க
விரங்குங்கொல்லோவென்
றமுதுதுவையன்றிற்றென்
செய்கேன்வொன்னப்பலத்தாரோ.

(ப - னை.) முழுமுதலே - முழுமுதற் பொருளே ஐம்புலனுக்கும் - பஞ்சேந்திரியங் களுக்கும், மூவர்க்கும் - மூவருக்கும், என்றனக்கும் - எனக் கும், வழிமுதலே - நன்னெறிக்கண் முதற்பொருளா யிருப்பவனே, நன்பழ அடியார் திரள் - உன் பழவடியார் திருக்கூட்டமும், வான்-விண்ணுலகமும், குழி - கூட்டங்கூடி, கெழு - பெரு துத்கன்றி, முதலே - முதல்வன், அருள் தந்து இருக்க - அருள் புரிந்தருக்க, இடங்குது கொல்லோ என்று - இரங்குமோ வென்று, அழும் அதுவே யன்றி - அழுவதே யல்லது, மற்றென் செய்கேன் - வேறென் செய்ய வல்லேன், பொன்னமபலத் தரசே - பொற் சபாநாயகனே, எ - று.

(க - னை.) கனக சபாபதியே! முழுமுதற் பொருளே! ஐம்புலன் முத லானவைக்கும் காரணனே! இறைவன் எப்பொழுது நமக் கருள்புரிய இரங்கு வதோ வென்று அழுதலேயன்றி, நான் வேறென் செய்யக்கடவேன், என்பது.

(வி - னை.) முழுமுதலென்றது இறைவனுக்கு மேலொரு கடவுளில்லை யாதலின். மூவென்றது துரிப்பிரமேந்திரர்களை, வான் என்றது இடவாகு பெயராய் மேலுலக வாசிகளுக்கு விளக்குகின்றது. (௪)

அரைசேபொன்னப்பலத்தாடு
மமுதேவென்றுன்னருணைக்கி
இறைதேர்கொக்கொத்திரவுபக
லேசற்றிருந்தேவேசற்றேன்
கரைசேரடியார்களிசிறப்பக்
காட்சிகொடுத்துன்னடியேன்பாற்
பிரைசேர்பாவினெப்போல்ப்
பேசாதிருந்தாலேசாரோ.

(ப - னா.) அரைசே - அரசனே ? பொன்னம்பலத்து ஆடும் அமுதே - சிற்சபையில் நடிக்கின்ற அடிர்த்தம்போன்றவனே, என்று - என்று துதித்து, உன் அருள் நோக்கி - உன் திருவருளை வஞ்சித்து, இறைதேர் கொக்கு ஒத்து - உணவைத் தேடுகின்ற கொக்குப்போன்று, இரவு பகல் - இரவும் பகலும், ஏசுற்று இருந்து - துக்கித்திருந்து, வேசற்றேன் - இளைத்தேன், கரைசேர் - [பிறவிக் கடலைக்கடந்து] முத்திக்கரையை யடைந்த, அடியார்-உன்னடியவர், களிசிறப்ப - களிப்பு மிகுபடி, காட்சி கொடுத்து - காட்சிகொடுத்தருளி, உன் அடியேன் பால் - உன்னடியேனாகிய என்னிடத்தில், பிரைசேர் பாலில் நெய்பேல - பிரையிட்ட பாலின்கண்ணுள்ள நெய்போல, பேசாது இருந்தால் - மவுனமாய் பேசாமலிருந்தால், ஏசாரோ - உலகத்தார் வையாரோ, ஏ - று.

(க - னா.) அரைசே ? பொன்னம்பலத்தில் நடிக்கு மமுதே யென்று துதித்து உனது திருவருளை நாடியிருந்து இளைத்தேன், உன் அடியார் களிப்புவிருந்திருக்க அங்களுக்குக் காட்சி கொடுத்து, அடியேனிடத்தில் மறைந்திருந்தால் உன்ன உலகத்தார் வையாரோ, என்பது

(வி - னா.) இறைதேர் கொக்கு ஒத்து என்றது - கொக்கானது, இடமீறேற யுறுமீன் வறமானவும், வாடியிருக்குமாக் கொக்கு என்றபடி. உன்னருள்வாடிக்கும் பொருட்டிப் பொறிபுலன்கள் யாவும் வாடியிருந்தமையைக் குறிப்பித்தது. வேசறுதல் - மெலிதல். (இ)

ஏசாரிற் பவொண்ணையுனக்

கடியாவென்று பிறவெல்லாம்

பேசாநிற்பரியானறனும்

பேணுந்பேனின்ன நறோ

தேசானேசர் குழந்திருக்குந்

நிறுவோலக்கஞ்சேவிக்க

ஈசாபொன்னம்பலத்தாடு

பெந்தாயினித்தானிரங்காயே.

(ப - னா.) ஏசாநிற்பர் - வையாநிற்பர், என்னை - அடியேனை, உனக்கு அடியான் என்று - உனக்கடியவனென்று, பிறர் எல்லாம் - அயலா ரெல்லாரும், பேசாநிற்பர் - சொல்லாநிற்பர்கள், யான் தானும் - அடியேனும், நின் அருளே பேணுநிற்பேன் - உன்னருளையே விருட்பாநிற்பேன், தேசா - ஒளிபுருவானவனே, தேசர் குழந்திருக்கும் - அன்பர் குழாஞ் குழந்திருக்கிற, திருவோலக்கம் சேவிக்க - உன் திருவோலக்கத்தைச் சேவிக்க, ஈசா - ஈசனே பொன்னம்பலத்து ஆடும் - பொற்சபையில் நடிக்கின்ற, எந்தாய் - எந்தையே இனித்தான் இரங்காய் - இனியாயினு மிரங்கி யருள்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) பொன்னம்பலத் தாகின்ற எந்தையே ! என்னை வைவா சிலரும் உன் அடியவனென்று சொல்வார் சிலருமாயிருக்கின்றனர், யாவோ

படியிகழினும் புகழினும் யான் உன்னருளையே லிரும்பா நின்றேன். இனி யாயினும் உன்னன்பர் சேவிக்கும் திருவோலக்கத்தை நான் சேவிக்கும்படி இரங்கி யருளாவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) எசல் - இரங்குவெளிநுமாம். திருவோலக்கம் - திருச் சோலம். ஈசன் - சர்வாத்மாவகரினும் நிராஸரன் னவன், அல்லது சர்வ வித் தியாகாரணனாயுள்ளவ னெனினுமாம். (க)

இரங்குமக்கம்பலத் தத்த
 னென்னென்றே மாரி நுநீரின்
 யநும்பு நின்றிதழித்தாந்
 யாள்வாரின்பாடாவேறே
 நெருங் நுடையார்நுநீர்
 நெயர் லாவியிளையாடு
 மருங்கேசார்த்த வாவொர் தன்
 வாழ்வேவாவொர் துறையோ.

(ப - ரை.) நமக்கு - நாம் பொருட்கு, அம்பலக் கூத்தன் - பொது கடஞ் செய்வோன், இரங்கும் - இரங்குதல். என்நென்று - என்று பலகாற் கூறி, (மாந்திருப்பேனை - (இரங்காமையால்) நிரைக்கெருக்கும அடியேனை, அரு - புதுவறையில் இல்லாத சிற்பனை - ஒரு பு - ப எற்பாட்டை, சந்தித்த - எற்படுத்தி, ஆண்டாட் - ஆறு - ருளின், சர்வார் - சர்வ - காப்பாற்றவா ல் லாத, மாடு ஆவேறே - மாட்டொரு நிகராவட்டி. நெருங்கும் - நெருங்கிய, அடியார்களும் நீயும் - அடியவர்களுமே நீயும், நின்று நலிய - நின்று ல்ளவ, லினையாடும் - விளையாடுகின்ற, மருங்கு சார்த்த - பக்கத்திலே யானுந் சேர்ந்து வரும்படி, எங்கள் வாழ்வை - எமது செல்வம், வா என்று அருளாய் - என்னை வாவென் றநன் செய்வாய், எ - து.

(க - ரை.) பொன்னம்பலத்தாடும் இறைவன் நமக் கிரங்குவென்ற ஏமாந்திருக்கிற என்னை, இதுவரையில் இ லாத புதிய சிற்பனை யொன்றை யுண்டாக்கி ஆண்டருளினே, நான் ஆள்வாரில்லாத மாடுபோ லாவேறே, உன் னடியார்களும் நீயும் நின்று விளையாடு விடத்தின் பக்கத்தில் சேர்ந்து வரும் படி, என்னை வாவென் றதைத்தருள வேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) அருங்கற்பனை யென்பதில் அருமை அருங்கேடன் என்ப திற்போல இன்மை குறித்து நின்றது. கற்பனை - கற்பித்தல். (இல்லாததை யுண்டு பண்ணுதல். அருங்கற்பனை சந்தித்தாளுதலாவது - தனக் காட்டுந் தன்மை எனக் குண்டாவதன்முன்னே ஆட்கொள்ளுதல். ஆண்டாரில் மாடு - பட்டி மட்டு. தன்னிச்சையோடு திரியும் மாடு. (6)

அருளாதொழிந்தாலடியேனை
யஞ்சேலென்பாரரிங்குப்
பொருளாவென்னைப்புருந்தாண்ட
பொன்னேபொன்னம்பலக்கூத்தா
மருளார்மனத்தோடுபிரிந்து
வருந்துவேனைவாவென்றுன்
தெருளார் கூட்டங்காட்டாயேற்
செத்தேபோனாற்சிரியாரோ.

(ப - ரை.) அருளாது ஒழிந்தால்-திருவருள் புரியாதொழிந்தனை யாயின், அடியேனை - அடியேனை, இங்கு - இவ்வுலகில், அஞ்சேல் என்பார் - பயப்படாதே என்பவர், ஆர் - யாவர், (ஒருவரு மில்லை) என்னைப் பொருளா-என்னை யொரு பொருளாகக் கொண்டு, புருந்து ஆண்ட - வலியவந் தாண்டருளின, பொன்னே - சுவர்ணமே, பொன்னம்பலக் கூத்தா - பொற்சபையில் நடிப்பவனை, மருள் ஆர் மனத்தோடு - மயக்கம் பொருந்திய மனத்துடன், உன்னைப் பிரிந்து வருந்துவேனை - உன்னை நீங்கி வருந்தாநின்ற என்னை, வாவென்று-வாவென் றழைத்து, உன் - உனது, தெருள் ஆர் - தெளிவு பொருந்திய, கூட்டம் - அன்பர் கூட்டத்தை, காட்டாயேல் - காட்டா தொழிந்தால், செத்தே போனால் - [அடியேன்] இறந்தேபோனால், சிரியாரோ - உலகத்தார் நகையாரோ, எ - று.

(ச - ரை.) பொன்னம்பலக் கூத்தனை ! நீ அடியேனுக்குக் கிருபை செய்யா தொழிந்தால், அஞ்சாதே யென்பவர் ஒருவரு மில்லை யாதலால், மருண்ட மனத்தோடு உன்னைப் பிரிந்து வருந்துவேனை வாவென் றழைத்து தெளிவை யுடைய உன் அன்பர் கூட்டத்தைக் காட்டாவிடில் யான் சாவேன், [அவ்வாறு] யான்செத்தால் நாட்டி லுள்ளவர் நகையாரோ, என்பது.

(வி - ரை.) தெருளார் என்ற விசேடணத்தால் கூட்டம் அடியார் கூட்டத்தை யுணர்த்திற்று. தெருள் - ஞானம். மருள் - மயக்கம். செத்தே போனாற் சிரியாரோ வென்று தலைவன் பிறப்பிறப்புக்க ளற்றவனு விரும்பும், ஒருகாலத்தேனும் அடிமையென் றாட்கொண்ட ஒருவனைச் சாவுமபடி விட்டது நீதியன்றென்று எண்ணியென்க.

(அ)

சிரிப்பார்க்கரிப்பார்தேனிப்பார்

திரண்டு திரண்டுன்றிருவார்த்தை

விசிப்பார்க்கேட்பார்மெச்சுவார்

வெவ்வேறிருந்துன்றிருநாமம்

தரிப்பார்பொன்னம்பலத்தாடுந்
தலைவாவென்பாரவர்முன்னே
நரிப்பாய்நாயேனிருப்பேனே
நம்பியினித்தானல்காயே.

(ப - ரை.) சிரிப்பார் - சிரிப்பவரும், களிப்பார் - களிப்பவரும், தேனிப் பார் - தியானிப்பவருமாய், திரண்டு திரண்டு - கூடிக் கூடி, உன் திருவார்த் தை - உன் திருப்புகழை, விரிப்பார் - விஸ்தரிப்பவரும், கேட்பார் - கேட்பவ ரும், மெச்சுவார் - மெய்ச்சுவாரும், வெவ்வேறு இருந்து - தனித்தனி இருந்து, உன் திருநாமம் தரிப்பார் - உன் திரு நாமத்தைத் தரிப்பவரும், பொன்னம்ப பலத்த ஆடும் - பொற்சபையின்கண்ணே நிரூபித்து செய்கின்ற, தலைவா என் பார் - இறைவா வென்பவருமாகிய, அவர் முன்னே - அவர்களுக் கெதிரில், நரிப்பு ஆய் - இகழ்தற் குரியேனாகி, நாயேன் இருப்பேனே - நாயினே னிருப் பேனே, நம்பி - கல்யாணகுண பூர்ணனே, இனித் தான் நல்காயே - இனி யேனுங் கிருபை செய்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) பொன்னம்பலத்தி லாடுகின்ற இறைவனே ! உன் அன்பர் சிரித்தல் முதலான காரியங்களைச் செய்து களித்திருப்பார், அவர்களுக் கெதி ரில் இகழ்தற் குரியவனாகிய நாயேனிருக்கலாமோ, மங்கள குணங்கள் நிறைந் தவனே, இனியாயினும் கிருபை செய்வாயாக, என்பது.

(வி - ரை.) தேனித்தல் - தியானித்த வினமரூஉ. விரித்தல் - பல பல காரணங்களாகத் துதித்தல். மெய்ச்சுதல் - கொண்டாடல். திருமைந்தறுப்பார் என்றது - திரு நாமோச்சாரணஞ் செய்வவரென்றும் பொருளுது. நரிப்பு - இகழ்வு. நம்பி என்றது நம்பி எனக் குறுகியது அண்மை விளியாதலின். (*)

நல்காதொழியானடக்கென்றுன்
னாமம்பிதற்றிரயனரீர்
மல்காவாழ்த்தாவாய்குழறு
வணங்காமனத்தானினைந்துருகிப்
பல்காலுண்ணைப்பாவித்துப்
பரவிப்பொன்னம்பலமென்றே
யொல்காநிற்குமுயிர்க்கிரங்கி
யருளாயெண்ணுபுடையானே.

(ப - ரை.) நமக்கு நல்காதொழியான் என்று - நமக்கருள் புரியாதொழியா னென்று துணித்து, உன் நாமம் பிதற்றி - உன் திருநாமங்களைப் பலகாற் சொல்லி, நயனம் - கண்களில், ரீர்மல்கா - ரீரை நிறைத்து, வாழ்த்தா - வாழ்த் தி, வாய்குழறு - வாய்குழறி, வணங்கா-வணங்கி, மனத்தால் நினைந்து உருகி - மனக்கிணல் நினைத்துருகி, பல்கால் உண்ணைப் பாவித்து - பல காலு முண்ணைப்

பாவனைசெய்து, பரவி - துதித்து, பொன்னம்பலம் என்றே ஒங்காநிற்கும் உயிர்க்கு - பொன்னம்பல மென்றே வாடாநிற்கும் என் உயிர்க்கு, இரங்கி அருளாய் - இரங்கி யருள்வாயாக, என்னை உடையானே - என்னை ஆனாக வுடையவனே, எ - று.

(க - ரை.) இறைவன் நமக்குக் கிருபைசெய்யா தொழியான் என்று உன் திருநாமங்களைப் பலகாற்சொல்லி, கண்ணீர் மல்குதல் முதலிய செயல்களைச் செய்து தளரா சிற்றிற என்னுயிர் கிரங்கி யருளவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) பாவித்தல் - சித்தித்தல். நல்கல் - தளரல். பிதற்றி என்றது ஆனந்த மேலிட்டால் பாவசப்பட்டித் தியானித்தமைபை. உயர்க்கிரங்கி என்றது சுகதுக்கங்களை யனுபவத்திற் குரியது ஆன்மாவேயென்தஞ் சித் தாந்த மரபானென்க. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயிற்றிருப்பதிகம்.

அனுபாக விலக்கணம்.

[அதாவது சிவாருபூதிக் கடையாளம்]

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிரின்றென்னை மயக்கிடும்வஞ்சப்
புலனைந்திவ்வழியடைத்தமுதே
யுறிரின்றென்னுளொழுபரஞ்சோதி
யுள்ளவாகாணவந்தருளாய்
தேறலின்றெனவேசிவபெருமானே
திருப்பெருந்துறைபுகைசிவனே
யீறிலாப்பதங்கனியாவையுங்கடந்த
வின்பமேயென்னுடையன்பே.

(ப - ரை.) மாறி நின்று - பகை கொண்டு நின்று, என்னை மயக்கிடும் - அடியேனை மயக்கச் செய்கிற, வஞ்சப்புலன் ஓர் தின் - வஞ்சனையைக் கொண்ட இர்திரியங்கள் ஐந்தினுடைய, வழி அடைத்து - வாயில்களைத் தடுத்து, அமர்தே ஊறி நின்று - அமுதமே சுறந்து நின்று, என் உள் எழுபராஞ்சோதி - என் மனத்தின்கண் குடியா யமர்ந்து விளங்குகிற மேலான ஒளியே, உள்ள வாறு காண - நான் உன்னை உள்ளபடியே கண்டு தரிசிக்கும் பொருட்டு, வந்தருளாய் - எழுந்தருள்வாயாக, தேறலின் தெளிவே - கொம்பிற்கட்டிய தேனினதுதெளிவே, சிவபெருமானே - சிவபிரானே. திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே-திருப்பெருந் துறையில் வாழ்வென்ற சிவனே, நறு இல்லா-அந்த மில்லாத, பதங்கள் யாவையும் கடந்த - பதனாக எல்லாவற்றையுங் கடந்து நின்று, இன்பமே - ஆநந்தமே, என்னுடை அன்பே - என்னுடைய அன்புருவமே, எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே ! என்னைப் பகைத்து மயக்குகின்ற ஐம்புலன்களின் வழியை யடைத்து, உள்ளவாறு உன்னை நான் வணங்கும்படி எழுந்தருள் வேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) வஞ்சப்புலங்களைத்தின் வழியை யடைத்து என்றது மனத்தைப் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியே செல்லவொட்டாது தடுத்து என்றபடி. மேன்மை அல்லது நித்தியம். உள்ளவாறு என்பது உள்ளவா வென நின்றது கடைக்குறை. (க)

அன்பினாலடியேனுவையோடாச்சக
யாநந்தமாயக்கசிந்துருக
வென்பரமல்லாவின்னருடந்தா
யானிதற்கிலனொர்கைம்பாறு
முன்புமாய்ப்பின் புழுமுதையாப்பாந்த
முத்தனேமுடிளிவாமுதலே
தென்பெருந்துறையாச்சிவபெருமானே
சீருடைச்சிவபுரத்தரைசே.

(ப - ரை.) அன்பினால் - அன்பின் மிகுதியால், அடியேன் - அடியேனது, ஆவியோடு - உயிரோடு, ஆக்கை - உடம்பும், ஆநந்தமாய் - இன்ப வடிவாகி, கசிந்து உருக - கரைந்துருகும்படி, என் பரம் அல்லா - என் தருதிக்குப் பொருத்தமில்லாத, இன் அருள் தந்தாய் - இனிய திருவருளைச் செய்தனை, இதற்கு - இந்த நன்றிக்கு, யான் - நான், ஓர் கைம்மாறு இலன் - யாதொரு பிரதிபுபகாரமு முடையவனல்லன், முன்புமாய் - முன்னுமாகி, பின்பும் - பின்னும், முழுதுமாய் - முழுவதுமாகி, பார்த-வியாபித்த, முத்தனே - பாசவி முத்தனே, முடிவு இல்லா - முடிதலில்லாத, முதலே - முதல்வனே,

தென் பெருந் துறையாய் - தென் திருப் பெருந்துறைப்பதியை யுடையானே, சிவபெருமானே-சிவபிரானே, சர் உடை சிவபுரத்து அரைசே - நிறப்புப் பொருந்திய சிவபுரத்துக் கிறைவனே, எ - று.

(க - ரை.) முன்பின் என்பவைகளாகி, முழுதுமாகி வியாபித்த நின்ற பாசவி முத்தனே, முடிவில்லாத முகல்வனே, திருப்பெருந் துறையானே, சிவபுரத் தரசனே, அன்பின் மிகுதியால் அடியேனது உயிருடம்புகள் இன்ப உருவாகிக் கசிந்துருகும்படி என் தருதிக்குப் பொருத்தமில்லாத இனிய அருளாத் தந்தாய், இத்தரு யான் செய்யவேண்டிய கைம்மாறு ஒன்றுமில்லை, என்பது.

(வி - ரை.) பரம் - பா - ம் இது தாகவந் கருமை யென்பதைக் குறித்த. முத்தன் - மலரலரிதன். முன்புமாய்ப் பின்னு முழுதுமாய் என்றது இறைவனது அனாதைத் தன்மையையும் சர்வ வியாபகத் தன்மையையும் விளக்கி நின்றது. (உ)

அரைசனையன்பர் ஃகடியானேனுடைய

வப்பனையா வியோடாக்கை

புரைபுரைகளியப்புகுந்துநின் றுருக்கிப்

பொய்பிருள்கடிந்தமெய்ச் சுடரே

நிறைபொராமன்னுமமுதத்தெண்கடலே

திருப்பெருந்துறைபுறையெனே

புரைபுணர்விறந்துநின் றுணர்வதோருணர்வே

யானுண்ணையுரைக்குமாறுணர்த்தே.

(ப - ரை.) அன்பர்க்கு அரைசனே - அடியவர்க்குத் தலைவனே, அடியனேனுடைய அப்பனே - அடியேனுடைய ஐயனே ஆவியோடு ஆக்கை - எனது உயிருமுடம்பும், புரைபுரைகளிய - மயிர்க்கால்கள் தோறும் கனிபும்படி, புகுந்து நின்று உருக்கி - புகுந்து நின்றருகப் பண்ணி, பொய் இருள் கடிந்த - பொய்யாகிய அஞ்ஞான அந்தகாரத்தை நீக்கின, மெய்ச்சுடரே - உண்மையாகிய ஒளியே, நிறைபொரா - அலைகளமோதி, மன்னும் - சிவபெற்ற, அமுதத் தெண்கடலே - தெளிவாகிய அமிர்த சாகரமே, திருப்பெருந்துறைபுறையெனே - திருப்பெருந்துறைப் பதியில் விளங்கும் சிவபெருமானே, உணர்வு - சொல்லும் அறிவும், இறந்து நின்று - கடந்து நின்று, உணர்வது - அறியத் தருவதாகிய, ஓர் உணர்வே - ஒப்பற்ற அறிவே, யான் - நான், உண்ண உரைக்குமாறு - உண்ணப் புகழ்ந்துரைக்கும்படி, உணர்த்து - அறிவுறுத்துவாயாக, எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, நான் உண்ணப்புகும்படி எனக்கு அறிவுறுத்த வேண்டுமென, என்பது.

(வி - ரை) புரை - தொனை. பொரா செய்யாவென்றம் வாம்பாட்டு
இறந்தகால வினையெச்சம். அரசு - ஆரைசு எனப் போலியாயிற்று. (ங)

உணர்ந்தமாமுனிவரும்பரோடொழிந்தா
ருணர்வுக்குந்தெரிவரும்பொருளே
யிணங்கிலியெல்லாவுயிர்கட்குமுபிரே
யெனைப்பிறப்பறுக்குமெம்பாருந்தே
திணிந்ததோரிருளிற்றெளிந்ததுவெளியே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
குணங்கடாமில்லாவின்பமேயுன்னைக்
குறுகினைற்கினியென்னகுறையே.

(ப - ரை.) உணர்ந்த - எல்லா தூலங்களையும் சந்தேகவிபீதங்களறக் கற்
றறிந்த, மாமுனிவர்-பெரிய முனிவரும், உம்பரோடு-தேவருடன், ஒழிந்தார் -
ஒழிந்து நின்றவர்களுடைய, உணர்வுக்கும் - அறிவுக்கும், தெரிவு அரும்பொ
ருளே - தெரிதற் கருமையாகிய பொருளே, இணங்கு இலி - ஒப்பிலாதவனே,
எல்லா வுயிர்கட்கும் உயிரே - எல்லாச் சீவர்களுக்குள்ளும் உயிரா யிருப்பவ
னே, என்னை - அடியேனது, பிறப்பு அறுக்கும் - பிறவிப் பிணியைச் சேதிக்க
கிற, எம்மருந்தே - எமது மருந்தே, திணிந்தது - நெருங்கினதாகிய, ஓர் இரு
ளில் - ஒப்பற்ற இருளின்கண், தெளிந்த - தெளிவடைந்த, தாவெளியே - பரி
சுத்தமாகிய ஒளியே, திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே - திருப்பெருந்துறைப்
பெருமானே, குணங்கள் தாம் இல்லா - குணங்கள் இல்லாத, இன்பமே - ஆந்
தமே, உன்னைக் குறுகினைற்கு-உன்னையடைந்த எனக்கு, இனி என்ன குறை-
இனியென்ன குறையுளது, எ - று.

(க - ரை.) முனிவர் தேவர் முதலியோரும் உணர்ந்தநரிய பொருளே,
எல்லா வுயிர்களுக்கும் உயிரா யிருப்பவனே, என் பிறவிப்பிணியை யொழிக்கு
மருந்தே, வலிய அஞ்ஞான விருதா யுழிக்கின்றஓளியே, திருப்பெருந்துறைச்
சிவபெருமானே, குணரகிதமான ஆந்ந்தமே, உன்னைச்சேர்ந்த எனக்கு என்ன
குறையுளது, என்பது.

(வி - ரை.) இறைவன் “உணர்ந்தார்க் குணர்வரியோன்” ஆதலால்,
“உணர்ந்த மாமுனிவரும்பரோ டொழிந்தா ருணர்வுக்குத் தெரிவரும்பொரு
ளே” என்றார். இறைவனது பெருங்கருணையா லன்றி நீக்கப்படாமைமாயல்
அஞ்ஞானத்தைத் “திணிந்ததோ ரிருள்” என்றார். இணங்கு - ஒப்பு. திணி
தல்-நெருங்குதல். (ச)

குறைவிலாநிறைவேகோதிலாவமுதே
யீறிலாக்கொழுஞ்சுடர்க்குன்றே
மறைபுமாம்பறையின்பொருளுமாய்வந்தென்
மனத்திடைமன்னியமன்னே

சிறைபெறுநீர்போற்சிந்தைவாய்ப்பாயுந்
 திருப்பெருந்துறையுறையென
 இறைவனேநீயென்னுடலிடங்கொண்டா
 யினியுன்னையென்னிரக்கேனே.

(ப - ரை.) குறைவு இல்லா நிறைவே - குறைவற்ற பரிபூரணமே, கோது இல்லா அமுதே - குற்றமற்ற அமிர்தமே, ஈறு இல்லா - முடிவில்லாத, கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே - செழுமையாகிய மலைபோன்ற ஒளிவடிவமே, மறையுமாய் - வேதமுமாகி, மறையின் பொருளுமாய் - வேதத்தின் பொருளுமாகி, வந்து - வந்து, என்மனத்திடை - என்மனத்தின்கண், மன்னிய-நிலைபெற்ற, மன்னே-இறைவனே, சிறைபெறு நீர்போல்-கரையற்ற நீர்போல், சிந்தைவாய்-என் மனத்தின்கண், பாயும் - பாயாநின்ற, திருப்பெருந்துறையுறையென-திருப்பெருந்துறைத் தலைவனே, இறைவனே - யனர்க்குயிறைவனே, நீ - நீ, என் உடலிடம் கொண்டாய் - என்னுடம்பை யிடமாகக் கொண்டனை, இனி - இனி, உனனை - நின்னை, என் இரக்கேன் -யாது இரத்தற் குரியேன், எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறை இறைவனே ! நீ என்னுடம்பையே இடமாகக் கொண்டாய், இனி நான் உன்னை என்ன பொருளை பிரக்கக்கடவேன், என்பது.

(வி - ரை.) சிறை - காவல், இது ஈண்டு நீருக்குக் காவலாயுள்ள கரையைக் குறித்து நின்றது. சிந்தை வாய் என்றதில் வாய் எழனுருபு. பெரு ஈறு கெட்ட எதிர் மறைப்பெயரெச்சம்.

(ரு)

இரந்திரந்துருகவென்மனத்துள்ளே
 யெழுகின்றசோதியேயிமையோர்
 சிரந்தனிற்பொலியுங்கமலச்சேவடியாய்
 திருப்பெருந்துறையுறையென
 நிரந்தவாகாயாரீர்நிலந்தீகா
 லாயவையல்லையாயாங்கே
 கரந்ததோருருவேகளித்தனனுன்னைக்
 கண்ணுறக்கண்டுகொண்டின்றே.

(ப - ரை.) இரந்து இரந்து உருக - வேண்டி வேண்டி புருகும்படி, என் மனத்துள்ளே - அடியேன் மனத்தினுள், எழுகின்ற சோதியே - எழுகின்ற ஒளியே, இமையோர் சிரந்தனில் பொலியும் - தேவர்களுடைய சிரத்தின்கேள்வினக்குகின்ற, கமலம் - தாமரை மலர்போன்ற, சேவடியாய் - திருவடிவையுடையவனே, திருப்பெருந்துறையுறையென - திருப்பெருந்துறைத் தலைவனே, நிரந்த - வரிசைப்பட்ட வைக்கப்பட்ட, ஆகாயம் - ஆகாசமும், நீர் - நீரும், நிலம் - பூமியும், தீ - நெருப்பும், கால் - காத்தும், ஆய் - ஆய்,

அவை அல்லையாய் - அவைக ளல்லையாகி, ஆங்கே - அவ்வாறே, கார்த்த - ஒளித்ததாகிய, ஓர் உருவே - ஒருருவமே, இன்று - இப்பொழுது, உன்னை - நின்னை, கண்ணுறக் கண்டுகொண்டி - கண்ணூரக் கண்டு, களித்தனன் - மகிழ்ந்தேன், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே ! இன்று உன்னைக் கண்ணூரக் கண்டு களித்தேன், என்பது.

(வி - னா.) இரந்திரந்து என்பதார்க்குப் பலகாலு மிரந்த தென்னும் பொருளது. நிறைந்த வெண்பது நிரந்தசென வெதுகைகோக்கித் திரிந்து நின்றது. இறைவன் திருவடிவையத் தேவர்கள் தம் சிரத்திற் சூடி வணங்குதலால், “இமையோர் சிரத்தனிற் பொலியுங் கமலச் சேவடியாய்” என்றார். (க)

இன்றெனக்கருளியிருந்சுடிந்துள்ளத்
தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று
நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தே
னீயலாற்பிறிதுபற்றின்மை
சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றந்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
பொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லை
யாருன்னையறியகற்பாரே.

(ப - னா.) இன்று - இப்பொழுது, எனக்கு அருளி - அடியேனுக் கருள் புரிந்து, இருந் கடிந்து - அஞ்ஞான இருளைப்போக்கி உள்ளத்து எழுகின்ற - மனத்தின் கண்ணே உதிக்கின்ற, ஞாயிறேபோன்று நின்ற - சூரியனையே யொத்து நின்ற, நின்றன்மை - உன் பெருந்தன்மையை, நினைப்பு அற நினைந்தேன் - நினையாமல் நினைந்தேன், நீ அல்லால் பிரிது இன்மை - நீயன்றி வேறு பொருளில்லைபாக, சென்று சென்று - போய்ப்போய், அணு ஆய்த்தேய்ந்து தேய்த்து - அணு ரூபமாகித் தேய்ந்து தேய்ந்து, ஒன்று ஆம் - ஒரு ரூபமாகின்ற, திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே - திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, ஒன்றும் நீ யல்லை - ஒருபொருளும் நீயல்லை, அன்றி - நீயன்றி, ஒன்று இல்லை - ஒருபொருளு மில்லை, உனை அறியகற்பார் யார் - உன்னை யறிய வல்லவர் யாவர், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! இப்போது அடியேனுடைய அஞ்ஞான விருளைப்போக்கி உன் பெருங் குணத்தை நினைந்தேன். நீயல்லால் வேறொரு பொருளில்லை, ஆனதால், உன் சொருபத்தை யறிய வல்லவர் இங்கு யாவர், என்பது.

(வி - னா.) அஞ்ஞானம் - இருளுடைந்த ஞானம். ஞாயிறு - சூரியன். நினைத்தல் - உன்னுதல். (வி)

பார்பதமண்டமனைத்தமாய்முனைத்துப்
 பார்த்ததோர்படரொளிப்பரப்பே
 நீருறுதியேநினைவதெலரிப
 நின்மலாநின்னருள்வெள்ளச்
 சீருறுசின்றையெழுந்ததோர்தேனே
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
 யாருறவெனக்கிற்காரயலுள்ளா
 ரானந்தமாக்குமென்சோதி.

(ப - ரை.) பார் - பூமியும், அண்டம் அனைத்தும் - ஆகாய முழுதும், பதம் - உன் திருப்பாதம், ஆய் - எங்குமாகி, முனைத்து - வியாபித்து, பார்த்து - எவ்விடமும் பார்த்து, ஓர் - ஒன்றாய், படர் ஒளிப்பரப்பே - பார்த்த ஒளிப்பரப்பே, நீர் உறுதியே - நீரோடு கூடிய நெருப்பே, நினைவதெல் - நினைப்பதானால், அரிய - [அந்த நினைப்புக்கும்] அரிய, நின்மலா - மலாகிடனே, நின் - உனது, அருள் வெள்ளம் - அருட் பெருக்கின், சீர் உறு - சிறப்பமைந்த, சிந்தை - மனத்தின்கண், எழுந்தது - உண்டாகிய, ஓர் தேனே - ஒப்பற்ற தேனே, திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே - திருப்பெருந் துறைப்பதித் தலைவனே, எனக்கு - அடிபேனுக்கு, இவகு - இவ்விடத்தில், உறவு ஆர் - உறவாயிருப்பவர் யார், அயல் உள்ளார் - அயலாரா யிருப்பவர், [ஆர் - யார்,] ஆனந்தம் ஆக்கும் - எனக்கு இன்பத்தை புண்டாக்குகின்ற, என் சோதி - என்னொளியுடைப் பொருளே, ஏ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே! உன்னை யடைந்த எனக்கு உறவு பகை என்பவை யில்லை, என்பது.

(வி - ரை.) பத மென்றதற்கு பதவியெனலும் பொருந்தும். (அ)

சோதியாய்த்தோன்றுமுருவமேயருவா
 மொருவனேசொல்லுதற்கரிய
 வாதியேநடுவேயந்தமேபந்த
 மறுக்குமானந்தமாகடலே

அறிஞர்களே! இத் திருவாசகத்தில் 40-வது பாரத்தில் பேஜ் நெம்பர்கள் ௩௧௩, ௩௧௪, ௩௧௫, ௩௧௬, ௩௧௭, ௩௧௮, ௩௧௯, ௩௨௦ இருக்கவேண்டியதற்கு மாறாக ௩௦௫, ௩௦௬, ௩௦௭, ௩௦௮, ௩௦௯, ௨௧௦, ௩௧௧, ௩௧௨ ஆகவும், 41-வதுபாரத்தில் பேஜ் நெம்பர்கள் ௩௨௧, ௩௨௨, ௩௨௩, ௩௨௪, ௩௨௫, ௩௨௬, ௩௨௭, ௩௨௮ - நெம்பர்களுக்கு மாறாக ௩௧௩, ௩௧௪, ௩௧௫, ௩௧௬, ௩௧௭, ௩௧௮, ௩௧௯, ௩௨௦ - ஆக மாறி யிருப்பவைகளைத் தவிர்த்தேதகம் கொள்ளற்க.

தீதிலாநன்மைத்திருவருட்குன்றே
 திருப்பெருந்துறைபுறைசிவனே
 யாதுநீபோவதோர்வகையெனக்கருளாய்
 வந்துநின்னிணையடிதந்தே.

(ப - ஐ.) சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே - ஒளியாய்க் காணப்படு
 கின்ற உருவே, அருவம் ஆம் ஒருவனே - அருவமாயிருக்கிற பொருத்தனே,
 சொல்லுதற்கு அரிய ஆதியே - சொல்லுதற் கருமையாகிய முதற்பொருளே,
 நடுவே - இடையே, அந்தமே - முடிவே, பந்தம் அறுக்கும் - பிறலித் தனை
 யைச் சேதிக்கின்ற, மா ஆனந்தம் கடலே - பெரிய இன்பக் கடலே, தீது இல்
 லா நன்மை - தீமை கலவாத நன்மையை யுடைய, திருவருள் குன்றே - திரு
 வருண் மலையே, திருப்பெருந் துறைபுறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி
 லிருக்கும் சிவபெருமானே, நீ போவது ஓர்வகையாது - நீ யெண்ணெவிட்டு நீங்
 கும் வகையேது, [ஒன்றுமில்லை] எனக்கு - அடியினுக்கு, வந்து - வந்து,
 நின் இணை அடிதந்து - உன் இரண்டு திருவடிகளைக் கொடுத்து, அருளாய் -
 அருள் புரியவேண்டும், எ - று.

(க - ஐ.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே! என்னை விட்டு நீ பிரி
 யும் வகை யில்லை, ஆதலால், நீ உன் திருவடியை அடியினுக்குக்கொடுத்தருள
 வேண்டும், என்பது.

(வி - ஐ.) இறைவனது திருவருள் எப்பொழுதும் சலித்தலில்லாமை
 யால் "திருவருட்குன்றே" என்றார். உருவம் - வடிவம். அருவம் - வடிவ
 மின்மை. பந்தம் - கட்டு. (க)

தந்ததுன்றனைக்கொண்டதென்றனைச்
 சங்கராவார்கொலோசதூர
 ரந்தபொன்றில்லாவானந்தப்பெற்றே
 னிடாதுநீபெற்றதொன்றென்பால்
 சிந்தையேகோயில்கொண்டவெம்பெருபான்
 றிருப்பெருந்துறைபுறைசிவனே
 யெந்தையேயீசாவுடலிடங்கொண்டா
 யானிதற்கிலனொர்கைம்மாறே.

(ப - ஐ.) தந்தது - எனக்குக் கொடுத்தது, உன்றனை - உன்னை,
 கொண்டது - அதற்குப் பிரதியாக என்னிடத் தேற்றுக்கொண்டதோ, என்
 றனை - அடியேனை, சங்கரா - சங்கரனே, சதூர் ஆர் - [சம் மிருவரில்]
 சதூரப்பாளினார் யாவர், அந்தம் ஒன்று இல்லா - முடிவென்பது சிறிது மில்
 லாத, ஆனந்தம் பெற்றேன் - பேரின்ப மடைந்தேன், நீ என்பால் பெற்றது
 ஒன்று யாது - நீ யென்னிடத்துப் பெற்றுக்கொண்டதோர் பொருள் யாது,
 [ஒன்றுமில்லை.] சிந்தையே - என் மனத்தையே, கோயில் கொண்ட - திருக்

கோயிலாகக் கொண்டெழுந்தருளின, எம்பெருமான் - எம்பிரானே, திருப் பெருந்திறைபுறை சிவனே - திருப்பெருந்திறைச் சிவபெருமானே, எந்தையே - எமது தந்தையே, ஈசா - ஈசனே, உடவிடம் கொண்டாய் - என்னுடம்பையே இடமாகக் கொண்டாய், இதற்கு - இந்த நன்றிக்கு, யான் ஒரு கைம்மாறு இலன் - நான் செய்ய அடுப்பதாகிய ஒரு பதினாசாரத்தைச் செய்ய உடையே னல்லேன், எ - று.

(ச - னா.) திருப்பெருந்திறைச் சிவபெருமானே! உன்னை யெனக்குக் கொடுத்து என்னை நீ வாங்கிக்கொண்டனை, நமமிருவரில் சதுரர் யார், உன்னால் நான் பெற்றது முடிவற்ற இன்பம்! என்னால் நீ பெற்றது யாது? எந்தையே! நீ யென்னுட விடங்கொண்டதற்கு யான், என்ன கைம்மாறு செய்வேன், என்பது.

(வி - னா.) அறச் சிறிய பொருளாகிய என்னைக்கொண்டு, அறப்பெரிய பொருளாகிய உன்னை யெனக்குத் தந்தமையால், நானே சதுரன் என்பது தோன்ற, “தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றென்னைச் சங்கரா வார் கொலோ சதுரர்” என்றார். (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செத்திலாப்பத்து.

—●●●—

சிவானந்தமளவயிக்கொணமை.

[அதாவது சிவானந்தபன்னிச் செய்க்கப்படாமை.]

—●●●—

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பொய்யனெனகநெகப்புகுந்தமுதூறும்

புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங்

கையனெனின்னுஞ்செத்திலெனந்தோ

விழித்திருந்துள்ளக்கருத்தினையிழந்தே

ணையனையாசேயருப்பெருங்கடலே

யத்தனையயன்மாற்கறிபொண்ணுச்

செய்யமேனியனெனசெய்வகையறிபேன்

நிருப்பெருந்திறைமேவியசிவனே.

(ப - ஐ.) திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளி யிருக்குஞ் சிவபெருமானே, பொய்யனேன் - உண்மையற்றவனாகிய வெனது, அகம் நெக - மனம் நெகிழும்படி, புருந்து - அதிண்கண் பிரவேசித்து, ஊறும் - அமுதம் சுரக்கின்ற, புது - அன்றலர்ந்த, மலர் - தாமரை மலரையொத்த, கழல் - வீரகண்டையைத் தரித்த, இணையடி பிரிந்தும் - இரண்டு திருவடிகளைப் பிரிந்தும், கையனேன் - அற்பத் தன்மையையுடைய நான், இன்னும் செத்திலேன் - இன்னும் இறந்திலேன், அந்தோ - ஐயோ ! விழித்திருந்து - விழித்திருந்தும், உள்ளக்கருத்தினை இழந்தேன் - மனக்கருத்தை யிழந்து விட்டேன், ஐயனே-ஐயா ! அரசனே - அரசனே ! அருட்பெருங்கடலே - பெரிய கிருபாசமுத்திரமே ! அத்தனே - எமது தந்தையே ! அயன் மால்கு - பிரம விட்டுணுக்களுக்கும், அறியவொண்ணு - உணரவொண்ணாத, செய்யமேனியனே [பவளம்போற்] செவந்த திருமேனியை யுடையானே, செய்வகை அறியேன் - செய்யவேண்டியவிதம் இன்னதென்றறிந்திலேன்.

(க - ஐ.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே ! பொய்யனேனது மனம் நெக்குருகும்படி புருந்து அமிர்தம்போலச் சுரக்கின்ற உன்திருவடியைப் பிரிந்தும், பிரிவாற்றாமையால் இன்னும் இறந்திலேன், விழித்திருந்தும் மனக்கருத்தினை யிழந்தேன், இனிச்செய்யும் வகையின்ன தென்றறிந்திலேன், என்பது.

(வி - ஐ.) கை - சிறுமை, அது இங்கு அற்பத்தன்மையை யுணர்த்தி நின்றது. அகம் - அகனெனப் போலியாயிற்று. புதுமலர்ச் கழலென்றது - இறைவனது திருவடி. விரிதல் குவிதலின்றி சதாவிசுதம் கொண்ட மலர் போல்வதாகலின்.

(க)

புற்றுமாய்மரமாய்ப்புணல்காலே
யுண்டியாயண்டவாணரும்பிறரும்
வற்றியாருநின்மலரடிகாணு
மன்னவெண்ணையோர்வார்த்தையுட்படுத்துப்
பற்றினாய்பதையேன்மனமிகவுருகேன்
பரிகிலேன்பரியாவுடறன்னைச்
செற்றிலேனின்னுந்திரிதருகின்றேன்
நிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - ஐ.) திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறை பெண்ணும் திவ்ய கோத்திரத்தின்கண்ணெழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! புற்றும் ஆய்புற்றருவாகியும், மரம் ஆய்-மரவடிவாகியும், புணல்காலே உண்டியாய்-நீரையும் வற்றையுமே ஆகாமாகக் கொண்டு, அண்டவாணரும்-தேவர்களும், பிதரும்-மந்தையரும், வற்றி - [தவஞ்செய்து] உடல் குறைந்து, யாரும்-ஒருவ

ரும், நின்மலர் அடி-உன் தாமரை மலர்போலுந்திருவடிசனை, காண-காண வொண்ணாத, மன்ன - இறைவனே, என்னை-அடியேனை, ஓர்வார்த்தை புட்படுத்த-ஒரு வார்த்தையி லகப்படுத்தி, பற்றினாய் - பற்றிக்கொண்டனை, [அதை நனைத்து] பதையேன் - மனம் பதைக்கிலேன், மனம் மிகவுருகேன் - மனமானது மிகவும் உருகப்பெற்றிலேன், பரிசிலேன்-அன்பு செய்திலேன், பரிபா உடல் தன்னை - அன்பு செய்யப் பெறாதவுடம்பை, செற்றிலேன் - வெறுத்திலேன், இன்னும் திரிதருகின்றேன் - இன்னமும் திரியா நின்றேன், ஏ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறைச் செவபெருமானே! தேவர் முதலியோர் அருந்தவஞ் செய்தும் உன் திருவடியைக் கண்டிலர், அப்படியிருக்க, என்னை ஒரு வார்த்தையா லகப்படுத்திச் சேர்த்துக்கொண்டனை, அதுபற்றி நான் பதைத்தல் முதலியன செய்யாது இன்னும் உழலாநின்றேன், என்பது.

(வி - ரை.) புற்று ஆய் என்பது புற்றிடங்கொண்ட பாமசிவ மென்றது மொக்கும், வற்றுதல் - குறைதல். ஓர் வார்த்தை என்றது மணப்பந்தியில் அடுமையப் பத்திரத்தைக் காண்பித்து.

புலையேனையுட்பொருளெனநனைந்து
 னருள் புரிந்தனை புரிதலுங்களித்துத்
 தலையினுடந்தேன் விடைப்பாகா
 சங்கரா வெண்ணில்வானவர்க்கெல்லாம்
 நிலையேனையிலேர் விடமுண்ட
 நித்தனையடையார் புரமெரித்த
 சிலையேனையெனைச் செத்திடப்பணிவாய்
 திருப்பெருந்துறைமேவியசெவனே.

(ப - ரை.) திருப்பெருந்துறைமேவிய செவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய செவபெருமானே, புலையேனையும் - கடையனாகிய என்னையும், பொருள் என நனைந்து - ஒரு பொருளாக மதித்து, உன் அருள் புரிந்தனை - உன்னருள் செய்தனை, புரிதலும் - அவ்வாறு செய்தலும், களித்து - களிப்ப டைந்து, தலையினால் நடந்தேன் - தலையாலே நடந்தேன், விடைப்பாகா-இடப வாகனே, சங்கரா - சங்கரனே, என் இல் வானவர்க்கு எல்லாம் - எண்ணி றந்த தேவர்களுக்குக் கெல்லாம், நிலையே - நிலையிடமா புன்னவனே, அலைநீர் விடம் உண்ட - அலைகளை புடைய கடலிற் பிறந்த கஞ்சை யருந்தின, நித்தனே - சாசுவதனே, அடையார் புரம் எரித்த - பகைவரது திரிபுரத்தை நீருக் கின, சிலையேனே வில்லையுடையானே, என்னை - அடியேனை, செத்திடப் பணி வாய் - சாவப் பணிக்கவேண்டும், ஏ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறைச் செவபெருமானே! புலையேனையும் ஓர் பொருளாக மதித்து உன்னருள் செய்தனை, செய்தலும் களிப்பவையுந்த நலை

மோக நடத்தேன், இனியாயினும் அடியேனை இறக்கும்படி கட்டினாயிடவேண்
டம், என்பது.

(வி - னா.) புலயன் - நீசன். தலையினால் நடத்தல் - தலை மோக நடத்
தல். அலைநீர் விடம் என்றது, விஷமானது திருப்பாற்கடலில் பிறந்ததாத
வின் பாற்கடலென்றது நீர்க்கடலென்றது இனம் பற்றிய அடை. (௩)

அன்பராகிமற்றருந்தவமுயல்வா
ரயனுமாலுமற்றமுலுறுமெழுகா
மென்பராய்நினைவாரெனைப்பலர்
நிற்கவின்கெனையெற்றினுக்காண்டாய்
வன்பராய்முருடொக்குமென்சிந்தை
மரக்கணென்செவியிருப்பினும்வலிது
தென்பராய்த்துறையாய்சிவலோகா
திருப்பெருந்துறைமேலியசிவனே.

(ப - னா.) தென்பராய்த் துறையாய் - தென்பராய்த்துறையை புடை
யானே, சிவலோகா - சிவபுரத்தானே, திருப்பெருந்துறைமேலிய சிவனே -
திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! அன்பர் ஆதி - அன்
புடையவராகி, அரு - செய்தற் கரிய, தவம் முயல்வார் - தவஞ்செய்பவராகிய,
அயனும் மாலும் - பிரமனும் திருமாலும், அழல் உறம் மெழுகு ஆம் - செருப்
பைச் சேர்ந்த மெழுகுபோன்ற, அன்பர் ஆய் - எலும்பை புடையவராய், நினை
வார் - நினைப்பவராகிய, எனைப்பலர் - வேறு பலரும், நிற்க - நிற்கச்செய்தே,
இங்கு - இவ்விடத்து, என்னை - அடியேனை, எற்றினுக்கு ஆண்டாய் - யாது
க்கு ஆண்டருளின, என் சிந்தை - என் மனமானது, வன்பராய் முருடி ஒக்
கும் - வலிய பராய்க் கட்டையை நிகர்க்கும், மரக்கண் - [என் கண்] மரக்
கணுவை நிகர்க்கும், என் செவி இரும்பினும் வலிது - என் செவி இரும்பி
னும் வலிதாயிருக்கின்றது, எ - று.

(ச - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே ! உன்னிடத்து அன்
புடையவராகிப் பிரமனும், திருமாலும், பிறரும் எழைபுகுநீ நிற்க, இங்கு அன்பு
முதலியவொன்று மில்லாத என்னை யாதுகாரணமாக ஆண்டருளின ? என்
மனம் பராய்க்கட்டைபோல வலிது, என் கண் மரக்கண்ணை நிகர்க்கும், என்
செவி இரும்பினும் வலிது, என்பது.

(வி - னா.) அன்பர் - எலும்பை புடையவர், அதாவது எலும்பேயன்றித்
தரை முதலியவை இல்லாதவர் என்க. பராய் - ஓர் மரம், இது வன்மையிற்
சிறந்ததாதலால் “வன்பராய்” என்றார். முருடி - கட்டை, அல்லது வலிய
பருத்த அகையினை புடைய கட்டையெனினுமாம். (௪)

ஆட்டுத்தேவர்தம்வித்யொழித்தன்பா
 லைபனையென்றுன்னருள்வழியிருப்பே
 னாட்டுத்தேவருநாடரும்பொருளே
 நாதனையுண்ப்பிரிவுருவருளைக்
 காட்டித்தேவரின் கழனினைகாட்டிக்
 காயமாயத்தைக்கழித்தருள்செய்யாய்
 சேட்டைத்தேவர்தந்தேவர்பிரானே
 திருப்பெருந்துறைமேலியிவனே.

(ப - ரா.) சேடு ஐதேவர் தம் தேவர் பிரானே - பெருமையும் அழகு முள்ள தேவ தேவருக்கும் தலைவனே, திருப்பெருந்துறை மேலியிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளியி வபெருமானே, ஆட்டுத் தேவர் தம்விதி ஒழித்து - பொய்த்தேவர்களுடைய கட்டளையை யொழித்து, அன்பால் - அன்பினால், ஐயனே என்று - ஐயாவென்று, உன் அருள்வழி விருப்பேன் - உன்னருணெறியி லிருப்பேன், காட்டுத் தேவரும் - பூசாராகிய பிரம வித்துக்களும், நாடு அருபொருளே - நாடுதற்கரிதாகிய பொருளே, நாதனே - இறைவனே, உன்னைப் பிரிவுரு அருளை - உன்னை விட்டு நீங்காத திருவருளை, காட்டி - காட்டி, தேவ - தேவனே, நின் கழல் இணைகாட்டி - உன்னனை யடி. காட்டி, காயமாயத்தைக் கழித்து - சரீரமாகிய மாயப்பொருளைக் கழித்து, அருள் செய்யாய் - அருள் புரியவேண்டும், எ - று.

(க - ரா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே! பொய்த் தேவரது தொடர்பை விட்டு, ஐயனையென்று உன் அருள்வழியி லிருப்பேன், ஆதலால் உன்னைப் பிரியாமலிருக்கக் கருபைசெய்து, உன் திருவடியைக் காட்டி, இப்பொய்புடம்பை யொழித்தருள வேண்டும், என்பது.

(வி - ரா.) ஆட்டு - விளையாட்டு, அதாவது பொய்யென்றபடி. ஆட்டுத்தேவர் - பிரமனாகியார். விதி யொழித்தலாவது - பிறப்பு முதலியவற்றி னின்ற நீங்குதல். சேட்டைத் தேவர் - இத்திராதி தேவர்கள். காட்டுத் தேவரென்றது - சைவ வேதியர்களை.

(இ)

அறுக்கிலேனுடறுணிபடத்தீப்புக்
 கார்கிலென்றிருவருள்வகையறியேன்
 பொறுக்கிலேனுடல்போக்கிடங்கானேன்
 போற்றிபோற்றியென்போர்விடைப்பாகா
 விறக்கிலேனுண்ப்பிரிந்தினிதிருக்க
 வென்செய்கேனிதுசெய்கவென்றருளாய்
 சிறைக்கணையுணிலியவயல்குழ்
 திருப்பெருந்துறைமேலியிவனே.

(ப - னா.) சிறைக்கண்ணே - கரையின் கண்ணே, புணல் - நீர், நிலவிய-
நிலை பெற்ற, வயல்கூழ் - வயல் சூழ்ந்த, திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே -
திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே, உண்ணப் பிரிந்து-உன்
னைப் பிரிதலால், உடல் - உடம்பு, துணிபட - துண்டாக ளாம்படி, அறுக்கி
லேன் - சேதித்திலேன், தீப்புக்கு ஆர்கிலேன் - தீ புரீந்திருக்கிலேன், திரு
வருள் வகை அறியேன் - திருவருளின் வகையைப் பின்னதென் றுணர்ந்தி
லேன், உடல் பொறுக்கிலேன்-உடம்பைத் தாங்கிலேன், போக்கிடம் காணே
ன் - போயிடமுல் கண்டிலேன், போற்றி போற்றி - நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்,
என்போர் விடைப்பாகா - என்போர்க்குரிய இடப வாசனே, இறக்கிலேன் -
இறக்கின்றிலேன், இனிது இருக்க-சுகமா யிருத்தற்கு, என் செய்வேன்-யாது
உபாயம் செய்யக் கடவேன், இது செய்க என்று அருளாய் - இதனைச் செய்
யென்று நியமித் தருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே! என் உடம்பைத்
துண்டுகளாக அறுக்கிலேன், நெருப்பில் வீழ்கிலேன், வேறு போக்கிடங்
காணேன், இறக்கிலேன், சுகமாயிருத்தற்கு என்ன உபாயம் செய்வேன், இன்
னது செய்கவெனக் கட்டின யிட்டருள்வாயாக, என்பது.

(வி - னா.) துணி - துண்டு. சிறை - கரைகோலின் இடம். (காவல்)
அறுக்கிலேன், பொறுக்கிலேன், இறக்கிலேன் என்பவைகளி லுள்ளனில் துணி
வுப் பொருள் விடுதி. (சு)

மாயனேமறிகடல்விடமுண்ட
வானவாமணிகண்டத்தெப்பமுதே
நாயினேனுனைநினையவுமாட்டே
னமச்சிவாயவென்றுன்னடிபணியாப்
பேயனாகிலும்பெருநெறிகாட்டாய்
பிறைகுலாஞ்சடைப்பிஞ்ஞகனேயோ
சேயனாகின்றலறுவதழகோ
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா.) திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி
லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, மாயனே - மகா மாயையென்னுஞ் சத்தியை
புடையவனே, மறி - அலைகள் மடங்கி விழுகின்ற, கடல் - கடலின் கட்
டோன்றிய, விடம் - விஷத்தை, உண்ட - உட்கொண்டருளின, வானவா -
தேவனே, மணிகண்டத்து - நீலகண்டத்தை புடைய, எம் அமுதே - எம்
அமிர்தமே, நாயினேன் - நாயேன், உன்னை நினையவுமாட்டேன் - உன்னை
நினைக்கவுமாட்டேன், நமச்சிவாய என்று - நமச்சிவாயவென்று, உன் அடி
பணியா - உன் திருவடியை வணங்காத, பேயனாகிலும் - பேயனே யாயினும்,
பெருநெறி காட்டாய் - முத்திரெறியைக் காட்டுவாயாக, பிறை குலாம்-பிறை

விளங்குகின்ற, சடை - சடையை யுடைய, பிஞ்சுகளே - தலைக்கோலத்தை யுடையவனே, ஒ - ஒ! சேயன் ஆகி நின்று - குழந்தையை யொத்து நின்று, அலறுவது அழகோ - நான் அலறுவது அழகாமோ! எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே! நாயேன்! உன்னை நினைக்கவுமாட்டேன், நமச்சிவாயவென்று உன் திருவடியை வணங்காத பேயனையாயினும் பெருநெறியைக் காட்டவேண்டும். குழந்தைபோல நின்று நான் அலறுவது அழகாமோ, என்பது.

(வி - ரை.) மாயனென்றது - சத்திவல்ல னாதலின். மணி - கில ரத் தினம்போன்ற வெண்ணுமாம். பெரு நெறி என்மமையின் முத்தி மார்க்க மெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. (எ)

போதுசேரயன்பொருகடற்கிடந்தோன்
புரந்தராதிகணிர்கமற்றென்னைக்
கோதுமாட்டிநின்றுரைகழல்காட்டிக்
குறிக்கொள்கென்றுநின்றொண்டரிக்கூட்டா
யாதுசெய்வதென்றிருந்தனம்மருந்தே
யடியனேனிடர்ப்படுவதுமினிதோ
சீதவார்புனனிலவியவயல்குழ்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - ரை.) சீதம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, வார் புனல் - பெரும் புனல், நிலவிய - நிலபெற்ற, வயல் குழ் - வயல் குழந்த, திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறைப் பெம்மானே! போதுசேர் அயன் - தாமரைப் பூவைச் சேர்ந்த பிரமனும், பொருகடல் கிடந்தோன் - அலைகள் மோதுகின்ற திருப்பாற் கடலிற் றயின்றோனாகிய திருமாலும், புரந்தராதிகன் - இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், நிற்க - இருக்க, என்னை - அடியேனே, கோதுமாட்டி - குற்றங்களை மான்வித்து, நின் குரைகழல் காட்டி - உன் ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலை யணிந்த திருவடியைக் காட்டி, குறிக்கொள்க என்று - கடைபிடிப்பா யென்று, நின் தொண்டரின் கூட்டாய் - உன் தொண்டரோடு சேர்ப்பாயாக, யாது செய்வது என்று - யாது செய்யத்தக்கது என்று, இருந்தனன் - இருத் தேன், மருந்தே - அமிர்தமே! அடியனேன் - அடியேன், இடர்ப்படுவதும் - துன்பப்படுவதும், இனிதோ - உனக்கு அழகாமோ! எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே! பிரமன் திருமால் முதலானோருக்க, என் குற்றங்களை யொழித்து, எனக்கு உன்திருவடியைக் காட்டி, இதனை உறுதியாய்ப் பற்றென்று உன் தொண்டரோடு உட்டிவிண் டும், அடியேன் தன்புறவது உனக்கினிதா யிருக்கின்றதோ! என்பது.

(வி - ரை.) போது, என்றதற்கு அயன் என்ற விசேடத்தால் தாமரை மலர் எனப்பொருள் கொண்டாம். குறிக்கொள்ளல் - உறுதியாகப் பற்றதல். கோதுமாட்டி என்றதை - கோதும் ஆட்டியெனப் பிரித்துச் சேராட்டியெனப் பொருள் கொள்வாருமுளர். (அ)

ஞாலமிந்திரான்முகன்வானவர்
நிற்கமற்றெனைநயந்தினிதாண்டாய்
காலனருயிர்கொண்டபூங்கழலாய்
கங்கையாயங்கிதங்கியகையாய்
மாலுமோஸமிட்டலறுபம்மலர்க்கே
மரக்கணையையும்வந்திடப்பணியாய்
சேலுரீஸமுலவியவயல்கும்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - ரை.) சேலும் - சேல்மீன்களும், ரீலமும் - ரீல்பூக்களும், நிலவிய - நிலபெற்ற, வயல்கும் - வயல் சூழ்ந்த, திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையில் மேவும் சிவபெருமானே! ஞாலம் - உலகமும், இத்திரன் - தேவர்களும், நான்முகன் - பிரமனும், வானவர் - தேவர்களும், நிற்க - நிற்கச்செய்தே, என்னை நயந்து - அடியேனை விரும்பி, இனிது ஆண்டாய் - இனிதாக ஆண்டருளினே, காலன் - யமனது, ஆர் உயிர்கொண்ட - அரிய உயிரைக் கவர்ந்த, பூங்கழலாய் - தாமரைப் பூப்போலும் திருவடிபுடையவனே! கங்கையாய் - கங்கையை புடையவனே! அங்கிதங்கிய கையாய் - மழுவேந்திய கையுடையானே, மாலும் - திருமாலும், ஓலம் இட்டு - [அறியாமல்] முறையிட்டு, அலறும் - அலறுதற்குரிய, அம்மலர்க்கே - அந்தப் பாததாமரைக்கே, மரக்கணையையும் - மரக்கண்போன்ற கண்ணையுடைய என்னையும், வந்திடப்பணியாய் - வந்திடும்படிப் பணித்தருளாய், எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே! இத்திராதிய நிருக்க, என்னை விரும்பி வந்து ஆண்டருளினே, திருமாலும் அறியாத அந்தத் திருவடியை அடைபும்படி எனக்குக் கிருபை செய்யவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) கங்கையாய் என்பதனை - கம் கையாய் எனப்பிரித்து, பிரம கபாலத்தை யேந்திய கையை புடையவனே யெனினும், நடுவெண்டலையை யேந்திய கையை புடையவனே யெனினுமாம். மரக்கண்ணென்றதற்கு மரம்போலும் வலிய கண்களை புடையவனெனினும் பொருந்தும். (சு)

அளித்துவந்தெனக்காவவென்றருளி
யச்சந்திர்த்தநின்னருட்பெருங்கடலிற்
நினைத்துந்தேக்கியும்பருகியுமுருகேன்
நிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே

வளைக்கையானொடுமலரவனறியா
வானவாமலைமாதொருபாகா
கனிப்பெலாமிகக்கலங்கிடுகின்றேன்
கயிலைமாமலைமேவியகடலே.

(ப - ரை.) திருப்பெருந்தறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்தறையி
டுழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! எனக்கு - அடியேனுக்கு, அளித்து வந்து -
கருபை செய்து வந்து, ஆவ என்று அருளி - ஐயோவென் றிரங்கியருளி, அச்
சம் தீர்த்த - பயத் தலிர்த்த, நின் அருட்பெருங் கடலில் - உன் னருளாகிய
பெரிப கடலினிடத்து, துளைத்தும் - முழுவியும், தேக்கியும் - அதுபவம் நிறை
யப் பெற்றும், பருகியும் - உண்டும், உருகேன் - [இன்னமும் மனம்] உருகா
தவனானேன், வளைக்கையானொடும் - ஈங்கை யேந்தின கையானாகிய திருமா
லோடு, மலரவன் - பிரமணும், அறியா - அறியவொண்ணாத, வானவா - தேவ
னே! மலைமாதா - மலைமகளை, ஒருபாகா - ஒரு பாகத்தி லுடையானே! களிப்பு
எல்லாம் மிக - [குணம்செல்லம் கல்லி முதலிய] களிப்பெல்லாம் அதிகரித்த
லால், கலங்கிடுகின்றேன் - மனங் கலங்காசின்றேன், கயிலைமா மலைமேவிய -
பெரிய கைலாய மலையின்சண் னொழுந்தருளியிருக்கிற, கடலே - கருணைக்
கடலே ! எ - று.

(ச - ரை.) திருப்பெருந்தறைச் சிவபெருமானே ! கருணைசெய்துவந்து
எனக்கிரங்கி, என் அசைத்ததை நீக்கின உன்னருட்கடலில் மூழ்கியும் தேக்கெ
ரிந்தும் உருகமாட்டேன், என் மனமகிழ்ச்சி யெல்லாம் நிலைகலங்கின, உன்னை
யன்றி எனக்கு வேறு புகலிடமில்லை, என்பது.

(வி - ரை.) ஆவா என்பது ஆவ எனக் குறுகின்றது. வளை - பாஞ்ச
சந்தியமெனும் சங்கு. அது பாஞ்சசன் என்னு மிராக்கதனது கழுத்தெலும்
பினு லமைந்த தாதலின் பாஞ்சசந்திய மெனப்பட்டது. (க0)

திருச்சிறம்பலம்.

செவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைக்கலப்பத்து.

பக்குவநிண்ணயகி.

[அதாவது இறைவனுந் தானும்
வித்தும் அங்குரமும்போல வென்றல்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலவைப்பாட்டு.

செழுக்கமலத்திரளானின்சேவடிசேர்ந்தமைந்த
பழுத்தமனத்தடியருடன்போயினர்யான்பாவியேன்
புழுக்கணுடைப்புன்குரம்பைப்பொல்லாக்கல்விஞானமிலா
வழுக்குமனத்தடியேனுடையாயுன்னடைக்கலமே.

(ப - ரா.) உடையாய் - எல்லாப்பொருள்களுந் தானா யுள்ளவனே !
செழு - செழுமையாகிய, கமலத்திரள் அன்ன - தாமரை மலர்க் குவியலை
நிகர்த்த, நின்சேவடி சேர்ந்து அமைந்த - உன் திருவடியை யடைந்தமைந்த,
பழுத்த மனத்து அடியார் - கனிந்த மனத்தை யுடைய அடியார்கள், உடன்
போயினர் - உன்னுடன் சென்றார்கள், யான் பாவியேன் - நான் பாவியேனா
வியேன், [அன்றியும்] புழுக்கண் உடை - புழுக்கள் தமக்கிடமாக உடைய,
புன் குரம்பை - புல்லிய வுடம்பையும், கல்வி ஞானம் இல்லா - கல்வி ஞானங்
கள் சிறிது மில்லாத, பொல்லா - பொல்லாத, அழுக்கு மனத்து - களங்க
மாகிய மனத்தைப் புழுடைய, அடியேன் - அடியனேன், உன் அடைக்கலம் -
உனக் கடைக்கலப்பொருள், எ - று.

(ச - ரா.) இறைவனே ! தாமரை மலர்போன்ற உன் திருவடியைச் சேர்
ந்த அடியார் உன்னோடு சென்றார்கள், பாவியேனாகிய நானும் உன் அடைக்
கலமே, என்பது.

(ஹி - ரா.) புழுக்கள் றுடை எனப் பிரித்த புழுக்கள் கெளகின்ற என்
றுரைப்பினுமாம். றுடைதல் - கெளகிதல். குரம்பை - கூடு. அது இங்கு
உடம்பைக் குறித்தது. பழுத்த மனத்தடியார் என்றது திருப்பெருந்துறையில்

குருமூர்த்தமா பெழுந்தருளின சிவபெருமானோடு வந்த சிவ கணங்களை. உடன்போயினர் என்றது அவர்கள் செருப்பிற் புருத்த மறைந்தமையை. (௪)

வெறுப்பனவேசெய்யுமென்சிறுமையைநின்பெருமையினால்
பொறுப்பவனையார்ப்புண்பவனேபொங்குகங்கைசடைச்
செறுப்பவனேநின்றிருவருளாலென்பிறவியைவே
ரறுப்பவனேபுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) உடையாய் - இறைவனே ! வெறுப்பனவே செய்யும் - வெறுக்கத் தக்கவைகளாகிய தீமைகளையே செய்கின்ற, என் சிறுமையை - எனது இழிவை, நின் பெருமையினால் - உன் பெரும் குணத்தால், பொறுப்பவனே - பொறுத் தருன்பவனே, அரா பூண்பவனே - பாம்பை யணிவோனே, பொங்கு - பெருகுகின்ற, கங்கை - கங்கையை, சடை - சடையின்கண், செறுப்பவனே - அடக்குவோனே, நின் திருவருளால் - உன் திருவருளாகிய வாளால், என் பிறவியை - என் பிறவியாகிய மாதத்தை, வேர் அறுப்பவனே - வேரோ டறுப்பவனே, அடியேன் - அடியனேன், உன் அடைக்கலம் - உன்னடைக்கலப் பொருள், எ - று.

(ச - னா.) இறைவனே ! தீமைகளையே செய்கின்ற என் இழிவை உன் பெருங்குணத்தால் பொறுப்பவனே, சர்ப்பாபரணனே, கங்கைச் சடையனே, உன் திருவருளென்னும் வாளால் என் பிறவியை வேரறுப்பவனே ! அடியேன் உன் அடைக்கலம், என்பது.

(வி - னா.) யாவரும் வெறுத்தலால் தீமைகளை வெறுப்பன என்றார். என் பிறவியை வேரறுப்பவனே என்றதனால் திருவருளை வாளாக்கி புணர்க்கப் பட்டது. செறுத்தல் - அடக்குதல். (௨)

பெரும்பெருமானென்பிறவியைவேரறுத்துப்பெரும்பிச்சத்
தரும்பெருமான்சுதரப்பெருமானென்மனத்தினுள்ளே
வரும்பெருமான்மலரோனெடுமாலறியாமனின்ற
வரும்பெருமானுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) உடையாய் - இறைவனே ! பெரும் பெருமான் - பெரிய பெருமானே, என் பிறவியை - அடியேனது பிறப்பை, வேர் அறுத்து - வேரோ டறுத்து, பெரும்பிச்ச - உன்மீதிருக்க பெரிய பைத்தியத்தை, தரும் பெருமான் - எனக்குத் தரும் பெருமானே ! சுதரப் பெருமான் - சுதராதையை யுடைய பெருமானே ! என் மனத்தினுள்ளே - என் சித்தத்தினுள்ளே, வரும் பெருமான் - வருகின்ற பெருமானே ! மலரோன் செடுமால் - பிரமணம் விட்டு ணுவும், அறியாமல் நின்ற - அறியவொண்ணாமல் நின்ற, அரும் பெருமான் - அரிய பெருமானே ! அடியேன் உன் அடைக்கலம் - அடியேன் உன் அடைக்கலப் பொருள்; எ - று.

(க - ரை.) இறைவனே! பெரிய பெருமானும், என் பிறவியை வேரறுத்து எனக்குப் பெரும்பித்தேற்றும் பெருமானும், பிரம விட்டுணுக்கள் அறியவொண்ணாமல் நின்ற அரும்பெருமானும் ஆகிய தலைவனே! அடியேன் உன் அடைக்கலம், என்பது.

(வி - ரை.) தேவர்கட் கெல்லாம் மேலான மகாதேவனானதன் பெரும் பெருமானென்றார், பிச்சு - பித்து என்பதன் திரிபு. (௩)

பொழிகின்ற துன்பப்பயல்வெள்ளத்தினின்கழற்புணைகொண்டிழிகின்றவன்பர்களேறினர்வான்யானிடர்க்கடல்வாய்ச்சுழிசென்றுமாதர்த்திரைபொரக்காமச்சுறவெறியவழிகின்றனனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - ரை.) உடையாய்-யாவுமுடைய இறைவனே! பொழிகின்ற-சொரிகின்ற, துன்பம்-துன்பமாகிய, பயல் - மழையிடு லுண்டாகிய, வெள்ளத்தில்-பெருக்கில், நின் கழல் - உன் திருவடியாகிய, புணை கொண்டு - தென்பத்தைக்கொண்டு, இழிகின்ற - இறங்குகின்ற, அன்பர்கள் - அடியார்கள், வான் ஏறினர் - பரமாகாயத்தில் ஏறினார்கள், யான் - அடியேன், இடர்க்கடல்வாய் - துன்பக்கடலினிடத்து, சுழி சென்று - சுழித்துக்கொண்டு போய், மாதர்த்திரைபொர - மாதர்களாகிய அலைகள் மேத, காமச்சுறவு எறிய - காமமாகிய சுறாமீன் எறிதலால், அழிவென்றனன் - கசியாநின்றேன், அடியேன் உன் அடைக்கலம் - அடிபனைன் உன் அடைக்கல்பொருள், எ - று.

(க - ரை.) இறைவனே! துன்பப்பெருக்கிற் உன் திருவடியாகிய புணையைப் பற்றிக்கொண்டிருங்கின அன்பர் வானேறினர், நான் துன்பப்பெருக்கின் சுழியி லகப்பட்டு, மாதராகிய அலை மேத, காமமாகிய மகரமீன் எறிய அழியாநின்றேன், அடியேன் உன் அடைக்கலம், என்பது.

(வி - ரை.) வான் என்றது முத்திபுலகை. பயல் - மேகம், அது மேகத்தாற் பெய்யப்படும் நீர்மேனின்றது. (௪)

சுருள்புரிகூழையர்சூழலிற்றட்டுன்றிறமறந்திங்குருள்புரியாக்கையிலேகிடந்தெய்த்தனன்மைத்தடங்கண்வெருள்புரியானன்னரோக்கிதன்பங்கவிண்ணோர்பெருமானருள்புரியாயுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - ரை.) உடையாய் - யாவும் உடைய இறைவனே! சுருள்புரி கூழையர் - சுருண்டு கட்டப்பட்ட கூந்தலை புடைய மாதரது, சூழலில் பட்டு - கபடத்தி லகப்பட்டு, உன் திறம் மறந்து - உன் திறத்தை மறந்து, இங்கு - இவ்விடத்து, இருள் புரி - அஞ்ஞானத்தகாரத்தை புண்டாக்குகின்ற, யாக்கையிலே கிடந்து - சீரத்தில் தங்கி, எய்த்தனன் - இளைத்தேன், மை - அஞ்சன

மெழுதி, தடம் - விசாலமான, கண் - கண்ணையும், வெருள்புரி - அச்சத்தை யடைந்த, மான் - மானினது, அன்ன - பார்வையைப் போன்ற, கோக்கி - கோக்கத்தினையு முடைய உமாதேவியின், பங்க - ஒரு பாகத்தில் இருப் பவனே! விண்ணோர் பெருமான் - தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனே! அருள் புரியாய் - [என்னை ஆதரிக்க] அருள் விரும்பப் கொள்வாயாக, அடியேன் - அடியனென், உன் - நின் (சேவடிக்கு), அடைக்கலம் - அடைக்கலப் பொருள், எ - று.

(க - ரை.) எல்லா வஸ்துவுக்கும் இறைவனாகிய சிவபெருமானே! மாதர் வஞ்சனையிற் சிக்கு, உன்னை மறந்து, இவ்வுடம்பிற் கிடந்து இளைத் தேன், ஆதலால், இனியாயினும் உன் திருவருள் சேவடியை அருள்புரிய வேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) சுருள்புரி கூழையர் என்பதற்கு சுருளாகச் செய்யப்பட்ட கூந்தலை யுடையவர் என்றவர்த்தலும் பொருந்தும். சுருள் - மாதர் ஐவகை மயிர்முடியி றென்று, அது பின்னே செருகப்படுவது. ஐவகை மயிர் முடியா டுன் - முடி, கொண்குடி, சுருள், குழல், பனிச்சை என்பன. (இ)

பாழைநையப்பாவியகண்ணியர்வன் மத்திடவுடைந்து
தாழியையப்பாவுதயிர் போற்றளர்ந்தேன் தடமலர்த்தான்
வாழியெப்போதுவந்தெந்நாள்வணங்குவன் வல்வினையே
குழியப்பாவுதையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - ரை.) உடையாய் - யாடும் உடைய இறைவனே! மாழை - மாம் பிஞ்சின் பிளவை யொத்து, மை பரவிய - அஞ்சனம் பரவிய, கண்ணியர் - கண்ணை யுடைய மாதர், வல்மத்து - வலிய மதத்தை, இட - இடதலும், உடைந்து - சிதைந்து, தாழியைப் பாவு - தாடியிற் பரவிய, தயிர் போல் - தயி ரைப்போல், தளர்ந்தேன் - தளர்ச்சி யடைந்தேன், தடமலர் - பெருமை பொ ருந்திய தாமரை மலர்போன்ற, தான் - திருவடிகளை, வல்வினையேன் - வலிய பாவத்தை யுடையேன், எப்போது - எப்பொழுது, வந்து - நான் வந்து, எந் நாள் - எக்காலத்து, வணங்குவன் - உன் திருவடியை வணங்கப்பெறுவேன், ஆழி அப்பா - கருணைக் கடலாகிய எமது தந்தையே! வாழி - நீ வாழ்வாயாக, அடியேன் - அடியனென், உன் - நினது திருவடிக்கு, அடைக்கலம் - அடைக் கலப்பொருள், எ - று.

(க - ரை.) எல்லா வஸ்துவுக்கும் இறைவனாகிய சிவபெருமானே! மா தர் மத்திட்டுக் கடையைச் சிதறி மிடாவில் பரவிச் சுழலாநின்ற தயிர் போலச் சுழன்று தளர்ந்தேன், இனி எக்காலம் வந்து உன் திருவடியை வணங்குவேன்? அடியேன் உன் திருவடிக்கு அடைக்கலம், என்பது.

(வி - ரை.) மாழை - மா. அது இங்குக் கண்ணுக்கு வுமையாகப் புணர்க்கப்பட்டமையால் வடுவைக் குறித்து. வினை இங்குப் பாவுத்துக்

காயிற்று. தடமலர் - தாமரை மலர். தான் - திருவடிசன். வாழி - வாழ்க வெணினுமாம். (சு)

மின்கணிஞர் துடங்குமிடையார்வெகுளிவலையிலகப்பட்டுப்
புன்கண்ணாய்ப்புரள்வேளைப்புரளாமற்புருந்தருளி
பென்கணிலேயமுதூறித்தித்தித்தென்பிழைக்கிரங்கு
மங்கண்ணேபுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - ரை.) உடையாய் - யாவும் உடைய இறைவனே, மின்கணிஞர் - மின்னுளின்ற கண்களை புடையவரும், துடங்கும் - துவள்கின்ற, இடையார் - இடையை புடையவருமாகிய மாதரது, வெகுளி வலையில் - கோவமாகிய வலையில், அகப்பட்டு - சிக்கிக்கொண்டு, புன்கண்ண ஆய் - துன்பத்தை புடையேனாய், புரள்வேளை - புரளா நின்ற என்னை, புரளாமல் - [அவ்வாறு] புரளா வண்ணம், புருந்தருளி - வலியவர் தருள் செய்து, என் கணில் - என்னிடத்தில், அமுது ஊறி - அமிர்தம் சுரத்து, தித்தித்து - இனித்து, என் - அடியேனது, பிழைக்கு - குற்றங்களுக்காக, இரங்கும் - [அடியேன் மீதில்] அன்பு வைக்கின்ற, அம் கண்ணே - கிருபைக் கண்ணனே, அடியேன் - அடியனேன், உன் - நினது திருவடிக்கு, அடைக்கலம் - அடைக்கலப் பொருள், எ - று.

(சு - ரை.) எல்லாப் பொருளுக்கும் இறைவனாகிய சிவபெருமானே! மாதர் வசத்திலகப்பட்டுத் துன்பப்படுகிற, என்னைத் துன்பத்தை யொழித்து ஆண்டருளி, என் பிழைக் கிரங்காசின்ற கிருபானோக்க முடையவனே! அடியேன் உன் திருவடிக்கு அடைக்கலம், என்பது.

(வி - ரை.) துடங்கல் - அசைதல். புன்கண் - துன்பம். கண்ணிலென்றது கணில் என நின்றது இடைக்குறை. அங்கண்ண - அழகிய கண்களை புடையவ னெனினுமாம். (எ)

மாவடுவகிரன்னகண்ணிபங்காரின்மலரடிக்கே
கூவிவொய்கும்பிக்கேயிவொய்நின்குறிப்பறியேன்
பாவிடையாடுகுழல்போற்கார்த்துபார்த்துள்ள
மாகெடுவேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - ரை.) உடையாய் - யாவையு முடைய இறைவனே! மாவடு - மா வடுவின், வகிர் அன்ன - பிளைவை யொத்த, கண்ணி - கண்களை புடைய உமாதேவியின், பங்கா - பங்கனே! நின் - தேவீருடைய, மலர் அடிக்கே - மலர்த்தாளுக்கே, கூவிவொய் - அழைத்துக்கொள்வாயாக, [அன்றி] கும்பிக் கே - பெருத்த கரகத்தினில், இடுவாய் - தள்ளக்கடவாய், [இவ்விரண்டில்] நின் - தேவீருடைய, குறிப்பு - திருவுளக் குறிப்பை, அறியேன் - யானறிந்தி லேன், பா இடை ஆடி - இழையினிடத் தாடுகின்ற, குழல்போல் - மூங்கிற் குழல்போல, உன்னம் - என் மனமானது, கார்த்து - மறைத்து, பார்த்து - பா

வியது, ஆ - ஐயோ! கெடுவேன் - யான் கெடுவேன், அடியேன் - அடியேனேன், உன் - நினது திருவடிக்கு, அடைக்கலம் - அடைக்கலப்பொருள், எ - று.

(க - ரை.) யாவற்றுக்கும் முதற்காரணப் பொருளாய் இருக்கும் இறைவனே! மாவடு வகிர்போலும் கண்ணையுடைய உமாதேவி பங்கனே! நாயினும் கலையேனாகிய என்னை உன் திருவடிக்கீழ் சேர்த்துக்கொள், [அன்றி] என்னை நரகுக்கு ஆளாக்கு, உன் திருவுளக்குறிப்பை முற்றும் நான் அறிந்தேனில்லை, நூற்பாவின் கண் ஆடுகின்ற மூங்கின் குழல்போல என் மனம் அலையாநின்றது; ஆதலால், அடியேன் உன் அடைக்கலம், என்பது.

(வி - ரை.) பா - நூற்பா. குழல் - செம்போருடைய கருவிகளிலொன்று. குழலுக்குள் மறையும் பாவைப்போல என் மனம் விடய விச்சையில் மறைந் துழலாநின்றது என்றதற்கு, “பாவிடையாடு குழல்போற் காந்து பார்த்ததுள்ளம்” என்றார். குழல் - நாகம். (அ)

பிறிவறியாவன்பர் ின்ன நுட்பெய்கழற்றாநினைக்கீழ்
மறிவறியாச்செல்வம்வருதுபெற்றருந்நினைவந்திப்பதோர்
நெறியறியேனின்னையேயறியேனின்னையேயறியு
மறிவறியேனுடையாபடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - ரை.) உடையாய் - யாவும் உடைய இறைவனே! பிறிவு - தேவரீரை விட்டு நீங்குதற்கு, அறியா - [யாதொரு தன்மையும்] அறியாத, அன்பர் - தேவரீருடைய தொண்டர்கள், நின் அருள் - உன்னருளால், பெய்கழல் - கழலை யணிந்த, தான் - தேவரீருடைய திருவடியின், இணைக்கீழ் - இணைகளின்கீழ், வந்து - [உவந்து] வந்து, மறிவு அறியா - எடுத்தலறியாத, செல்வம் - பெரும் பாக்கியத்தை, பெற்றார் - அடைந்தார்கள், [யாடு] உன்னை - தேவரீரை, வந்திப்பது - வாழ்த்துதலாகிய, ஓர் - [நல்வழியாகிய] ஒரு, நெறி அறியேன் - நெறியை அறிந்திலேன், நின்னையே - தேவரீரையும், அறியேன் - [இத்தன்மையெனென்று] அறிந்திலேன், நின்னையே - தேவரீரையே, அறியும் - அறிகின்ற, அறிவு அறியேன் - ஞானத்தைப் முணர்ந்திலேன், [ஆயினும்] அடியேன் - அடியேனேன், உன் - நினது திருவடிக்கு, அடைக்கலம் - அடைக்கலப் பொருள், எ - று.

(க - ரை.) எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் இறைவனாகிய சிவபெருமானே! உன்னைப் பிறியாத அன்பர் உன் திருவடியைப் பெற்று முத்திச் செல்வத்தையும் அடைந்தார்கள், நானும் அவ்வாறடைய உன்னைப் புகழும் வழி யறியேன், உன்னையு மறியேன், உன்னை யறியும் அறிவுமில்லேன்! ஆயினும், அடியேன் உன் அடைக்கலம், என்பது.

(வி - ரை.) மறிவு - தடைபடல், மறிவு அறியாச் செல்வம் என்றமையின் முத்திச்செல்வமெனக் கூறப்பட்டது. (க)

வழங்குகின்றாய்க்குன்னருளாரமுதத்தவாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையென விதியின்மையால்
தழங்கருந்தேன்னதண்ணீர்பருகத்தந்தும்பக்கொள்ளா
யமுங்குகின்றேனுடையாடடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - ரை.) உடையாய் - யாவும் உடைய இறைவனே! வழங்குகின்றாய்க்கு - [அன்பர் வேண்டியவெல்லாம் ஒருங்கே தருகின்ற] உன்னை யடைதற் பொருட்டி, உன் - தேவரூடைய, அருள் - திருவருளாகிய, ஆர் அமுதத்தை - அரிய அமிர்தத்தை, வாரிக்கொண்டு - அள்ளிக்கொண்டு, விழுங்குகின்றேன் - விழுங்கா நின்றேறாய், விக்கினேன் - [விம்மி விம்மி] விக்கினேன், வினையேன் - [வாயினாற் சொல்லப்படாத] தீவினையை யுடையேனாகிய ஏன், என் - அடியேனுடைய, விதியின்மையால் - நல்லாழில்லாமையால், தழங்கு - ஒலிக்கின்ற, அரு - அருமையாகிய, தேன் உன்ன - தேனை யொத்த, தண்ணீர் - குளிர்ச்சி பொரித்திய நீரை, பருகத்தந்து - யான் உட்கொள்ளக் கொடுத்து, உய்யக்கொள்வாய் - உன் திருவடிக்கு ஆளாகக் கொள்வாயாக, அமுங்குகின்றேன் - அலையாகின்றேன், அடியேன் - அடியேனேன், உன்-நினது திருவடிக்கு, அடைக்கலம் - அடைக்கலப் பொருள், எ - று.

(க - ரை.) எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் இறைவனாகிய சிவபெருமானே! உன் அருளாகிய அமிர்தத்தை தேவரீர் கொடுக்க, அடியேன் அள்ளிபுண்டு நல்லாழின்மையால் விக்கி வருந்துகின்றேன், ஆதலால் எனக்குத் தண்ணீரைக் கொடுத்து தேவரீருக்கு அடுகையாகக் கொண்டருள்வேண்டும், அடியேன் உன் அடைக்கலம், என்பது.

(வி - ரை.) விக்குதல் - தண்ணீர் முதலியவை புண்ணும்போது தடைபடல். தண்ணீர் - தண்ணிய குணம், அதாவது கிருபைக்குணம். விதி என்பது - ஊழினை. (கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசைப்பத்து.

—o—o—o—

ஆத்துமலிக்கணம்.
[அதாவது ஆன்மரூபத்தை யறிதல்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

கருடக்கொடியோன்காணமாட்டாக்கழற்சேவடியென்னும்
பொருளைத்தந்திங்கெண்ணையாண்டபொல்லா மணியேயோ
விருளைத்தூந்திடிங்கேவாவென்றங்கேகூவு
மருளைப்பெறுவானுசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - ரா.) கருடக்கொடியோன் - கருடக்கொடியை புறையவனாகிய
திருமாலும், காணமாட்டா - அறியவொண்ணாத, கழல் - வீரக்கழலை யணிந்த,
சேவடியென்னும் - உன் திருவடிபென்கிற, பொருளை - பாக்கியத்தை, தந்து-
கொடுத்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், என்னை - அடியேனே, யாண்ட - ஆண்-
டருளின, பொல்லா மணியே - தொலைபடாத மாணிக்கமே, ஓ - ஆ! இரு-
ளைத் தூந்திட்டு - [என் அவிச்சையாகிய] அந்தகாரத்தை யோட்டி, இங்கே -
[அடியேனாகிய என்] என்னிடத்தில், வாவென்று - வருவாயாக வென்று,
அங்கே - தேவாரிடத்திலே, கூவும் - அழைக்கின்ற, அருளைப் பெறுவான் -
உன்னருளை யடைவதற்கு, ஆசைப்பட்டேன் - மிகு அன்போடு கூடிவிரும்
பினேன், அம்மானே - எனது தந்தையே! எ - று.

(ச - ரா.) எனது அன்புள்ள அம்மானே! கருட வாகனத்தைதையும்,
கொடியையு முடைய திருமாலும் காணவொண்ணாத திருவடி யென்னும் பொ-
ருளை எனக்குக் கொடுத்து என்னை யாண்டருளின பொல்லா மணியே! எனது
அஞ்ஞான விருளைப் போக்கி என்னிடம் குடிபுக இங்குவா வென்று உன்னிட-
த்துக் கழைக்கும்படியான உன் அருளைப் பெறுவதற்கே மிகு ஆசைப்பட்-
டேன், என்பது.

(வி - ரா.) கருடன் என்பதற்குச் சிறகுளைக் கொண்டு பறப்பவன்
என்றும், பாம்பைத் தின்பவன் என்றும் இறுவகையாகப் பெருந் உதவ

வடநூலார். கருடக்கொடியோன் என்பதன்றி வுயர்வு சிறப்பும் மை தொக்
கது. கண்டாய் - முன்னிலை யசை யிடைச்சொல். (க)

மொய்ப்பானரம்புகயிறுகழுளையென்புதோல்போர்த்த
குப்பாயம்புக்கிருக்கில்லென்கூலிக்கொள்ளாட்கோவேயோ
வெப்பாலவர்க்குமப்பாலாபென்றாமுதேயோ
வப்பாகாணவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - ரை.) மொய் - நெருக்கிய, பால் நரம்பு - வெள்ளிய நரம்புகள்,
கயிறு ஆக - கயிறுகளாகக் கட்டி, மூளை யென்பு - மூளை ஏறு ம்பு தோல் என்
பவைகளால், போர்த்த - மூடப்பட்டிருக்கிற, குப்பாயம் - சட்டையில், புக்கு
இருக்க கில்லென் - புருந்திருக்கிலென், [ஆதலால்] கூலிக்கொள்ளாய் - அழை
த்துக் கொள்வாயாக, கோவே - இறைவனே, ஓ - ஆ ! எப்பாலவர்க்கும் - எவ
வகையாருக்கும், அப்பாலாம் - அப்பாற்பட்டவனாகிய, என் ஆர் அமுதே -
என்னைய அமிர்தமே, ஓ - ஆ ! அப்பா - அப்பனே! காண - உன்னைக் காணும்
பொருட்டி, ஆசைப்பட்டேன் - மிகு அன்போடு கூடி விரும்பினேன், அம்
மானே எனது தந்தையே ! எ - று.

(க - ரை.) எனது அன்புள்ள அம்மானே ! நரம்பு முதலானவற்றால்
செய்யப்பட்ட இந்த உடம்பிற் றங்கி யிருக்கமாட்டேன், என்னை அழைத்துக்
கொள்ளவேண்டும், எவ்வகைப் பெருமை யுடையார்க்கும் அறியவொண்ணாத
ஆரமுதே ! அப்பனே ! தேவரீரைக் காண ஆசைப்பட்டேன், என்பது.

(வி - ரை.) குப்பாயம் - மேற்போர்வை. மொய்ப்பு - நெருக்கம். எப்
பாலவர் என்றது அரிப்பிரமதி தேவர்களே யாயினு மென்றபடி. (உ)

சீவார்ந்தியொய்த்தழுக்கொடுதிரியுஞ்சிறுகுடிவிதசுதையக்
கூவாய்கோவேகூத்தாகாத்தாட்கொள்ளுங்குருமணியே
தேவாதேவர்க்கரியானேசிவனேசிறிதென்றமுகநோக்கி
யாவாவென்னவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - ரை.) சீவார்ந்த - சீயொழுதி, ஈமொய்த்து - ஈக்கன் மொய்த்து,
அழுக்கொடு திரியும் - மலங்களுடன் கூடித் திரிகின்ற, சிறு குடி - சிறு
வீடாகிய, இது - இந்த உடம்பு, சிவதய - நசிக்க, கூவாய் - அழைத்திடாய்,
கோவே - இறைவனே ! கூத்தா - கூத்தனே ! காத்து - அடியேனை பாது
கார்த்து, ஆட்கொள்ளும் - தேவரீருக்கு அடிமையாகக் கொள்ளும், குருமணி
யே - சராயக மணியே! தேவா - தேவனே! தேவர்க்கு அரியானே - தேவர்கட்
கருமையானவனே! சிவனே - சிவபெருமானே ! சிறிது - சற்று, என் - அடி
யேனுடைய, மூகம் - மூகத்தினை, நோக்கி - பார்த்து, ஆவா வென்ன - நீ
ஐயோ வென்று மனமிரங்க, ஆசைப்பட்டேன் - மிகு அன்போடு கூடி விரும்பி
னேன், அம்மானே - எனது தந்தையே ! எ - று.

(க - ரை.) எனது அன்புள்ள அம்மானே! சீயொழுதி, ஈக்கன் டொய் த்து மல்களுடன் கூடித் திரிகின்ற இந்த உடம்பழிய என்னை நீ அழைத் தக்கொளள் வேண்டும், நீ என் முகத்தைப் பார்த்து ஐயோவென் திரங் கும்படி ஆசைப்பட்டேன், என்பது.

(வி - ரை.) சீவார்ந்திமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ் சிறுமுடி வென்றமை யின் தேச மெனப்பொருள் தந்தது. குருமணி - ஆசார்ய ரத்தன மெனினு மாம். ஆவா - ஐயோ. (க)

மிடைந்தெலும்புச்சதை மிக்கழுக் கூறல்வீறி லிகடைக்கூடந்
தொடர்ந்தெனை நலியத்துயருறுகின்றேன் *சோத்தமெம்பெருபா
யுடைந்துரைந் துருகியுண்ணொளிசோக்கியுன்றிருமலர்ப்பாத [னே
மடைந்துவின்றிடுவானு] சைப்பட்டேன்கண்டாயம்பரானே.

(ப - ரை.) எலும்பு - எலும்பும், ஈந்ததை - ஊத்தையும், மிடைந்து - நெருங்கிய, அழுக்கு ஊற - பிக்கு - அழுக்கூறல் மிகுத்து, வீறு இலி - மேன்மை யில்லாததாகிய, கூடக்கூட்டம் - நடைவீதி, தொடர்ந்து - பற்றி, என்னை நலிய - என்னை வருத்த, துபர் உறுகின்றேன் - துன்ப மடையாநின்றேன், சோத்தம் - அஞ்சலி, எம்பெருமானே - எம்பிறைவனே! உடைந்து - மணம் நெகிழ்ந்து, நைந்து உருகி - கனிந்துருகி, உன் - தேவரீருடைய, ஒளி - சுயம் பிரகாசத்தை, நோக்கி - பார்த்து, உன் - தேவரீருடைய, திருமலர்ப்பாதம் - அழகிய மலர்ப்பதத்தை, அடைந்து - சோத்து, நின்றிடுவான் - இருக்கும் பொருட்டு, ஆசைப்பட்டி - மிகு அன்போடு கூடி. விரும்பினேன், அம்மானே - எனது தந்தையே! எ - று.

(க - ரை.) எனது அன்புள்ள அம்மானே! இந்த உடம்பு என்னைத் தொடர்ந்து வருத்துதலால் வருந்தாநின்றேன். உனக்கு நடஸ்காரம்! மணம் நெகிழ்ந்துருகி உன்னொளியை நோக்கி உன் திருவடியை யடைந்து நிற்க ஆசைப்பட்டேன், என்பது.

(வி - ரை.) நடைகூடமென்றது மிடைந்தெலும்புத்தை மிக்கழுக்கூறல் வீறிவி என்ற விசேடத்தால், உடலினைக் குறித்து நின்றது. ஊறல் - ஊறு கைத்தல் - கனித்தல். (உ)

அளிபூண்ணகத்துப்புறந்தே தான்மூடி உடியேனுடையாக்கை
புளியம்பழமொத்திருந்தேனிருந்து ம்விடையாய்பொடியும
யெளிவந்தென்னையாண்டுகொண்டவென்றாமுதேயோ
வளியேனென்னவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்பரானே.

(ப - ரை.) அகத்து அளிபுண் - உட்புறத்தே அளிந்த புண்போல்வது, புறம் தோல் மூடி - புறத்தே தோலால் மூடப்பட்டிருப்பது, [ஆதலால்] அடி

யேனுடைய - அடியனேனுடைய, யாக்கை - உடம்போடு, புளியம்பழம் - புளியம் பழத்தை, ஒத்த - சேர்ந்து, இருந்தேன் - இருந்தேன், இருந்தும் - அப்படி யிருந்தும், விடையாய் - இடபவாகானே! பொடியாட - திருவெண் பொடியை பூசுவோனே! எளிவந்து - எளிதாக [அடியேனிடத்திற்கு] வந்து, என்னை - அடியேனை, ஆண்டுகொண்ட - அடுமையாக்கிக் கொண்டருளின, என் - எளியேனுடைய, ஆர் அமுதே - அரிய அமிர்தமே! ஓ - ஆ! அளியேன் - எளியவனென்று, என்ன - கண்டோர் [பலவாறு] சொல்லும்படி, ஆசைப்பட்டேன் - மிகு அன்போடு கூடி விரும்பினேன், அம்மானே-எனது தந்தையே! எ - று.

(க - ரா.) எனது அன்புள்ள அன்னையையொற்ற தந்தையே! இந்த உடம்பினை அருவருத்துப் புளியம்பழம்போன்று பிரிந்தே யிருந்தேன். அதை நோக்காது நோக்கி நீ எளிதாக வந்து என்னை ஆண்டருளின என் ஆர் அமுதே! நான் உன்னால் காக்கப்படுதற் குரியவனாகிய எளியவன் என்று, கண்டோர் சொல்ல ஆசைப்பட்டேன், என்பது.

(வி - ரா.) புளியம்பழ மொத்திருத்தலாவது - புளியும் ஓடும் பற்றின்றி யிருத்தல்போல, உடம்போடு பற்றின்றி யிருத்தல். அவ்வாறு இருந்தும் எளியனென்ன என்றியைத்துக்கொள்க. அளிதல் - களிதல். யாக்கை என்றது மகாமாயையென்னுஞ் சத்தியால் கடப்பது. [உடல்.] (இ)

எய்த்தேனாயேனினியிங்கிருக்கில்லேன்வ வாழ்க்கை
வைத்தாய்வாங்காய்வாரோறியாமலர்ச்சேவடியானே
முத்தாவுன்றன்முகவொளிரோக்கிமுறுவன்னகைகாண
வத்தாசாலவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்பானே.

(ப - ரா.) எய்த்தேன் - இளைத்தேன், நாயேன் - அடியேன், இனி - இனிமேல், இங்கு - இவ்விடத்தில், இருக்கில்லேன் - நான் இருக்க மாட்டேன், இவ்வாழ்க்கை - இந்தப் பொய்வாழ்க்கையில், வைத்தாய் - அடியேனை வைத்தவிட்டனை, வாங்காய் - [அதினின்று என்னை] எடாதிருக்கின்றனை, வாரோர் - தேவர்கள், அறியா - அறிவதற்கு சாத்தியப் படாத, மலர்ச்சேவடியானே - தாமரை மலர்போலத் திருவடியை புடையானே! முத்தா - முத்தனே, உன்றன் - தேவரீருடைய, முகவொளி - தேஜோன்மயானந்த முகத்தை, நோக்கி - பார்த்து, முறுவல் நகை - பலவொளியும், காண - காணும் பொருட்டும், அத்தா - எந்தையே! சால ஆசைப்பட்டேன் - மிகு அன்போடு கூடி விரும்பினேன், அம்மானே - எனது தந்தையே! எ - று.

(க - ரா.) எனது அன்புள்ள தந்தையே! அடியேன் இளைத்தேன், இனி இங்கு இருக்கிலேன், இந்தப் பொய் வாழ்க்கையினின்றும் என்னை நீக்க வேண்டும், தேவர்களும் அறியவொண்ணாத திருவடியை புடையவனே! தேவ

நீருடைய மூக வொளியையும், உன் திருப் புன்னகையையும் காண ஆசைப் பட்டேன், என்பது.

(வி - ரை.) இவ்வாழ்க்கை வைத்தாய் வாங்காய் என்றது தன்னை இவ் வாழ்க்கையிற் புகுவித்த இறைவனே ! அதிநின்றும் விடுவிக்க வல்லவ னென்று கருதியென்க. முத்தன் - மலரீக்க முடையவன். (ச)

பாரோர் விண்ணோர்ப் பாவியேத்தும்பாரேபாஞ்சோதி
வாராய்வாராவுலகந்தந்துவந்தாட்கொள்வானே
பேராயிரமும்பாவித்திரிந்தெம்பெருமானெனவேத்த
வராவமுதேயாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்பாரே.

(ப - ரை) பாரோர் - பூமியிலுள்ளாரும், விண்ணோர் - விண்ணுலகி லுள்ளாரும், பாவி யேத்தும் - வழிபட்டுத் துதிக்கின்ற, பாரே - மேலான வனே ! பாஞ்சோதி - மேலான சோதி மயமானவனே ! வாராய் - [அடியே னிடத்திற்கு] வருவாயாக, வாரா - [மீட்டும் பிறவிக்கு] வாராமைக்குக் கா ரணமாகிய, உலகம் தந்து - முத்தி யுலகைக் கொடுத்து, வந்து - கிருபை செய்து வந்து, ஆட்கொள்வானே - அடுமைகொண் டருள்வோனே ! பேர் ஆயிரமும் - உன் திருநாமங்க ளாயிரத்தையும், பாவித் திரிந்து - துதித்துத் திரிந்து, எம்பெருமான் என - எமது பெருமான் என்று, எத்த - தோத்திரம் பண்ணுதற்கு, ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அநிந்தமே ! ஆசைப்பட்டேன் - மிகு அன்போடு கூடி விரும்பினேன், அம்மானே - எனது தந்தையே ! ஏ-று.

(க - ரை.) மண்ணுலகத்தாரும், விண்ணுலகத்தாரும் வழிபட்டுத் துதி க்கின்ற மேலானே ! முத்தி யுலகைத் தந்து வந்தாட்கொள்வோனே ! உன் திருநாமங்க ளாயிரத்தையும் உச்சரித்து, எம்பெருமானே யென்று துதிக்க ஆசைப்பட்டேன், என்பது.

(வி - ரை.) முத்தி யுலகம் புகுந்தவர் அங்கு நின்று மீனார் ; ஆதலால், அதனை வாரா உலகம் என்றும், இறைவனாகிய இவ்வமுதத்தை யனுபவிக்குந் தோறும் புதிதாகவே தோன்று மாகையால் “ஆராவமுதே” என்றும் கூறி னாள். ஆசை - விருப்பு, [இச்சை] (எ)

கையாற்றொழுதுன்கழற்சேவடிசுளகமூததழுவன்கொண்
டெப்பாதென்றன்றலைமேல்வைத்தெம்பெருமான்பெருமானென்
றையாவென்றன்வாயாலாற்றியழல்சேர்மெழுகொப்ப
வைபாற்றாசேயாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்பாரே.

(ப - ரை.) உன் - தேவநீருடைய, கழல் - வீரக்கழல்களை யணிந்த திரு வடிகளை, கையால் தொழுது - அடியேனுடைய இரண்டு கைகளையும் கூப்பி வணங்கி, கழமத் தழுவிக்கொண்டு - பொருத்தத் தழுவிக்கொண்டு, எப்பாது- இளைக்காமல், என்றன் - அடியேனுடைய, தலைமேல்-சொன்னமேல், வைத்து - வைத்த, எம்பெருமான் பெருமான் என்று - எம்மிறைவனே ! இறைவனே !

யென்று, ஐயா - ஐயனே ! என்றன் வாயால் - அடியேனுடைய வாயினால், அரற்றி - கூச்சலிட்டு, அழல் சேர் - நெருப்பைச் சேர்த்த, மெழுகு ஒப்ப - மெழுகை சிகர்க்கும்படி, ஐயாற்று - திருவையாற்றுக்கு, அரசே - அரசனே ! ஆசைப்பட்டேன் - மிகு அன்போடு கூடி விரும்பினேன், அம்மானே - எனது தந்தையே ! எ - று.

(க - ரா.) எனது அன்புள்ள அம்மானே ! உன் திருவாயைக் கையால் தழுவிக்கொண்டும், அடியேனுடைய ரொசின்மேல் வைத்துக்கொண்டும், எம்பெருமானே ! ஐயனே ! என்று கூச்சலிட்டு, தீயைச் சேர்த்த மெழுகை சிகர்த்துக் ஆசைப்பட்டேன், என்பது,

(வி - ரா.) தொழுதல் - வணங்குதல். கழல் - வீரகண்டாமணி. கழுமல் - பொருத்தல். அரற்றல் - கூவல். ஐயாறு - பஞ்சநதி ஷேத்திரம். அதாவது [திருவையாறு] அழல் சேர் மெழுகு என்றது நெருப்பிலிட்ட மெழுகானதுருகுவதுபோல் மனமுருகி என்றபடி. (அ)

செடியாராகக்கைத்திறபறவீசிச்சிவபுரநகர்புக்குக்
கடியாரீசோதிகண்டுகொண்டென்கண்ணிகளிகூரப்
படிதானில்லாப்பரம்பரனையுள்பழவடியார்கூட்ட
மடியேன்காணவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்பரனே.

(ப - ரா.) செடி ஆர் - குற்றம் பொருத்திய, ஆக்கைத்திறம் - உடம்பின் தன்மையை, ஆறவீசி - அறவெறிந்து, சிவபுரநகர்புக்கு - சிவபுரமாகிய நகரத்திற் பிரவேசித்து, கடி ஆர் சோதி கண்டுகொண்டு - விளக்கமாகிய ஒளியைக்கண்டு கொண்டு, என்கண் இணை களிகூர - என்னிரு கண்களும் களிப்பு மிகும்படி, படிதான் இல்லா-ஒப்பில்லாத, பார்பரனே ! பரம்பரனே, உன்பழ அடியார்கூட்டம்-உன் பழவடியார்கூட்டத்தை, அடியேன் காண-அடியேன் காணும்பொருட்டு, ஆசைப்பட்டேன் அம்மானே - மிகு அன்போடுகூடி விரும்பினேன் எந்தந்தையே ! எ - று.

(க - ரா.) அம்மானே ! குற்றம் நீறறந்த இந்த வுடம்பின் தொடர்பைப் பற்றறவேறிந்து, சிவநகரிற் புருந்து, விளக்கமாகிய ஒளியைக் கண்டுகொண்டு என் இரண்டு கண்களும் களிகூரவும், உன் பழவடியார்கூட்டத்தைக் காணவும் அடியேன் ஆசைப்பட்டேன், என்பது.

(வி - ரா.) களிகூரக் காண என இயையும். ஆக்கை - இதயாக்கையென்பதன் மூலம். யாக்கையன்றது - மகா மாயையென்பதொரு சத்தி, கண்மயசத்துக் கீடாகப் பூனின்மணத்தைக் காற்றுகொடுவத் தறிவிக்குமாறு போலக் கண்மயசத்துகான வறுபோகக் கருத்தை யவத்தாகாலத்திலே புண்டாக் கிசு கரு விறற்குவந்த ஆன்மாவைச் சுக்கில சுரோணிதங்களிலே கூட்டிக் கட்டிவித்ததாகிய சரீரத்தை, யாக்கை-கட்டுதல். (க)

வெஞ்சேலணையகண் துத்தன் திருப்பெருந்தறைச் சருக்கத்தில் 78,
 ஸைஞ்சேனையென்னு ம், இப்பேஜ் புட்கோட்டில் உணர்க. (௨)
 பஞ்சேரடியாள்பாக, ஸ்திரநுஷிலென்பன்மலர்பறித்தேற்றேன்
 ஸஞ்சேலென்னவாகைசப்பட்டே.

(ப - ரை.) வெம் சேல் அனைய - இன்பத்தைத் தருகிற [அழகாகிய]
 சேற்கண்டையையெயொத்த, கண்ணார் - கண்களையுடைய மாதரது, வெருளி
 யில் அகப்பட்டு - கோவமாகிய வலையிற் சிக்கி, நாயேன் ஸைஞ்சேன் - நாயி
 னென் ஸைந்தேன், ஞானக்கூடரே - ஞான சூரியனே ! நான் ஓர் துணைகா
 ணென் - நானொரு சகாயத்தையுங் கண்டிலேன் ! பஞ்ச - செம்பஞ்சுருட்டிய,
 எர் - அழகிய, அடியாள் - பாதத்தை உடையாளாகிய உமாதேவியின், பாகத்
 து - பங்கினையுடைய, ஒருவா - ஒப்பற்றவனே ! பவளத்திருவாயால் - பவளம்
 போன்ற உன் திருவாயினால், அஞ்சேல் என்ன - நீ என்னை யாதொன்றுக்கும்
 பயப்படாதே என்று சொல்ல, ஆசைப்பட்டேன் மிக-அன்போடுகூடி. விரும்பி
 னென், அம்மானே - எனது தந்தையே ! எ - று.

(க - ரை.) எனது அன்புள்ள அம்மானே ! மாதரது வெருளி வலையி
 லகப்பட்டு நாயினென் ஸைந்தேன், ஞானசூரியனே ! உமாதேவியைக்கணே !
 நான் ஒரு துணையையுங் காணென், ஆதலால், உன்பவளத் திருவாயால் அஞ்ச
 வேண்டாமென்று நீ சொல்லும்படி நான் ஆசைப்பட்டேன் தந்தையே !
 என்பது.

(வி - ரை.) ஸைந்தே னென்றது - ஸைஞ்சேனெனத்திரிந்து நின்றது.
 வெருளி - கோபம். பஞ்சேரடி என்றது - செம்பஞ்சிக்குழம்பணிந்த அழகிய
 சேவடி என்பதாம். (௩௦)

திரைச்சிறம்பலம்,

அதிசயப்பத்து.

முத்தியிலக்கணம்.

[அதாவது மோட்சத்தி னையாளம்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

வைப்புமாடென்று மாணிக்கத்தொளியென்று மனத்திடையுருகாதே
செப்புநீர்முலைமடவரலியர் தங்கடித்திடைவைவேனை
யொப்பிலாதனவுவமனிவிரந்தனவொண்மலர்த்திருப்பாதத்
தப்பனாண்டுதன்னடியிற் கூட்டியவத்சயங்கண்டாமே.

(ப - னா.) வைப்பு மாடு என்றும் - [நமக்கு] இடமும் செல்வமுமாமென்
றும், மாணிக்கத்து ஒளியென்றும் - மாணிக்கத்தின் ஒளியாமென்றும், மனத்
திடை - மனத்தின்கண், உருகாதே - [இறைவனை நினைத்து] உருகாமல்,
செப்பு நீர் முலை - செப்புக்கொப்பாகிய தனங்களை யுடைய, மடவரலியர் தங்
கன் திறத்திடை - மாதர்களுடைய விஷயத்தில், வைவேனை - வருந்துகின்ற
என்னை, ஒப்பில்லாதன - ஒப்பற்றனவும், உவமனில் இறந்தன - [வலிந்து
சொல்லினும்] உவமிக்கப்படு பொருள்களினின்றும் கடந்தனவும் ஆகிய, ஒன் -
அழகுள்ள, மலர் - தாமரை மலர்போன்ற, திருப்பாதத்து - திருவடியை
யுடைய, அப்பன் - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான், ஆண்டு - [அடியேனை]
ஆட்கொண்டு, தன் - தேவர்களுடைய, அடியரில் - அன்பர்களுடன், கூட்டிய -
சேர்த்துக்கொண்ட, அதிசயம் - புதுமையை, கண்டாம் - கண்டோம், எ - று.

(க - னா.) எமக்கு இடம் செல்வம் முதலியவையா விரும்பவன் சிவ
பெருமானே யென்று மனத்தி லெண்ணி யுருகாமல், மாதர் வஞ்சினையி லகப்
பட்டு வருந்துகின்றவனாகிய என்னை, உவமையில்லாத திருவடியை யுடைய
எமது தந்தையாகிய இறைவன் ஆண்டுகொண்டு தன்னடியார் கூட்டத்திற்
சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம், என்பது.

(வி - னா.) வைப்பு என்றதற்கு நிகேபமெனினு மமையும். நிகேஷ
பம் - புதைபல். மடவரல் - மடப்பத்தினது வரலாற்றினை யுடையவன்.
மடம் - அறியாமை.

(க)

தியாவனயாவையுநினைக்கே
னைதநிமாழிறத்திறத்துழல்வே.

பாதிபாநொடுகடியபரம்பரணிர்,

பாதிபாண்டுதன்னடியிற் கூட்டியவதிகையங்கண்டாமே.

(ப - னா.) நீதி ஆவன - நீதியாயிருப்பன, யாவையும் - எவற்றையும், நினைக்கிலேன் - நினைவேன், நினைப்பவரொடும் - [தேவரீருடைய ஞான நீதியை] நினைப்பவர்களோடும், கூட்டென் - சேரேன், ஏதமே - துன்பமனுபவித்தற் பொருட்டே, பிறந்து இறந்து - பிறந்தும் இறந்தும், உழல்வேன் தன்னை - உழலாநின்ற அடியேன், என் - [நீயன்] எனது, அடியான் என்று - தொண்டனென்று, பாதிபாடுகடும் கூடிய - பாதி திருமேனி பெண்ணுடன் கூடியிருக்கப்பட்ட, பரம்பர - மாந்தேவன், நிரந்தரமாய் - எக்காலத்தும் அழியின்றி, நின்ற - நின்றுகொண்ட ஆதி - முதல்வன், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியிற் - தேவரீருடைய தொண்டரோடு, கூட்டிய - சேர்த்த, அதிகையம் கண்டாம் - அதிகையத்தைக் கண்டோம், எ - று.

(ச - னா.) நீதியாயிருப்பனவற்றை நினைவேன், அவற்றை நினைப்பவர்களோடும் கூட்டென், துன்பத்துக்கே யாளாகிப் பிறந்திறந்தழல்வேன், இப்படிப்பட்ட என்னை இறைவன் தன்னடியானெனக்கொண்டு ஆண்டருளித் தன் அடியார்களோடு சேர்த்த அதிகையத்தைக் கண்டோம், என்பது.

(வி - னா.) நீதி - நீதியம். ஏதம் - குற்றமெனினு மமையும். நிரந்தரம் - நிரர் அந்தரம், அதாவது முடிவில்லாமை. பரம்பரன் - மேலான கடவுள், அல்லது தேவதேவன். (உ)

முன்னையென்னுடைவல்லினைபோயிடமுக்கணதுடையெந்தை
தன்னையாவநாறிவதர்கரியவனெளியவனடியாரக்குப்
பொன்னெவென்றதோர்புரிசடைமுடிதனிலிளமதியதுவைத்த
வன்னையாண்டுதன்னடியிற் கூட்டியவதிகையங்கண்டாமே.

(ப - னா.) முன்ன - பழையையுள்ள, என்னுடைய - அடியேனுடைய, வல்லினை போயிட - வலியவினை நசிக்கும்படி, முக்கண் உடை - மூன்று கண்களை யுடைய, எந்தை - எமது தந்தை, தன்னை - தேவரீரை, யாவரும் - தேவர்க ளெல்லாரும், அறிவதற்கு அரியவன் - அறிதற் கருமையானவன், [அக்ஷணமாயினும்] அடியார்க்கு - தன்னடியார்களுக்கு, எளியவன் - எளியயிருப்பவன், பொன்னெ வென்றது - சுவர்ண காந்தியை வென்றதாகிய, ஒர் - ஒப்பற்ற, புரி - சுட்டப்பட்ட, சடைமுடிதனில் - சடைமுடியின் கண், இளமதி வைத்த - இளம்பிறையைச் செருகின, அன்னை - எமது தாய் போன்றவனாகிய சிவபெருமான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் - தேவரீருடைய, அடியில் - அடியார்களுள், கூட்டிய - சேர்த்த, அதிகையம் கண்டாம் - அதிகையத்தைப் பார்த்தோம், எ - று.

சனனங்களிற் செய்த வலிய
யும், யாவரும் அறிதற் கரியவ
யின் கண் இளம் பிறையை வைத்த
மயமன ஸ்ரீமதாயுத - - - யப்பருமான் ஆண்டருளித் தன் அடியா
ரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம், என்பது.

(வி - ரா.) இறைவனருளினால் யொழித்த லருமை நோக்கி வீணை
வை “வல்வினை” என்றார். ஆன்மாக்களுக்கு அழியாத தந்தையா யிருப்ப
வன் இறைவனாலால் “எந்தை” என்றும், “அன்னை” என்றும் கூறினர்.
அரியது - அருமையானது. (ங)

பித்தனென்றெனைபுலகவர்பகர்வதோர்காரணமிதுகேள்
ரொத்துச்சென்றுதன்றிருவருட்கூடிமுபாயமதறியாமே
செத்துப்போயருநாகிடவிழ்வதற்கொருப்படுகின்றேனை
யத்தனென்தென்னடியரிக்கூடியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - ரா.) கேள்வி - கேட்பீராக, ஒத்து - மன மிசைந்து, சென்று -
போய், தன் - தேவரீருடைய, திருவருள் - திருவருளை, கூடிமம் - பெருதற்
குரிய, உபாயம் அறியாமே - உபாயத்தை யுணராமல், செத்துப்போய் - [யாக்
கையின் பயனாகிய முத்தியை யடையாமல்] இறந்துபோய், அரு-[சுகித்தற்கு]
அரிய, நாகிடை - நாகத்தில், வீழ்வதற்கு - விழுந்து வருந்துவதற்கு, ஒருப்படு
கின்றேனை - இசையா நின்ற என்னை, அத்தன் - எமது தந்தையாகிய சிவ
பெருமான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் - தேவரீருடைய, அடியாரின் - அடி
யாரோடு, கூட்டிய - சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாமே - அதிசயத்தைக் கண்
டோமன்றே, இது - இதுவே, என்னை - அடியேனை, உலகவர் - உலகத்தார்,
பித்தன் என்று - பைத்தியங் கொண்டவனென்று, பகர்வது - சொல்லுவ
தற்கு, ஓர் காரணம் - ஒரு காரணமா யிருந்தது, எ - று.

(க - ரா.) இறைவன் தனது திருவருளை யடைதற்குரிய உபாயத்தை
யறிடாமல் வீணையிற்று நாகத்தில் வீழ்வதற்கு மனமொத்திருந்த என்னை அங்
கனம்வீழாதபடி தடுத்தாட்கொண்டு தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக்
கண்டோமல்லவா! இதுதான் உலகத்தார் என்னைப் பித்தனென்று சொல்லுவ
தற்குக் காரணமா யிருந்தது, என்பது.

(வி - ரா.) இறைவனுக்கடிமைப்பட்ட மெய்யடியாரக்கு வேடம் குணம்
முதலியவை மாறுபடுத லியல்பாதலால், இறைவன் தம்மை ஆட்கொண்டமை
யே உலகத்தார் தம்மைப் பித்தனென்று சொல்லுதற்குக் காரணம் என்
தற்கு, “பித்தனென்றெனை புலகவர் பகர்வதோர் காரணமிது” என்றார்.

1தனை, * திருவாதவூரர் புராணத்தான் திருப்பெருந்துறைச் சருக்கத்தில் 78, 9, 80 இச் செய்யுட்களை இங்ஙனம், இப்பேரூர் புட்கோட்டில் உணர்க. (௨)

பரவுவாரவர்பாடுசென்றனைகிலேன்பன்மலர்பறித்தேற்றேன்
சூரவுவார்சூழலார் திறத்தேனின்னுருடிகெடுகின்றேனை
பிரவுநின்றெரியாடியவெம்மிறையெரிசடைமிளர்கின்ற
வீரவனாண்டுதன்னடியரிந் கூட்டியவத்சயங்கண்டாமே.

(ப - ரை.) பரவுவார் - இறைவனைத் துதிசெய்பவராகிய, அவர்பாடு -
புலவன்பர்களிடத்தில், சென்று - போய், அனைகிலேன் - சேர்கிலேன், பல்
மலர் - பலவகை மலர்களே, பறித்து - கொய்து அர்ச்சித்து, ஏத்தேன் - துதி
யேன், சூரவு - சூராமலரை யணர்ந்த, வார் - நீண்ட, சூழலார் - கூந்தலை புடைய
பெண்கள், திறத்தே - வசப்பட்டு, நின்ற - நின்ற, குடிகெடுகின்றேனை -
அடியோடு கெடுகின்ற என்னை, இரவு நின்ற - சர்வ சங்கார காலமாகிய இடை
யாமத்தில் நின்ற, எரியாடிய - அழலோடாடிய, எம்மிறை - எம்மிறைவன்,
எரிசடை - விளங்குகின்ற சடையின் கண், மிளர்கின்ற - பிரகாசியா நின்ற,
அரவன் - சர்ப்பத்தை புடையவன், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியரில் -
தேவரீருடைய அன்பர்களோடு, கூட்டிய - சேர்த்துக்கொண்ட, அதிசயங்
கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம், எ - று.

(க - ரை.) இறைவனை வழிபடுகின்ற அடியாரிடத்துச் சென்று சேர்கி
லேன், பலமலர்களைப் பறித்து அருச்சித்துத் துதியேன், மாதர் மயலிற் சிக்
கிக் குடிகெடா நின்ற என்னை சிவபெருமான் ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு
சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம், என்பது.

* தம்பெருமுதல்வார்சொல்லுந்தகுபொழிப்படியேயுள்ள
செம்பொருளியாவும்ன்பின்றிறத்துளார்தொலைத்தபின்ன
ரம்பராளரித்தஞானமருந்தினையருந்திப்பாச
வெம்பிணியகற்றுமிந்தவித்தகர்முத்தரானர்.

திருத்திகழ்கவிகைக்கீழுஞ்சிறந்தபொற்சிவிகைமேலும்
வரத்திருமேவுதானைமன்னவனென்னவந்தா
ருருத்தெரியாதீ றுங்கோவணவுடைபுங்குஞ்சி
விரித்தளசிரமுங்கண்ணீர்மிகப்பொழிவிழியுமனார்.

அன்புடனோக்கிநின்பரமுவர்கைதொழுவர்வீழ்வ
ரின்புறவெழுவர்பின்பாலேருவரிசங்கியீள்வர்
நன்பகற்கங்குல்காணர்ஞானநல்லறிவேகொண்டு
கொன்புனைபித்தர்பாலர்சொசர்தங்கொள்கையானார்.

(வி - னா.) பன்மலர் - பலவகைலமர். அவை கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, கீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்பன. ஞாவு - நறுமணம் எனினுமாம். குழிகெடுத்தல் - குழிப்பத்தோடு கசித்தல். பாடு - இடம். இரவு - இராத்நிரி, அது சர்வசங்கார காலத்துக்காவிற்கு. (௩)

எண்ணிலேன்றிருநாமவஞ்செழுத்துமென்னேழைமையதனாலே
நண்ணிலேன்கலைஞானிகடம்பொடுநல்வினைநயவாதே
மண்ணிலேபிறந்திறந்துமண்ணாவதற்கொருப்படுகின்றேறனை
யண்ணலாண்டுதன்னடியரிந்கூட்டியவநுசயங்கண்டாமே.

(ப - னா.) என் - அடியேனது, ஏழைமையதனாலே - அறியாமையினாலே, திருநாமம் - இறைவன் திருநாமமாகிய, அஞ்செழுத்தும் - பஞ்சாக்ஷரத்தினையும், எண்ணிலேன் - நினைத்திலேன், கலைஞானிகள் - நால்களை யுணர்ந்த ஞானிகள், தம்மொடு - கூட்டத்தோடு, நண்ணிலேன் - சேர்ந்திலேன், நல்வினை - முத்திக்கேதுவாகிய சற்கருமத்தை, நயவாதே - விரும்பாமலே, மண்ணிலே - பூமியிலே, பிறந்து - ஐந்திந்து, இறந்து - மரித்து, மண் ஆவதற்கு - மண்ணாய்ப் போவதற்கு, ஒருப்படுகின்றேனை - இசையா நின்ற என்னை, அண்ணல் - பெரியோனாகிய சிவபிரான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியரிடம் - தேவரூடைய அடியாரோடு, கூட்டிய - சேர்த்த, அதிசயங் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்க. (௪)

(க - னா.) இறைவனது திருநாமமாகிய ஐந்தெழுத்தையும் என் அறியாமையால் நினைத்திலேன், அன்பரோடும் சேர்ந்திலேன், சற்கருமங்களை விரும்பாமல் இவ்வுலகத்திற் பிறந்திறந்து மண்ணாவதற்கு இசைகின்ற என்னை, பெரியோனாகிய சிவபெருமான் ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம், என்பது.

(வி - னா.) ஐந்தெழுத்தெண்ணல் - ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர செபம் பண்ணுதல். கலைஞானிக ளென்றது - சாஸ்திர வாராய்ச்சியான் முதிர்ந்த பரம ஞானிகளை. ஒருப்படுதல் - சம்மதித்தல். (௫)

பொத்தைபூன்கவர் புழுப்பொதிந்துணத்தசும்பொருகியபொய்க்குரை
யித்தைமெய்யெனக்கருதிநின்றிடக்கடற்சுழித்தலைப்படுவேனை
முத்துமாமணிமாணிக்கவாயிரத்தபவளத்தின்முழுச்சோதி
யத்தனாண்டுதன்னடியரிந்கூட்டியவநுசயங்கண்டாமே.

(ப - னா.) பொத்தை ஊன் சுவர் - துவாரங்களை யுடைய மாமிசச்சுவர், புழுப்பொதிந்து - புழுக்கள் பொருந்தி, உளுத்து - சிதைத்து, அசம்பு ஒழுகிய - நினைநீர் கசிந்தொழுகா நின்ற, பொய்க்குரை - பொய்யாகிய கூரைவீடு, இத்தை - இதனை, மெய்யெனக் கருதிநின்று - மெய்யென்று நினைத்து நின்று, இடர்க்கடல் - துன்பக்கடலின், சுழித்தலை - சுழியின்கண், படுவேனை - சிக்கித்

ப்பவனாகிய வெண்ணை, முத்து - முத்தினுடையவும், மாமணி - பெருமை
மாண்ட ரத்நத்தினுடையவும், மாணிக்கம்-மாணிக்கத்தி னுடையவும், வயி
த்த - வயிரத்தினுடையவும், பவளத்தின் - பவளத்தினுடையவும், முழுச்
சோதி - முழுவொளியையுடைய, அத்தன் - எமதுதந்தை, ஆண்டு - ஆண்ட
நரி, தன் அடியிற்கூட்டிய - தன்னடியாரோடு சேர்த்த, அதிசயங்கண்டாம்-
திசயத்தைப் பார்த்தோம், எ - று.

(க - ரை.) இந்தப் பொய்புடம்பை மெய்யென நினைத்து துன்பக்கட
ல் அழுந்தின என்னை, எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் ஆண்டருளித்
ன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம், என்பது.

(வி - ரை.) பொத்தை - பருத்தது எனினுமாம். முத்து வயிரம் என்ப
ற்றின் ஒளியைத் திருவெண்ணீற்றி னொளிக்கும், மாமணி மாணிக்கம்பவளம்
ன்பவற்றினொளியைத் திருமேனியி னொளிக்கும் உவமையாக்குக. உருத்
ல் - கசித்தல். அகம்பு - கசிவு. (எ)

இக்கிமுன்னெனைத்தன்னொடுநிலாவகைஞரம்பையிற் புகப்பெய்து
நீராக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து நுகமின்றி விளாக்கைத்துத்
நூக்கிமுன்செய்தபொய்யறத்துகளுறுத்தெழுதருசுடர்ச்சோதி
பாக்கியாண்டு தன்னடியிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - ரை.) முன் - முன்னே, தன்னொடு நிலாவகை - தன்னுடன்
சேர்ந்திராவண்ணம், என்னை நீக்கி-என்னைப்பிரித்து, ஞாமபையில் புகசெய்து-
[இத்தச்சீரமாகிய] சிறு குழலில் புகுத்தி, நோக்கி - [பரிபக்குவகாலத்தைப்]
பார்த்து, நுண்ணிய - நுட்பமாகிய, நொடியன சொல்செய்து - நொடியனவற்
சொல்லப்படுவதாகிய ஒரு சொல்லையெனக் கறிவுறுத்தி, நுகம் இன்றி - நுகத்
தடியில்லாமலே, விளாக்கைத்து - பூட்டி, நூக்கி - பிறவிக்கடவினின்றி மே
லெடுத்து, முன்செய்த - முன்னே செய்த, பொய் அற - வீணாகாரியங்கள்
அற்றொழியுமாறு, நுகள் அறுத்து - குற்றங்களைச் சேதித்து, எழுதரு - எழு
தின்ற சுடர் - காந்தியையுடைய, சோதி - ஒளிபுருவனாகிய இறைவன், ஆக்கி -
என்னையோர் பொருளாக்கி, ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியிற்கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாம்-தன்னடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைப் பார்த்தோம்.

(க - ரை.) என்னை ஆதியிற் பிரிவித்து, இந்த வுடம்பிற் புகுத்தி, பரி
பாககாலம் பார்த்து ஒரு சொல்லைச் சொல்லி என் பிறவித்துன்பங்களைப்போக்
கியாண்டருளித் தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம்,
என்பது.

(வி - ரை.) நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து என்றது குருமுத்தநா
லரிதற்குரிய உபதேசமொழியை. ஞாமம்பை கூடு. அது இங்கு உடம்புகா
யிற்று. (அ)

உற்றவாக்கையினுறுபொருணறுமலறெழுதருநாற்றம்போற்
பற்றலாவதோர்நிலையிலாப்பரம்பொருளப்பொருள்பாராதே
பெற்றவாபெற்றபயனதுதுகர்ந்திடும்பித்தர்சொற்றெளியாமே
யத்தனாண்டுதன்னடியிர்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - னா.) உற்ற - வினைவசத்தால் பொருந்திய, ஆக்கையின் உறுபொருள் - சரீரத்திலுள்ள பொருளானது, நறுமலர் - நல்லமலரின் கண், எழுதரு - உண்டாகின்ற, நாற்றம்போல் - நறுமணம்போல, பற்றலாவது ஓர் நிலை - பற்றப்படுவதாகிய ஓர் தன்மை, இல்லா - இல்லாத, பரம்பொருள் - மேலாகிய பொருளேயாம், அப்பொருள் - அந்தப்பொருளாகிய இறைவனை, பாராதே - நோக்காமல், பெற்றவாறு பெற்ற பயன் - தமது வினைக்கிடாகத் தாம் அடைய வேண்டிய வழியாக அடைந்த சுகதுக்கங்களாகிய பயனை, நுகர்ந்திடும் - அறுபவிக்கின்ற, பித்தர்சொல் தெளியாமே - அறிவிலிகளாகிய பித்தர்களுடைய சொல்லு எான் நம்பாதிருக்க, அத்தன் - எமது தந்தையாகிய சிவபிரான், ஆண்டு - என்னை ஆண்டருளி, தன் அடியிர்கூட்டிய அதிசயம் கண்டாம் - தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைப் பார்த்தோம், எ - று.

(க - னா.) பூவில் மணம்போல இந்தச் சரீரத்திலுள்ள மனோவாக்குக் காயங்களுக் கெட்டாத இறைவனை நோக்காமல் இம்மைப்பயனையே நுகரும் பித்தர் சொல்லு எான் நம்பாதிருக்கும்படி, என்னை யாண்டருளித் தன் அடியாரோடு சேர்த்த அதிசயத்தைக் கண்டோம், என்பது.

(வி - னா.) பற்றலாவதோர் நிலையிலாப்பரம்பொருள் - மனோவாக்குக் காயங்களுக் கெட்டாத மேலாகிய பொருள். பெற்றவாறு - பெற்றவாவென நுறுதொக்கது. பித்தரென்றது - பரவசப்பட்டு நின்ற அடியார்களை. (க)

இருடிணிந்தெழுந்திட்டதோர்வல்வினைச்சிறுகுடிலிதுவித்ததைப்
பொருளெனக்களித்தருநாகத்திடைவிழப்புருகின்றேனைத்
தெருளுமும்மதினொடிவரையிடிதாச்சினப்பதத்தொடுசெந்தி
யருளுமெய்நெறிபொய்நெறிநீக்கியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - னா.) இருள் திணிந்து - அஞ்ஞான விருள் மிகுந்து, எழுந்திட்டது - எழுந்ததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வல்வினை - வலிய வினைகளா வாகிய, சிறு குடில் இது - சிறு குடில் இதுவாகும், இத்தை - இதனை, பொருள் என - மெய்ப்பொருளெனச் சொண்டு, களித்து - மகிழ்ந்து, அரு - [துன்பம் சகித்தற்கு] அரியத நாகத்திடை - நாகத்தில், விழப்புருகின்றேனை - விழப்போகின்ற என்னை, தெருளும் - யாவராலும் தெளியப்பட்ட, மும்மதில் - மும்மதில்கள், கொடிவரை - கொடியளவில், இடிதா - தகர்ந்துபோம்படி, சின்ப பதத்தொடு - கோவக்குறியொடு, செந்தி அருளும் - செந்தியையும் அருள் செய்த, மெய்நெறி - உண்மை நெறி புடையவனாகிய இறைவன், பொய்ந்

நெறி - [அடியேனுடைய] பொய்நெறியை, நீக்கிய - தடுத்தாண்டுகொண்ட, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம், எ - று.

(க - ரை.) அஞ்ஞான வீரன் செறிந்து வலிய விளைகளா லெடுக்கப் பட்ட இந்தப் பொய்புடம்பை மெய்யாகக் கருதிக் களித்து நரகுக்காளாகிய என்னை, திரிபுராந்தகனாகிய சிவபெருமான் பொய்நெறியினின்று நீக்கி யாண்டருளின அதிசயத்தைக் கண்டோம், என்பது.

(வி - ரை.) இருள் என்றது ஆளுதியே மூடப்பட்டு நின்ற ஆணவாகிய மல விருளை. சினப்பதமென்ற தில் பதம் - கோவக்குறிப்பை யுணர்த்தி நின்றது. செத்தீ யருளுமென்ற குறிப்பால் சிவபெருமானை யுணர்த்தி நின்றது.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பு ண ர் ச் சி ப் ப த் து.

அ த் து வி த வி ல க் க ண ம்.

[அதாவது ஒன்றுமல்ல விரண்டுமல்ல வென்பது.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

அடர்பொற்குன்றைத்தோளாமுத்தை

வாளாதொழும்புகந்து

கடைபட்டேணியாண்டுகொண்ட

கருணையனைக்கருமால்பிரமன்

றடைபட்டின்னுஞ்சாரமாட்டாத்

புடைபட்டிருப்பதென்றுகொல்லேலாவென்

பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே,

(ப - ஐ.) சுடர் - விளக்குகின்ற, பொற்குன்றை - பொன்னையொற்ற மலையை, தோளாமுத்தை - தொளையிடப்படாத முத்தை, வானா - வீனாக, தொழும்பு - என் தொண்டை, உகந்து - ஏற்றுக்கொண்டு, கடைபட்டேனை - கடையான வெண்ணை, ஆண்டுகொண்ட - ஆட்கொண்டருளின, கருணையனை - கருணைக்குப் பிறப்பிடமானவனை, கருமால் - கரு நிறத்தையுடைய திருமாலும், பிரமன் - பிரமனும், தடைபட்டு - தடை செய்யப்பட்டு, இன்னும் சாரமாட்டா - இன்னமும் தேடி யடையவொண்ணாத, தன்னை - தேவரீருடைய திருவடிகளை, தந்த - அடியேனுக்குக் கொடுத்த, என் - என்னுடைய, ஆர் அமுதை - அசிய அமிர்தத்தை, புடைபட்டிருப்பது - அணுநீயிருப்பது, என் - அடியேனுடைய, பொல்லா மணியை - முழுமணியை, புணர்ந்து - சேர்ந்து, என்றுகொல்லோ - என்றோ, எ - று.

(க - ஐ.) எனக்குப் பொன்மலை முதலானவைபோலப் பெரும்பயனு யிருக்குஞ் சிவபிரானை நான் சேர்ந்து அவனுக்கு சருகிவிருப்பது எந்நாளோ! என்பது.

(வி - ஐ.) சலியா நிலைமைய னாதலாலும், எல்லா வுலகத்தாராலும், புகழப்படுவோ னாதலாலும், அளக்கலாகாத அளவின்னாதலாலும் என்றும், அடுத்தார்க்குப் பலவளங்களைத் தந்து காப்போனாதலாலும், இறைவனை “சுடர் பொற்குன்று” என்றார். தோளா முத்து - தொளைக்கப்படாத முத்து. தோளுதல் - தொளைத்தல். அன்றித் தொள்ளல் தொளைத்தவனைக்கொண்டு இதுவே நீண்டு தோளலாயிற்றெனினுமாம். பொள்ளாமணி - தொளைக்கப் படாத மணி என வந்தது. (க)

ஆற்றுகில்லெனடியேனரசே

யவனிதலத்தைம்புளைய

சேற்றிலமுந்தாச்சிந்தைசெய்து

சிவனெம்பெருமானென்றேத்தி

பூற்றுமணற்போனெக்குருக்குள்ளே

புருகியோஸமிட்டுப்

போற்றிநிற்பதென்றுகொல்லோவென்

பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - ஐ.) அரசே - திருக்கயிலாயத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் வேங் தே? அடியேன் - அடியேனேன், அவனிதலத்து - பூமியில், ஐம்புலன் ஆய் - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய, சேற்றில் அழுந்த - சேற்றில் மூழ்க, ஆற்றுகில்லென் - பொறுக்க முடிகிலென், [ஆதலால்] சிந்தை செய்து - உன்னைத் துதிசெய்து, சிவன் - பரமசிவனே! எம்பெருமான் - எனது பெருமானே! என்று எத்தி - என்று வாயாரத் துதித்து, ஊற்று மணல்போல் - ஊற்றின் மணல்போல,

செக்கு செக்கு - செளித்து செளித்து, உள்ளே உருகி - மனதினுள் ஞ்ருகி, ஓலம் இட்டு - முறையயிட்டு, என் - அடியேனுடைய, பொல்லாமணியை - தொலைபடா மாணிக்கத்தை, புணர்ந்து - அடைந்து, போற்றி நிற்பது - துதித்து நிற்பது, என்று கொல்லோ - எந்நாளோ! எ - று.

(ச - ரை.) கவிலைக் கரசே? இப்பூலாகத்தின்கண் பஞ்சேந்திரியச் சேற்றில் ஆழ்ந்த ஆற்றலாகினேன், சிவனே! எம்பெருமானே! என்று முறையிட்டு ஊற்று மணல்போல மனம் செந்நூறுகி உன்னைச் சேர்ந்து துதித்து நிற்பது எக்காலமோ, என்பது.

(வி - ரை.) ஆற்றல் - ஆற்றமை. ஐம்புலன் - பஞ்சேந்திரியங்கள். அதாவது [சத்த, பரிசு, ரூப, ரச, கந்தங்கள்] ஓலம் - முறை. பொல்லாமணி - பழுதுபடா மாணிக்கம். (உ)

நீண்டமாலுமயனும்வெருவ
நீண்டநெருப்பைநிரப்பிலேனை
யாண்டுகொண்டவென்றாமுதை
யள்ளாறுள்ளத்தடியார்முன்
வேண்டுந்தனையும்வாய்விட்டலறி
விரையார்மலர்தூவிப்
பூண்டுகிடப்பதென்றுகொல்லோவென்
பொல்லாமணியைபுணர்ந்தே.

(ப - ரை.) நீண்ட மாலும் - அடியோளுகிய விட்டுணுவும், அயனும் - பிரானும், வெருவ - அஞ்சு, நீண்ட - வானத்தை அளாவி நின்ற, நெருப்பை - அக்கினியை, நிரப்பு - தன்னிடத்து ஆசை, இல்லேன் - இல்லாதவளுகிய என்னை, ஆண்டுகொண்ட - அடிமையாக்கி ஆண்டுகொண்டருளின, என் - அடியேனுடைய, ஆர் - அரிதாய், அமுதை - அமிர்தத்தை, அள்ளாறு - நெருக்குகின்ற, உள்ளத்து - மனத்தினுடைய, அடியார் - அடியவர்களாகிய திருக்கூட்டத்திற்கு, முன் - முன்னே, வேண்டுந்தனையும் - வேண்டுமளவும், வாய்விட்டு அலறி - வாய்விட்டாற்படி, விரை ஆர் - வாசனை பொருந்திய மலர்களை, தூவி - [சிரசமுதற் பாதம்வரையிற்] றூவி, என் - அடியேனுடைய, பொல்லாமணியை - தொலைபடா மாணிக்கத்தை, புணர்ந்து - அடைந்து, பூண்டு கிடப்பது - உன்னைச் சேர்ந்து இருப்பது, என்று கொல்லோ - எக்காலமோ! எ - று.

(ச - ரை.) அரி அயன் அஞ்சும்படி ஓங்கி நின்ற அக்கினியையும், அன்பில்லாத என்னை அடிமையாக ஆண்டுகொண்டவனும் ஆகிய சிவபெருமானே மலர்களால் அர்ச்சித்துத் தாழ்ந்து கிடப்பது எக்காலமோ! எ - று.

(வி - ரை.) நீண்டமால் - திருவிக்கிரமன். வெருவ - பயப்பட. அன் -
நெருங்குதல். தூவி - புரோஷித்து. (௩)

அல்லிக்கமலத்தயனுபாது
மல்லாதவருமமரர்கோனுஞ்
சொல்லிப்பரவுநாமத்தானைச்
சொல்லும்பொருளுநிறந்தாடொ
நெல்லிக்கனியைத்தேனைப்பாலை
நிறையின்னமுதைமுருநின் கவையையர்
புல்லிப்பணர்வதென்றுகொல்லோவென்
பொல்லாமணியைப்பணர்ந்தே

(ப - ரை.) அல்லி - அகவிதழ்களை யுடைய கமலத்த - சாமரை மலரி
லுள்ள, அயனும் - பிரமதேவனும், மாலும் - விட்டுணுவும், அல்லாதவரும் -
இதர தேவரும், அமர் கோனும் - தேவர்கட்கு அரசருகிய இந்திரனும்,
சொல்லி - [தம் தம் வாயாற்] சொல்லி, பரவும் - போற்றி ஏற்றுகின்ற, நாமத்
தானை - திருநாமத்தை யுடையவன், சொல்லும் பொருளும் - சொல்லையும்
பொருளையும், இறந்த - கடந்த, சுடரை - பாஞ்சோதியை, நெலிக்கனியை -
நெல்லிப்பழத்தை, தேனை - தேனை, பாலை - பால், நிறை - நிறைந்த, இன் -
இனிமையாகிய, அமுதை - அமிர்தத்தை, அமுதின் சுவையை - அமிர்தத்தின்
உருசியை, என் - என்னுடைய, பொல்லா மணியை - தொலைபடா மாணிக்
கத்தை, பணர்ந்து - சேர்ந்து, புல்லி - நெருங்கி, புணர்வது - இருகரத்தால
தழுவுவது, என்று கொல்லோ - என்றோ! எ - று.

(க - ரை.) பிரமனும், விட்டுணுவும், இந்திரனும், மற்றமுள்ள தேவர்க
ளும் புகழ்கின்ற பல திருநாமங்களை யுடையவனும், சொற்பொருட்களைக் கடந்
தவனும், அமுது முதலியவற்றின் அருட்சுவையா புள்ளவனும் ஆகிய சிவ
பெருமானைக் கிட்டித் தழுவுவது எந்நாளோ! என்பது.

(வி - ரை.) சொல்லும் பொருளு நிறத்தலாவது - சொல்லுக்கும் பொ
ருளுக்கும் அளவுக்கு எட்டாது நிற்பது. நெலிக்கனி - நாவுக்கு ஆரோக்கி
யத்தைத் தரும் நற்கனி. புல்லுதல் - நெருங்குதல். கொல்லோ என்பது
வியப்பக் குறி. (௪)

திசுமத்திகமுடிபுமுடியுங்
காண்பான்கீழ்பேலையானுபாது
மகழப்பறந்துங்காணமாட்டா
வம்மானிம்மாநிஸமுது

நிகழப்பணிகொண்டென்னையாட்கொண்
டாவாவென்றநீர்மையெல்லாம்
புகழப்பெறுவதென்றுகொல்லோவென்
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - ரை.) நிகழத் நிகழும் - மிக்க விளங்குகின்ற, அடியும் - பாதங்
கள் இரண்டையும், முடியும் - திருமுடியையும், காண்பான் - தேடிச் காணும்
பொருட்டு, கீழ் - கீழுலகங்களும், மேல்-மேலுலகங்களும், மாலும் அயனும் -
[தாம் தாம் பெரியவனென்று வாதிட்டு நின்ற] விட்டுணுவும் பிரமனும், அகழ
பறத்தும் - உட்சென்று கிண்டியும் மேலேக்கி பறத்தும், காணமாட்டா -
[அவ்விருவராலும்] கண்ட பிடிக்கப்படாத, அம்பான் - அப்பேர்க்கொற்ற
பெரிவோனாகிய சிவபெருமான், இ - இந்த, மா நிலம் முழுதும் - பெரிதாகிய
பூலோக முழுதும், நிகழ - தோன்ற, பணிகொண்டு - அடிமை செய்து
கொண்டு, என்னை - அடியேனை ஆளாக்கிக்கொண்டருளி, ஆவர் என்ற - அந்
தோ என்றிரங்கின, நீர்மை எல்லாம் - குணங்களெல்லாவற்றையும், என் -
எனது, பொல்லாமணியை - தொலைபடா மாணிக்கத்தை, புணர்ந்து - திரு
கரத்தால் சேர்த்து, புகழ பெறுவது - புகழை அடைவது, என்றுகொல்லோ-
வந்த கோமோ! எ -று.

(க - ரை.) தாம் தாம் பெரியவனென்று வீணில் வாதிட்டுக்கொண்ட
பிரம விட்டுணுக்களால் எங்குந் தேடிச் காணப்படாமல் திகைத்து நிற்கும்படி
செய்த சிவபெருமான் இவ்வுலக முழுதும் தெரியும் பொருட்டு என்னையும்
மதித்து ஆட்கொண்ட நற்குணங்க ளெல்லாவற்றையும் நான் மனதாறப் புக
ழப்பெருவது எந்நாளோ! என்பது.

(வி - ரை.) காண்பான் - பானீற்றுச் செயவெனெச்சம். அகழ்தல் -
மண்ணைத் தோண்டதல். அம் - அழகு. மான் - திருக்கரத்தில் மானைத்
தாங்கும் பரமசிவனைக் குறித்தது. ஆவா என்றது ஆச்சரியத்தைக் காட்டி
யது. நீர்மை - குணம்.

(௫)

பரிந்துவந்துபரமான்ந்தம்
பண்டேயடியேற்கருள்செய்யப்
பிரிந்துபோந்துபெருமானிலத்தி
லருமாலுற்றேனென்றென்று
சொரிந்தகண்ணீர்சொரியவுண்ணீ
ருரோமஞ்சிலிர்ப்பவுகந்தன்பாய்ப்
புரிந்துகிற்பதென்றுகொல்லோவென்
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - ரை.) பரிந்து வந்து - மிகு அன்புடன் வந்து, பண்டே - முன்னமே, அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, பாம ஆகந்தம் - அகிமேன்பாட்டான இன்பத்தை, அருள் செய்ய - கிருபை செய்ய, பிரிந்து போந்து - பிரிந்து வந்து, பெரு - பெரிய, மா சிலத்தி - சிலவுலகத்தில், அருமால் - அருமையாகிய மயக்கத்தை, உற்றேன் - அடைந்தேன், என்று என்று - என்று சொல்லி, சொரிந்த - தாராதாராயாய்ப் பொழிந்த, கண்ணீர் சொரிய - கண்ணீர் ஒழுகின படியே இருக்க, உள் நீர் - மனத்தின் அன்பினால், உரோமம் சிலிர்ப்ப - மயிர் சிலிர்த்து, அன்பாய் விரும்பி - அன்புருவாய் விரும்பி, என் - எனது, பொல்லாமணியை - தொலைபடா மாணிக்கத்தை, புணர்ந்து - சேர்ந்து, புரிந்து நிற்பது - என்றும் நீங்காமல் விசுவாசித்து நிற்பது, என்று கொல்லோ - என்று தானே! எ - று.

(க - ரை.) யாவரும் காணுதற்கரிதாகிய சிவபெருமான் அந் விசுவாசத்துடன் எழுந்தருளி வந்து முன்னமே அடியேனுக்குப் பேரின்பத்தைக் கிருபை செய்ய, அதனைப் பிரிந்து இப்பூமியில் வந்து மிக்க மயக்கத்தை யடைந்தேனென்று கண்ணீர் ததும்பி ஒழுகவும், உரோமம் சிலிர்ப்பவும், அன்பு கொண்டு அப் பாமசிவனை நான் ஆசை மிகுதியால் நிற்பது எந்நானோ! என்பது.

(வி - ரை.) பரிதல் - ஆசைக்கொள்ளுதல். பாமாநந்தம் - இங்கு பேரின்ப வீடு எனினும் ஒக்கும். மால் - மயக்கம். சிலிர்ப்பல் - தளிர்ந்தல். புரிதல் - விரும்புதல். (க)

நினைப்பிறருக்கரியநெருப்பை

நீரைக்காலைநிலனைவிசும்பு பத்

தனையொப்பாரையில்லாத் தனியை

நோக்கித்தழைத்துத்தழுத்தகண்டங்

கனையக்கண்ணீரருவிபாயக்

கையுங்கூப்பிக்கடிமலராத்

புனையப்பெறுவதென்றுகொல்லோவென்

பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - ரை.) பிறருக்கும் - அன்னியருக்கும், நினைய அரிய - எண்ணுதற்கரிதாகிய, நெருப்பை - சுடரினை, நீரை - ஜலத்தை, காலை-காற்றை, நிலனை - மண்ணை, விசும்பை - ஆகாயத்தை, தன்னை - தேவர்களுக்கு, ஒப்பாரை - ஒப்பு வமை, இல்லாதனியை - இல்லாத ஏகவஸ்துவை, நோக்கி - பார்த்து, தழைத்து - சந்தோழித்து, தழுத்த - தழுதழுத்த, கண்டம் - கனைய - கண்டம் கதத்தலுண்டாக, கண்ணீர் - விழியினின்று, அருவிபாய - அருவிபோல் பாயாநிற்க, கையும் - கரங்களையும், கூப்பி - ருவித்து, கடிமலரால் - வாசனை பொருந்திய புட்பங்களால், புனைய - அலங்கரிக்க, பெருவது - செய்வது,

என் - அடியேனுடைய, பொல்லாமணியை - தொலைபடா மாணிக்கத்தை, புணர்ந்து - [அன்பின் மிகுதியால்] சேர்ந்து, என்று கொல்லோ - என் னாளோ! ஏ - று.

(க - ரை.) தில்லைச் சிதம்பரத்தின் சுண்ணே எழுந்தருளிக் கல ஆன் மாக்களைக் காக்காநின்ற இறைவனோக்கித் தழுதழுத்தக் கண்டம் கனைத் தல், கண்ணீர் அருவிபோல் பாய்தல் முதலாய குறிகளோடு நின்று உன்னைப் புட்பங்கனால் அலங்கரிக்கப்படுவது எந்த விஷயமோ! என்பது.

(வி - ரை.) அரிய - இங்கு பெரிய என்று பொருள். கால் - காற்று. நிலம் - மண். விசம்பு - ஆகாயம். தனி - ஏகம். கடி மலர் - மணம் பொ ருத்திய புட்பம். (எ)

நெக்குநெக்குள்ளருகியருகி
நின்றமிழந்துங்கிடந்துபெழுந்து
நக்குமுதுந்தொழுதும்வாழ்த்தி
நாணவிதத்தாற்கூற்றுநவிற்பிச்
செக்கர்போலுந்திருமேனித்
திகழுகோக்கிச்சிலிர்சிலிர் த்துப்
புக்குற்றுகென்றுகொல்லோவென்
பொல்லாமணிவயப்புணர்ந்தே.

(ப - ரை.) நெக்கு நெக்கு - நெரிந்து நெரிந்து, உள் உருகி உருகி நின்றும் - மணம் உருகி உருகி நின்றும், இருந்தும் - நின்று இருந்தும், கிடத் தும் - தாழ்க்கிடந்தும், எழுந்தும் - எழுந்தும், நக்கும் - சிரித்தும், அழுதும் - மனம் வெதும்பி அழுதும், தொழுதும் - அன்புடன் வணங்கியும், வாழ்த்தி - போற்றி செய்து, நாணவிதத்தால் - பலவிதமாக, கூத்து நவிற்பி - கூத்தாடு தல் செய்து, செக்கர்போலும் - செவந்த நிறம்போலும், திருமேனி - அழகிய மேனியை, திகழுகோக்கி - விளங்கப்பார்த்து, சிலிர்சிலிர் த்து - சிலிர்சிலிர் த்து, என் - என்னுடைய, பொல்லாமணியை - தொலைபடா மாணிக்கத்தை, புணர்ந்து - சேர்ந்து, புக்கு நிற்பது - புருந்து நிற்பது, என்று கொல்லோ - என் காலமோ! ஏ - று.

(க - ரை.) பாமசிவனது திருமேனியைப் பார்த்து மனநெகிழ்ச்சி மன முருகுதல் முதலாய நற்குணங்களைப் பெற்று அவனைச் சரணாகதி என்று அடைந்து நிற்பது என்னாளோ! என்பது.

(வி - ரை.) நெக்குதல் - நெளிக்குதல். இருத்தல் - உட்கார்ந்திருத் தல். நக்கு - இவ்வணம் பேராநந்தச் சிரிப்பு. செக்கர் - செவந்த நிறத்தின யுடையவர். நவிற்தல் - செய்தல். (அ)

தாதாப்மூவேழுலகுக்குந்
தாயேநாயேன்றணையாண்ட
பேதாய்ப்பிறவிப்பிணிக்கோர்மருந்தே
பெருந்தேன்பில்கவெப்போது
மேதாமணியேயென்றென்றேத்தி
யிரவும்பகலுமெழிலார்பாதம்
போதாயந்தணைவதென்றுகொல்லோவென்
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - ரை.) மூவேழ் உலகுக்கும் - இருபத்தோ ருலகங்களுக்கும், தா
தாய் - பிதாவே! தாயே - அன்னையே! நாயேன் தன்னை - நாயினுங்கடைப்
பட்ட அநிமையை, ஆண்டபேதாய் - ஆட்கொண்ட அறிவிலுயர்ந்தவனே!
பிறவிப்பிணிக்கு - பிறப்பென்னும்பெரும் நோய்க்கு, ஓர் மருந்தே - அரும்
பொருளான ஓர் அபுடதமே! பெருந்தேன் - மிக்கதேனானது, பிஸ்சு - சிந்தி
ஒழுக்க, எப்போதும் - எந்நாளும், மேதா - ஞானமுள்ள, மணியே - மாசிலா
மணியே! என்றென்று - இவ்வாறு பலவித நற்பெயரால், எத்தி - சொல்லிப்
புகழ்ந்த துதித்து, இரவும்பகலும் - இரவிலும் பகலிலும், எழில் ஆர் - அழகு
வாய்ந்த, பாதம்போது - திய்யத் திருவடித் தாமரைமலரை, ஆய்ந்து - யா
தொன்று மில்லாமல் ஆராய்ந்து, அணைவது - பொருத்தச்செய்வது, என் -
எனது, பொல்லாமணியை - தொலைபடா மாணிக்கத்தை, புணர்வது - சேர்ந்
திருப்பது, என்று கொல்லோ - எக்காலமோ! எ - று.

(க - ரை.) மூவேழுலகுக்கும் தந்தை தாயாயிருப்பவனாகிய இறைவனே
நாயேனை ஆண்டவனே! பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தே! அறிவுருவாகிய மாசிலா
மணியே! என்று மனம்பூரிக்கத் துதித்து, இரவும்பகலும் சிவபெருமானது
திருவடித் தாமரையை நான் சேர்வது எந்நாளோ! என்பது.

(வி - ரை.) தாதை என்பது ஈறுதிரித்து வினையாயிற்று. மேதாமணி
வடதான் முடிபு. இரவும் பகலும் என்றது ஓர் நான் முழுதும். (க)

காப்பாய்ப்படைப்பாய்கரப்பாய்முழுதுங்
கண்ணர்விசும்பின்விண்ணோர்க்கெல்லா
மூப்பாய்மூவாமுதலாய்நின்ற
முதல்வாமுன்னையென்றணையாண்ட
பார்ப்பாளேனெம்பரமாவென்று
பாடிப்பாடிப்பணிந்துபாதப்
பூப்போதணைவதென்றுகொல்லோவென்
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - ரா.) முழுதும் - முழுமையும், காப்பாய் - யாவையும் காவல்செய்வாய், படைப்பாய் - யாவையும் உண்பெண்ணுவாய், காப்பாய் - யாவத்து வத்துவையும் மறைப்பாய், கண் ஆர் விசம்பின்-இடம் சிறைந்த ஆகாயத்திலுள்ள, விண்ணோர்க்கு எல்லாம் - விண்ணுலகத்தாராகிய தேவர்கட்கெல்லாம், மூப்பாய் - பெரியோனே! மூவா முதல் ஆய் நின்ற முதல்வா-முதிராத முதலாகி நிலைபெற்ற முதல்வனே! முன்னே என்னை ஆண்ட - முன்னம் அடியேனை அடுமைகொண்டாண்டருளின, பார்ப்பானே-வேதமுதல்வனாகிய வேதியனே! எம்பரமா என்று-எமது பரமனே என்று, பாடி பாடி - பாக்களால் பாடிப்பாடி, பணிந்து - தலைவணங்கி, பாதம் - [உன்திய] திருவடியை, பூ - அழகாகிய, போது- தாமரைமலரை, என் - எனது, பொல்லாமணித் தொலைபடா மாணிக் கத்தை, புணர்ந்து - சேர்ந்து, அணைவது - அடையப்பெறுவது, என்று கொல்லோ - எந்நாளோ! [மகாதேவா] ஏ - று.

(க - ரா.) எல்லாவற்றையும் காத்தல், படைத்தல், காத்தல் முதலிய செயப்பாட்டையுடையவனும், விண்ணுலகத்தில் வாழாநின்ற எல்லாத் தேவர்கட்கும் முதல்வனா யிருப்பவனும், முன்னம் நாயினுங் கடையேனாகிய அடியேனையும் ஒருபொருட்டாய் எண்ணி அடுமைகொண்டருளின வேத முதல்வனே! அருஞ்சொற்களால் உன்னைப் பாக்களால் துதித்துத் தலைவணங்கி உன்னுடைய திருவடித்தாமரை மலரை நான் அடையப்பெறுவது எந்நாளோ என்பதாய்! என்பது.

(வி - ரா.) காத்தல் - காப்பாத்துதல். படைத்தல் - உண்டாக்குதல். காத்தல் - மறைத்தல். அது இங்கு சங்காரத்தை புணர்த்திற்று. கண் - பெருமையும். வேதமுதலாகிய எப்பொருட்கும் வித்துபோல் நிற்பவன் சிவ பெருமானாகையால், இங்ஙனம், வேதியனே என்று கூறினார். (க0)

திருச்சிறம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழாப்பத்து.

—o—o—o—

முத்தியுபாயம்.

[முத்தியுபாயம் என்பது பிரபஞ்சத்தை விட்டுப்
பரபோகத்தைக் கூட்டுதற் குபாயம்.]

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

ஆசிரிய விருத்தம்.

பாரொடுவிண்ணாய்ப்பரந்தவெம்பரானே
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
சீரொடுபொலிவாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யாரொடுநோகேனார்க்கெடுத்துறைக்கே
ஞண்டநீயருளிலையானால்
வார்கடலுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - ரை.) பாரொடு - பூமியோடு, விண் ஆப் - ஆகாயமாகி, பரந்த -
அளவிய, பரனே - எமது மேலோனாகிய சிவபிரானே! நான் - அடியேன்,
மற்று - இதர, பற்று இலேன் - யாதொரு பற்றுடையனல்லேன், சீரொடு -
பெருமையோடு கூடி, பொலிவாய் - விளங்குவோனே! சிவபுரத்து அரசே -
சிவலோகத்து இராசாவா யிருப்பவனே! திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே -
திருப்பெருந் துறையென்னும் திவ்விய ஷேத்திரத்தின் கண்ணே எழுந்தருளி
வாழ்பவனாகிய சிவபெருமானே! யாரொடு - எவரோடு, நோகேன்-[சொல்லி]
நொந்துகொள்வேன், ஆர்க்கு - எவர்க்கு, எடுத்து உரைக்கேன் - எடுத்துச்
சொல்வேன், ஞண்ட நீ - என்னை ஆண்டுகொண்டருளின நீயே, அருளிலை
ஆனால் - அருள் செய்யாவிடில், வார்கடல் - கொடிய கடல்குழந்த, உலகில் -

பூலோகத்தின்கண்ணே, வாழ்கிலேன் - ஜீவித்து வாழப் பொருந்தேன், [ஆகையால்] வருக என்று - இனி வருகவென்று, அருள் புரியாய் - கிருபை செய்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமா னே! அடியேனுக்கு உன்னைத்தவிர வேறொரு பற்றில்லை, ஆனதால், நீ என்னை ஆண்டு இரட்சிக்காவிடில், நான் யாவருடன் சொல்லிக்கொள்வேன், இவ்வுலகில் வாழப்பொருந்தேன்; என்னை வாவென்று அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) பார் - பூமி. விண் - ஆகாயம். சீர் - பெருமை. வார் - நீட்சி. வாழ்குதல் - ஜீவிக்குதல். (க)

வம்பனேன்றன்னையாண்டமாமணியே
மற்றுநான்பற்றிலேன்கண்டா
யும்பருமறியாவொருவனையிருவர்க்
குணர்விறந்துலகமுடுருவுஞ்
செம்பெருமானேசிவபுத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறையிவனே
யெம்பெருமாளெயென்னையாள்பவனே
யென்னேநீகூவிக் கொண்டருளே.

(ப - ரை.) வம்பனேன் - வீணாகிய, தன்னை - என்னை, ஆண்ட - அடிமைகொண்டு ஆண்டருளின, மா - பெருமை தங்கிய, மணியே - மாணிக்க மே! நான் - அடியேன், மற்று பற்று - வேறொரு பற்றும், இலேன் - உடையவனல்லேன், உம்பரும் - தேவர்களும், அறியா - காணாதற் கறிய, ஒருவனே - ஒப்பற்றவனே! இருவர்க்கு - பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவருக்கும், உணர்வு இறந்து - அவர்களுடைய அறிவைக் கடந்து, உலகம் - எல்லா வுலகங் களையும், ஊடுருவும் - ஊடுருவிச் சென்ற, செம்பெருமானே - செவ்விய பெருமானே! சிவபுத்து அரசே - சிவலோக நாதனே! திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே! எம்பெருமானே - எமது பெருமானே! என்னை - அடியேனை, ஆள்பவனே - [யாதொரு விடயத்தினும் எங்கும் செல்லாமல் ஒடுக்கி] ஆள்பவனே! என்னை - எந்தனை, நீ - தேவரீர், கூவிக் கொண்டருள் - கூப்பிட்டுப் பணிகொண் டருள்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய கருணைக்கடலாகிய சிவ பெருமானே! உன்னைத்தவிர வேறொரு ஆசையிலை, ஆதலால், என்னைக் கூவிக் கொண்டருளவேண்டும், என்பது.

(வி - ஐ.) வம்பன் - வீணன். மணி - மாமணி. பற்று - ஆசை. ஒருவன் - ஏசுவஸ்தவா யிருப்பவன். ஊடுருகுதல் - அனைவர்கடந்து உரு விப்போதல், உம்பர் - தேவர். இருவர் - இங்கு அரி பிரமர்க்காயிற்று. (உ)

பாடிமால்புகழும்பாதமேயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
தேடிசீயாண்டாய்சிவபுரத்தாசே
திருப்பெருந்துறையுறையிவனே
யூடுவதுன்னோடுவப்பதமுன்னை
புணர்த்துவதுனக்கெனக்குறிதி
வாடினேனிங்குவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - ஐ.) மால் - விட்டுணு, பாடி - புகழும் - வேதவாக்கால் போற்றிப் புகழும்படியான, பாதம் ஏ அல்லால் - [யாவாலுங் காணப்பெறுத] உன் திரு வடியே அல்லது, நான் - ஏழையாகிய யான், மற்ற பற்று இலேன் - வேறென் னின்மேல் விருப்பமுடையவ னல்லேன், தேடி நீ ஆண்டாய் - [அங்குனம் யாதொன்றின் பேரில் பற்றிலாதவனென் றறிந்து என்னை] நீயே மனம் வைத்து நாடிவந்து ஆண்டருளினே, சிவபுரத்த அரசே - திருக்கயிலாயத்துக்கு அரசனா யிருப்பவனே! திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந் துறை யென்னும் கேத்திரத்தின்கண் வைபவமிருதியால் எழுந்தருளியிருக் கும் சிவபெருமானே! ஊடுவது உன்னோடு - யான் பிணங்குவது உந்தனோ டே, உவப்பதும் உன்னை - யான் உவப்பதும் உன்னையே, உணர்த்துவதும் உனக்கு - யான் தெரியப்பட விண்ணப்பம் செய்வதும் உனக்கே, எனக்கு - எந் தனுக்கு, உறுதி - உறுதிப்பொருளினின்றும், வாடினேன் - விடுபட்டு மனந் தமோறினேன், [ஆனதால்] இங்கு வாழ்கிலேன் - இங்கு ஒருபோதும் வாழ விரைக்கிலேன், வருக என்று - வருவாய் வருவாயென்று, அருள் - கிருபை, புரியாய் - செய்வாயாக, எ - று.

(ச - ஐ.) யாவற்று ஆன்மாக்களை உய்விக்கும் பொருட்டித் திருப் பெருந்துறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! உன்னை யன்றி வே ரொரு பற்றில்லை, ஆனதால் இப்பூலோகத்தில் ஒருக்காலும் வாழ எண்ணக் கொண்டிலேன், ஆனது பற்றி நீ என்னை வா வா என்று அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும், என்பது.

(வி - ஐ.) பாடி - பாக்களால் புகழ்தல். ஊடுதல் - பிணங்குதல். உவத்தல் - வீரும்புதல். உறுதி - உண்மை. (ங)

வல்லிவாளக்கர்புரமெரித்தானே
மற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்

தில்லைவாழ்சூத்தாசிவபுரத்தாசே
 திருப்பெருந்துறையுறையிவனே
 யெல்லைமூவுலகுமுருகியன்றிருவர்
 காணுநாளாதிநீரின்மை
 வல்லையாய்வளர்ந்தாய்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
 வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - ரை.) வல்லை - சீக்கிரத்தில், வாள் - வாட்கையாகிய, அரக்கர் - அசுராத, புரம் - திரிபுரங்களை, எரித்தானே - நீரகச்செய்தவனே! நான் - யான், மற்று பற்று இலேன் - வேறொரு பற்றுமுடையவனல்லேன், தில்லை - திருத்திலையில், வாழ் - வாழாரின்ற, கூத்தா - திருநடனக்கொழுந்தே! சிவபுரத்தாசே - சிவபுரத்துக்கு வேந்தே, திருப்பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையில், உறை - வாழ்கின்ற, சிவனே - சிவபெருமானே! மூவுலகும் - மூன்றுலகத்து, எல்லை - வரம்பை, உருவி - கடந்து, அன் - அக்காலத்தில், இருவர் - பிரம விட்டுணுக்கள், காணுநாளா - பார்க்கப்படுந்தினத்தில், ஆதிசுறு இன்மை - முசலிததியின்மையில், வல்லையாய்-மகா சமர்த்தனாகி, வளர்ந்தாய் - வளர்ந்தவனே! வாழ்கிலேன் - இவ்வுலகில் வாழ நினைக்கேன், வருக என்று - வருவாய் என்று, அருள் புரியாய் - கிருகப செய்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறைக் கரசே! எனக்கு உன்னை யல்லால் வேறொரு பற்றிலலை, அந்தோ! இப்பூலோகத்தில் வாழ எண்ணமுடையவனல்லேன், ஆனதால் என்னை நீ வாவா என்று அழைத்துக்கொள்ளவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) வல்லை - விரைவு. [சீக்கிரம்] எல்லை - வரம்பு. மூவுலகு - மூன்றுலகு. ஆதி - முதல், சுறு - கடை. அரக்கராவார்-வித்துண்மாலி, தாருகாட்சன், கமலாட்சன் முதலிய திரிபுராசுயர்கள். (ச)

பண்ணினோன்மொழியாள்பங்கரீயல்லாற்
 பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
 திண்ணமேயாண்டாய்சிவபுரத்தாசே
 திருப்பெருந்துறையுறையிவனே
 யெண்ணமேபுடல்வாய்மூக்கொடுசெவிகண்
 ணென்றிவைநின்கணைவைத்து
 மண்ணின்மேலடிபெயன்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
 வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - ரை.) பண்ணின் - பண்களினும், ஏர் அழகுவாய்த்த, மொழியாள்-சொற்களை புடையவளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பங்கவனே! நீ அல்லாள்-

உன்னை அல்லாமல், நான் - யான், மற்றபற்று இலேன் - வேறொரு பற்று
கடையே னல்லேன், திண்ணமே ஆண்டாய் - உண்மையாகவே ஆண்டரு
ளினே, சிவபுரத்து அரசே - சிவபுரத்துக்கு வேந்தனே! திருப்பெருந்துறை
உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே! எண்
ணம் - எனது நினைப்பு, உடல் - திரோகம், வாய் - வாய், மூக்கொடு - நாசி
யோடு, செவிகண் - செவிகண்கள், என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட
இவைகளை, நின்கண் ஏ வைத்து - உன்னிடத்தே வைத்து. மண்ணின்மேல் -
பூலோகத்தின் மீது, அடியேன் - உன் ஈழியனாகிய யான், வாழ்கிலேன் -
வாழ நினைக்கேன், [ஆகையால்] வருக என்று - வருவாய் என்று, அருள்புரி
யாய் - அருள்செய்வாயாக, எ -று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே! என
க்கோ உன்னை யன்றி வேறொரு பற்றில்லை, இவ்வு, கின்கண் வாழ நினைக்
கேன், ஆனதால், நீ என்னை வாவென் றழைத்துக்கொள்வ வேண்கும், என்பது.

(வி - னா.) பண் - பா. திண்ணம் - உண்மை, [சத்தியம்] எண்ணம் -
நினைப்பு. வாழ்கிலேன் - உயிர் வைத்து வாழப்பெருந்தேன் என்றது. என்ற
இவை என்பது என்றிவை என ஈறு தொகுத்தலாயிற்று. (,)

பஞ்சின்மெல்லடியாள் பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
செஞ்சுவையாண்டாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறையிவனே
யஞ்சினேனாயேனாண்டுநீயளித்த
வருளினைமருளினை மறந்த
வஞ்சனைனிங்குவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - னா.) பஞ்சின் - பஞ்சினும், மெல் - மிருதுவாகிய, அடியாள் -
பாதங்களை புடையவளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பங்கனே, நீ அல்லால் -
உன்னை யல்லாமல், நான் - யான், மற்றபற்று இலேன் - வேறொரு பற்று
கடையேனல்லேன்; செஞ்சுவே - மிக்க சுகமாகவே, ஆண்டாய் - என்னை
ஆட்கொண்டருளின, சிவபுரத்து அரசே - சிவபுரத்துக்குத் தலைவனே, திருப்
பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெரு
மானே! ஈயேன் - [நாயினுக் கடையனாகிய] அடியேன், அஞ்சினேன் - பயந்
தேன், நீ ஆண்டு - நீ என்னை ஆண்டுகொண்டருளின, அளித்த அருளினே -
பரம கிருபையை, மருளினை மறந்த - புத்தி மயக்கத்தால் மறந்த, வஞ்ச
னேன் - பொல்லா வஞ்சகனாகிய நான், இங்கு வாழ்கிலேன் - இவ்வுலகத்தில்
வாழ நினைக்கேன், வருக என்று - வருவாய் என்று, அருள் புரியாய் - கிருபை
செய்வாயாக, எ -று.

(க - ரை.) பஞ்சினும் மிருதுவாகிய பாதங்களை யுடைய உமாதேவியின் பங்கனே ! எனக்கோ உன்னையன்றி வேறொரு பற்றில்லை, ஆனதால் இப் பூலோகத்தில் வாழ எண்ணக்கொள்ளோன், என்னை நீ வாவென் றழைத்துக் கொள்ளவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை) பஞ்சுன் - பஞ்சுபோல என்னுமாம். அடியான் என்றது இங்ஙனம் இரண்டு திருப்பாதங்களை யுடைய பார்வதியைக் குறித்து. அஞ்சு தல் - பயப்படுதல். மருள் - மயக்கம். (க)

பருதிவாழொளியாய்ந்தாதேயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
திருவுயர்கோலச்சிவபுரத்தாசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
கருணையேநோக்கிக்கசிந்துளமுருகிக்
கலந்துநான்வாழமுமாறறியா
மருளனேனுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - ரை.) பருதிவாழ் - சூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கின்ற, ஒளியாய் - ஜோதியை யுடைய சிவபெருமானே ! பாதமே - யாவராலும் காணாநின்ற உன் திருவடி, அல்லால் - அன்றி, நான் - நாயினும் கடையேனாகிய யான், மற்று - வேறொரு, பற்று - பற்றுதலை, இலேன் - உடையேனல்லேன், திரு - செல்வத்தால், உயர் - பெருமை பெற்ற, கோலம் - அழகாகிய, சிவபுரத்து அரசே - சிவலோக நாதனே, திருப்பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறை யென்னும் கேஷத்திரத்தின்கண்ணே, உறை - எழுந்தருளி வாழ்பவனாகிய, சிவனே - [யாவரிடத்தும் காருண்யமுள்ள] சிவபெருமானே ! கருணையே நோக்கி - உன் பெருங் குணத்தையே நோக்கி, உள்ளம் - ஏழையென் மனம், கசிந்து உருகி - கசிந்துருகி, கலந்து - [உன் திருவோலக்கத்துல்] கூட, வாழும் - பேரின்பக் கடலில் மூழ்கி வாழும், ஆறு - விதத்தை, அறியா - தெரிந்துகொள்ளாத, மருளனேன் - பெரும் மருட்சியை யுடையேனாகிய நான், உலகல் - பூலோகத்தில், வாழ்கிலேன் - ஒருபாதும் வாழ இச்சிக்கேன், [ஆனதால்] வருக என்று - வருவாயென்று, அருள் புரியாய் - திருவாக்களிப்பாயாக, ஏ-று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! அடியேனாகிய எனக்கு உன் திருப்பாதமன்றி வேறொரு பற்றில்லை, உன்னுடைய பெருங்கருணையே நினைந்து மனங்கசிந்துருகி உணக்கலாந்து உனதுமே யிருந்து வாழும் வழியை யறியாத மருளனாகிய யான் இப்பூலோகத்தில் வாழ நினைக்கேன், [ஆகையால்] என்னை நீ வருவாயென்று அன்பு கூர்ந்து அழைத்துக்கொண்டருள வேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) பரு - ரூரியன் எனினும் ஆம். திரு - செல்வம், கோலம் - அழகு. உளம் - மனம். மருளல் - மயக்கல். (எ)

பந்தனைவிரலாள் பங்கநீயல்லாற்
பந்துநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
செந்தழல்போல்வாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறையிவனே
யந்தமிழுமேதேயரும்பெரும்பொருளே
யாரமுதேயடியேனை
வந்துயவாண்டாய்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - ரை.) பந்து அனை - பந்து பொருந்திய, விரலாள் - விரலினை யுடையவளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பங்கனே! நீ அல்லால் - உன்னை யன்றி, நான் - யான், மற்று - வேறொரு, பந்து - ஆசை இலேன் - உடையவனல்லேன், செந்தழல்போல்வாய் - செம்மையாகிய அகநினியைப்போல்பவனே! சிவபுரத்து அரசே - சிவலோக நாதனே! திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே! அந்தம் இல் - முடிவில்லாத, அமுதே - தேவாயிர்தமே! அரு பெரு பொருளே - அருமை தங்கிய பேரம்பலப் பொருளே! ஆர் அமுதே - அரிய அமிர்தமே! வந்து - நீயே[ருருமூர்த்தமாய்கயிலையைவிட்டுமுந்தருளி என்முன்]வந்து, அடியேனை - அடிமையை, ஆண்டாய் - [யாவரு மறிய] ஆண்டருளின, [ஆனதால்] வாழ்கிலேன் - இங்கு ஒருக்காலும் வாழ மனமுடையவனல்லேன், வருக என்று-வருவாய் என்று, அருள் புரியாய் - கருபை செய்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) பந்து பொருந்திய விரலினை யுடையவளாகிய உமாதேவியின் பங்கனே! எனக்கு உன்னையன்றி வேறொரு ஆசையில்லை, [ஆனதால்] இவ்வுலகில் வாழ எண்ணமுடையவனல்லேன், நீ என்னை ழாடுவென் நகழத்துக்கொள்ளவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) பந்து - திரட்சி எனினுமாம். அந்தம் - முகிவு. உய்ய என்பது உய என நின்றது, இது இடைக்குறை. (அ)

பாவநாசாவன்பாதமேயல்லாற்
பந்துநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
தேவர்த்ததேவசிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறையிவனே
மூவுலகுருவவிருவர்கீழ்போலாய்
முழங்கமுலாய்நிமிர்தானே

மாவரியானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்

வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - ரை.) பாவநாசா - [பாபநாசவென்னும் கேடத்திரத்தி லெழுந்தரு ளி யாவருடைய பாபங்களைப் போக்க வல்லவனாகிய] பாபநாசனே! நான் - அடியேனாகிய யான், மற்று பற்று இலேன் - வேறொருபற்றும் உடையே னல் லேன், தேவர் தேவே - எல்லாத் தேவர்க்கும் தேவனு யிருப்பவனே! சிவ புரத்து அரசே - சிவலோகத்துக்கு வேந்தனே! திருப்பெரும் துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந் துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே! மூவுலகு உருவ - மூன்றுலகங்களும் ஊடுருவுப்படி, இருவர் - பிரமவிட்டுணுக்களாகிய இருவரும், கீழ் மேல் ஆ - பூமியும் ஆகாயமுமாக, முழங்கு - கொழுந்துவிட்டு ஒலிக்கின்ற, அழல் ஆய் - அக்கனி உருவாகி, கிரிர்ந்தோனே - வளர்ந்தவனே! மா உரியானே-யானேத்தோலைப் போர்வையாக உடையவனே! வாழ்கிலேன் - இப்பூவுலகின்கண் வாழ மனமுடையவ னல்லேன், [ஆக்கயால்] வருக என்று வாவென்று, அருள் புரியாய் - கிருபை செய்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) பாபநாசத்தி லெழுந்தருளிய பெம்மானே! அடியேனுக்கு உன்னை யன்றி வேறொருபற்றில்லை, இவ்வுலகிலும் வாழ எண்ணமுடையவ னல்லேன், [ஆதலால்] என்னை நீ வாவென்று அழைத்துக்கொள்ளவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) பாவநாசன் - யாவருடைய பாவங்களை நீக்கப்பண்ணு வோன், கீழ்மேல் என்றது பூமி ஆகாயம் எனினுமாம். மா - புவி. யானே என் பது துட்டனாகிய கயாசுரனென்னும் அசுரன். (க்)

பழுதொழுகழாள்பங்கரீயல்லாற்

பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்

செழுமதியணிந்தாய்சிவபுரத்தரசே

திருப்பெருந்துறைபுறைசிவனே

தொழுவனோபிறரைத்துதிப்பனோவெனக்கோர்

துணையெனநினைவனோசொல்லாய்

மழவியையானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்

வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - ரை.) பழுது இல் - யாதொருகுற்ற மில்லாத, தொல் - பழ மையாகிய, புகழாள் - மாவராலும் புகழப்பெற்றவளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பங்கனே! நீ அல்லால் - உன்னை யன்றி, நான் - யான், மற்று பற்று இலேன் - வேறொரு பற்றுமுடையனல்லேன், செழுமதி அணிந்தாய் - செழு மை தங்கிய மூன்றும்பிரைச் சந்திரனை யணிந்தவனே! சிவபுரத்து அரசே - சிவபுரத்துக்கு வேந்தனே! திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே! திருப்பெருந்

தூறையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானே ! பிறரை - அன்னியரை, தொழுவதே - வணங்குவதே, துதிப்பதே - துதிப்பதே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, ஒர் துணையென - ஒற்ற துணையென்று, நினைவதே - என்மன தில் நினைப்பதே, சொல்லாய் - சற்றுச் சொல்வாயாக, மழவு விடையானே - இளமையாகிய இடப வாகனத்தை புடையவனே ! வாழ்கிடென் - இங்ஙனம் ஒருபோதும் வாழத்தானியேன், [ஆகையால்] வருக என்று - வருவாயென்று, அருள் புரியாய் - கிருபை செய்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்தூறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! என க்கு உன்னையன்றி உற்றதுணை வேறு இல்லை, மேலும் இவ்வுலகில் வாழவும் பொருந்தேன் [ஆனதால்] என்னை நீ வாவென் றழைத்துக்கொள்ளவேண் டும், என்பது.

(வி - ரை.) பழுது - குற்றம். மதி - சந்திரன். அது இங்கு பிறைக் காயிற்று. மழவு - இளமை. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பத்து.

மகாமாயாசுத்தி.

[மகாமாயாசுத்தி என்பது மாயையைச் சுத்திபண்ணுதல்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

சோதியேகடரோருழாளிகளக்கே
சுரிசுழற்பண்ணமுலைமடந்தை
பாதியேபரணைபார்கொள்வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத்தயனுமாலறியா
நீதியேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையி
னிறைமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ராதிபேயடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - ரை.) சோதியே - சோதியே! சுடரே - சுடரே! குழ் ஒளி - குழ்த்த ஒளியை யுடைய, விளக்கே - தீபமே! சுரி குழல் - சுருண்ட கூத்தலையும், பனை முலை - பருத்த தனக்களையும் உடைய, மடத்தை - உமாதேவியின், பாதியே - அர்த்தனாசனே! பரணே - யாவர்க்கும் மேலானவனே! பால் கொள் - பாலினது நிறத்தைக்கொண்ட, வெள் நீற்றாய் - திருவெண்ணீற்றை யுடையவனே! பங்கயத்து அயனும் - தாமரைமலரை ஆசனமாக வுடைய பிரமனும், மாலும் - திருமாலும், அறியா - அறியவொண்ணாத, நீதியே - மாரிதிமானே! செல்வம் - செல்வப்பெருக்குள்ள, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறை என்னும் தீவ்யக்ஷேத்திரத்தின்கண், நிறை மலர் - நிறைந்த மலர்களை யுடைய, குருந்தம் - குருந்த மரத்தடியின் கண், மேலிய - பொருந்திய, சீர் - சிறப்பமைந்த, ஆதியே - முதல்வனே! அடியேன் - அடியனனே, ஆதரித்து அழைத்தால் - மிக்க அன்பு செய்து அழைத்தால், அநெந்துவே என்று - அஞ்சற்கவென்று, அருளாய் - திருவாய்மலர் தருள்செய்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே! தொண்டராகிய உன் அடியேன் விரும்பி அழைத்தால் யாதொன்றுக்கும் பயப்படாதே என்று அருள் செய்யவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) சுரி குழல் - சுருண்ட கூத்தல். பனைத்தல் - பருத்தல். அயனும் என்ற உம்மையை மாலுக்கும் கூட்டுக. அநெந்து - யநெந்து என்பதன் மரபு. இது அஞ்சாதே யென்னும் பொருளது. என்ன - யாரென்றுரைப்பினும் அமையும்.

(க)

நிருத்தனேரிமலாநீற்றனெந்நிற்க
கண்ணனேவிண்ணுளோர்பிரானே
யொருத்தனேபுன்னையோலமிட்டலறி
யுலகெலாந்தேடியுங்காணேன்
நிருத்தமாம்பொய்கைத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரருத்தனையடியேனாதரித்தமைத்தா
லநெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - ரை.) நிருத்தனே - நிருக்கத்துப்பிரானே! சிமலா - சீர்மலனே! நீற்றனே - திருவெண்ணீற்றை யுடையவனே! நெற்றிக் கண்ணனே - நெற்றிக் கண்ணை யுடையவனே! விண்ணுளோர் பிரானே - தெவர் பிரானே! ஒருத்தனே - நிகரற்றவனே! உன்னை - உத்தனுக்கு, ஒலமிட்டு-முறையிட்டு, அலறி - அலறாநின்ற, உலகு எல்லாம் - எல்லா வுலகங்களும், தேடியும் - காணத்தேடியும், காணேன் - பார்த்தறிகிலென், நிருத்தம் ஆம் பொய்கை - மகா சுத்தமாகிய தடாகத்தை யுடைய, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறை

யின் கண், செழுமலர் - செழுமைத்தங்கிய மலர்களை புடைய, குருந்தம் - [திருக்] குருந்தமரத்தின், மேலிய - அதனடியில் பொருந்திய, சீர் - சிறப்பமைந்த, அருத்தனே - செல்வனே, அடியேன் - தொண்டனாகிய யான், ஆதரித்து அழைத்தால்-மிக்க அன்புடன் அழைத்தால், அநெந்துவே என்று-பயப்படாதே என்று, அருளாய் - கிருபை செய்வாயாக, எ - று.

(க - ரா.) திருப்பெருந் துறையின்கண் இருக்கும் குருந்தமரத்தி னடியின்கீழ்மூத்தருளிய சிவபெருமானே ! அடியேன் விருப்புற்று அழைத்தால் அஞ்சாதே என்று கிருபை செய்யவேண்டும், என்பது.

(வி - ரா.) கிருத்தம் - கூத்து. கிமலன் - மலர்கிதன். பொய்கை - தாமரைத்தடாகம். அருத்தம் - செல்வம். (உ)

எங்கணையகனையென்னுயிர்த்தலைவா
வேலவார் குழலிமாரிருவர்
தங்கணையகனே தக்கநற்காடன்
நனதுடறழ்மெழவிழித்த
செங்கணையகனே திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேலியசீ
ரங்கணையேனாதரித்தழைத்தா
லநெந்துவேயென்றுருளாயே.

(ப - ரா.) எங்கள் - எங்களுடைய, நாயகனே - நாதனே ! என் - என்னுடைய, உயிர் தலைவனே - ஆன்ம நாயகனே ! ஏன் - மயிர்ச்சார்த்தணிந்த, வான் - நீண்ட, குழலிமார் - கூந்தலை புடையவராகிய, இருவர் தங்கள் - இரண்டு தேவிமார்க்கும், நாயகனே - நாதனே ! தக்க - தகுதியாகிய, நல் - அழகமைந்த, சாமன் - மன்மதன், தனது-தன்னுடைய, உடல் - தேகம், நீறு எழ - துகளா யெழும்பும்படி, விழித்த - திறந்த, செம் கண் - செம்மையாகிய நெருப்புக்கண்ணை புடைய, நாயகனே - தலைவனே ! திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந் துறையின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலர்களை புடைய, குருந்தம் - குருந்தமரத்தை, மேலிய - அடைந்த, சீர் - சிறப்புப் பொருந்திய, அம் கண்ணு - கிருபையுடை கண்ணனே ! அடியேன் - அடியனேன், ஆதரித்து - அன்புகூர்ந்து, அழைத்தால் - கூப்பிட்டால், அநெந்துவே என்று - அஞ்சாதே என்று, அருளாய் - கிருபை செய்வாயாக, எ - று.

(ச - ரா.) ஒருதேவியை வாமபாகத்திலும், மற்றொருதேவியை சடாபாரத்திற் வைத்தவனும், திருப்பெருந் துறையென்னும் திவ்விய ஸ்கூத்திரத்தின் கண் எழுந்தருளிய இறைவனே ! உன் தொண்டனாகிய அடியேன் அன்பின் மிகுதியால் வருத்தி யழைத்தால், அஞ்சாதே என்று அருள் செய்யவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) நாதன் - தலைவன். இருவர் - கங்கையும், மலைமங்கையும். [அதாவது] கங்காதேவியையும் பாமேஸ்வரியையும் குறிப்பிட்டது. செருப் புக்கண்ணுதலால் செங்கண் என்றார். (௩)

கமலநான்முகனுங்கார்முகினிறத்துக்
கண்ணனுநண்ணுதற்கரிய
விமலனையெமக்குவெளிப்படாயென்ன
வியன்றழல்வெளிப்பட்டவெந்தாய்
திமிலநான்மறைசேர்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
மலனையடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - ரை.) கமலம் - தாமரை மலரை ஆசனமாகக்கொண்டு வாழுகின்ற, நான்முகனும் - சதுர்முகப் பிரமனும், கார்முகில் நிறத்து - கார்க்கால மேக நிறத்தை யுடைய, கண்ணனும் - பாமசிவனைத் திருக்கண்ணால் பூசித்தச் சக்ரப்படைபைக் கரத்தில் தாங்கியிராநின்ற திருமாலும், நண்ணுதற்கு - உன்னி அடைவதற்கு, அரிய - அரிதாய், விமலனே - மலரகிதனே! எமக்கு - எம் பொருட்டு, வெளிப்பட்டாய் - வெளிப்பட்டாயாக என்று, என்ன - என்று வேண்டி, வியன் தழல் - பெரிய அக்கினி உருவாகி, வெளிப்பட்ட - [பிரம விட்டுணுக்கள் காண] வெளிப்பட்ட, எந்தாய் - எனது தந்தையே! திமிலம் - பேரொலியை யுடைய, நான்மறை சேர் - நான்கு வேதங்களும் கூடிய, திருப் பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறையின்கண், செழுமலர் - மிகச் செழுமை யாகிய மலர்களை யுடைய, குருந்தம் - குருந்தமரத்தி னடியில், மேவிய - அமர்ந்த, சீர் - சிறப்பமைந்த, அமலனே - மலமுத்தனே, அடியேன் - அடியனென், ஆதரித்து - அன்புகொண்டு, அழைத்தால் - கூப்பிட்டால், அதெந்துவே - பயப்படாதே, என்று - எனவே, அருளாய் - கிருபைசெய்வாயாக, ஏ - து.

(க - ரை.) பிரம விட்டுணுவும் காணுதற் கரிதாகியவனும், திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனுமாகிய சிவபெருமானே! நான் உன்னோடு கூடி உய்யும்பொருட்டு விரும்பி அழைத்தால் அஞ்சாதேயென்று கிருபை செய்யவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) கமலம் - தாமரை, கார் முகில் என்றது நீலமேகத்தை யொற்ற மேகம். தழல் - அக்கினி. விமலன் என்பதில் வி எதிர்ப்பாறையாய் இன்மைப்பொருள் தரும் உபசருக்கம். (௪)

துடிக்கொணேரிடையாள்சரிசுழன்மடந்தை
துணைமுலைக்கண்கடோய்கவடு

பொடிகொள்வான்றழவிற்புள்ளிபோலிரண்டு
 பொங்கொளிதங்குமாற்பின்னே
 செடிகொள்வான்பொழில்சூழ்திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
 ரமுகளையடியேனாதரித்தழைத்தா
 லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - ரா.) துடிகொள் - உடுக்கையின் உருவமைந்த, நேர் இடையாள் -
 தேர்மை தங்கிய இடையை யுடையவளாகிய, சுரிசூழல் - சுருண்ட கூந்தலை
 யுடைய, மடந்தை - உமாதேவியின், துணை - இரண்டாகிய. முலைக்கண்கள் -
 ஸ்தனங்கள், தோய் - அழுந்தின, கூடு - தழுப்புகள், பொடிகொள் - சாம்
 பகைக் கொண்ட, வான் தழுவில் - பெரிய அக்கினியின்மீதுள்ள, இரண்டு
 புள்ளிபோல் - இரண்டு பொறிகள்போல, பொங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, ஒ - தங்
 கும் - ஜொலிக்கின்ற, மாற்பின்னே - அழகிய மாப்பின்னையுடையவனே! செடி
 கொள்வான் பொழில்சூழ் - பிரகாசமும் மேன்பாட்டையையு முடைய சோலை
 கள் சூழப்பட்ட, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந் துறையென்னும் தீய்
 விய சேத்திரத்தின்கண், செழுமலர் - செழுமை தங்கிய மலர்களை யுடைய,
 குருந்தம் மேவிய - குருந்தமரத்தடியி லெழுந்தருளிய, சீர் - சிறப்புடைய, அடி
 களே - திருப்பாதங்களை யுடைய சிவபிரானே! அடியேன் - உனக்குத் தொ
 ண்டுபூண் டொழுதுகாண்கிற யான், ஆதரித்து - அன்பு செய்து, அழைத்தால் -
 கூலிக் கூப்பிட்டால், அதெந்துவே - பயப்படாதே, என்று - என்று சொல்லி,
 அருளாய்-கிருபைசெய்வாயாக, எ - று.

(க - ரா.) சுருண்டகூந்தலையும் சிறுத்த இடையையு முடைய உமாதே
 வியை வாமபாகத்தில் வைத்திருக்கும் சிவபெருமானே! தொண்டருகிய
 யான் அன்புகூர்ந்து உன்னை அழைத்தால், பயப்படாதே என்று கிருபை
 செய்யவேண்டும், என்பது.

(வி - ரா.) துடி - உடுக்கை. சுரித்தல் - சுருண்டல். துணை - இர
 ண்டு. மாற்பின்னே - இங்கு பரமசிவனைக் குறித்து. செடி - இவ்வனம் சோ
 லையைக் குறித்து. சீர் அடிகள் - சிறப்பு வாய்ந்த திருவடிகளை யுடைய சிவ
 பெருமானைக் குறித்து. (நு)

துப்பனே தூயாய்தூயவெண்ணீறு
 துதைந்தெழுதுளங்கொளியிரத்
 தொப்பனேபுண்ணையுள்குவார்மனத்தி
 னுறுசுவையுளிக் குமாரமுதே
 செப்பமாமறைசேர் திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ

ரப்பனையடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - ரா.) துய்யனே - பவளநிறம்போல்பவனே ! தூயாய் - பரிசுத்த
மானவனே ! தூய வெள் றீறு - பரிசுத்தமாகிய திருவெண்ணீறு, படித்து
மெற்படித்து, எழு - தோன்றுகின்ற, துளங்கு - பிரகாசமாகிய, ஒளி - ஜோதி
யையுடைய, வயிரத்து - வயிரத்துக்கு, ஒப்பனே-சமானமானவனே ! உன்னை
உள்குவார் - அன்பின் மிகுதியால் நினைப்பவரது, மனத்தில் - மனத்தினிடத்
தில், உறு - மிக்க, சுவை - உருசியை, அளிக்கும் - கொடுக்கின்ற, ஆர் - அமு
தே - அருமையாகிய அமிர்தமே, செப்பம் ஆம் - செப்பமாகிய, மறைசேர் -
நான்கு வேதங்களும் சேர்ந்த, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறை
யென்னும் ஷேத்திரத்தின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய புட்பங்குளை
புடைய, குருந்தம் மேவிய - குருந்தமரத்தின்க ணெழுந்தருளிய, சீர் - நெய்
பமைந்த, அப்பனே-பெருமையோடு ஆதரித்த எனது தந்தையே, அடியேன்
அடிமை, ஆதரித்து அழைத்தால், அன்புசெய்து அழைத்தால், அதெந்துவே -
அஞ்சேல், என்று - என்றுசொல்லி, அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, எ - று.

(க - ரா.) திருவெண்ணீற்றைத் தரித்துத் திருப்பெருந்துறையில்
கண் இருக்கும் குருந்த மரத்தினடியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! அடி
யேன் உன்னை விரும்பி அழைத்தால் அஞ்சாதே யென்று அருள்செய்யவேண்
டும், என்பது.

(வி - ரா.) துப்பு - அறிவுபெரிநுமாம், துணையென்றலும் ஒன்று.
உள்குதல் - நினைத்தல். (க)

மெய்யனேவிகிர்தாமருவேவில்லா
மேவலர்புரங்கண்மூன்றெரித்த
கையனேகாலற்காலனைக்காய்ந்த
கடுந்தழற்பிழம்பன்னமேனரிச்
செய்யனேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரையனையடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - ரா.) மெய்யனே - தொண்டர்களிடத்து மெய்ப்பொருளாயிருப்
பவனே ! விகிர்தா - அஞ்ஞானிகளிடத்து பொய்யா யிருப்பவனே ! மேருவே-
மேருமலையையே, வில் ஆ - வில்லாகக்கொண்டு, மேவலர் - படைவர்களாகிய
அசுரர்களது, புரங்கள் மூன்று - முப்புரத்தையும், எரித்து - மெரித்து எரித்து
சாம்பராக்கின, கையனே - இருகையை யுடையவனே ! காணாய் - திருப்பாதத்
தால், காலனை யமனைக்கோபித்து, கடுதழல் பிழம்பு அன்னமேணி செய்வனே.

வேகமாகிய தீத்திரன்போன்ற திருமேனியில் செந்நிறமமைந்தவனே ! செல்
கம் - பலவித செல்வங்களும் பொருந்திய, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்
பெருந்துறையின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய புட்பங்களை யுடைய,
குருந்தம் மேவிய - குருந்தமாத் தடியில் எழுந்தருளிய, சீர் - பெருமைதங்கிய,
ஐயனே - கருணைக்கடவுளே ! அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால் - ஏழையா
கிய யான் அன்பு செய்து அழைத்தால், அநெத்துவே - அஞ்சற்கடுவன்று,
அருளாய் - கிருபைசெய்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) தொண்டர்களிடத்து என்றும் அன்புகூர்ந் திருப்பவனும்,
மேருமலை வில்லாகக் கொண்டு கரத்திற் றுங்கு பகைவர்களது முப்புத்
தைச் சிறித்தெறித்தவனும், திருப்பெருந் துறையின்கண் குருந்தமாத் தடியின்
கீழ் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஆகிய சிவபெருமானே ! அடியேன் அன்புகூர்ந்து
அழைத்தால் அஞ்சாதே என்று அருள்செய்யவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) விசுர்தம் - பொய். மேகலர் - பகைஞர். காய்தல் - கோ
பித்தல் சீர் - பெருமை. (எ)

முத்தனேமுதல்வாமுக்கணமுனிவா
மொட்டராமலர்ப்பறித்திறைஞ்சிப்
பத்தியாய்நினைந்துபரவுவார்தமக்குப்
பாகதிகொடுத்தருள்செய்யுஞ்
சித்தனேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தபேயிடச்
ரத்தனையடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - ரை.) முத்தனே - [இயற்கனவே மலபந்த பாசத்தைக் களைந்து
முத்திபெற்றை அளிக்கும்] முத்தையனே ! முதல்வா - [யாவருக்கும்] முதல்
வனே ! முக்கண - கொற்றிக்கண்ணொடு மூன்றுகண்களை யுடையவனே !
முனிவா - முனிவனே ! மொட்டு அரு - முகிழ்த்தன்மை நீங்காத, மலர் - புட்
பங்களை, பறித்து இறைஞ்சி - பறித்து அருச்சித்துத் தொழுது, பத்தியாய் -
பத்தியாய், நினைந்து - உன் பாதத்தை நினைந்து, பரவுவார் தமக்கு - கல்வழி
படுவோர்க்கு, பாகதி - முத்தியை, கொடுத்து - தந்து, அருள் செய்யும் - கிரு
பை செய்கின்ற, சித்தனே - சித்தனே ! செல்வனே - பேரானந்தச்செல்வத்தை
யுடையவனே ! திருப்பெருந் துறையிற் - திருப்பெருந் துறையின்கண், செழு-
செழுமையாகிய, மலர் - புட்பங்களை யுடைய, குருந்தம் - குருந்தமாத் தி னிழ
வில், மேவிய - குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளிய, சீர் - சிறப்பமைந்த, அத்தனே -
எமது தந்தையே ! அடியேன் - உன் தொண்டனாகிய நான், ஆதரித்து - அன்பு
செய்து, அழைத்தால் - அழைத்தால், அநெத்துவே - அஞ்சாதே, என்று -
என்றுசொல்லி, அருளாய் - கிருபை செய்வாயாக, எ - று.

(ச - ரா.) மூன்று கண்களை யுடைய முதல்வனும், சிறப்புவாய்ந்த திருப்பெருந் துறையின்கண் குருத்தமரத்தி னடியில் குருமூர்த்தமாய் எழுத் தருளி யிருக்கும் சிவப்பருமானே ! அடியேனாகிய யான் அன்புகூர்ந்து அழைத் தால், பயப்படாதே என்று அருள் செய்யவேண்டும், என்பது.

(வி - ரா.) முத்தன் - மலர்ந்தன், பாசாகிதன். பாவுதல் - வழு தல். செல்வம் - பொக்கிஷம், பண்டாரம், பொருள். அத்தன் - தந்தை. ( )

மருளனேன்மனத்தைமயக்கறநோக்கி
மறுமையோடிம்மைபுகெடுத்த
பொருளேபுனிதாபொங்குவாளாவம்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ்சடையாய்
தெருளுநான்மறைசேர்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரருளையடியேனாதரித்தழைத்தா
வதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - ரா.) மருளனேன் - மருட்சியை யுடையவனாகிய, மனத்தை - என் மனதை, மயக்கு அற - ஆசாபாசம் என்னும் மயக்கம் அற்று ஒழிய, நோக்கி - பார்த்து, மறுமையோடு இன்மையும் - மறுமைபுடனே இன்மையையும், கெடுத்த - சேதித்தருளின, பொருளனே - பெருஞ்செல்வ முடையவனே ! புனிதா - பரிசுத்தனே ! பொங்கு - பொங்கி றேகின்ற, வான் - பிரகாசத்தையுடைய, அரவம் - சரப்பமும், கங்கைநீர் - கங்காதேவியும், தங்கு - பொருந்திய, செம் சடையாய் - செஞ்சடையை யுடைய சிவப்பருமானே ! தெருளும் - தெளிந்த, நான்மறை - நான்கு வேதங்களும், சேர் - சேர்த்த, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந் துறையென்னும் திவ்யக்ஷேத்திரத்தின்கண், செழு - நிறைந்த, மலர் - மலர்களை யுடைய, குருத்தம் - குருத்தமரத்தி னீழலில், மேவிய - எழுந்தருளிய, சீர் - சிறப்புவாய்ந்த, அருளனே - அருளுடையவனே ! அடியேன் - அடிமைத்தொண்டனாகிய யான், ஆதரித்து - அன்பு செய்து, அழைத்தால் - அபயமென்று அழைத்தால், அதெந்துவே - பயப்படாதே, என்று - எனச் சொல்லி, அருளாய் - கிருபை செய்வாயாக, எ - று.

(ச - ரா.) மருமையோடு இம்மையும் சேதித்தவனும், திருப்பெருந் துறையின் கண் குருத்தமரத்தி னீழலில் குருமூர்த்தமாய் எழுந்திருப்பவனுமாகிய சிவப்பருமானே ! மருட்சியை யுடைய யான் உன்னை விரும்பி யழைத்தால் அஞ்சாதே என்று அபைய வாக்கு தரவேண்டும், என்பது.

(வி - ரா.) மருளன் - மருட்சி யுடையவன். அறத்தல் - ஒழுத்தல். கங்கைநீர் - பாமசிவன் சடையில் தங்கியிருக்கும் கங்காதேவியைக் குறித்து.

மறுமை - மறுபிறப்பு. இம்மை - இப்பிறப்பு. பொருளானே என்றது - அழி
யாப்பொருளை யுடையவனாகிய சிவபெருமானைக் குறித்து. (௧)

திருந்துவார்பொழிற்குழ்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
நிருந்தவாறெண்ணியேசுருநினைந்திட்
டென்னுடையெம்பிரானென்றென்
றருந்தவாநினைந்தேயாதரித்தழைத்தா
லலகடலதனுளேளின்று
பொருந்தவாகயிலைபுகுநெறியிதுகாண்
போதாயென்றருளாயே.

(ப - ஐ.) திருந்து - மிகு திருத்தமாகிய, வார் - நீண்ட, பொழிற்குழ்-
சேலை அடர்ந்த, திருப்பெருந் துறையில் - திருப்பெருந் துறையென்னும்
திவ்ய சேஷத்திரத்தின்கண், செழுமலர்-செழுமையாகிய புட்பங்களை யுடைய,
குருந்தம் - குருந்தமரத்தி னீழலில், மேவிய - எழுந்தருளிய, சீ - சிறப்போடு
கூடி, இருந்த ஆறு - இருந்த விதத்தை, எண்ணி - உன்னி, ஏசுரு - ஏசுற்று,
நினைந்திட்டு - நினைந்து, என்னுடை எம்பிரான் - என்னுடைய ஆத்ம தலைவ
னாகிய சிவபிரானே ! என்று என்று - என்று பலகால் வாயால் சொல்லி, அரு
ந்து - அதுபவிக்கும், அவா - அவாலினால், நினைந்து - மனமுருகக் கருதி, ஆத
ரித்து - அன்பு கூர்ந்து, அழைத்தால் - கூப்பிட்டால், அலகடல் - அலைகளை
வீசுகின்ற கடலுக்கு, உள் ஏ ளின்று - அதனுள் ளடங்கி பூலோகத்தினின்று,
பொருந்தவா-எண்ணிச் சேர வருவாயாக, கயிலை - நீ எழுந்தருளி யிருக்கும் கயி
லாயத்தி, புரும - சேரும்படியாகிய, நெறி இது - வழி இதுதான், போதாய்
என்று - சீக்கிரம் வருவாயென்று, அருளாய் - கிருபை செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - ஐ.) இறைவனே ! நீ திருப்பெருந் துறையென்னும் திவ்ய சேஷத்
திரத்தின்கண் குருந்தமரத்தி னடியில் குருமூர்த்தமாய் இருந்த வைபோகத்
தை யெண்ணி, எம்பெருமானே என்று அழைத்தால், பிறவிக்கடலினின்று
வெளிவந்து கயிலையை யடைபும் வழியிதுவே, நீ வாராய் என்று அருள்செய்ய
வேண்டும், என்பது.

(வி - ஐ.) திருந்தல் - செப்பமாதல், அருந்தவா - அருமையாகிய தவ
வேட முடையவனே எனினும். ஆதரித்தல் - அன்பு செய்தல். நெறி -
நல்வழி. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்.

சுருதிருதரிசனம்.

[சுருதிருதரிசனம் என்பது பசுத்துவங் கெட்டவிடம்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பிணக்கிலாதப்பெருந்துறைப்பெரு
 மாணுன்னுமங்கன்பேசுவார்க்
 கிணக்கிலாததோரீன்பமேவருந்
 துன்பமேதுடைத்தெம்பிரா
 னுணக்கிலாததோர்வித்துமேல்வினை
 யாமலென்வினையொத்தபின்
 கணக்கிலாதிருக்கோலீவந்து
 காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(ப - ரை.) பிணக்கு இல்லாத - யாதொரு மாறுபாடில்லாத, பெருந்
 துறை - திருப்பெருந் துறையென்னும் திவ்ய ஷேத்திரத்தின்கண் குருமூர்த்த
 மாய் எழுந்தருளிய, பெருமான் - சிவபெருமானாகிய, உன் காமங்கள் - தேவரீ
 நுடைய பல திருகாமங்களை, பேசுவார்க்கு - சொல்லுவோர்க்கு, இணக்கு இவ்
 வாதது - உவமை யில்லாததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, இன்பமே - ஆகத்த சொரு
 பமே ! வரும் - உண்டாகின்ற, துன்பம் - பாபங்கருத்தியங்களை, துடைத்து -
 நீக்கி, எம்பிரான் - எம்பிரானே ! உணக்கு-யாதொருகெதெல், இல்லாதது-இவ்
 வாததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வித்து - பிறவி வித்தானது, மேல் வினையாமல் -
 இனிவினையாமல், என் வினை-அடியேனுடைய இருவினைகள், ஒத்தபின்-தீர்த்த
 பின், கணக்கு இல்லா - அளவில்லாத, திருக்கோலம் - உமாதேவியாரோடு
 உன் திருக்கோலத்தை, நீ - தேவரீர், கழுக்குன்றிலே வந்து-திருக்கழுக்குன்றி
 லே எழுந்தருளிவந்து, காட்டினாய்-தரிசனஞ்செய்யக்காட்டி யருளினாய், ஏ-து.

(க - னா.) திருப்பெருந் துறையென்னும் திவ்ய ஷேத்திரத்தின்கண் குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளிய சிவபெருமானே! என் இருவினை தீர்த்தபின்பு, திருக்கழுக்குன்றில் உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி யருளினாய், என்பது.

(வி - னா.) பிணக்கு - மாறுபாடு. இணக்கு - ஒப்பு. உணக்கு - டெஓதி. வித்து - இங்கு பிறவி வித்து. கோலம் - காசி. (க)

பிட்டுநேர்படமண்சுமந்த

பெருந்துறைபெரும்பித்தனே

சட்டநேர்படவந்திலாத

சமூக்கனே னுணைச்சார்த்திலேன்

சிட்டனே சிவலோகனே சிறு

நாபி னுங்கடையாயவெங்

கட்டனே னையுமாட்கொள்வான்வந்து

காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(ப - னா.) பிட்டு நேர்பட - [மதுரை ஷேத்திரத்தில் வசிக்காநின்ற வந்தி என்னும் கிழவியின்] பிட்டினிப்பெற, மண்சுமந்த - [வைகைக்கரையின் பெருக்கத்தைப் பங்குபடி அடைக்கும் பொருட்டுச் சிரசின்மீது] மண்ணைச் சுமந்த, பெருந்துறை - திருப்பெருந் துறையென்னும் திவ்விய ஷேத்திரத் தின்கண் குருமூர்த்தனடியி லெழுந்தருளிய, பெரும் பித்தனே - பெரிய பிச்சுடையவனே! சட்டம் நேர்பட - உன் கட்டளைக்கிணங்க, வந்திலாத - போற்றிசெய்யாத, சமூக்கனேன் - [உன் சொரூபம் இன்னதென்று] அறியப் படாதவனாகிய யான், உன்னை - தேவரீரை, சார்த்திலேன் - அடையப்பெற்றி லேன், சிட்டனே - யாவர்க்கும் பெரியோனே, சிவ லோகனே - சிவபுரத்தை யுடையவனே, சிறு நாயினும் - சிற்றறிவுடைய சிறு நாயினுக்கும், கடை ஆய - கடைப்பட்ட, வெம் - கொரோமாகிய, கட்டனே னையும் - துன்பத்தை யுடை யேனாகிய என்னையும், ஆட்கொள்வான் - அடுமைகொண் டாட்கொண்டருள, கழுக்குன்றிலே - திருக்கழுக்குன்றிலே, வந்து - எழுந்தருளி வந்து, காட்டினாய் - [இருவராலும் மற்றவர்களாலும் காணப்படாத] உன் திருக்கோலத் தைக் காட்டியருளினாய், எ - னு.

(க - னா.) வந்தி யென்னும் பிட்டு வாணிச்சிக்காகத் தலையின் மீது உடையோடு மண்ணைச் சுமந்தவனும், திருப்பெருந் துறையின்கண் எழுந்தரு ளியவனுமாகிய சிவபெருமானே! உன் கட்டளைக்கு இணங்கி வராத என்னை யும் அகிமை கொள்ளும் பொருட்டுத் திருக்கழுக்குன்றில் யாவராலுங்காணப் படாத உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி யருளினாய், என்பது.

(வி - னா.) சட்டம் - வேதசிவாசுமாதிகளின் இரகசியம். சமூக்கு - பிழை, (குற்றம்) சார்தல் - அடைதல். சிட்டன் - பெரியவன். கடை - இறுதி. சட்டம் - துன்பம். (உ)

மலங்கிலைன்கண்ணினீரைமாற்றி
மலங்கெடுத்தபெருந்துறை
விலங்கினேன்வினைக்கேடனேனினி
மேல்வினாவதறிந்திலே
னிலங்குகின்றநின்சேவடிசு
ளிரண்டும்வைப்பிடபின்றியே
கலங்கினேன்கலங்காமலேவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(ப - ரை.) நீ - நீ, மலங்கினேன் - மனங் கலங்கினவனாகிய எனது, ணினில் - கண்களில், நீரை - ஜலத்தை, மாற்றி-கையால் துடைத்து, மலம் டுத்த - எனது மும்மலங்களையும் கொய்த, பெருந்துறை - திருப்பெருந் தையென்னும் பதியை, விலங்கினேன் - அதைவிட்டு நீங்கினேன், வினை - நவீனங்களாகிய, கேடனேன் - கெடுதியை யுடையேன், இனிமேல் - இதற் மேல், வினாவது - வருவதை, அறிந்திலேன் - யாதும் தெரிந்தேனில்லை, னங்குகின்ற - பிரகாசிக்கின்ற, நின் - உன்னுடைய, சேவடிகள் இரண்டும் - நவடிசு ளிரண்டும், வைப்பு - வைத்தற்குரித்தாகிய, இடம் இன்றி - இடம் ல்லாமல், கலங்கினேன் - மனம் கலங்கினேன், கலங்காமல்-[அவ்வாறு] கல வாவண்ணம், கழுக்குன்றிலே வந்து - திருக்கழுக்குன்றிரிடம் வந்து, காட்டி யம் - உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய், எ - து.

(க - ரை.) என் மும் மலங்களைபும் கொய்த திருப்பெருந்துறைக்கு னைவனாகியசிலபெருமானே! திருப்பெருந்துறையை நீங்கினேன், இனிமேல் னாவதையும் தெரிந்துகொள்ளாமலும் உன் திருவடிகளை யமைக்க இடம் ல்லாமல் கலங்கி வாடினேன், அவ்வாறு இனி கலங்காமல் நீ திருக்கழுக்குன் ற்தில் அன்பின் மிகுதியால் வந்து உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி யருளி ராய், என்பது.

(வி - ரை.) மலங்குதல் - கலங்குதல். மலம் - மும்மலங்கள். விலங்கல் - லகல், வினைதல் - உண்டாதல். இலங்கல் - பிரகாசித்தல். காட்டுதல் - தான்றச்செய்தல். (௩)

பூநெண்தைதொரன்புபூண்டு
பொருந்திராடொறும்பொற்றவு
நாநெண்தைதொர்நாணமெய்தி
நடுக்கடலுளமுந்திரான்
பேநெண்தைபெருந்துறைப்பெருந்
தோணிபற்றியுகைத்தலுங்

காணொணத்திருக்கோலநீவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(ப - ரை.) பூனொணத்தது - அடைத லொண்ணத்தாகிய, ஓர் - ஒப்பற்
ற, அன்பு பூண்டு - ஆசையைப்பெற்று, நான்தோறும் - தினப்பிரதிதினமும்,
பொருத்தி - இருந்து, போற்றவும் - போற்றி செக்குதற்கும், நான் ஒணத்தது -
வெட்கப் படாததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, நான் எய்தி - நாணத்தை யடைந்து,
[அதனால்] நடுக்கடலுள் - [பிறவியாகிய] கடலின் நடுவே, நான் அழுந்தி -
நான் முழுதி. பேனொணத்த - விரும்புதற்கு அரிதாகிய, பெருந்துறை - திருப்
பெருந்துறையாகிய, பெரு - பெரிய. தோணி - மாக்கலத்தை, பற்றி - பிடித்
து, உடைத்தலும் - செலுத்தலும், நீ - நீ, கழுக்குன்றிலே வந்து - திருக்கழுக்
குன்றின்மேல் எழுந்தருளி வந்து, காணொண - யாவராலும் பார்க்க வொண்
ணத்த, திருக்கோலம் - அழகிய உன்கோலத்தை, காட்டினாய் - காண்பித்தாய்,
எ - று.

(ச - ரை.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே ! உன்
னை அன்புசெய்து வணக்க நாணிப்பிறவிக்கடலி லழுந்திப் பெருந்துறையென்
கின்ற பெருந்தோணியைப் பற்றிச் செலுத்தலும், நீ திருக்கழுக்குன்றில் வந்து
அடியெனுகிய என்சு நன்சொருக்கோலத்தைக் காட்டிக் கடாகூழித்தருளினாய்,
என்பது.

(வி - ரை.) பூனொணத்ததொன்பு - பேரானந்த அன்பு. போற்றல் - து
தித்தல். காணொணல் - வெட்கமடைதல். உடைத்தல் - செலுத்தல். கோலம் -
வைபோசம்.

(ச)

கோலமேனிவராகமேகுண

மாம்பெருந்துறைக்கொண்டலே

சீலமேதுமறிந்திலாதவென்

சின்னத்தைத்தசிகாமணி

ஞாலமேகரிபாகநானுனை

நச்சிரச்சிடவந்திடுங்

காலமேயுனியோதநீவந்து

காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(ப - ரை.) கோலம் - அழகாகிய, மேனி - திருமேனியை யுடைய,
வராகமே - மலையே ! குணம் ஆம் - மங்கள குணங்களோடு கூடிய, பெருந்து
றை கொண்டலே - திருப்பெருந்துறையிலுள்ள மேகமே! சீலம் - நல்லொழுக்
கம், ஏதும் அறிந்திலாத - கிஞ்சித்தேனும் தெரிந்திலாத, என் - என்னுடைய,
சின்னத்த - மனத்தை, வைத்த - அமைத்தருளின, சிகாமணி - சிரோமணியே !

நாலமே - உலகத்தாரே, கரி ஆக - சாக்ஷியாக, நான்-யான், உன்னை - உந்தனை, நச்சி நச்சிட - மிகவும் விரும்ப, வந்திடும காலமே - நேரிடுகின்ற காலிலே, உன்னை ஓத - உன்னைத் துதிக்கு மடி, நீ - நீ, கழுக்குன்றில் - திருக்கழுக்குன்றிலே, வந்து - [கைலையைவிட்டு] வந்து, காட்டினாய் - உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே! சிறிதும் உணர்ந்திலாத யான் உன்னைத் தேடித் துதிக்க, நீ திருக்கழுக்குன்றில் உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி யருளினாய், என்பது.

(வி - னா.) கொண்டலே என்றது எல்லாப்பதத்தினும் மேலதாகிய சிறந்த முத்திப்பதத்தையும் வரையாது கொடுக்கும் உதாராகுண சேவாதலால் என்க. கரி - சாக்ஷி. காலம் - நான். ஓதல் - தெரிவித்தல். (இ)

பேதமில்லதொர்கற்பளித்த
பெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே
யேதமேபலபேசுநீயெனை
யேதிலார்முனபென்செய்தாய்
சாதல்சாதல்பொல்லாமையற்ற
தனிச்சரண்சரணுமெனக்
நாதலானுனையோதநீவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(ப - னா.) பேதம் - வேறுபாடு, இல்லது - இல்லாததாகிய, ஓர் - நீசுரற்ற, கற்பு - பெருங்கல்வியை, அரித்த - கொடுத்த, பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையி லுள்ள, பெரு வெள்ளமே - பெரிய ஆந்தக்கடலே! ஏதம் - குற்றங்கள், பல பேசு - பலவற்றாலும் எடுத்து பேசு, ஏதிலார்-அன்னியர்க்கு, முன்னம் - எதிரில், நீ - நீ, என்னை - எந்தனை, செய்தாய் - யாது செய்தனை? சாதல் சாதல் - இறத்தல் என்கின்ற, பொல்லாமை அற்ற - யாதொரு பொல்லாங்குமில்லாத, தனி - ஒப்பற்ற, சரண் - உன் திருவடிபே, சரண் ஆம் என - எனக் கடைக்கல மாகுமென்று, காதலால் - அதி விரும்பற்றோடு, உன்னை - தேவாரை, ஓத - புகழ்ந்து துதிக்க, நீ - நீ, கழுக்குன்றிலே - திருக்கழுக்குன்றிலே, வந்து - உவந்து வந்து, காட்டினாய் - உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய், எ - று.

(க - னா.) யாதொரு வேறுபாடில்லாத பெருங் கல்வியைப் போதித்த தயாபர மூர்த்தியாகிய திருப்பெருந்துறைக் கிறைவனே! உன் திருவடியே எனக்குப் புகலிடமாதலால், உன்னை உள்ளன்புடன் துதிக்க, நீ திருக்கழுக்குன்றில் உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய், என்பது.

(வி - ரை.) பேதம் - வேறுபாடு. கற்பு - கல்வி. ஏதம் - குற்றம். வதிலார் - அன்னியர். சாதல் - இறத்தல். சரண் - தாள். காதல் - ஆசை.()

இயக்கிமாரறுபத்துநால்வரை
யெண்குணஞ்செய்தவீசனே
மயக்கமாயதொர்மும்புப்பழ
வல்வினைக்குளமுந்தவுந்
துயக்கறுத்தெனையாண்டுகொண்டுநின்
றாய்மலர்க்கழறந்தெனைக்
கயக்கவைத்தடியார்முனேவந்து
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(ப - ரை.) இயக்கிமார் - இயக்கிமாராகிய, அறுபத்துநால்வரை - அறுபத்துநான்குபேர்க்கு, எண்குணம் - எட்டுகுணங்களை, செய்த - பெறச்செய்த, ஈசனே - ஐக்கீசனே! மயக்கம் - மயக்கத்தால், ஆயது - உண்டாவதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, மும்மலம் - மும்மலத் தொடர்பாகிய, பழ - பழமையாகிய, வல்வினைக்குள்-கொடியபாசபந்த மென்னும் வினையாகிய கடலுக்குள், அழுந்தவும்-நான் அழுந்தாநிற்கவும், துயக்கு-என்சோர்வையை, அறுத்து-சேதித்து,என்னை-அடியேனை, ஆண்டுகொண்டு - அடுமையானாக்கிக்கொண்டருளின, தின் - உனது, து - பரிசுத்தமாகிய, மலர் - தாமரை மலர்போன்ற, கழல் - திருவடியை, தந்து - கொடுத்தருளி, என்னை - அடியேனை, கயக்கவைத்த - மெலியவைத்த, அடியார் - அடியார்களுக்கு, முன்னே - முன்பாக, கழுக்குன்றிலே - திருக்கழுக்குன்றிலே, வந்து - உவந்து வந்து, காட்டினாய் - உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி யருளினாய், ஏ - று.

(ச - ரை.) தொண்டர்களாகிய அறுபத்துநான்கு பேர்களுக்கு எண்குணத்தைப் பெறச்செய்த ஈசனும், திருப்பெருந் துறையில் எழுந்தருளியவனுமாகிய சிவபெருமானே! மயக்கத்துக் கேதுவாகிய மும்மல வாசினயிலழுந்தாநிற்கவும், என்னுடைய சோக்கத்தைக் கெடுத்து உன் திருவடியைத் தந்து, அடியார்க் கெதிரில் எழுந்தருளித் திருக்கழுக்குன்றில் உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி யருளினாய், என்பது.

(வி - ரை.) இயக்கி - செலுத்தி யெண்ணெச்சம். எண்குணம் - அட்டமாதித்தி. வினைக்குளமுந்தவும் என்றது இருவினைக் கடலென்னும் பாசபந்தத்தில் ஆழாமல் இருத்தல் எனவும். துயக்கு - சோர்வு. மலர் - இங்கு தாமரைமலரைக் குறித்து. கயக்குதல் - மெலிக்குதல். (எ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—●—

க ண் ட ப த் து.

—●—

பரமாநந்த நிருத்ததரிசனம்.

—●—

திருச்சிற்றம்பலம்.

—●—

கொச்சகக்கலிப்பா.

இந்திரியவயமயங்கிபிறப்பதற்கேகாரணமா
யந்தாமேதிரிந்துபோயருநாகில்வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத்தெளிவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
வர்தமிலாவானந்தமணிகொடி லைகண்டேனே.

(ப - ரை.) இந்திரியவயம் - பஞ்சேந்திரிய வயத்தால், மயங்கி - மதி
மயக்க மடைந்து, இறப்பதற்கே காரணமாய் - சாதலுக்கே முத்தகாரணமாகி,
அந்தாமே திரிந்து - பலவாறு வேறுபட்டே திரிந்து, போய் - சென்று,
அருநாகில் வீழ்வேற்கு - அரிதாகிய நாகத்தில் வீழ்வேனாகிய எனக்கு, சிந்தை
தன்னை - மனத்தை, தெளிவித்து - பளிங்குபோல் தெளிவித்து, சிவம் ஆக்கி -
சிவமாக்கி, என்னை ஆண்ட - என்னை அண்டருளிய, அந்தம் இல்லா - முடி
வில்லாத, ஆந்தம் - ஆந்தத் திருவுருவை, அணிகொள் - அழகைக் கொண்ட,
தில்லை கண்டேன் - தில்லை யம்பலத்தில் கண்டேன் ! ஏ - று.

(க - ரை.) இந்திரிய சேட்டையில் வசப்பட்டு இறப்பதற் கேதுவாக
வேறுபட்டுத் திரிந்து அரிய நாகில் வீழ்வேனாகிய எனது சிந்தையைத் தெளி
வித்துச் சிவமாக்கி யாண்டருளின இன்ப வருவைத் தில்லைப்பதியில் கண்
டேன் ! என்பது.

(வி - ரை.) இந்திரியம் - பஞ்சேந்திரியங்கள். வயம் - வசம். அந்தாம் -
வேறுபாடு. சிந்தித்தல் - எண்ணுதல். அந்தம் - முடிவு. (ச)

வினைப்பிறவியென்கின்றவேதனையிலகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதுநினையாதேதளர்வெய்துக்கிடப்பேனை

யெனைப்பெரிதுமாட்கொண்டென்பிறப்பறுத்தவினையிலியை
யனைத்துலகுந்தொழும்பில்லையம்பலத்தேகண்டேனே.

(ப - னை.) வினைப்பிறவி - வினையினுண்டாகிய பிறவி, என்கிற -
என்று சொல்லப்பட்ட, வேதனையில் - உபத்திரத்தில், அகப்பட்டு - சிக்கி,
தன்னை - தேவரீரை, சிறிதும் - கிஞ்சிற்றேனும், நினையாதே - என்னுமல்,
தளர்வு - தளர்ச்சியை, எய்து - பெற்று, கிடப்பேனை - உழலாந்நு கிடக்
கின்றவனாகிய, என்னை - அடியேனை, பெரிது - பெருமையோடு, ஆட்கொ
ண்டு - அடிமைகொண்டு, என் - என்னுடைய, பிறப்பு - பிறவித்தனையை,
அறுத்த - சேதித்த, இனை இலியை - ஒப்புவமை இல்லாத சிவபெருமானை,
அனைத்தும் - எல்லாம், உலகும் - உலகங்களும், தொழும் - ஏற்றித் துதிக்கா
கிறகின்ற, தில்லை அம்பலத்து-சிதம்பரத்தின்கண் அம்பலத்தில், கண்டேன் -
கண்களால் பார்த்தேன் ! எ - று.

(க - னை.) பிறவித் துன்பக்கடலில் அகப்பட்டுத் தன்னைச் சற்றேனும்
நினையாமல் வீணில் தளர்ந்து உழலுகின்ற என்னை யாட்கொண்டு என் பிற
வியை யொழித்த இனையில்லாதவராகிய சிவபெருமானை சிதம்பரத்தின்கண்
இரானின்ற அம்பலத்தில் கண்டேன் ! என்பது.

(வி - னை.) பிறவிக்குக் காரணம் வினையாதலால் “வினைப்பிறவி” என்
றார். வேதனை - தொல்லை. இனை இலி - ஒப்புவமை இல்லாத. (உ)

உருத்தெரியாக்காலத்தேயுன்புகுந்தென்னுளபன்னிக்
கருத்திருத்தியுன்புக்குக்கருணையினுலாண்டுகொண்ட
திருத்துருத்திமேயானைத்தித்திக்குஞ்சிவபதத்தை
யருத்தியினுயடியேனணிகொடிக்கண்டேனே.

(ப - னை.) உரு - உருவு, தெரியா - அறியாத, காலத்தே - நாளிலே,
உள் புகுந்து - உள்ளேபுகுந்து, என் உள்ளம் - என்மனத்தில், மன்னி - நிலை
பெற்று, கருதிருத்தி - பிறப்பைத் திருத்தி, ஊன் புக்கு - உடம்பிற்புகுந்து,
கருணையினால் - தன்பெருங் கருணையினால், ஆண்டு கொண்ட - அடிமையாக்கி
ஆண்டுகொண்டருளின, திருத்துருத்தி மேயானை - திருத்துருத்தியென்னும்
கேத்திரத்தின் கண் எழுந்தருளி யிருப்பவனை, தித்திக்கும் - இனிக்கின்ற,
சிவபதத்தை-சிவசாயுச்சிய பதத்தை, அருத்தியினால்-ஆசையால், நாயடியேன்-
நாயினுங் கடையேனாகிய யான், அணிகொள் - அழகுவாய்ந்த, தில்லை -
தில்லையம்பலத்தின்கண், கண்டேன் - பார்த்தேன் ! எ - று.

(க - னை.) யாதொன்று மறியாத இனமைப் பருவத்திலே [எனைத்தே
டி] என்னுள்ளத்திற் புகுந்து நிலைபெற்று என்பிறவியைக் கெடுத்துத் தன்
கருணையினால் என்னை யாண்டுகொண்ட இறைவனை நான் தில்லையம்பலத்
தில் கண்டேன் ! என்பது.

(வி - ரை.) கரு - பிறவி. ஊன். மாமிசம். திருத்தருத்தி - ஓர் ஷேத் திரம். அருத்தி - ஆசை. (க.)

கல்லாதபுல்லறிவிற்கடைப்பட்டநாயேனை
வல்லாளனாய்வந்துவனப்பெய்தியிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங்காணவென்றன்பசுபாசமுறுத்தானை
யெல்லோருமிறைஞ்சுதில்லையம்பலத்தேகண்டேனே.

(ப - ரை.) கல்லாத - யாதொன்றும் வாசியாத, புல் அறிவின் - அற்ப புத்தியினால், கடை பட்ட - கடையனாகிய, நாயேனை - நாயினேனை, வல்லா ளனாய்வந்து - வல்லவனாக வந்து, வனப்பு - அழகு, எய்தி - பெற்று, இருக் கும் வண்ணம் - இருக்கும்வாறு, பல்லோரும் காண - பலரும் காணும்படி, என்றன் - என்னுடைய, பசு பாசம் - பசுபாசங்களை, அறுத்தானை - சேதித்த வனை, எல்லோரும் - யாவரும், இறைஞ்சு - வந்துவணங்குகின்ற, தில்லை அம் பலத்தே - தில்லையம் பலத்தின்கண், கண்டேன், பார்த்தேன்! எ - று.

(க - ரை.) யாதொன்றும் சுற்றறியாத புல்லறிவினால் கடைப்பட்டவ னாகிய என்னை, எல்லாருங்காண வந்து என்பசுபாசத்தை யறுத்தருளின இறை வனைத் தில்லைப்பதியில் கண்டேன்! என்பது.

(வி - ரை.) புல்லறிவுக்குக்காரணம் கல்லாமை யாதலால், “கல்லாத புல் லறிவின்” என்றார். வனப்பு - அழகு. இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல். காணல் - பார்த்தல். (ச.)

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ்சுழிப்பட்டுத்தடுமாறு
பாதமிலநாயேனையல்லலறுத்தாட்கொண்டு
பேதைகுணம்பிறாருருவம்டானெனதென்னுரைமாய்த்துக்
கோதிலமுதானுணைக்குலாவுதில்லைகண்டேனே.

(ப - ரை.) சாதிகுலம் பிறப்பு என்னும் - சாதிகுலம் பிறவி என்கிற, சுழி பட்டு - அச்சுழியிலகப்பட்டு, தடுமாதும் - தடுமாறுகின்ற, ஆதம் - யாதொ ரு ஒத்தாசையும், இலி - இல்லாதவனாகிய, நாயேனை - நாயினும் கடைப்பட்ட அடியேனை, அல்லல் - பிறவித்துன்பத்தை, அறுத்து - களைத்து, ஆட்கொண் டு - அடுமைகொண்டு, பேதை குணம் - அறியாதன்மைபுள்ள குணத்தையும், பிறர் - அன்னியர், உருவம் - வடிவத்தையும், யான் எனது என் உரை - யான் எனது என்னுஞ் சொல்லையும், மாய்த்து - கெடுப்பித்து, கோது இல் - குற்ற மற்ற, அமுது - அமிர்தமாக, ஆனலை - ஆயினலை, குலாவு - யாவாரும் கொண்டாடப்பட்ட, தில்லை - தில்லைப்பதியில், கண்டேன் - கண்குளிரப் பார்த்தேன்! எ - று.

(க - ரை.) சாதிகுலம்பிறப்பு என்கிற வலையிலகப்பட்டுத் தடுமாறி ஆத ரவிலாத என்னைக் கரையேற்றி ஆட்கொண்டு, என்பேதமை முதலான

வற்றைக்கெடுத்து, எனக்கமுதம்போல இனிதா யிருப்பவனைத் தில்லைப்பதி
வில் கண்டேன் ! என்பது.

(வி - னை.) சுழித்தல் - எழுச்சி. ஆதம் - ஆதரவு. உரை - சொல். கோ
து - குற்றம். (இ)

பிறவிதனையறமாற்றிப்பிணிமூப்பென்றிவையிரண்டு
முறவினொடுமொழியச்சென்றுலகுடையவொருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ்தில்லைநகர்த்திருச்சிற்றம்பலமன்னி
மறையவரும்வானவரும்வணங்கிடநான்கண்டேனே.

(ப - னை.) பிறவிதன்னை - பிறவியை, அற மாற்றி - வேரற ஒழித்து,
பிணி மூப்பு - நோய் முதுமைப்பருவம், என்று - என்று சொல்லப்பட்ட,
இவை இரண்டும் - இவைகள் இரண்டும், உறவினொடும் - உறவினரோடும்,
ஒழிய - ஒழிய, சென்று - போய், உலகு உடைய - உலகத்தை யுடைய, ஒரு
முதலை - ஒப்பற்ற முதல்வனை, செறி - நெருங்கிய, பொழில் - சோலை, சூழ் -
சூழ்ந்த, தில்லை நகர் - தில்லைமா நகரில், திருசசிற்றம்பலம் - திருச்சிற்றம்
பலத்தில், மன்னி - நிலைபெற்று, மறையவரும் - பூசாரும், வானவரும் - சுர
ரும், வணங்கிட - தொழுதிட, நான் - யான், கண்டேன் - பார்த்தேன்! எ - று.

(க - னை.) பிறவியைக் கொய்து பிணிமூப்புக்களைப் பற்றந நீக்கின
உலக காரணனைத் தில்லை யம்பலத்தில் வேதியர் முதலானோர் ஜயாவிஜீபவா
என்று போற்றிசெய்து வணங்க நான் கண்டேன் ! என்பது.

(வி - னை.) அற - முழுதும். மூப்பு - முதுமை. உறவு - இனம்.
முதல் - பண்பாகு பெயர். செறி - அடர்ந்த. (சு)

பத்திமையும்பரிசுமிலாப்பசுபாசமறுத்தருளிப்
பித்தனிவனெனவென்னையாக்குவித்துப்பேராமே
சித்தமெனுகின்றயிற்றற்றிருப்பாதங்கட்டுவித்த
வித்தகனூர்வினையாடல்விளங்குதில்லைகண்டேனே.

(ப - னை.) பத்திமையும் - பக்தி செய்தற்றன்மையும், பரிசும - [அதற்
சேற்ற] ஸல்லொழுக்கமும், இலா - இல்லாதவனாகிய என், பசுபாசம் - பசுபா
சங்களை, அறுத்தருளி - கொய்தருளி, இவன் பித்தன் என - இவன் பித்தன்
என்று கண்டோர் சொல்லும்வாறு, என்னை - எந்தனை, ஆக்குவித்து - செய்து,
பேராமே - பெயராமல், சித்தம் எனும் - மனம் என்கிற, தின்கயிற்றால் -
பலம் பொருத்திய கயிற்றால், திருப்பாதம் - திருவடியை, கட்டுவித்து - பிணிப்
பித்த, வித்தகனூர் - ஞான உருவினராகிய சிவபெருமானது, வினையாடல் -
திருவினையாடலை, விளங்கு - ஜோதிபோல் விளங்குகின்ற, தில்லை - தில்லை
யம்பலத்தில், கண்டேன் - கண்களால் பார்த்தேன் ! எ - று.

(க - ரா.) பத்தி முதலியவை இல்லாத எனது பசுபாசத்தைக்கொய்து, என்னை பித்தனாக்கி மனக்கயிற்றால் தன் திருவடியைக் கட்டுவித்த இறைவனது விளையாடலைத் தில்லைப்பதியிற் கண்டேன்! என்பது.

(வி - ரா.) பத்திமை - பத்தியின் தன்மை. பரிசு - ஒழுக்கம். தின் - வலிமை. போர்தல் - நிலபெயர்தல். (எ)

அளவிலாப்பாவகத்தாலுக்குண்டிங்கறிவின்றி
வினாவொன்றுமறியாதேவெறுவியனாய்க்கிடப்பேனுக்
களவிலாவானந்தமளித்தென்னையாண்டாணைக்
களவிலாவானவருந்தொழுந்தில்லைகண்டேனே.

(ப - ரா.) அளவு இல்லா பாவகத்தால் - கணக்கற்ற எண்ணங்களால், அழுக்கு உண்டு - அழுத்தப்பட்டி, இங்கு - இப்பூலோகத்தில், அறிவு இன்றி - புத்தி இல்லாமல், வினாவு ஒன்றும் - மேல்வினாவனவற்றை யாதொன்றும், அறியாதே-சிறிதும் தெரியாமல், வெறுவியனாய் கிடப்பேனுக்கு - வெறுமையாய் கிடப்பவனாகிய எனக்கு, அளவு இலா-அளவற்ற, ஆரந்தம் அளித்து - பேராந்தத்தைக் கொடுத்து, என்னை - அடியேனை, ஆண்டாணை - ஆண்டருளினவனை, களவு இலா - களவற்ற, வானவரும் - தேவர்களும், தொழும் - வணங்குகின்ற, தில்லை - தில்லைப்பதியில், கண்டேன் - (அம்பலத்தில்) பார்த்தேன்! எ - று.

(ச - ரா.) கணக்கற்ற எண்ணங்களாகிய பெருங்கடலி லழுந்திகிடப்பவனாகிய எனக்கு, எல்லை இல்லாத இன்பத்தைக் கொடுத்து என்னை ஆண்டருளினவனைத் தில்லையம்பலத்தில் பார்த்தேன்! என்பது.

(வி - ரா.) பாவகம் - எண்ணம். வெறுவியன் - வீணன். அளித்தல் - கொடுத்தல். ஆண்டாணை என்றது பரமசிவனைக் குறித்து. (அ)

பாங்கினொடுபரிசொன்றுமறியாதராயேனை
யோங்கிபுளத்தொளிவளரவுலப்பிலாவன்பருளி
வாங்கிவினைமலமறுத்துவான்கருணைதந்தாணை
நான்குமறைபயிற்றில்லையம்பலத்தேகண்டேனே.

(ப - ரா.) பாங்கினொடு - முறையோடு கூடிய, பரிசு - குணங்களை, ஒன்றும் - யாதொன்றும், அறியாத - தெரியாத, ராயேனை - ராயினேனை, உள்ளத்து - மனத்தில், ஒளி - பிரகாசம், ஒங்கி வளர - ஒங்கி உயர, உலப்பு இலா - கெடுதலில்லாத, அன்பு - அன்பினை, அருளி - கிருபை செய்து, வினைவாங்கி - வினைகளை விலக்கி, மலம் அறுத்து - மலத்தைச் சேதித்து, வான்கருணை தந்தாணை - தனது மேலதாயக் கருணையைக் கொடுத்தவனை, நான்குமறை - நான்கு வேதங்களும், பயில் - பழகுகிற, தில்லை யம்ப

லத்தே - தில்லையம்பலத்தில், கண்டேன் - கண்களால் பார்த்து ஆர்தங்
கொண்டேன் ! எ - று.

(ச - ரா.) நன் நடக்கை முதலியவையில்லாத எனக்கு, பேரன்பினைக்
கொடுத்து மும்மலத்தைபுங் கெடுத்துக் கருணைசெய்தவனைத் தில்லையம்பலத்
தில் கண்டேன் ! என்பது.

(வி - ரா.) பாங்கு - முறைமை. பரிசு - வணக்கம். உவப்பு - கெடுதி.
மறை - வேதம். (க)

பூதங்களைந்தாகிப்புலனாகிப்பொருளாகிப்
பேதங்களினைத்துமாய்ப்பேதமிலாப்பெருமையினைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்டகிளரொளியைமரகதத்தை
வேதங்கடொழுதேத்துமவிளங்குதில்லைகண்டேனே.

(ப - ரா.) பூதங்கள் ஐந்து ஆகி - பஞ்சபூதங்களாகி, புலன் ஆகி - ஐம்
புலன்களாகி, பொருள் ஆகி - எல்லாப்பொருள்களுமாகி, பேதங்கள் அனைத்
தும் ஆய் - பேதா பேதங்கள் யாவுமாகி, பேதம் இலா - வேறுபாடில்லாத,
பெருமையினை - கீர்த்தியையுடையவனை, கேதங்கள் - எமது துன்பங்களை,
கெடுத்து ஆண்ட - அழித்து எம்மை ஆண்டருளின, கிளர் ஒளியை - மிகு
பிரகாசிக்கும் ஜோதியினை, மரகதத்தை - மரகதமணியை, வேதங்கள் - நான்
ருவேதங்களும், தொழுது - பேரன்புடன் வணங்கி, ஏத்தும் - துதிக்காநின்ற,
விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, தில்லை - தில்லையம்பலத்தில், கண்டேன் - பார்த்
தேன் ! எ - று.

(ச - ரா.) பூதங்கள் முதலானவையாகி எங்கும் நின்றவனும், எனது
பிறவித்துன்பத்தைக் கெடுத்தாண்டவனும் ஆகிய நடராஜப்பெருமானைத்
திருச்சிற்றம் பலப்பதியில் என் கண்குளிரப் பார்த்தேன் ! என்பது.

(வி - ரா.) பேதம் - வேறுபாடு. கேதம் - துன்பம். கிளர் - மிகு. மர
கதம் - பச்சை. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—o—o—

பிரார்த்தனைப்பத்து.

—o—o—o—

சேகமுத்து.

[சேகமுத்து என்பது ஆன்மாக்களுக்கு
முத்திநிச்சயம் பண்ணுதல்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—o—o—

ஆசிரியவிருத்தம்.

கலந்துநின்னடியாரோடன்று
 வாளாகளித்திருந்தேன்
 புலர்துபோனகாலங்கள்
 புகுந்துநின்றதிடர்பின்ன
 ளுலர்துபோனேனுடையானே
 யுலவாவின்பச்சுடர்காண்பா
 னலர்துபோனேனருள்செய்யா
 யார்வங்கூரவடியேற்கே.

(ப - ரை.) அன்று - அந்நாளில், நின் அடியாரோடு கலந்து - உன் அடியாருடன் கூடிச்சேர்ந்து, வானா - சும்மா, களித்திருந்தேன் - களிப்படைந்திருந்தேன், காலங்கள் புலர்து போன - [அந்தோ!] நாட்கள் கழிந்து போயின, பின்னாள் - பிற்காலத்தில், இடர் புகுந்து நின்றது - துன்பம் புக்கு நின்றது, உடையானே - யாவும் உடையவனே! உலர்து போனேன் - வீணில் வாடிப்போனேன், உலவா இன்பம் - கெடாத இன்பத்தைத் தருகிற, சுடர் சோதியை, காண்பான் - காணும்பொருட்டு, அலர்துபோனேன் - அங்குமிங்குமோடி துன்பப்பட்டிப்போனேன், அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, ஆர்வம் உடைய [மென்மேலும்] அன்பு மிகும்படி, அருள்செய்யாய் - கிருபை செய்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) அந்நாளில் உன்னடியாரோடு சேர்ந்து சந்தோஷித்திருந்தேன், இந்நாளில் துன்பமென்னும் சோய் புகுந்து நின்றது, இனிமேலாகிலும் உன்மீது அன்பு மிகும்படி அடியேனுக்கு அருள்செய்வாயாக, என்பது.

(ப - ரை.) கைத்தல் - உதேதல். கனித்து - உத்தோஷித்து. புன்தல் -
கூறித்தல். உலத்தல் - வெகுதல். அலத்தல் - வருத்தல். ஆர்வம் - அன்பு. (ச)

அடியார்சிலருண்ணருள்பெற்று
ரார்வங்கூராயானவமே
முடையார்பிணத்தின்முடிவின்றி
முனிவாலடியேன்மூக்கின்றேன்
கடியேனுடையகடுவினையைக்
களைந்துன்கருணைக்கடல்பொங்க
வுடையாயடியேனுள்ளத்தே
யோவாதுருகவருளாயே.

(ப - ரை.) அடியார் சிலர் - உன் தொண்டர்களிற் சிலர், ஆர்வம் கூர -
உன்னிடத்து அன்பின் மிகுதலால், உன் அருள்பெற்றார் - உன் பேரருளைப்
பெற்றார்கள், யான் - நான், முடை ஆர் பிணத்தின் - புலால் நாற்றம் பொருக்
திய பிரசம்போல, முடிவின்றி - முடிவில்லாம், முனிவால் - கோவத்தால்,
அடியேன் - அடியேனேன், அவமே - பயனில்லாமலே, மூக்கின்றேன் - முதி
ரானின்றேன், கடியேனுடைய - கடுமையை யுடையேனது, கடுவினையை -
பெயர்வா வினைகளை, களைந்து - விலக்கி, அடியேன் உள்ளதது - அடியேனது
மனத்தில், உன் - உன்னுடைய, கருணைக்கடல் பொங்க - கருணையாகிய கடல்
பொங்கவும், ஓவாது உருக - அம்மனமானது இடையறாது உருகவும், அரு
ளாய் - அருள் செய்வாயாக, உடையாய் - யாவும் உடையவனே! எ - று.

(ச - ரை.) உன்னிடத் தன்பின் மிகுதியால் அடியார் சிலர் உன்னருள்
பெற்றார், அன்பில்லாத நானோ பேய்போல மூத்துழலாகின்றேன், இறைவ
னே! பிறவி என்னும் வினையைக் களைந்து, உன்னிடத்து அன்பு மிகும்படி
[அகிலமத்தொண்டனாகிய] அடியேனுக்கு அருள் செய்வாயாக, என்பது.

(வி - ரை.) முடை - புலால் நாற்றம். பிணம் - உடம்பெனினுமாகம்.
கூறித்தல் - கூறித்தல். கடு - கொடிய. (உ)

அருளாரமுதப்பெருங்கடல்வா
யடியாரெல்லாம்புக்கமுந்த
விருளாராக்கையிதுபொறுத்தே
மெய்த்தேன்கண்டாபெம்மனானே
நருளார்மனத்தோருன்மத்தன்
கருமாவென்றிங்கெனிகண்டார்
கருமாவென்றிங்கெனிகண்டார்
கருமாவென்றிங்கெனிகண்டார்

(ப - ரை.) அருள் - திருவருளாகிய, ஆர் - அரிய, அமுதம் - அமிர்தத் தானியன்ற பெருங் கடல்வாப் - பெரிய கடலினிடத்து, அடியார் எல்லாம் - உன் அடியவரெல்லாரும், புக்கு அமுந்த - போய் மூழ்க, இருள் ஆர் - [காணே] அஞ்ஞானமாகிய இருள்நிறைந்த, ஆக்கை - உடம்பாகிய, இது - இதை, பொருந்து - சமந்து, எய்தீதன் - வீணில் இளைத்தேன், எம்மானே - எம்பெருமானே! மருள் - மருட்சி, ஆர் - நிறைந்த, மனத்து - மனத்துடைய, ஆர் - ஒரு, உன் மத்தன் - உன் மத்தனானவன், வரும் என்று - வருகின்றனென்று, இவரு - இப்பூலோகத்தில், என்னைக் கண்டார் - என்னைப் பார்த்த யாவரும், பெருளாவண்ணம் - அஞ்சாத வகை, நான் - அடியேனாகிய யான், மெய்யன் பை - மெய்யன்பினை, பெருவேண்டும் - அடையவேண்டும், உடையாய் - யாவும் உடையவனே! எ - று.

(க - ரை.) இறைவனே! உன் அருட்கடலில் அடியாரெல்லாம் மூழ்க, யான் இவ்வுடம்பைத் தாங்கி இளைத்தேன், உன்னிடத்து மெய்யன்பை எனக்கருள் செய்வாயாக, என்பது.

(வி - ரை.) இருள் - அஞ்ஞான இருள். இந்த ஒன்றைத் தொன்ருது மறைத்ததால் அஞ்ஞானத்தை இருள் என்றார். மருள் - மருட்சி. வெருண் - அஞ்சதல், அன்பு - அசை. (ங)

வேண்டும்வேண்டுமெய்யடியாருள்ளே
 விருப்பியெனையருளா
 லாண்டாயடியேனிடாக்நாத
 உமுதையருமாமணிமுத்தே
 தூண்டாவிளக்கின் சுடரணையாய்
 தொண்டனெற்குமுண்டாங்கொல்
 வேண்டாதொன்றும்வேண்டாது
 மிக்கவன்பேமேவுதலே.

(ப - ரை.) வேண்டும் வேண்டும் - வேண்டுமென்று பலகால் விரும்புகிற, மெய் - உண்மையுள்ள, அடியார் - அடியார்களுக்கு, உன்னே - இடையே, என்னை - ஏழையாகிய அடியேனை, விரும்பி - விரும்புபுற்று, ஆண்டாய் - ஆண்டருளினையாகி, அடியேன் - அடியேனது, இடர் களைந்த - துன்பத்தை விலக்கின, அமுதே - அமிர்தமே! அரு - அருமையாகிய, மாமணி - மாணிக்கமே! முத்தே - முத்தமே! தூண்டொனா விளக்கின் - தூண்டா விளக்கினுடைய, சுடர் அணையாய் - பிரகாசத்தை நிகர்த்தவனே! வேண்டாது - இவ்வித கப்படாததாகிய, ஒன்றும் வேண்டாது-ஒரு பொருளையும் இச்சிக்காமல், மிக்க அதி, அன்பே மேவுதல் - அன்பினையே பொருத்துதல், தொண்டனைத்தும் - தொழும்பினனாகும், உண்டாம் கொல்-[அவ்வன்பு] உண்டாகுமே.

(க - ரா.) இறைவனே! யாதொரு பொருளையும் விரும்பாமல் உன்னிடத் தன்பே எத்தனுக்கு உண்டாகுமபடி நேரிடுவதாகிய ஒரு காலமு முண்டோ! என்பது.

(வி - ரா.) இடர் - துன்பம். நகமணிகளுள் முத்தா நிறச்சமையின் அருமாமணியாகிய முத்தெனக் கொள்ளினு மகையும். மேவுதல் - பொருத்த தல் என அமைபும். (ச)

மேவுமுன்றனடியாருள்விரும்பி
யாருபெரிப்பயே
காவிரே நாயர்கண்ணுள்பந்தா
யுள்ளன்கருணாநிறை
பரிசுநேருமுடாடாபேரபா
பாநந்தபாபுஅரடல்சோர்
தாவிடாத்கயாநெனதென்
நியாதுடின்நியதுதலை.

(ப - ரா.) மே. ம் - பொருத்திய, உன்றன் - 'செவ்ருடைய, அடியாருள் - அடியார் இனம் யானும் - பேதைமாகிய நானும், மெய்மையே விரும்பி - உண்மையாகவே இச்சித்த. காவிரே - நீல மலரின் தனையமைந்த, கயல் கண்ணுள் - சேற்கண்ணாகிய உமாதேவியின், பங்கா - பாகனே! உன்றன் - உன்னுடைய, கருணையினால் - கிருபையினால், பரமார்த்தம் - பேரின்பமாகிய, பழங்கடல் சேர்ந்து - பசுமையாகிய கடலை யடைந்து, ஆவி - உயிர், யாக்கை - உடம்பு என்பவைகளை, யான் - நான், எனது என்ற - என் சொந்தமென்று சொல்லப்பட்ட, யாதும் - யாவும், இன்றி - இல்லாமல், அறுதல் - அற்று ஒழிதல், பாவி ஏற்கும் - பாவியாகிய எனக்கும், உண்டாமோ - [அப்பேரின்ப வாழ்வு] உண்டாகுமோ! எ - று.

(க - ரா.) இறைவனே! பாவியேனுக்கும் உன் பரமார்த்தக்கடலில் முழுகி யானெனதென்றும் செருக்கறுதல் உண்டாமோ! என்பது.

(வி - ரா.) காவிரே - நீலப்பூ. கயற்கண்ணுள் என்றது பார்வையைக் குறித்து. ஆவியாக்கை என்றது உடலும் உயிரும். (இ)

அறவேபெற்றார்நின்னன்ப
ரந்தின்றியகநெகவும்
புறமேகிடந்துபுலையேன்
புலம்புகின்றேனுடையானே
பெறவேவேண்டுமெய்ப்பு
பேரவொழிபாப்பிரிவில்லா

பரவாநிணையாவளவிலா

பாளாவின்பமாகடலே.

(ப - ரை.) உடையானே - யாவும் உடையவனே ! பேரா - நிலை பெயராததும், ஒழிபா - அழியாததும், பிரிவு - பிரிவு, இல்லா - இல்லாததும், மறவா - மறவாததும், நிணயா - எண்ணத்தது, அளவு இலா - அளவற்றதும், மானா - குறையாததும் ஆகிய இன்பம் - பேராநந்தமாகிய, மாகடலே - பெருங்கருணைக்கடலே ! நின் அன்பா - உன் அன்பர்கள், அறபெற்றார் - மேற்கூறியவற்றை நீகப்பெற்றார்கள், [அதுவுமன்றி] அகம் நெகலுமணம் நெகிழவும் [பெற்றார்கள்], [அகவனாக] புல நாயேன் - புல நாயினேன், புறமேகட்டி - புறத்தே கிடந்துழன்று புலப்புகின்றேன் - வெம்பிப் புலம்பாநின்றேன், மெய் அன்பு - [பாள்] மெய்யன்பை, பெறவேண்டும்-பெறுதல் வேண்டும், எ - று.

(ச - ரை.) இரையனே ! உன் அன்பர் அகநெகிழப்பெற்றார்கள், யான் புறமேகட்டி தளியிய புலப்புகின்றேன், இரையனும் அடியையாகிய எனக்கு உன்னிடத் தன்புண்டாகும்படி கருணை செல்பவனாயும், என்பது.

(வி - ரை.) அறவே பெற்றார்-பற்று அறவே பெற்றாராகிய என்னுமாம். அறவு - பற்றாது அகம் - உணர்வு. (சு)

கடலேயானையாவாந் தங்கண்டா

இல்லாங்கவர்துண்ண

விடரேபெருங்கியேசுற்றிங்கிருந்த

புலநாயடியே

புறமேகட்டிய நுருதியென்றுணர்த்தா

தொழிறதேகழிந்தொழிறதேன்

கடாராநுராசிரிசுங்கச்சோது

யினித்தான் னுணியாயே.

(ப - ரை.) கடலே அனைய - கடலையே நிகர்த்த, ஆனந்தம் - இன்பத்தை, கண்டார் எல்லாம் - உன்னைக் கண்டவ்வெல்லாரும், கவர்த்து உண்ண - பெற்று அதுபவியாதற்கு, அடி நாயேன் - அநமையாகிய நாயினேன், இடரேபெருக்கி - பெருந் துன்பத்தையே பெருகச் செய்து, எசற்று - பிகு துக்கத்து, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இருத்தல் - ஜீவித்திருப்பது, அழகோ உடையாய் - இது அழகாமோ யாவும் உடையவனே ! நீயே அருள்தி என்று - நீயே அருள்செய்யக் கடவையென்று கருதி, உணர்த்தாது ஒழிந்து - உனக்குத் தெரிவிக்காதொழிந்து, கழிந்தொழிறதேன் - காலத்தைக் கழித்து உண்ணப்பிரிந்தொழிற்தேன், சோதி - பாஞ்சோதியே ! ஆர் அருள் கடரால் - அரிய உணர்வு, அருள்

கடரினல், இருள் நீங்க - என் அஞ்ஞான இருள் நீங்கும்படி, இனித்தான் - இனியாயினும், துணியாய்-உன் திருவுளத்தில் நிச்சயித்தல்வேண்டும், எ - று.

(க - ரை.) இறைவனே! உன்னருட்கடலைக் கண்டாரெல்லாரும் அதில் மூழ்கிக் கவர்த்தண்ணா நிற்க, துன்பத்தைப் பெருக்கி யான் இளைத்திருப்பது அழகாமோ! அந்தோ! இனியாயினும் உனது அருட்சடரால் எனது அஞ்ஞான இருள் நீங்கும்படி நீ திருவுளம் பற்றவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) உவந்தல் - பெறுதல். இடர் - துன்பம். ஏதற்றல் - துக்கித்தல். சுழித்தல் - இங்கு பிரித்தல் எனினுமாம். (எ)

துணியாவுநகாவருள்பெருததேதான் ஸுந்
தொண்டரிடைபபுகுநது
திணியார்மூங்கிற்சின்னதயேவா
சிவனேன் ஸுதேய்கினதே
னணியாரடியா நுனக்குள்ள
வன்புதாராய நுனவியு
தணியாதொல்லவநதநுநித்
தனிரிப்பொற்பா தந்தாராயே.

(ப - ரை.) சிவனே - சிவபிரானே! துணியா - யாவும் விட்டுத்தணிந்து, உருகா - மனம் உருகி, அருள் பெருக - உன் திரு அருள் பெருகுமபடி, தோன்றும் - தோன்ற நின்று, தொண்டர் இடைபுகுந்து - தொழும்பரிடையே உட்புகுந்து, துணி ஆர் - வலிமை பெருங்கிய, மூங்கில் - மூங்கில்போன்ற, சிந்தையேன் - மனத்தை யுடையேன், நிறு தேய்கின்றேன் - நின்று மெலியா நின்றேன், அணி ஆர் - அழகு பொருங்கிய, அடியார் - உன்தொண்டர்கள், உனக்கு உள்ள அனபும் தாராய் - உனக்குச் செய்கின்ற அன்பையும் எனக்குக் கொடுப்பாய். அருள் அடிய - அருள் கனிய. தணியாது - தாழ்த்தாமல், ஒல்ல வந்தநுரி - விரைவில் எழுந்தருளிவந்து, தனிரி - தனிர்போன்ற, பொன் பாதம் தாராய் - உன்உபான்னடியும் கொடுப்பாய், [இங்ஙனமாவின் யான் எவ்வாறாய்வேன்] எ - று.

(க - ரை.) இறைவனே! உன் மெய்யன்பரிடையே புகுந்து நின்று, வன்சொஞ்சனாகி நான் தேயாநின்றேன், உண்ணிடத் தன்பு செய்யவும், எனக்குக் கருணை செய்யாய், உன் திருவடியையும் தாராய், யான் எவ்வாறாய்வேன், என்பது.

(வி - ரை.) துணி - துண்மை. துணியா, உருகா-என்பனசெய்யா என் னும் அடிப்பாட்டி வினையெச்சங்கள். (அ)

தாராவருளொன்றிந்நியே
தந்தாயென்றுன்றமரெல்லா

மயலார்போலவயர்வேவே
சேரரருளாற்சிந்தனைகயத்
திருத்தியாண்டசிவலோகா
பேராணந்தம்பேராமை
வைக்கவேண்டும்பெருமானே.

(ப - ரை.) தாரா அருள் - தரவொண்ணாத உன் அருளை, ஒன்று இன்றி தந்தாய் என்று - முழுதும் தந்தனை யென்று, உன் தமர் எல்லாம் - உன் அடியார் எல்லாரும், ஆரா நின்றார் - அதுபவியா நின்றார்கள், அடியேனும் - அடியனேனும், அயலார்போல - அன்னியரைப்போல, அயர்வேவே - துன்பத்தை யனுபவிப்பேவே, சீர் ஆர் - நிறப்பினயுடைய, உன் அருளால் - உன்பெருங் கருணையால், சிந்தனையை திருத்தி - என்மனத்தைச் சீர்திருத்தி, ஆண்ட - என்னை ஆண்டருளின, சிவலோகா - சிவபுரத்தானே ! பெருமானே-பெருமையுடையானே ! பேர் ஆனந்தம்-பேரின்பமானது, பேராமை - நிலையாமல், வைக்கவேண்டும் - வைத்துக்காத்தல் வேண்டும், ஏ -று.

(க - ரை.) இறைவனே ! உன்னருள் முழுதும் தந்தாயென்று உன்னடியா ரெல்லாரும் அதுபவியா நின்றார்கள், அடியேன் ஒருவன் மாத்திரம் அயலார்போல அயர்வேவே ! என்மனத்தைத் திருத்தி யாண்டருளினவனே ! பேரின்பம் நிலையாமல் என்னிடத்தருள் செய்யவேண்டும், என்பது.

(வி - ரை.) தாராவருள் - தரவொண்ணாத அருள். [அருமையாகிய அருள்] தமர் - அடியார். (க)

பானோபங்காவந்திப்பார்
மதுரக்கனியமனநெகா
நானோதோளாச்சுரையொத்தா
னம்பிரித்தால்வாழ்ந்தாயே
யூனேபுகுந்தவுணையுணர்ந்தே
யுருகிப்பெருகுமுள்ளத்தைக்
கோணையருளுங்காலந்தான்
கொடியேற்கென்றோகூடுவதே.

(பு - ரை.) மான் ஓர் பங்கா - மானே ஒரு பாகத்தில் உடையவனே ! வந்திப்பார் மதுரக்கனியே - வாழ்த்துவாராகிய அன்பர்க்கு மதுரமாகிய கனி போல்பவனே ! மனம் நெகா - மனம் நெகிழாமல், மான் ஓர் தோளா சுரை,

குத்தால் - நான் ஒரு தொனக்காத சுரையை நிர்த்தால், நம்பி - நம்பி, இத் தால் - இதனால், வாழ்ந்தாயே - வாழ்ந்துவிட்டாயோ, ஊனே புருந்த - உடலில் புருந்த, உன்னை உணர்ந்து - உன்னை இன்னவிதமென்றறிந்து, உருகி - உருகி, பெருகு - [உருகுதலே] பெருகப்பெற்ற, உள்ளத்தை - மனத்தை, கோனே - இறைவனே! அருளும் காலம் - நீ யருள்செய்யும் காலமானது, கொடியேற்கு - கொடியனேனுக்கு, கூடுவது என்றோ - கூடுவது எந்நாளோ, எ-று.

(க - னா.) இறைவனே! உன்னை யறிந்து உருகும்படியான மனத்தை அடியேற் கருணைக்காலம் எக்காலமோ, என்பது.

(வி - னா.) வந்திப்பார் மதுரக்கனியே யென்றமையால் வந்தியாடார்க்குக் கைக்குங்னி யென்றதாழிற்று. (கரு)

கூடிக்கூடியுன்னடியார்
குனிப்பார்கிரிப்பார்களிப்பாரா
வாடிவாடி வழியற்றேன்
வற்றல் மரம்போல நிற்பேனோ
ஆடிஆடியுடையோடுகலந்
துள்ளுருகிப்பெருகிகெந்
கொடியாடியானந்தபதுவே
யாகவருள்கலந்தே.

(க - னா.) உன் அடியார் - தேவீருடைய அடியார்கள், கூடிகூடி - சேர்ந்து சேர்ந்து, குனிப்பார் - கூத்தாடுவோரும், கிரிப்பார் - கிரிப்பவரும், களிப்பார் - களிப்பவரும், ஆ - ஆகிநின்ற, வாடி வாடி - வதங்கி வதங்கி, வடி அற்றேன் - வழியற்றவனாகிய நான், வற்றல் மரம்போல - உலர்ந்த மரம்போல, நிற்பேனோ - நிற்பேனோ! உடையையொடும் - உடையவனாகிய உன்னோடும், ஊடி ஊடி - நான் பிணங்கிப் பிணங்கி, கலந்து - கூடி, உன் உருக - மனமுருகி, பெரு - பெருகி, வருக்கு - வருகிழ்ந்து, ஆடி ஆடி - கூத்தாடிக் கூத்தாடி, ஆர்த்தமதுவேயாக - இன்ப வருவே யாகும்வண்ணம், கலந்து அருள் - என்னைக் கலந்து அருள்செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே! உன்னடியார் திரண்டுத் திரண்டு கூத்தாடில் முதலியவற்றைச் செய்யாநிற்க, நானொருவன் மாத்திரம் வாடி, வற்றல் மரம்போல நிற்பேனோ! நான் உன்னைக் கலந்து மனமுருகி ஆர்த்த வருவமாம் படி யருள் செய்வாயாக, என்பது.

(வி - னா.) களிப்பாராக என்பது களிப்பாரா என ஈறு தொகுத்தது. வற்றல் மரம் - உலர்ந்த மரம். ஊடுதல் - பிணங்குதல். (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிலமயம்.

திருச்சிற்றம்மம்.

குழைத்தபத்து.

—o—

அத்துமறிவேதனம்.

சுருதிபுத்தம்.

ஆசிரியருத்தம்.

குழைத்தபத்துமற்றோடுவினையோ

சுருதிபுத்தம்மற்றோடுவினையோ

குழைத்தபத்துமற்றோடுவினையோ

சுருதிபுத்தம்மற்றோடுவினையோ

பிழைத்தபத்துமற்றோடுவினையோ

பிழைத்தபத்துமற்றோடுவினையோ

பிழைத்தபத்துமற்றோடுவினையோ

பிழைத்தபத்துமற்றோடுவினையோ

(ப - ஹ.) பண்டை - முன்னாறில் செய்த, கொடுவினையோ - கொடுப வினையோம் அவற்று லுண்டாகும் நோக்கமும், குழைத்தால் - என்னை மெலிவித்தால், காவாய் - என்னெக் காத்தருள்வாயாக, உடையாய் - யாவும் உடையவனே! கொடு வினையோம் - கொடிய பாவத்தை யுடைய நான், உழைத்தால் - வருத்தினால், உறுதி உண்டோ - (அதனால் உனக்கு ஒரு) கண்ட யுண்டோ, உமையாள் கணவா - உமாதேவிக்குக் கொடுக்கனே! என்னை ஆள்வாய் - என்னை யாள்வாயாக, பிழைத்தால் - பிழை செய்தால், பொறுக்க வேண்டாவோ - [அதனை] பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டாமோ, பிறைசேர் - பிறை சங்கிய, சடையாய் - சடையை யுடையவனே! முறையோ என்று அழைத்தால் - முறையோ வென்று கூவிலால், அம்மானே - எனது தந்தையே! உன் அடியேற்கு - உன் அடியேனுக்கு, அருளாத ஒழிவதே - அருள் செய்யா தொழிவதோ! [உனக்குத் தருதியாவது] எ - று.

(க - னை.) இறைவனே ! கொடுவீனே நோப் என்னை வருந்தினால் அடியேனைக் காத்தருளவேண்டும், அடியேன் வருந்தினால் உனக்குறுதியோ, யாம் பிழைசெய்தால் நீ பொறுக்க வேண்டாமோ, யாம் நுறையிட்டழைத்தால் நீ யருளாதொழிவதுதானே உனக்குத் தகுதியாவது, என்பது.

(வி - னை.) குழைத்தல் - மெலிவித்தல், கா - காப்பாற்றல். உறுதி - நன்மை, பிறை - சந்திரன். (ஈ)

அடியேனல்லெல்லாமுன்
எகலவாண்டாயென்றிருந்தேன்
கொடியேரிடையாள் கூறுவன்
கோவையாவா வென்ற நாளிள்
செடிசேருடலைச் சிந்தையாத
தெத்துக்கெங்கன்கிவலோகா
அடையாய் கூலிப்பணிகொள்ளா
தொறுத்தாலொன்றும்போதானே.

(ப - னை) அடியேன் - அடியேனுடைய, அல்லல் எல்லாம் - துன்பங்கள் எல்லாவற்றையும், அகல - பற்றற நீங்கும்படி, முன் ஆண்டாய் - ஆதியில் ஆண்டருளினாய், என்று இருந்தேன் - என்று அன்புடன் கருதியிருந்தேன், கொடி ஏர் இடையாள் - கொடிபோலும் அழகிய இடையை யுடையவளாகிய உமாதேவியின், கூறு - பங்கனே ! எம் கோவே - எமது இறைவனே ! ஆகா என்று - ஐயோ என்று, அரு.ரி-மனமீரா சிக் கிருபைசெய்து, செடிசேர்-வினை சேர்ந்த, உடலை - உடம்பை, சிந்தையாதது - கொந்தி யழிக்காததும், எங்கன்கிவலோகா - எங்கள் கிவலோகநாதனே ! உடையாய் - யாவுமுடையவனே ! கூலி பணிகொள்ளாது - அழைத்துப் பணிகொள்ளாமல், ஒறுத்தால்-வருத்தினால், ஒன்றுமே போதும் - அவ்வொறுத்தல் ஒன்றுமே அடியேனுக்கு அமைபும், ஏ - று.

(ச - னை.) இறைவனே ! அடியேனது துன்பமுழுதும் நீங்கும்படி முன்னே யென்னை யாண்டுகொண்டா யென்றிருந்தேன், எனக்கிரங்கி இரந்த புடம்பை யழிக்காதது யாதுக்கு, என்னைக் கூலிப்பணிகொள்ளாது வருத்தினால் அதுவேயமையும், என்பது.

(வி - னை.) கொடி - பூங்கொடி. செடி - பாவம். ஏதுக்கு என்பது எத்தகு என் மிக்குவந்தது. ஒறுத்தல் - வருத்துதல். (உ)

ஒன்றும்போதானானே
புய்யக்கொண்டநீன்கருணை
யின்றேயின்றிப்போய்த்தோதா
னைதழபங்காவெங்கோவே

குன்றேயுபயகுற்றங்கள்
 குணமாமென்றேரீகொண்டா
 ஸென்றென்கெட்டதிரங்கிடா
 பெண்டோண்முக்கணைம்மானே.

(ப - ஐ.) ஒன்றும் போதா நாயேனை - ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயேனை, உய்யக்கொண்ட - ஜீவிக்கக் கொண்டருளின, நின் கருணை - உன்பெருங் கருணையானது, இன்று இன்றி போய்த்தோ - இன்றோடு இல்லாத போய் விட்டதோ! ஏழை பங்கா - ஏழை பங்கனே! எம் கோவே - எம்மிறைவனே! குன்று அனைய குற்றங்கள் - மலையை நிகர்த்த பெருங்குற்றங்களையும், குணம் ஆம் என்று நீ கொண்டால் - குணமாமென்று நீ யேற்றுக்கொண்டால், என் தான் கெட்டது - உனக்கு யாது காரியந்தான் கெட்டுப்போயிற்று, [குண தால்] இரங்கிடாய் - [நீசற்று] இரங்கி யருளாய், என் தோன் - எட்டுப்புயல் களையும், முக்கண் - மூன்று கண்களையும் உடைய, எம்மானே - எம்பெரி யோனே! எ - று.

(க - ஐ.) இறைவனே! ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயேனை முன்னே யான் டருளின வன் கருணை இப்பொழுது இல்லாமற் போயிற்றே! என் குற்றங் கள் குன்றை நிகர்த்திருப்பினும் அவற்றைக் குணமென்று நீ கொண்டால் உனக்கென்ன கெடுதி, என்மீதிரக்கஞ்சற்று] செய்தருளவேண்டும், என்பது.

(வி - ஐ.) போது - பற்று. போயிற்றே என்பது போய்த்தோ என வந்தது. குன்று - மலை. குணம் - நன்மை. (ங)

மானேரீநாக்கிடணவாளா
 மன்னேநின்சீர்மறப்பித்திவ்
 வுனேபுகவென்றனைநாக்கி
 யுழலப்பண்ணுவித்திட்டா
 யானுலடியேனறியாமை
 யறிந்துநீயெயருள்செய்து
 கோனேகவிக் கொள்ளுநா
 ளென்றென்றுன்னைக்கூறுவதே.

(ப - ஐ.) மான் - மானினது, நேர் - கோக்கத்தை, கோக்கி - பொத்த வனாகிய உமாதேவிக்கு, மணவாளா - மணானே! மன்னே - இறைவனே! நின் சீர் - உன் மேன்மையை, மறப்பித்து - மறக்கப்பண்ணி, இறைவன் இவ் இவ்வுடம்பின்கண்ணே, புக - புச, என்றனை நாக்கி - என்னைத் தந்தை. உழலப் பண்ணுவித்திட்டாய் - உழலச் செய்கித்தாய், ஆனான் - ஆனான் இவ் வோன் - அடியேனுடைய, அறியாமை அறித்த - பேதலையை உயர்த்தித்

நீயே அருள் செய்து - நீயே யருள்பண்ணி, கோனே - தலைவனே! கூலிக் கொள்ளும் நாள் - என்னை அழைத்துக்கொள்ளும் தினம், என்று என்று - எத்தினமோ வென்று தான், உன்னைக் கூறுவது - யான் உன்னைப் புகழ்வது, எ - று.

(க - ரை.) இறைவனே! உன்னை மறக்கப் பண்ணி இவ்வுடம்பிற் புருத்தி யுழலச்செய்தனை யானால் அடியேனது அறியாமைய யறிந்து நீயே யென்னைக் கூலிக்கொள்ளும் காலம் எக்ஷாஸமோ என்று எப்பொழுது உன்னைப் புகழ்வது, என்பது.

(வி - ரை.) மான் ஏர் எனவும் பிரித்து மானினது நோக்கம்போல அழகாகிய என்றும் பொருளுரைக்கலாம். தூக்கல் - தள்ளல். கூவுதல் - இயங்குதல் அழைக்குதல். (ச)

கூறுநாவேமுதலாகக்
கூறுங்கரணமெல்லாநீ
தேறும்வகைநீ திகைப்புநீ
தீமைநன்மைமுழுதானீ
வேறோர்பரிசிற்கொன்றில்லை
மெய்ம்மைபுன்னைவிரித்துரைக்கிற
தேறும்வகையென்சிவலோகா
திகைத்தாற்றேற்றவேண்டாவோ.

(ப - ரை.) கூறும் - (உன்னைப்) புகழ்கின்ற, நாவே முதல் ஆக - நாவையே முதலாகக்கொண்டு, கூறும் - சொல்லுகிற, கரணம் எல்லாம் - கரணங்களெல்லாம், நீ - நீயே, தேறும் வகை நீ - தெளியும் விதம் நீயே, திகைப்பு நீ - திகைத்தலும் நீயே, தீமை நன்மை முழுதும் நீ - தீமை நன்மைகள் என்கிற எல்லாம் நீயே, இங்கு - இவ்விடத்தில், வேறு ஒர் பரிசு - வேறொரு வகை, ஒன்று இல்லை-ஒன்றேனுமில்லை, மெய்ம்மை-உண்மையாக, உன்னை விரித்து உரைக்கின்-உன்னை விரித்துச் சொல்லப்புகின், தேறும் வகை என் - தெளியும் விதம் யாது? சிவலோகா - சிவலோகனே! திகைத்தால் - யாம் [தமோறி] திகைத்தால், தேற்றவேண்டாவோ - எம்மைத் தெளிவிக்க வேண்டாமோ, எ - று.

(ச - ரை.) இறைவனே! எல்லாவத்துக்களும் நீயாகவே யிருந்தால், நான் தேறித்தெளியும் வழி யாது? நான் [அவ்வாறு] திகைத்தால் உன்னைத் தேற்ற வேண்டாமோ, என்பது.

(வி - ரை.) கா - காக்கு. திகைத்தல் - மயங்கல், [பிரமித்தல்] பரிசு - வகை. விரித்தல் - பிரித்தல். (ரு)

வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ
 வேண்டமுழுதுந்தருவோய்நீ
 வேண்டுமெயன்மாற்கரியோய்நீ
 வேண்டியென்னைப்பணிகொண்டாய்
 வேண்டியீயாதருள்செய்தா
 யானுமதுவேவேண்டினல்லால்
 வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னி
 லதுவுமுன்றன்னிருப்பன்றே.

(ப - ரா.) வேண்டத்தக்கது - [ஆன்மான்கள்] தேவையென்றதற்குரியன, அறிவோய் - இன்னதென்று அறிபவன் நீ - நீயே, வேண்ட - [அவ்வாறு] அவர்கள் விரும்புதலும், முழுதும் - [வேண்டப்படுவன] யாவற்றையும், தருவோய் - தருபவன், நீ - நீயே, வேண்டும் - [உன்னை] துதித்துப் பிரார்த்திக்கின்ற, அயன் மாற்கு - பிரம விட்டுணுக்களுக்கும், அரியோய் - காணுதற்கரிதானவனும், நீ - நீயே, [அவ்வாறுள்ள பெருமையையுடைய நீ] வேண்டி - மிகவும் விரும்புற்று, என்னை - அடியேனை, பணிகொண்டாய், அடுமையாளாக்கிக்கொண்டாய், வேண்டி - விரும்பி, நீ - நீதான், யாது அருள்செய்தாய் - [என்னை] எந்த மார்க்கத்திலிருக்க அருள் புரிந்தனையோ! யானும் - அடியேனும், அதுவேவேண்டின் - [உன் எண்ணமாகிய] அதனையே விரும்புதல், அல்லால் - அல்லாமல், வேண்டும் பரிசு - ஆசைப்படும் பரிசு, ஒன்று உளது - ஒருவத்துவு இருக்கிறதென்று, என்னில் - என்று சொல்லி, அதுவும் - அதுவும், உன்றன் - உன்னுடைய, விரும்பு - ஆசை, அன்றே - அல்லவோ! என்று.

(க - ரா.) இறைவனே! விரும்பத்தக்கதை அறிதல் முதலாவின் நற்குணங்களை யுடைய நீ விரும்பி யெதனை அருள்செய்வையோ, அதனையே அடியேனும் விரும்புவதன்றி வேறென்றில்லை, அவ்வாறு நான் விரும்பினும் அவ்விரும்பமும் உன்னுடைய விரும்பமேயாம், என்பது.

(வி - ரா.) பணிதல் - அடுமை செய்தல். பரிசு - தன்மை, பரிசில் எனினுமாம். அருள் - கருபை.

(க)

அன்றேயென்றனையு
 முடலுமுடையெயல்லாமுங்
 குன்றேயணியாயென்னையாட்
 கொண்டபோதேகொண்டிலையோ
 வின்றேரிடையுறெனக்குண்டோ
 வெண்டோண்முக்கணெம்மாளே
 நன்றேசெய்வாய்பிழைசெய்வாய்
 நானேவிதற்குநாயகமே.

(ப - ரை.) அன்றே - அத்தினமே, என்மன் - என்னுடைய, ஆவியும் - உயிரையும், உடலும் - உடலையும், உடைமை - பொருளையும், எல்லாமும் - யாவற்றும், குன்று - மலையை, அணையாய் - நிகர்த்த சிவபெருமானே! என்னை - அடியேனை, ஆட்கொண்டபோதே - [குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்து] அடிமை செய்தாட்கொண்ட பொழுதே, கொண்டிலையோ - [என்னை] ஏற்றுக்கொள்ள வில்லையோ! [அங்ஙனமாக] இன்று - இப்பொழுது, எனக்கு - [தொண்டு பூண்டொழுக்கா நின்ற] அடியேனுக்கு, தூர் இடை ஊறு உண்டோ - ஒரு ஆகேபனையு முண்டோ! எண் - எட்டு, தோள்-புறங்கிலையும், முக்கண் - மூன்று கண்களையும் உடைய, எம்மானே - என் தந்தையே! நன்றே - நலத்தினையே, செய்வாய் - அருள்செய்யக்கடவை, பிழை - கொடிய தீமையோ செய்வாய் - செய்யக்கடவை, இதற்கு - இப்போர்க்கொற்றக் காரியத்துக்கு, நாயகம் - தலைவனாகிய காரணகர்த்தன், நாடோ - யாந்தானோ! எ - று.

(க - ரை.) இறைவனே! நீ என்னிடத்தில் அன்புகூர்ந்து திருப்பெருந்துறை யென்னும் பதியில் குருந்தமரத்தின் நிழலில் குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்து என்னை யாட்கொண்ட போதே, என் உடல், பொருள், ஆவி இம் மூன்றினையும் ஏற்றுக்கொண்டனை யல்லவா! அசுரன் இன்று எனக்குத் தடையுண்டோ! நீ நன்மைசெய்தாலும் தீமைசெய்தாலும் உன்னைக்கேட்போர் ஒருவருமில்லை, என்பது.

(வி - ரை.) அன்று-என்றது திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தினடியில் குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளி ஆட்கொண்டகாலத்தைக் குறித்து. இடைபூறு - தடை, நாயகம் - பண்பாகுபெயர்.

(எ)

நாயிற் கடையாநாயேனை

நயந்துநீயேயாட்கொண்டாய்

மாயப்பிறவியுன்வசமே

வைத்திட்டிருக்குமதுவன்றி

மாயக்கடவேனானோதா

னென்னோதாவிங்கதிகாரங்

காயத்திவாயுன்னுடைய

கழற்கீழ்வைப்பாய்கண்ணுதலே.

(ப - ரை.) நாயின் கடை ஆம் - நாயினும் கடைப்பட்டவனாகிய, நாயேனை - நாயினேனை, நயந்து - விரும்பி, நீயே ஆட்கொண்டாய் - நீயே வலிய வந்து அடிமைகொண்டு ஆளாக்கிக்கொண்டாய், மாயப்பிறவி - இம் மாயப்பிறப்பு, உன்வசமே - உன் வசத்திலேயே, வைத்திட்டிருக்கும் - வைத்திருப்பது, அது அன்றி - அது அல்லாமல், ஆயக்கடவேன் - ஆராயக் கடவேன், நானோதான் - நான்தானோ, இங்கு - இவ்விடத்தில், அதிகாரம் - [உடத்

தும்] அதிகாரம், என்னதோ - என்னுடையதோ! காயத்து-இந்த ஊறுடம் பில், இவைய - வைப்பாய், உன்னுடைய கழல் - உன் திருப்பாதத் தடியில், கீழ் வைப்பாய் - கீழேவைத்து ஆள்வாய், கண்ணுதலே - நெற்றிக் கண்ணை யுடைய சிவபெருமானே! எ - று.

(ச - னை.) நெற்றிக் கண்ணை யுடைய சிவபெருமானே! நாயினுங் கடைப்பட்ட நாயினேனை எக்காரணத்தையோ உட்கொண்டு நீயே விரும்பி வந்து ஆளாக்கிக்கொண்டனை, மாயப் பிறவியும் உன் வசத்ததே, என்னை இவ் வுடம்பில் இட்டாலும், உன் திருவடிக்கு ஆளாக்கிவிட்டாலும் முழு சம்மத மெ, என்பது.

(வி - னை.) நயத்தல் - விரும்புதல். வசம் - புகழ். அதிகாரம் - ஆளுமை. ஆய்தல் - ஆராய்தல். (அ)

கண்ணார் நதலோய்கழுவினைகள்
கண்டேன் கண்கள்களிகூர
வெண்ணாதி - அம்பக ஸ்ரீ ரா
னவையேயெண்ணுமதுவல்லான்
மண்டோய்க்கைகவிடுமாறும்
வந்துன்கழற்கேபுகுமாறு
மண்ணுவெண்ணக்கடவேளே
வடிமைசாலவழகுடைத்தே.

(ப-ரை.) கண் ஆர் நுதலோய் - நெற்றிக் கண்ணை யுடையவனே! கண் கள் களிகூர - என் கண்களினின்று ஆந்தக்கண்ணீர் பெருகும்படி, கழல் இனைகள் - உன் இரண்டு திருத்தாட்களையும், கண்டேன் - ஆந்தத்தோடி பார்த்தேன், எண்ணுது - யாதொன்றையும் நினையாமல், இரவும் பகலும் - இர வினும் பகலினும், நான்-யான், அவையே-அத்திருப்பாதங்களையே, எண்ணும் அது அல்லால்-நினைப்பது அல்லாது, மண்மேல் - இப்பூமியின் மீது, யாக்கை விடும் ஆறும் - சரீரம் விட்டு நீங்குமாற்றையும், வந்து - உவந்து வந்து, உன் கழற்கே - உன் திருவடியின்கண்ணே, புகும் ஆறும் - சேருமாற்றையும், அண்ணு - தாதையே! அடிமை - உன்தொண்டனென், எண்ணக்கடவேளே - நினைக்கக்கடவேளே, [அவ்வாறு நினைத்தல்] சால - மிகவும், அழகு உடை த்து - அழகுடையது, எ - று.

(ச - னை.) நெற்றிக்கண்ணை யுடைய எம்பெருமானே! அடியேன் என் கண்களினின்று ஆந்தக் கண்ணீர் பெருகும்படி உன் இரண்டு திருவடிகளையும் மிக்க பேராந்தத்தோடி பார்த்தேன், இரவும் பகலும் யாதொன்றும் நினையா மல் அத்திருப்பாதங்களையே யெண்ணுவதல்லாமல், வேறு நினைத்தேனில்லை,

[ஆதலால்] இப்புவிமீது இச்சரீரம் என்னைவிடு மாற்றையும், உன் திருவடி
வின் கண்ணே சேருமாற்றையும் நினைக்கக்கடவேனோ! [அவ்வாறு நினைத்தல்]
இதாவும் தூர் வியப்புடையது, என்பது.

(வி - னா.) கண்ணார் றுதலோய் - கண்ணமைத்த நெற்றியை யுடையா
னே. அடிமை - பண்பாகு பெயர். (க)

அழகேபுரிந்திட்டிநாயே
னரற்றுகின்றேனுடையானே
திகழாநின்றதிருமேனி
காட்டியென்னைப்பணிகொண்டாய்
புகழேபெரியபதமெனக்குப்
புராணநீதந்தருளாதே
குழகாகோலமறையோனே
கோனையென்னைக்குழைத்தாயே.

(ப - ரா.) அழகே - உன் அழகையே. புரிந்திட்டி - பார்க்க விரும்பி,
அடிநாயேன் - உன் தொண்டனாகிய நாயினேன். அரற்றுகின்றேன் - கண்
னார் விட்டு அழாநின்றேன், திகழாநின்ற - பிரகாசிக்காநின்ற, திருமேனி
காட்டி - அழகிய உருவத்தைக் காட்டி, என்னை - அடியேனே, பணிகொண்
டாய் - தொண்டு செய்ய ஆளாக்கிக்கொண்டாய், புகழ் பெரிய - பெருமை
வாய்ந்த தீர்த்தியை யுடையவனே! பதம் - உன் திருவடியை, புராண - புரா
தனே! நீ - நீ, தந்தருளாதே - கொடுத்தருளாமல், குழகா - சிவபெருமா
னே! கோலம் - அழகுவாய்ந்த, மறையோனே - வேதியரூப வந்த தேவனே!
கோனே - இறைவனே! என்னை - எந்தனை, குழைத்தாயே - மனங்குழையச்
செய்தனையே! எ - று.

(ச - ரா.) இறைவனே! உன்னழகைக்காண விரும்பியே அடியேன்
அரற்று கின்றேன், விளங்குகின்ற உன் திருமேனியைக் காட்டி யென்னைப்
பணிகொண்டனே, உன் திருவடியை யெனக்குத் தந்தருளாமல் என்னை மனங்
குழைத்தாயே, என்பது.

(வி - னா.) புரிதல் - விரும்புதல். பதம் - திருவடி, பதவியெனினுமாம்.
புராணன் - பழமையோன். குழகன் - அழகன். (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயிருண்ணிப்பத்து.

—•—

சிவநந்தமேலிதேல்.

[சிவநந்தமேலிதேல் என்பது நேயமேலிதேல்.]

—•—

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலிவிருத்தம்.

பைந்நாப்படவரவேரல்குலுமைபாகமதாயென்
மெய்ந்நாடொறும்பிரியாவினைக்கேடாவிடைப்பாகா
செந்நாவலர்பரஃம்புகழ்த்திருப்பெருந்துறையுறைவா
பெந்நாட்களித்தெந்நாளிறுபாக்கேனிநியானே.

(ப - ரை.) பைநா - பசிய நாவையும், படம் - படத்தையும் உடைய, அரவு - பாம்புபோன்ற, ஏர் - அழகுவாய்ந்த, அல்குல் - அல்குலை யுடைய, உமைபாகமதாய் - உமாதேவி பாகத்தை யுடைத்தாடி, என் - எனது, மெய் - மனத்தை, நாள்தொறும் பிரியா - தினந்தொறும் நீங்காத, வினைக்கேடா - வினைக்கேடானே! விடைப்பாகா - இடபமூர்வோனே! செந்நாவலர் - செவ்விய நாவலர்கள், பரஃம் - துதிக்கின்ற, புகழ் - புகழினை யுடைய, திருப்பெருந் துறை உறைவாய் - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்வோனே! இனி - இனி, யான் - நான், எந்நாள் களித்து - எந்தக்காலத்தில் (சுவாநுபேகத்தில்) களித்து, எந்நாள் இருமாக்கேன் - எந்தக் காலத்தில் இறுமாந்திருப்பேன், எ - று.

(க - ரை.) உமாதேவி பாகனாய் என் மனத்தில் என்றும் பிரியாதிருக்கிற பாவநாசனே! இடபவாகனனே! அறிஞர் புகழும்படியான திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியிருப்பனே! இனி நான் எந்தக்காலத்தில் உன்னருள் பெற்று இறுமாந்திருப்பேனோ! என்பது.

(வி - ரை.) நா, படம் என்பவற்றீற்றில் என்னும்மைகள் தொக்கன. மெய் என்றது இங்கு மனத்தைக் குறித்தது. செந்நாவலர் - செவ்விய நாவன்மை புள்ளவர். [அறிஞர்] இவர் முத்தமிழ் விரகர் முதலாயினோர். இறுமா

ப்பு - திருவருள் பெற்றதன லுண்டாகுஞ் செருக்கு. வினைக்கேடன் என்
றது மெய்யன்பரின் பஞ்சபாசத்தை நசிப்பித் தாட்கொள்ளும் பேரருளா
னென்றும் பொருளது. (ச)

நானாடியனைவானொருநாய்க்குத்தவிசிட்டிங்
கூருடல்புகுந்தானுயிர்கலந்தானுளப் பிரியான்
தேனாச்சடைமுடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறையுறைவான்
வானோர்களுமறியாததோர்வளமீந்தனெனக்கே.

(ப - ரை.) அடி அனைவான் - [நின்] திருவடியை யடையவன், நான் ஆர் -
நான்யார்? ஒரு நாய்க்கு - ஒரு நாயினையேனுக்கு, தவிச இட்டு - ஆசநரிட்டு,
இங்கு - இவ்விடத்தில், ஊன் ஆர் - எனது மாமிசம் நிறைந்த, உடல் புகுந்தான் -
உடம்பிற் புகுந்தவனாகி, உயிர் கலந்தான் - உயிரோடு கலந்து, உள்ளம் பிரி
யான் - என் மனத்தை விட்டு நீங்காதவனாயிருந்து, எனக்கு - அடியேனுக்கு,
வானோர்களும் அறியாதது - தேவர்களும் அறியவொண்ணாததாகிய, ஓர் வளம்
நந்தனன் - [ஒப்பற்ற பேராநந்த முத்திச்] செல்வத்தைக் கொடுத்தருளினன்,
[அவன் யாவனெனின்] தேன் ஆர் - வண்டிகள் நிறைந்த, சடைமுடியான் -
சடைமுடியை யுடையவனாய், மன்னு - நிலைபெற்ற, திருப்பெருந்துறை உறை
வான் - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்வோனாகிய சிவபெருமான், எ - று.

(ச - ரை.) திருவடியை யடைதற்கு நான் என்ன தகுதியை யுடை
யேன், அப்படி யிருக்க, என்னுள்ளே புகுந்து உயிரிற் கலந்து என் மனத்தி
னின்றும் நீங்காதவனாயிருக்கிற திருப்பெருந்துறை யிறைவன், தேவர்களும்
அறியாத ஒப்பற்ற செல்வத்தைக் கொடுத்தருளினன், என்பது.

(வி - ரை.) நானா என்பது ஓநரிமையு மில்லேன் என்றபடி. அனை
வான் என்பதில் வான் எதிர்கால வினையெச்சவிகுதி. புகுந்தான் - கலந்தான்
என்பன முற்றெச்சங்கள். தேன் - கொன்றைமலர்த் தேன் எனினுமாம்.
வளம் என்றது முத்திச் செல்வத்தை. (உ)

எனைநானென்பதறியேன்பகலிவாவதுபறியேன்
மனவாசகங்கடந்தானெனைமத்தோன்பத்தனாக்கிச்
சினமால்விடையுடையான்மன்னு திருப்பெருந்துறையுறையும்
பனவெனைச்செய்தபடிறியேன்பரஞ்சுடரே.

(ப - ரை.) எனை நான் என்பது - என்னை யான் என்பதை, அறியேன் -
அறிந்திலேன், பகல் இரவு ஆவதும் - பகல் இரவு என்பவைகளையும், அறி
யேன் - அறிந்திலேன், [அங்கனமாக] மனவாசகம் கடந்தான் - மனம் வாக்கு
என்பவற்றைக் கடந்தவனாய், சினம் மால் விடை உடையான் - கோவத்தை
வாய்த்த திருமாலாகிய இடபத்தை யுடையவனாய், மன்னு - நிலைபெற்ற, திருப்
பெருந்துறை உறையும் - திருப்பெருந்துறையென்னும் திவ்ய சேஷத்திரத்தின்

கண் வாழ்கின்ற, பணவன் - வேதியனும், பாஞ்சுடர் - பாஞ்சோதியும் ஆகிய சிவபெருமான், என்னை - அடியேனை, மத்தோன்மத்தன் ஆக்கி - மீகு களிப் புடையோனாக, எனை செய்த - அடியேனைச்செய்த, படிநு அறியேன் - வஞ்ச கத்தை அறிந்திலேன் ! எ - று.

(க - ரா.) யான் இத்தன்மையேனென் றறியாத என்னைத் திருப்பெ ருந்துறையிறைவன் மதோன்மத்தனாக்கி வஞ்சித்த வாகையை யறிந்திலேன், என்பது.

(வி - ரா.) எனை என்றது ஆன்ம சோரூபத்தை. “எனையா நென் பதறியேன்” என்றது தேகத்தை நான் என்பதை அறிந்துளேன் என்றபடி. “மனவாசகம் கடந்தான்” என்றாராயினும். இனம் பற்றியும் பன்மை பற்றி யும் எஞ்சி நின்ற காயத்தையுஞ் சேர்த்து முக்கரணங்களுக்கும் எட்டாதவன் என்றுரைத்துக்கொள்க. (உ)

வினைக்கேடருமுளரோ

பிறர்சொல்லீர் வியனுலகி

லெனைத்தான் புருந்தாண்டா

னெனதென்பின்புரையுருக்கிப்

பினைத்தான் புருந்தெல்லே

பெருந்துறையி லுறைபெம்மான்

மனத்தான்கண்ணினகத்தான்

மருமாற்றத்திடையானே.

(ப - ரா.) என்னை - அடியேனை, தான் - தானே, புருந்து - எழுந்த ருளி, ஆண்டான் - என்னை ஆண்டுகொண்டான், எனது என்பின் புரை உருக் கி - எனது என்பின் உட்டுளைகளையும் உருகச்செய்து, பின்னை புருந்து - மே லும் வந்து, பெருந்துறையில் உறை பெம்மான் - திருப்பெருந்துறையில் வாழ் கின்ற பெருமான், மனத்தான் - என் மனத்தினிடத்தினன், கண்ணின் அகத் தான் - கண்ணினிடத்தினன், மற்றும் - பின்னும், மாற்றத்திடையான் - சொல்லி னீட்டத்தினன், [இவன்போல] வியன் உலகில் - பெரிய வுலகின்கண், வினைக்கேடரும் - வினைக்கேடர்களும், பிறர் உளரோ - பிறர் உளராவரோ, சொல்லீர் - [உலகத்தாரோ] சொல்லுங்கள், எ - று.

(க - ரா.) உலகத்தாரோ? திருப்பெருந்துறையிறைவன், எனது என் புருகச்செய்து என் மனத்திலும் கண்ணிலும் சொல்லிலும் இருக்கிறான், இவ னைப்போலப் பாவநாசர் உலகத்தில் உளரோ ! சொல்லுங்கள், என்பது.

(வி - ரா.) வினைக்கேடர் - வினையைக்கெடுப்பவர், எல்லே - வியப் பிடைச்சொல். உளர் - இருப்பார். (மு)

பற்றாங்கவையற்றீர்
 பற்றும்பற்றாங்கதுபற்றி
 நற்றாங்கதியடைவோ
 மெனிற்கெடுவீரோடிவம்மின்
 நெற்றார்சடைமுடியான்மன்னு
 திருப்பெருந்துறையிறைசீர்
 கற்றாங்கவன்கழல்பேணிநரோடு
 கூடுமின்கலந்தே.

(ப - ஐ.) பற்று அவை அற்றீர் - பற்றுக்களாகிய அவைகளை அற்றவர்
 களாய், பற்றும் - பற்றுதற்குரிய, பற்று - பற்றாகிய, அது - அதனை, பற்றி -
 பிடித்து, நற்று ஆம் கதி - நல்லதாகிய கதியை, அடைவோம் எனின் - அடை
 வோமென்போயின், கெடுவீர் - கெடுவீர்களே, ஓடிவம்மின் - ஓடிவாருங்கள்,
 நென்று ஆர் - அழகினை யுடையதாகிய, சடை முடியான் - அரிய சடைமுடி
 யை யுடையவனும், மன்னு - நிலைபெற்ற, திருப்பெருந்துறை யிறை - திருப்
 பெருந்துறைக்கு இறைவனும் ஆகிய சிவபெருமானது, சீர்-புகழையே, நற்று -
 சொல்லக் கற்று, ஆங்கு - அவ்வாறே, அவன் கழல் - அவன் திருவடியையே,
 பேணிநரோடும் - விரும்பினவராகிய அடியாரோடும், கலந்து கூடுமின் - கல
 ந்து சேருங்கள் எ -று.

(க - ஐ.) விடவேண்டிய ஆசாபாசத்தைப் பற்றைவிட்டுப் பற்றவேண்
 டிய பற்றைப்பற்றி உய்ய எண்ணுவீராயின், விரைந்து வந்து திருப்பெருந்
 துறை யிறைவனது புகழைப் பேசக்கற்று அவனடியாரோடு கூடி வாழுங்கள்,
 என்பது.

(வி - ஐ.) பற்று இரண்டுடன் முன்னையது பிரபஞ்சப்பற்று. பின்ன
 யது இறைவன் பற்று. “பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினையைப் பற்றைப், பற்
 துக் பற்று விடற்கு” என்றார் தேவரும். நன்று - நற்று என வலித்தல் பெற்
 றது. நென் - அழகு, நெற்று - அழகை யுடையது. கலந்து கூடுதல் -
 இடையறாது கலந்திருத்தல். (இ)

கடலின்றிரையதுபேரல்வரு
 கலக்கமலமறுத்தென்
 னுடலுமெனதுயிரும்
 புருந்தொழியாவண்ணிறைந்தான்
 சுடருஞ்சுடர்மதிசூடிய
 திருப்பெருந்துறைபுறையும்
 படருஞ்சடைமகுடத்தெங்கள்
 பரன்றான்செய்தபடியே.

(ப - ரை.) கடலின் - திருப்பாற்கடலின், திரைபோல்வரு - திரைகள் போல பின்பற்றி வருகின்ற, கலக்கம் - கலங்குதற் கேதுவாகிய, மலம் - மும் மலங்களையும், அறுத்து - பற்றற்ச் சேதித்து; என் - என்னுடைய, உடலும் - திரைகத்தினும், எனது - என், உயிரும் - உயிரினும், புருந்து - உட்குடி யிருக் கப் புருந்து, ஒழியா வண்ணம் - என்றும் நீங்காவண்ணம், நிறைந்தான் - சதா வியாபித்திருந்தான், சுடரும் - பிரகாசிக்கின்ற, சுடர் - ஜோதியை யுடைய, மதி - சந்திரனை, குடிய - சடையிற் றரித்துக்கொண்ட, திருப்பெருந்துறை உறையும் - திருப்பெருந் துறையென்னும் திவ்ய கேத்திரத்தின்கண் எழுந் தருளி வாழ்கின்ற, படரும் - விரிந்த, சடை மகுடத்து - சடா மகுடத்தை யுடைய, எங்கள் - எமது, பான் - மேலோனாகிய சிவபெருமான், செய்த - உண்டாக்கிய, படிமு - பெரு வஞ்சனை, [திருந்தவிதம் என்னை !] எ - று.

(க - ரை.) திருப்பாற்கடலின் அலைகள் போல ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இடையறாது வருகின்ற என் கலக்கத்துக்குக் காரணமாகிய மலங்களை யொழி த்து, என் உடலுயிர்களிற் புருந்து இடையற நிறைந்து நின்ற திருப்பெருந் துறைச் சிறைவனாகிய சிவபெருமான் என்னைச் செய்த வஞ்சக மிருந்தவா றென்னை ! என்பது.

(வி - ரை.) திரை - முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். மகுடம் - முடி. படிமு - வஞ்சகம். (சு)

வேண்டேன்புகழ்வேண்டேன்செல்வம்

வேண்டேன்பண்ணும்விண்ணும்

வேண்டேன்பிறப்பிறப்புச்சிவம்

வேண்டார் தமைநாளுந்

தீண்டேன்சென்றுசேர்ந்தேன்மன்னு

திருப்பெருந்துறையிறைதான்

பூண்டேன்புறம்போகேகனிநிப்

புறம்போகலொட்டேனே.

(ப - ரை.) புகழ் - கீர்த்தியை, வேண்டேன் - விரும்பேன், செல்வம் - திரவியத்தை, வேண்டேன் - விரும்பேன், மண்ணும் - பூமியையும், விண் ணும் - ஆகாயத்தையும், வேண்டேன் - விரும்பேன், பிறப்பு - பிறத்தலையும். இறப்பு - இறத்தலையும், வேண்டேன் - விரும்பேன், சிவம் - பரமசிவத்தை. வேண்டார் தம்மை - பூசித்து விரும்பாதவர்களை, நானும் - எப்போது டேன் - தொடேன், மன்னு - நிலபெற்ற, திருப்பெருந்துறை - திருப்பெருந் துறையென்னும் திவ்ய கேத்திரத்திற்கு, இறை - சிவஞான வைபோகனது, தான் - திவ்ய திருவடியை, சென்று - போய், சேர்ந்தேன் - பக்கல் அடைந் தேன் ஆகி, பூண்டேன் - [அன்பைப்] போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண்

டேன், இனி - இனிமேல், புறம்போகேன் - அப்புறம்போக இச்சிக்கேன், புறம் - [தாமரை மலர்போன்ற அழகிய திருவடிமை] புறத்தே, போகல் ஒட்டேன் - போகவும் விடமாட்டேன், எ - று.

(க - ரை.) கீர்த்தி, செல்வம் முதலிய யாவையும் விரும்பேன், பாம சிவத்தை விரும்பாத பேதையர்களை ஒருபோதும் தொடேன், திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய இறைவனது திருவடியை அடைந்தேன், ஆதலால் அப்போர்க்கொற்றவனது திருவடியை எங்கும் போகவொட்டேன், என்பது.

(வி - ரை.) “தோன்றிப் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார் - தோன்ற விற் தோன்றாமை நன்று,” எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுதலால் புகழை - முன் வைத்தார். தான் - திருவடி. (எ)

கோற்றேனெனக்கென்கோ
குரைகடல்வாடமுதென்கோ
வாற்றேனென்களானே
யருமருந்தேயென தாசே
சேற்றூர்வயல்புடைசூழ்தரு
திருப்பெருந்துறையுறையு
நீற்றூர்தருதிருமேனி
நின்மலனேயுணையானே.

(ப - ரை.) எங்கள் - எங்களுடைய, அரணே - சிவபெருமானே! அரு மருந்தே - அறிதற் கரிய அவுடதமே! எனது - என்னுடைய, அரசே - இரா ஜாதி இராஜனே! சேற்று ஆர் - சேடை நிறைந்த, வயல் - கழனிகள், புடை சூழ் தரு - நார்ப்பக்களிலுஞ் சூழப்பட்ட, திருப்பெருந்துறை - திருப்பெருந் துறை ஷேத்திரத்தில், உடையும் - எழுந்தருளி வாழாநின்ற, நீற்று ஆர் தரு - திருவெண்ணீற்றால் பூசிய, திருமேனி - அழகிய மேனியை யுடைய, நின்மலனே - நின்மல சொருபனே! உன்னை - உன்னை, யான் - நான், எனக்கு - அடியேனுக்கு, கோல்தேன் என்கோ - கொம்பில் கட்டிய தேன் எனக்கேனோ? குரை - சப்திக்கின்ற, கடல்வாய் - திருப்பாற்கடலிற் றேறன்றிய, அமுது என் கோ - அமிர்தம் எனக்கேனோ! [அங்குணமாயின்] ஆற்றேன் - உன்னை பிரித்து தனியாயிருக்க யான் சகிக்கேன், எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே! உன்னைக் கொம்பிற் கட்டிய தேன் என்பேனோ, திருப்பாற்கடலி லுண்டாகிய அமிர்தம் என்பேனோ, யான் யாதென்றுதான் சொல்வேன், இனி உன்னைப் பிரித்து இருக்க மனந்தானேன், என்பது.

(வி - ரை.) கோற்றேன் - கொம்பில் கட்டிய தேன். குரைத்தல் - சப்தித்தல். அரன் - சங்கார கர்த்தன், மருந்து என்றது - பிறவிப் பிணிக்கு அவுடதம் என்றபடி. மேனி - உடம்பு. நின்மலன் - மலரகிதன், (அ)

எச்சம்மறிவேனானைக்
 கிருக்கின்றதையறியே
 னச்சோவெங்களானே
 யருமருந்தேயெனதமுதே
 செச்சைமலர்புராமேனியன்
 திருப்பெருந்துறையுறைவா
 னிச்சமெனநெஞ்சின்மன்னி
 யானுகிரின்றானே.

(ப - ரா.) எச்சம் - [இறைவன்] குறைகளை, அறிவேன் நான் - தெரி
 வேனாகிய நான், எனக்கு - எந்தனுக்கு, இருக்கின்றதை - இருப்பதை, அறி
 யேன் - தெரிந்தேனில்லை, அச்சோ - [ஈது] அதிசயம், எங்கள் - எங்களு
 டைய, அரன் - சிவபெருமான், அருமருந்து - மிக அருமையாகிய திருமருந்து,
 எனது - என்னுடைய, அமுது - அமிர்தமே ! செச்சை மலர் - வெட்சி மல
 ரை, புரை - நிகர்த்த, மேனியன் - திருமேனியை யுடையவன், திருப்பெருந்
 துறை - திருப்பெருந்துறையின்கண், உறைவான் - வந்து வாசஞ்செய்வான்,
 [அவன்] நிச்சம் - தினந்தோறும், என் - என்னுடைய, நெஞ்சில் - மனத்தி
 னிடத்தே, மன்னி - நிலைபெற்று, யான் ஆகிரின்றான் - நானேயாகி நின்ற
 னன், எ - து.

(க - ரா.) சிவபெருமானது குறைகளை யறிவேனாகிய நான் என்னி
 டத்தி லிருக்கும் குற்றங்களை யறியேன், அப்படியிருக்க திருப்பெருந்துறையி
 லெழுந்தருளிய இறைவன் என் மனத்தினிடத்தே யிடையறாமல் என்றும் நிலை
 பெற்று நானேயாய் நின்றனன், என்பது.

(வி - ரா.) இறைவனிடத்துக் குறை - தமக்கருள் செய்யாமை முதலி
 யன. எமக் கிருக்கின்றது என்றது தம்மிடத்துள்ள குறை. அதாவது அவை
 களை வழிபடாமை. அரனே - மருந்தே அமுதே என்பவற்றின் ஈற்றேகாரங்
 கள் அசைகள். புரைகள் - நிகர்த்தல். யானாகி நின்றான் என்றது வேற்
 றுமை யின்றி நிற்கலை. (க)

வான்பான்புலகத்தவர்
 தவமேசெயவவமே
 யூன்பாவிபவுடைச்சமந்
 தடவிமரமானேன்
 ரேன்பாய்மலர்க்கொன்றைமன்னு
 திருப்பெருந்துறையுறைவாய்
 நான்பாவிபுனாறுனை
 ஸல்காபெனலாமே.

(ப - ரை.) வான் பாவிய - ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள, உலகத்தார் - உலகத்தவர்களாகிய தேவர்களும், தவமே செய்ய - தவத்தினையே செய்யா நிற்க, அவமே - வீணே, ஊண் பாவிய - மாமிசம் சேர்ந்த, உடலை-உடம்பை, சுமந்து - [சுமைத்தாங்கிபோற்] ருங்கி, அடவி-காட்டின்கண், மரம் ஆனேன் - [வளர்த்தோங்கி யிராநின்ற ஒதிய] மரமாயினேன், தேன் - தேனானது, பாய் - [பெருகிப்] பாயாநின்ற, கொன்றைமலர் - கொன்றைப்பூவை, மன்னு - நிலை பெற்ற, திருப்பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையென்னும் பதியில், உறையாய் - [ஆரத்தத்தோடுங் கூடி] வாழ்பவனே! நான் - யான், பாவியன் ஆனால் - பாலியேயாயினும், உன்னை - உன்னை, நல்காய் - கொடுத்தருளாய், எனல் ஆமோ - என்று சொல்லக்கூடுமோ! எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய விவபெருமானே! தேவர்களும் உன்னைக் காணும்பொருட்டித் தவஞ்செய்யாநிற்க, இங்கு இந்தப் பொய்புடம்பைச் சுமந்து காட்டு மரமாயினேன், நான் பாவியாயிருப்பினும் என் தவறுகளிப்பொறுத்து உன்னை யெனக்குத் தந்தருளலே தகுதி, என்பது.

(வி - ரை.) வான்பாவிய உலகத்தவா என்பதற்கு - மேன்மை பொருந்திய உயர்த்தோர் என்றலும் பொருந்தும். தவம் என்பதில் ஏகாரம் தேற்றம் அன்றிப் பிரிநிலை. எலும்பு நரம்பு முதலியவற்றினும் சதை மிக்கிருந்த வால் உடலை “ஊண்பாவிய யுடல” என்றார். அடவி மரம் - பயனிலுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதோர் உவமை. ஆமே என்னும் ஏகாரம் வினாவாய் எதிர்மறைப் பொருளைத்தந்து நின்றது. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சப்பத்து.

ஆனந்தமுறுதல்

[ஆனந்தமுறுதல் என்பது நேயத்திலே ஒன்று பட்டுச்
சிக்கென அழுந்தல்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

புற்றில்வாளரவுமஞ்சேன்பொய்யர்தம்மெய்யுமஞ்சேன்
கற்றைவார்சடையெம்மண்ணல்கண்ணுதல்பாநண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வந்தன்னையுண்டெனநினைந்தெம்பெம்மாற்
கற்றிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுபாரே.

(ப - ரை.) புற்று - புற்றை, இல் - வீடாக வுடைய, வான் அரவும் -
ஜொலிக்கின்ற பாம்பையும், அஞ்சேன்-[பார்த்து] பயப்ப்டேன், பொய்யர் தம்-
பொய்யர்களுடைய, மெய்யும் - உண்மை வார்த்தைகளையும், அஞ்சேன் -
[கேட்டுப்] பயப்ப்டேன், கற்றை வார் - திரட்சியாகிய நீண்ட, சடை - சடை
முடியை யுடைய, எம் - எமது, அண்ணல் - [யாவருக்கும்] பெரியோனாகிய,
கண்ணுதல் - செத்திக் கண்ணை யுடைய சிவபெருமானது, பாதம் - திருவடி
யை, நண்ணி - சேர்ந்தும், மற்றும் - வேறு, ஓர் தெய்வம் - ஓர் கடவுளும்,
உண்டு - இருக்கிறது, என - என்று, நினைந்து - எண்ணி, எம்பெம்மான் - எம்
பெருமானை, கற்றிலாதவரை - கற்றறிவில்லாதவரை, கண்டால் - காணில்,
நாம் - நாம், அஞ்சும் ஆறு - பயப்படும் வகையாயிராநின்றது, எ - று.

(க - ரை.) புற்றை வீடாகக் கொண்டிருக்கும் பாம்பு முதலியவற்றிற்குப்
பயப்ப்டேன், ஆயினும் திருச்சிற்றம்பலவத் திருவடியை யடைத்தும், வேறு
தெய்வங்களை உண்மையென்று கினைந்து எம்மிறைவனைக் கல்லாதவரைக் கா
ணில் நாம் அஞ்சும்படியா யிராநின்றது, என்பது.

(வி - ரை.) பூலோகத்தின்கண் பயத்தைக்கொடுக்கின்ற பொருள்கள் பலவற்றன்றும் சிறந்தது பாம்பாதலால் “புற்றில்வாளரவு மஞ்சேன்” என அதனை முன்வைத்தார். ‘பாம்பைக்கண்டால் படைபுறங்கிடும்’ எனப் பழமொழியு முண்டு. எம் மெம்மான் சுற்றிலாதவர் - எம்மிறைவனது புகழைக் கல்லாதவர். அம்ம - உரை யசையிடைச் சொல். அஞ்சேன் என்றது தம்மை யாம் அஞ்சமாறு என்றது தம்மோடொப்பாரையும் தழுவி என்க. (ச)

வெருவரேன்வேட்கைவந்தால்வினைக்கடல்கொள்ளினுமஞ்சே
னிருவரான்மாறுகாணவெம்பிரான்றம்பிரானு
திருவுருவன்றிமற்றேர்தேவரெத்தேவரென்ன
வருவராதவரைக்கண்டாலம்மநாபஞ்சுமாரே.

(ப - ரை.) வேட்கை - காமவிச்சை, வந்தால் - மிகுந்து தொடர்ந்தால், வெருவரேன் - பயப்படுடன், வினைக்கடல் - வினைக்கடலானது, கொள்ளினும் - என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டாலும், அஞ்சேன் - அஞ்சமாட்டேன், இருவரால் - பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவராலே, மாறு காண - வேறுபட்டிக் காண்படாத, எம்பிரான் - எமது பிரான், தம்பிரான் - தமது பிரான், [அவனது] ஆர் - அருமையாகிய, திரு உரு அன்றி - அழகிய வடிவையே பார்த்து ஆனந்திப்பதல்லது, மற்றேர்தேவர் - ஏனையோராகிய தேவர்கள், எத்தேவர் என்ன - என்ன தேவர்களென்று, அருவராதவரை - அருவருக்காதவர்களை, கண்டால் - பார்க்கின், நாம் - யாம், அஞ்சம் ஆறு - அஞ்சம்வகையா யிராடின் தது, ஏ - று.

(ச - ரை.) ஆசை, வினை என்பவைகட்டுப் பயப்படவேண்டும் பிரம விட்டுணுக்களால் பார்க்கப்படாத எம்மிறைவரது திருவடிவத்தைக் கண்டு களித்தலன்றி, பிற தெய்வங்களைக் கண்டு இவர் எத்தன்மையாகிய தேவர் என்றிகழ்ந்து அருவருக்காதவரைப் பார்த்தால் யாம் அஞ்சம்படியா யிராடின் தது, என்பது.

(வி - ரை.) வேட்கை காம இச்சை எனினுமாம். மாறு காணு என்றது குறிப்பால் இருவர் என்னும் குறிப்புச் சொல் பிரம விட்டுணுக்களை புணர்த்திற்று. மற்றேர்தேவர் - பிறசமயத்தாருடைய தேவர் எனினுமாம்.()

வன்புலால்வேறுமஞ்சேன்வளைக்கையார்கடைக்கணஞ்சே
னென்பெலாமுருகநோக்கியம்பலத்தாடுகின்ற
வென்பொலாமணியையேத்தியினிதருள்பருகமாட்டா
வன்பிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாபஞ்சுமாரே.

(ப - ரை.) வல் - வலிய, புலால் - புலால் தங்கிய, வேறும் - வேற்புடையையும், அஞ்சேன் - [கண்டு] பயப்படுடன், வளை - வளைபுல புடைய, கையர் - கரங்களை புடையாராகிய மாதரது, கடைகண் - கடைக்கண்களையும்,

அஞ்சேன்-[பார்த்து] பயப்படுடன், நோக்கி-அன்பர் பார்த்து, என்பு எல்லாம்-தமது எலும்புக னெல்லாம், உருக - உருகும்படி, அம்பலத்து - திருச்சிற்பம் பலத்தின்கண், ஆடுகின்ற - அடியார் மகிழ் திருநடனம் செய்கின்ற, என் - எனது, பொல்லாமணியை - பொள்ளாமணியை, ஏத்தி - துதித்து, அருள் - அவனது அருளமுதத்தை, இனிது - இனிதாக, பருகமாட்டா - பருகமாட்டாத், அன்பு இலாதவரை - ஆசையற்றவர்களை, கண்டால் - பார்த்தால், நாம் - யாம், அஞ்சும் ஆறு - பயப்படும்வகையா யிராநின்றது, ஏ -று.

(க - ரை.) வேற்படை முதலியவற்றிற்கும் அஞ்சேன், ஆயினும் பொன்னம்பலத்தி லாடுகின்ற பரமசிவனைத் துதித்து, அவனது அருளைப் பெருக மாட்டாத் அன்பிலிகளைக் காணில் யாம் அஞ்சும்படியா யிராநின்றது, என்பது.

(வி - ரை.) வன்புலால் என்ற விசேடணத்தால் வேல் என்றது ஓர் ஆயுத விசேடத்தை யுணர்த்திற்று. “கூம்பலங்கைத் தலத்தன்பரென் பூடுருகக் குளிக்கும், பாம்பலங்காரப்பான்” ஆதலால், “என்பெலா முருகனோக்கி யம்பலத்தாடுகின்ற வென்பொலாமணி” என்றார். (ங)

கிளியனார்கிளையஞ்சேனவர்கிறிமுறுவலஞ்சேன்
வெளியரீருடுமேனியேதெயன்பாதநண்ணித்
துளிபுலாங்கண்ணராகித்தொழுதழுதுள்ளநெக்கிங்
கனியிலாதவரைக்கண்டால்மநாபஞ்சுமாரே.

(ப - ரை.) கிளி - அஞ்சுக்கத்தை, அண்ணார் - [நிகர்த்த] பெண்களது, கிளவி-[எவ்வித] வார்த்தையையும், அஞ்சேன்-[கேட்டுப்] பயப்படுடன், அவர் அம்மாதரது, கிறி - வஞ்சகத்தோடு கூடிய, முறுவல் - சிரிப்பையையும், அஞ்சேன் - பயப்படுடன், வெளியா-வெண்ணிறமுடைய, நீறு ஆடும் - திருநீற்றில் மூழ்கிய, மேனி - திருமேனியை யுடைய, வேதியன் - அந்தணனாகவந்த சிவ பெருமான், பாதம் நண்ணி - திருவடியை யடைந்து, துளி - நீர்த்துளிகள், உலாம் - உதூர்க்கின்ற, கண்ணர் ஆகி - கண்களோபுடையவர்களாய், தொழுது வணங்கி, அழுது - [விம்மி] அழுது, உள்ளம் - மனமானது, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், அளி - கனிவு, இலாதவரை - இல்லாதவரை, கண்டால் - பார்க்கில், நாம் - யாம், அஞ்சும் ஆறு - பயப்படும் வகையாயிராநின்றது, ஏ -று.

(க - ரை.) மாதர் சொல்முதலிய வற்றிக்கு அஞ்சேன், ஆயினும் இறைவனது திருவடியை யடைந்து கண்ணீர் துளிக்கத்தொழுது அழுது மனம் நெகிழ்ந்து கனியாதவரைக் கண்டால், யாம் அஞ்சும்படியா யிராநின்றது, என்பது.

(வி - ரை.) மாதரது மொழி - நகைமுதலியவை அறிவைமயக்கித் தீவினைக்காளாக்குதலால், அவற்றிற் கஞ்சுதலாயிருக்க, அவற்றையும் அஞ்சேன்

என்றற்கு. “கிளியனார் கிளவியஞ்சேனவர் கிறிமுறுவலஞ்சேன்” என்றார். வேதியன் - வேதப்பிரதிபாத்தியன் என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். ஆளி - முதனிலைத் தொழிப்பெயர். (சு)

பிணியெலாம்வரினுமஞ்சேன்பிறப்பினோடிற்புமஞ்சேன்
றுணிநிலாவணியினுன்றன்ருமூப்பரோடமுந்தியம்மா
றிணினிலம்பிளந்துங்காணாச்சேவடிபரவிவெண்ணீ
றணிகிலாதவகைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாரே.

(ப - ரை.) பிணி - வியாதிகள், எல்லாம் - யாவும், வரினும் - வந்த டைந்தாலும், அஞ்சேன் - பயப்படுடன், பிறப்பினொடு - பிறப்புடனே, இறப் பும் - இறத்தலையும், அஞ்சேன் - பயப்படுடன், துணி நிலா - துண்டப்பிறை யாகிய, அணியினுள் தன் - ஆபரணத்தை யுடையவனாகிய சிவபெருமானது, தொழும்பரோடு - தொண்டரோடு, அமுந்தி - பொருந்தி, அ - அந்த, மால் - திருமால், திணினிலம் - வலிமைதாங்கிய பூமியை, பிளந்தம் - பிளந்தம், காண - பார்க்கப்படாத, சேவடி - திருவடியை, பரவி - துதித்து, வேண் ணீறு - திருவெண்ணீற்றை, அணிகிலாதவகை - அணியாதவரை, கண்டால் - பார்க்கில், நாம் - நாம், அஞ்சும் ஆறு - பயப்படும் வகையாயிரா நின்றது, எ-று.

(க - ரை.) வியாதிகளெல்லாம் ஒன்றாகக்கூடி என்னை வருத்தஞ்செய் யவந்தாலும் சற்றேனும் பயப்படுடன், பிறப்பிறப்புக்களுக்கும் பயப்படுடன், ஆயினும் சந்திரனைத் திருமுடியிற் றரித்திருக்காநின்றவனாகிய இறைவனது அன்பரோடுசேர்ந்து, திருமால் பூமியைப் பிளந்துக் காணாத அவனது திருவடி யை வழிபட்டு, அவனது திருவெண்ணீற்றை அணியாதவரைக் காணில் யாம் அஞ்சும் வகையாயிரா நின்றது, என்பது.

(வி - ரை.) பிணி - நோய். பிறப்பினோடிற்பு என்றது என்றுஞ் சா காத் தன்மையைக் குறித்து. துணினிலா - சந்திரகண்டம். மலை, மாம், உயிர்த் தொகை முதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் தாங்கும் வண்மையுடையால் பூமியைத் “திணினிலம்” என்றார். (இ)

வாளுலாமெரியுமஞ்சேன்வரைபுரண்டி னுமஞ்சேன்
ரோளுலாநீற்றனேற்றன்சொற்பதங்கடந்தவப்பன்
ளாநாமகைகளேத்திடமலர்புனைந்துறையு
மாளலாதவகைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாரே.

(ப - ரை.) வாள் - ஜுவாலையை, உலாம் - வீசுகின்ற, எரியும் - செருப் பையும், அஞ்சேன் - [கண்டு] பயப்படுடன், வரை - மலையானது, புரண்டி னும் - புரண்டமேல் விழுந்தாலும், அஞ்சேன் - பயப்படுடன், தொள் - [இர ண்டு] தோட்களில், உலாம் - விளங்குகின்ற, நீற்றன் - திருவெண்ணீறுடை

யவன், ஏற்றன் - இரவுபவாகனத்தை யுடையவன், சொல் - சொல்லின், பதம் கடந்த - அளவைக்கடந்த, அப்பன் - பிதா, [அவனது] தான் - திருவடியின், தாமரைகள் - தாமரை மலர்களை, ஏத்தி-துதித்து, தடம்மலர் புனைந்து - பெருமைதங்கிய மலர்களால் அலங்கரித்து, நையும் - மனமுருகின்ற, ஆள் - அடிமை, அல்லாதவரை - இல்லாதவரை, கண்டால் - பார்த்தால், நாம் - யாம், அஞ்சும் ஆறு - அஞ்சும் வகையாயிரா நின்றது, என்பது.

(க - ரை.) அக்கினிக்கும் பயப்படுடன், பெருமலைபுரண்டு மேல்வீழினும் அஞ்சேன், ஆயினும் திருவெண்ணீற்றை யணிந்ததிருத் தோளனும், சொல்லளவைக்கடந்த எழுது தீந்தையும் ஆகிய சிவபெருமானது பாததாமரையைத் துதித்து, அப்பாதங்களை அரிய மலர்களால் அலங்கரித்துமனமுருகி நிற்கின்ற அடிமைத்திறமுடைய அல்லாதவரைக் கண்டால், யாம் ஒரு போதும் அஞ்சும்படியாயிரா நின்றது, என்பது.

(வி - ரை.) வா ர் - பிரகாசம். உலா - ஜொலித்தல். ஏற்றுதல் - இங்கு இடபத்தை வாகனமாக நடத்துதலாகுவித்தல். தான் என்பதில் அகராச்சாரியை.

(சு)

தகைவிலாப்பழியுமுஞ்சேன்சாதலைமுன்னபஞ்சேன்
புகைமுகந்தெரிகைவீசிப்பொலிந்தவம்பலத்துளாடு
முறைநகைக்கொன்றைமலைமுன்னவன்பாதமேத்தி
யகநெகாதவரைக்கண்டாலம்நராமஞ்சுடாமே.

(ப - ரை.) தகைவு இலா - தடுத்தற்கரிய, பழியும் - பழியையும், அஞ்சேன் - பயப்படுடன், சாதலை - இறத்தலை. முன்னம் - முதலில், அஞ்சேன் - பயப்படுடன், புகை முகந்த-புகையைக்கொண்ட, எரி - தீயை, கைவீசி - காததைக்கொண்டு வீசி, பொலிந்த - னவகாசின்ற, அம்பலத்துள் - பொன்னம்பலத்தில் ஆகும் - திருநடனம் செய்கின்ற முறை - முகையாகிய, நகை - ஒளியோடுகூடிய, கொன்றைமலை - கொன்றைப் பூமலையை அணிந்த, முன்னவன் - முதல்வனது, பாதம் - திருவடியை, ஏத்தி - பூசித்து, அகம் - மனம், நெகாதவரை - நெகிழாதவரை, கண்டால் - பார்த்தால், நாம் - யாம், அஞ்சும் ஆறு - பயப்படும்வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - ரை.) தடுத்தற்கு அரிய பெரும்பழிக்கும் பயப்படுடன், சாவுக்கும் பயப்படுடன், ஆயினும், நெருப்பைக் கையிலேந்தி திருச்சிறம்பலத்தின்சுண்ணாம்பாடுகின்ற முதற்கடவுளர் ஆகிய சிவபெருமானது திருவடியைத்துதித்து மனம் நெகிழாதவரைப் பார்த்தால், யாம் பயப்படும் வகையா யிராநின்றது, என்பது.

(வி - ரை.) தகைவிலாப்பழி - பெரும்பழி. முகந்த எரி - முகந்தெரி என அகரத்தொகுத்தலாயிற்று. எரி என்றது தாருகாவன முரிவர்களை விடுத்த மழுப்படையை, முறை - மொட்டி. [பேரும்பு.]

(எ)

தறிசெறிகளிறுமஞ்சேன் நழல்விழியுழுவையன்சேன்
வேறிகமழ்சடையனப்பன் விண்ணவர் நண்ணாட்டாச்
செறிதருகழல்களேத்திர்சிறந்தினி திருக்கமாட்டா
வறிவிலாதவரைக்கண்டாலம்நாமஞ்சுமாறே.

(ப - ரை.) தறிசெறி - சுட்டுத்தறியில் சுட்டப்படுகிர், சுளிறும் - யானையையும், அஞ்சேன் - பயப்படுடன், தழல்விழி - நெருப்புப்போலும் சண்களையுடைய, உழுவை - புலியையும், அஞ்சேன் - பார்த்து பயப்படுடன், வெறிகமழ் - மணம் வீசுகின்ற சடையான் - சடாயாத்தை யுடையான், அப்பன் - எண்தையன், [அவனது] விண்ணவர் - தேவர்களும், நண்ணமாட்டா-நண்ணவொண்ணாத, செறிதரு - நெருங்கிய, கழல்கள் - திருவடிசளோ, எத்தி - கூதித்து, சிறந்த - சிறப்படைந்து, இனிது இருக்கமாட்டா - இனிதாயிருக்கமாட்டாத, அறிவில்லாதவரை கண்டால் - புத்தியில்லாதவரைக் காணின், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் பயப்படும் வகையா யிராகின்றது, எ - று.

(க - ரை.) யானை, புலி என்னும் துஷ்ட மிருகங்களுக்கும் பயப்படுடன் ஆயினும், எமது சந்தையாகிய சிவபெருமானது திருவடிமைத் துதித்து மேன்மையடைந் திருக்கமாட்டாத அறிவில்லாத கண்டால் நாம் அஞ்சும் படியாயிராகின்றது, என்பது.

(வி - ரை.) “தறிசெறிகளின்” “தழல்விழியுழுவை” என்றதனால் அந்நின் கொடுமை விளங்கியவாறு காண்க. (அ)

மஞ்சலாமுருமுமஞ்சேன்பன்னரோடுவடிவஞ்சே
னஞ்சமேயமுதமாக்குநம்பிரானெயிரானாமிச்
செஞ்சுவேயாண்டுகொண்டான்நிருபுண்டிப்பட்டமாட்டா
தஞ்சுவாரவரைக்கண்டாலம்நாமஞ்சுமாறே.

(ப - ரை.) மஞ்ச - கார்முகத்தில், உலாம் - [அதனிடத்தே] உலாவுகின்ற, உருமும் - இடிக்கும், அஞ்சேன் - படப்படுடன், மன்னரோடு - [தேச] அரசருடைய, உறவும் - நட்பையும், அஞ்சேன் - பயப்படுடன், நஞ்சமே - [திருப்பாற்கடலி லுண்டாகிய] விஷத்தையே, அமுதம் - அமிர்தமாக, ஆக்கும் - ஏற்றுக்கொண்ட, நம் - நம்முடைய, பிரான் - பிரான், எம்பிரான் ஆய்-எம்பெருமானாக, செஞ்சுவே - சிறப்பாகவே, ஆண்டுகொண்டான் - அடுமையாக்கிக்கொண்டருளினவன், [அவனது] திரு - திருநீருகிய அருமைச் செல்வத்தை, முண்டம் - [தமது] நெற்றியில், தீட்டமாட்டாது - பூசிக்கமாட்டாமல், அஞ்சுவார் - அஞ்சிப் பயப்படுவாராகிய, அவரை - அப்பேர்க்கொற்றவர்களை, கண்டால் - பார்த்தவிட்டால், நாம் - யாம், அஞ்சும் ஆறு - பயப்படும் வகையா யிராகின்றது, எ - று.

(க - ரை.) இடிக்கும் பயப்படுடன், மன்னருறவுக்கு மிச்சித்து பயப்படுடன், ஆயினும் திருப்பாற்கடலி லுண்டாகிய நஞ்சத்தையே அமிர்தமாக்கி

கொண்டவனும், எம்மை யினிதா யாண்டுகொண்டவனும் ஆகிய இறைவனது செல்வமாகிய திருவெண்ணீற்றைத் தமது நெற்றியில் தரித்தற் கஞ்சுவோரைக் கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியா யிராநின்றது, என்பது.

(வி - ரை.) உறும் - இடி. இறைவற்கு விபூதி உருத்திராக்கம், யானைத் தோல், தலைமாலு முதலியவே செல்வமாதலால், விபூதியைத் திரு எண்ணூர். “பதம் பரவைக்கு வருத்துபிராற்குப் பசுமயின்மேல் - கதம் பரவைக்கு வரச் சுற்று கட்செவிக் கங்கணற்குச் - சிதம்பரவைக்கு முதுகுன்ற வாணற்குச் செல்வமெல்லாம் - மதம்பரவைக்கு நிகர்கரித்தோறிலு மாலுகளே” எனப் பிற அறிஞர் கூறுதலுங் காண்க. செஞ்சுவே என்றது இங்கு சிறப்புக்காயிற்று. முண்டம் - நெற்றி. (க)

கோணிலாவாளியஞ்சேன்கூற்றுவன்சிற்பஞ்சே
னீணிலாவணியிணைநீனைந்துநாந்துருகிருக்கு
வாணிலாங்கண்களசோரவாழ்த்தின்திறத்தமாட்டா
வாணலாதவரைக்கண்டாலம்பநாபஞ்சுமாறே.

(ப - ரை.) கோண் - கோணுதல், இலா - இல்லாத, வாளி - பாணத் தை, அஞ்சேன் - [கண்டு] பயப்படுன், கூற்றுவன் - [தென்திசைக் கதிப னாகிய] இயமனது, சிற்பம் - கோவத்தை, அஞ்சேன் - [கண்டு] பயப்படுன், நீன் - நீண்ட, நிலா - நிலவாகிய, அணையிணை - [திரு] ஆபரணத்தை யுடையவனை, நீனைந்து - எண்ணி, நாந்து - வருத்தி, உருகி-உருகாநின்று, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, ஒளி - பிரகாசமானது, நிலாம் - நிலபெற்றிருக்கிற, கண்கள் - இரு கண்களில், சோர - ஜலமனது ஒழுக, வாழ்த்தி - வாழ்த்தி, நீன்று - இரு ந்து, ஏத்தமாட்டா - துதிக்கமாட்டாத, ஆண் - ஆண்மைத்தன்மை யுடையவர், அலாதவரை - இல்லாதவரை, கண்டால் - பார்க்கில், நாம் - யாம், அஞ்சும் ஆறு - அஞ்சும்வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - ரை.) அம்புக்கும் பயப்படுன், இயமனது கோவத்துக்கும் பயப் படுன் ஆயினும் சந்திரசேகரனாகிய சிவபெருமானை நினைந்து மணங்கரைத் தருகிக் கண்களில் நீரொழுக நீன்று வாழ்த்தித் துதிக்கமாட்டாத ஆண்மை யில்லாதவரைக் கண்டால் யாம் பயப்படும்வகையா யிராநின்றது, என்பது.

(வி - ரை.) கோண் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நிலா - சந்திரன். வாணிலாம் கண்களசோர என்பதை - வான் நில ஆம் கண்களசோர எனப் பிரித்து, ஒளி - நிலபெற்ற நீரானது கண்களில் ஒழுக என்றாரப்பினும் அமையும். இறைவனாகிய பரம்பொருளை வழிபடுதலினுஞ் சிறந்த ஆண்மை யின்றதலால் அவ்வழிபா டில்லாதாரை “ஆணலாதவர்” என்றார். (ஈ)

திருச்சிறப்பலம்.

உ

சிலமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

சிவாநந்தவிளைவு.

[சிவாநந்தவிளைவு என்பது ௨௧௫௦வீடு.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

பருவநாமங்கைதன்பங்கரைப்பாண்டிபுங்காரமுதா
மொருவனாடொன்றுமில்லாதவரைக்கழற்போதிரஞ்சித்
தெரிவாந்ந்ருக்கிப்பரிபேற்கொண்டசேவகளு
ரொருவனாயன்றியுருவறியாவென்றனுள்ளபதே.

(ப - ரை.) பரு - பெரிய, வரை - மலையரையனது, மங்கை - புதல்வி
யாகிய உமாதேவியின், பங்கரை - பாகராகிய பரமசிவனை, பாண்டியற்கு -
மதுரைப்பதிக் கரசனுக்கு, ஆர் அமுது ஆம் - சொல்லுதற் கரிய அமிர்த
மாகிய, ஒருவரை - ஒருத்தரை, ஒன்றும் - யாதொன்றையும், இலாதவரை -
உடையர் அல்லாதாரை, கழற்போது - திருவடித் தாமரை மலரை, இறைஞ்சி-
தொழுது, தெரிவா - காணும்படி, நின்று - நின்றிருந்து, உருக்கி - மனத்தை
யுருகச் செய்து, பரிபேற்கொண்ட - [என்னியித்தம்] குதிரையின்மீது ஆரோ
கணித்துக்கொண்டு, சேவகளுர் - மஹா வீர சூரராகிய, ஒருவரை-[அப்பேர்க்
கொற்ற] ஒருவரை, அன்றி - தவிர, என்றன் - என்னுடைய, உள்ளம் - மன
மானது, உரு - அன்னிய தெய்வங்களின் வடிவையும், அறியாது - தெரியாது,
எ - து.

(ச - ரை.) மலையரையனது புதல்வியாகிய உமாமகேஸ்வரியின் பாச
ரும், குறிஞ்சு முதலிய யாவுயில்லாதவரும், எனக்காக பாண்டியன் முதலாயி
னோர் கண்டு மகிழும்வாறு குதிரையின் மீது ஆரோகணித்து வரும் அக்கோ
லத்தைக் கண்டோர் மனமுருகப் பண்ணினவருமாகிய சிவபெருமானையன்றி,
என்னுடையமனமானது மற்றொரு தேவரை உருவறியமாட்டாது, என்பது.

(வி - னா.) பருவரை என்றது இங்கு இயமலையைக் குறித்தது. ஒன்றும் என்பதற்கு ஹேயகுணங்கள் சிறிதும் என்றரைப்பினும் பொருத்தம். உருவறியாது என்றது வேறொரு உருவமாகிய தேவர்களைப் பார்க்கவும் மனம் சகியாது என்றபடி. சிவபெருமான் யாவரும் பார்க்கக் குதிரையேறி மஹா வீரராக வந்தமையால் சேவகனொன்று கூறினர். (க)

சதுரைமறந்தறிமால்கொள்வார்சார்த்தவர்சாற்றிச்சொன்னோம்
கதிரைமறைத்தன்னசோதிகழுக்கடைகைப்பிடித்துக்
குதிரையின்மேல்வந்துகூடிமேற்குடிக்கேடுகண்டார்
மதுரையர்மன்னன்மறுபிறப்போடறித்திடுமே.

(ப - னா.) சார்த்தவர் - அடைந்து ஈடுபட்டவர், சதுரமறந்து - தமது திறத்தை மறந்து, அறிமால் கொள்வர் - அறிமயக்கம் கொள்வர், சாற்றி சொன்னோம் - பறையறைந்து சொன்னோம், கதிரை-சூரியனை, மறைத்தன்ன-மறைத்தாற் போன்ற ஒளியானது, கழுக்கடை - ஈட்டியை, கைப்பிடித்து - கரத்திற் பிடித்து, குதிரையின்மேல் வந்து கூடிமேல் - குதிரையின்மேல் எழுந்தருளி வந்து கலந்திடின், குடிக்கேடு - நமது குடிக்குக்கெடுதியாம், மதுரையர் மன்னன்-மதுராபுரியார்க்கு அரசனாகிய பாண்டியனது, மறுபிறப்போடறித்திடும் - மறுபிறப்பையோட்டி மீண்டவராதபடி தடுக்கும், எ - று.

(க - னா.) யாவராலும் காணப்படாத இறைவனைச் சேர்ந்தவர்கள் தமது சதுரப்பாட்டை மறந்து அறிவுமயங்கப் பெறுவர், பறையறைந்து சொல்லினோம், சூரியனை மறைத்தாற்போன்ற ஒளியானது ஈட்டியைக் கையிற் பிடித்து, குதிரையின்மீ தேறிவந்து எம்மைக் கூடுமாயின், நமது குடிக்குக் கெடுதியுண்டாம், மதுராபுரிக் கரசனாகிய பாண்டியனது மறுபிறவி வந்தடையாதபடி தடுக்கும், என்பது.

(வி - னா.) இறைவனது அழகில் ஈடுபட்டவர் தம் மறிவை யிழந்து நிற்பராதலால், “சதுரை மறந்தறிமால் கொள்வர் சார்த்தவர்” என்றார். கதிரை மறைத்தன்ன சோதி என்றது இறைவன் திருமேனியானைத் தோலால்மறைக்கப்பட்டிருத்தலால் என்க. “மதயானை யீருரியூடே மறைந்து மழைமறைத்த உதயாகிபெனென நின்றோர்” என்றார் பிறரும். கழுக்கடையென்றது இவ்விடத்து ஈட்டியையே யுணர்த்திற்று. குதிரைச் சேவகர் கைப்பிடித்து வருவது அதுவேயாகலான். (உ)

யன்பவளளத்துணர்நதிக் குளக்கினறவருசங்வுகாண்டார்
பாரின்பவெள்ளங்கொளப்பரிமேற்கொண்டபாண்டியன [டார்
ரோரின்பவெள்ளத்துருக்கொண்டுதொண்டரையுள்ளங்கொண்
பேரின்பவள்ளத்துட்பெய்கழலேசென்றுபேணிதுமினே.

(ப - ரை.) நீர் - நீங்கள், இன்ப வெள்ளத்துள் - ஆந்தப்பெருக்கில், நீந்திக்குளிக்கின்ற - நீந்திக்குளிக்கவேண்டுமென்கிற, நெஞ்சம் கொண்டிர் - மனத்தில் மிகு விருப்புடையீர், பார் - பூவியிலுள்ளா ரெல்லாரையும், இன்ப வெள்ளம் கொள்ள - ஆந்தப்பெருக்கானது கொண்டு செல்லும் வண்ணம், பரிமேற்கொண்ட பாண்டியனார் - குதிரைமேற்கெண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள், ஓர் - நிகரற்ற, இன்ப வெள்ளத்து உருக்கொண்டு - ஆந்தப்பெருக்கினுருவங்கொண்டு, தொண்டரை - தொழும்பரை, உள்ளம் கொண்டார் - மனங்கவர்த்தார், பேரின்ப வெள்ளத்துள் சென்று - பேரானந்தக் கடலின் பெருக்கினுள்ளும் சென்று, பெய்கழலே பேணுமின் - வீரக்கழலணிந்த திருவடியே விரும்புங்கள், எ - று.

(க - ரை.) பேரின்பப் பெருக்கிற் குளிக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணமுள்ளவர்களே ! ஆந்த வெள்ளமானது உலகத்தை யெல்லாம் கவர்ந்து செல்லும்படி குதிரைமேற்கொண்டு வந்த சோமசுந்தர பாண்டியனார் தம் தொழும்பரை மனங்கவர்த்தார், ஆதலால் நீங்கள் பேரின்பப் பெருக்கில் அகப்பட்டாலும் அவ்விசுவானது திருவடியாகிய மாக்கலத்தை யாதவராகப் பற்றுங்கள், என்பது.

(வி - ரை.) சோமசுந்தரப் பாண்டியனென்று திருநாமம் பூண்ட இறைவன் குதிரைச் சேவகனாக, எழுந்தருளின திருக்கோலம் கண்டோர்க்கு மிகுந்த இன்ப மளித்தது என்றதற்கு, “பாரின்ப வெள்ளங்கொளப் பரிமேற்கொண்ட பாண்டியனார்” என்றார். (ங)

செறியும்பிறவிக்குநல்லவர்செல்லன்மின்றென்னன்னாட்
 டிறைவன்கிளர்கின்றகாலமிக்காலபெக்காலத்துள்ளா
 மறிவொண்கதிர்வாளுறைகழித்தானந்தபாக்கடவி
 நெறியும்பிறப்பையெதிர்த்தார்புரளவிருநிலத்தே.

(ப - ரை.) தென்னன் - பாண்டியனது, நல்லாட்டு - நலமை வாய்ந்த பாட்டின்கண், செறியும் - அடர்ந்த, பிறவிக்கு - பிறப்புக்கு, நல்லவர் - நன்மை யுடையோர் ஒருவரும், செல்லன்மின் - செல்லாதீர்கள், இக்காலம் - இந்தக்காலம், இறைவன் கிளர்கின்ற காலம் - இறைவனாகிய சிவபெருமான், [அரசு செய்து] விளங்குகின்ற காலமாயிராநின்றது, எக்காலத்தினாலும் - எந்தக் காலத்திலும், அறிவு - ஞானமாகிய, ஒன் - ஒன்றிய, கதிர் - சூரியனது ஒளி புள்ள, வான் - வாட்படைபை, உறைகழித்து-உறைகேகி, ஆந்தம் மாகடவி - இன்பமாகிய குதிரையைச் செலுத்தி, இருநிலத்து - பெரிய நிலவுலகத்தில், பிறப்பை எதிர்த்தார்புரள - பிறவியை எதிர்த்தவர் புரளும்படி, எறியும் - வீச வன், எ - று.

(க - ரை.) நல்லொழுக்கம் யாவுத்தெரிந்த அறிவாளர்களே ? நீங்கள் பாண்டி சுன்னாட்டில் பிறவா தொழிவீர்களாக, ஏனெனின் சோமசுந்தரப்

பாண்டியனாகிய இறைவன் அந்நாட்டில் அச்சாட்சி செலுத்துங் கால மிதவா தலால், அவன் பிறவியை எதிர்த்தவர் யாவரும் புரளும்படி ஆர்த்தப்பரியைச் செலுத்தி வந்து ஞான வானால் ஏறியாநின்றான் ஆதலால், என்பது.

(வி - னா.) செறியும் பிறவியென்றது - மிக்க பிறவி யென்றபடி, நல் லவர் முன்னிலைக்கண்வந்தது. அறிவொண் குற்றியலுக்காப்புணர்ச்சி பெற்றது. உறை என்றது இவ்விடத்து மலமறைப்பை. ஆர்த்தம் - பேரின்பம். இவ் வுலகம் விசாலமுள்ளதாதலின் இங்கு இருசிலம் என்று கூறினார். (ச)

காலமுண்டாகவேகாதல்செய்துய்மின்கருதரிய
ஞாலமுண்டானொடுநான்முகன்வானவாநண்ணரிய
வாலமுண்டானெங்குப்பாண்டிப்பிரான்நன்னடியவர்க்கு
* மூலபண்டாரம்முதங்குகின்முன்வந்துமுந்துமினே.

(ப - னா.) காலம் - காலமானது, உண்டாக - உண்டாயிருக்க, காதல் செய்து - இறைவனாகிய பரமசிவனுக்கு அன்புபாடி தொண்டு செய்து, உப் பின் - இறத்தலை நீக்கி ஜீவியுங்கள், கருது - எண்ணுதற்கு, அரிய - அரிதாகிய, ஞாலம் - இப் பூலோகத்தை, உண்டானொடும் - உட்கொண்டு தன் வயிற் றினிடம் வைத்திருப்பவனாகிய மஹா விட்டுறுவோனும், நான்முகன் - தாமரை மலரை ஆசனமாகக் கொண்ட பிரமதேவனும், வானவர் - வானுலகத்திலுள்ள இதர தேவர்களும், நண் - அடைதற்கும், அரிய - அருமையாகிய, ஆலம் - [திருப்பாற்கடலினின் றுண்டாகிய] ஆலகால விடுத்ததை, உண்டான் - [அஞ் சாது] அமுதாகக் கொண்டவன், எங்கள் - எங்கள் து, பாண்டிப்பிரான் - பாண்டிநாட்டுக்குச் [சோமசுந்தரக்கடவுளாக எழுந்தருளிய] பெருமான், தன் - தன்னுடைய, அடியவர்க்கு - தொண்டர்களுக்கு, மூலபண்டாரம் - புராதன பொக்கிஷத்தை, வழங்குகின்றான் - [தாதாவாய் ஓர் நாமமுந் தரித்து] கொடுக் கின்றான், [ஆனதால்] வந்து - [அங்கு] வந்து, முந்துமின் - [அவ்வத்துவை யடைய] முந்திக்கொள்ளுங்கள், எ - று.

(க - னா.) பாண்டிப்பிரானாகிய இறைவனுக்குச் சீக்கிரத்தில் அன் போடு தொண்டு செய்து என்றும் இறவாம லிருக்கும்பொருட்டு அவனது மூல தனத்தை யடைந்து உய்யுங்கள். திருமால் பிரமன் முதலாயினோர்க்கும் கிட் டெதற்கு அரிதாகிய நஞ்சை அமுது செய்தவனாகிய பாண்டிப்பிரான், தன்னு டைய தொண்டர்கட்கு மூலபொக்கிஷமென்னு முழிவிலாத் தனத்தை கொடுக் காரின்றான், ஆதலால் அத்தனத்தைப்பெறுதற்கு நீங்கள் முந்துங்கள், என்பது.

(வி - னா.) காலமுண்டாக என்றது விறைவாக என்றபடி. கருதரிய ஆலம் - நண்ணரிய ஆலம் எனக் கூட்டுக. நண்ணல் - கிட்டெதல். பாண்டிப் பிரான் - சோமசுந்தரக் கடவுள். (இ)

சுண்டியமாயாவிருள்கெடவெப்பொருளும்விளங்கத்
தூண்டியசோதியைமீனவனுஞ்சொல்லவல்லனல்லன்
வேண்டியபோதேவிடக்கிலைவாய்தல்விரும்புமின்றாள்
பாண்டியனாருள்செய்கின்றமுத்திப்பரிசிதுவே.

(ப - னா.) சுண்டிய - அடர்ந்த, மாய - ஒழிபாத, இருள் - [அஞ்ஞான
மென்னும்] இருளானது, கெட - சேதிக்கவும், எப்பொருளும் - எவ்விதைய
மும், விளங்க - தெரியவும், தூண்டிய - தூண்டப்பட்ட, சோதியை - [என்
றும் ஞானத்தைத் தாராநின்ற] சோதியை, மீனவனும் - மீன்கொடிபடையுடைய
பாண்டியனும், சொல்ல - [அவனது புகழைச்] சொல்லுதற்கு, வல்லன் - சமர்
ந்த முடையவன், அல்லன் - அல்லாதவன், வேண்டியபோதே - ஆசைப்பட்டு
விரும்பினபோதே, விடக்கு இலை - [கொடுக்கச்] தடையிலலை, தாள் - திரு
வடி. பேற்றை, வாய்தல் - [அதை] அடைய, விரும்புடன் - ஆசைப்படுங்கள்,
பாண்டியனார் - சோமசுந்தரக் கடவுள், அருள் செய்கின்ற - கிருபை செய்
கின்ற, முத்திபரசு - முத்திதரும் மார்க்கம், இதுவே - இதுவேயாம், எ - று.

(ச - னா.) மாயையாகிய இருளொழியத் தூண்டிய ஒளிபுருவாகிய சிவ
பெருமானைப் பாண்டியனும் புகழ வல்லவன், ஆதலால் நீங்கள் விரும்பினால்
அவ்வாறு விரும்பும் பொருளை யடையத் தடையிலலை. இப்போதே இறைவன்
திருவடிப்பேற்றை விரும்புங்கள், அவன் அருள் செய்கின்ற முத்தித்திரம்
இதுவேயாம், என்பது.

(ச - னா.) கெடுதற்கரிய மிக்க விருள் என்றதற்கு “சுண்டிய மாயா
விருள்” என்றார். “மாயா விருள் கெட” “எப்பொருளும் விளங்க” என்
றதனால் சோதி ஞானவொளியைக் குறித்து, மீனவன் என்றது மச்சகொடி
யோனாகிய பாண்டிய ராஜனைக் குறித்து. (சு)

மாயவனப்பரிமேல்கோன்மெற்றவர்கைக்கொளலும்
போயறுமிப்பிறப்பென்னும்பகைகள்புகுந்தவருக்
காயவரும்பெருஞ்சிருடைத்தன்னருளேயருளுஞ்
சேயபெருங்கொடைத்தென்னவன்சேவடிசேர்மின்களே.

(ப - னா.) மாய - மகா மாயமாகிய, வனப்பரிமேல் - காட்டினிடம் வா
ழாநின்ற அசுவத்தின்மேல், கொண்டு - [ஆரோகணித்துக்] கொண்டு வந்து,
அவர் - அச்சிவபெருமான், கை - திருக்கரத்தில், கொளலும் - [பிடித்துக்]
கொள்ளுதலும், இப்பிறப்பு - இப்பிறவீதனா, என்னும் - என்று சொல்லப்
படுகிற, பகைகள் - பகைகளானது, போய் அறும் - பற்றில்லாமல் அற்றுப்
போய், [ஆதலால்] புகுந்தவருக்கு - அப்பரமசிவனது அன்பை யடைந்தவ
ருக்கு, ஆய - உண்டாகிய, அரு - பெருமையைத் தாராநின்ற, பெரு - பெரிய,

சீர் உடை - சிறப்பை யுடைய, தன் - தன்னுடைய, அருளே - அருளென்னும் செல்வத்தையே, அருளும் - கிருபை செய்து கொடுக்காநின்ற, சேய் செடுகொடை - மிகச் சப் பெரிய கொடையாகவும் உடைய, தென்னவன் - பாண்டிப்பிரானுகிய 'சோமசுந்தரர்' கடவுளினது, சேவடி - [முத்திவீட்டைத் தருகின்ற] திருவடிகளை, சேர்மின்கள் - அடையுங்கள், எ - று.

(க - ரை.) தன்னை யடைந்தவருக்கு அருட்செல்வத்தைக் கொடுக்கின்ற இறைவனாகிய சோமசுந்தரர் கடவுளினது திருவடியை அடையச் சென்று சேருங்கள், அவன் குகிறா வீரனாய்வந்து நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளுதலும் நம் முடைய பிறவிப் பணிகள் அற்றொழியும், என்பது.

(வி - ரை.) நரியாகிய பரியாதலால் "மாயவனப்பரி" என்றார். வனம் - அழகு. அருள் - முத்திச்செல்வம். (எ)

அழிவின்றிறிந்ததொரானந்தவெள்ளத்திடையழுத்திக்
கழிவில்கருணையைக்காட்டிக் கடியவினையகற்றிப்
பழமலம்பற்றறுத்தாண்டவன்பாண்டிப்பெரும்பதமே
முழுதுலகுந்தருவான்கொடையேசென்றுமுந்தியினே.

(ப - ரை.) அழிவு இன்றி - சேதமில்லாது, நின்றது - நின்றதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, ஆந்தவெள்ளத்திடை - இன்பசாகரப் பெருக்கில், அழுத்தி - அழுத்தச்செய்து, கழுவு இல் - தன்னுதலில்லாத, கருணையை காட்டி - சகராவீன்பத்தைக் காட்டி, கடிய - கொடிதாகிய, வினை - மலசம்பந்த இருவினைகளை, அகற்றி - விலக்கி, பழமலம் - தொன்மையாகிய மலங்களை, பற்றறுத்து - வேறாக்கலாந்து, ஆண்டவன் - (கிருபைசெய்து ஆண்டருளினவனாகிய, பரமசிவன், பாண்டிப் பெரும்பதமே - பாண்டிநாட்டுப் பெரும்பதமொன்றை மாதிரித்தானே, முழுது உலகும் - உலகமுழுதும், தருவான் - கொடுப்பான், சென்று - போய், முந்தியின் - முந்துங்கள், எ - று.

(க - ரை.) அழிவற்ற இன்பப்பெருக்கில் அழுத்து வித்து, நீங்காத தன்பெருங் கருணையைக்காட்டி, கொடிய வினையை பற்றற நீக்கி, மலப்பற்றறுத்தாண்ட இறைவன் பாண்டிப் பதம் ஒன்றேயல்ல, உலகமுழுதும் கொடுப்பன், ஆதலால் அவன் கொடையையே முந்துங்கள், என்பது.

(வி - ரை.) இறைவனுக்குக் கருணையெக்காலத்தும் உண்டென்றற்கு. "கழிவில்கருணை" என்றார். (அ)

விரவியதீவினமேலைப்பிறப்புமுந்நீர்கடக்கப்
பரவியவன்பரையென்புருக்கும்பரம்பாண்டியனார்
புரவியின்மேல்வரப்புந்திகொளப்பட்டபூங்கொடியார்
மரவியன்மேல்கொண்டெதம்மையுந்தாமறியார்மற்றதே.

(ப - ரை.) விரவிய - சேர்ந்த, தீ - கெடுதலுடைய, வினை - வினைகளா லுண்டாகிய, முநீர்கடக்க - [துக்க] சாகரத்தைக்கடக்க, பரவிய - வழிபட்ட, அன்பரை - அடியார்களை, என்பு - எனும்பை, உருக்கும் - உருக்குகின்ற, பரம் - மேலான, பாண்டியனார் - பாண்டிப்பிரானுகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், புரவி யின்மேல் - குதிரையின்மீது, வர - வருவதைக்கண்டு, புந்தி - அறிவானது, கொளப்பட்ட - கோளப்பட்ட, பூங்கொடியார் - பூங்கொடியையொற்ற இடை யழகையுடைய பெண்கள், மர இயல்-மரத்தின் செய்கையை, மேல்கொண்டு - மேற்கொண்டு, மறந்து - மதிமயங்கி, தம்மையும் - தங்களுடைய, தாம் தாங்கள், அறியார் - தெரிந்திலர், எ - று.

(க - ரை.) வினையின்சேட்டையா லுண்டாகிய பிறவிச்சுடலை நீங்கும் பொருட்டுத் தம்மை தொண்டிபட்ட அடியவரை என்புருகச்செய்கிற பாண் டியநாட்டுக் கரசனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் குதிரையின்மே லாரோகணித்து வரப்பார்த்து தமது அறிவிழந்த பெண்கள் தங்களுக்குத் தாங்களறியாமல் மதிமயங்கித் திகைத்து மாம்போல நின்றார்கள், என்பது.

(வி - ரை.) தீவினை யென்றது நல்வினைக்கு மறுதலையென்று. மா கொடிய வினைகள் என்றபடி. விரவிய என்றதனானே இருவினையென்பது புல னாயிற்று. நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டும் ஆன்மகோடிகளுக்குப் பிறவி யைத் தருதற்கண், பொன் விலங்கும் இருப்புவிவங்கும்போல ஒரு நிகரனவா மாதலின், “விரவிய தீவினை” என்றார். (சு)

கூற்றைவென்றாங்கைவர்கோக்களையும்வென்றிருந்தழகால்
வீற்றிருந்தான்பெருந்தேவியுந்தானுபேர்மினவன்பா
லேற்றுவந்தாருயிருண்டதிருலொற்றைச்சேவகனே
தேற்றமிலாதவர்சேவடிசிக்கெனச்சேர்மின்களே.

(ப - ரை.) கூற்றை - யமனை, வென்று - ஐயித்து, அங்கு - அவ்விடத் தில், ஐவர் - ஐம்புலன்களாகிய, கோக்களையும் - அரசர்களையும், வென்று இருந்து - ஐயித்திருந்து, அழகால் - யாவராலும் புகழும்படி அழகோடு, வீற் றிருந்தான் - எழுந்தருளி யிருந்தான், [எவ்விடத்தே யென்றாய்ந்து கேட் கில்]பெருந்தேவியும் - உமாமகேஸ்வரியும், தானும் - தானுமாக, ஓர் - நிகரற்ற, மீனவன்பால் - மச்சக்கொடியை யுடைய பாண்டியனரிடத்தில், [அவ்வாறு வீற் றிருந்தவன் யாரெனில்] ஏற்று வந்தார் - பகைத்து வந்தவருடைய, உயிர் - ஆவியை, உண்ட - வாங்கின, திறல் பலத்தையொற்ற, ஒற்றை சேவகனே - ஒப்பற்றமாக வீரனே, [ஆதலால்] தோற்றம் இலாதவர்-தெளிதல் இல்லாத வர்கள், சேவடி - அவன் கிருவடிவையே, சிக்கென சேர்மின் - உறுதியாகச் சேர்த்துகொள்ளுங்கள், எ - று.

(க - ரை.) இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் யமனையும் ஐம்புலன் களையும் வென்று, அடியார்கள் பார்க்க அழகாகத் தானும் தேவியுமாகப் பாண்

டியனிடத்தில் வீற்றிருந்தான், [ஆதலால்] அவன் திருவடியை உறுதியாகப் பற்றுங்கள், என்பது.

(வி - ரை.) கடற்றன் - யமன், வென்றல் - ஐயித்தல். ஐவர் என்றது ஐம்புலன்களைக் குறித்து. ஆங்கு - அசை யெனினுமாம். (சுரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பி டி த் த ப த் து.

—o—o—o—

முத்திக்கலப்புரைத்தல்.

[முத்திக்கலப்புரைத்தல் என்பது முற்றுமுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு முத்தியின் சுகத்தைச் சொல்லியது.]

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

உம்பர்கட்காசையொழிவறநிறைந்த

யோகமேபூற்றையேன்றனக்கு

வம்பெண்ப்பழுத்தென்குடிமுழுதாண்டு

வாழ்வறவாழ்வித்தபருந்தே

செம்பொருட்டுணிவேசிருடைக்கழலே

செல்வமேசிவபெருமானே

யெம்பொருட்டுண்ணைச்சிக்கெனப்பிடித்தே

னென்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - ரை.) உம்பர்கட்கு-விண்ணுலகத்தாராகிய தேவர்கட்கு, அரசே - இராஜாதி இராஜனே! ஒழிவு அற - எவ்விடத்தும் நீங்குதனிஷ்ணது வீரபித்த, யோகமே - பலனே, ஊத்தையேன் - மலசம்பந்த அழுக்குடம்புடையே னாகிய, தனக்கு - அடியேனுக்கு, வம்பு என - ஆச்சரியமென்று புதலும்படி, பழுத்து - மிகக்கனிந்து, வன்குடி - அடியேனது குடிமுழுமையும், ஆண்டு -

ஆண்டருளி, வாழ்வு அற - [திரேகத்தோடு உடவாமும்] வாழ்க்கை பற்றறம் படி, வாழ்வித்த - [சிவலோகப் பேற்றையடைந்து] வாழும்படிசெய்த, மருத் தே - தேவா அமிர்தமே, செம்பொருள் துணியே - பரிசுத்தமாகிய சாத்திரப் பொருளின் துணியே, சீர் உடை - சிறப்பையுடைய, கழலே - முத்திகொடுக் றும் இருப்பாதத்தை யுடையவனே! செவ்வமே - எமது நிறத்தாமுள்ள ஐச வரியமே! சிவபெருமானே - சிவபெருமானே! எம் பொருட்டு - எம்பால், உன்னை சிக்கென - உன்னை கெட்டியாக, பிடித்தேன் - நழுகவிடாமற் பற்றி னேன், இனி - இனிமேல், எங்கு - நீ எடவிடத்துக்கு, எழுந்தருளுவது - எழுந்துபோவது, எ - று.

(க - ரை.) விண்ணுலகத்தி ல் வாழாநின்ற தேவர் முதலிய யாவருக்கும் இராசனே! எவ்விடத்தும் நீங்குதலில்லாது நிறைந்தவனே! என்னையும் தீர் பொருளாகக் கொண்டு மதித்து என் பிரயங்கி எனது குடிமுழுது மாண்ட ருளிக் சிவலோகப்பதவியைச் சந்தருளிய அமிர்தமே! செவ்விய சாத்திரப்பொரு ளின் துணியே! சிவபிரானே! உன்னை உறுதியாய் நம்பி பற்றினேன், இனிமேல் நீ எவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுவது, என்பது.

(வி - ரை.) உம்பர் - விண்ணுலகத்தார், அது இடவாகுபெயரால் அட விடத்திலுள்ள தேவர்களுக்காயிற்று. வாழ் அற என்றது - பிறத்தலற என்ற படி. யாவத்து தூல்களும் புகழ்ந்து போற்றுவது இறைவனது பெருமையை யே யாதலால் 'செம்பொருட்டுணியே' என்றார். உடத்தை - மலமெனினு மொக்கும். கழல் - திருவடி. பிடித்தல் - பற்றத்தல். சிக்கு - உறுதி. (ச)

விடைவிடாதுகந்தவிண்ணவர்கோவே
வினையனேனுடையமெய்ப்பொருளே
முடைவிடாதுடியேன்முத்தமண்ணாய்
முழுப்புழுக்குரம்பையிற்கிடந்து
கடைபடாவண்ணங்காததெனையாண்ட
கடவுளேகருணைமாகடலே
யிடைவிடாதுனைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - ரை.) விடை - இடபவாகனனே! விடாது - என்றும் விட்டு விடாமல், உகத்த - விரும்பின, விண்ணுலகர் கோவே - விண்ணுலகத்தார்க் கிறைவனே! வினையனேன் உடைய - வினையேனது, மெய்ப்பொருளே - உண்மைப்பொருளே! முடை விடாது - புலால் நாற்றத்தை யுடைய தேக த்தை விடாமல், அடியேன் - தொண்டனேன், முத்து - முதிர்ந்து, அறமண் டாய் - மிகவும் மண்ணகி, முழுப்புழு குரம்பையில் - நிறத்த கிருமிகளுள்ள உடம் பில், கிடந்த - இருந்து, கடைபடா வண்ணம் - உழலாவண்ணம், என்னை -

அடியேனை, காத்து - காப்பாத்தி, ஆண்ட - தடுத்தாண்ட, கடவுளே - யாவர்க்கும் கடவுளே! கருணைமாகடலே - கிருபையைத் தருகின்ற பெருங்கடலே! இடை விடாது - இடைவிடாமல், உன்னை - தேவாரை, சிக்கென - உறுதியாக, பிடித்தேன் - பற்றினேன், இனி - இனிமேல், எங்கு - எவ்விடத்தில், எழுந்தருளுவது - எழுந்துபோவது. எ - று.

(சு - ரா.) சூலம், மான், மழு, கபால முதலிய யாவும் கரத்திற் றுங்கி இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்ட நாதனே! தேவர்க் கரசனே! அடியேனாகிய எனக்கு உண்மைப்பொருளாய் இருப்பவனே! இம்மாநிடப் பிறப்பில் கிடந்து உழுவாவண்ணம் என்னைத் தடுத்தாண்டருளின கருணாநிதியே! இடைவிடாமல் உன்னை நான் பலமாகப் பற்றினேன், ஆதலால் நீ இனி எவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுவது, என்பது.

(வி - ரா.) விடை - இடபம். மெய்ப்பொருள் - உண்மைப்பொருள். அதாவது என்றும் அழியாப்பொருள். முடை - புலால் நாற்றம். கிடத்தல் - இருத்தல். கடைபடல் - உழல். சிவபெருமான் யாவரிடத்தும் கருணை கூர்ந்திருத்தலால், இங்ஙனம் “கருணைமா கடலே” என்று கூறினர். சிக்கு - உருதி. (உ)

அம்மையேயப்பாவொப்பிலாமணியே
யன்பினில்வினைந்தவாரமுதே
பொய்ம்மையேபெருக்கிப்பொழுதினைச்சுருக்கும்
புழுத்தலைப்புலையேன்றனக்குச்
செம்மையேயாயசிவபதமளித்த
செல்வமேசிவபெருமானே
யிம்மையேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - ரா.) அம்மையே - எனையின்ற தாயே! அப்பா - என் தந்தையே! ஒப்பு இலா - நிகரில்லாத, மணியே - பிரகாசம்போன்ற மாணிக்கமே! அன்பில் - பெருமை தங்கிய ஆசையென்னுங் கடலில், விளர்ந்த - உண்டாகிய, ஆர் அமுதே - இருவரால் காணக்கூட்டாத அமிர்தமே! பொய்ம்மை ஏ பெருக்கி - பொய்யையே வளர்த்து, பொழுதினை - காலத்தை, சுருக்கும் - குறைக்கின்ற, புழுத்து அலை - புழுத்தலைக்கின்ற, புலையனேன் தனக்கு - அசேதனமுடையனானுக்கு, செம்மை ஆப் - செவ்வையாகிய, சிவபதம் - சிவலோக பதவியை, அளித்த - ஈன்றருளிய, செல்வமே - எனது ஐசுவரியமே! சிவபெருமானே - சிவபெருமானே! உன்னை - உந்தனை, சிக்கென - உறுதியாக, பிடித்தேன் - விடாமல் பற்றினேன், இனி - இனிமேல், எங்கு - எவ்விடத்து, எழுந்தருளுவது - போருவது, எ - று.

(க - னா.) என்னைப் பெற்றெடுத்த அன்னைபோல்பவனே ! தந்தையைப் போல்பவனே ! ஒப்புவமை யில்லாத மாணிக்கமே ! அன்பென்னும் கடலி லுண்டான அமிர்தமே ! பொய்யையே மெய்ப்பொருளாகக் கருதி விருத்தி செய்து காலங்கழிக்கின்ற நாயினும் கடையேனுக்குச் சிவலோக பதத்தைக் கொடுத்தச் செல்வக் களஞ்சியமே ! இப்பூலோகத்தில் உன்னைப் பலமாகப் பற்றினேன், ஆனதால் இனிமேல் எங்கு எழுந்தருளுவது, என்பது.

(வி - னா.) சிவபெருமான் ஈன்ற அன்னை தந்தையைப்போல் கிருபாரோக்க முன்னவராதலால் “ அம்மையே யப்பா ” என்று கூறினர். வினாந்த ஆரமுதே என்றதற்கேற்ப அன்பைக் கடலாக்கி புனாக்கலாயிற்று. பொய்ய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கலாவது - பொய் வியாபாரங்களைச் செய்து அதனால் வரும் ஊதியத்தை யுண்டி வாட்டாகக் கழித்தல். (ங)

அருளுடைச்சுடரே ளிரந்ததோர்கனியே
பெருந்திறலருந்தவர்க்காசே
பொருளுடைக்கலையேபுசுச்சிவையக்கடந்த
போகபோயோகத்தின்பொலிவே
தெருளிடத்தடியார் சிந்தையுட்புகுந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யிருளிடத்துன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - னா.) அருள் உடை - கருபையை யுடையை, சுடரே - சோதியே ! அளித்தது - கனித்ததாகிய, ஓர் கனியே - நிகரற்றப் பழமே ! பெருந்திறல் - பேராற்றலையுடைய, அருந்தவர்க்கு - அருமையாகிய தபோபலத்தை யுடையோர்க்கு, அரசே - அரசனே ! பொருள் - செல்வச் சிறப்பை, உடை - உடைய, கலையே - சாத்திரமே ! புகச்சியை - சிறப்பை, கடந்த - ஒழித்த, போகமே - பேரின்ப வாரியே ! யோகத்தின் - யோகத்தினது, பொலிவே - அழகே ! தெருள் இடத்த - தெளிவாகிய இடத்தை யுடைய, அடியார் - அடியவர்களது, சிந்தையுள் - மனத்தில், புகுந்த - உட்புகுந்த, செல்வமே - ஐசுவரியமே ! சிவபெருமானே - சிவபெருமானே ! இருள் - [அஞ்ஞானமாகிய] இருள், இடத்த - செறிந்த இப்பூலோகத்தில், உன்னை - உந்தனை, சிக்கென - உறுதியாக, பிடித்தேன் - பற்றினேன், இனி - இனிமேல், எங்கு-எவ்விடத்து, எழுந்தருளுவது - நீ எழுந்தருள்வது, எ - று.

(ச - னா.) அருட்பெருஞ்சோதியே ! ஒப்பற்ற கனியே ! தபசிகட்கிறைவனே ! வேதாமங்களில் சிறப்பமைந்த சாத்திர உருவாயிருப்பவனே ! பெருமைக் கடவகாத பேரின்பமே ! யோகப் பொலிவே ! யாவும் தெளிந்த ஞானி சன் மனத்தின்மீது குடிக்கொண்டிருக்கும் பெருஞ் செல்வமே ! அஞ்ஞான

மென்னும் இருள் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில், உன்னை உள்ளன்போடு உறுதியாய்ப் பிடித்தேன், ஆகையால் இனிமேல் நீ எவ்விடம் எழுந்தருள்வது, என்பது.

(வி - னை.) அருள் - கருபை. சுடர் - ஜோதி. சிந்தை - மனது. புதுதல் - உள் செல்லல். செல்வம் - ஐசுவரியம். அன்பர்க்கு அளித்த பழம் போல் நன்மையைத் தருதலால் “அளித்ததோர் கனியே” என்றார். சாபாஹுச் கிரகங்களைச் செய்ய வல்லராதலால் தவமுடையோரை “பெருந்திறலருந்தவர்” என்றார். (ச)

ஒப்புணக்கில்லாவொருவனையடியே
 னுள்ளத்துளொளிக்கின்றவொளியே
 பெய்ப்பதமறியாவீறிவியேற்கு
 ளிழநியதளித்ததோரன்பே
 செப்புதற்கரியசெழுஞ்சுடர்மூர்த்தி
 செல்வமேசிவபெருமானே
 பெய்ப்பிடத்துண்ணைச்சிக்கெணப்பிடித்தே
 நென்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - னை.) ஒப்பு - நிகர், உனக்கு - உத்தனுக்கு, இல்லா - இல்லாத, ஒருவனே - ஏகனே! அடியேன் - தொண்டிழண் டொழுநாரின்ற அமெமயின் உள்ளத்துள் - மனத்தில், ஒளிக்கின்ற - பிரகாசிக்கின்ற, ஒளியே - ஜோதியே! மெய் - உண்மையான, பதம் - முத்திரையும் பதவியை, அறியா - தெரிந்து கொள்ளாத, வீழ் - மேன்பாடு, இலியேற்கு - இல்லாதவனாகிய எனக்கு, வீழ்மியது - யாவராலும் மதிக்கப்பெற்றப் பதத்தை, அளித்தது - தந்ததாகிய, ஓர் - நிகரற்ற, அன்பே - என்னொருவரின் கன்பே! செப்புதற்கு - யாவராலும் புசுழுதற்கு, அரிய - அரிதாகிய, செழு - செழுமையை புடைய, சுடர் - ஒளிதங்கிய, மூர்த்தி - புண்ணிய மூர்த்தியே! எய்ப்பு - இளைத்து, இடத்து - இடத்தில், உன்னை - தேவரீரை, சிக்கென - கெட்டியாய், பிடித்தேன் - பற்றினேன், இனி - இனிமேல், எங்கு - எவ்விடத்துக்கு, எழுந்தருளுவது - போவது, எ - று.

(ச - னை) இருவரால் காணாதற் கரிதானவனும், யாவராலும் மதிக்கப் பெற்ற இறைவனே! நாயினுங் கடையேனாகிய அடியேனது உள்ளத்தில் விளங்கும் பாஞ்சோதியே! மெய்ப்பொருளாகிய பதத்தை அறிந்துகொள்ளாதச் சகையனெனுக்குச் சிறந்த முத்திபதத்தைக் கொடுத்த அன்புருவமே! சொல்லாதற்கு அரிய ஐசுச்சோதியே! என்னைத்த இடத்தில் உன்னைப் பலமாகப் பற்றினேன், ஆதலால், இனிமேல் நீ எங்கே எழுந்தருளுவது, என்பது.

(வி - னா.) மெய் - உண்மை. இலியேல் - இல்லாமல். பதம் இங்கு சிலபதம் ஏன்றணர்க. பிடித்தல் - பற்றல். விழுபியது என்றது முத்திப்பேற்றை. இன்னதிலும் என்னாது வாளா விழுபியது என்றமையால், முத்தியினும் மேலானது ஒன்றில்லை எனப்பொருளாயிற்று. “சிறப்பினுஞ் செல்வமுமீனு மறத்தினுஉங், காக்கமெவனோ வுயிர்க்கு” என்னுந் திருக்குறளில் சிறப்பு என்பது இப்பொருட்டாதலைப் பரிமே சுழகர் உரையால் அறிக. (டு)

அறவையேன்மனமேகோயிலாக்கொண்டான்

டளவிலாவானந்தமருளிப்

பிறவிலேவறுத்தென்குடிமுழுதாண்ட

பிஞ்ஞகாபெரியவெம்பொருளே

திறவிலேகண்டகாட்சியேயடியேன்

செல்வமேசிவபெருமானே

யிறவிலேபுண்ணைச்சிக்கெனப்பிடித்தே

னெங்கெழுந்தருளுவதனியே.

(ப - னா.) அறவையேன் - திக்கற்றவனாகிய என், மனமே - மனத்தையே, கோயில் ஆ - சங்கீதியாக, கொண்டு - ஏர்ப்படுத்திக்கொண்டு, ஆண்டு - கிருபை செய்தருளி, அளவு - எண்ணிக்கைக்கு, இலா - இல்லாத, ஆரந்தம் - பேரின்பமாகிய இன்பசுகத்தை, அருளி - கொடுத்தருளிக்கொடுத்து, பிறவி - பிறத்தலின், வேர் - வேரை, அறுத்து - சேதித்து, என் - என்னுடைய, குடிமுழுது - குலமுழுமையும், ஆண்ட - ஆட்கொண்டருளின, பிஞ்ஞகா - பிஞ்ஞகனே! பெரிய - மிகுதியாகிய, எம் - என்னுடைய, பொருளே - என்றென்றென்றைக்கும் அழிவிலாப் பொக்கிஷமே! திறவிலே - பயிரங்கமாய், கண்ட - பார்த்தப்பட்ட, காட்சியே - கண்காட்சியே! அடியேன் - அநாமயினது, செல்வமே - ஐசுவரியமே! சிவபெருமானே - சிவலோக நாதனே! இறவிலே - இறந்தியிலே, உன்னை - உன்னை, சிக்கென - உறுதியாக, பிடித்தேன் - கைப்பற்றினேன், இனி - இனிமேல், எங்கு - எவ்விடத்து, எழுந்தருளுவது - எழுந்துபோவது, எ - று.

(க - னா.) அனுகியாகிய என்மனத்தையே கோயிலாகக் கொண்டு எழுந்தருளிவந்து, என்னை ஆதரித்து ஆண்டு நிறைகடந்த இன்பசுகத்தைக் கொடுத்து, மாயப்பிறவியை வேரோடுகளைந்து, என் குடிமுழுதும் கொத்தடுமையாக்கிக் கொண்டருளின சிவபெருமானே! எமக்கு என்றும் அழிவில்லாப் பெருஞ் செல்வமே! பயிரங்கமாகப் பார்த்தப்பட்ட கண்காட்சியே! கடைசியாக உன்னை உறுதியாய்ப் பற்றினேன், ஆனதால் இனிமேல் நீ எவ்விடத்து எழுந்தருளுவது, என்பது.

(வி - னா.) அறவை - கதியற்றவன். கோயில் - சங்கதி. அறுத்தல் - கொய்தல், செல்வம் - நிதி. (சு)

பாசவேறுக்கும்பழம்பொருடன்றைப்
 பற்றுமாறடியனேற்கருளிப்
 பூசனையுதந்தென்சின்தையுட்புகுந்து
 பூங்கழல்காட்டியபொருளே
 தேசடைவிளக்கேசெழுஞ்சுடர்மூர்த்தி
 செல்வமேசிவபெருமானே
 யீசனையுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
 னெங்கெழுந்தருளுவதெனியே.

(ப - ரை) பாசவேர் - பாசபந்தத்தின் வேரை, அறுக்கும்-கொய்கின்ற, பழம்பொருள் தன்னை - தொன்மையாகிய பொருளை, பற்றும் ஆறு - பிடிக்கும் நேர்மையை, அடியனேற்கு - தொண்டனாகிய எனக்கு, அருளி - தெரியும் படி கருவை செய்து, பூசனை உகந்து - என் போற்றதலையை விரும்பி, என் - என்னுடைய, சிந்தையுள் - மனத்தில், புகுந்து - உட்புகுந்து, பூ - தாமரை மலரை ஒற்ற, கழல் - பொற்பாதத்தை, காட்டிய - [பரிபூரண கிருமையால்] காண்பித்த, பொருளே - [என்றும் அழிவிலாக்] களஞ்சியமே! தேச உடை - சுயம்பிரகாசத்தை யுடைய, விளக்கே - [எப்போதும் அணையாத] தீபமே! செழு - செழுமையாகிய, சுடர் - ஒளியருவான, மூர்த்தி - தயாபர மூர்த்தியே! செல்வமே - எனது ஐசுவரியமே! சிவபெருமானே - சிவபிரானே! ஈசனே - ஐகதீசனே! உன்னை - தேவாரை, சிக்கென - உறுதியாக, பிடித்தேன் - [மனமென்னும் கயிற்றால்] இறுகப்பற்றினேன், இனி - இனிமேல், எவ்வு - எவ்விடத்து, எழுந்தருளுவது - எழுந்துபோவது, எ - று.

(க - ரை) பாசபந்தத்தின் வேரைக் கொய்தற்குரிய பழமையாகிய பொருளை யடைதற்பொருட்டு அவ்வுழியை அடியேனுக்குக் காண்பித்து என்னுடைய பூசனையை நீ அன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டதல்லாமல், என் மனத்தினிடத்தே குடிபுகுந்து இருவராலும் மற்றவராலும் காணக்கிடையாத திவ்விய திருவடியைக் காணவித்துக்கொடுத்தச் செல்வமே! ஒளியுள்ள தீபத்தின் ஒளியே! ஒளியருவமே! உன்னைக் கெட்டியாய்ப் பற்றினேன், ஆதலால் நீ இனிமேல் எவ்விடம் எழுந்தருளுவது, என்பது.

(வி - ரை.) பாசம் - பாசபந்தம். அருளல் - கொடுத்தல். பூசனை - ஆராதனை. பூ - இங்கு தாமரை மலரைக் குறித்து. தேச - அழகு. ஈசன் - என்று மழிவிலாப் பெருஞ்செல்வத்தை யுடைய ஐகதீசன். (ஏ)

அத்தனையண்டாண்டமாய்கின்ற
 வாதியேயாதுமீறில்லாச்
 சித்தனேபத்தர்க்கெனப்பிடித்த
 செல்வமேசிவபெருமானே

பித்தனையெல்லாவுயிருமாய்த்தழைத்துப்
பிழைத்தவையல்லையாய்நிற்கு
மெத்தனையுண்ணைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதெனியே.

(ப - ரை.) அத்தனை - [என்றும் பிறப்பிறப்பிலாக்] கடவுளே ! அண்டர் - பூலோகத்தாரும், அண்டம் - எல்லா உலகங்களும், ஆய் நின்ற - உண்டாகி நின்ற, ஆதியே - முதற்கடவுளே ! யாதும் - சிறிதும், ஈறு - முகிவு, இல்லா - இல்லாத, சித்தனை - பேரறிவுருவனே ! பத்தர் - பத்தர்களை, சிக்கென - உறுதியாக, பிடித்த - பற்றின, செல்வமே - பெரும் பாக்மியமே ! சிவபெருமானே - சிவபிரானே ! பித்தனை - பித்துபோலிநுப்பவனே ! எல்லாயாவத்து, உயிரும் - ஜீவராசிகளும், ஆய் - ஆகி, தழைத்து - செழித்து, பிழைத்து - தப்பி, அவை - அவைகள், அல்லே ஆய் - அல்லையாகியும், நிற்கும் - நிற்கின்ற, எத்தனை - வஞ்சக முடையவனே ! உண்ணை - உந்தனை, சிக்கென - உறுதியாக, பிடித்தேன் - பற்றினேன், இனி - இனிமேல், எங்கு - எவ்விடத்து, எழுந்தருளுவது - போவது, எ - று.

(க - ரை.) ஆக்கலழித்தல் முதலிய குணங்களை முடைய கடவுளே ! உலகமும், உலகத்துயிர்களுமான முதல்வனே ! முடிவு சொல்லப்படாத அறிவுருவனே ! பத்தர்களை உறுதியாய்ப் பிடித்தச் செல்வமே ! சிவபிரானே ! பித்தனை ! எல்லா ஜீவராசிகளுமாகி அவைகளல்லாமாயிருக்கும் தந்திரவாதியே ! உண்ணைக் கெட்டியாய்ப் பற்றினேன், இனிமேல் நீ எவ்விடத்துச் செல்வது, என்பது.

(வி - ரை.) அண்டம் என்பவற்று ஈற்றில் எண்ணுண்மைகள் தொக்கன, ஈறு - முடிவு. தழைத்தல் - செழித்தல். பிழைத்தல் - ஜீவித்தல், எல்லாவுயிருமாயிருந்தும் அவற்றுக்கு அயலாயிருத்தல் ஓர் உபாயமாதலால் “எத்தனை” என்றார். (அ)

பானினைந்தூட்டுந்தாயினுஞ்சாலப்
பரிந்துநீபாவியேனுடைய
வூனினைபுருக்கியுள்ளொளிபெருக்கி
யுலப்பிலாவானந்தமாய்
தேனினைச்சொரிந்துபுறம்புறந்திரிந்த
செல்வமேசிவபெருமானே
யானுனைத்தொடர்ந்துசிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதெனியே.

(ப - ரை.) நின்றது - [உண்டி வெகு காலமாயிற்றென்று] எண்ணி, பால் - [மக்களுக்குப்] பாலை, ஊட்டும் - உண்பிக்கின்ற, தாயினும் - பெற்றவ

ளினும், நீ - நீ, சால - மிகவும், பரிந்து - [சிறுபையோடு] இரங்கி, பாலியே னுடைய - [நிராதாவற்ற] பாலியாகிய எனது, ஊனினை - திரேகத்தை, உருக்கி - [அனல்விட்ட மெழுகைப்போல்] உருகச்செய்து, உன் - [என்] மனத்தினிடத்தே, ஒளி - [ஞான] சோதியை, பெருக்கி - பெருகச்செய்து, உலப்பு - சேதம், இலா - இல்லாத, ஆனந்தம் ஆய - பேரின்பமாகிய, தேனினை - மதுரத்தை, சொரிந்து - ஊத்தி, புறம் புறம் திரிந்த - அப்புறமிப்புறமாக [யாதொன்றும் தெறியாதவர்போல்] திரிந்த, செல்வமே - எனது [அழிவில்லா ஜகவரியமே! சிவபெருமானே - சிவலோக நாதனே! யான் - நான், உன்னை - தேவாரை, தொடர்ந்து - பின்பற்றி, சிக்கென - கெட்டியாய், பிடித்தேன் - பற்றினேன், [ஆனதால்] இனி - இனிமேல், எங்கு - எவ்விடத்து, எழுந்தருளுவது - எழுந்துபோவது, எ - று.

(க - ரை.) ஈன்றெடுத்த மாதாலினும் மிக்கக் கருணை யுடையவனே! நீ [அதனிலும் மேலாக] மிக்க இரங்கி ஊன்பொருந்திய தேகத்தை அனல்விட்ட மெழுகுபோல் உருகச்செய்து எனதுள்ளத்தில் உன் [ஞான] ஜோதியைப் பெருகச்செய்து பேராந்தத்தைத் தருகின்ற மதுரத்தைப் பொழிந்த அழியாச் செல்வமே! சிவபெருமானே! அடியேனாகிய நான் உன்னைப் பின்பொதொடர்ந்து கெட்டியாய்ப் பற்றினேன், ஆனதால் இனிமேல் நீ எவ்விடமெழுந்தருளுவது, என்பது.

(வி - ரை.) இறைவனாகிய பரமசிவம் எல்லாச் சீவராசிகட்குப் பெற்ற மாதாலினுஞ் சிறந்த தயவுடையவன் என்றற்கு, ‘‘பானினைந்துட்டித் தாயினுஞ் சாலப்பரிந்து’’ என்றார். ஊன் - சதை, மாமிசம். உன்னொளி என்றது-ஞானப்பிரகாசம்.

(க)

புன்புலால்யாக்கைபுரைபுரைகளியப்
பொன்னெடுங்கோயிலாப்புருந்தென்
னென்பெலாழுருக்கியெளியையாயாண்ட
வீசனேமாசிலாமணியே
துன்பமேபிறப்பேயிறப்பொடுமயக்கார்
தொடக்கெலாமறுத்தநற்சோதி
யின்பமேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னென்கெழுந்தருளுவதெனியே.

(ப - ரை.) புன் - மிருதுவாகிய, புலால் - ஊனோடு கூடிய, யாக்கை - [இவ்] உடம்பை, புரை புரை - புரைகள்தோறும், கனிய - அனிய, பொன் - பொன் நிறத்தை யொற்ற, றெடு-உயர்ந்த, கோயில் ஆ - சந்திதியாகக்கொண்டு, புருந்து - உட்புருந்து, என் - என்னுடைய, என்பு - என்பு; எல்லாம் - யாவும்,

உருக்கி - உருகச்செய்து, எளியை ஆய் - [யாருமற்ற] எழையையப்போல் எழர் தருளிவந்து. ஆண்ட - என்னையும் மதித்து அமையாளாக்கிக் கொண்டு ஆண்டுகொண்டருளின, ஈசனே - ஜகதீசனே! மாசு [யாதொரு] குற்றம், இலா - இல்லாத, மணியே - [மகிமைபெற்ற] மாணிக்கமே! துன்பம் - வருத்தம், பிறப்பு - பிறவி, இறப்பொடு - சாகுதலோடு, மயக்கு ஆம் - மயக்க முமாகின்ற, தொடக்கு-தொடர்பு, எல்லாம் - யாவற்றையும், அறுத்த - கொய்த, எல் - நன்மையைத் தருகின்ற, சோதி - சுயப்பிரகாசமே! இன்பமே - ஆனந்த வருவே! உன்னை - தேவீரை, சிக்கென - உறுதியாக, பிடித்தேன் - [விடாமல்] பற்றினேன், [ஆதலால்] இனி - இனிமேல், எங்கு - எவ்விடத்து, எழுந்தருளுவது - எழுந்துபோவது, எ - று.

(க - ரை.) மாமிச முதலியதோடும் கூடிய என் உடம்பை இருப்பிடமாகக்கொண்டு உட்புகுந்து என்பருகச்செய்து அடியேனாகிய என்னை இலேனாக ஆண்டருளின ஜகதீசனே! களங்கமற்ற மாணிக்கமே! துன்பத்தினைத் தருகின்ற பிறப்பிற் புத்தொடர்ச்சியாவையும் ஒழித்தருளின பாஞ்சுடரே! ஆனந்தவருவே! உன்னை இங்கு உறுதியாகப் பிடித்தேன், இனிமேல், நீ எவ்விடத்து எழுந்தருளுவது, என்பது.

(வி - ரை.) சற்று நேரத்தி லழியும் செயற்கையுடைய தானையால் உடம்பை “புண்புலால் யாக்கை” என்றார். மாசு - குற்றம். தொடக்கு-கட்டு. அறுத்தல் - சேதித்தல்.

(30)

உருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேசறவு.

கட்டொழிதல்.

[கட்டொழிதல் என்பது தன்செயலற நின்றல்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

இரும்புதருமனத்தேனையிர்ந்தீர்த்தெனென்புருக்கிக்
கரும்புதருசுவையெனக்கூக்காட்டினையுன் கழலினைக
ளொருங்குதிரையுலவுசுடையானேநரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரையாக்கியாவாற்றேயுன்பேரருளே.

(ப - னா.) இரும்பு தரு - இரும்புபோன்ற, மனத்தேனை - கொடிய
மனத்தை யுடையவனாகிய அடியேனை, ஈர்த்து ஈர்த்து - அலக்கழித்து அலக்
கழித் திழுத்து, என் - என்னுடைய, என்பு - என்புகள், உருக்கி - உருகும்
படிசெய்து, கரும்பு தருசுவை - கரும்பின் மதுரம்போன்ற இனிமையாகிய
உருசிடையுடைய, உன் - உன்னுடைய, கழல் இணைகள் - திருப்பாதங்களிரண்
டையும், எனக்கு - அடியேனுக்கு, கட்டினை - கிருபைசெய்து காட்டியரு
ளானே, ஒருங்கு - ஒன்றாய், திரை உலவு - [கங்காதேவியின்] அலைகள் எங்கும்
உலாவுகின்ற, சடையானே - சடைமுடியை உடையானே! நரிகள் - சம்புகள்,
எல்லாம் - யாவற்றையும், பெரு - மிகு அழகையொற்ற பெரிய, குதிரை -
அஸ்வங்களாக, ஆக்கிய ஆறு - உண்டாக்கியவிதம், [என்ன ஆச்சரியம்] உன் -
இது உன்னுடைய, பேர் அருள் - மகத்தாகிய அருட்செய்கையின் காரியமே
ஆம், ஏ - று.

(ச - னா.) இரும்புவலியை யொற்றக் கொடிய நெஞ்சையுடைய அடி
யேனை வலியவந்து என்னைப்பிடித்து என்னுடைய எண்பை யுருகச்செய்து
[யாவராலுங் காணப்படாத] உன்திருவடியை யென்கண் குளிரக் காண்பித்

தருளினை, கங்கையைச் சடாபாரத்தில் தரித்தக் கங்காதானே ! காட்டில் வாழாவின்ற கரிகளைக் குதிரைகளாக்கிக் கொடுத்தனை யல்லவா ? இது என்ன ஆச்சரியமான காக்கி, என்பது.

(வி - ரை.) இரும்புதரு என்பதில் தரு உவமை புரூபு. இறைவனாகிய கங்காதானது திருவடி அன்பர்களுக்குக் கரும்புபோல இன்பத்தைத் தருதலால், “கரும்பு தருசுவையெனக்குக்காட்டினை யுன்கழலினைகள்” என்றார். அன்று ஏ - அசைகள். (ச)

பண்ணார்ந்தமொழியங்கைபங்காநின்னாளாராக்
குண்ணார்ந்தவாரமுதையுடையானையடியேனை
மண்ணார்ந்தபிறப்பறுத்திட்டாள்வாய்நீவாவென்னக்
கண்ணாரவுய்ந்தவாறன்றேயுன்கழல்கண்டே.

(ப - ரை.) பண் - பாட்டினிசையைப் போல, ஆர்ந்த - அமர்ந்த, மொழி - வார்த்தையை யுடைய, மங்கை - வாமபாகத்தில் லமைந்த ஜகதிஸ்வரியின், பங்கா - பங்கனே ! நின் ஆள் - உன் அடுமையாளாக, ஆறார்க்கு - ஆணவர்க்கு, உண் - உட்கொள்வதற்கு, ஆர்ந்த - கிடத்தற்கரிய, ஆர் அமுதே - அரிதாகிய அமிர்தமே ! உடையானே - சகல பாக்கியத்தையு முடையவனே ! அடியேனை - உன் தொண்டனேனை, மண் ஆர்ந்த - இப்பூவுலகத்தில் னனித்த, பிறப்பு அறுத்திட்டி - இப் பிறவித்தனையைக் கொடுத்திட்டி, ஆள்வாய் நீ - ஆண்டுகொள்வோனாகிய நீ, வா என்ன - வருகவென, உன் - உன்னுடைய, கழல் - பொற்பாதத்தை, கண்டு - கண்ணாரப் பார்த்து, உய்ந்த ஆறு - அடியேன் ஜீவித்த விதம் என்ன ஆச்சரியம் ! ஏ - று.

(ச - ரை.) யாவார்க்கும் கிடைத்தற் கரிதாகியவனும், சகல பாக்கியத்தையு முடையவனும், உடாதேவியை வாமபாகத்தில் வைத்தவனுமாகிய அத்தனானே ! உன் அடியார்க்கு அமிர்தமாயிருப்பவனே ! அடியேனுடைய பிறவித்தனையை வேராகக் களைந்து ஆள்பவனாகிய நீ என்னைக் கூப்பிடுதலும், இருவராலும் இன்னும் மற்றவர்களாலும் காணுதற் கரிய உன் திருவடியைக் கண்ணார்க் கண்டு நான் ஜீவித்த விதம் என்ன ஆச்சரியம் ! என்பது.

(வி - ரை.) இன்பமொழி என்றற்கு, “பண்ணார்ந்த மொழி” என்றும், மங்கை என்றது இடங் கனம் உமையவனைக் குறித்து. (உ)

ஆதமிலியான்பிறப்பிறப்பென்னுபருநாகி
லார்த்துமின்றியேபழுந்துவேற்காவாவென்
றேதமல்கஞ்சுண்டவுடையானையடியேற்குன்
பாதமலர்காட்டியவாறன்றேயெம்பரம்பரானே.

(ப - ரை.) ஆதம் - யாதொருவர் ஒத்தாசை, இலி - இல்லாதவனாகிய, யான் - அடியேன், பிறப்பு இறப்பு - பிறத்தலும் இறத்தலும், என்னும்-என்று

சொல்லப்படுகின்ற, அரு நாகில் - மா நாகத்தில், ஆர் தமரும் - தமரொருவரும், இன்றியே - இல்லாமலே, அழுந்துவேற்கு - மூழ்கின்றவனாகிய எனக்கு, ஆவா - ஐயோ ! என்று - என்று, ஒதம்மலி நஞ்சு உண்ட - கடலிலுண்டாகிய விஷத்தை அபிந்தமாக உட்கொண்ட, உடையானே - பெருங்கீர்த்தியை புடையவனே ! அடியேற்கு - தொண்டனாகிய அமிமைக்கு, உன் - உன்னுடைய, பாதமலர் - திருத்தாளின் மலரை, காட்டிய - காண்பித்த, ஆறு-விபரம், அன்றே - அன்றே, எம் - என்னுடைய, பரம்பரனே - மேலோர்க்கு மேலானவனே ! எ -று.

(க - ரை.) திக்கற்றவனாய் பிறப்பிறப்பென்னும் கொடிய நாகில் ஆழ்ந்தகின்ற அடியேனுக்கு ஐயோ ! என்று மனமிரங்கி உன்திருவடித் தாமரைமலரைக் காண்பித்த விபரம் என்ன ஆச்சரியம், என்பது,

(வி - ரை.) ஆதம் - ஆதாரம். ஆதாரமென்பது ஆதமென நின்றது செய்புன் விகாரம். நாகு - நாகம், அழுந்தல் - புதைந்தல். (ங.)

பச்சைத்தாளரவாட்டபடர்சடையாப்பாதமல
ருச்சத்தார்பெருமானேயடியேனையுய்யக்கொண்
டெச்சத்தார்சிறுதெய்வமேத்தாதேயச்சோவென்
சித்தத்தாறுயந்தவாறன்றேயுன்றிறநினைந்தே.

(ப - ரை.) பச்சை - பச்சை நிறத்தை யொத்த, தாறு - நாலினுடைய, அரவு - சர்ப்பத்தை, ஆட்ட - யாவருங் காண அசைப்பவனே ! படர் - விரிந்த, சடையாய் - திருச்சடையை புடையவனே ! உச்சத்து ஆர் - மகிமையோடு வாய்ந்த, பாத மலர் - திருவடித் தாமரை மலரை புடைய, பெருமானே - பெருங்கீர்த்தியை புடைய பெருமானே ! அடியேனை - உன் தொண்டனேனை, உய்ய-நற்கதியடைந்து ஜீவிக்கும் வண்ணம், கொண்டு - தடுத்தாட்கொண்டு, எச்சத்து ஆர் - குறைபாட்டுள்ள, சிறுதெய்வம் - சில்லரை தெய்வங்களை, எத்தாதே - [என் தலைவனாகி கைகூப்பித்] துதிசெய்யாமல், உன் - உன்னுடைய, திறன் - [சர்வ] வல்லபத்தின் தன்மையை, நினைந்து - எண்ணுதமெண்ணி, என்-எனது, சித்தத்து ஆறு - எண்ணத்தின்படியே, உய்ந்த ஆறு-பிழைத்த விதம், அச்சோ அன்றே - வியப்பன்றே ! எ -று.

(க - ரை.) பச்சை நிறத்தோடுங் கடைய நாவைப்படைத்த பாம்பையசைப்பவனும், விரிந்த திருச்சடையை புடையவனும், புகழப்பெற்றத் திருவடித் தாமரைமலரை புடையவனுமாகிய இறைவனே ! சொல்லப்படுகின்ற தாழ்ந்த தெய்வங்களை நான் போற்றி செய்யாதபடி உனது மகிமையையே எண்ணி பிழைத்த விதம் என்ன ஆச்சரியம் ! என்பது.

(வி - ரை.) பச்சை என்றது பஞ்சவான்த்திவொன்று. தாறு அர என்பது - தாலாவெனக் குறுகா விதியால் புணர்ந்தது. உய்தல் - பிழைத்தல்.

எச்சத்தார் - தேவர் எனினுமாம். திறன் - தன்மை. அந்தோ வியப்புச் சொல்.
(ச)

கற்றறியேன்கலைஞானங்ககிந்துருகேனயிடினு
மற்றறியேன்பிறதெய்வம்வாக்கியலால்வார்கழல்வர்
துற்றிறுமார்திருந்தேனெம்பெருமானையடியேற்குப்
பொற்றவிசுவாய்க்கிமாறன்றேறின்பொன்னருளே.

(ப - ரை.) கலை - கல்வினையையும், ஞானம் - ஞானத்தைத் தராவின்ற நல்லொழுக்கத்தையும், கற்றறியேன் - வாசித்தறியா நின்றேன், ககிந்து-மனம் ளைந்து, உருகேன் - உருகிலேன், ஆயிடினும் - அவ்வாறானும், வார்கு - வாக்கினது, இயலால் - இயற்கையால், பிற - அன்னிய, தெய்வம் - தெய்வங் கலை, அறியேன் - தலைவணங்கியும் கையாற்றொழுது மறியேன், வார் - [உன்] நெடிய, கழல் - திருவடியை, வந்து - [அதி ஆவலுடன்] வந்து, உற்று-சேர்ந் து, இருமாந்து - உன்னைத்தவிர வேறொருவரையும் மதிக்காமல், இருத்தேன் - நின்னையே கதிவென வெண்ணி யிருத்தேன். எம்பெருமானே - எம்பிரானாகிய தந்தையே! அடியேற்கு - நின் தொண்டனாகிய எனக்கு, நின் - உன்னுடைய, பொன் - அழகிய, அருள் - கிருபைவந்தவிதம், நாய்க்கு - சுவானத்திற்கு, பொன் தவிசு - சொன்ன பீடத்தை, இடம் ஆறு - கொடுத்தவிதம் போல்வது, அன்றே - அல்லவா! எ - து.

(க - ரை.) கல்வி முதலிய ஞானங்களை வாசித்தவனல்லேன், மனம் ககிந்துருகேன், இதன்றியில், அன்னிய தெய்வத்தைத் தலைவணங்கி வாயார வாழ்த்தியறியேன், உன் அழகிய திருவடிப்பேற்றால் வேறொருவரையும் மதிக்காமல் இறுமாந்திருந்தேன், இத்தன்மையை யுடைய அடியேன் பீது நனைத தற்கரிய உன்பேற்றனைக் கிருபைசெய்த காசியைப் பார்க்குமிடத்து நாய்க் குச்சொன்ன பீடம் கிடைத்ததுபோலன்றோ! என்பது.

(வி - ரை.) கலை - கல்வி. ஞானம் - தூல், பிறதெய்வம் என்றது பிறப் பிறப்பிற்குட்பட்ட சிறு தெய்வங்களைக் குறித்து. இதனை மணவாள மாமுனி யின் ஆன்றோர் திருவாக்காலும் உணர்க. யாரையும் மதிக்காமல் உன்மத்தனைப்போல் இருத்தலை "இறுமாந்து" என்று கூறினார்.
(ங)

பஞ்சாயவடியுடவார்கடைக்கண்ணாவிடர்ப்பட்டு
நஞ்சாயதுயர்கூரடுக்குவேனின்னருளா
துயஞ்சேனெம்பெருமானையுடையானையடியேனை
யஞ்சேலென்றாண்டவாறன்றேயம்பலத்தமுதே.

(ப - ரை.) பஞ்ச ஆய-பஞ்சினும் யிருதுவாகிய, அடி-பாதத்தை யுடைய, மடவார் - பெண்களது, கடைக்கண்ணால் - கடைக்கண் பார்வையால், இடர்ப்பட்டு - அவர்கள் மாய்கையிற் சிக்கித் துன்பப்பட்டு, நஞ்சு ஆய - விஷத்

தைப்போன்ற, துயர் கூர - துன்பப் பெருக்கால், நடுங்குவேன் - நடுங்குவே
 னாகிய அடியேன், நின் அருளால் - உன் கிருபாநோக்கத்தால், உய்ஞ்சேன் -
 [அம்மாய்கையினின்று தப்பிப்] பிழைத்து ஜீவித்தேன், எம்பெருமானே -
 எமது பிரானே ! உடையானே - யாவையுமுடைய தலைவனே ! அம்பலத்து -
 திருச்சிற்தம் பலத்திலுள்ள, அமுதே - அரிய அமிர்தமே ! அடியேனே -
 தொண்டனாகிய என்னை, அஞ்சேல் என்ற - யாதொன்றுக்கும் பயப்படாதே
 யென்று, ஆண்ட ஆறு - ஆண்டுகொண்டருளின விதம் [இது கல்லவழிகே !]
 எ - று.

(க - ரை.) மாயைப்போன்ற பெண்களது கடைச்சண்பார்வையால் துன்ப
 மடைந்து நடுங்குகின்ற அடியேன் உன்பெருங் கருணையென்னும் பேருதவி
 யினால் தப்பிப்பிழைத்தேன், ஆனது பற்றி, நாயினால் கடையனென இனி
 யாதொன்றுக்கும் பயப்படாதே என்று நீ கிருபைசெய்து ஆண்டருளினவிறதை
 என்ன விறதை ! என்பது.

(வி - ரை.) அடி - பாதம். [கால்] ‘பண்டறியேன் கூற்றென்பதனை
 யினியறிந்தேன் பெண்டகையாற் பேரமர்க்கட்கு’ என்றும், “கண்டாருயி
 ருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப் பேதைக்கமர்த்தனைகண்” என்றும்
 மேலோர் கூறுதலால், ‘மடவார் கடைக்கண்ணு லிடர்ப்பட்டு நஞ்சாயதுயர்
 கூர நடுங்குவேன்’ என்றார். அம்பலம் - தில்லையம்பலத்தைக் குறித்து. [யாது
 மில்லை எனினுமமையும்.] (க)

என்பாலைப்பிறப்புறுத்திங்கிமையவர்க்குமறியவொண்ணாத்
 தென்பாலைத்திருப்பெருந்துறையுறையுஞ்சிவபெருமா
 னன்பானியகநெகவேபுகுந்தருளியாட்கொண்ட
 தென்பாலேநோக்கியவாறன்றேயெம்பெருமானே.

(ப - ரை.) என்பால் - என்பொருட்டேர்ப்பட்ட, பிறப்பு - பிறவித்தனை
 யை, அறுத்து - கொய்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், இமையவர்க்கும் - விண்ணு
 லகத்தாராகிய தேவர்களுக்கும், அறியவொண்ணாதெரிந்துகொள்ளக்கூடாத,
 தென்பால் - தெற்குத் திசையிலுள்ள, திருப்பெருந்துறை-திருப்பெருந்துறை
 யென்னும் சேஷத்திரத்தின் கண்ணே, உறையும் - எழுந்தருளி வாழாநின்ற,
 சிவபெருமான் - சிவபெருமானே ! அன்பால் - [என்பொருட்டு உனக்குள்
 ன] ஆசையினால், நீ - நீ, அசும்நெக - என்னுடைய மனமானது நெகிழும்படி,
 புகுந்து - உட்புகுந்து, அருளி - கிருபையோடு, ஆட்கொண்டது - அமையா
 ளாக ஆட்கொண்டருளினது, என்பாலே - என்னிடத்தே, நோக்கிய ஆறு -
 நீ கிருபாநோக்கம் வைத்தபடியேயாம் ! [சுதென்ன ஆச்சரியம் எம் இறைவ
 னே] ! எ - று.

(க - ரை.) என்பாற் பட்டப் பிறவித்தனையைக் கொய்தவனும், இவ்வி
 டத்தில் தேவர்களுக்கும் காணக்கிடக்காதவனும், திருப்பெருந்துறையி

லெழுந்தருளி யிருப்பவனுமாகிய சிவபெருமானே! அடியேனை அன்பின்மிகு தியால் அருமைகொண்டு ஆண்டு கொண்டருளினது என்மீது நீ அருள்நோக்கம் வைத்தபடியேயாம், ஈதென்ன ஆச்சரியம், என்பது.

(வி - ஐ.) என்பாலை, தென்பாலை என்பவற்றில் ஐ சாரியை. சிவபெருமான் அண்மை வள்ளி. தேவர் இமையவர் என்றது மங்கலம்து. நோக்கல் - பார்த்தல். (எ)

மூத்தானே மூவாத மூதலானே முடிவில்லா
வோத்தானே பொருளானே யுண்மைப் பரமயின்ன படியாடப
பூத்தானே புருந்திங்குப் புரள்வேனைக்கருணையினாற்
பேர்த்தேயாண்டவாறன்றே தெய்வமென்பருமானே.

(ப - ஐ.) மூத்தானே - [யாவாக்கும்] பெரியவனே! மூவாத மூதலானே - முதிராத முதல்வனே! முடிவு இல்லா - முடிவு இல்லாத, பூத்தானே - வேதப்பிரதி பாத்தியனே! பொருளானே - லேசப்பொருளா புள்ளவனே! உண்மையும் ஆய் - உண்மையாயும், இன்னமும் ஆய் - இனிமையுமாகிய, பூத்தானே - பூரித்து எழுந்தவனே! இங்கு - இப்புவியின்சுண், புரள்வேனை - புரண்டு உழல்பவனாகிய அடியேனை, கருணையினால் - கிருபா நோக்கத்தால், புருந்து - எழுந்தருளி, பேர்த்து - எண்ணிலையைப் பேர்த்து, நீ ஆண்ட ஆறு - என்னை நீ ஆட்கொண்டருளினவீதம், இருந்தவாறு இதுவும் அழகே! எ - னு.

(க - ஐ.) யாவாக்கும் பெரியோனே! மூவாத முதல்வனே! முடிவில்லா வேதப்பிரதி பாத்தியனே! உண்மை சுசங்களாயிருப்பவனே! இப்பூலோகத்தி லுழன்று புரள்வேனாகிய என்ன உன் கிருபாநோக்கத்தால் அருமைகொண்டாண்டருளினக் காரணம் என்ன ஆச்சரியம்! என்பது.

(வி - ஐ.) முதமைப்பருவமும் இளமைப்பருவமும் சிவ பெருமான் உடையனல்லேனாகையால், “மூத்தானே மூவாத முதலானே” என்று கூறினார். பூலோகத்தில் சதமென்று வாழும் நாவில் நீதானே வலியவந்து என்றற்கு ‘பூத்தானே புருந்து’ என்று கூறினார். பூத்தல் - பூரித்தல். (அ)

மருவியபலர்ப்பாதமனத்தில்வளர்ந்துள்ளருகத்
தெருவுதொறுமிகவலறிச்சிவபெருமானென்றேத்திப்
பருகியநின்பாங்கருணைத்தடங்கடலிற்பாடிவாபா
றருளெனக்கிங்கிடமருதேயிடங்கொண்டவம்மாளே.

(ப - ஐ.) மரு இனிய - மனத்தினால் இனிதாகிய, மலர் - தாமரைப் புடம்ப்போன்ற, பாதம் - உன் திருவடிக ளிரண்டும், மனத்தில் - என் உள்ளத்தில், வளர்ந்து - பரவி, உன் - உன்னோ, உருக - உருகச்செய்து, தெருவுதோறும் - வீதி வீதியாக, மிக - மிக்க, சிவபெருமான் என்று - சிவபெருமானே என்று, அலறி - வாடவிட்டலறி, வத்தி - துதித்து, பருகிய - சொல்

விய, நின் - உனது, பரங்கருணை - பெருங்கருணையாகிய, தடம் - வீராலம் பொருந்திய, கடலின் - திருப்பாற்கடலின் கண், படிவு ஆம் ஆறு - சேரும் வண்ணம், இங்கு - இவ்விடத்தே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, அருள் - கிருபை செய்வாயாக, இடைமருதே - திருவிடைமருதூரென்னும் திவ்யசுந்தரத்தையே, இடம் - இருந்து வாசம்பண்ண இடமாக, கொண்ட - ஏற்றுக்கொண்ட, அம்மாளே - எனது தந்தையே! எ - று.

(க - ரா.) திருவிடைமருதூரி லெழுந்தருளிய என் தந்தையே! நாமரைப் புடம்போலு முடைய உன் திருவடிகள் அடியேனது உள்ளத்திற்றங்கி யுள்ளருக்க, வீதிகடோறும் வாய்விட்டவறிச்செவ்வகரா என்று துதித்து, உன் பெருங்கருணைக் கடலில் அழந்தச் செய்தருளவேண்டும், என்பது.

(வி - ரா.) மருவிய என்பதற்கு-அன்பர் அடைதற் கினிமையாய் விரும்புகிற எண்ணுமாம். பருகிய - செப்பிய வெண்ணும் வாய்பாட்டெச்சம். இது படிவாமாறு என்பதின் முதனிலையோடு முடிந்தது. இடம் - இங்கு வாசஞ் செய்யும் பதி.

(க)

நாளேயோதவஞ்செய்தேன்சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்
 ரேனயின்னமுதமுடாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்
 ருளேவந்தெனதுள்ளம்புகுந்தடியேற்கருள்செய்தா
 னானாருமுயிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே.

(ப - ரா.) தேன் ஆய் - தேனையொற்ற, இன் - இனிமையாகிய, அமுதம் ஆய் - அமிர்தம்போலும், தித்திக்கும் - தித்திக்கின்ற, சிவபெருமான் - சிவபெருமா னானவன், நாளே வந்து - நாளே வலிய கைலையைவிட்டு எழுந்தருளி வந்து, எனது - என்னுடைய, உள்ளம் - மனத்தினிடத்தே, புகுந்து - உட்புகுந்து, ஊன் - உடம்போடு, ஆரும் - பொருந்திய, உயிர் - உயிர், வாழ்க்கை - வாழ்க்கையை, ஒறுத்து - மிகவும், வெறுத்திட - வெறுத்து நீக்குமவண்ணம், அடியேற்கு - தொண்டனானுக்கு, அருள் - கிருபையை, செய்தான் - [மிகவு மன்போடு] புரிந்தான், [இவ்வாறாக உம் தேவியை விடப் பாகத்தில் வைத்திருப்பவனாகிய சிவபெருமான் கிருபை செய்தமையால்] சிவாய நம: என - ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத் தியானஞ் செய்யும்படி, பெற்றேன் - சுதந்தரக்காரனாயினேன், [ஆதலால்] நாளேயோதவம் - நான்தானே இப்பெரும்பேற்றினை யடையத் தக்கத் தவம், செய்தேன்-செய்தவனாயினேன், சிவாய நம: எனப்பெற்றேன், எ - று.

(க - ரா.) தேனின் சுவை முதலியவைபோல பேராந்த இன்பத்தைத் தருகின்ற சிவபெருமான் கயிலையை விட்டுத்தானே எழுந்தருளி வந்து தொண்டனானாகிய என் மனத்தினிடம் புகுந்து, கடலின் திரைகள் போல்பவனாகிய இப்பிறவியை இனி வேண்டாதபடி அடியேனுக்குக் கிருபை செய்தான்டான், இத்தன்மையாக சிவபெருமான் எனக்கு அருள் செய்தமையால் ஸ்ரீ பஞ்சாட்ச

சுர எழுத்தாகிய ஈசுவாய நமஃ என்னும் நாமத்தைத் தியானிக்கத்தக்க கற்பேற்றையடையச் செய்தவனாயினேன், என்பது.

(வி - ரா.) தேனாய் அமுதமுமாய் என்பவற்றில் ஆய் உவம வருபு. ஒத்ததல் உண்டி சுருங்கல் முதலியவற்றால் வருத்துதல் எனினுமாம். உள்ளம் - மனம், வெறுத்தல் - வேண்டாமை, (சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரு ப் பு ல ம் ப ல .

சிவாநந்தமிடி.

[சிவாநந்தமிடி என்பது சிவாநந்தம் பெருவிச்சை.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

பூங்கமலத்தயனொடொலறியாதநெறியானே
கோங்கலர்சேர்க்குவிழுலையாள் கூறுவெண்ணீரடி
யோங்கெயில்கூழ்திருவாருருடையானேயடியேனின்
பூங்கமல்களவையல்ல தெவையா தும்புகழேனே.

(ப - ரா.) பூ - அழகிய, கமலத்து - தாமரை மலரை யாசனமாக வுடைய, அயனொடு - பிரமனோடு, மால் - விட்டுணுவும், அறியாத - [அடி. முடிவும் தேடியும்] அறியவொண்ணாத, நெறியோனே - நன்மார்க்க வழியை யுடையவனே! கோங்கு அலர் - கோங்குமரத்தின் மலரினரும்பை, சேர் - நிகரொத்த, குவி - குவிந்த, முலையாள் - இருதனங்களை யுடையவளாகிய உமையவளின், கூறு - பங்குடையவனே! வெண்ணீறு - திருவெண்ணீற்றை, ஆடி - தேசமுமுதம் அணிபவனே! ஒங்கு - வான மளாவிய, எயில் - திருமதில்கள், ரூம் - நான்கு பக்கங்களும் மதில்கள் சூழ்ந்திருக்கப்பட்ட, திரு - அழகோடுங் கூடிய, ஆரூர் உடையானே - [திரு] ஆரூரை யுடையவனே! அடியேன் -

தொண்டனாகிய நான், நின் - உன்னுடைய, பூ - புட்பத்தினு லலங்கரிக்கப் பட்ட, கழல்கள் - திருவடிகள், அவையல்லாது - அத்திருவடிகளன்றி, எவையேறு எவற்றையும், யாதும் - சிறிதேனும், புகழேன் - கனவிலும் புகழ்த்து போற்றேன், எ - று.

(க - ரை.) தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனோடி திருமாலும் அடிமுடிபு மறியவொண்ணாத நெறியவனும், உமாதேவியின் பங்கனும், தேசமுழுதும் வெண்ணீறு அணிபவனும், நாற்பக்கங்களிலும் மதில்கள் சூழப்பட்ட திருவாரூரை யுடையவனுமாகிய சிவபெருமானே ! தொண்டனாகிய அடியேன் உன் திருவடிகளின் வேறென்றையும் புகழ் நினைக்கேன், என்பது.

(வி - ரை.) பூ - பொலியுமெனினு மொக்கும். அயன் - அஜன் என்னும் வடமொழித்திரிபு. கோங்கு - ஓர்வித மாம். சேர் என்றது இங்கு நிகர்த்தது என்றும் பொருந்தும். ஆடுதல் - பூசுதல். (ச)

சடையானே தழலாடையங்குழலிலைக்குலப்
படையானே பரஞ்சோதி பசுபதி பழுவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்சூழ்பெருந்துறையடியேனா
னுடையானே யுணையல்லாது துணைமற்றியேனே.

(ப - ரை.) சடையானே - சென்னியில் ஜடாபாரத்தை யுடையவனே ! தழலாட - அழலாடிவோனே ! தயங்கும் - ஜொலிக்கின்ற, மூவிலை - மூன்று இலைகளைப்போன்ற, குலப்படையானே - குலப்படையை கரத்திற் றுங்காநின்ற சிவபெருமானே ! பரஞ்சோதி - ஏக வஸ்துவாயிருக்கும் பரஞ்சுடரே ! பசுபதி - சகல ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமானே ! மழவு - சேங்கன்கறையொத்த, வெள்ளை - வெண்ணிறம்பொருந்திய, விடையானே - இரஷபத்தை வாகனமாகக் கொண்ட இறைவனே ! விரி - விசாலம் பொருந்திய, பொழில் சூழ் - சோலை சூழ்த்த, பெருந்துறையாய் - திருப்பெருந்துறை யென்னும் பதியை யுடையவனே ! அடியேன் நான் - தொண்டனாகிய யான், மற்றையேறு, உறுதுணை - உற்ற ஆதரவு, அறியேன் - தெரிந்தேனில்லை, எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந் துறையி லெழுந்தருளிய சிவாறுபோகனே ! குலப்படை முதலிய யாவமுடையானே ! உன்துணையல்லாதுவேறு உற்றதுணை யெங்கு சென்று தேடினும் கண்டேனில்லை, என்பது.

(வி - ரை.) சடை - முடி, தழலாடி - தழலோடாடி. தயங்கல் - இங்கு ஜொலித்தல். பசுபதி - சகலவான்மாக்களுக்குத் தலைவனாயிருப்பவன். விடை - இடம். மற்று - வேறு. (உ)

உற்றாரையான் வேண்டே னூர்வேண்டே ன்பேர்வேண்டேன்
கற்றாரையான் வேண்டேன் கற்பனவுமினியமையுங்

குற்றலத்தபர்த்துறையுங்குத்தாவுன்குரைகழற்கே
கற்றுவின்மனம்போலக்கசிந்துருகவேண்டுவேனே.

(ப - ரா.) யான் - நானே, உற்றாரை - பந்துக்களை, வேண்டேன் - [அவ்வுறவினர்களோடு கூடி வாழ] இச்சிக்கேன், ஊர் - ஊரில் [குடியிருக்க] வேண்டேன் - 'இச்சிக்கேன், பேர் - பேரையும், வேண்டேன் - [அடைய] விரும்பேன், யான் - [நாய்னுங்கடையேனாகிய] நான், கற்றாரை - [ஆகம முதலிய சகலசாத்திரங்] கற்றோர்களை, வேண்டேன் - [அடைந்திருக்க] விரும்பேன், [ஆதலால்] இனி - இனிமேல், கற்பனவும் - கற்றுக்கொள்ளப்படுவன யாவும், அமைபும் - [இத்தடன்] போதும் போதும், குற்றலத்து - திருக்குற்றலமென்னும் ஷேத்திரத்தில், அமர்ந்து - (சுயலாயத்தை விட்டெழுந்தருளி வந்து) அமர்ந்து, உறையும் - (ஜீவகாருண்யமுடைய நற்குணத்துடன்) வாழ்கின்ற, கூத்தா - கூத்தப்பிரானே! உன் - தேவரீருடைய, குரை - சப்திகின்ற, கழற்கே - ஜயவீரகண்டாமணி யணிந்தத் திருப்பாதத்துக்கே, கற்றுவின் - கன்றையுடைய பசுவைப்போல, கசிந்து - மனங்கசிந்து, உருக - உருகும்படி, வேண்டுவன் - [உள்ளன்புடன்] இச்சிப்பேன், எ - று.

(க - ரா.) திருக்குற்றலமென்னும் திவ்யப்பதியி லெழுந்தருளிய சிவ பெருமானே! அடியேனாகிய யானே என் உறவினர் முதலிய யாவையும் இச்சிக்கேன், [ஆனால் எதை யிச்சிப்பேனெனில்] உன் திருவடிப்பேற்றை யடையுமானே கன்றையிழந்த பசுவைப்போலக் கனிந்துருக இச்சிப்பேன், என்பது.

(வி - ரா.) உற்றார் - உறவினர். கற்றார் - கல்வியிற் சிறந்தவர். குரைதல் - வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. கன்று ஆ என்பது தற்றா என வந்தலாயிற்று. ஆகவே கன்றையுடைய பொருள்.()

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

கு லா ப் ப த் து.

அறுபவம் இடையறுமை.

[அறுபவம் இடையறுமை என்பது விட்டுப்பற்றாமை
ஒருதன்மையாயது.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஒடுங்கவந்தியுமேயுறவென்றிட்டுள்கசிந்து
தேமும்பொருளுஞ்சிவன்கழலேயெனத்தெளிந்து
கடுமுயிருங்குமண்டையிடக்குணித்தடியே
அடுங்குலாத்திலையாண்டானைக்கொண்டன்றே.

(ப - ரா.) ஒகிம்-ஒட்டையும், கவந்தியுமே-கோவணத்தையும், உறவு-சம்
மந்தம், என்றிட்டு - எனச்சொல்லித் துணிந்து, உள்கசிந்து - உள்ளம் கசிந்து,
தெளிந்து - தேர்ச்சியடைந்து, தேமும் - எங்கும் தேடுகின்ற, பொருள்-என்றும்
சலனமில்லாப்பொருள், [யாதெனின்] சிவன் - பரமசிவனது, கழலே - திருப்
பாதங்களே, என-சந்தேகமறத் தேர்ச்சியடைந்து, கூடும்-திரோகமும், உயிரும்-
ஆவியும், என-என்று, குமண்டையிடக் குணித்து-ஓர் வித கடை நடத்து, அடி-
யேன் - தொண்டனாகிய யான், ஆகும் - திருநடனம் செய்கின்ற, குலா -
[யாவராலும் துதிக்கப்பட்டு] விளங்குகின்ற, தில்லை - சிதம்பரத்தை, ஆண்
டானை- [அப்பதியை] ஆள்பவனாகிய நடராஜனை, கொண்டு அன்று-அன்புடன்
[கிட்டி] பிடித்தேன், எ - து.

(க - ரா.) திருவோட்டையும் கௌபினத்தையும் உறவெனத் துணி
ந்து, ஆராய்தற்குரிய பொருளும், நடராஜப்பெருமான் திருவடியே யென்று
தேர்ச்சியடைந்து, உடனும் ஆவியும் மிக்கத் தெலீட்டிவாறு எடுத்து, யாவ
ராலும் மதிக்கப்பட்டு விளங்குகின்ற சிதம்பரத்தை யாள்பவனாகிய நடராஜப்
பெருமானை, அடியேனாகிய என் கிட்டிப் பிடித்தேன், எ - து.

(வி - னா.) துடி - இங்கு விண்ணோர்க்குரிய பாத்திரம். "விமலர் தந்த வோடு" என்று ஆன்ரோர் கூறினர். உள் - மனம். சமுல் - வீர கண்டா மணி யணிந்த பாத்திரம். குமண்டை - ஓர்வித நடனமென்பாரு முளர். தில்லை - தில்லைவனம் என்னும் சிதம்பரம். (ச)

தடியேரிடுகிடைத்தாய்மொழியார் தோணசையார்
செடியேறுநீமைகளெத்தனையுஞ்செய்திடினு
முடியேன்பிறவேனெனைத்தாண்முயங்குவித்த
வடியேன்குலாத்தில்லையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) துடி - உடுக்கையைப்போன்ற, ஏர் - அழகுடைய, இடுகு - அடக்கமுடைய, இடை - இடையினையும், தூ - மதாரம்போன்ற இளிய, மொழியார் - சொற்களையும் உடைய பெண்களது, தோள் - தோளை, நசையால் - [சோலேண்டிய] ஆசையால், செடி - பாவம், ஏறு - மீஞ்சுதற்கேதுவாகிய, நீமைகள் - நீவினைகள், எத்தனையும் - கணக்கற்று, செய்திடினும் - செய்தாலும், அடியேன் - ஊழியனாகிய யான், முடியேன் - சாகேன், பிறவேன் - இனி ஜனன மெடுக்கேன், [ஆனதால்] என்னை - அடியேனை, தன் தான் - தனது ஒப்பற்ற திருவடியை, முயங்குவித்த - சேர்ப்பித்த, குலாத்தில்லை - யாவராலும் துதிக்கப்பெற்று விளங்குகின்ற சிதம்பரத்தை, ஆண்டாளை - யாவருக்காண் எழுந்தருளி யாள்பவனை, கொண்டி அன்று - உண்மையோடு கிட்டிப்பிடித்தேன், எ - று.

(க - னா.) உடுக்கைபோன்ற இடையையும், இளியமொழிகளால் மயக்கும் பெண்களது தோளைத் தழுவவேண்டுமென்னும் அன்பால் அடியேன் கணக்கற்ற நீமைச் செட்கைகள் செய்திடினும், தொண்டனானது பிறப்பிறப்புத் தனாகளைப் பற்றறக் கொய்து, தன் திருவடி நீழலின் சேர்ப்பித்தவனும், யாவராலும் துதிக்கப்பெற்று அதிமேன்மை பெற்று விளங்குகின்ற தில்லைப் பதியை யாள்பவனாகிய பொன்னம்பலவனை உண்மையோடு கிட்டிப் பிடித்தேன், என்பது.

(வி - னா.) துடி - உடுக்கை. ஏர் - இங்கு அழகுக்காயிற்று. இடுகு - சுருக்கல். நசை - ஆசை, அன்பு; விருட்டி. செடி - தீங்கு. முடி - தலை. முயங்குவித்தல் - தழுவவித்தல். (உ)

என்புள்ளருக்கியிருவினையயிட்டுழித்துத்
துன்பங்களைந்துதுவந்துவங்கயேழைசெய்து
முன்புள்ளவற்றைமுழுதழியவுள்புகுந்த
வன்பின்குலாத்தில்லையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) என்பு உள் - அடியேனது அலம்புக்குள்ளும், உருக்கி - உருகப்பண்ணி, இருவினை - மலசம்பந்தமான இருவினைகளின், ஈடு - மேன்பாட்

டை, அழித்த - சேதித்து, துன்பம் - [அவ்விருவினையினால் வருத்] துயர் தனை, களைந்து - ஒழித்து, துவந்துகள் - [அவற்றின்] தொடர்புகளை, துய்மை - பரிசுத்தமாக, செய்து - சீர்படுத்தி, முன்பு - அதற்குமுன்னம், உன்னவற்றை - இருப்பவற்றை, முழுது - முழுதும், அழிய - பாழாக்க, உன் - அடியேன் மனத்தினுள், புருந்த - பிரவேசித்த, அன்பின் - வீரப்பத்தை யுடைய, குலாத்திலலை - யாவராலும் துதிக்கப்பெற்றுப் புகழ்கின்ற சிதம்பரத்தை, ஆண்டானை - [தொழும்பர்கள் காண எழுந்தருளிய வந்தான்பவனாகிய] நடராஜ மூர்த்தியை, கொண்டு அன்று - உண்மையோடு கிட்டிப்பிடித்தேன், எ - று.

(க - ரை) அடியேனது என்முக்குள் புருத்துருகப் பண்ணி, மலசம்பந்தமான இருவினைகளை வேரறக்களைந்து பற்றுக்களையொழித்து இனிமேல் வரக்கடவனவாகிய துன்பங்கள் யாவும் பாழாகும்படி, என் உள்ளத்திற் புருத்திருக்கும் சிதம்பரத்தை யாண்டானாகிய நடராஜ மூர்த்தியைக் கைப்பற்றினேன், என்பது.

(வி - ரை.) இருவினை - மலசம்பந்தவினைகள். அழித்தல் - சேதித்தல். துவந்திவம் என்னும் வடமொழி துவந்துவம் எனவந்து நின்றது. து - பரிசுத்தம். முன்புள்ளவற்றை என்றது இனிமேல் வரக்கடவனவாகியபலவிததுன்பங்களைக் குறித்து. (ங)

குறியுநெறியுங்குணமுமிலார் குழாங்கடமைப்
பிறியுமனத்தார்பிறிவரியபெற்றியினை
செறியுங்க நத்திலு நத்தமுதா ஞ்சிவபதத்தை
யறியுங்குலாத்திலலையாண்டானைக்கொண்டன்றே.

(ப - ரை.) குறியும் - நல்ல அடையாளமும், நெறியும் - நன்மார்க்கமும், குணமும் - நற்குணமும், இலார் - [யாவும்] இல்லாதவரும், குழாங்கள் தம்மை [மனைவி மக்கள் முதலிய] ஆசாபாச கூட்டங்களை, பிறியும் - வேறுபடுத்துகிற, மனத்தார் - மனத்தை யுடையவருமாகிய தொழும்பர்கள், பிறிவு - தன்னை விட்டு நீங்குதல், அறிய - அருமையாகிய, பெற்றியினை - [அவ்விதத்] தன்மையையுடையவனை, செறியும் - கிட்டின, கருத்தில் - எண்ணத்தில், உருத்து - உருக்கொண்டு, அழுது ஆம் - தேவாமிர்தம் போல்பனவாகிய, சிவபதத்தை - சிவாருடையாகத்தை, அறியும் - பேரறிவாளரால் தெரிந்துக்கொள்ளப்படுகின்ற, குலாத்திலலை - [அறிஞர்களால் புகழப்பட்டித்] துதிக்கின்ற தில்லையம்பலப்பதியை, ஆண்டானை - [அரசசெய்து ஆள்பவனாகிய நடராஜமூர்த்தியை, கொண்டு அன்று - உறுதியாகக் கிட்டிப்பற்றினேன், எ - று.

(க - ரை.) அடையாள முதலிய யாவுமில்லாதவரும், மனைவி மக்கள் முதலாய ஆசாபாசக் கூட்டத்தைத் துறந்தவருமாகிய தொழும்பர்கள் தன்னை விட்டு நீங்குதற் கரிதாகிய தன்மையை யுடையவனை, துன்பப்படுகின்ற உள்

எத்தில் உருவங் கொண்டுவந்து தேவர்கட்கும் கிட்டுதற்கரிதாகிய அமிர்தம் போலிருக்கும் சிவபதத்தை, தபோதனர் முதலிய அறிஞரால் அறியத்தகுந்த குலாத்திலை யாண்டாணைக் கிட்டிப்பிடித்தேன், என்பது.

(வி - ஐ.) குறிமுதலியவை யின்மையும், ஆசாபாசக் கூட்டங்களிடத் தில் யாதொரு பற்றின்மையும் தொழும்பர்க் கிலக்கணமாதலால், “குறியு செறியுக் குணமுமில்லார் குழாங்கடமைப் பிறியுமனத்தார்” என்றார். செறிதல் - கிட்டுதல், உருத்து - என்பது பெயரடியாகப்பிறந்த வினை. அறியும் செயப் பாட்டு வினை. தில்லை - தில்லைவனம். (1)

பேருங்குணமும்பிணிப்புறுமிப்பிறவிதனைத்
தூரும்பரிசு துரிசறுத்துத்தொண்டரெல்லாஞ்
சேரும்வகையாற்சிவன்கருணைத்தேன்பருகி
யாருங்குலாத்திலையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - ஐ.) பேரும் - நற்பெயரும், குணமும் - தக்கினகுணமும், பிணிப்பு உறும் - கட்டுப்படுகின்ற, இ - இந்த, பிறவி - பிறப்பின், தன்னை - அதனை, தூரும் பரிசு - தூருகின்ற விதத்தை, துரிசு - அப்பற்றை, அறுத்து - சேதித் து, தொண்டர் - அடியார்கள், எல்லாம் - யாவரும், சேரும் - கூடுகின்ற, வகையால் - விதத்தால், சிவன் - சிவபிரானது, கருணை - காருண்மையாகிய, தேன் - அருளென்னும் தேனை, பருகி - உட்கொண்டு, ஆரும் - எல்லாரும் உவந்துவந்து சேருகின்ற, குலாத்திலை - யாவராலும் துதிக்கப்படுகின்ற தில்லைப்பதியை, ஆண்டாணை - அரசுசெய்து ஆள்பவனாகிய நடராஜமூர்த்தியை, கொண்டு அன்ற - உறுதியாகக் கிட்டிப் பற்றினேன், எ - று.

(க - ஐ.) நற்பேர்குணம் முதலியவற்றால் கட்டுப்படுகின்ற இப்பிறவித் தனையைப்பற்றறக் களைந்து, எல்லாத் தொண்டர்களும் சேரும் விதத்தால் கருணைதிபெனும் சிவபெருமானது கிருபையாகிய தேனையுட்கொண்டு, யாவரும்வந்து சேருகின்ற குலாத்திலை யாண்டாணாகிய நடராஜப்பிரபுவைக் கிட்டிப்பற்றினேன், என்பது.

(வி - ஐ.) பிணித்தல் - கட்டுதல். பரிசு - வண்ணம். தூர்தல் - பரவுதல். பருகல் - உண்ணுதல். (2)

கொம்பிலரும்பாய்க்குவிமலராய்க்காயாகி
வம்புமுத்துடலமாண்டிங்ஙன்போகாமே
நம்புமென்சிறதைநனுகும்வண்ணநானனுரு
மம்பொன்குலாத்திலையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - ஐ.) கொம்பில் - மரத்தின் கொம்பின், அரும்பு ஆய் - புடபத தின் அரும்பாகி, குவி - மூடிய, மலர் ஆய் - மலராகி, காய் ஆகி - காயாகி,

வம்பு - பாழுக்கு, பழுத்து - பழமாகி, உடலம் - திரேசம், ஈண்டு - செத்து, இவ்வன் - இவ்வாறாக, போகாமே - விருதாவாகப் போய்விடாமல், நம்பும் - உண்மையோடு நம்புகின்ற, என் - என்னுடைய, சிந்தை - மனமானது, நன்கும் வண்ணம் - என்றும் பிரியாமல் அனுகூலம் விதம், நான் - யான், அனுகூலம் - அடையப்பெற்ற, அம் - அழகிய, பொன் - சொர்ண சிறத்தைப்போன்ற, குளத்தில்லை - யாவராலும் கொண்டாடப்படுகின்ற தில்லைப்பதியை, ஆண்டாளை - யாவரும் கண்டு மகிழ ஆள்பவனாகிய கடராஜமூர்த்தியை, கொண்டு அன்று - உறுதியாகக் கிட்டிப் பற்றினேன், ஏ - று.

(ச - ரை.) தூர்நாற்றமெடுத்தத் திரேசமானது மரத்தின் கொம்பினரும்புபோன்றும், புட்பம்போன்றும், காய்போன்றும், தளர்ச்சி வடைத்து இப்புவியீது வீணை மாண்டபோகாமல், அடியேனாகிய என் உன்னம் உன் திருவடியை நம்பி யடையும் வண்ணம், அடியேனார்ந்தக் குளத்திலையாண்டாளை வன்புடன் கிட்டிப் பற்றினேன், என்பது.

(வி - ரை.) ஆய் என்பன இரண்டும் ஆகியென்ப தொன்றும், போன்று என்னும் பொருளில் வந்தன. வம்பு - பாழ். மாணல் - மடிதல். அம் - அழகு.()

மதிக்குந்திறலுடையவல்லரக்கள்ரோணெரிய
மிதிக்குந்திருவடியென்றலைமேல்வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும்பகபாசமொன்றுமிலோமெனக்களித்திங்
கதிர்க்குங்குலாத்திலையாண்டாளைக்கொண்டன்றே.

(ப - ரை.) மதிக்கும் - யாவராலும் மனதில் எண்ணுதற்குரிய, திறல் உடைய - கீர்த்தியை யுடைய, வல் - மஹா பலம்பொருந்திய, அரக்கன் - [இவ்வகைக் கரசனாகிய] இராவணனது, தோள்-இருபது புண்களும், நெறிய - நொருங்கும்படியாக, மிதிக்கும் - ஈ எழுந்தருளி யிருக்கும் திருக்கயிலாய பருவ தத்தை ஊன்றின, திருவடி - [இருவராலும் காணப்படாத] உன் அழகிய திருவடிகளை, என் - அடியேனது, தலைமேல் - சென்னியின்மேல், வீற்றிருப்ப - வைத்திருக்க, கதிக்கும் - மேன்மேலும் உண்டாகின்ற, பகபாசம் - பகபாசங்களாகிய, ஒன்றும் - யாவற்றையும், இலாம் என - பெற்றடையே மல்லோமென்று, களித்த - மிகு சந்தோஷமடைந்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், அதிர்க்கும் - ஆரவாரத்திற்குக்காரணமான, குளத்தில்லை - யாவராலும் மதித்துத் துதிக்கப்படாநின்ற தில்லைப்பதியை, ஆண்டாளை - ஆள்பவனாகிய கடராஜப்பெருமானை, கொண்டு அன்று - யான் கிட்டிப்பற்றினேன், ஏ - று.

(ச - ரை.) தேவராலும் யாவராலும் மதிக்கப்பெற்ற மஹா பலம்பொருந்திய கொடிய இராஷ்டிரனாகிய இராவணனது இருபது தோள்களும் நொருங்கும்படிச் சயிலாயத்தை மிதித்த உன் திருவடியை அடியேன் முடியின்மேல் வீற்றிருக்க, மேன்மேலும் கடலி னலைகளைப்போல மாறி மாறி பெருகுகின்ற

பசுபாசங்களிற் சிறிதேனும் உடையோமல்லோம் எனச் சந்தோஷித்து ஆவாரித்தற்குக் காரணமானக் குலாத்திலை யாண்டாளைக் கிட்டிப்பற்றினேன், என்பது.

(ப - னா.) தோனெரிய மிதிக்குந்திருவடி என்றமையால், மதிக்குந்திறலுடைய வல்லாக்கன் என்றது கயிலையங்கிரியைப் பேர்த்தெடுத்து வந்து தன் பட்டினமாகிய இலங்காபுரியில் வைத்து யூசிக்க எண்ணங்கொண்ட இராவணனைக்குறித்து. கதித்தல் - பெருக்கல். பசு - ஆசாபாசச் சம்பந்தத்தைக் குறித்து. பாசம் - ஆணவாதியமலம். (எ)

இடக்குங்கருமுருட்டேனப்பின்கானகத்தே
நடக்குந்திருவடியென்றலைமேனட்டமையாற்
கடக்குந்திறலைவர்கண்டகர்தடவல்லாட்டை
யடக்குங்குலாத்திலையாண்டாளைக்கொண்டன்றே.

(ச - னா.) இடக்கும் - [ஒருவர்க்கும் பயப்படாமல்] மிகு துன்பஞ் செய்கின்ற, கரு - கருத்த சிறமுடைய, முருட்டி - துட்டத்தனத்தைச் செய்யும், தீனம் - ஓர் பன்றியின், பின் - பிரதேச, கானகத்து - காட்டினிடத்தே, நடக்கும் - வருத்தப்பட்டு நடந்த, திருவடி - [பிரம வீட்டுணுக்களால் காணப்படாத] உன் திருப்பாதத்தை, என் - தொண்டனாகிய அடியேனது, தலைமேல் - தலையின்மேல், நடட்டமையால் - [என்னையும் துன்பொருட்டா யெண்ணி] வைத்தமையால், கடக்கும்-ஜெயிக்கின்ற, திறல்-வல்லகாரையுடைய, ஐவர் - பஞ்ச பொறிகளாகிய, கண்டகர் - தீபொர்களுடைய, வல் - கொடிதாசிய, ஆட்டை - துன்பத்துக்கேதுவாகிய விளையாட்டை, அடக்கும் - மிஞ்ச விடாமல் அடக்கி யாங்கின்ற, குலாத்திலை-யாவராலும் துதிக்கப்படா நின்ற தில்லைப்பதியை, ஆண்டாளை - ஆள்பவனாகிய நடராஜமூர்த்தியை, கொண்டு அன்று - மிகு அன்புடன் கிட்டிப் பிடித்தேன், எ - று.

(ச - னா.) யாவர்க்கும் வயப்படாமல் கொடிய தீங்கு செய்கின்ற கரு நிறத்தை யொத்தத் துட்டப்பன்றியைக் காட்டினிடம் பின்னுடர்ந்து சென்ற தேவரூடைய திருவடியை [அடியேனை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு] என் சிரசின் மீது வைத்தவனும், யாவரையும் நற்கதிக்குப் போகாவண்ணம் கொடு

துவாபாயுதத்தில் ஸ்ரீ-கண்ணனவதாரத்தில் பாண்டுவின்மக்க ளைவர வணங்காமுடியோன் வருசினையால் 13-வருவனவாசஞ்செய்கின்ற காலத்தில் கெடுப்பிறந்தோனாகிய அருச்சுனன் தன் பகைவர்களை வெல்லு நிமித்தம் பாசுபதாஸ்திரம் பெறுவதற்கு ஸ்ரீ-கையிலையங்கிரியை யடைந்து பாமனைக்குறித்து அகோரதவஞ்செய்ய, அத்தவத்தைச் சோதிக்கும் வண்ணம் ஓர் பன்றியை விட்டு தானும் அதன்பின் வேடுவனாக அக்கானகத்தில் நடந்துவந்த பாஞ்சோதியை “எனப்பின் கானகத்தே நடக்குந்திருவடி” யென்று அக்கருத்தை யமைத்து இங்கு உபநிஸ்தா.

மையையே செய்கின்ற பஞ்ச பொறிகளுடைய கொடிய செய்கைகளை மடக்கி யாண்டவனும், குலாத்திலையை யாண்டவனுமாகிய நடராஜ மூர்த்தியை, அன்புடன் கிட்டிப் பற்றினேன், என்பது.

(வி - ரை.) இடக்கு - துன்பம். எனத்துப்பின் என்பது எனப்பின் என அத்துச்சாரியை குறைத்து வந்தது. எனம் - வராகம், பன்றி. கடத்தல் - [இங்கு] வெல்லுதல். திறல் - வல்லமை ஐவர் - பஞ்ச பொறிகள். வல் - கொடிய. ஆட்டு - துன்பத்தொழில். (அ)

பாழ்ச்செய்விளாவிப்பயனிலியாய்க்கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய்தவத்தாற்கிழியீடுநர்பட்டுத்
தாட்செய்யதாமரைச்சைவனுக்கென்புன்றியா
லாட்செய்குலாத்திலையாண்டாணக்கொண்டன்றே.

(ப - ரை.) பாழ் - உதவியற்றதாகிய, செய் - கழுவியில், விளாவி-சேர்ந்து, பயன் - யாதொரு உபயோகமும், இலி ஆய் - உண்டாகாமற்போமாகில், கிடப்பேற்கு - அவ்வாறு வீணிற் கிடக்கின்ற அடியேனுக்கு, கீழ் - முன் ஜனனத்தில், செய் - செய்த, தவத்தால் - தபோபலத்தினால், கிழியீடு - என்று கிழியா சிதிப் பொதியைக் கொடுத்து, நேர்பட்டு - அந்நிதி கிடைத்து, தான் - திருவடியாகிய, செய்யதாமரை - செந்தாமரை மலரை யுடைய, சைவனுக்கு - [சைவ ஆகமங்கள் தெரிந்த] சைவனாகிய, என் - எனது, புன் - சிறிய, தலையால் - சிரத்தினால், ஆட்செய்த - தொண்டு செய்ய, குலாத்திலை - யாவராலும் துதித்துப் பூசிக்கப்பட்டத் திலைப்பதியை, ஆண்டாண - ஆள்பவனாகிய நடராஜமூர்த்தியை, கொண்டு அன்று - அன்புடன் கிட்டிப் பற்றினேன், எ - று.

(க - ரை.) யாதொன்றும் விளைவில்லா நிலத்திற் சேர்ந்து வீணாக்கே கிடக்கின்ற அடியேனுக்கு, முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தால் பொற்கிழிபோலக் கிடைத்து, அடியேனை அடுமைகொண்டு ஆண்டுகொள்ளு நியித்தம், கயிலையை விட்டெழுந்தருளி திருப்பெருந் துறையின்கண் குருத்தமரத்தி னடியின்கீழ் சைவப் பிராமணன்போல வற்றிருந்த சிவபெருமானது திருவடித் தாமரைக்கு என் சிற்றறிவைபுடைய அடியேனது தலையால் அடுமைசெய்தற் கிடமாகிய குலாத்திலை யாண்டாணக் கிட்டி யன்புடன் பற்றினேன், என்பது.

(வி - ரை.) பாழ்ச்செய் - விளைவிட்டுச் சாவியாய்ப்போன நிலம். கிழி-திரவியப்பொதி, சிதிப்பொதி. சைவன் என்றது - இங்கு தம்மை அடுமை கொண்டு ஆண்டுகொள்ளும் வண்ணம் சிவ சின்னங்களோடு உடிய பிராமண னாக எழுந்தருளிய சிவபிராணை, அல்லது சிவபெருமானை அனாதை சைவனான ஆகமங்கள் கூறலிலெனினும் பொருந்தும். புன் - சிறிய. ஆண்டாண என் மது-இங்கு சிவபெருமானைக்குறித்து. (க)

கொம்மைவரிமுலைக்கொம்புணியாள் கூறனுக்குச்
செம்மைமனத்தாற்றிருப்பணிகள் செய்வேனுக்
கிம்மைதரும்பயனித்தனை யும்கொழிக்கு
மம்மைகுலாத்திலிபாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) கொம்மை - அழகாகாங்குடி, வரி - தேமற்படர்ந்த, முலை - கொங்கைகளை யுடைய, கொம்பு - புட்டிக்கும் கொம்பினைப் போன்றவளாகிய, அணியான் - உமாதேவியின், கூறனுக்கு - பாதியாயமைந்த சிவபெருமானுக்கு, செம்மை - களங்கமற்ற, மனத்தால் - மனத்தினால், திருப்பணிகள் - திருத்தொண்டுகள், செய்வேனுக்கு - செய்பவனுக்கு, இம்மை - இச்செனனத்திலுண்டாகின்ற, தரும் பயன் - கொடுக்கின்ற பயன், இத்தனையும் - இவ்வளவையும், ஈங்கு - இவ்விடத்தே, ஒழிக்கும் - தவிர்க்கின்ற, அம்மை - தாயினும் கிருபை யுடைபவளாகிய, குலாத்திலி - யாவராலும் துதித்துப் போற்றுகின்ற சிவ சிதம்பரத்தை, ஆண்டாண - ஏகபோகமாய் ஆள்பவளாகிய கடராஜ மூர்த்தியை, கொண்டு அன்று - அன்புடன் கிட்டிப் பற்றினேன், எ - து.

(க - னா.) திரட்சியோடுங் கூடிய தேமற்படர்ந்த கொங்கைகளை யுடைய உமாதேவியின் கூறனாகிய சிவபெருமானுக்கு, மாசிலாக் குணத்தினால் திருப்பணிச் செய்வேனாகிய அடியேனுக்கு, இப்பிறப்பிலுண்டாகிற் றுக்கங்களுடைய இருவித பயன்களைக் களைகின்றவனும், தாயினும் மிக்க அன்புடையவனும், குலாத்திலி யாண்டவனுமாகிய கடராஜப் பிரபுவை என் சித்தங் களிக்குமாறு கிட்டிப் பற்றினேன், என்பது.

(வி - னா.) “கூறன்” என்ற குறிப்பால், “கொம்மை வரிமுலைக் கொம்புணியான்” என்றது உமாமேஹஸ்வரியைக் குறித்து. கூறன் - அர்த்தஞ் சீஸன். பணி - வேலை, ஒழித்தல் - நீக்குதல். பயன் - பிரயோசனம். எல்லா வுயிர்களினிடத்துத் தாயினும் மிக்க வன்புடைய தயாபாமூர்த்தியாகையால் பரமசிவனை இங்கு “அம்மை” என்று கூறினார். (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அற்புதப்பத்து.

அநுபவம்ஆற்றுமை.

[அநுபவம்ஆற்றுமை என்பது அநுபவமுற்றுதல்
பொருமை விம்முதல்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

மையலாயிந்தமண்ணிடைவாழ்வெனுமாழியுளகப்பட்டுத்
தையலாரெனுஞ்சுழித்தலைப்பட்டுநான்றலைதமொருமே
பொய்யெலாம்விடத்திருவருடந்துதன்பொன்னடியிணைகாட்டி.
மெய்யனுவெவளிகாட்டிமுன்னின்றதோரற்புதம்விளம்பேனே.

(ப - ரை.) மையல் ஆய் - உன் மத்தனாகி, இந்த மண்ணிடைவாழ்வு -
இப்பூலோகத்தின் வாழ்வு, என்னும் - என்று சொல்லப்படுகின்ற, ஆழி உள் -
சாகரத்தினுள், சிக்கப்பட்டு - அகப்பட்டுக்கொண்டு, தையலார் எனும்-பெண்க
ளென்கின்ற, சுழித்தலைப்பட்டு - மோகாந்தவலையிற் சிக்கி, நான் - அடியேனா
கிய யான், தலைதமொருமே - [அம் மாய்கை வலையிற்சிக்குண்டு] தமொருமல்,
பொய் எலாம் விட-பொய்மைகள் யாவையும்விட்டு, பொன்-சொர்னம்போன்
ற, அடி. இணை - தன்திருவடிக ளிரண்டையும், காட்டி - [என் இரண்டுகண்க
ளினின்ற ஆரந்த நீர் பெருகும்படிக்குக்] காண்பித்து, மெய்யன் ஆய் - உன்
மையைபுடையவனாய், வெளிகாட்டி - [அடியேனை] யாவர்க்கும் வெளிப்படைய
யாய்க் காண்பித்து, முன் நின்றது - எதிரே நின்றதாகிய, ஓர் - நிகற்ற, அந்
புதம் - அற்புதத்தை, விளம்பேன் - என்னென்று சொல்லிக்களிப்பேன்! என்று.

(க - ரை.) தொண்டனாகிய அடியேன் உன்மத்தனைப்போல் மதிமயக்
கக்கொண்டு இப்பூலோகவாழ்வென்கிறசாகரத்திலும் பெண்களென்னும்மோக
வலையினுமீடுபட்டு அடியேன் உழன்று தமொருமல், சிவபெருமானாகிய இறை
வன் அடியேனது பொய்ச் செய்கைகள் யாவும் பற்றறக் கிருபைசெய்து, பிரம

விட்டுணுக்களாலும் காணுதற்கரிதாகிய தன் இரண்டு திருப்பாதங்களைக்கான் பித்து, மெய்பனாய் அடியேன்முன்னே வெளிப்படையாக உன் திருக்கோலத் துடன் எழுத்துவந்து நின்ற அற்புதத்தைச் சொல்ல வல்லமை யுடையேனல் லேன், என்பது.

(வி - ரை.) மையலார் - [மைதிட்டிய சண்களை யுடைய] பெண்கள். மண்ணை - வாழ்வு - பூலோக வாழ்வு. ஆழமுடையதாதலால் கடலை ஆழி எனப் பட்டது. தையலார் - கையுணையப்பட்டவர். சுழி - மாய்கை. தடுமாறல் - திகைத்தல். விடுத்தல் - விசக்குதல். அற்புதம் - ஆச்சரியம். (க)

ஏய்ந்தபாபலரிட்டுமுட்டி ததோரியல்பொடும்வணங்காடே.
சாந்தபார்முலைத்தையனல்லாரொடுந்தலைதடுபாறாகிப்
போந்தியான்றுயர்புகாவணமருள்செய்துபொற்சூலிணைகாட்டி.
வேந்தனய்வெளியேயென்முனின் ரதோரற்புதம்விளம்பேபேனே.

(ப - ரை.) ஏய்ந்த - [பூசனைக்கு] ஒப்புற்ற, மா - அழகுடைய, மலர் - புட்பங்களைக் கொண்டு, இட்டி - சாத்தி, முட்டாசது - முட்டாததாகிய, ஓர் - நிகரற்ற, இயல்பெடும் - முறைமையோடும், வணங்காது - தன்னைப் போற்றாமல், சாந்தம் ஆர் - சந்தனக் குழம்பால் பூசப்பெற்ற, முலை - கொங்கைகளை யுடைய, தையல் நல்லாரொடும் - அழகை வாய்ந்த பெண்களோடு சேர்ந்து, தலைதடுமாறு ஆகி - [சித்தின்ப வீடியத்தால்] தலைதடுமாற்றங்கொண்டு, யான் போந்து - அடியேன் [அப்பெண்களிடம்] சென்று, துயர் - [அம்மோகத்தினால்] [வரானின்ற] துன்பத்திற், புகாவண்ணம் - புருந்துமூலாதபடி, அருள் - [இறைவனாகிய சிவபெருமான்] கிருபைசெய்து, பொன் - பொன் நிறத்தை யொற்ற, சமல் இணை [உன் இரண்டு] திருவடிகளை, காட்டி - காண்பித்து, வேந்தன் ஆய் - இராஜாதி யிராமனாகி, வெளியே - வெளிப்படையாகவே, என் - எனது, முன் - [சண்களின்] முன்னே, நின்றது - [இடபவாகனத்தின்மேலாரோகணித்து நின்றதாகிய, ஓர் - நிகரற்ற, அற்புதம் - ஆச்சரியத்தை, விளம்பேன் - என்னென்று சொல்லிக் களிப்பேன்! எ - று.

(க - ரை.) இறைவனாகிய சிவபெருமானே, நன்றாற்றமுள்ள மலர்களால் அகிபக்தியுடன் அருச்சித்து வணங்காமல், மோக இச்சையைத் தரானின்ற மாதர்களின் விருப்பத்தால் சேரும்பொருட்டு தலை தடுமாறித் துன்பமடையா தின்ற தொழும்புகைய எனக்கு, சிவபெருமானாகிய இறைவன் அப்பெருந்துன்பக் கடலினை றுண்டாகும் வினைகளைக் களைந்தொழித்துத் தன் திருவடிகளைக் காண்பித்து, அடியேனுக் கெதிரே திருக்கோலத்துடன் வெளிப்பட்டித் தரிசனம் கொடுத்த வத்சயத்தை யென்னென்று சொல்லிக் களிப்பேன், என்பது.

(வி - ரை.) “ஏய்ந்தமலர்” என்றது இறைவனாகிய பரமசிவனுக்கு ஒப்பு வணம் வாடிந்த அழகிய மலர் என்றபடி. முட்டாததோரியல்பு - மாசற்றவெறி.

இயல்பு - முறைமை. சாந்து - இங்கு சந்தனைத்தைக் குறித்து. அருள் - கிருபை. எல்லாத் தேவர் முதலியவர்க்கும் முதற்கடவுளாயிருப்பதால் அப்பரம சிவனை “வேந்தன்” என்று கூறினார். (உ)

நடித்துமண்ணிடைப்பொய்யினைப்பலசெய்துநானெனதெனுமாயக் கடித்தவாயிலேநின்றுமுன்வினைமிகக்கழறியேதிரிவேனைப் பிடித்துமுன்னின்றப்பெருமறைதேடியவரும்பொருளடியேனை யடித்தடித்துவக்காரமுன்றிறியவற்புதமறியேனே.

(ப - ரை.) மண் இடை - இப்புவியின்கண், நடித்து-நடலைவாழ்வெய்து, பல - பற்பல, பொய்யினை - பொய்யேர்ப்பாட்டுகளை, செய்து - புரிந்து, நான் எனது எனும் - நான் எனது என்று சொல்லப்படுகின்ற அகங்காரத்தை, மாயம்-மாயப் பாம்புகள், கடித்தவாயிலே - கடித்தக்குறியில், நின்று - இருந்து, முன்-முற்பிறப்பில், வினை - [செய்த] வினைகளாகிய விஷம், மிக - பெருகுதலால், கழறி ஏ - பலவிடத்திலும் ஏங்கிப் புலம்பி, திரிவேனை - [உன் மத்தனைப் போல்] உழல்கின்றவனாகிய அடியேனை, பிடித்து - கைப்பற்றி, முன் நின்று - அடியேன் எதிராக நின்று, அ - அந்த, பெருமறை - பெரிய வேதங்களும், தேடிய - அறிதற்கரிய, அரும்பொருள் - அருமையாகிய பொருள், அடியேனை - தொழும்பனேனை, அடித்து அடித்து - அடித்தடித்து, அக்காரம் - சர்க்கரைக்கட்டியை, முன் - [அடியேனை ஆட்கொண்ட] அந்நாளில், திறிய-[உண்ண] ஊட்டின, அற்புதம் - அதிசயத்தை, அறியேன் - [அக்காரணத்தை] தெரிந்தேனில்லை! ஏ - று.

(ச - ரை.) இப் பூலோகத்தில் பொய்ச்செய்கைகள் அனேகவற்றைச் செய்து, நான் எனது என்கின்ற அகங்கார மமகாரங்களாகிய அரவங்கள் தீண்டிய வாயினின்று முற்பிறப்பில் செய்த வினைப்பயனாகிய விஷம் ஏற, அவ் விஷ மயக்கத்தினால் உன் மத்தனைப்போல அழுது திரிகிற அடியேனை, சிவ பெருமானாகிய இறைவன் தனது பெருங் கருணையினால் நாயினுங்கடையேனாகிய என்னைக் கைப்பற்றி அடித்தடித்துச் சிவபாகமாகிய சக்கரைக் கட்டியை எனக்குப் புகட்டிய அதிசயத்தை யின்னதென்று சொல்ல வல்லேனல்லேன், என்பது.

(வி - ரை.) கடித்தவென்னுங் குறிப்பால் மாயாமாயத்தைப் பாம்பாக்கியும், வினையை விஷமாக்கியும் இங்ஙனம் உரைக்கலாயிற்று. கழறல் - புலம்பல். பிடித்தல் - பற்றல். அக்காரம் - சர்க்கரை. முன் என்றது - மணப்பந்தலில் தடுத்தாட்கொண்ட நாளைக்குறித்தது. (ஊ)

பொருந்துமிப்பிறப்பிறப்பிவைவினையாதுபொய்களேபுகன்றுபேரங்க் கருங்குழலினூர்கண்களாலேறுண்டுகலங்கியேகிடப்பேனைத் திருந்துசேவடிச்சிலம்பவைசிலம்பிடத்திருவொடுமகலாதே யருந்துணைவனாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) பொருந்தம் - அமைந்த, இ - இந்த, பிறப்பு - பிறத்தலும், இறப்பு - இறத்தலும், இவை-இவைகளாகிய இவ்விரண்டினையும், நினையாது - எண்ணாமல், பொய்களே - பொய்களையே, புசந்து - எந்நாளுந் சொல்லி, போய் - சென்று, கரு - கரிய, குழலினர் - கூந்தலையுடையவர்களாகிய பெண்களது, கண்களால் - கண்களாகிய வாட்களால், ஏறுண்டி - உதறப்பட்டு, கலங்கி - பயந்து, கிடப்பேனை - கிடக்கின்ற அடிபேனை, திருந்து - ஒழுங்காக்கிய, சேவடி - திருவடிகளில், சிலம்பு - தரிக்கப்பட்ட சிலம்புகளாகிய, அவை - அவைகளை, சிலம்பிட-சப்திக்க, திருவொடும் - உமையாவளோடும், அகலாது - என்றும் நீங்காமல், அரு - அருமையாகிய, துணைவனும்-எஜமானனாக, ஆண்டு கொண்டருளிய - தொழும்பனாகிய அடியேனை அநிமையாக்கிக் கொண்டருளின, அற்புதம் - ஆச்சரியத்தை, அறியேன் - தெரிந்துசொல்ல வல்லனல்லேன்! எ - று.

(க - னா.) யாவருக்கும் அமைக்கப்படா நின்ற இப்பிறப்பிறப்புத்துன்பங்களை எண்ணாமல், கரிய கூந்தலையுடைய பெண்கள் கண்களில்கொண்ட தொழும்பனை னாகிய என்னை, யாவர்க்கும் ஐறைவனாகிய சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளியிருந்து ஆட்கொண்டருளின அதிசயத்தை வாயினிடமாகச் சொல்லத்தோன்றே னில்லை! என்பது.

(வி - னா.) பொருந்தல் - அமைந்தல். பிறப்பிறப்புத் துன்பங்களைப் பிறப்பிறப்பென்றே கழிந்தார், அத்துன்பங்களுக்குப் பயந்த. சேவடி - திருவடி. அணிதல் - தரித்தல். திரு - ஐயகு உமையாய்விட்டுக் குறித்து. அகலல் - நீங்குதல். வானவர் தானவர் முதலியவர்க்கும் தன்மை பூண்டவனாகிய சிவபெருமானை - இங்கு “துணைவனும்” என்று கூறினார். (ச)

மாடுஞ்சற்றமுமற்றுளபோகமுடங்க கயர் தய்மோடுங்
கடியங்குளகுணங்களாலேறுண்டுருளானீடு திரிவேனை
வீடுதந்தென்றன்வெந்தொழில்வீட்டிடமென்மலர்க்கழல்சாட்டி
யாடுவித்தெனதகம்புகுந்தாண்டதோற்புதறியேனை.

(ப - னா.) மாடும் - பொருளும், சுற்றமும் - உறவும், மற்று உன்ன - இன்னு மிருக்கப்பட்ட, போகமும் - செல்வமாகிய போகங்களும், மங்கையர் தம்மோடும் - பெண்களோடும், கடி - சேர்ந்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், உள்ள - இருக்கப்பட்ட, குணங்களால் - குணங்களினால், ஏறுண்டு - எறியப்பட்டு, குலாவி - [சத்தோட மிகுதியால்] கொண்டாடி, திரிவேனை - திரியா நின்ற அடியேனுக்கு, வீடுதந்து, முத்திவீடுகொடுக்க, என்றன்-அடியேனுடைய, வெந்தொழில்-நிகுசெயல்களை, வீட்டிட - அழிக்க, மெல் - மிகுதுவாகிய, மலர் - தாமரை மண்போன்ற, கழல்-[நிறுவாலும் காணுதற்கரிய] திருவடியை, காட்டி - காண்பித்து, ஆடுவித்து - ஆட்டிவைத்து, எனது - என்னுடைய, அகம் -

மனத்தின்கண், புகுந்து - உட்புகுந்து, ஆண்டது - கிருபைசெய்த ஆண்டருளினதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, அற்புதம் - ஆச்சரியத்தை, அறியேன் - தெரிசிலேன்! எ - று.

(க - னா.) பொருள் முதலியவற்றின் பேராசையில் தாக்குண்டுழலாநின்ற அடியேனை, அவாசையினின்றும் விடுவித்துத் தன் திருவடியைக்காட்டி அடியேனது கொடுமைகளை யொழித்து என் மனத்தினிடம் புகுந்து தொண்டனேனை ஆட்கொண்டருளின அதிசயத்தைச் செப்ப அறிந்தேனில்லை, என்பது.

(வி - னா.) மாடு - இங்கு பொருளைக் குறித்து. சுற்றம் - உறவு. போகம் - இங்கு முத்திச்செய்தம். குலாவுதல் - கொண்டாடுதல். வீடு - முதலிலே திரிந்த தொழிற்பெயர். அகம் - மனம். ஓர் - ஒப்பு. (டு)

வணங்குமிப்பிறப்பிற் பிவைவரினையா துமங்கையர் தம்மோடும் பிணைந்துவாயி தழப்பெருவெள்ளத்தழுந்திரான் பித்தனாய்த்திரிவேனைக் குணங்களுங்குறிகளுமிலாக் குணக்கடல்கோமளத்தொடுங்கூடி யனைந்துவந்தெனையாண்டு கொண்டருளி பவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) வணங்கும் - சூழ்ந்துகொள்ளுகின்ற, இ - இந்த, பிறப்பு - பிறப்பும், இறப்பு - இறப்பும், இவை - இவைகளை, நினையாமல் - எண்ணாமல், மங்கையர் - பெண்கள், தம்மோடும் - தங்களுடும், பிணைந்து - கைகலந்து, வாய்-வாயினது, இதழ்-இதழினி ஁ண்டாகிய அமிர்தத்தை, பெரு-மிகு, வெள்ளத்து - [இன்ப] வெள்ளத்தில், நான் - [நாயினுக் கடையேனாகிய] யான், அழந்தி - [அவ்வீச்சையால்] அழுந்தப்பட்டு, பித்தன் ஆய் - பித்து பிடித்தவன் போல், திரிவேனை - [அங்குமிங்கும் அனாதியாய்த்] திரிகின்ற அடுமை, குணங்களும் - எண்ணங்களும், குறிகளும் - குறிப்புக்குமாகிய, இலா - [இவைகள்] இல்லாத, குணக்கடல் - பெருங்குணக்கடலாகிய சிவபெருமான், கோமளத்தொடும் - இளமைச் செவ்வியாகிய உமாதேவியாரோடும், கூடி - ஒன்று சேர்ந்து, அனைந்துவந்து - தழுவாநின்று வந்து, என்னை - அடியேனை, ஆண்டுகொண்டருளின - அடுமையாளாக்கிக் கொண்டருளின, அற்புதம் - அற்புதச் செயலை, அறியேன் - யாதொன்றுத் தெரிந்தேனில்லை! எ - று.

(க - னா.) சூழப்பட்டு வருத்தத்தைத் தருகின்ற இப்பிறப்பிற் பின்பு தொலையாத் துன்பங்களை எண்ணிப் பாராமல் மாதர்களின் இன்ப வெள்ளத்தி லழுந்தப்பட்டுக் காம பித்தனாகிய அடியேனை, பரமசிவனாகிய இறைவன் இளமைச் செவ்வியாகிய உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளிவந்து அடுமைக்குத் திருக்கோலங் காட்டி யாண்டருளின அற்புதக் காட்சியைச் சொல்லத் தெரிந்தேனில்லை, என்பது.

(வி - னா.) வணங்குதல் - இங்கு சூழ்தல். பிணைத்தல் - கட்டல். வாயிதழ் என்றது. அதராதமிர்தத்தை "பாலொடு தேன் கலந்தந்தே பணிவெழுதி

வெயிலுநிய நீர்” என்று கூறினர் பெருநாவலரும். அழக்தல் - முழுதல். கோமளம் - இங்கு இளமை தங்கிய உமாதேவியானாக் குறித்து. அணைதல் - தழுவுதல்.

இப்பிறப்பினிலிணைமலர்கொய்துநானியல்பொடஞ்செழுத்தோதித் தப்பிலா துபொற்கழல்கடக்கிடா துநான்றடூலைபார்தங்கண் மையுபுலங்கண்ணுலேறுண்டுகிடப்பேணைமலாடியிணைகாட்டி. யப்பெனன்னைவந்தாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) இ - இர்த, பிறப்பினில் - பிறவியில், இணைமலர் கொய்து - மாலை கட்டுதற்குரிய நன் மலர்களைப் பறித்து, நான் - அடியேன், இயல்பொடு - வழியோடு, அஞ்சு எழுத்து - ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர எழுத்தாகிய “ந ம சி வாய” என்று, பூதி - [அம்மங்கிரத்தால்] துளி செய்து, தப்பு - குற்றம், இலாத - இல்லாமல், பொன் - அழகிய, கழல்களுக்கு - தியய பாசங்களுக்கு, இடாமல் - அணியாமல், நான் - தொண்டனானாகிய யான், தடம் - குன்றபோன்ற, முலை யார் தங்கள் - கொண்கைகளை புடையவராகிய பெண்களது, மைப்பு - கறுப்பு மை, உலாம் - திட்டிய, கண்ணால் - இருகண்களால், ஏறுண்டு - ஏறியுண்டு, கிடப்பேணை - அம்மாய்கையிற் சிக்கி யுழன்று கிடக்கின்ற அடியேனை, மலர் - தாமரை மலர்போன்ற, அடி இணை - [இருவரால் தேடியுங் காணப்படாத] திருவடி இணையை, காட்டி - அடுமையாகிய எனக்குக் காண்பித்து, அப்பன் - அடியேனைப்பெற்றெடுத்தவனிலும் அதி யன்புள்ளவனாகிய சிவபெருமான், வந்து - திருப்பெருந் துறையின்கண் குருத்தமரத்தி னடியில் குருமூர்த்தமாயெழுந் தருளி ன்ந்து, ஆண்டுகொண்டருளிய - ஆட்கொண்டாதரித்த, அற்புதம் - அதிசயத்தை, அறியேன் - [செப்ப வகை] அறிந்தேனில்லை ! எ - று.

(க - னா.) இம்மாதிரிப் பிறப்பில் நன் மலர்களைக் கொய்து, ஸ்ரீ பஞ்சா ஷர செபத்துடனே தேவரீர் திருவடியில் அருச்சித்துத் துதிக்காமல், மை திட்டிய மாதர்களின் மாயவிலைய் வசப்பட்டு மதிமயங்கி கிடக்கின்ற தொண்டனேனை, என்னைப்பெற்று வளர்த்து அன்புடன் பாராட்டிய தந்தையினும் மேலோனாகிய சிவபெருமான், தானேசெவிகளியை விட்டு எழுந்தருளி குருமூர்த் தமாய் வந்து “சிவஞானத்தை” போதித்து ஆட்கொண்ட அற்புதக்காகியை எவ்வந்தொல்ல அறிந்தேனில்லை ! என்பது.

(வி - னா.) இணைத்தல் - தொடுத்தல். இணை - தனக்குத்தானே சமாத மான வனிதுமாம். அஞ்செழுத்து - ஸ்ரீ-பஞ்சாஷரமந்திரம். அதாவது ந ம சி வாய எனும் திருவெழுத்தைக் குறித்து - மைப்பு - தொழிப்பெயர். [கறுத்தல்] அடி - திருவடி. (எ)

ஊசலாட்டுமில்லுவினாயினவிருவினையறுத்தென்னை
மேலகையாதுணர்வார்த்ருணர்வரியவனுணர்வுதந்தொளியாக்கிப்

பாசமானவைபற்றறுத்துயர்ந்ததன்பரம்பெருங்கருணையா
லாசைதீர்த்தடியாரடிக்கட்டியவற்புதபறியேனே.

(ப - னா.) ஊசல் ஆட்டும் - கீழ்மேலாக ஆட்டுகின்ற, இவ்வுடல் - இவ்வுடம்பு, உயிர் ஆயின் - உயிர் என்பவைகளுக்கு முகார்தரமான, இருவினை - [மலசம்பந்த இருவினைகளை, அறுத்து - கொய்து, என்னை - அடியேனை, ஓசையால் - சத்தத்தினால், உணர்வார்க்கு - அறிபவார்க்கும், உணர்வு - தெரிந்து சொள்வதார்க்கும், அறியவன் - அறிதாயியவன், உணர்வு தந்து - புத்தியை ஈந்து, ஒளி ஆக்கி - பிரகாச வருவாக்கி, பாசமானவை - பாசங்களா யுள்ள வற்றை, பற்று அறுத்து - பற்றைச் சேதித்து, உயர்ந்த - பெருமைதங்கிய, தன் - தனது, பரம் - மேலதாகிய, பெருங்கருணையால் - கிருபா தேசக்கத்தினால், ஆசை - ஆசையை, தீர்த்து - விலக்கி, அடியார் - [உன்] அடியார்எனருடைய, அடி - கிருவடிகளில், கூட்டிய - சேர்ப்பித்த, அற்புதம் - அதிசயத்தை, அறியேன் - அடியேன் நாவால்கொல்ல அறிக்கேதனில்லை ! எ - று.

(க - னா.) சிவபெருமானாகிய இறைவன் இந்தப் பிறப்புக்குக் காரணமாகிய இருவித மலசம்பந்தங்களை பற்றறக்கின்றது அடியேனை ஜோதிபுருவாக்கி, என் பாசத்தைச் சேதித்து, தனது பெருங் கருணையால் தேவரீரது தொண்டர்கள் கூட்டத்தில் சேர்ப்பித்த அதிசயத்தைச் செப்பச் சற்று மறந்தேனில்லை, என்பது.

(வி - னா.) ஊசல் ஆட்டுதல் - மேலுங்கீழுமாக்குதல். அறுத்தல் - சேதித்தல். இருவினை - நல்வினை தீவினைகளில்விரண்டுமே பிறவிச் சேதுவாகவின் அவற்றை யொழித்தென்றார். ஓசை - சத்தப்பிரமாணம், சத்தித்தல். கருணை - கிருபை. அடியார் - இங்கு திருக்கூட்டத்தைக் குறித்த. (அ)

பொச்சையானவிப்பிறவிபிறகிடந்துநான்புழுத்தலைநாய்போல
விச்சையாயினவேழையார்க்கேசெய்தங்கிணங்கியேதிரிவேனை
யிச்சகத்தரிபயனுமெட்டாததன்விரைமலர்க்கழல்காட்டி
யச்சென்னையுமாண்டுகொண்டருளியவற்புதபறியேனே.

(ப - னா.) பொச்சை ஆன - காட்டைப்போன்ற, இ - இந்த, பிறவிவித் - பிறவிக்கடவில், கிடுத்து - உழன்று, நான் - அடியேன், புழுத்து - பாழாகி, அலை - அலைச்சல்படுகின்ற, நாய்போல - நாயைப்போல, ஏழையார்க்கே - பெண்களுக்கே, இச்சை ஆயின் - அம்மாதா விரும்பும்படியான இன்பச் செலவுகளை, செய்து - அடியேனும் செய்து, அங்கு - அவ்விடத்தே, இணங்கி - அவர்க ளிச்சைப்படியே இசைந்து, திரிவேனை - விகாரம் பிடித்தவன்போல் அலைகின்றவனாகிய அடியேனை, இ - இந்த, சகத்து - பூமியில், அரி - விட்டு ணவும், அயனும் - பிரமதேவனும், எட்டாத - காணவொண்ணாத, தன் - தேவரீரது, விரை மலர் - நன் காற்றழுள்ள தாமரைமலர் போன்ற, சூழல் - அரிபி

திருவடியை. காட்டி - அடியேனுக்குக் காட்டி, அச்சன் - அடியேனது தந்தை என்கிய சிவபெருமான், என்னையும் - அடியேனையும் ஓர் பொருட்படுத்தி, ஆண்டு கொண்டருளிய - தொண்டு செய்தற்கு அடுமையானாக்கிக் கொண்டருளின, அற்புதம் - ஆச்சரியத்தை, அறியேன் - அக்குறிப்பை யறிந்தேனில்லை, ஏ-று.

(க - னா.) காட்டைப்போன்ற இப் பிறவிக்கடலில் அழந்தி கிடந்து வீணில் புழுதலைகின்ற நாயைப்போலக் கெட்டிலைந்து, பெண்களின்சையின் படியே அடியேனும் ஒப்பி ஒழுக்கெடுகின்ற தொண்டனேனை, சிவபெருமானாகிய இறைவன் பரம விட்டுணுக்களால் காணுதற்கரிய தனது திருவடியைக் காண்பித்த ஓடறுவழியிற் செல்ல ஒட்டாமல் என்னையும் ஓர் பொருட்டா யெண்ணி, ஆண்டுகொண்டருளின ஆச்சரியத்தைச் செப்ப அறிந்தேனில்லை, என்பது.

(வி - னா.) கடலின் அலைகளிப்போல் மாறி மாறி வருகின்ற இப்பிற வியை “பொன்சைய” என விப்பிறவி” என்று கூறினார். பொன்சை - காடு. (வனம்.) பல்விதத் தூர்க்குணமுடைய மாதர்களை - இங்கு ஏழையோர்க்கு என்று கூறினார். இணங்குதல் - இசைதல். அச்சன் - இங்கு சிவபெருமானைக் குறித்து. (க)

செறியுயிர்ப்பிறப்பிறப்பிவைவரினயாது செறிசூழலார்செய்யுங்
கிறியுந் துறையுங்கெண்டையங்கண்சொரினினியேகடப்பேனை
யிறைவெனம்பிரானெல்லையிலலாததன்னினைமலர்க்கழல்காட்டி
யறிவுதந்தெனையாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) செறியும் - அடர்ந்த, இ - இந்த, பிரப்ப இறப்பு - பிறப்பிறப்புக்களாகிய, இவை - இவ்விரண்டையும், நினையாது - எண்ணிப் பாராமல், செறி - அடர்ந்த, சூழலார் - கூந்தலை யுடையவராகிய பெண்கள், செய்யும் - செய்கின்ற, கிறியும் - பொய்ச் செய்கைகளையும், சீழ்மையும் - தகாத காளியங்களையும், கெண்டை - சேற்கெண்டை மீன்போன்ற, அம் - அழகிய, கண்களும் - கண்களையும், உன்னி - அவைகளை நினைந்து, கிடப்பேனை - பாழாகிக் கிடக்கின்ற அடியேனை, இறைவன் - தலைவனாகிய, எம்பிரான் - எம்பெருமான், எல்லை இல்லாத - நிகரற்ற, தன் - தன்னுடைய, இனை - தாமரை மலர்போன்ற இரண்டு, கழல் - யாவராலும் காணுதற்கரிய திருவடியை, காட்டி - அடியேனுக்குக் காட்டித்த, அறிவு - நற்புத்தியை, தந்து - கருவைவுடன் கொடுத்து, என்னை - அடியேனை, ஆண்டருளின - ஆட்கொண்டருளின, அற்புதம் - ஆச்சரியத்தை, அறியேன் - எவ்வாவினால் சொல்லவல்லேனல்லேன் ! எ - று.

(க - னா.) இப்பிறப்பிறப்புத் துன்பங்களைச் சற்றேனும் எண்ணாமல் பெண்ணின் பெரும் மாய்கையிற் சிக்கியுழல்வேனாகிய அடியேனைச் சிவபெருமான்

தனது பெருங்கருணையினால் தன் திருவடியை அடிபேன் கண்முன்காட்டி நல்லறிவைக்கொடுத்து எவ்விடத்திற்குஞ் செல்லவேண்டாமன் ஆண்டருளின ஆச்சரியத்தைச் சொல்ல அறிதேனில்லை, என்பது.

(வி - ரா.) செறிதல் - பெருங்கருதல், இவை என்றது - இங்கு ^{பிரப்பி} பிறப்பி மத்தலைக்குறித்து. கிறி - பொய். கீழ்மை - தாழ்மை. அம் - அழகு. எல்லை வரம்பு. இணை - இரண்டு. (க0)

திருச்செற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்செற்றம்பலம்.

சென்னிப்பத்து.

சிவ விநாயகம்.

சிவ விநாயகம் என்பது சிவனுக்கு உபாசகன்,]

திருச்செற்றம்பலம்.

சிவபிரபந்தம்.

சேவதேவன், மெய்சேவகன், மெய்பெருந்துறைநாயகன் மூவராலும், நியொஹமுதலாயவானந்தமூர்த்தியான் யாவராயினும், பரன் நியநியொஹமலர்ச்சோதியான் ஹாயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமணிச்சுடருமே.

(ப - ரா.) தேவதேவன் - தேவாதி தேவன், மெய்-உண்மையையுடைய, சேவகன் - மஹாதீவரன், தென் திருப்பெருந்துறை - அழகிய திருப்பெருந்துறை யென்னும் ஷேத்திரத்திற்கு, நாயகன் - எஜமானன், மூவராலும் - திருமூர்த்திகளாகிய பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரானிவர்களாலும், அறியொண - தெரிந்துகொள்ளப்படாது, முதல் ஆய - தலைவனாகிய, ஆனந்தம் - பேராநந்தத்தை வகித்த, மூர்த்தியான்-கிருபா மூர்த்தியாகிய பரமசிவன், யாவர் ஆயினும்- எவர்களாயினும், அன்பு - தொழும்பு, அன்றி - அல்லது, அறியொண - அறி

யப்படாத, மலர் - எங்கும் - யாயித்திருக்கும், சோதியான்-ஒளியருவானவன், [அவ்வாறுடையவன்] தாய - பரிசுத்தமோடு, மா-பெருமைதங்கிய, மலர் - தாமரைமலரை-யாத்த, சேவடிகண், திருவடியின்கண்ணே, நம்-எம்முடைய, சென்னி - தலையானது, மன்னி - பொருந்தியிருந்து, கடரும் - பிரகாசித்து வி-அகா நிற்குந், எ - று.

(க - னா.) விண்ணுலகத்தில் வாழ்நாந்தேவர்கட்குத் தேவோத்தமனும், சுத்தவீரத்தன்மையையுடையனும், நெகர பொருந்திய திருப்பெருந்துறைத்தலைவனும், பிரமன், விட்டுணு, மருத்திரன் இம்மூவராவும் அறியவொண்ணாத பேரின்பவடிவனும், யாவர்க்கு முடிபெற்று, தொழும்பானறிதற் றேனையோற்கு அறியப்படாத ஜோதியநூலும் அகிய சிவபெருமானது திருவடியில் அடியேனது சிவசு என்னும் பொருளில் லக்ஷணாச்சார்த்தம், என்பது.

(வி - னா.) தேவ தேவன் என்னா - நூதனநி மூலம் தேவர்கட்கும் தேவோத்தமன் என்று குறித்த, மலர் என்றசொல் - தக்க வர்த்தல் அழித் தல் இம்முத்தொழில்களாகச் செய்யப் பட்ட, விட்டுணு, மருத்திரன், மலர் - இங்கு மெங்கும் இருப்பவனென்று பொருள். கடர் - பிசாசர். (ச)

அட்டமூர்த்தியழகனின் மீதமுள்ள பந்தவெள்ளத்தின்
சிட்டன்மெய்ச்சவலோகமாய்க் கெட்டிப்பெருந்துறைப்பெயர்
மட்டுவார்குழன்மங்கையார் மையாபாகமாவ தவழுவதற்
வட்டமாமலர்ச்சேவடிக் கவந்தெய்தியெனியலரும்.

(ப - னா.) அட்டமூர்த்தி - என்முதல், அட்டம் - அழகையுடையவன், இன் - இன்மையைய, அழகு - அழகு - அழகு, அந்தவெள்ளத்தான் - பேரின்பப்பெருந்துறைமலர். சிட்டம் - உயர்ந்தும் பெரியோன், மெய்-உண்மையாக, சிவலோகம்-சிவமலர், சந்த, தாமரன்-நிறைவன், தென் - அழகோடுங்கடிய, பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறைமென்னும் தீவிய கேத்திரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும், சேவசன்-வீரத்தன்மையை, உடைய சேவகன், மட்டு - கைக்கடங்காததும் தென் பொருநதிய, வா-நீண்ட, குதல்-கந்தலையுடைய, மங்கையாளை - இளமைப்புருவத்தினை வாந்தவனாகிய உமா தேவியை, ஓர் - ஒரு, பாகம் - பங்கம், வைத்த - அமைத்துக்கொண்ட, அழகன்-அழகைப்பொருந்தியவன், (இதுவுமன்றி) வட்டம் - மூங்கோணலில்லா, வட்டவடிவாகிய, மலர் - தாமரைமலர்போல் படிஞ்சிய, சேவடிகண் - திருவடியின்கண்ணே, நம் - அடியேனது, சென்னி - தலையானது, மன்னி-அழுந்தி, மலரும் - விரியா நிற்கும், எ - று.

உ அட்ட மூர்த்தியாவன : - பஞ்சபூதங்களும், சுந்திரனும், சூரியனும் ஆன்மாவும் ஆகிய இவையென்றுணர்க.

(க-ரை.) எண் வடிவாயுள்ளவனும், இனிய தேவாமிர்தம் போன்றவனும் ன்பக்கடலின் பெருக்காயிருப்பவனும், யாவார்க்கும் மேலானவனும், சிவலோ துக்கரசனும், திருப்பெருந்துறையென்னும் சேஷத்திரத்துக்குத் தலைவனும், ராதேவியின் பங்களுள் ஆகிய சிவபெருமானது திவ்யதிருவடியில் அடியே து சொசானது அழுந்தி விளங்கா நின்றது, என்பது.

(வி - ரை.) அட்டம் - எட்டி. ஸூர்த்தம் - உருவம் (வடிவு) வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு. சிட்டன் - பெரியவன். தென்-அழகு, மங்கையான் - இங்கு ராதேவியைச்சூழித்து. (உ)

பகை ரெனைகொக் குமின்னி கறுவனம் னி கொண்டவன்
நங்குசொகையா சூழ்பெருந்தலைமேலேவாக நூலகன் [கொள்வான்
நலகராயநில்வனோ] வகொண்டெம் முரிநந் கொண்டெம்பணி
பாற் சூமாமலர்ச்சொடிக் கணஞ்சொல்லாமன் னிப்பொடியுமே.

(ப - ரை.) கரையம் - உண்டமா ? ரை - தொழும்பனைனாகிய உடையே, ரோ - வன் - சூழித்து கண் ணந்தா நகர், நங்கன்-எங்கள், தன் - தலைவன், சம் - அடிமேலேயும், பணி-கொண்டான்-ஒரு பொருட்டா பண்ணித் தொண்டாகுக உண்டவன், உடையின் - தெங்கு- தென்னம கன், ரோ - வன் - கொட்டகர், சூழ் - சூழ்ச்ச, பொருட்குறை - திருப்பெருந் தை தேடித்திராவிட, உடைய - எழுந்தருளியிற் றிருத்தல், சேவகன் - வீரன், நாகன் - தலைவன், ம - ரை - பெண்ணை, கையல் - காதிலுள்ள, வகோ ம் கொண்டு - உடையிலே உடையின், எம் - அடியேனது, உயிரும் - ஆவியை ம், கொண்ட - பெற்றுச் சர் - அடிமேலே, பணி-கொண்டவன், கொள்வான் - காவலன், (உவம) பொரு - விநாசிக்கின்ற, மா - மணமும் ஆகிய, லா - ரை - லட்சணம், உடையன் - திருவடியின்கண், எம் - அடியேனது, ன் - னி - தலைவானது, மன்னி - அழுந்தி, பொலியும் - விளங்கும், எ - று.

(ச - ரை.) பெண்களே ? எங்கள் தலைவனும், எம்மைத்தொண்டாக்கிக் கொண்டவனும், திவ்யசேஷத்திரமாகிய திருப்பெருந்துறைக்கு வீரனுமாகிய சிவபெருமான் மாதர்கள் கைவளையலையும், அடியேன் உயிரையும்கொண்டு ன்ணையும் பணியாளாகக்கொள்பவன், அவ்வாறு நற்குணமுடையவனது திரு வடியில் அந்மைத்தொண்டு பூண்டொழுகும் எனது சொசானது பொருந்தி விளங்கா நிற்கும், என்பது.

(வி - ரை.) நங்கை - பேதமைக்குணங்கள் சிரப்பப்பெற்றவன். திருமுத் தத்தகனஞ்செய்ய மகாவீரனாய் எழுந்த சிவபெருமானே இங்கு "சேவகன்" என்று கூறினார். பொங்குதல் இங்கு விளங்குதல். மா - அழகு; (க.)

பத்தர்குழப்பராபரன்பாரில்வந்துபார்ப்பானெனச்
சித்தர்குழச்சிவபிரான்நில்லைமூதூர்நடஞ்செய்வா
னெத்தனாகிவந்திப்புருந்தெமையாளுங்கொண்டெம்பணிகொள்வான்
வைத்தமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே.

(ப-ரை.) பத்தர் குழ-தொண்டர்கள் குழந்த, அ-அந்த, பராபான்-(பிறப்
பிறப்பில்லாதவனும் ஆதியந்த மில்லாதவனும் ஆகிய) சிவபெருமான், பார்ப்
பான் என-பிராமணனென்னும்படி, பாரில் - பூலோகத்தில், வந்து - அத்திரு
க்கோலத்துடன் எழுந்தருளி, சித்தர்-சித்தர்கள், குழ்-குழந்த, அ - அப்பேர்க்
கொற்ற! சிவபிரான் - சிவபெருமான், தில்லை - திருச்சிவ்வையாகிய, மூதூர் -
புராதனப்பதியின்கண், நடம் - திருநடனம், செய்வான் - நடப்பவன், எத்தன்
ஆகி - வஞ்சகனாக, வந்து - (யாதொன்றுச் செரியாதவன்போல) வந்து,
இல் - அடியேன் குடியேறி யிருந்தவீட்டின் கண், புருந்த - உடம்பிரவேசித்து,
எமை - அமெமையாகிய என்னையும், ஆளுந் கொண்டு - எவகன்குறிப்பமுமொ
யும் அமெமையாட்களாசவும் கொண்டு, பிரகு - எம்-எனது, பணி - வேலையையு
யும், கொள்வான் - ஏற்றுக்கொள்வோன், பெருமையையுடையவ
னது] மா - பெருமைதங்கிய, மலர் எடுத்த-புட்பாசைப்போல வைச்சப்பட்ட,
சேவடிகண் - திருவடியின்கண்ணே, நடம் - நடனம், சென்னி - தலையானது,
மன்னி - பொருந்தி, மலரும் - மலராற் றுதி, எ - மூ.

(க - ரை.) தொண்டர்களார்குழப்பட்டவனும், பிராமணத்திருக்கோலத்
துடன் இப்புலியின்கண்ணே யெழுந்தருளியவந்து சித்தர்குழாங்குளால் குழப்
பட்டவனும், சித்தப்பாத்தின்கண்ணே திருச்சிற்றம்பலத்தில் யாவருங்காணத்
திருநடஞ்செய்பனும், யாதொன்றுத் தெரிந்திலான்போல் என் வீடேறி யுட்
புருந்து பலருமறிய ஓர் புராதன முறிச்சேட்டைக் காண்பித்து எங்கள் குடும்ப
முழுமையும், அடியேனையும் பணியாள்களாக்விக்கொண்டவனும் ஆகிய சிவ
பெருமானது திருவடியில் அடியேனது சரசானது பொருந்தி விளங்கா
கிற்கும், என்பது.

(வி - ரை.) பத்தர் - அன்பர். சித்தர் - அறிஞர். [ஞானியர்.] பராபான்-
பிறப்பிறப்பில்லாச் சிவபெருமான். சிவபெருமான் பிராமணவடிவுகொண்டு
திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமரத்தடியில் எழுந்தருளியிருந்தமையால்
“பார்ப்பான்” என்று அருமையாய்க் கூறினார். எத்தன் - வஞ்சகன். (ச)

தாயவாழ்க்கையைமெய்மென்றெண்ணிமதித்திடாவகைநல்கினான்
வேயதோளுமைபங்கனெங்கடிருப்பெருந்துறைமேவினான்
காயத்துள்ளமுதாமலுமரீகண்கொள்ளென்றுகாட்டிய
சேயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகமுமே.

(ப - ஐ.) மாய - வீணைபாழாகும், வாழ்க்கையை-உலகவாழ்வை, மெய் என்று-என்று மழியா வாழ்வென்று, எண்ணி-மனத்தின்கண்ணினைத்து, மதித்திடாவகை - எப்போதும் நினைக்காவண்ணம், நல்கினான் - கிருபைசெய்தான் தாண்டவன், [யாரெனில்?] வேயதோள் - மூங்கிலின் பாவனையையுடையவனாகிய புஜங்கனையுடைய, உமை - பார்ப்பதயின், பங்கன் - ஓர்பாகத்தையுடையவன், எங்கள் - அடியோங்களது, திருப்பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையென்னும் பதியில், மேவினான் - [யாவருடைய அஞ்ஞானவிருளைப் போக்கடித்து மெஞ்ஞானத்தையருள்செய்ய] எழுந்தருளினவன், ஊறை ஊறை - மேலு மேலும், காயத்துள் - திரேகத்தினுள், அமுது - தேவாமிர்தமாக, கண்டுகொள் என்று - இசைநாத் தெரிந்த கொள்ளென்று, காட்டிய - கடாக்கித்த, சேய - செழுமையாகிய, மா மலர் - ஆழ்காங்குடைய தாமரை மலர்போல்பனவாகிய, சேவடிகண் - திருவடியின்கண்ணே, நம் - எனது, சென்னி - தலையானது, மன்னி - பொருத்தி, திகழும் - விளங்கும், எ - று.

(ச - ஐ.) இம்மாயவாழ்வாகிய இப்புலோகத்தின் வாழ்க்கையை யுண்மையென்றெண்ணிப் பாடாகா உற்பதி அடியேனுக்கு நற்பத்தியைப்புகட்டி வைத்தவனும், உமாசேவின் பாகனும், திருப்பெருந்துறைக்கிறைவனுமாகிய சிவபெருமானது திருவடியில் தொழும்பனேனாகிய எனது சிசானது பொருத்தி விளங்காக்கும், என்பது.

(வி - ஐ.) மாயவாழ்க்கை - அழியும்வாழ்க்கை. மதித்தல் - எண்ணுதல். நல்குதல் - செய்தல். தோள் - புஜம், புயம், வேய் - மூங்கில். சேய என்பதற்கு பகுதி பெய்மை. (இ)

சித்தமேபுருந்தெழுமையாட்கொண்டுதினைகெடுத்துய்யலாம்
பத்திதந்துதன்பொற்கழற்கணை பன்மலர்கொய்துசேர்த்தலு
முத்திதந்திந்தமூவுலகுக்குமப்புறத்தெமைவைத்திடு
மத்தன்மாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே.

(ப - ஐ.) சித்தம் - என்மனத்தினிடத்தே, புருந்து - உப்புருந்து, எம்மை - அடியேனை, ஆட்கொண்டு-அடிமையானாக்கிக்கொண்டு, தீ-கொடிய, வினை - இருவினைகளையும், கெடுத்து - பற்றறக்களைந்து, உய்யல் ஆம் - [என்றும் அழியாது] வாழ்ந்திருக்க, பத்திதந்து - பத்தியைக்கொடுத்து, தன் - தன்னுடைய, பொன்-சொன்னம்போற்பிரகாசிக்காசின்ற, கழல்கண் - திருவடியினிடத்தே, பல் - பலவித, மலர் - மலர்களை, கொய்து சேர்த்தலும்-கொய்தெடுத்து அர்ச்சித்தலும், முத்தி - மோட்சவீட்டை, தந்து - கொடுத்து, இ - இந்த, மூவுலகத்துக்கும் - மூன்றுலகத்துக்கும், அப்புறத்து - அப்பாறுமாகிய சிவலோகத்தில், எமை - அடியேனை, வைத்திடும் - வைத்துக்கொள்ளு,

அத்தன் - அடுமையினது தந்தையாகிய சிவபெருமானது, மா - பெருமைதன்
கிய, மலர் - தாமரைமலர்போன்ற, சேவடிக்கண் - திருவடியினிடத்தில், நம் -
அடியேனது, சென்னி - சொசானது, மன்னி - பொருந்தி, மலரும் - மலரா
கிற்கும், எ - று.

(க-ரை.) அடியேனது மனத்தினுட்புகுந்து அடுமையை ஓர் பொருட்டா
யெண்ணி யாட்கொண்டு என் பொல்லாத் தீவினையை யொழித்து, என்று
மழியாமல் ஜீவித்துவாழும் வழியாகிய பக்திமார்க்கத்தைத் தெரியக் கிருபை
செய்து, பொன்போன்ற தன் திருவடியில் புட்பம் அரங்கித்தலும், முத்தி
வீட்டைத்தந்து இம்மூன்றலகா. ௨. னுக்கு மோலசாகிய மோட்ச சாம்பாச
சியத்தில் அடியேனை வைத்த சுகையாகிய சிவபெருமானது திருவடியில்
என் சொசானது என்றும் பொருந்தி விளங்காந்ரும், என்பது.

(வி - ரை.) யாம் தேவர்பெருமான் திருவடியிற் சார்ந்தினைது புட்பம்,
அப்புட்பத்திற்கிடாக அச்சுபெருமான் நடக்குச் சொகித்தது மேலாகிய
சிவபதம், அக்காரணத்தால் இறைவனை பித்தனைத்தற்கு “ தன் பொற்சூழற்
கணை பன்மலர்கொய்து சேர்த்தலு முத்தித்தந்திச் சூழலுக்கு மப்பிறத்
தெமைவைத்திடு மத்தன்” என்று கூறினார். கழல் - திருவடி. அத்தன் -
தந்தை. சென்னி - சொசு. (சு)

பிறவியென்னுமிக்கடலை நீத்ததன்பேரருடந்தருளினு
னறவையென்றடியார்கடங்களுட்குழாப்புகளிடிக்
லுறவுசெய்தெனையுயக்கொண்டபிரான் றனுண்மைப்பெருக்கமாந்
திறமைகாட்டியசேவடிக்கணஞ்சென்றிமன்னித்திகழும்.

(ப - ரை.) பிறவி - பிறப்பு, என்னும் - என்று சொல்லப்படுகின்ற, இ-இக்
கோடிய, கடலை - துன்பக்கடலை, நீத்த - தாண்டித்தற்கு, தன் - தன்னுடைய,
பேர் - மகத்தாகிய, அருள்தந்து - போருளைக்கொடுத்து, அருளினான் - கிரு
பைசெய்தான், [அவ்வாறு குணமுடையவனானோரில்] அறவை என்று,
என்னையாரு மற்றவனென்று, அடியார் தங்கள் - அடியவருடைய, அருள்
குழாம் - அருட்கூட்டத்தில், புகலிட்டு - சேர்ந்திருக்கும்படி, விடுத்து நல் -
நன்மார்க்கத்தைத்தராநின்ற, உறவுசெய்து - நட்புறவாகச்செய்து, எனை-அடி
யேனை, உய்யக்கொண்ட - எந்நாளும் ஜீவித்திருக்கக் கிருபைசெய்த, பிரான் -
உபகார குணமுடையவனாகிய சிவபெருமான், [அவனது] உண்மைமெய்யின்,
பெருக்கம் ஆம் - மிகுதியாகிய, திறமை - முழுவல்லமையை, காட்டிய - காண்
பித்தருளின, சேவடிக்கண் - செவந்த திருப்பாதத்தில், நம் - அடியேனது,
சென்னி-தலையானது, மன்னி - பொருந்தி, திகழும் - பிரகாசிக்கும், எ - று.

(க - ண) பிறப்பென்னும் கடலைத்தாண்டுதற்கு போருந்தத்து கிருபை செய்தனுவம், திக்கற்றவனென்றெண்ணித் தனது அடியார்கூட்டத்திற் சேர்ப்பித்து அவ்வடியார்களுடன் உறவுசெய்வித்து என்னை யெந்நாளும் உய்த்துய்யும்படி ஆண்டுக்கொண்டருளின சிவபெருமானது திருவடியில் அடியேனது சிரசானது பொருந்தி விளங்குகாரின்று, எ - று.

(வி - ண) பிறவியைக்கடலென்றதனால் போருளைப் புனை யென்னலாயிற்று. அறவை - திக்கற்ற, அநாதை என்றும் பொருந்தும். யாவரையும் துறந்து தனிமையாயிருத்தலைப்பற்றித் தன்னை, “அறவை” என்று கூறினார். குழாம் - திருக்கூட்டம். (எ)

புழுவினாற்பொதித்திருநாம்பையின்பொய்தனையொழிவித்திடு
மெழில்கொள்சோதிபெய்ச்சொன்பிரானென்னுடையப்பனென்றென்று
தொழுதகையினராகிதறுய்மலாக்கங்கணிர்மல்குந்தொண்டர்க்கு
வழுவிமலமலசசேவடிக்கணாருசென்னிமன்னிமலருமே.

(ப - ண) புழுவினால் - கிருபிகளால், பொதித்திடு - பொருந்தப்பட்ட, நூம்பையில் - கூட்டில், பொய்தனை - பொய்ச்சொ, ஒழிவித்திடும் - ஒழிவிக்கிற, எழில்கொள் - மிகு அழகுடையவனாக, சோதி - ஒளியையுடைய, எம் - என்னுடைய, என் - உதீசன், எம்பிரான் - மது பெருமான், என் உடை - அடியேன்பெற்றதற்கு, அப்பன் - தந்தை, என்று என்று - பலவாறு நாவினால் புகழ்து துதித்து, சொழுந்தாயினர் ஆகி - வணங்குகின்ற கையையுடையவனாகி, அ - பரிசுத்தமாகிய மலர் - தாமரைமலர்போன்ற, கண்கண் - நேற்றிரகுகளினின்று, நீர் - ஜலம், மல்கும் - சிவகின்ற, தொண்டர்க்கு - தொழும்பர்களுக்கு, வழுவு - தவறுதல், இலா-இல்லாத, மலர் - தாமரைமலர்போன்ற, சேவடிக்கண் - திருவடியின்கண்ணே, நம் - அடியேனது, சென்னி - தலையானது, மன்னி - பொருந்தி, மலரும - மலராதற்கும், எ - று.

(க - ண) கிருமிக்கடாகிய இவ்வுடம்பின் பொய்யெண்ணக்களாகிக்கிடு கிருபைசெய்கின்ற எம்பெருமானென்றும், என்னப்பனென்றும், தேஜோமயன் என்றும், இக்கதிசென்னுந், பலநாமங்களால் துதித்துத்தொழுத கையினராய் நின்று கண்ணீர்த்தம்புகின்ற மெய்யன்பருக்குத் தவறாமல் மோட்சவீட்டையுடைய கிருபைசெய்கின்ற இறைவனது திருவடியில் எவ்வு சிரசானது பொருந்தி விளங்குகாரிற்கும், என்பது.

(வி - ண) புழு - கிருமி புழுவினாற் பொதித்திடு நூம்பை என்றது - உடம்பைக் குறிப்பிட்டார். நூம்பை - கூடு. எழில் - அழகு. அ - பரிசுத்தம். வழு - தவறுதல். வழுவினா - மோட்சவீட்டைத் தருதலில் தவறுதலில்லாதது என்றும் பொருந்தும். (அ)

ஊம்பனாய்த் திரிவேணுவாவென்று வல்வினைப்பகையாய்த் திடு
மும்பரானுலகூடறுத்தப்புறத்தனுப்பின்றவெம்பிரா
ணன்பரானவர்க்கருளிமெய்யடியார்கட்கின்பர்த்தழைத்திடுஞ்
செம்பொன்மாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே.

(ப - ரா.) வம்பன் ஆய் - வீண்வார்த்தைப்பேசி, திரிவேணு - எங்கும்
அலைச்சல்பட்டுத்திரிகின்ற அடியேனை, வா என்று - தன்னிடத்தில் இருக்க
வருகவென்று, வல்-கொடிய, வினைபகை-வினையென்று சொல்லப்படும் பகை
யை, மாய்த்திடும் - சேதிக்கின்ற, உம்பரான் - மேலானவன், உலகு ஊடு அறு
த்து - உலகங்களை யூடறுத்துப்போய், அப்புறத்தனாய் - அப்பாற்பட்டவனாகி,
நின்ற - நிற்கின்ற, எம்பிரான் - எமது சிவபெருமான், அன்பர் ஆனவர்க்கு-
உன்னன்புள்ள தொழும்பரானவர்க்கு, அருளி - என்றும் வாழ்க்கிருபைசெ
ய்து, மெய் - உண்மையான, அடியார்க்கு - தொண்டர்கட்கு, இன்பம்-பேரின்
பம், தழைத்திடும் - செழிக்கப்பெற்ற, செம்பொன் - செவந்தபொன்போன்ற,
மா - அழகாகிய, மலர் - நாமரைமலர்போன்ற, சேவடிக்கண் - திருவடியின்
கண்ணே, நம் - அடியேனது, சென்னி - தலையானது, மன்னி - பொருத்தி,
திகழும் - பிரகாசிக்கும், எ -று.

(க - ரா.) வீண்வார்த்தையாடி அலைச்சல்பட்டு அங்கு மீங்கு மெங்கும்
திரியாநிற்கும் அடியேனை பெங்கும் செல்லொணாமல் இங்ஙனேவாடிவென்று
அழைத்து என்கொடிய வினைப்பகையைச்சேதிக்கின்றவனும், யாவர்க்கும்
மேலோனார், எல்லாவுலகங்களையும் ஊடுறுவி நின்றவனுமாகிய சிவபெருமா
னது திருவடியில் அடியேனது சிரசானது பொருத்தி பிரகாசியாநின்றது,
என்பது.

(வி - ரா.) உம்பர் - மேல்வீடு. உம்பரான் - மேலாகிய மோட்சவீட்டை
யுடையவன், உலகூடறுத்துப்புறத்தனாய் நின்றது - சர்வசங்காரகாலத்தில்
பிரம விட்டுணுக்களுக்கு மத்தியில் [திருவண்ணாமலையில் அக்கினிசொரூபமாய்
எழுந்து நின்றதைக்குறித்தெனினும் பொருந்தும். திகழல் - பிரகாசித்தல். (1)

முத்தனைமுதற்சோதியைமுக்கணப்பனைமுதல்வித்தினைச்
சித்தனைச்சிவலோகனைத்திருநாமம்பாடித்திரிதரும்
பத்தர்காளிங்கேவம்மினீருங்கள்பாசந்தீர்ப்பணிமினோ
சித்தமார்தருஞ்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே.

(ப - ரா.) முத்தனை - பாசவிமுத்தனை, முதல் - யாவர்க்கும் முதலோ
னாகிய, சோதியை - ஒளியை, முக்கண்-மூன்று கண்களையுடைய, அப்பனை-
எனது தந்தையை, முதல்-ஆதியாகிய, வித்தினை - வித்தை, சித்தனை - மெய்
யன்பர்களின் சித்தமாகிய மனத்திற்குமுகொண்டு வாசமாயிருப்பவனை, சிவ

லோகனை - [சிவபுராணிய ஸ்ரீ-மகா கைலாயத்தில் திருக்கோலத்துடன் யாவருந்தொழ எழுந்தருளியிருப்பவனாகிய] சிவபுராண, திருநாமம் - பலவித நாமங்களால், பாடி - துதிசெய்து, திரிதரும் - ஆரத்த சாகரத்தில் மூழ்கித்திரிசின்ற, பத்தர்காள் - தொண்டர்களே? இங்கே - இவ்விடத்தே, வம்மின் - சற்றுவாராருங்கள், நீர் - (உவ்வாறு வந்த) நீங்கள், உங்கள் - உங்களுடைய, பாசம் - பாசமானது, தீர - ஒழிய, பணிமின் - தலைவணங்கி தெர்த்துசெய்யுங்கள், சித்தம் ஆர் - அறிவுருவாகிய சிவபெருமான், தரும் - கொடுக்கின்ற, சேவடிக்கண் - திரவடியின்கண்ணே, நம் - அடியேனது, சென்னி - தலையானது, மன்னி - பொருந்தி, திகழும் - என்றும் விளங்கா சிற்கும், எ - து.

(க-ரை) மூத்தனே! என்றும், முழுமுதற்சோதியே! என்றும், மூக்கண்ணனே! என்றும், முதல் வித்தே! என்றும், சித்தனே! என்றும், சிவலோகநாதனே! என்றும், பலவித திருநாமங்களால் பாடிப்புகழ்த்து திரியாசின்ற பத்தசிரோன்மணிகளே? இங்ஙனேவந்து அப்பேர்க்கொற்ற இறைவனை உன்களது பாசபந்த மறுப்படி திருத்தொண்டிசெய்யுங்கள், அவனது திருவடியின் அடியேனுடைய சொசானது பொருந்தி விளங்கா சிற்கும், என்பது.

(ச-ரை) மூத்தன் - பாச நீக்கமுள்ளவன். முதற்சோதியென்றது - முச்சுடர்க்கூடு காரணமாகிய ஒளியென்றபடி. முதல்வித்து - பிரபஞ்சத்துக்கு முதற்காரணனாய் சிற்கும் சிவபெருமான். சித்தன் - அறியுருவானவன். நாமம்பெயர், பணி - வேலை, தொண்டு. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவார்த்தை.

—

அறிவித்தன்புறுதல்.

[அறித்தன்புறுதல் என்பது உன்னால் அறியப்படாத துறைக்க
அறியென்றது.]

—

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

ஆசிரிய விருத்தம்.

மாதிரிபாகன்மறைபயின்ற
வாசகன்மாமலர்மேயசோதி
கோதில்பரங்கருணையடியார்
குலாவுகீதிருணமாகல்கும்
போதலர்சோலைப்பெருந்துறையெய்
புண்ணியன்மண்ணிடைவத்திழிர்
தாதிப்பிரமம்வெளிப்படுத்தி
வருளறிவாரெம்பிரானுவாரே.

(ப - ணா.) மாதிரிபாகன் - பெண்களையொத்த, பாகன் - கடன், மறை -
மறை வேதங்களில், பயின்ற - பழகியுழன்ற, வாசகன் - அருமையான மொழியி
னன், மா-பெருமைபொருத்திய, மலர்-(தொழும்பாது இருதயமாகிய) தாமரை
மலரில், மேய - (அங்காரம்) வாசஞ்செய்பவன், சோதி - ஒளியுருவன், கோது-
யாதோரு குற்றமும், இல் - இல்லாதவன், பாம் - மேலதானிய, கருணை - அரு
ள்வகவானவன், குணம் ஆக - (இவ்வித) கற்குணங்களைக்கொண்டு, கல்கும் -
கிருணசெய்கின்ற, போது அவர் - போரும்புகள் விரியாகின்ற, கோலை - புட்
பச்சோலை குத்த, பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறை யென்னுள் தியய கேடி
த்திரத்தில் எழுந்தருளிய, எம் - அடியேனது, புண்ணியன் - (அடியார்கள்து
மணம்பந்தம்விளையுமிக்கும்) புண்ணிய வருவினை, (அப்பேர்த்தென்றவன்)

மண்ணிடை - பூலோகத்தின்கண், இழிந்து - கைலையைவிட்டிறங்கி, வந்து -
[அப்பதியிலெழுந்தான்] இருந்து, ஆதி - முதன்மையாகிய, பிரமம் - பரமம்,
பொருளை, வெளிப்படுத்த - (யாவருமறிய) வெளிப்படுத்திய, அருள் - அருளி
நன்மையை, அறிவார் - தெரியும் வல்லமையை யுடையவர், எம்பிரான் -
எமது சிவபிரான், ஆவார் - (அவரே) ஆவர், எ - று.

(க - னா.) மங்கைப் பங்கனும், யாவராலு மெளிதிற்தெறிந்துகொள்ள
க்கூடாத மகாவேதம் பயின்றுவனும், தொழும்பாது இருதயமெனுந்தாமனாயி,
வெழுந்தருளி யிருப்பவனும், பெருங்கருணையை யுடையவனும், நந்திகனைக்
குணமாய்க்கொண்டாங்கின்ற திருப்பெருந்துறை யென்னும் கேடத்திரத்தி
வெழுந்தருளிய புண்ணிய மூர்த்தியுமாகிய சிவபெருமான் கைலையை விட்டு
இம்மண்ணிலில் வந்து முதற் பிரமத்தை யடியேனுக்கு வெளிப்படுத்தி யறி
வித்த பெருங்கருணையை யறியவல்லவர் எம்பிரான்மா ராவார், என்பது.

(வி - னா.) மாது - இங்கு உமாதேவியைக்குறித்து. இவர்தல்-ஏறுதல்.
அது இங்கு தங்குதற்குப்பொருளாயிற்று. கோது - குற்றம், வேதம் இதைய
னது வாக்காதலால் “மறைபயின்ற வாசகன்” என்று கூறினார். ஆதி -
முதல்.

(க)

மாலயன்வானவர்கோனும்வந்து
வணங்கவவர்க்கருள்செய்தவீசன்
ஞாலமதனிடைவந்திழிந்து
நன்னெறிகாட்டிநலந்திகழும்
கோலமணியணிமாடநீடு
குலாவுமிடைவைமடநல்லாட்குச்
சீலமிகக்கருணையளிக்குந்
திறமறிவாரெம்பிரானுவாரே.

(ப - னா.) மால்-விட்டுணுவும், அபன்-பிரமனும், வானவர் - தேவர்கட்கு,
தோனும் - அரசனாகிய இந்திரனும், வந்து வணங்க-தலைவணங்கி வந்ததொழி,
அவர்க்கு - (அவ்வாறு தொழுது) அவர்களுக்கு, அருள் - கிருபையை, செய்த -
(தக்கவாறு) வரமீந்த, ஈசன்-ஜெகதீசன், ஞாலம் அதனிடை - இப்பூவுலகத்தில்,
இழிந்து-சிவகிரியினின்று இறங்கி, வந்து - (உகந்து) வந்து, நல் - நன்மாரக்
கமடையும், நெறி - வழியை, காட்டி - கிருபையுடன் காண்பித்து, நமை -
நன்மையை, திகழும் - விளங்குகின்ற, கோலம் - அழகுவாய்ந்த, மணி - நல
ரத்தின மணிகளால், அணி - ஜோடிக்கப்பட்ட, மாடம் - திருமாளிகைகள்,
நீடு - நீண்ட, குலாவும் - பிரகாசிக்கின்ற, இடைவை - திருவிடை மகுடமே
ன்னும் பதியில், மட - ஓர் பேதமைத்தக்கிய, நல்லாட்கு - பெண்ணுக்கு,

சீலம் - ஸல்லொழுக்கம், மிக-மிகும்படி, கருணை - பெருங்கருணையை, அளிக்
கும் - செய்தருளிய, திறம் - வல்லமையை, அறிவார் - தெரிந்துகொள்பவர்,
எம்பிரான் - எம்பிரான்மார், ஆவார் - ஆவார், எ - று.

(க - னா.) விட்டுணுவும், பிரமணும், தேவேந்திரனும் வந்து அன்புடன்
துதிசெய்து வணங்க அவர்கள்விருப்பத்தின்படிக்கு அருள்செய்த இறைவன்,
கைலையங்கிரியை விட்டெழுந்தருளி யிப்பூலோகத்தின்கண்வந்து ஆன்மாக்க
ளுக்கு நன்னெறியைக் காண்பித்து, திருவிடை மருதானுமும் திய்ய கேஷ
த்திரத்தில் வாழாநின்ற ஒருபெண்ணுக்கு ஸல்லொழுக்கம் பெருகும்படிக்கரு
ள்செய்த விபரத்தை யறிபவர் எம்பிரான்மா சாவார், என்பது.

(வி - னா.) அயன் - பிரமன், வானவர்கோனும் என்ற உம்மையை மால்
அயன் என்பவற்றிற்றிலுக்கூட்டுக. இழிந்து வந்து என்றது சிவபெருமான்
ஆன்மாக்களை யாட்சிக்கும் பொருட்டு கைலையினின்றும் இப்பூவுலகில் எழுந்த
ருளிவந்ததைக்குறித்து. மாடம் - மாளிகை. இடை மருது என்பது இடைவை
யெனமருது வாயிற்று, திறல் - வல்லமை.

(உ.)

அணிமுடியா தியமரீர்கோமா
ஊனந்தக்கூத்தன றுசமயப்
பணிவகைசெய்து*படவதேறிப்
பாரொடுவிண்ணுப் பரவியேத்தப்
பணிகெடநல்கும்பெருந்துறையெம்
பேரருளாளன்பெண்பாலுக்கந்து
மணிவலைகொண்டுவான் மீன்கவிசிறும்
வகையறிவாரொம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா.) அணி - பலவித திருவாபாணங்களால் ஆலங்கரிக்கப்பட்ட,
முடி - திருமுடியை யுடைய, ஆதி - முதல்வனாகிய எப்பெம்மானே! உமார்
கோமான் - தேவாதிதேவனே! ஆனந்தக்கூத்தன்-யாவருக்குப் பேரின்பத்தை
த்தருந் திருநடநஞ்செய்கின்ற நடராஜமூர்த்தியே! உறுசமயம் - உட்சமயக்க
ளும், (இவ்வாறாக) பணிவகை - துதிசெய்யும் விதம், செய்த - கிருபைசெய்து,
படவது ஏறி - தோணிபின் மீதேறி, பாரொடு - மண்ணுலகத்தாரோடும்,
விண்ணும் - ஆகாயத்தினிடம் வசிக்காநின்ற தேவர்முதல்யவர்களும்,
பாவி - வழிபட்டி, எத்த - போற்றிசெய்ய, பணி - நறை மூப்புச் சாக்காடு
முதலியனும், கெட - அழியும்படி, நல்கும் - கிருபைசெய்த, பெருந்துறை -

* சிவபெருமான் வலைவினை மீன்பிடித்த வரலாற்றைத் திருவிளையாடற்
புராணத்தில் "வலைவினை படலத்தில்" விசுதமாயக்காண்க.

திருப்பெருந்துறையென்னும்பதியில் எழுந்தருளிய, எம் பேர் அருளானன்
அடியேனது பேருளானனாகிய சிவபெருமான், பெண்பால்-உமாதேவியின்பக்
கலிருக்க, உசந்து - விரும்பி, மணி - அழகாகிய, வலை - வலையை கையிற்
பிடித்து, வான் - மேலதாகிய, மீன் - மச்சங்களை, விசிறும் - (அவ்வலையை),
வீசிப்பிடித்த, வகை - அலவற்புதச்செயலை, அறிவார் - தெரிந்துகொள்பவர்,
எம்பிரான் - எம்பிரான்மார், ஆவார் - ஆவர், எ - று.

(க - ரை.) அலங்கரிக்கப்பட்டத் திருமுனைப்பயுடைய முதற்கடவுளான
பெருமானும், ஆந்தக் கடத்தனும், சட்சமயங்களும் பணிசெய்வோனும், பெண்
பாகனும் படவேறி யாவும் மெச்சக்க சிவலையை வீசி மீன்களைப்பிடித்த
வற்புதச்செயலை அறிபவர் எம்பிரான்மாராவார், என்பது.

(வி - ரை.) அணிதல் - அலங்கரித்தல், (சோடித்தல்) காண்போர்க்கு
இன்பத்தைக்கொடுக்கும் திருநெருமுடைய பாமசிவனை “ஆந்தக்கடத்தன்”
என்றும் கூறினர். இதுவன்றி ஆனந்தத்தாற்கூத்தாவோனாகிய நடராஜமூர்
த்தி, என்றும்பொருள். படவு - தெப்பம், உசந்து - இச்சித்து, (விரும்பி.)
உகை - விதம். (உ)

வேடுருவாகுமேகந்திரத்து

மிருகுறைவானவர்வந்துதன்னைத்

தேடவுருந்தசிவபெருமான்

சித்தனை செய்தடியோங்கனாய்ப்

வாடலமர்ந்தபரிமாவேறி

பையன்பெருந்துறையாறியநீரா

னோடர்களையெங்குமாண்டுக்கொண்ட

வியல்பறிவாரெம்பிரானுவாரே.

(ப - ரை.) வேடு உரு ஆகி - வேடலுருக்கொண்டு, மிகந்திரத்து - மிக
ந்திரமலைச்சாரலில், மிகு - அதிக, குறை - குறைவையுடைய, வானவர் -
மேலுலகத்தார்கள், வந்து - அறிவினயத்துடன் உவந்து வந்து, தன்னை - தே
வாரை, தேட - தேடிக்காணும்படி, இருந்த - இருபையுடன் எழுந்தருளியிரு
ந்த, சிவபெருமான்-பிறப்பிறப்பில்லாச்) சிவபிரான், அ - யோகங்கள்-தொண்ட
னாகியயான், உய்ய-(துயரத்தினின்றும்நீங்க) ஜீவஞ்ஞம்விதம், சித்தனைசெய்து-
திர்க்கயோசனைசெய்து, ஆடல் - அமர்ந்த - ஜெடமடையத்தக்க, பரிமட-வதி -
பாவருங்கண்டு களித்தடியேன் துயரைக்கி அடுமைகொள்ளு குதினிலுதி.

* சிவசாம்பசிவ மூர்த்தியாகிய இறைவன்காட்டு நரினைத் குதிரைகள்கி
றவிழ்த்தவாவாற்றத்திருவிளையாடம் புராணத்தில் “நரிபரியந்திய படனத்
தி” தாண்ட.

ஐயன் - ஐயனாகிய சிவபெருமான், பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையென் னுய்திக்கு, ஆதி - முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான், அ - அந்த, நான் - நினத் தில், ஏடர்களை - தொழும்பர்களை, எங்கும் - எவ்விடத்தும், ஆ - ஆடுகொண்ட - ஆட்டுகொண்டருளின, இயல்பு - செய்கையை, அறிவார் - அறிந்துகொள்பவர், ஸங்கிரகம் - ஸம்பெருமானார், ஆவார் - ஆவர், எ - று.

(க - னா.) மேலுலகத்தாராகிய தேவர்கள் முதலிய யாவருங்காண மசேந் திரசினியில் வேல்வடிவக்கொண்டவந்து, தமகள் குறைகளைச் சொல்லித்தே ருப்படி பெழுந்தருளியிருந்த சிவபிரான், தொண்டனாகிய அடியேன் நற்பதவி யிலிருந்துயும்படிச்சிந்தித்து, அன்றுபாண்டியனால் அடைந்த துன்பத்தைத் தடுக்கக் காட்டு கரியைப்பரியாக்கி யேறிவந்து அன்பனாகிய அடியேனை யாட் கொண்டவகையை யறிபவர் எம்பிரான்மா ராவார், எனபது.

(வி - னா.) வானவர் - தேவர்கள், தேடல் - சண்டிப்பிடித்தல், உய்தல் - பிழைத்தல், ஆடல் - இங்கு வெற்றியைக்குறித்து. (ச)

வந்திமையோர்கள்வணங்கியேத்த
மாக்கருணைக்கடலாயடியா
பந்தனைவிண்டறங்குமெங்கள்
பரமன்பெருந்துறையாதிபந்நா
ருந்துறையக்கடலைக்கடந்தன்
ரோங்குமதிவிலங்கைபதனிற்
பந்தனைமெல்லிரலாட்கருளும்
பரிசுறிவாரெம்பிரானுவாரே.

(ப - னா.) இமையோர்கள் - சன்னிமைக்கொட்டா தேவர்கள், வந்து - உண்மைக்கிடையவந்து, வணங்கி - உண்ணப்போடு தொழுது, எத்த - துதி செய், மா - பெருமைத்தங்கிய, காண - கருபையையுடைய, கடல் - எங்கும் கிடைத்த விவகாரன், அடியார் - மெய்யடியர்களது, பந்தனை - பாசபந்த சம் பந்தங்களை, விண்டு - விட்டு, அற - ஒழியும்படி, எங்கும் - காணப்படும், எங்கள் - அடியையுடைய, பரமன் - பாபாவத்தவான பரமசுவன், பெருந் துறை - திருப்பெருந்துறையென்னும் பதிக்கு, ஆதி - முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான், அ - அந்த, நான் - நாளில், உந்து - பெருமைத்தங்கிய, திரை - அணைவையுடைய, என்னை - சாகரத்தை, கடத்து - கடந்துசென்ற இறைவன், அந்நாள் - அந்நாளில், ஒக்கும் - ஆகையத்தையனாகிய, மதிவ் மதிக்களை யுடைய - இவர்களை அந்நாளில் இவ்வகையத்தினதில், பந்து - அணைப்பதைப் போன்ற, மெல் - மிருதுவாகிய, விரலாட்டு - விரல்களையுடைய வண்டோத

ரிக்கு, அருளும் - கிருபைசெய்த, பரிசு - விதம், அறிவார் - தெரிபவர், எம்பிரான் - எம்பிரான்மார், ஆவார் - ஆவர், எ - து.

(க - னா.) கண்ணிமைக்கொட்டாத தேவர்கள் உண்ணாதேடிவந்தையுடன் வணங்கிப்போற்றிசெய்ய, அதற்கிறங்கி, தொண்டர்களது புகைபந்தம் அற்றொழியும்படிக்குக் கிருபைசெய்த மேலோனும், தருப்பெருந்திறைக்கு இறைவனுமாகிய சிவபெருமான், கடலைக்கடந்துபோய் இலங்கையில் வசிக்கா கின்ற வண்டோதரியென்னும் இராசுதப்பெண்பாலுக்கு அருள்செய்த வாகியைய யறிபவர் எம்பிரான்மாராவார், என்பது.

(வி - னா.) இமை - கண்ணிமை. ஏதல் - துதித்தல். பந்தம் - பந்தம். நல்குதல் - கொடுக்குதல், ஈகுதல், கடத்தல் - செல்லுதல், தாண்டிதல், இலங்கை யென்றகுறிப்பால் பந்தனை மெல்விசலாள் என்றது வண்டோதரியென்னும் இராசுதியைக்குறித்துணர்நிற்றது. (ஈ)

வேவத்திரிபுரஞ்செற்றவில்லி
வேடுவனாய்க்கடிநாய்கன்குழ
வேவற்செயல்செய்யுந்தேவர்முன்னே
யெம்பெருமான்முனியக்குகாட்டி
லேவுண்டபன்றிக்கிரவ்கிரிச
னெந்தைபெருந்துறைபாடியென்று
கேவலங்கேழலாய்ப்பால்கொடுத்த
கிடப்பறிவாதெம்பிரானுவாதே.

(ப - னா.) திரிபுரம் - முப்புரமும், வேவ - வேரும்படி, செந்த - அழித்த, வில்லி - வில்லையுடையவனாகிய பாம்பென், வேடுவன் ஆய் - வேடுவனாகி, கடி - அதிவேகத்தையுடைய, நாய்கன் - கவானங்கள், குழகுந்தூறு; அவன் வற்றொழிய்களை, செயல்செய்யும் - அன்புடன் செய்கின்ற, தேவர்முன்னே - தேவர்களுக்கெதிராக, எம்பெருமான் - எம்பெருமானான சிவபிரான், இயங்கு - பலவித யிருக்கங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற, காட்டில் - காட்டிலிடத்தே, உண்டபன்றிக்கு - அமுதைத் துக்கிடத்தபன்றிக்கு, இரங்குமன பிரகதிய, நான் - நெதிரின், எந்தை - எமது தலைவன், பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறைவென்னும் பதிக்கு, ஆதி - முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான், அன்று - அகலவத்திங், கேவலம் - அற்பமாகிய, தேழல் - (ஓர்) பன்றியைப்போல ஆய் - உலுக்கெ

உபன்றிக்குட்டிகளுக்குச் சொகிப்பி பால்கொடுத்த வாகவந்தையுடையவனாயுடற் புரணத்தில் உன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பந்தமெடுத்த உண்டிக்குக்கி கொன்ச,

ண்டி, பால் கொடுத்த - (அத்தாயி நந்தவப்பன் திக் குட்டிகளுக்கு) பாலாட்டிய, கிடப்பு - அல்லற்பதச்செயலை, அறிவார் - தெரிபவர், எம்பிரான் - எம்பிரான் மார், ஆவார் - ஆவர், எ - து.

(க-ரை.) திரிபுராத்தகனாகிய சிவபெருமான் வேடுவருக்கொண்டு பணி விடை செய்யுந்தேவர்களுக்கெதிரில்பல மிருகங்கள் வாழாதின்ற காட்டினிடத் தில் அம்புதைத்து மாண்ட பன்றிக்கொட்கிப் பசிப்பிணிபால் வருந்தியபுது மெய்பன்றிக் குட்டிகளுக்குத் தான் ஓர் பன்றிவடிவங்கொண்டு உக்குட்டிகளின் பசியைப் பாலாட்டித்தவிர்த்த வற்புதச்செயலை உறிபவர் எம்பிரான்மாராவார், என்பது.

(வி - ரை.) செற்றல் - அடித்தல். கடி - அசகம். எவல் - திருப்பணி. உண்டல் - இங்குபடுதல். ஆதி - பிரதமம். கேழல் - பன்றி (க,

நாதமுடையதோர்நற்கமலப்

போதினினண்ணியநன்னுதல்

ரோதிப்பணிந்தலர் தூவியேதத

வொளிவளர்சோதியெம்மீசன்மீனும்

போதலர்சோலைப்பெருந்துறையம்

புண்ணியன்மண்ணிடைவந்துதோன்றிப்

பேதங்கெடுத்தருள்செய்ப்பெருமை

யறியவல்லாரெம்பிரானுவாரே.

(ப - ரை.) நாதம் - நாதம் அலது ஓசையை, உடைய - உடையதாகிய, ஓர் - சிகரம், நல் - நல்ல, கமலபோதினில் - தாமரைப்பூவில், நண்ணிய - பொருந்திய, நல் - அழகுவாய்ந்த, துதலார் - நெற்றியையுடைய சாகவதிபான வன், ஒதி - பலவிதத்திலும் தேவரீரைப் புகழ்ந்துரைத்து, பணிந்து - தாழ்ந்து கைகடப்பிவணங்கி, அவர் - மலர்களை, தூவி - அருச்சித்து, எத்த - துதிக்க, ஒளிவளர் - பிரகாசம் பொருந்திய, சோதி - சோதசொருபனாகிய, எம் - எனது, ஈசன் - ஐசுரீசன், மன்னும் - நிலைபெற்ற, போது - பேர் அரும்புகள், அளர் - மலர்கின்ற, சோலை - சோலைகள் குதப்பட்ட, பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறைப்பதியிலுள்ள, எம் - எனது, புண்ணியன் - கிருபாமூர்த்தியா சிவ இறைவன், மண்இடை - புலோகத்தின்கண், வந்து - (கைலையைவிட்டு) வருந்துவிலுந்துதொன்றி, பேதம் - பேதாபேதங்களை, கெடுத்துச்சேதித்து, திருநெடுமுடிய, செய்கொண்ட, பெருமை - வைபவத்தை, அறியவல்லார் - தெரிந்து கொள்ளும் வல்லமையுடையவர், எம்பிரான் - எம்பிரான்மார், ஆவார் - ஆவர், எ - து.

(க - னா.) நற்றாமரைப்பூவில் வாசஞ்செய்கின்ற சரசுவதியானவன், வாழ்த்தி வணங்கி நன்மலர்களைத் துதிசெய்ய, அவன்பொருட்டுச் சிவ பெமான் பூமியில் வந்து அவருடைய வேறுபாட்டைக்கெடுத்து, அவருக்குக் கிருபைசெய்த பெருமையை அறிபவர் எம்பிரான்மா ராவர், என்பது.

(வி - னா.) நாதம் - ஓசை. கமலப்போதினினண்ணிய நன்னுதலார், என்ற குறிப்பால் திருமகளையும் சரசுவதியையும் குறிப்பிடலாயிற்று. அலர் தல் - மலர்தல். பேதம் - வேறுபாடு. (எ)

பூவலர்கொன்றைமலைமார்பன்
போருகிர்வன்புலிகொன்றவீரன்
மாதுநல்லாளுமைமங்கைபங்கன்
வண்பொழில்சூழ்தென்பெருந்துறைக்கோ
னேதில்பெரும்புகழென்களிச
னிருங்கடல்வாணற்குத்தியிற்றென்று
மோவியமங்கையர்தோள்புணரு
முருவறிவாரெம்மீரானாவாரே.

(ப - னா.) பூ - புட்பங்கள், அலர் - விரியாரின்ற, அம் - அழகிய, கொன்றைமலை - கொன்றைமலையைத்தறித்த, மார்பன் - திருமார்பினையுடையவன், போர் - உயித்தத்தொழில்சூரிய, உகிர் - நாகங்களையுடைய, வல் - கொடிய, புவி - புவியை, கொன்ற - சாகடித்த, வீரன் - ஐயவீரனாகிய புரமசிவன், மாது - பெண்களில், நல்லான் - சிறப்புப்பொருந்தினவனாகிய, உமைமங்கை - உமையவளென்று திருநாமம் தரித்த பெண்ணின், பங்கன் - கூரன், வண் - வளப்பம் பொருந்திய, பொழில் - சோலைகள், சூழ் - சூழ்ந்த, தென் - அழகுபெற்றிருக்கும், பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையென்னும் பதிக்கு, கோன் - அரசனாகிய சிவபெருமான், ஏதம் - யாதொருதற்றம், இல்-இல்லாத, பெரு - மிகுந்த, புகழன் - கீர்த்தியையுடைய (சிவபெருமான்), எங்கள் - அடியேனது, ஈசன் - ஐகதீசன், இரு - விசாலமான, கடல் - சமுத்திரத்தையுடைய, வாணற்கு - வருணனுக்கு, தீயில் - நெருப்பில், தோன்றும் - உண்டாகிய, ஓவியம் - சித்திரம்போன்ற, மங்கையர் - மாதருடைய, தோன் - தோட்களை, புணரும் - தழுவிச்சேருகின்ற, உரு - உருவத்தினிலக்கணத்தின், அறிவார் - தெரிபவர், எம்பிரான் - எம்பிரான்மார், ஆவார் - ஆவர், எ . ற்.

(க - னா.) பெருந்தியிற்றென்றிய பெண்களை வருணனைத்தழுவச்செய்த விதத்தை யறிபவர் எம்பிரான்மா ராவார், என்பது.

(வி - னா.) உகிர் - நகம். வீரன் - பலத்தையுடையவன். வல்புவி என்பது தாருகாவனத்து இருஷிகள் செய்த பாசத்திற்றென்றிய புவியைச்சூறித்து. ஏதம் - குற்றம். ஓவியம் - சித்திரம், படம். (அ)

துவென்னைநீறணிபெம்பெருமான்
 சோதிமகேந்திரநாதன்வந்து
 தேவர்தொழும்பதம்வைத்தவிசன்
 மென்னன்பெருந்துறையாளியன்று
 காதல்பெருகக்கருணைகாட்டித்
 தன்கழல்காட்டிக்கசிந்துருகக்
 கேதங்கெடுத்தென்னையாண்டருளுங்
 கிடப்பறிவாரெப்பிரானுவாரே.

(ப - ஐ.) து - பரிசுத்தமாகிய, வென்னை - வெண்ணிறமுள்ள, நீறு -
 நீற்றை, அணி - தரித்த, எம்பெருமான் - எமது சதாசிவமூர்த்தி, சோதி -
 சோதியிருவாகிய, மகேந்திர நாதன் - மகேந்திரத்தலைவன், வந்து தேவர்கள் -
 தேவர்கள்வந்து, தொழும்-வணங்குகின்ற, பதம் - தன் திருவடியை, வைத்த -
 இம்மண்ணின்மீது வைத்த, ஈசன் - ஜகதீசன், தென்னன் - தென்னவன்,
 பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையை, ஆளி-அரசான் வோனாகிய சிவபெரு
 மான், அன்று - அக்காலத்தில், காதல் - ஆசையானது, பெருக - அதிகரிக்க,
 கருணை-கிருபாகடாச்சத்தை, காட்டி-காண்பித்து, தன் - தேவரீரது, கழல்-
 திருவடியை, காட்டி - காண்பித்து, கசிந்து உருக - கசிந்துருகும் வண்ணம்,
 கேதம் - பிறவித்துன்பத்தை, கெடுத்து - சேதித்து, என்னை - அடியேனை,
 ஆண்டருளும் - அடிமை கொண்டாண்டருளின, கிடப்பு - அம்புதச்செயலை,
 அறிவார் - அறிபவர், எம்பிரான் - எம்பிரான்மார், ஆவார் - ஆவர், எ - று.

(க - ஐ.) பரிசுத்தமாகிய வெண்ணீற்றையணிந்த சிவபெருமானும்,
 தேவர்தொழும் திருப்பாதங்களையுமுடைய இறைவனும் ஆகிய கருணாகர்க்கட
 வுள் பூலோகத்தில் அடியேனுக்காகத் திருப்பெருந்துறைப் பதியிலெழுந்த
 ருளி அக்காளில் கிருபைசெய்து தன் திருவடியைக்காட்டிட என்மனதானது
 கசிந்துருகும்படி என் பிறவித்துன்பங்களைச்சேதித்து அடியேனையடிமையா
 க்கியாண்டருளின செயலை அறிபவர் எம்பிரான்மா ராவர், என்பது.

(வி - ஐ.) து - பரிசுத்தம். சோதி-ஒளி. ஆளி என்பதில் இகரவிருதி.
 காதல் - ஆசை. கருணை - கிருபை. கேதம் - துன்பம். கேதம் என்றது வட
 சொல். (க)

அநீகணனெங்களமர்பெம்மா
 னடியார்க்கமுதனவனிவந்த
 வெங்கன்பிரானிரும்புரசந்திர
 விகபரமாயதோரின்பமெய்தச்

*சங்கங்கவர்ந்துவண்சாத்தினோடு
சதுரன்பெருந்துறைபாளையன்று
மங்கையர்மல்குமதுரைசேர்ந்த
வகையறிவாரெம்பிரானாவாரே.

(ப - ரை.) அம் - அழகிய, கணன் - கண்களையுடையவன், எங்கள் - எமது, அமர்பெம்மான் - தேவர் பெருமான், அடியார்க்கு - தொழும்பார்க்கு, அமுதன் - தேவாமிர்தம்போல்வன், அவனி - பூலோகத்தில், வந்த - எழுந்த ருளிகாக்கவந்த, எங்கள் - எமது, பிரான் - சிவபெருமான், இரு - இருவித, பாசம் - பிறப்பிறப்பென்னும் பாசபத்தம், தீர - நீங்கவும், இகபாம் ஆயது - இகபாங்களாகிய, ஓர் - நிகரற்ற, இன்பம் - பேரின்பம், எய்த - உண்டாகதா கவும், சங்கம் - வளையலை, கவர்ந்து - எடுத்து, வண்சாத்தினோடும் - தோண் மேல்தாங்கிய தலையணியோடும், சதுரன் - சதுரையுடையவன், பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறைப்பதியை, ஆளி - அரசனாகி ஆளுதலையுடையவன், அன்று - அந்நாளில், மங்கையர் - பெண்கள், மல்கும் - சிறைந்த, மதுரை சேர்ந்த - மதுரைப்பதியையடைந்த, வகை - விபரத்தை, அறிவார் - தெரிபவர், எம்பி ரான் - எம்பிரான்மார், ஆவார் - அவர், எ - று.

(க - ரை.) திருப்பெருந்துறைப் பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான் வளையலைத்தோண்மேற்றாங்கி, மங்கையர் சிறைந்த மதுரைமாதியிலெழுந் தருளிய திருவிளையாட்டின் வாலாற்றை அறிபவர் எம்பிரான்மா ராவர், என்பது.

(வி - ரை.) அம் கணன் - கிருபானோக்கமுடைய கண்களையுடைய சிவ பெருமான். இகபாம் - இம்மை மறுமைகள். சாத்து - தலைக்கோலம். சங் கம் - வளையல். ஆளி - அரசாள்பவன். வகை - விதம்.

திருசெற்றம்பலம்.

* சிவபெருமான் சங்கமெடுத்து வங்கவாலாற்றைத் திருவிளையாடற் புராணத்தில் வளையல் விற்ற படலத்தில் விசுதமாய்க்காண்க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணப்பதிகம்.

—+—

ஒழியாவிற்பத்துவகை.

[ஒழியாவிற்பத்துவகை என்பது தேகமுதலாகிய
ஆசையை யறுத்தல்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

ஆசிரியவிறுத்தம்.

பாருருவாயிறப்பறவேண்டும்

பத்திமையும்பெறவேண்டிஞ

சீருருவாய்சிவபெருமானே

செங்கமலமலர்போ

லாருருவாய்வென்றோமுதே

யுன்னடியவர்தொகைநடுவே

யோருருவாய்நின்றிருவருள்காட்டி

யெண்ணையுமுய்யக்கொண்டருளே.

(ப - னா.) பார் - மண்ணில், உரு ஆய - உருவாகின, பிறப்பு - பிறவீத
தனை, அற வேண்டும் - அற்றொழிய வேண்டும், பத்திமையும் - உன்னிடத்
திலன்புகொழியும் பத்தியையும், பெறவேண்டும் - என்றும்டையவேண்டும்,
(ஆகையால்) சீர் - பெருமைவாய்ந்த, உரு ஆய - உருவத்தை வகித்த, சிவபெ
ருமானே - சிவபிரானே! செம் - செவந்த, கமலம் - தாமரை, மலர்போல் -
புட்பத்தைப்போன்ற, ஆர் - அரிய, உரு ஆய - உருவாகிய, என் - அடியே
னது, ஆர் - அரிய, அமுதே - தேவாமிர்தம் போன்ற இறைவனே! உன் -
தேவரீருடைய, அடியவர் - அடியார்கள், தொகை - கூட்டத்தின், நடுவே -
இடையே, ஓர் உரு ஆய - நிகரற்றவருவமாகி, நின் - உன்னுடைய, திரு
அருள் - திருவருளை, காட்டி - அடியேனுக்குக்காண்பித்து, என்னையும் -
தொழும்பெனையும், உய்ய - என்னும் அழியாமல் ஜீவிக்க, கொண்டருள் -
என்னையாட்கொண்டருள்வாயாக, எ - று.

(க - ரா.) சீர்மைவாய்ந்த எம்பெருமானே! அரிய தேவாயிர்தம்போன்ற கருணைக்கடலே! அநிமையின் பிறவியற்றொழியவேண்டும், நான் தேவரீரிடத்து என்றும் நீங்காமல் அன்புடன் தொண்டு செய்தலையும் அடையவேண்டும், (இதுவன்றி) உன்னடியார் கூட்டத்தின் நடுவில் என்றும் விலங்காமலிருக்கக்கிருபைசெய்து ஆட்கொண்டருளவேண்டும், என்பது.

(வி - ரா.) பார் - என்றது எல்லாவுலகங்களையும் குறித்து. பத்திமை - பத்தி. செம் - செவந்த. அடியவர் - தொழும்பர். என்னையும் என்ற உம்மை இழிவு சிறப்பு. (க)

உரியேனல்லேனுனக்கடிமை

யுன்னைப்பிரிந்திங்கொருபொழுதுந்

தரியேனாயேனின்னதென்

றறியேன்சங்கராகருணையினுந்

பெரியோனொருவன்கண்டுகொள்ளென்றுன்

பெய்கழலடிசாட்டிப்

பிரியேனென்மென்றருளியவருளும்

பொய்யோவெங்கள்பெருமானே.

(ப - ரா.) உனக்கு - தேவரீருக்கு, அடிமை - தொண்டனாகிய அடியேன், உரியேன் - தகுதியானவன், அல்லேன் - இல்லேன், உன்னை - தேவரீரை, பிரிந்து - விட்டு நீங்கி, இங்கு - இவ்விடத்து, ஒருபொழுதும் - சற்று நேரமும், தரியேன் - தரித்திலேன், நாயேன் - நாயினுக்கடையனாகிய யான், இன்னது என்று - இன்னகாரணமென்று, அறியேன் - தெரிகிலேன், சங்கரா - சிவ சங்கரனே! கருணையினால் - கருணை வாக்கால், பெரியோன் ஒருவன் - யானே முதற் கடவுளாகிய ஒருவனென்று, கண்டுகொள் - என்னைத் தெரிந்துகொள்ளக்கடவாய், என்று - என, உன் - உன்னுடைய, பெய்கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, அடி சாட்டி - உன் திருவடியைக்காட்டி, பிரியேன் என்று என்று - எந்நாளும் பிரியேனென்று சொல்லி, அருளியவாந்தந்த, அருளும் - கிருபைசெய்தருளியவாக்கும், பொய்யோ - பொய் மொழிதானோ! எங்கள் - எமது, பெருமானே - சிவபெருமானே! எ - து.

(க - ரா.) தேவரீராகிய சிவபெருமானே! உனக்கு அடிமைத்தொழிப்புரிய உரியனல்லேன், (ஆயினும் யான் அவ்விதமிருக்கின்) தேவரீரைப்பிரிந்து எவ்விடத்துஞ் சிறிது காலங்கூட வாழத்தரிக்கேன், இவைகளுக்குக்காரணமும் தெரிந்தேனில்லை. என்றும் நாமே பெரியவன், என்னைக்கண்டுகொள்ளென்று உன் திருவடியைக்காண்பித்துப் பிரியுமென்று அடிக்கொல்லியருளிய வாக்கும் பொய்த்துப் போச்சோ! எ - து.

(வி - னா.) கருணை - கிருபை. ஒருபொழுதும் என்றது சிந்தித காலங்
கூட என்படி. (உ)

என்பேயுருககின்னருளளித்துன்
னீனைமலரடி காட்டி
முன்பேயென்னையாண்டுகொண்ட
முனிவாமுனிவர்முழுமுதலே
யின்பேய்ருளியெனையுருக்கி
யுயிருண்கின்றவெம்மானே
நண்பேயருளாயென்னுயிர்
நாதாநின்னருணைமே.

(ப - னா) என்பு - எலும்புகள், உருக - உருகும்படி, நின் - தேவரீரது,
அருள் - கிருபையை, அளித்து - ஈந்து, உன் - தேவரீருடைய, இனைமலர் -
இருதாமரை மலர்போன்ற, அடி - பாதங்களை, காட்டி - காண்பித்து, முன்
பே - முன்னமே, என்னை - நாயினுக்கடையேனாகிய அடியேனை, ஆண்டு கொ
ண்ட - அடுமையானாக வாண்டு கொண்டருளின, முனிவா - முனிவனே!
முனிவர் - முனிவர்கட்கு, முழுமுதலே - முழுமுதலானவத்துவே! இன்பு -
பேராந்தத்தையே, அருளி - ஈந்து, என்னை - அடியேனை, உருக்கி - உருகச்
செய்து, உயிர் - ஆலியை, உண்கின்ற - பருகுகின்ற, எம்மானே - எனநிறை
வனே! என் - அடியேனது, உயிர் - உயிர்க்கு, நாதா-தலைவனே! நின் - உன்
னுடைய, அருள் - கிருபையை, நாணமே - கூசாமல், நண்பே - (உன்) பேரி
ன்ப நட்பையே, அருளாய் - என்றென்று மிருக்க அருள் செய்வாயாக, எ-று.

(க - னா.) தொண்டனாகிய அடியேனது என்புருகச்செய்து என்னை
முன்னமே யாண்டுகொண்டருளின முதல்வனே! முழுமுதலானவத்துவே!
இன்பத்தைத் தந்து என்னுயிரைக் கவர்ந்த எம்பெருமானே! உன் அருள்
கூசாதபடி என்றென்றும் உன்னிடத்தன்பு செய்தலையே எனக் கருஞ்செய்ய
வேண்டும், என்பது.

(வி - னா.) முன்பேயென்றது மணப்பந்தலில் யாவருங்காண குருமூர்
த்தமாயெழுந்தருளி வந்து ஓர் சாசனத்தைக் காட்டித்தடுத்தாட்கொண்ட
காலத்தைக்குறித்து. (உ)

பத்திலனேனும்பணிந்திலனேனுமுன்
னுயர்த்தபைக்கழல்காணப்
பித்திலனேனும்பிதற்றிலனேனும்
பிறப்பறுப்பாயெம்பெருமானே

முத்தனையானேமணியினையானே
முதல்வனேமுறையோவென்
றெத்தனையானும்பான்றொடர்ந்துண்ணை
யினிப்பிரிந்தாற்றேனே.

(ப - ரை.) பத்து இலனேனும் - யாதொரு பற்றிலேனாயினும், பணிந்
திலனேனும் - தேவரீரைத் தொழுதிலேனாயினும், முன் - முந்தி, உயர்ந்த -
யாவராலுமதிக்கக்கூடாத, பைங்கழல் - அழகிய திருவடியை, காண-காணும்
பொருட்டு, பித்திலனேனும் - பித்துடையனேனும், பிதத்திலனேனும் -
கண்டபடியுளர்கிலனேனும், பிறப்பு அறுப்பாய் - இனிவரும் என் பிறவித்த
னையைச் சேதிப்பாயாக, எம் பெருமானே - எம் பெரியோனே! முத்து அனையானே -
முத்தை நிகர்த்தவனே! மணி அனையானே - அழகை நிகர்த்தவனே! மு
தல்வனே - எல்லா தேவர்கட்கும் முதன்மையானவனே! முறையோ
என்று - முறையோவென்று, எத்தனையானும் - எவ்வளவானும், யான் தொட
ர்ந்து - நான் பின்பற்றி, உண்ணை - தேவரீரை, இனி பிரிந்து ஆற்றேன் - இனி
யொரு காலமும் (உண்ணைப்) பிரிந்து சித்தவாமேனென், எ - று.

(க - ரை.) எம்பெருமானே! நான் உண்ணைப் பற்றிலேனாயினும், பணி
ந்திலேனாயினும், உன் திருவடியைக் காணவேண்டுமென்னும் பித்திலேனாயி
னும், உன் புகழையே பிதற்றித் திரிகிலேனாயினும், அடியேனது பிறவியை
யொழித்தருளவேண்டும், யான் சிறிது நேரமாயினும் உண்ணை விட்டுப் பிரிந்
திருக்க லாற்றேன், என்பது.

(வி - ரை.) பத்து - பற்று. பிதற்றல் - பலகாற் பேசல். வெண்ணீற்
றை யணிந்திருக்கையால் “முத்தனையானே” என்றும், செந்நீரமேனியனாகையால்
“மணியனையானே” என்றும் கூறினர். (ச)

காணுமதொழிந்தேனின் றிருப்பாதங்
கண்டுகண்களிகூரப்
பேணுமதொழிந்தேன்பிதற்றுமதொழிந்தேன்
மிண்ணெயம்பெருமானே
தாணுவேயழிந்தேனின்னினைந்துருந்
தன்மையென்புன்மைகளாற்
காணுமதொழிந்தேனீயினிவரினும்
காணவுநாணுவனே.

(ப - ரை.) நின் - தேவரீர்து, திரு - அழகிய, பாதம் - அடியை, கா
ணுமது - கண்டுகொள்வதை, ஒழிந்தேன் - நிரூபிப்பற்று ஒழிந்தேன், மண்ணி -
உனது கோலத்தைப்பார்த்து, கண்களிகூர - கண்கள் சந்தோஷிப்பிக்க,

பேணுமது - விரும்புவதை, ஒழிந்தேன் - விலக்கினேன், பிதற்றுமது - பலவாறு பிதற்றுவதை, ஒழிந்தேன் - ஒழித்தேன், பின்னை - இதுவன்றி, எம்பெருமானே - என் சிவபெருமானே ! தாணுவே - (யாதொன்றுக்கும்) சலித்தலில்லாத தடாபாஸூர்த்தியே ! நின் - தேவரீரை, நினைந்து - எண்ணி, உருகும் - மெழுகுபோலுருகின்ற தன்மையை, அழிந்தேன் - ஒழித்தேன், என்னுடைய, புன்மைகளால் - புன்மைகளாலே, காணுமது - கண்டுகொள்வதை, ஒழிந்தேன் - ஒழித்தேன், நீ - தேவரீரே, இனிவரினும் - இனிமேல்வந்தாலும், காணவும் - காண்பதற்கும், நாணுவன் - தேவரீரைக்காணக்கூசவேன், எ - று.

(க - னா.) எனது சிவபெருமானே ! உன் திருவடியைக் காண்கிலேன், அப்படிக்குக் கண்டும் கண்களிகூர விரும்பேன், பிதற்றலேன், உன்னை நீனை ந்துருகத்தன்மையுமில்லேன், இனி நீயே என்னிடம் வலிய வந்தாலும் தொண்டனாகிய அடியேன் உன்னைக்காணக்கூசவேன், என்பது.

(வி - னா.) களித்தல் - ஆசைப்படல். பேணுதல்-விரும்புதல். தாணு-யாதொன்றுக்கும் சலித்தலில்லாத சிவபெருமான். நாணுதல் - வெட்க மடைதல். காணல் - பார்த்தல். (டு)

பாற்றிருந்தெறமபரமனைபபரங்

கருணையோடுமெதிர்த்து

தோற்றிமெய்யடியார்க்கருட்டுமெயளிக்குஞ்

சோதியைநீதியிலேன்

போற்றியென்னமுதேயெனநினைந்தேத்திப்

புகழ்ந்தழைத்தலறியென்னுள்ளே

யாற்றுவனாகவுடையவனேயென

யாவவென்றருளாயே.

(ப - னா.) பால் - வெளுத்த, திரு - அழகிய, நீற்று-விபூதியையணிந்த, எம் - எமது, பரமனை - சிவபிரானை, பரம் - மேலதாகிய, கருணையோடும்-கிருபையோடும், எதிர்த்து - எதிரோ, தோற்றி - காணப்பட்டோ, மெய் - நன்னெறி யினுண்மையையுடைய, அடியார்க்கு - தொண்டர்களுக்கு, அருள் துடை-அருட்டுமையை, அளிக்கும் - கிருபைசெய்கின்ற, சோதியை - ஒளியை, நீதி இலேன் - யாதொரு நீதியறியாதவனான், போற்றி - துதிசெய்து, என் - அடியேனுடைய, அமுதே-அம்ரத்தமே, என-என்று சொல்லி, நினைந்து - எண்ணி, எத்தி-துதிசெய்து, புகழ்ந்து - வாயாரப்புகழ்ந்து, அழைத்து - கூவி, அலறி-எங்கும் அலறி, என் - அடியேனுடைய, உள்ளே - மனத்தினிடத்தே, ஆற்று வன் ஆக - ஆற்றப்படுவேனாக, உடையவனே-யாவும் உடையவனே ! என்னை-அடியேனை, சுவ - ஆத்திரி என்று - என்று சொல்லி, அருளாய் - மனமிகி கிருபைபெய்யாயாக, எ - று.

(க - ரை.) திருவெண்ணீற்றையணியு மேலோனாகிய சிவபெருமானும், அடியார்க்கேதுரே தோன்றி யருள்செய்வோனுமாகிய தேவரீரை வணங்கி வாழ்த்திப் புகழ்ந்ததைத்தலையறிந்தும், என்னுள்ளேதணிந்து ருடிபுகுந்திருப் போனுமாகிய சிவபெருமான், அந்தோ! என்று மனமிரங்கி கிருபைசெய்ய வேண்டும், என்பது.

(வி - ரை. பால் - வெண்மை. நீறு - விபூதி. ஆற்றுதல் - சகிக்குதல். ஆல - இரக்கக்குறிப்பு (சு)

திருசுந்தரம்பலம்.

உ

சிவபரம.

திருச்சுந்தரம்பலம்.

யாத்திரைப்பத்து.

—

அநுபவாதீதமுரைத்தல்.

[அநுபவாதீதமுரைத்தல் என்பது அநுபவத்திலாதீதப்பட்டிப் போனதைத் தெரிவித்தல்]

திருச்சுந்தரம்பலம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பூவாசென்னிமன்னனெப்புயங்கப்பெருமான்கிறியோமை
யோவாதுள்ளங்கலந்துணர்வாயுருக்கும்வெள்ளக்கருணையினு
லாவாவென்னப்பட்டன்பாயாட்டபட்டிர்வந்தொருப்படுமின்
போவோங்காலம்வந்ததுகாண்பொய்விட்டுடையான் கழல்புகவே.

(ப - ரை.) பூ - (கொன்றை) மலர், ஆர் - பொருந்திய, சென்னி - சிரத் தையுடைய, மன்னன் - யாவருக்கும் தலைவன், எம் - அடியேனது, புயங்கப் பெருமான் - ஓர் வித வர்ப்புதக்கூத்தையுடைய சிவபெருமான், கிறியோமை - சிறியவர்களாகிய எங்களை, ஓவாது - (என்றும்) நீங்காமல், உள்ளம் - மனத்தி னிடத்தே, கலந்து - சேர்ந்து, உணர்வு ஆய் - அறிவுருவாகி, உருக்கும் - உரு கச்செய்கின்ற, வெள்ளக்கருணையினால் - கருணைப்பெருக்கால், ஆவா - அந்

தோ ! என்னப்பட்டி - என்று சொல்லப்பட்டி, அன்பாய் - ஆசையாகி, ஆட்பட்டார் - தொண்டெட்டி, வந்து - (அப்பாமசிவன் பக்கல்) வந்து, ஒருப்படுமின் - ஒருப்படுங்கள், பொய் விட்டு - அழிகின்ற திரேகத்தைவிட்டு, உடையான் - யாவும் உடைய சிவபெருமானது, கழல் - திருவடியை, புக - சேர்ந்து வாழ, காலம் - நற்சமயம், வந்தது - நேர்ந்தது, போவோம் - யாவரும் செல்லுவோம், எ - து.

(க - ஐ.) மணம் வீசாநின்ற கொன்றை மலையாணிந்த நடராஜப்பெருமான் சிறியோங்களை யென்று நீநாதுள்ளதின் கலந்து அறிவருவாகி மனத்தை உருகச்செய்கின்ற பெருங்கருணையினால் ஐயோ ! என்றிரங்கி அருளப்பட்டி, அன்போடு அப்பாமசிவனுக்குத் தொண்டெட்டிகளே ? இப்பொய்யுடிலுவிட்டு யாவமுடைய இறைவனது திருவடியை அடைய கால் சம்பித்தது, ஆகையால் நீநகனெல்லீரு. அவனுடன் வந்து வரப்பட மாரு. வாருங்கள் போவோம், என்பது.

(வி - ஐ.) பூ - என்றது இக்கு சிவபெருமானுக்குக் கி. ச. ச. லரைக்குறித்து. புயங்கம் - ஓர்வித நடனம். (இத்திரு நடனத்தைப் புகையவனுதலால் இறைவனுக்குப் “புயங்கம் பெருமானென்று” திருநாட்டினத்தது. இதன்றி புயங்கம் - பாடி, இப்பாடியைத் திருநாட்டினத்தார் திருப்பவனாகையால் இப்பெயர் வந்த தெனினு ரொக்கு. புல - இக்கக்குறிப்பு. பொய்விட்டு - அழியுப் உடம்பையொழித்து. காலம் - நான்.

புகவேவேண்டாபுலன் களிசிற்புய்க்பெருமான் பூ கழல்கண் மிகவேநீனமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டாபோகவிடும்னகணகவேனாலத்துள் புருந்துநாபேயனை பரமையாண்டதகவேயுடையான் மனைச்சார்த்துநார திருப்பார்தார்த்தாமே.

(ப - ஐ.) நக - (அடியார்கள்) சிரிக்க, புலத்துள் - இப்பூலோகத்தின்கண்ணே, புகுத்து - கையிலு றங்கியைவிட்டுமுத்தருளி வந்து, நாபே ஆனைய - நாமினுங்கடையனேனை நகர்த்த, நடமை - தொழுப்பனாகுக) அடியேனை, ஆண்ட - பாடிபத்தத்தில் சிக்குண்டுபுலாமல் தடுத்தாண்ட, தகை உடையான்னை - மேம்பாட்டினையுடையவனாகிய சிவபெருமானே, சார - (என்றென்றுங்கிட்டி) சேர, தளராதிருப்பீர் - மனத்தளர்ச்சியடையாமல் முடின்றிருப்பீர்கள், நீர் - நீங்கள்யாவரும், புலன்களின் - சுப்தாதிகளாகிய பஞ்சேந்திரியங்களில், புக - பேராசை கொண்டு துழைய, வேண்டா - வேண்டுகதில்லை, புயங்கம் - ஓர்வித திருநடனத்தையுடைய, பெருமான் - சிவபெருமானது, பூ - தாமரைமலர்போன்ற, கழல்கள் - யாவராலும் காணுணத்திருவடிகளை, மிக - மென்மேலும் உறிதியாக, நீனமின் - (வேறொருசிந்தனையிலா) மனையுங்கள், மிக்க - மிகுதியாக, எல்லாம் - மற்றைய யாவத்துப்பொரு

ள்களையும், வேண்டா - இச்சியாமல், போக - பற்றற, விடுமின் - விட்டுவிடுங்கள், எ - று.

(க-ரை.) தொழும்பர்கள் சிரிக்க கயிலையைவிட்டு இப்பூலோகத்திலே முத்தருளிவந்து நாயினுங்கடையேனாகிய அடியேனை மாயவலையிற் சிக்குண்டுழலாவண்ணம் தடுத்துத் தனதாராக்கிக்கொண்ட சிவபெருமானைச்சேர விருப்புபவர்களே! நீங்கள் யாவரும் சப்தாதிகளின் ஆசையிற்புக இச்சை கொள்ளவேண்டாம், (எதை விருப்பவேண்டுமெனில்?) புயங்கப்பெருமானுடைய திருவடிமையே உடைய விருப்புங்கள், மற்ற யாவத் பொருள்களையும் பற்றற விட்டு விடுங்கள், என்பது.

(வி - ரை.) ஞாலம் - பூமி, எல்லாப் பொருள்களைத்தக்கபடியுடையவன் சிவபெருமாளுடையால், இந்து “தகவேயுடையான்” என்று கூறினார். புலன்கள் - பஞ்செந்திரியங்கள், (அவை சப்தாதிகள்.) குததல் - சிரித்தல், தகவு - சுகுடி, (கிருப்பை) பூ - இந்து தாமரைமலரைக்குறித்து, நினைத்தல் - என்றுதல் (உ)

தாமே நமக்குச் சற்றமுத்தாமே நமக்கு விதிவாகையும்
யாமா ரெமதார்பாசமாரென்னமாயமிவைபோகக்
கோமா என்பண்டைத்தொண்டரோடுமவன் றன்குறிப்பேருறிக்கொண்டு
போமா ரமைமின்பொய்க்கிப்புயங்களுள்வான் பொன்னடிக்கே.

(ப - ரை, தமக்கு - பாமசிவனாகிய தமக்கு, சுற்றமுத் - உறவும், தாமே தாமே - தனக்குத்தாமே, தமக்கு - தமக்கு, விதிவாகையும் - சகலவிதிமுறையும், தாமே - சிவபெருமானாகிய தாமே ஒருவராவர், (அவ்வாறிருக்க) யாட் ஆர் - எட்டாம்? எடுத்து ஆர் - எமது சொந்த மென்பர் ஆர்? பாசம் ஆர் - பாச சப்தமுடையவர்பார்? என்ன மாயம்-உதென்ன பிரபஞ்ச மாயமாயிரானின்றது! இவைபோக- இவைகள்யாவும் போனாற் போகட்டும், கோமான் - இறைவனாகிய சிவபெருமானது, பண்டை - புராதன, தொண்டரோடும் - (பணிசெய்யும்) தொழும்பரோடும், அவன் தன் - (அப்போக்கொற்ற) சிவபெருமானது, குறிப்பே குறிக்கொண்டு - திருவுள்ளக்குறிப்புகளையே உண்டைப் பொருளாகக் கடைப்பிடித்து, பொய் - வீணையழியும் உடம்பை, நீக்கி - விடுதலைசெய்து, புயங்கள் - ஓர்வித திருநடனத்தையுடைய நடராஜப்பெருமான், ஆள்வான் - தொண்டனாகிய அடியேனை ஆட்கொள்பவன், (அவனது) பொன் அடிக்கே - பொன்னிலும் மிக்கப்பிரகாசம் போன்ற திருவடியின்கண்ணே, போய் ஆறு - சென்று அடையும் வண்ணம், அமைமின் - அமையுங்கள், எ - று.

(க - ரை.) நாயினுங்கடையேனாகிய அடியேனுக்கு உறவு முதலிய எல்லா சம்பந்தமும் சிவபெருமானே யாவர், (அவ்வாறிருக்க) யாம் ஆர்!

எமது ஆர் ! பாசமென்பது ஆர் ! இவைகளெல்லாம் என்ன விபரீதமாய் ! ! !
(இவையும் போக) இறைவனாகிய தாமசிவனது பழய தொண்டரோடும் அவனது திருவுளத்தின்பையே யுண்மைப் பொருளாகக்கொண்டு, வீணேபாழ்படும் உடம்பை விட்டுப் புயங்குப்பெருமான் பொன்போன்ற திருவடிபையடையப்போகுமபடி யமையுங்கள், என்பது.

(வி - ரா.) தமக்கு என்றது சமக்கு என்று பொருள் தாமே என்றது சிவபெருமானாகிய இறைவர் தாமே என்று பொருள். பொய - இவரு வீணேயழியும் உடம்பைக்குறித்து. (ந)

அடியாரானீரெல்லீருமகலவிடுமின் வினையாட்டைக்
கடிசேரடியேவந்தடைந்துகடைக்கொண்டிருமின் நிருக்காவிடைய
செடிசேருடலைச்செலநீக்கிச்செல்லாகத்தேருமைய வப்பான்
பொடிசோமேனிப்புயங்கன் மன்பூவாகழற்கேபுகயிறுமே.

(ப - ரா.) அடியாரா ஆனீர் - சிவபெருமானுக்குத் தொண்டர்களான நீங்கள், எல்லீரும் - யாவரும், வினையாட்டை - வீணேவாய பேசு வினையாட்டுசெய்கைகளை, அகல விடுமின் - கலையுப்பாட விட்டுவிடுங்கள், கடிசேர - வாசனைபொருந்திய, அடியே - இருவாலு - இன்னுடையவாலு உறுதி காணப்படாத இறைவனது திருவடிகளையே, லந்த - கட்டிவந்தது, கடைக்கொண்டு - (என்றும் நீங்காமல்) சேர்ந்து, திருக்குறிப்பை - அவனது எண்ணத்தை, கடைக்கொண்டு - உறுதியாகப்பற்றிக்கொண்டு, திருமின் - வீற்றிருப்பவர், (இவ்வாறுக வீற்றிருப்பாரயின்) பொடிசோ - திருவெண்ணையு புரப்பட்ட, மேனி - அழகிய மேனியை யுடைய, புயங்கு - புயங்கு நடனதையுடைய நடராஜப்பெருமான், செடிசேர் - பாபம் போல, உடலை - துறக்கத்தால், செல்ல - போகுமபடி, நீக்கி - அகற்றி, சேலோககந்தை - சிவலோகத்தின்கண்ணே, நம்மை - எம்மை, வைப்பான் - நான்கா உதவியில் இருத்ததுவான், 'இதன்றியில்' தன் - தன்னுடைய, பூ ஆர் - தாமரைமலர்போலுமடைய, கழற்கே, திருவடியின்கண்ணே, புகவிடும் - புகுப்படிசெய்வான், எ - று.

(க - ரா.) சிவனடியாராகிய நீங்கள் எல்லோரும் பொய்ச்செய்கைகளை, நீக்கி பெருமானாகிய இறைவனது தாமரைமலர்த் சாற்றப்பட்ட திருவடிகளையே வந்தடைந்து உறுதியாய் விடாமற் பற்றியிருங்கள், அவ்வாறு பற்றினால், அவன் இனிவரும் பிறப்பிறப்பில்லாமற் செய்து சிவலோகத்தில் தனது திருவடி நீழலின்கண்ணே புகும்படிச் செய்வான், என்பது.

(வி - ரா.) வினையாட்டி - இங்ஙனம் பொய் என்னுய பொருளைத் தந்தது. அன்பு மிகுந்த தோண்டரிடு மலர்களின் மணந்தங்கியிருத்தலால், சிவபெருமானது திருவடியைக் "கடிசேரடி" என்று கூறினார். நீக்கல் - அகற்றல். கடைக்கொண்டு - கடைப்பிடித்து. (ச)

விடுமின் வெகுளிவேட்கைநோய்மிகவோர்காலமினிமில்லை
புடையானாடிக்கீழ்ப்பெருஞ்சாத்தோடுடன்போவதற்கேயொருப்படுமி
னடைவோநாய்போய்ச்சிவபுரத்துள்ளனியார்கதவதடையாமே
புடைபட்டுருகிப்போற்றுவோம்புயங்களுள்வான்புகழ்க்களையே.

(ப - ரை.) வெகுளி - கோவத்தையும், வேட்கைநோய் - ஆசைநோயையும், விடுமின் - விட்டுவிடுங்கள், மிகவு லுர் - மிகுதியாகிய ஒரு, காலம் - நமக்குக்காலம், இனி இல்லை - இனிமேல்கிடையாது, உடையான்-யாவும் உடைய சிவபெருமானது, அடிக்கீழ்-திருவடியின்கீழே, பெருஞ்சாத்தோடு - பெருந்திருவிழாவோடு, உடன்-சேர்ந்து, போவதற்கே-செல்வதற்கே, ஒருப்படுமின்-ஒன்று சேருங்கள், நாம் - யாம், போய் - சென்று, சிவபுரத்துள் - சிவலோகத்துள், அடைவோம்-அடைந்துவாழ்வோம், அணி-அழகு, ஆர் - பொருந்திய, கதவு - கதவை, அடையாமே - அடைக்காமல், புடைபட்டு - அக்கதவின்பக்கலிருந்து, உருகி - அப்பரமசிவனை நினைந்து மனமுருகி, புகழ்க்களையே-கீர்த்தியையே, போற்றுவோம் - எந்நாளாந் துதிசெய்வோம், (அவ்வாறு துதிசெய்வோமானால்) புயங்கள் -புயங்கப்பெருமான், ஆள்வான் - நம் யாவரையும் அடிமை கொண்டாள்வான், எ - று

(க - ரை.) கோவம் மூவாசை யென்பவற்றைச் சுற்றேனும் நினையாமல் விடுங்கள், அவ்வாறு யாவையும் விடுவதற்குச் சமயம் இதுவேயன்றி வேறொரு சமயங்கிடாது, எல்லாப்பொருளையும் வைத்திருப்பவனாகிய சிவபெருமானது திருவடிக்கீழ்ப்போயிருந்தற்கே ஒருப்படுங்கள், சிவலோகத்துக்கதவு திறக்கப்பட்டிருக்கும்போதே, நாம் அங்குனேசென்று இறைவன் பக்கத்திலிருந்து மனமுருகி அவனது பெரும்புகழைப் பாக்களாற் பாடித்துதிப்போம், என்பது.

(வி - ரை.) வெகுளி - வெறுப்பு, (கோபம்.) வேட்கை - விரும்பு, இவைகள் உயிர்கட்குத் துன்பத்தைத் தருதற்கேது வாகையால் இவற்றை "நோய்" என்று கூறினார், சாத்து - திருவிழா. புயங்கள் - திருநடனத்திற்கேற்ற்சியடைந்த நடராஜப்பெருமானைக்குறித்து. (இ)

புகழ்மின்றொழுமின்பூப்புனைமின்புயங்கன்றளேபுந்திவைத்திட்டு
புகழ்மின்னெல்லாவல்லையுமினியோரிடையுடையாமே
திகழுஞ்சிராச்சிவபுரத்துச்சென்றுசிவன்ருள்வணங்கிரா
நிகழுமடியார்முன்சென்றுநெஞ்சமுருகிநிற்போமே.

(ப - ரை.) புயங்கள் - ஓர்விதத் திருநடனத்தையுடைய பெருமானது, தானே - [யாவாலுங்காணப்படாத] திருவடியையே, புகழ்மின் - [வாயாப்ப] புகழுங்கள், தொழுமின் - [தலைவணங்கி கைகடப்பித்] தொழுங்கள், [இத

ன்றி] பூ - மணம்பொருந்திய கொன்றைமலர்களால், புனைமின் - அலங்கரியு
ங்கள், புத்தி - [அவாவர்] மனதில், வைத்திட்டி - [அப்பாமசிவனை] வைத்த,
எல்லா - யாவத்து, அல்லலையும் - துன்பங்களையும், இகழ்மின் - இகழ்த்துத்
தன், [அவ்வாறு நீக்கில்] இனி - இனிமேல், ஒர் - ஒரு, இடையூறு -
[பலவித] இடையூறுகளும், அடையாமே - [ஒருபோதும்] அணுகாமல், திக
ழும் - பிரகாசிக்கின்ற, சீர் - பெருமை, ஆர் - வாய்த்த, செபுத்து - சிவலோ
கத்தில், சென்று - [யாவரும்] போய், சிவன்-சிவபெருமான், தான் - எளிதி
ற்காணொணத்திருவடியை, வணங்கி-தொழுது, நாம்-யாவரும், சீரழும் - அ
சிவலோகத்தில் என்றும் வாழாநின்ற, அடியார் - தொழும்பர்கள், முன்-அ
ர்வன்] முன்பாக, சென்று - போயிருந்து, செஞ்சம் - [நெடும்] மணி, உருதி -
உருகும்படி, நிற்போம் - அங்கனேபோன்ற நற்போம், ஈ - ன்.

(க - ரை.) அடியார்களே? புயங்கப் பெருமானது திருவடையோடு
முது புகழுங்கள், இறைவனுக்குப் போக மலாகிய தடையுடையபுகழால்
அலங்கரியுங்கள், அப்பாமசிவனது திருநடுவை மனதிலுள்ளதிடெல்லாத்த
ன்பங்களையும் பற்றறவொழியுங்கள், [அவ்வாறு ஒத்தகல் பூமிக்குய்யாடு
ருதுன்பமும் அணுகாவண்ணம் சிவலோகமுடையது இறைவனது திருவடியை
வணங்கி அவனடியார்முன் போய்நின்ற மனமுருகி நற்போம், என்பது.

(வி - ரை.) புயங்கம்-பாம்பு, ஒர்வித திருநடனம், புனை-அலங்கார
செய்தல், புத்தி - இங்குமனத்தைக்குறித்து, அல்லல் - தொல்லை, இகழ்தல் -
இங்கு விடுத்தல், நீகத்தல் - வாத்தல், அடியார் என்றது - சிவலோகத்தில்
எந்நாளும் இருப்பவர். அங்கு - என்றது சிவலோகத்தைக் குறித்து.

நிற்பார்நிற்கநிலலாவலகனில்லோமினிநாஞ்செல்வோமே
பொற்பாலொப்பாந்திருமேனிப்புயங்கனாவான்பொன்னடிகே
நிற்பீரெல்லாந்தாழாதேநிற்கும்பரிசேயொருபாடுமின்
பிற்பானின்றுபேழகணித்தாற்பெறுதற்கரியன்பெருமாலை.

(ப - ரை.) நிற்பார் - நிற்பவர்கள், நீர்க - நீர்க, நீல்லா - என்றும் நிலை
யில்லாத, உலகில் - பூலோகத்தில், நிலலோம்-இருநதுவாழப் பொருளோதாம்,
[ஆகையால்] இனி - இனிமேல், நாம் - யாம், செல்வோம் - அவ்விடமே எ
நாளுமிருந்து வாழப்போவோம், பொற்பால் - அழகிய திருவெண்ணீறுபுகிய,
ஒப்பு ஆம் - [தனக்குத்தானே] ஒப்புமைவாய்ந்த, திருமேனி - அழகிய மேனி
யையுடைய, புயங்கள் - புயங்கப்பெருமான், ஆள்வான் - யாவரையும் ஆள்பவ
னது, பொன் - பிரகாசமுள்ள, அடிக்கே-திருவடியினருகே, எல்லாரும்-யாவ
ரும், நிற்பீர் - விருப்புடன் கிட்பிநிற்பீர்கள், தாழாதே-தாழ்மையடையாமல்,
நிற்கும் - நிற்கின்ற, பரிசே - தன்மைக்கே, ஒப்பிடுமின் - ஒப்புக்கொடுங்கள்,

பின்பால் - பின்புறத்தில், நின்று - சின்றுருந்து, பேழ்கணித்தால் - பேதமைத்தன்மையினால் குறித்தால், பெருமான் - சிவபெருமானை, பெறுதற்கு - அடைதற்கு, அரியன் - தெரியப்படாதவன், எ - று.

(க - ரை.) இப்பொய் யுலகத்திலிருந்து வாழ்விருப்ப மூடையவர்கள் இருக்கட்டும், இனி யான் ஒருக்காலமுமிருந்து வாழப்பொருந்தேன், அச்சிவலோகத்திலிருந்து எந்நாளும் வாழச்செல்லேன், [ஆனதால்] புயங்கப்பெருமானது திருவடிப்பேற்றுக்கே விருப்பமடைந்து நிற்பவர்களாகியநீங்கள் எல்லோரும் தாமதிக்காமல் வந்து ஒருப்படுகீர், அவ்வாறு செய்யாமல் பின்னிட்டு நின்று பேயர்களைப்போல் விழித்தால், இறைவன் நாம் காணக்கூடாதவனாயிருப்பான், என்பது.

(வி-ரை.) நில்லாவலகு - அழிபுழுவலகு. அழகிய திருவெண்ணீர்மைத்தரித்தத்திருமேனியை “பொற்பாலொப்பாந் திருமேணி” என்று அன்புடன் கூறினார், பேழ்கணித்தல் - யாதும் தெரின்றாமல் விழித்தல். (எ)

பெருமான்பேரானந்தத்துப்பிரியாதிருக்கப்பெற்றீர்கா
ளருமாவுற்றுப்பின்னைநீர்மாவழுக்கையாற்றாதே
திருமாமணிசேர்நிருக்கதவநதிரந்தபோதேசிவபுரத்துத்
திருமாலறியாத்திருப்புங்கல்நிருத்தாள்சென்றுசேர்வோமே.

(ப - ரை.) பெருமான் - சிவபெருமானது, பேர் - மிகு, இன்பத்து - இன்பசுகத்தின்கண், பிரியாது - என்றும் நீடகாமல், இருக்க - இருந்துவாழ, பெற்றீர்கள் - [அப்பேந்தரை அடைந்தீர்கள், அருமால் உற்று - சொல்லுதற்கரிய மகிழ்கொண்டு, பின்னை - பிரிவு, நீர் - எல்லோரும், அழுங்கி - பெருகவுண்பப்பட்டி, அரற்றாதே - தாறுமாறாகப் பிதற்றாமல், திரு - அழகோடு, மா - மகத்தாகிய, மணி - நவமணிகள், சேர் - பொருந்தியிழைக்கப்பட்ட, திருக்கதவம் - [மோகிவீட்டின்] கதவு, திறந்தபோதே - திறந்திருக்கும்போதே, சிவபுரத்து - சிவலோகத்தில், திருமால் - பிறப்பிறப்புள்ள விட்டுணுவுகூட, அறியா - [இகழவனது திருவடியை] யறியவொண்ணாத, திருப்புயங்கன் - [யாவாலும் நடிக்கக் கூடாத திருநடனத்தையுடைய] நடராஜனது, திருத்தான் - அழகியதிருவடியை, சென்று - களிப்புடன்போய், சேர்வோம் - [எந்நாளுமிருந்து வாழ] அடைவோம், எ - று.

(க - ரை.) இறைவனது பேரின்பத்தினின்றும் நீங்காதிருக்கப்பெற்றவர்களே? நீங்கள் யாவரும் அரியமயக்கமடைந்து துன்புற்றாற்றாமல் சிவபுரத்து திருக்கதவு திறந்திருக்கும்போதே யாம் எல்லோரும் சென்று பிறப்பிறப்புடைய திருமாலுந்தேதற்கரிய புயங்கப்பெருமான் திருவடியைச் சேர்வோம், என்பது.

(வி - னா.) பெறல் - அடைதல். மால் - மயக்கம். அழுக்குதல் - துன்புறுதல் திருமாமணி - மிக்கவழகும் பெருமையுமுள்ள நவமணிகள் தான் - திருவடி. (அ)

சேரக்கருதிச்சிந்தனையைத்திருந்தவைத்துச்சிந்தியின்
போழிப்பொலியும்வேற்கண்ணுள்பங்கன்புயங்கனருளமுத
மாரப்பருகியா ராதவார்வங்கூரவழந்தவீர்
போர்ப்புரிமின்சிவன் கழற்கேபொய்யிற்கிடந்துபுரளாதே.

(ப - னா.) சேர் - சிவபெருமானது திருவடியையே அடைய, கருதி - நினைந்து, சிந்தனையை - மனத்தை, திருந்த - திருந்தும்படி, வைத்து - செய்து வைத்து, சிந்தியின் - நினையுங்கள், போரில் - சண்டைத்தொழில், பொலியும் - ஆவாரிக்கின்ற, வேல்-வேல்போன்ற, கண்ணுள் - திருக்கண்களையுடைய வளாகிய உமாதேவியின், பங்கன் - ஓர்பாகன், புயங்கன் - பாம்பைத்தரித்து ஓர்விதத்திருக் கூத்தினையுடையவனாகிய இறைவன், அருள் - போருளாகிய, அமுதம் - தேவாமிர்தத்தை, ஆர் பருகி - மிகப்பருகி, ஆராத - தெவிட்டாத, ஆர்வம் - ஆசை, கூர் - மென்மேலும் பெருக, அழுந்தவீர் - அவ்வித ஆசையென்னு கடலில் மூழ்குவீர்கள், பொய்யில் - அழியுமூலகத்தில், கிடந்து - வாழ்த்திருந்து, புரளாது - உழலாமல், சிவன் - பரமசிவன ச, கழற்கே - திருவடிக்கண்ணே, போர - மிகவும், புரிமின் - அன்புடன் தொண்டு செய்யுங்கள், எ - று.

(க - னா.) சிவபெருமானது திருவடியையே அடையக்கருதி, மனத்தைத்திருத்திக்கொள்ளுங்கள், அப்பேர்க்கொற்றவனது அருளாகிய தேவாமிர்தத்தைப்பருகி, இப்பாமூலகிற்கிடந்துழலாமல் அவனது தவ்வியபொற்பாதத்தக்கே அன்புடன் தொண்டிசெய்யுங்கள், என்பது.

(வி - னா.) கருதல் - எண்ணுதல். உமாதேவியின்கண்கள் வேலைபோலிருப்பதால், “வேற்கண்ணுள்” என்று கூறினர். ஆர்தல் - நிறைதல், தெவிட்டல். ஆர்வம் - அன்பு, ஆசை. கூர்தல் - மிகுதல், போர - மென்மேலும். புரிதல் - இங்குதொண்டு செயலிரும்புதல், (அன்புசெய்தல்). (க)

புரள்வார்தொழுவார்புகழ்வாராயின்றேவந்தாளாகாதீர்
மருள்வீர்பின்னைமதிப்பாரார்மதியுட்கலங்கியயங்குவிர்
தெருள்வீராகிதுசெய்யின்சிவலோகக்கோன்றிருப்புயங்க
னருளார்பெறுவாரகவிடத்தேயந்தோவந்தோவந்தோவே.

(ப - னா.) புள்வார் - (புலிமீதுவீழ்ந்து) புளுவார்கள், தொழுவார் - (குலைவணங்கி கைகூப்பித்) தொழுவார்கள், புகழ்வார் - இறைவனது குணதி

சயங்களைப்புகழ்ந்துபேசுவார்கள், ஆய் - ஆகி-இன்றே-இத்தினமே, வந்து-கிட்டிவந்து, ஆள் - அமை ஆளாக, ஆகாதீர் - ஆகாதவர்களே? மருள்வீர் - வீணை மதிமயக்கங்கொண்டு அலைவீர்கள், பின்னை - பிறகு, மதிப்பார் - உங்களை மதிப்பவர்கள், ஆர் - யாரோ! மதி உன் - மனத்தினுள்ளே, கலங்கி- (ஒன்றேனுத் தெரியாமற்) கலக்கமடைந்து, மயங்குவீர்-வீணுக்கேமயங்குவீர்கள், தெருள்வீர் - (அம்மயக்கம் நீவர்த்தியாகும்படித்) தெளிந்து, ஆகில் - ஆவீர்களானால், இது-இதனை, செய்யின்- (நற்கதியடையச்) செய்யுங்கள். [ஏனெனிலோ] சிவலோகக்கோன் - சிவபுரத்துக்குத் தலைவனும், திரு-அழகிய, புயங்கள் - சர்ப்பாபரணத்தை யுடையவனுமாகிய நடராஜப்பெருமானது, அருள் - கிருபையை, அகல் இடத்து - அகன்ற இப்பூலோகத்தின் கண்ணே, ஆர்பெறுவார் - யாவர் அடைவார், (யாவருமடையார்) அத்தோ அத்தோ அத்தோ - ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! எ - று.

(க - ரை.) ஸ்மாணைதப்பிப்புரண்டும், தொழுதும், இறைவனது நற்குணத்தைப் புகழ்ந்து, இத்தினமே கிட்டிவந்து ஆளாகாதவர்களே? பிறகு வீணில் மயங்குவீர்கள், உங்களை மதிப்பவர்கள் எங்குமொருவருமில்லை, அவ்வாறிலாவ் நீங்கள் மயக்கத்தினின்று தெளிவீர்களாகில் இதனைச் செய்யுங்கள், திருப்புயங்கப் பெருமானது அருளைப்பெறுவோர் இப்பூலோகத்திலொருவருமில்லை, அத்தோ!!! என்பது.

(வி - ரை.) இன்று - இத்தினம். ஆள் - இங்கு அமையாள். மருளல் - மயங்கல். தெருளல் - தெளிதல். அகலிடம் - இங்கு ஒருசொல்லாகக் கொண்டு பூமி எ - றுரைத்தலும் பொருத்தும்.

(க௮)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றும் பல்மம்.

திருப்படையெழுச்சி.

பிரபஞ்சப்போரம்.

[பிரபஞ்சப்போர் என்பது மலவினாவற்றது].

திருச்சிற்றும் பல்மம்.

கவிவிருத்தம்.

ஞானவாளேந்துமையர்நாதப்பறையறையின்
மானமாவேறுமையர்மதிவெண்குடைகவிர்
ஞானீற்றுக்கவசமடையப்புருபின்கள்
வானவூர்கொள்வோநாமாயப்படைவாராமே.

(ப - ரா.) ஞானவான் - ஞானத்தை நுகர்க்கட்டி தாழ்ந்த உடம்படை
யை, ஏந்தம் - (கையில்) தாங்காநின்ற, ஐயர் - ஐயஞ்சிய சிவபெருமானது,
நாதப்பறை - நாதமாகிய மேளத்தை, அரைநின் - கொட்டுங்கள், மானம் - பெ
ருமைதங்கிய, மா - யானைமீது, ஏறும் - அரோகணித்துப் பலனிலுருகின்ற,
ஐயர் - ஐயஞான சிவபெருமானது, மதி - பூர்ணச்சந்திரன்போன்ற, வெண்
குடை - வெண்பட்டுக்கொடையை, கவிமின் - கவியுங்கள், ஆன - என்றும்
நன்மையைத்தாராநின்ற, நீற்று - திருவெண்ணீற்று, கவசம் - கவசத்தில்,
அடைய - சேர, புருமின்கள் - நுழைந்து கொள்ளுங்கள், (இம்மார்க்கத்தை
யனுசரிப்பாயின்) நாம் - யாம், மாயப்படை - மாயச்சேனைகள், வாராமே -
[என்றுமே] வாராதபடி, வானவூர்-மோட்சவீட்டை, கொள்வோம்-யாதொரு
தடையிலாமலடைவோம், எ - று.

(க - ரா.) ஞானவானைக்காத்திறுங்குகின்ற இறைவஞ்சிய பரமசிவ
னது நாதப்பறையைக் கொட்டுங்கள், யானையேறிபலனிலுருபவஞ்சிய சிவ
பெருமானது வெண்கொடையைக் கவியுங்கள், (இதன்றி) திருவெண்ணீற்
றுக் கவசத்திற்புருந்து கொள்ளுங்கள், இவ்வாறுக்கச்செய்தால், எந்நாளும்

மாயப்படையானது நம்மை யணுகாமல் முத்திவீட்டைக் கைக்கொள்வோம், என்பது.

(வி - ரை.) ஐயர் இரண்டையும் அண்மை விளிகளாக்கினும் பொருந்தும். இப்பொருட்டி ஏந்தும் ஏதும் என்பவற்றிற்கு ஏந்துங்கள் ஏறுங்கள் என முன்னிலை யேலல்வினை முற்றாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. நாதம் - ஒசை. வாணவூர் - போட்டீவீடு. (க)

தொண்டர்காசெசெல்லீர்பத்தர்காள்சூழப்போகி

ரொண்டிமல்யோகிகளேபேரணியுத்தீரக

டிண்டிமபிசுத்தர்களோகடைக்கடழைசென்மின்க

ளாண்டர்நாடாள்வோநாமல்லற்படையாராமே.

(ப - ரை.) தொண்டர்காள் - ரொழும்பர்களே? தூசி - கொடிப்படையாக, செல்லீர் - போடிகள், பத்தர்காள் - சிவபத்தர்களே? சூழப்போகிர் - (இறைவனைச்) சேர்த்துபோவதன், ஒண் - ஒளிபொருந்தி, திறல் - வல்லமையமைந்த, யோகிகளே - யோகிவீரர்களே? பேரணி - பெரும்படைவகுப்பாக, உத்தீர்கள் - நடவுங்கள், திண்டிமல் - பெருவலியமைந்த, சித்தர்களே - சித்தர்கூழாங்களே? கடைக்கடழை - பின்புற அணியாகவும், சென்மின்கள் - செல்லுங்கள், (இவ்வாறு செய்வீரேல்) நாம் - யாம், அல்லல் - பலவிதத் துன்பமாகிய, படை - சேனைகள், வாராமே - இனிவாராமல் ஐயிதது, அண்டர்நாடு - மோட்ச உலகத்தை, ஆள்வோம் - என்ருன்றும் ஆளப்பெறுவோம், எ - று.

(க - ரை.) தொண்டர்களே? நீங்கள் எல்லோரும் கொடிப்படையாய்ச் செல்லுங்கள், பத்தர்களே? நீங்கள் எல்லோரும் இறைவனைச் சூழச்செல்லுங்கள், யோகிகளே? நீங்கள் எல்லோரும் பெரும்படைவகுப்பாகச் செல்லுங்கள், சித்தர்கூழாங்களே? நீங்கள் எல்லோரும் பின்னணியாய்ச் செல்லுங்கள், (இவ்வாறு செய்வீர்களாகில்) துன்பத்தைத் தருகின்ற மாயப்படையாவும் நம்மையணுகாமல் சென்று முத்தியுலகையாள்ப பெறுவோம், என்பது.

(வி - ரை.) திறல் - வலிமை. தூசி - முற்படை. கடைக்கடழை - பின்னணி. அண்டர் நாடு - மோட்சவீடு. (உ)

திருச்சிற்றிப்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்பா.

—*—

அணைந்தோர்தன்மை.

[அணைந்தோர்தன்மை என்பது பரிசுவேதிபால என்றது.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரிசைவெண்பா.

வெய்யவினையிரண்டுமெவந்தகலமெய்யருகிப்
பொய்யும்பொடியாகாதென்செய்கேன்—செய்ய
திருவார்பெருந்துறைபான்றேறுந்துசெந்தி
மருவாதிருந்தேனமனத்து.

(ப - ரை.) செய்ய - செம்மையாக, திரு-செல்வம், ஆர் - பொருந்திய, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையெனும் பதியையுடையவன், தேன் - மதுரம், உந்து - சொரிகின்ற, செந்தி - செந்தியை நிகர்க்கத் திருமேனியை, மருவாது - (நலமடையப்) பொருந்தாமல், இருந்தேன் - (வினேகாலங்கூறித்) திருந்தேன், (அவ்வாறிருந்தமையால்) மனது - மனத்தில், வெய்ய - கொடிதாகிய, வினை இரண்டும் - இரண்டெவனாகளும், வெந்து அகல-வெந்து ஒழிய, மெய் - திரோகம், உருகி - உருகி, பொய்யும் - பொய்ச்செய்கைகள், பொடியாகாது-நீருகாது, என் செய்கேன் - யாது செய்வேன், எ - னு.

(க - ணா) திருப்பெருந்துறைப்பதியை யான்படுகிய இறைவனது திருமேனியை நினையாமல் என் மனத்தில் பொல்லாவினைகளிரண்டும் வெந்து ஒழிய, உடதுருகிப் பொய் நடைகளும் நீருகாவிடில், இனி யென் செய்யக்கடவேன், என்பது.

(வி - ஊ.) செய்ய - இங்குசெம்மை. திரு - செல்வம் எனினும்பொருந்தும். செந்தி - செந்தியை ஒற்றத்திருமேனி. தேனுந்து செந்தி - தேன்பொழிவின்ற செந்தியெனினும் பொருந்தும். வினை இரண்டும் பிரத்தலுக்கேதுவாயிசூத்தலால் "வெய்யவினை யிரண்டும்" என்று கூற்றினார். பொடி - நீது. (க)

ஆர்க்கோவரற்றுகோவாடுகோபாடுகோ
பார்க்கோபாம்பரனெயென்செய்கேன்—நீர்ப்பரிய
வானந்தமாலேற்றுமுக்தன்பெருந்துறையான்
றானென்பாராரொருவர்தாழ்ந்து.

(ப - னா.) தாழ்ந்து - வணங்கி, தீர்ப்பு - நீக்குதற்கு, அரிய - அரிதா
கிய, ஆந்தம் பேரின்பத்தைத் தருகின்ற, மால் - மயக்கத்தை, ஏற்றும்-உண்
டாக்குகின்ற, அத்தன் - அடியேனது தந்தை, பெருந்துறையான் - திருப்
பெருந்துறைப்பதியை யுடைய சிவபெருமான், என்பார் - எனச்சொல்லப்படு
வோர்கள், ஆர்ஒருவர் - யாரொருவர் இருக்கிறார்கள், (அத்தோ!) ஒருவருமில்
லையே!) ஆர்க்கோ - ஆரவாரிக்கோ, அரற்றுகோ - பலகாற் பேசுவோ,
ஆடுகோ - போராந்தக்களிப்புடன் கூத்தாடவோ, பாடுகோ - பனபாக்கனாற்
புகழ்ந்து துதிக்கவோ, பார்ப்பானே - யாவருக்கும் மேலோனாகிய சிவபெரு
மானே, என் - யாது, செய்கேன் - செய்யத்துணியேன், எ - று.

(க - னா.) தாழ்ந்து நின்று அடியேனுக்கு இன்பமயக்கத்தை மிகச்செய்
கின்ற எமது தந்தையினும் மேலதாகியவனும், திருப்பெருந்துறைப்பதியையு
டையவனுமாகிய சிவபெருமானே யென்று சொல்லுவோர் ஒருவருமில்லையே,
அத்தோ! யானொருவனுமேயிருந்து ஆரவாரித்தல் முதலிவவற்றைச்செய்வ
வோ, யாது செய்யத்துணியேன், என்பது.

(வி - னா.) ஆர்த்தல் - ஆரவாரித்தல், அரற்றல் - பலகாற்பேசல்.
ஆடுதல் - ஆந்தக்களிப்பாற் கூத்தாடுதல். பாடுதல் - புகழ்ந்து பாக்கனாற்
துதித்தல். (உ)

செய்தபிழையறியேன்சேவடியேகைதொழுதே

யுய்யும்வகையினுயிர்ப்பறியேன்—வையத்

திருந்துறைபுள்வேன்படுத்தேன்சுந்தனைக்கேகோத்தான்
பெருந்துறையின்மேயபிரான்.

(ப - னா.) வையத்து - இப் பூலோகத்தில், இருந்து - இருப்போடு
எழுந்தருளியிருந்து, உறையுள் - தேவரீரதுஇடிப்பிலிருக்கும் உறையினுள்,
வேல் - வேலை, படுத்து - சிக்காமெடுத்து, என் - அடியேனது, சுந்தனைக்கே
மனத்தினுள்ளே, கோத்தான் - அழுத்தினான், (அப்பேர்க்கொற்றவனான
னில்) பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறைப் பதியின்கண், மேயபிரான் -
எழுந்தருளிய சிவபெருமான், செய்த - தெரிந்துசெய்த, பிழை-தப்பித்ததை,
அறியேன் - (அக்காரணத்தைச்) சற்றுமறிந்தேனில்லை, சேவடியே - திருவடி
யையே, கை - கையினால், தொழுது - (வணக்கத்துடன்) தொழுது, உய்யும்-

பிழைக்கும், வகையின் - வகையால், உயிர்ப்பு - பிழைக்கும் வகையை, அறியேன் - தெரியேன், எ - று.

(க - னா.) சயிலையைவிட்டு இப்புவேலாகத்தில்திருப்பெருந்துறைப்பறியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான், சன்னதரையிலிருக்கும் வேலாயுதத்தை மென்மனத்தினுள் பிடியோகித்தான், இதற்குக்காரணமாக அடியேன் பெருந்தீரணாக அறிந்தேனில்லை! (அவ்வாறிருக்கும்) அவனது திருவடியையேகைசொழுதுகடைத்தேறும் வகையோடு உயிர்வாழ்வேயுடைய அறிந்தேனில்லை, என்பது.

(வி - னா.) வையம் - உலகம். இருந்து என்பது இருகு சயிலையைவிட்டு திருப்பெருந்துறைப் பதியிலெழுந்தருளியிருந்ததற்குறித்து, உயசல் - கடைத்தேறல், உயிர்ப்பு - உயிர்வாழ்தல் (ங)

முன்னையினையிரண்டும் வேறுபடுத்துமுன்னின்றான்
பின்னைப்பிறப்பறுக்குமபேராளன், — மென்னன்
பெருந்துறையினமேயபெருங்கருணையாளன்
வருந்துயிர்த்தீர்க்குபருந்து.

(ப - னா.) முன்னை - முன்னானதில், வினை இரண்டும் - தெரிந்தும் தெரியாமற் செய்த (நல்லினை தீவினைகளையுடைய, வேர் - அகையெரினது வேரை, அறுத்து - முழுதுமறுத்து, முன் - அடியேன் என்னை, மென்னன் - (என்னையாட்கொண்டு உரையாசகிக்கொண்டு இன்புடன், உயிர்வாழ்வும், பின்னை - இனிவரும், பிறப்பு - பிறவித்தீரணம், அறுத்தல் - அறுக்கின்ற, பேர் - ஆளன் - பெருமையையுடையவனும், மென்னன் - மென்னன், பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறைப்பதியில், பெயர்வருந்த வந்திருக்க, பெருமிசு, கருணை ஆளன் - கிருபாநீராகக்கொண்டிருப்பவனும், உயசல் - பெருகான், வரும் - மென்மேலும் வரும், தயா - நன்படக்களை, தாக்கும் - விலக்குகின்ற, மருந்து - அவுடதமான வயித்தி னுனவன், எ - று.

(க - னா.) முற்பிறப்பிற்குச் செய்த வினைகளிரண்டையும், வேரறக்களைப்பவனும், இனிவரும் பிறவிகளைச் சேதிப்பவனும், திருபெருந்துறைப்பதியில் எழுந்தருளியிருப்பவனுமாகியமருந்தீசன், மென்மேலும் வரக்கடவதாகிய பிறப்பையும் அறுக்கின்றவனும் என்னெதிரோ நின்றான், என்பது.

(வி - னா.) நல்லினை தீவினைகளை இக்கு முன்வினை யாண்டும் என்று கூறினார். வேர் - வினைகளின் வேர், பேர் - நாமம். (ச)

அழையோவறிவார்க்கனைத்துலகுமீன்ற
மறையோனுமாவமால்லொள்ளு—மிறையோன்
பெருந்துறையுண்மேயபெருமன்பிரியா
திருந்துறையுமென்னெஞ்சத்தின்று..

(ப - னை.) அனைத்து - பாடித்து, உலகம் - உலகங்களையும், ஈன்ற - உண்டாக்கிய, மறையோனும் - (தாமரைமலரை ஆசனமாகக்கொண்டு வீற்றிருக்கும்) பிரமதேவனும், மாலும் - (கருடவாகனத்தையுடையவனுமாகிய) விட்டுணுடும், மால் - (காண) விருப்பம், கொள்ளும் - கொள்ளுகின்ற, இறையோன் - இறைவனாகியதலைவன், பெருந்துறை உள் - திருப்பெருந்துறைமீது தியின்கண்ணே, மேய - எழுந்தருளிய, பெருமான் - சிவபெருமான், பிரியாதிருந்து - அடியேனை விட்டுப் பிரியாமலிருந்து, இன்று-இத்தினம், என் - எனது, நெஞ்சு - மனத்திலுள்ளே, உறையும் - வாழ்வான், (ஆனதால்) அறிவார்க்கு - தெரிபவர்க்கு, அறையா - முறைமையோ, எ - று.

(க - னை.) தாமரை மலரை ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமனும், கருடவாகனத்தையுடைய விட்டுணுடும் பார்க்க மயங்குதற்குக் காரணமான இறைவனும், திருப்பெருந்துறைப்பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானாகிய தலைவன் அடியேன் மனத்திற் பிரியாதிருக்கின்றான், என்பது.

(வி - னை.) எல்லா உலக முதலியவைகளையும் படைக்கும் தொழிலை உடையவருதலால் பிரமனை அனைத்துலகமீன்ற மறையோன் என்று கூறியவர். மால் - மயக்கம். பிரியாமை - நீங்காமை. அறை - முறைமை. (இ)

பித்தென்னையேற்றிப் பிறப்புகும்பேச்சரிதா
மத்தமேபாக்கும்வந்தென்மனத்தை—யத்தன்
பெருந்துறையானுடிகாண்டிபேரருளானேக்கு
மருந்திமவாப்பிரின்பம்வந்து.

(ப - னை.) அத்தன் - எனது தந்தை, பெருந்துறையான்-திருப்பெருந்துறைப்பதியையுடையவன், ஆன்-அடியேனை அடிமைபாக, கொண்டு-ஏற்றுக்கொண்டு, பேரருளால்-பெருங்கருணையால், நோக்கும் - கிருபைக்கண்ணாற்பார்க்கின்ற, மருந்து - பிறப்பிணிக்கு அஷ்டதமாயிருப்பவன், (அவ்வாறென்ற சிவபெருமான்) வந்து - இவ்விடத்து என்னெதிரே யெழுந்தருளிவந்து, என்னை - அடியேனை, பித்து-அன்பென்னுமயக்கத்தை, ஏற்றம்-உண்டாக்குவான், பிறப்பு - இனிபிறக்குந்தனையை, அறுக்கும் - சேதித்தொழிப்பான், (ஆகிய அப்பேர்க்கொற்றவன்) வந்து - அன்புடன் கிட்டியெழுந்தருளி, என்னுடைய, மனத்தை - என்னைத்தை, பேச்சு-யாதொன்றையும் சொல்லுதற்கு, அரிது ஆம் - ஆருமைகிய, மத்தம் - (அடியேனை) உன் மத்தனாக, ஆக்கும் - செய்வான், எ - று.

(க - னை.) எனது தந்தையும், அடியேனை யன்று தடுத்தாட்கொண்டு தன்பெருங்கருணையினால் பார்க்கின்ற தேவாமிருதமாயிருக்கின்றவனுமாகிய பெருமான், இவ்விடத்தெழுந்தருளிதன்னிடத்தில் எக்காலமும் எனக்குப்பி

வாய்வைப் பேற்றவான், ஈதன்றி, எனது பிறவித்தனையைத் தேதித்துத்தன் னுவான், மனதைவேரோரிடத்திற்செல்லவொட்டாமல் என்னை உண்மத்தனா க்ருவான், என்பது.

(வி - ஐ.) அத்தன் - தந்தை. மருத்து - தேவாமிர்தம். வந்து என் றது - இங்குவலியவந்து என்றபடி. ஆக்கல் - படைத்தல். (ஈ)

வாராவழியருளிவந்தெனக்குமாறின்றி
யாராவமுதாயமைத்தன்றே—சீரார்
திருத்தென்பெருந்துறையானென்சிற்தமேய
வொருத்தன்பெருக்குமாளி.

(ப - ஐ.) வாராவழி - இனிமென்மேலும் பிறந்துவாராத முத்திருநி யை, அருளி - அருளிச்செய்து, வந்து - அடியேனைக் கிட்டிவந்து, எனக்கு - எந்தனுக்கு, மாறு இன்றி - என்னால் யாதொரு கைம்மாறின்றி, ஆரா - செவி ட்டாத, அமுது ஆய் - அமிர்தமாக, அமைத்தன்று - உண்டானது, (யாதெனி லோ) சீர் - சிறப்பு, ஆர் - வாய்ந்த, தென் - அழகுடைய, திருப்பெருந்தறை யான் - திருப்பெருந்துறைப்பதியையுடையனானவன், என் - அடியேனது, சிற்தை - மனத்தினிடத்தே, மேல் - எழுந்தருளிலிருக்கின்ற, ஒருத்தன் - ஒப் பற்ற ஒருவன், (அச்சிவபெருமான்) பெருக்கும் - மிகுதியாகச்செய்கின்ற, ஒளி - ஞானஜோதியேயாம், என்று.

(க - ஐ.) நிகரற்றத்திருப்பெருந்துறைப்பதியிலெழுந்தருளியிருப்பவ னாகிய சிவபெருமான் இனி பிறவிக்குவாராத முத்திவழியை உருசெய்து, தெவிட்டாத தேவாமிர்தமாயமைத்தது, என்பது.

(வி - ஐ.) வாராவழி-இனி பிறவிக்கு வாராமைக்குக் காரணமாகியமோ ட்சவழி. மாறு இன்றி என்பதற்கு - அடியேனால் யாதொரு கைம்மாறின்றி என்றுரைப்பினும் பொருந்தும். ஒருத்தன் - இவரு நிகரற்ற சிவபெருமான்.)

யாவர்க்குமேலாமளவிலாச்சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாமடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியாவின் பத்துள்வைத்தாய்க்கென்னெம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும்வகை.

(ப - ஐ.) யாவர்க்கும் - யாவர்க்கும், மேலாம் - மேலதாகிய, அளவு இலா - இவ்வள வென்றில்லாத சீர், சிறப்பை, உடையான் - உடையவ னும், யாவர்க்கும் - மானிடர்முதலிய யாவர்க்கும், கீழ் ஆம் - தாழ்த்தவனாகிய, அடியேனை - தொழும்புணை, யாவரும் - அனைவரும், பெற்று - அடைந்து, அநியா - அறியப்படாத, இன்பத்துள் - போலந்தத்தில், வைத்தாய்க்கு - அடி

பேனை வைத்தவனுமாகிய தேவரீருக்கு, என் - அடியேனது, எம்பெருமான் - எம்பிரானாகியதலைவனே? (உணக்கு) செய்யும் - பதில் உபகாரம் செய்யும், வகை - முகாந்தரம், அறிபேன் - யாதொன்றுத் தெரிந்தேனில்லை! எ - று.

(க - ரை.) யாவர்க்கும் சிறந்தவனும், தாழ்த்தவனுமாகிய அடியேனை யார்க்கும் கிடைப்பதற்கரியாகிய பேராந்தக் கடலில் வைத்தவனுமாகிய உனக்கு (இங்ஙனமியறிந்து, கைம்மாறு தக்கபடி செய்யும் வகையைச் சற்றேனும், அறிந்தேனில்லை! என்பது.

(வி - ரை.) இறைவனாகிய சிவபெருமான் மேலதாயதற்கு எல்லையென்றும், நாம் கீழ்நாயதற்கு எல்லையென்றும் தெரிவித்தற்கு “யாவர்க்கு மேலாமனவிலாத் சீருடையான்” என்றும், “யாவர்க்குங் கீழாமடியேன்” என்றும் அன்புடன் கூறினார். பெற்றறியாவின்பர் என்றது முற்பிறப்பிலும்கண்டறியாத பேரின்பம் என்றபடி. கைர்மாறு - பிரதிபுகாரம். (அ)

முவருமுப்பத்து முவருமற்றொழிந்த
தேவருங்காணச் சிவபெருமான் — மாவேறி
வையகத்தேவர்திழித்தவார்கழல்கள்வந்திக்க
மெய்யகத்தேயின்பமிகும்.

(ப - ரை.) மூவருட் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னு முத்தொழிந்தக் காரண கர்த்தர்களாகிய, பிரம விட்டுணு உருத்திரர்களுர், முப்பத்து முவரு - முப்பத்து முகோடிதேவர்களும், ஒழிந்த - கடந்த, தேவரும் - தேவர்களும், காணு - பார்ப்பதற்கரியாகிய, சிவபெருமான் - சிவபிரான், வையத்தே - இப்பூலோகத்தின்கண்ணே, வந்து - கிருபைசெய்து வந்து, இழிந்த - இரங்கி, ரா - அடியேன்பொருட்டு குதிரை, ஏறி - ஏறி வந்தவனாகிய இறைவனது வார் - செடிய, கழல்கள் - திருவடிகளை, வந்திக - வணங்கின, மெய்யகத்தே - உண்மையாகிய அடியேனது மனத்தின்கண்ணே, இன்பம் - ஆந்தம், மிகும் - பெருகும், எ - று.

(க - ரை.) முத்தொழிலையுடைய மும்மூர்த்திகள் முதலான தேவர்களும் காண்பதற்கரிதாகிய சிவபெருமான் குதிரையேறி இவ்வையகத்தே வந்திறங்கின திருவடிகளையென்றும் வணங்கில் அடியேனது மனத்தில் ஆனந்தமானது எங்கிமிஷமும் நீங்காமல் நிற்கும், என்பது.

(வி - ரை.) மூவர் - என்றது படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிற் குர் காரணர்களாகிய பி ம விட்டுணு உருத்திரர்கள். முப்பத்து மூவர் என்றது ஆதித்தர் - கட, அக்ஷணிகள் - உ, உருத்திரர்கள், கக, வசக்கன் - அ, இவர்கள் ஒழிந்ததேவர் - இத்திரன் முதலிய மற்றையத் தேவர்கள். வந்தித்தல் - புகழ்தல். (க)

இருந்தென்னையாண்டானிணையடியேசிந்தித்
 திருந்திரந்துகொண்ணெஞ்சேயெல்லாம்—தருங்காண்
 பெருந்துறையின்மேய்பெருங்கருணையாளன்
 மருந்துருவாயென்மனத்தேவந்து.

(ப - னா.) நெஞ்சே - ஏ மனமே? பெருந்துறையில் - திருப்பெருங்
 துறைப்பதியில், மேய - (அன்புடன்) எழுந்தருளிய, பெரு - மிகு, கருணை -
 கிருபையையுடைய, ஆனன் - சிவபெருமான், மருந்து-தேவமிர்த, உரு - ஆம்-
 உருவாகி, என் - அடியேனது, மனத்தே - மனதில், வந்து இருந்து - வந்து
 குடியாயிருந்து, என்னை-அடுமையாகிய என்னை, ஸ்ரீண்டான் - பணியாளாகக்
 கொண்டாண்டருளினான், (ஆனதால் அவனது, இணை - இரண்டு, அடியே -
 திருவடிகளையே, சிந்தித்து - நினைத்துக்கொண்டு, இருந்து - சதா இருந்து,
 எல்லாம் - (உனக்கு இனிவேண்டுமென) எல்லா அழியாப்பொருள் யாவை
 யும், இரந்து - வேண்டி பிரார்த்தித்து, கொள் - பெற்றுக்கொள், (அவ்வாறு
 அன்புடன் கேழ்க்கில்) தரும் - (தடையின்றித்) தந்தருளுவன், எ - று.

(க - னா.) ஏ மனமே? அடியேனைத் தடுத்தாண்டு கொண்டருளினவ
 னும், திருப்பெருந்துறைப் பதியிலெழுந்தருளியவனுமாகிய சிவபெருமானது
 திருவடியைச் சிந்தித்திருந்து தாழ்மையோடு இரந்து கொள்வாயாயின், நீ வே
 ண்டெவன யாவற்றையும் சிவபெருமான் யாதொரு தடையின்றிகொடுத்தேயரு
 ளுவான், என்பது.

(வி - னா.) நெஞ்சு - மனம். எல்லாம் தரும் என்றது - இத்திரன் முத
 விய இறையவர் பதங்கள் முதல், முத்திப்பதம் அளவாயுள்ள எல்லாப்பதங்க
 ளையும் கொடுப்பன் என்றபடி. (க1)

இன்பம்பெருக்கியிருளகற்றியெஞ்ஞான் றுந்
 துன்பத்தொடர்வறுத்துச்சோதியா—யன்பமைத்துச்
 சேரார்பெருந்துறையானென்னுடையசிந்தையே
 ஸூராகக்கொண்டானுவந்து.

(ப - னா.) சேர் - சிறப்பு, ஆர் - பொருத்திய, திருப்பெருந்துறையான் -
 திருப்பெருங் துறைப்பதியையுடையவன், இன்பம் - பேரின்பத்தை, பெருங்
 கி - மிகப் பெருக்கச்செய்து, இருள் - (அஞ்ஞானமாகிய) இருளை, எ ஞான்
 தும் - (இனி) எக்காலமும், துன்பம் - பிறவித்துன்ப முதலியவற்றின், தொ
 டர்பு - (ஓம்மை) சாயலுப்போல் தொடர்ந்து வருதலை, அறுத்து - (கண்டிப்
 பாய்ச்) சேதித்து, சோதி ஆய் - ஒளியுருவாகி, அன்பு - போன்பினை, அமை
 த்து - சிறைத்து, என்னுடைய - அடியேன், சிந்தையே - மனத்தையே,

உவந்து - விரும்பி, ஊர் ஆக - இருப்பதற்கு இடமாக, கொண்டான் - எழுந்தருளியிருந்தான், ஏ - து.

(க - ரை.) சிறப்புப்பொருந்திய திருப்பெருங் துறைப்பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான், அடியேனுக்குப் பேரின்பத்தைப் பெருகச்செய்து, அஞ்ஞானமாகிய இருளைச்சேறித்து, துன்பத்தைப் பற்றறுத்து, ஜோதியுருவாய் என்மனத்தையே தான் குடியிருக்க ஊராகக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தான், என்பது.

(வி - ரை) இன்பம் - பேரின்பம், இருள் - அஞ்ஞானமாகிய விருள். தொடர்வ - பற்று. அன்பு - போன்பு. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாயநான்மறை.

அநுபவத்துக்குக் கைம்மாறினமையுரைத்தல்.

[அநுபவத்துக்குக் கைம்மாறினமையுரைத்தல் என்பது இவ்வாறாட்சிக்கப்பட்ட ஆசாரியர்க்குப் பதில் கைம்மாறில்லையென்றது.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெரிசைவென்பா.

பண்டாயநான்மறையும்பாலனுக்காமாலபனுங்

கண்டாருமில்லைக்கடையேனைத்—தொண்டாகக்

கொண்டருளுங்கோகறியெங்கோமாற்குநெஞ்சமே

யுண்டாமோகைம்மாறுரை.

(ப - ரை.) நெஞ்சமே - ஏ மனமே? பண்டு - புராதனம், ஆய - ஆகிய, நான்மறையும் - நான்குவேதங்களும், பால் - தனபால், அனுகா - கிட்டிநெருங்கக்கூடாந், மால் - விட்டுணுவும், அயனும் - பிரமனும், கண்டாரும் - பரத்தவர்கள், இல்லை - இல்லை, (அவ்வாறிருக்க) கடையேனை - நாயினுக்கடையம்

பட்ட அடியேனாகிய என்னை, தொண்டு ஆக - அடிமையாளாக, கொண்டருளும் - ஏற்றருளுகின்ற, கோகழிக்கி - திருவாவதிதறைப் பதியையுடையவனாகிய, எம் - எனது, கோமாற்கு - தலைவனுக்கு, கைம்மாறு - பதிலெய்யும் உபகாரம், உண்டாமோ - உளதாமோ ! உரை - சற்று சொல்வாயாக, எ - று

(க - ரை.) ஏ மனமே ? பாமசிவனை நான்கு வேடங்களாலும், திருமாலும், பிரமனும் தன்னைக்காணக்கூடாடுருக்க அப்பேற்றுகொற்றச் சிவபெருமான், நாயினுக்கடையேறாகிய என்னையும் ஒர் பொருட்டாகப்படுத்தி அநைவாகக் கொண்டருளினதற்கு யாம் செயற்குரிய பதிலுபகாரம் ஒன்றுளதோ! நீ சற்று சொல்வாயாக, என்பது.

(வி - ரை.) வேதம் அநாதியாகையால் "பண்டாய நான் மறை" என்று கூறினார். கோகழி - திருவாவதிதறை, கோமான் - பாமசிவன், கைம்மாறு - பதில் உதவி. (சு)

உள்ளமலமூன்றுமாயவுகுபெருந்தேன்

வெள்ளத்தருடபரிபின்மேல்வந்த—வள்ளன்

மருவும்பெருந்துறைவபவாழ்ததுமின்களவாழ்தது

கருவுக்கெதும்பிறவிக்காடு.

(ப - ரை.) உள்ள - உள்ளாகிய, மலம் - 'ஆணவம் மாயை காரியம் ஆகிய) மலங்கள், முன்று - ஆம் மூன்றும், மாட - பாழாகக், உரு - சிந்தனை, பெரும் - பெரிய, தேன் - இன்பத்தேன், வெள்ளம் - பெருங்கை, கரும - தருகின்ற, பரியின்மேல் - குதிரைபின்மீது, வந்த - கிருபையெய்த வந்த, வள்ளன் - கொடையாளியாகிய சிவபெருமான, மருவும் - எழுந்தருளியிருக்க, பெருந்துறையை - திருப்பெருந்துறைப்பதியை, வாழ்ததுமின்கள் - பாகங்களால் துதிசெய்யுங்கா, வாழ்தது - அவ்வாறு வாழ்த்தினால், பிறவிக்காடு - நமதுபிறப்பென்னுங் காடானது, கருவும் - வேருடனே, கெடும் - இனிவாராமல் அழியும், எ - று.

(க - ரை) நமது மூம்மலங்கள் யாவும் அற்று நீயருப்பது பேரின்பப் பெருக்கத்தைக்கொடுத்தது குதிரையேறிவந்த வள்ளலாகியும் கிருபாபூர்த்தியாகிய சிவபெருமானது திருப்பெருந்துறைப்பதியை சதாவாழ்த்துங்கள், அவ்வாறு வாழ்த்தினால் உங்களுக்கு பிறவிக்காடானது பற்றற அறது ஒழியும், என்பது.

(வி - ரை.) மலம் - மூம்மலம் அதாவது:—ஆணவம், மாயை, காரியம். வள்ளன் - கொடையாளி. (உ)

காட்டகத்துவேடன்கடலில்வலைவாண
 னாட்டிப்பரிப்பாகண்வினையை—விட்டி.
 யருளும்பெருந்துறைபான வகமலபாத
 மருளுங்கெட்டுஞ்சேவாழ்த்து.

(ப-ரை.) நெஞ்சே-ஏ மனமே? காட்டகத்து-காட்டின்கண்ணே வாழா
 நின்ற, வேடன் - வேட ஁கியும், கடலில்-சமுத்திரத்தின்கண், வலைவாணன்-
 [மீன்பிடித்து ஜீவிக்கு] வலையினைப்போலும், நாட்டில் - நாட்டின்கண், பரி
 ப்பாகன் - [வாழு] குதிரைச்சேவகளுகியும், நம்-நமது, வினை - தீவினைகளை,
 வீட்டி - சேதித்து, அருளும் - [மகக்கு] கிருபைசெய்கின்ற, பெருந்துறை
 யான் - திருப்பெருந்துறைப்பதியையுடைய சிவபெருமானது, அம் - அழகா
 கிய, கமலம் - தாமரைமலர்போன்ற, பாதம் - திருவடியை, மருளும் - நமது
 பிறவியைக்கடும், கெட - கெட்டொழியுட்படி, வாழ்த்து - நீ துதிசெய்வா
 யாக, எ - று.

(க-ரை.) ஏ நெஞ்சமே? நமது பிறவியைக்கம் அற்றொழியும்படிக்கு
 காட்டின்கண் சஞ்சரிக்கும் வேடனைப்போலும், கடலில் வலைவீசி மீன்பி
 டித்து ஜீவிக்கும் வலையினைப்போலும், நாட்டில் வாழும்குதிரைச்சேவகனைப்
 போலும், நமது கோடியவினைகளை யொழித்தருளுவனும், திருப்பெருந்து
 றைப்பதியையுடையவனுமாகிய சிவபெருமானது அழகிய பாத தாமரைகளை
 வாழ்த்துவாயாக, என்பது.

(வி - ரை.) பரிப்பாகன் - குதிரைச்சேவகன். வீட்டுதல் - அழித்தல்.
 வலைவாணன் - வலைவீசிவாழ்பவன், அம்-அழகு. வாழ்த்தல்-துதித்தல். (உ)

வாழ்த்தார்களாவாரும்வல்வினையைமாய்ப்பாருந்
 தாழ்த்தலகமேத்தத்தருவாருஞ்—சூழ்த்தமார்
 சென்றிறைஞ்சியேத்துத்தருவார்பெருந்துறையை
 நன்றிறைஞ்சியேத்துநமர்.

(ப - ரை.) வாழ்த்தார்கள் - பேரின்பவாழ்வுக்குரிய, ஆவாரு-எல்லோ
 ரும், வல் - கொடிதாகிய, வினையை - வினைகளை. மாய்ப்பாரும் - சேதிப்போ
 ரும், உலகம் - உலகத்தின்கண் வாழ்பவர், தாழ்த்து - தலைவணங்கி, ஏத்த -
 [பணிந்து] துதிக்க, தருவாரும் - தருதியையுடையோரும், [அவ்வாறு துதி
 ப்பதைப் பெறுபவன் யாரெனில்?] அமர் - தேவர்கள், சூழ்த்து - உடி,
 சென்று - போய், இறைஞ்சி - பணிந்து, ஏத்தும் - போற்றிசெய்கின்ற, திரு
 ஆர் - அழகுவாய்ந்த, பெருந்துறை-திருப்பெருந்துறைப்பதியை, என்று-செவ்
 வையாக, இறைஞ்சி - பணிந்து, ஏத்தும் - துதிக்கின்ற, நமர் - நம்மவர்க
 ளையாவர், எ - று.

(க - னை.) தேவர்கள் பெறவேண்டியவற்றைப் பெறுவதற்குவந்துவணங்கித்தனிக்காரின்ற திருப்பெறுந்துறைப்பதியை உணங்கித்துதிக்கின்ற நம்மவர்களை? போரந்தொழுவஞ்சியவரும், கொடிதாசிய டினைகளைக்கெடுப்பவரும் உலகத்தாரிதுதித்துத் தஞ்சியையுள்ளவரும் அவரே ஆவர், என்பது.

(வி - னை.) வாழ்த்தார்கள் - பேரின்பவெள்ளத்தில் வாழ்பவர்கள், வல்-கொடிய தாத்தல் - வணங்குதல். அமர் - இறவா, நவர். இது மங்கலவழங்கு. வத்தல் - ததித்தல். தண்ணீர்ப்போன்ற அடியார்களை 'நமர்' என்று கூறினார்.

நண்ணிப்பெருந்துறைபைநம்பிடர்க்குப் பேராயகல்
வெண்ணியெழுக்காகழிந்கரசைப் - பண்ணின்
மொழியாளோடுத்தரகோசமங்கைமன்னிக்
கழியாதிருத்தவணக்காரன்.

(ப - னை.) நெஞ்சமே - ஏ மனமே? நர் - நம்முடைய, இடர்கள் - [எல்லாத்] துன்பங்கள், போய் அகல் - ஒழிந்து போகுந் வண்ணம், பெருந்துறையை - திருப்பெருந்துறைப்பதியை, நண்ண - சேர்த்து, கோகாத்திந் திருவாவடுதறைப்பதிக்கு, அரை - சாத்தன. என் - னினைத்து நினைத்து, எழு - எழுந்திருப்பாயாக, பண்ணின் - பண்ணினோசையைப்போலும், மொழியாளோடு - சொல்லையுடையவனாகிய உமாதேவியோடு, உத்தரகோசமங்கை - உத்தரகோசமங்கைப் பதியின்கண், மன்னி - நிலைபெற்று, கழியாது - என்றும் நீயகாமல், இருத்தவனை - எழுந்தருளியிருக்கும் பாமசுவனை, காண் - பார்ப்பாயாக, ஏ - யு.

(க - னை.) ஏ மனமே? நமது கொடிய வினைகள் விலகிப்போகுந் வண்ணம் யாவாலுந் துதிக்கப்பெறுந்திருப்பெருந்துறைப்பதியை டைத்துத் திருவவடுதறைப்பதியிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானை அன்புடன் வணங்கியெழுந்திருப்பாடாக [இதல்நியில்] உமாதேவியாளோடு திருவுத்தரகோசமங்கைப்பதியில் நிலைபெற்றிருக்கும் இறைவனைக்கண்டியவாடாக, என்பது.

(வி - னை.) நெஞ்சம் - மனம். நம்பிடர்கள் என்றது நமது எல்லாப் பலவிததுன்பங்கள் என்றபடி. நண்ணல் - அடைதல், பண் - பா, பாட்டு. (10)

காணுந்கரணங்களெல்லாம்பேரின்பமெனப்
பேணுமடியார்பிறப்பகல் - காணும்
பெரியானைநெஞ்சேபெருந்துறையிலென்றும்
பிரியானைவாயாரப்பேசு.

(ப - னை.) நெஞ்சே - ஏ மனமே? காணும் - நோற்றப்படுகிற, காண்கள் - கருவிகள், எல்லாம் - யாவும், பேரின்பம், போரந்தவருவு, என - ஆக கித்த, வேணும் - இச்சைப்படுகின்ற, அடியார் - அடியார்களது, பிரப்பு - பிர

வித்தனையானது, அகல - நீங்கும்படி, காணும் - நோக்குகின்ற, பெரியானை - யாவார்க்கும் பெரியோனாகவும், பெருங் துறையில் - திருப்பெருங் துறைப்பதியில், என்றும் - எங்காலமும், பிரியானை - நீங்காமலிருப்பவனாகிய சிவபெருமானை, வாயார - வாய்நிறம்ப, பேசு - புகழ்த் துறைப்பாயாக, ஏ - று.

(க - ணா.) ஏ மனமே? பார்க்கப்படுகின்ற கருவிகள் எல்லாம் பேரின்பவடிவாகவேகாண்கின்ற அடியார்களுடைய பிறவித்தனை நீங்கும்படி கிருபையோபொர்க்கின்ற பெரியோனும், திருப்பெருங் துறைப்பதியை எங்காளும் நீங்காதவனும் ஆகிய சிவபெருமானை நீ வாயார வாழ்த்துவாயாக, என்பது.

(வி - ணா.) காணல் - பார்த்தல் காரணம் - கருவி. காணும் பெரியானை என்றதில் காணல் கருணை நோக்கம்வைத்தல். (சு)

பேசும்பொருளுக்கிலக்கிதமாம் பேச்சிற்குந்
மாசு இன்பணியின்மணிவார்த்தை—பேசிப்
பெருங் துறையெயென்று பிறப்பறுத்தேனல்ல
மருந்தினடியென்மனத்தேவதை.

(ப - ணா.) பேசும் - பேசுகின்ற, பொருளுக்கு, பொருள்களுக்கு, இலக்கு - குறியாய், இதம் ஆம் - இதமுமாகின்ற, பேச்சு - வார்த்தை, இதந்த - அற்ற, மாசு - யாதொரு குற்றம், இல் - இல்லாத, மணியின் - மணியைப் போன்ற சிவப்பானது, மணி - அழகோடுகூடிய, வார்த்தை - அமிர்தம் சொரியும் வார்த்தைகளை, பேசி - சொல்லி, திருப்பெருங் துறையே - திருப்பெருங் துறைப்பதியிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! என்று-என்று, நல்லபெருமையைத்தருகின்ற, மருந்தின் - மருந்தின்போல் பவனது, அடி - [இருவராலுங் காணப்படாந்] திருவடியை, என் - என்னுடைய, மனத்தே - மனத்தில், வைத்து - இருந்து, பிறப்பு - பிறவித்தனையை, அறுத்தேன் - சேதித்துத் தள்ளினேன், ஏ - று.

(க - ணா.) குறித்துப் பேசுகின்ற பொருள்களுக்கு இலக்காயும், இதமாய்மிருக்கின்ற மாசிலாமணியாகிய சிவபெருமானது திருவார்த்தையைச் சொல்லி, திருப்பெருங் துறையே! என்று பலவாறு புகழ்த்து, கிறந்த அவுடதம்போல் பவனது திருவடியை அடியேனது மனத்தில் இருத்தி என் பிறவிப்பிரியை உண்மையாக ஒழித்தேன், என்பது.

(வி - ணா.) இலக்கு - குறி. [லக்ஷ்யம்] இதம் - இனிமை. மணி - அழகு, வார்த்தை - சொற்கள். [சிவபெருமானது புகழையெடுத்துச் சதாபேசும் வார்த்தை.] (சு)

திருச்செந்தம்புலம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்படையாட்சி.

பிரபஞ்சத்தில் சேவ உபாதி யொழித்தல்.

[பிரபஞ்சத்தில் சேவ உபாதி யொழித்தல் என்பது கிரியாகுனியம்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரியறிருத்தம்.

கண்களிரண்டுமவன் கழல்கண்டு களிப்பனவாகாதே
காரிகையார்கடம்வாழ்நிலென்வாழ்வுகடைப்படுமாகாதே
மண்களில்வந்துபிறந்திடுமொறுமறந்திடுமாகாதே
மாலரியாமலர்ப்பாதமிரண்டும் வணங்குதுமாகாதே
பண்களிகூர்தருபாடலொடாடல்பயின்றிடுமாகாதே
பாண்டிநன்னுடையான்படையாட்சிகள்பாடுதுமாகாதே
விண்களிகூர்வதோர்வேதகம்வந்துவெளிப்படுமாகாதே
மீன்வலைவீசியகானவன்வந்துவெளிப்படுமாயிடிலே.

(ப - ரை.)¹ மீன் - மீனைப்பிடிக்க, வலை - வலையை, வீசிய - வீசின, கா
னவன் - வலைஞனாகிய சிவபெருமான், வந்து-இங்கு எழுந்தருளிவந்து, வெளி
ப்படுமாயிடில்-பார்க்கவெளிப்பட்டுத்தோன்றுவானாயின், கண்கள் இரண்டும் -
அடியேனது இரண்டுகண்களும், அவன் - அச்சிவபெருமான், கழல் - திருவடி
யை, கண்டு - பார்த்து, களிப்பன - சந்தோஷப்படல், ஆகாது - கூடாது, கா
ரிகையார்கள் - மாதர்களின், தம் - தங்களது, வாழ்வில் - வாழ்வைப் பார்க்கி
லும், என் - அடியேனுடைய, வாழ்வு - வாழ்க்கையானது, கடைப்படும்-கடை
ப்படுத்தும், ஆகாது - கூடாது, மால் - திருமால், அறியா - தேடி யுங்கிடைக்
காத, மலர் - தாமரைமலர்போன்ற, பாதம் இரண்டும் - திருவடிகளிரண்டை
யும், வணங்குதம் - தொழுது விணங்குவதும், ஆகாத - கூடாது, விண் -
இசைகளின், களி-சந்தோஷம், கூர்தரு - மிகுந்த, பாடலொடு - பாக்களோடு,
பூடல் - ஆந்தத்தினால் கூத்தாடலும், பயன்றிமே - அப்பரம சிவனைக்கடிநே
ரிப்பதும், ஆகாது - கூடாது, நல் - பெருமைவாய்ந்த, பாண்டிநாடு - பாண்டி

நாட்டை, உடையான் - உடையவனாகிய சிவபெருமானது, படையாட்சிகள் - படையாட்சிகளை, பாடுதும் - பாடுவதும், ஆகாது - கூடாது, வின்-விண்ணுலகத்திலிருந்து, களிகூர்வது - சந்தோஷமிருதற்குக் காரணமாகிய, ஓர்-ஒரு, வேதகம் - வேற்றுமை, வந்து-வந்து, வெளிப்படும்-வெளிப்படுத்தல், ஆகாது - கூடாது, எ - று.

(க - ரா.) இறைவனாகிய பாரசிவனைக் கண்டபிறகு வேறொரு இச்சையும் வராது, என்பது.

(வி - ரா.) வீசுதல் - எறிதல். களிப்பன-சந்தோஷிக்கும் தொழில்கள். கடைப்படுத்தலும் என்பது கடைப்படும் எனக்குறைந்து வந்தது. இது தொகுத்தலின்பாற்படும், மறந்திடும் முதலியவற்றிற்கும் இவ்வாறே கண்டு கொள்க. பிறப்பிடம் பன்மை நோக்கி “மண்களில்” எனப்பன்மை கூறினர். வேதகம்-வேறுபடுத்தல். இதுவேறுபடுத்தற்குரிய பொருளாகிய சிவபெருமானுக் காயிற்று. வேறுபடுத்தலென்பது ஆன்மாக்களுடைய சேவத்துவத்தை மாற்றிச்சிவத்துவத்தைக் கிருபைசெய்தல். மெய்யன்பர் என்பது இறைவனாகிய சிவபிரானைக் கண்டபின் வேறொரு விவகாரங்களில் பிரவேசிக்கார் என்று திருப்படையாட்சியின் கருத்து. (க)

ஒன்றினொடொன்றுமோறெந்தினொடைந்துமுயிர்ப்பதுமாகாதே
யுன்னடியாரடியாரடியோமெனவுந்தனவாகாதே
கன்றைநினைந்தெழுதாரெனவந்தகணக்கதுவாகாதே
காரணமாகுமனதுகுணங்கள் கருத்துறுமாகாதே
நன்றிதுதிதெனவந்தருக்கருடந்தனவாகாதே
நாமுமேலாமடியாருடனே செலநண்ணுதுமாகாதே
யென்றுமெனன்புநிறைந்தபராவமுதெய்துவதாகாதே
யேறுடையானெண்ணையாளுடைநாயகமென்னுள்புகுந்திலே.

(ப - ரா.) ஏறு - இடப்பவாகனத்தை, உடையான் - உடையவனும், என்னை - அடியேனை, ஆள் - பணியாளாக, உடை-உடையவனுமாகிய சிவபெருமான், என் - என்னுடைய, உன் - மனத்தினுள்ளே, புகுந்திடில் - பிரவேசித்து விட்டால், ஒன்றினொடு ஒன்றும் - ஒன்றோடொன்றும், ஓர் ஐந்தினொடு ஐந்தும் - ஒரு ஐந்தோடு மைந்தும், உயிர்ப்பதும்-ஜீவித்திருத்தலும், ஆகாது - கூடாது, உன் [தேவரீராகிய] உன்னுடைய, அடியார் அடியார் - அடியாடியவர்க்கு, அடியோம் - அடியோங்கள், என - என்று சொல்லி, உயந்தன-உயந்தனவையும், ஆகாது - கூடாது, கன்றை - கன்றினை, நினைந்து - [பாஷாட்ட] நினைந்து, எழு - எழுந்த, நாய் என - நாய்ப்பகவைப்போல, வந்த-விட்டிவந்த, கணக்கது - தன்மையும், ஆகாது-கூடாது, காரணம் ஆகும் - முகாந்தாமராகிய,

அவதி - புராதன, குணங்கள் - குணங்கள், கருத்து - எண்ணத்தில், உறும் -
பொருத்துதலும், ஆகாது-கூடாது, இது நன்று-இதுநல்லது, இது நீது-இது
கொடியது, என - என்று, வந்த - தோன்றிய, நடுக்கம் - நடுக்கமானது, கடர்
தன - தொடர்ந்தவையும், ஆகாது - கூடாது, நாமும் - யாமும், எல்லாம்-யா
வத்து, அடியாருடனே - அடியார்களோடும், செல்ல - [தொடர்ந்து] போக,
ண்ணுதம் - மனத்திலெண்ணுதலும், ஆகாது-கூடாது, என்றும் - எக்கால
மும், என் - அடியேனது, அன்பு - அன்புருவாய், நிறைந்த - நிறைந்த, பராவ
முது - மேன்பாட்டையுடைய அமிர்தம், எய்துவது - கிடைப்பதும், ஆகாது-
கூடாது, எ - மு.

(க - ரை.) இடபவாகனனாகிய சிவபெருமான் என்மனத்தினுட் புருந்து
விட்டால் வேறு யாதொரு விவகாரங்களுந் நடக்கமாட்டாது, என்பது.

(வி - ரை.) நாயகன் - தலைவனாகிய சிவபெருமான். ஒன்றிலொரு ஒன்று-
சிவசேவர்கள். ஐத்திலொரு ஐந்து - தசேந்திரியங்கள் (க0) நடுக்கம் - சலகம்.
பராவமுது - பராவமுது என நீட்டல் பெற்றது. (உ)

பந்தனிகாரகுணங்கள்பறிந்துமறித்திடுமாகாதே

பாவனையாய்கருத்தினில்வந்தபராவமுதாகாதே

யந்தமிலாதவகண்டமுநம்முளகப்பிடுமாகாதே

யாதிமுதற்பரமாயபரஞ்சுடரண்ணுவதாகாதே

செந்துவர்வாய்மடவாரிடாரானவைசித்திடுமாகாதே

சேலனகண்களவன் றிருமேனிதிரைப்பனவாகாதே

யிந்திரஞாலவிடர்ப்பிறவித்துயரேருவதாகாதே

யென்னுடைராயகனாகியவிசனெதிர்ப்பிடுமாயிடுலே.

(ப - ரை.) என்னுடை - அடியேனது, நாயகன் ஆகிய - எஜமானனா
கிய, ஈசன் - ஜகதீசன், எதிர் - என் எதிரே, படுமாயிடுல் - தோன்றுவானா
யின், பந்த - பிறவித்தளைக் கேதுவாகிய, விகாரகுணங்கள் - பயித்தியகுணங்
கள், பறிந்துமறித்திடும் - வெளிப்பட்டு மீளுதலும், ஆகாது - கூடாது, கருத்
தினில்வந்த - எண்ணங்களுண்டாகிற மனத்தினிடத்தில், பாவனை ஆய-பா
வனைபோற்றேற்றின, பார் - சிறப்புவாய்ந்த, அமுது - அமிர்தம், ஆகாது -
கூடாது, அந்தம் - முகிலு, இலாத - இல்லாத, அகண்டமும் - விரிந்தபொரு
ளும், நம்முள் - நமது எதிரே, அகப்படும் - தோன்றப்படுதலும், ஆகாது -
கூடாது, ஆதிமுதல் - ஆதிமுதல்வனாகிய, பரம் ஆய பரம் - மேலோனாகிய
பரஞ்சோதி, அண்ணுவது - நம்மைக்கிட்டி அணுகுவதும், ஆகாது-கூடாது,
செல் - செல்லிய, துவர்வாய் - பலளம்போன்ற வாயினையுடைய, மடவார் -
நிபுணனது, இடர் - பலவிததூன்பங்கள், ஆனவை - ஆகியயாவும், சிந்திடும்-

கேடுவதும், ஆகாது - கூடாது, சேல் அன்ன - சேற்கண்டையைப்போன்ற, கண்கள் - வயனங்கள், அவன் - அப்பரமசிவனது, திருமேனி - திருமேனியை, திளைப்பன் - அனுபவிப்பவனும், ஆகாது - கூடாது, இத்திரஞாலம் - இத்திரசாலம் போன்ற, இடர் - பலவிதத்துன்பத்துக் கிடமாகிய, பிரவித்துடர் - பிரவித்துக்கம், ஏருவது - ஒதிற்றுபோததலும், ஆகாது - கூடாது, எ - று.

(க - ரை.) அடியேனது இறைவனாகிய சிவபெருமான் என் எதிர்ப்பட்டியிட்டால், வேறு யாருடைய விவரமாகக் களந் நிகழலாகாது, என்பது.

(வி - ரை.) பஞ்சம் - பிறவிக்கட்டு. விகாரகுணங்கள் - ஆன்மாவுக்குவிபரீதத்தை உண்டாக்கப்படுவனவாகிய துற்றுகளங்கள். அகண்டம் - கண்டிக்கப்படாதவதும். துவர் - பவாம், இத்திரசாலம் - இத்திரஞாலம் எனவந்தது இடைப்போலி. ஏருதல் - ஓதிதல். (2)

என்னையார்முலையாகமனாந்துடனின்றி துமாகாதே

பெல்லையின்மாக்கருணக்கடலின் நிமிதாதிதுமாகாதே
நன்மணிநாதமுழங்கிடெனும் ஈடுகண்ணுவதாகாதே

நாதனாநிச்சுநினைநித்தலுண்ணுவதாகாதே
மன்னியவன்பர்வென்பனமுதலுறவைருவதாகாதே

மாமறையும்மறிபாமலர்ப்பாதம்வணங்குதுமாகாதே
யினிநிபட்செங்கமுநீர்மலரென்றிலையெய்துவதாகாதே

என்னையுடைப்பெருமானுநிசெனெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - ரை.) என்னை - அடியேனை, உடை - உறவிமையாகவுடைய, பெருமான் - சிவபெருமான், அருள் - எமக்கருட்செய்கின்ற, என் - ஐக்கீசன், எழுந்தருளப்பெறில் - என்னைக் கிட்டிவந்தெழுந்தருளப் பெற்றால், என் - என்னுடைய, அணி - அழகு, ஆர் - பொருத்திய, முலை - தனங்கள், ஆகம் அனைத்து - இறைவனாகிய சிவபெருமானது திருமாற்போலி பொருத்தி, உடன் இன்பு உறும், இன்பசுகத்தைக் கொடுத்தலும், ஆகாது - கூடாது, எல்ல - வரம்பு, இல் - இல்லாத, மா - பெரிய, கருணைக்கடல் - இருபாசமுததிரத்தில், இன்று - இத்தினம், இனிது - விருப்புறும், ஆதிதம் - மூத்துவதும், ஆகாது - கூடாது, நல் - செம்புடைய, நாதம் - சுத்தமானது, முழங்கி - சுத்தித்து, என் - என்னுடைய, உள் - மனத்தினுள், உட்பொருத்த, நன்னுதம் - அடைவதும், ஆகாது - கூடாது, நாதன் - தலைவனாகிய சிவபெருமானது, அணி - அழகாகிய, திருநீற்றினை - திருகெண்ணீற்றை, நிறறலும் - தினை தினை, நன்னுவதும் - [பஞ்சாட்சரமத்திரத்தைச் சுப்பித்துப்] பூசுவதும், ஆகாது - கூடாது, மன்னிய - நிலைபெற்ற, அன்பர் - அன்பரினும், என் - எனது உயிர் திருத்தொண்டானது, முத்து - முன்னுக்குவைகுவது - நிறுத்துவதும், ஆகாது -

கடாது, மா - பெருமைதங்கிய, மறையும்-[நான்கு] வேதங்களும், அறியா-
தேரிக்தொள்ளப்படாத, மலர்-தாமரைமலர்போன்ற, பாதம்-[இருவருங்கா
ணை] திருவடிகளை, வணங்குதும்-வணங்கிதொழுவதும், ஆகாது -கடாது,
நூன் - இனிமையைத்தரும், இயல் - குணத்தையுடைய, செங்கழுநீர் மலர் -
திருவடியின்தாமரை மலரை, என் - எனது, தலை - சிரசின்மீது, எய்துவது -
பொருத்தவைப்பதும், ஆகாது - கடாது, எ - து.

(க - னை.) எம்மிறைவனாகிய சிவபெருமான் என் மனத்தின்கண்ணே
யெழுந்தருளப்பெற்றால் வேறொருவிஷயங்களும் எம்மிடத்துச் சற்றேனும்
நிகழலாகாது, என்பது.

(வி - னை.) கருணைக்கடல் - பேரருட்கடல். ஆகம் - மால். நாதம் - நா
தத்தவம். பணி-தொண்டு. முந்துறல்-முன்றோன்றல். செங்கழுநீர் மலர்-
இவ்விடத்தில் தாமரையைக் குறிக்கலாயிற்று. (ச)

மண்ணினின்மாயைமதித்துவகுத்தமயக்கறுமாகாதே

வானவருமறியாமலர்ப்பாதம்வணங்குதுமாகாதே

கண்ணிலிகாலமனைத்தினும்வந்தகலக்கறுமாகாதே

காதல்செயுமடியார்மனமின்றுகலித்திடுமாகாதே

பெண்ணையினொனநாமெனவந்தபிணக்கறுமாகாதே

பேரறியாதவனேகபலங்கள்பிழைத்தனவாகாதே

யெண்ணிலியர்கியசித்திகளவந்தெனையெய்துவதாகாதே

யெண்ணையுடைப்பெருமானருளீசனெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - னை.) என்னை - அடியேனை, உடை - அமையாளாகவுடைய, பெ
ருமான் - சிவபெருமான், அருள் - அடியேனுக்கு அருள்செய்கின்ற, ஈசன் -
ஐகதீசன், எழுந்தருள் - என் எதிரில்வர, பெறில் - பெற்றால், மண்ணினில்-
பூலோகத்தின்கண், மாயை - மாயையாய், மதித்து - எண்ணி, வகுத்த - பிறி
க்கப்பட்ட, மயக்கு - மயக்கமானது, அறம் - அற்றுகிருத்தலும் ஆகாது -
கடாது, வானவரும் - வானுலகத்தில் வாழும் தேவர்களுள், அறியா - காண
வொண்ணாத, மலர் - தாமரைப் புட்பம்போலுமுடைய, பாதம் - திருவடியை,
வணங்குதும் - வணங்கிதொழுவதும், ஆகாது - கடாது, கண் இலி-எண்ணு
தற்குமையாகிய, காலம் அனைத்தும் - அனைக்காலமாய், வந்த-வாய்ந்த, கல
க்கு - பெருக்கலக்கமானது, அறம் - அற்றொழிதலும், ஆகாது - கடாது,
காதல் - அன்புடன், செய்யும் - தொண்டுசெய்யாநின்ற, அடியார் - [உன்]
தேரண்டர்கன், மனம் - மனமானது, இன்று - இத்தினம், கனித்திடும் - சந்
தேரலித்தலும், ஆகாது-கடாது, பெண் - பெண்ணைப்போல், அவி ஆண் -
ஆண்மையுடைய, என் - என்று சொல்லவும், நாம் என - நாமென்று சொல்லவும்,

வந்த - ஏர்ப்பட்ட, பிணக்கு - வழக்கானது, அதம் - அம்மரீங்குதலும் - ஆகாது - கூடாது, பேர் - நாமங்களை, அறியாத - அறியப்படாத அனேகபவங்கள் - கணக்கற்றப் பிறவிகளினின்றும், பிழைத்தன - நீக்கப்பிழைத்தலும், ஆகாது - கூடாது, மண்ணிலி ஆகிய - கணக்கற்றனவாகிய, சித்திகள் - சித்தர்கள் - என்னை - அடியேனை, வந்து - தொடர்ந்துவந்து, எய்துவது - பற்றுலதும், ஆகாது - கூடாது, எ - று.

(க - ணா.) அடியேனை அமையாளாகக்கொண்ட இறைவனாகிய சிவபெருமான் என்னைமுன் எழுந்தருளப் பெற்றால், வேறுவிஷயங்கள் யாவும் எம்மிடத்து நிற்கலாகாது, என்பது.

(வி - ணா.) மதித்தல் - நினைத்தல். அறுதல் - அற்றொழிதல். எண்ணுதற்கரிதாய்க் கலக்கமானது அனேக ஜனனத்திற் காலாகாலமாய் வருதலைப் பற்றி “கண்ணிலிகால் மனைத்தினும் வந்தகலக்கம்” என்று கூறினார். வானவர் - விண்ணோர்கள். கண் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். காதல் - அன்பு. அலி-பேடி. எய்தல் - அடைதல். (இ)

பொன்னியலுந்திருமேனிவெண்ணீறுபொலிந்திடுமாகாதே

பூமழைமாதவர்கைக்குவிந்துபொழிந்திடுமாகாதே

மின்னியலுண்ணிடையார்களுத்தவெளிப்படுமாகாதே

விண்ணமுன்மெழுமோசையினின்பமிகுத்திடுமாகாதே

தன்னடியாடியென்றலைமீதுதழைப்பனவாகாதே

தானடியோமுடனேயுயவந்துதலைப்படுமாகாதே

மின்னியமெங்குநிறைந்தினிதாகவியம்பிடுமாகாதே

யெண்ணமுளுளுடையீசனைத்தனெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - ணா.) என்னை - அடியேனை, முன் - ஆதியில், ஆன் - அமையாளாக, உடை - பெற்ற, ஈசன் - ஜகதீசனும், என் - எனது, அத்தன் - தக்கையுமாகிய சிவபெருமான், எழுந்தருள் - அடியேன் எதிரில், பெறில் - [வரப்] பெற்றால், பொன் - பசும்பொன்னின்றும், இயலும் - தமைந்த, திருமேனி - அழகிய மேனியில், வெண்ணீறு - திருவெண்ணீறு, பொலிந்திடும் - பூசுவிக்ருதலும், ஆகாது - கூடாது, மாதவர் - பெரியதபோதனர்களுடைய, கைகள் - கரங்களானவை, குவிந்து - சேர்த்து, பூ - புட்பத்தால், மழை - மழையைப் போல், பொழிந்திடும் - பொழிந்திடெதலும், ஆகாது - கூடாது, மின் இயல் - மின்னலிற் தன்மைவாய்ந்த, தன் - நாட்பமாகிய, இடையார் - இடப்பிணையுடைய வாகிய மாதாது, கருத்து - எண்ணம், வெளிப்படும் - வெளிப்படுதலும், ஆகாது - கூடாது, விண் - யாழியானது, முன்று - சப்திக்குதலால், எழும் - உண்டாகின்ற, ஓசையில் - ஓசையில், இன்பம் - சந்தோஷம், மிகுத்திடும் -

பெருகுதலும், ஆகாது-கடாது, தன் - தேவரீ, அடியார் - திருத்தொண் டங்களுடைய, அடி - பாடகன், என் - 'அடியேனது, தலைமீது-சொன்னீது, ததைப்பன்-பொருந்தச்செய்தலும், ஆகாது-கடாது, அடியோம் - அடியோ க்கன், உடனே - இப்போதே, உய - ஜீவிக்கும்பொருட்டு, தான் - தேவரீ ரே, வந்து - எழுந்தருளிவந்து, தலைப்பம் - சேர்த்தலும், ஆகாது - கடாது, எங்கும் - எல்லாவிடத்தும், இன் இயம்-[கேட்பதற்கு] இனியவாத்தியங்கள், நிறைந்து - நிறைந்து, இனிதாக - இன்பமாக, இயம்பிவம் - சப்தித்தலும், ஆகாது - கடாது, எ - று.

(க - ரை.) அடியேனை ஆதியில் அநிமைத்தொண்டு செய்ய ஆளாகவு டைய இறைவனையெ லெபெருமான், என் எதிரே யெழிந்தருளப்பெற்றால் வேறு சிந்தனைகள் சிறிதேனும் அடியேனிடத்து நிகழலாகாது, என்பது.

(வி - ரை.) முன் என்றது ஆதியில்கெடுத்தாட்கொண்ட நாளைக்குறித்து. நீறு - விழுது. மாதவர் - தவத்தில் மேலோர். குவித்தல் - கு - ர் 'தல். மன்னி யல் - மின்னற்கொடி போலத்துவருநிலைக்குறித்த. மூலம் - ஓசைப்படுதல். தலைப்பிதல் - சேர்த்தல். இன்னியம்-ஓர்வார்த்தையாகக் கொள்ளினும்பொ ருத்தும். (சு)

சொல்லியலாதெழுதுமணி யோசைசுவைதருமாகாதே

துண்ணெனவென்னுளமன்னியசோதிதொடர்ந்தெழுபாகாதே
பல்லிப்பாயபரப்பறவந்தபரபரமாகாதே

பண்டநிபாத: பரபவங்கன்பரந்தெழுமாகாதே
வில்லியனன்னுடலார்மயலின்னுவினாத்திடுமாகாதே

விண்ணவருமநியாதவிழுப்பொருளிப்பொருளாகாதே
பெல்லெயிலாதனவென்குணமானவையெய்திடுமாகாதே

யிந்துகொமணியெங்களைபாளவெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - ரை.) இந்து - [சந்திரனைச் சடாபாரத்திற்றிந்து] சந்திரசேகரனா டிய, கொமணி-[ஆழகுடைய] மாணிக்கம், எங்களை-எங்கன் குடும்ப முழுமை யும், ஆன்-ஆண்டருளம்பொருட்டு, எழுந்தருள-எதிரே எழுந்தருள, பெறில் - பெற்றால், சொல் - செப்புதற்கு, இயலாத - முடியாதவண்ணம், எழு - [அதனால்] உண்டாகின்ற, தூ-பரிசுத்தமான, மணி - மணியின், ஓசை - சப் தத்தின், சுவை - இன்பத்தை, தரும் - கொடுத்தலும், ஆகாது - கடாது, துண்ணென-துரிதமாக, என் - அடியேனது, உள்ளம் - எண்ணத்தில் - மன் னிய - நிலபெற்ற, சோதி-பிரகாசம், தொடர்ந்து - பின்தொடர்ந்து, எழும்- உண்டாகுதலும், ஆகாது - கடாது, பல் - பலவகை, இயல்பு ஆய - இயல் பையுடைய, பாப்பு - விடயதகத்தொனது, தற - அற்றெழியுட்படி யெ

முத்தருளின, பாபாம் - பாபாமும், ஆகாது - கூடாது, பண்டு - முன்னுந்
தில், அறியாத - தெரிந்த கொள்ளப்படாத, பாம் - பாபாவத்துவின் உன்
மைப்பொருளின், அதுபவங்கள் - அதுபோகமானவைகளானது, பார்து -
விராந்து, எழும் - எழுதலும், ஆகாது-கூடாது, வில்-வில்லை, இயல் - ஒற்ற,
நல் - அழகிய, துதலார் - நெற்றியையுடைய பெண்களினது, மயல் - மோக
மானது, இன்று - இத்தினம், வினாத்திடம் - வருதலும், ஆகாது - கூடாது,
விண்ணவரும்-தேவர் முதலியயாவரும், அறியாத - தெரிந்த கொள்ளாத,
வீழு - மேலான, பொருள் - பாம்பொருள், இ-இந்த, பொருள் - பாம்பொரு
ளும், ஆகாது - கூடாது, எல்லே-வறம்பு, இலாதன-ஒன்று மில்லாதவனாகிய,
எண்குணம் - எண்குணங்கள், ஆனவை - ஆகியதும், எய்திடம் - அடைந்திட
தலும், ஆகாது - கூடாது, எ - று.

(க - ரை.) ஈந்திரேசுரனாகிய எம்மிறைவன் எம்மை யடிமைகொண்டு
ஆளும் பொருட்டு எதிரில் தோன்றப்பெற்றால், வேறொரு விஷயங்கள் சிறி
தேனும், எம்மிடத்து சிஷுலாகாது, என்பது.

(வி - ரை.) இந்து - ஈந்திரன். இப்பலல் - இசைதல். பாப்பு - விடயதாக
ற்சியில் விரைவு. பல் - பலகால், அறல் - ஒறிதல், எண்குணம் - தன்வயத்த
றால், பச்சுத்தட்டிபினதைல், இயற்கையிலறிவினதைல், முழுது முணர்
தல், இயற்கெனவே பாசங்கணிக்குதல், போருளுடைமை, முகிவிவாற்றலு
டைமை, வாப்பின்பமுடைமை, இரணைவடநூலார் முறையே, சுவதந்திரத்
துவம், விசுத்ததேகம், நிராமயான்மா, சருவஞ்ஞத்துவம், அநாதிபோதம்,
அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி, திருப்தி என்பார். பண்டு-இங்குமுன்னுந்த்தைக்
குறித்து. (எ)

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமீசைதழைப்பனவாகாதே

சாதிவிடாதகுணங்கணம்மோடுசுத்திடுமாகாதே

யங்கிதுநன்றிதுநன்றெனுமாயைபடங்கிடுமாகாதே

யாசையெலாமடியாரடியோமெனும்த்தனைபாகாதே

செங்கபலொண்கண்மடந்தையர்சிற்தைநிறைப்பனவாகாதே

சீரடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திடுமாகாதே

பெங்குநிறைந்தமுதுறுபாஞ்சுடரெய்துவதாகாதே

யீறயிபாமறையோனெனையாளவெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - ரை.) ஈறு - இவ்வளவே முகிவென்று, அறியா - தெரிந்த கொள்
ளப்படாத, மறையோன் - வேதியனாகவந்த சிவபெருமான், ஈன்னை - அட
யேனை, ஆன - தொண்டனாக்கியாண்டருளும் பெருகுட்டு, எருந்தருள் - பேரி
லெழுந்தருள், பெறில் - அடைவேனாகில், சங்கு-சங்குகள், திரண்டு-ஈர்த்து;

முன்று - சத்தித்து, எழும் - உண்டாகின்ற, ஓசை - ஓசையானது, தழைப்பன - மிகப்பெறுதலும், ஆகாத - கூடாத, சாதி - குலத்தைப்பற்றி, விடாத-விட்டுவிடாத, குணங்கள்-குணங்களும், நம்மோடு - நம்முடனே, சலித்திடும் - சலித்திடதலும், ஆகாத-கூடாத, அங்கு - சிவலோகத்தில், இது என்று - ஈது கண்மை கண்மை, எனும்மாயை - என்று சொல்லப்படுகின்ற மகா மாயையானது, அடங்கிடும் - அடங்கிவிடுதலும், ஆகாத - கூடாத, எலாம் - யாவற்று வகையாலும், அடியார் - அடியார்க்கு, அடியோம் - அடியேன், எனும் - என்று சொல்லுகின்ற, ஆசை - விருப்பும், அத்தனை-சிறிதேனும், ஆகாத - கூடாத, செம்-செவ்விய, கயல்-கயல் மீன்போன்ற, ஒண்-ஒப்பற்ற, கண் - கண்ணையுடைய, மடந்தையர் - மாதர்களது, சித்தை - மனமானது, திரிப்பன - துகர்வனவும், ஆகாத - கூடாத, சீர் - பெருமையையுடைய, அடியார்கள் - தொண்டர்கள், சிவாதுபவங்கள் - சிவபோகவதுபவங்கள், தெரிந்திடும்-தெரிந்துகொள்ளுதலும், ஆகாத-கூடாத, எங்கும் - எவ்விடத்தும், நிறைந்து - குறைபடாமல் நிறைந்து, அமுது - அமிர்தமானது, ஊறு - சுரக்கின்ற, பாஞ்சுடர் - பாஞ்சோதியானது, எய்துவது - அடியேனுக்குக் கிடைப்பதும், ஆகாத - கூடாத, எ - று.

(க - ணா.) தனது முகிலை யாவராலும் காணக்கூடாத இறைவனாகிய சிவபெருமான் அடியேனை ஆளும்பொருட்டு எதிரே யெழுந்தருள்பெறில், வேறு விவகாரங்கள் சிறிதேனும் அடியேனிடத்து நிகழ்ந்து பொருந்தாது, என்பது.

(வி - ணா.) “சங்குநிரண்டுமுான்றெழுமோசை” என்றது இடைபிங்கலகணையடைக்கிச் சுழிமுனையைத் திறந்துபோன விடத்து, அங்கனே கேட்கப்படுகின்ற இறைவனாகிய பாமசிவனது திருநடகச் சிலம்போசையைக் குறித்து. இதைப்போன்ற சிவவிஷயதுட்பங்களை அதுபவஞானர்த்த குருமுகத்தால்தெரியப்பட வேண்டியிருப்பதலால், இங்ஙனம் விரித்துரைக்கப் படவில்லை.

(அ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தமாலை

சிவானுபவவிருப்பம்.

சிவானுபவ விருப்பம் என்பது சிவாகந்த மேலீட்டில்
கிரியாசூத்ரி யழியுரைத்தல்.]

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மின்னேரணையபூங்கழல்களடைந்தார்கடாதார்விமனுலகம்
பொன்னேரணையமலா கொண்டுபோற்றுகின்றாரமரேல்லாங்
கன்னேரணையமனக்கடையாய்க்கழிப்புண்டவலக கடல்வீழ்த
வென்னேரணையேனிணிபுண்ணைக்கூடுமெண்ணியம்பாயே.

(ப - ரை.) மின் ஏர் - மின்னவின் அழகை, அணைய - ஓத, பூ - தாம
ரைமலர்போன்ற, கழல்கள் - திருவடிகளை, அடைந்தார் - சேர்ந்தோர்கள்,
விடன் - பெரிதாகிய, உலகம் - உலகத்தின்கண்ணுள்ள மாய்கையை, கடந
தார் - வெற்றிபெற்று ஒழிந்தார்கள், அமர் - தேவலோகத்தார், எல்லாம் -
யாவரும், பொன் ஏர் - பொண்ணைப்போன்ற அழகை, அணைய - ஓத, மலர் -
தாமரைமலரை, கொண்டு - கரந்திலெடுத்து, போற்றுகின்றார், அருச்சியா நின்
றார்கள், [அவ்வாறுகில்] கல்கேர் - கல்லை, அணைய - நிகர்த்த, மணம் - மணத்
தையுடைய, கடையாய - கீழ்ப்பட்ட கடையானது, கழிப்பு உண்டு - ஒழிக்கப்
பட்டு, அவலம் - துன்பப்பெருக மெண்ணு, கடல் - சாகாததில், வீழ்க்க -
விழுந்த, என்னேர் அணையேன் - என்னை நானே நிகர்த்தவனாகிய நான், இனி-
இனிமேல், உன்னை - தேவரீரை, கூடும் - அடைந்துவாரும், வண்ணம் - கிப
ரம், இயம்பாய் - அன்புகூர்ந்து சொல்லாய், ஏ - ஆ.

(க - ரை.) இறைவனாகிய சிவபெருமானே? தேவரீர் திருவடியையடை
ந்தவர்கள், தேவலோகத்தில் வாழும் பிரமவிட்டுணு முதலிய தேவர்களும்
தாமரைமலர்களால் அருச்சித்து தேவரீரை வணங்குகின்றார்கள், [அவ்வாறு]

ருக்க] கல்மனத்தையுடையவனும் நாயினும் கடைப்பட்டவனுமாகிய அடியேன் இப்பெருந்துன்ப சாகரத்திலுழன்று அழுத்துவேனாகியாயன் இனி உந்தனைக்கூடும் விதம் சம்மதப்புகல்வாயாக, என்பது.

(வி - னா.) மின்னேரனைய என்பதை மின் - நேர் - அனைய எனப்பிசித்து மின்னலை நிகர்த்த அத தன்மைநதாகிய என்று சொல்லினும் பொருளும், சிவபெருமானுக்கு தாமரைமலர் விசேடவிருப்பமாதலால், இவ்வனம் "பூ" என்றாரைத்தார். பொன்னேரனைய என்பதற்கும் இவ்வாதேயுரைக்கலாம். கடை - சீழ்ப்பட்ட. அவலம் - துன்பம். என்னேரனையேன் என்றது தாழ்மையினால் தனக்குத்தானே ஒற்றவன் என்றபடி இயப்பல் - சொல்லல். (க)

என்னுலறியாப்பதத்தையானதறிபாதேகெட்டே
 னன்னுலொன்றுங்குறையிலையுடையாயடிமைக்காரென்பேன்
 பன்னுளுண்ணப்பணிந்தேத்தும்பழையவடியரொழிவ்கூடா
 தென்னயகமேபிற்பட்டிங்கிருந்தேனெய்க்குவிருந்தாயே.

(ப - னா.) என்னால் - அடியேனால், அறியா - காணப்படாத, பதம் - [முத்திவிட்டிலிருக்க] இடத்தை, தந்தாய் - [அடியேன்மீது அன்பு வைத்துக்] கொடுத்தாய், யான் - அடியேன், அது அப்பெருநரையை, அறியாதே - தெரிந்துகொள்ளாமலே, கெட்டேன் - [வீணே] பாழாகினேன், [அவ்வாறிருக்க] உன்னால் - தேவரீரால், ஒன்றும் - யாதொன்றும், குறைவு - குறைபாடு, இல்லை - [சிறிதேனும்] இல்லை, உடையாய் - [எப்பாக்கியத்தையும்] பெற்றிருப்பவனே? அடிமைக்கு - [தொண்டனாகிய] அடியேனுக்கு, யார் - தேவரீரைவிட எவர்கள், இருக்கிறார்கள் - [உதவி செய்ய] இருக்கிறவர்கள், என் பேன் - என்று சொல்வேன்! பல் - அனேக, நாள் - அடியேனைத்தந்தாய் கொண்டநாளாக, உன்னை - தேவரீரை, பணிந்து - [கைகூப்பிட்டு] உனக்கி, ஏத்தும் - போற்றிச் செய்கின்ற, பழைய - புராதன, அடியாரொடும் - தொண்டர்களுடும், கூடாது - சேர்ந்துவாழாமல், என் - அடியேனது, நாயகமே - நாயனாகிய சிவபெருமானே! பிற்பட்டு - பிறகிட்டு, இவகு - இவனானே, நோய்க்கு - பலவித ஆற்றலின்கருக்கு, விருந்தாய் - விருந்தாகி, இருந்தேன் - வீணே கெட்டிருந்துவிட்டேன், எ - னு.

(க - னா.) அடியேனால் தெரிந்து கொள்ளப்படாத இருப்பிடமாகிய மூத்திவிட்டைக் கிருபைசெய்துகொடுத்தாய், [அவ்வாறியத்ததை] அடியேன்தனைச் சற்றேனும் அறியாமல் வீணேகெட்டேன், தேவரீரின்மீது சிறிதேனும் குற்றமில்லை எல்லாப்பாக்கியத்தையு முடையவனே! தொண்டனாகிய அடியேனுக்கு உற்றவுதவியாவர்? ஒருவரையுந் கண்டிலேன்! எக்காலமும் தேவரீரைவணங்கிபோற்றுகின்ற புராதன அடியாரோடும் சேர்ந்து வாழாமல் சிவபெருமானே! நோய்க்கு உணவாக இவனே வீணே இருந்தேன், என்பது.

(வி - ஐ.) அறியாமல் - தெரியாமல். பதம் - முத்திவீடு. (பதவி.) ஒன்றும் என்றது இங்கு சிறிதேனும் என்றபடி. பழைய - புராதன, (உ.)

சீலமின்றிநோன்பின்றிச்செறிவேயின்றிப்பறிவின்றித்
தோலின்பாவைக்கூத்தாட்டாய்ச்சுழன்றுவிழுந்துகிடப்பேனை
மாலுங்காட்டிவழிகாட்டிவாராவுலகநெறியேறத்
கோலங்காட்டியாண்டாளைக்கொடியேனென்றோகூடுவதே,

(ப - ஐ.) சீலம் - நல் நடக்கை, இன்றி - இல்லாமல், நோன்பு - விரதம், இன்றி - இல்லாமல், செறிவு - தாழ்மை, இன்றி - இல்லாமல், அறிவு - புத்தி, இன்றி - இல்லாமல், தோலின் - தோலினாற்செய்த, பாவை - பதுமையானது, கூத்தாட்டு ஆய் - நாட்டியஞ்செய்வதுபோல, சுழன்று - எங்குஞ்சுழன்று, விழுந்துகிடப்பேனை - வீழ்ந்துகிடக்கின்ற அடியேனை, மாலும் - தன்னிடத்தேவிரும்பும், காட்டி - உண்டாக்கி, வழிகாட்டி - நன்னெறியைக்காண்பித்து, வாரா உலகத்தில் - முத்தியுலகத்தில், நெறி - முறையாய், ஏற - ஏறுபடி, ஆண்டாளை - அடிமையாளர்க்குக் கொண்டாண்டருளினவனை, கொடியேன் - கொடியேனாகிய அடியேன், கூடுவது - தேவரீரது திருவடியின் நிழலில் அடைவது, என்றோ - எத்தினமோ ! எ -று.

(க - ஐ.) நல் நடக்கை, நோன்பு, அடக்கம் முதலியவைகளில்லாமல் தோலினாற் செய்த பதுமையைப்போல் கூத்தாடும் தன்மையாய் வீணே சுழன்று விழுந்து கிடக்கின்ற அடியேனை, தன்னை சதாவிரும்பும்படி செய்து, நன்மார்க்கநாயகம் காட்டிமோகநீவீட்டி லேலும்படித் தனது திருக்கோலத்தை யும் காண்பித்து, அடியேனை ஆண்டருளின சிவபெருமானை கொடியேன் என்று சேருவது எத்தினமோ ! என்பது.

(வி - ஐ.) சீலம் - நன்நடக்கை, ஒழுக்கம். நோன்பு - விரதம், தோலின்பாவை - தோலினாற்செய்தபதுமை. வழி - நெறி. (உ.)

கெடுவேன்கெடுமகெடுகின்றேன்கேடிலாதாய்பழிகொண்டாய்
படுவேன்படுவதெல்லாநான்பட்டாற்பின்னைப்பயனென்னே
கொடுமாநரகத்தழுந்தர்மேகாத்தாட்கொள்ளுங்குருமணியே
நடுவாய்கில்லாதொழிந்தக்கானன்றோவெங்கணையகமே.

(ப - ஐ.) கெடுவேன் - வீணே பாழாகின்றேன், கெடுமா - கெட்டுப் போகும் விதமாக, கெடுகின்றேன் - பாழாய்ப் போகின்றேன், கேடே - யாதொரு குற்றமும், இலாதாய் - இல்லாதவனாகிய சிவபெருமானே ? பழி - (நீ) நிந்தனையை, கொண்டாய் - ஏற்றுக்கொண்டாய் ! படுவேன் - துன்பப்படுவேன், படுவது - இனி அனுபவிக்கவேண்டிய, எல்லாம் - டாவத்தும், நான் - அடியேன், பட்டால் - அத்துடர்தனை யடைந்தால், பின்னை - இனி, பயன் - வரும்படியோ

-சனம், என்னை - யாதோ ! (ஆனதால்) கொடுமா - ரொளவாதி, நாகத்து - நாகத்தில், அழுந்தாமே - வீழ்ந்துழலாவண்ணம், காத்து - இது தருணம் காப்பாற்றி, ஆட்கொள்ளும் - ஆட்கொள்ளுகின்ற, குருமணியே-குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்த மாசிலாமணியே ! நடு ஆய் - பொதுநிலையாய், நிலலாது-(நீ) நிற்காமல், ஒழிந்தால் - எங்கனமாயினும் சென்றால், எங்கள் - எமது, நாயகமே - தலைவனே ! நன்றோ - உன்பெருமைக்குப் புகழாமோ ! எ - று.

(க - னா.) என்றும் அழிவில்லாதவனாகிய சிவாந்தமே ! அடியேன் வீணே கெடுகின்றேன் ! யான் துயரப்பட்டால் தேவரீருக்குச் சிறிதேனும் பயனுண்டோ ! கொடிய நாகத்தில் வீழ்ந்துழலாமல் கடையனேனைக் காப்பாற்றி யாண்டருள்கின்ற மாசிலாமணி யீசனே ! தேவரீர் பொதுத்தன்மையை பொழிந்தால், அது உன் கீர்த்திக்குப் புகழாமோ ! என்பது.

(வி - னா.) படுதல்-இங்ஙனம் அடைதலைக்குறித்து. கெடுமாகெடுதல்-தவறாமல் அழிதல். கொடி - கொடியது. தன்னை ஆட்கொள்ளுகிறதில் அன்று திருப்பெருந்தாயின் கண்ணே குருந்தமாத் தினடியிற் குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளினதைப்பற்றி 'குருமணி' என்று கூறினார். நடுவாய் நிற்கல் - வேறொன்றைச் சென்று நிற்காமல் நடு நிலையாய் நிற்குதல். (சு)

தாயாய்முலையைத்தருவானே தாராதொழிந்தாம்சவலையாய்
நாயேன்கழிந்துபோவேனெந்நிமிசிரித்தானல்குதியே
நாயேயென்றுன்றானடைந்தேகண்மயாநீயென்பாவில்லையே
நாயேனடிமையுடனாகவாண்டாய்நான்ருண்வேண்டாவோ.

(ப - னா.) தாயாய் - தேவரீர் அன்னையாகி, முலையை - எத்தன்னியத்தினுன்று, தருவானே - பசிக்குப்பால் கொடுப்பவனே ! தாராது - அவ்வாறு கொடாமல், ஒழிந்தால் - நீங்கியிருந்தால், சவலை ஆய் - மெலிந்த எந்தது குழந்தையைப்போல், நாயேன் - நாயினுங்கடைப்பட்ட அடியேன், கழிந்து - அழிந்து, போவேனோ - வீணே போய் விடுவேனோ ! நட்பி - இறைவனாகிய சிவபெருமானே ! இனித்தான் - இனிமேலாயினும், நல்குதியே - பிருபை செய்கையோ ! நாயே - என்னைப் பெற்றெடுத்த அன்னையைப்போன்ற சிவபெருமானே ! என்று - பலகாற் புகழ்ந்து, உன் - தேவரீரது, தான் - திருவடியை, அடைந்தேன் - கிட்டிச் சேர்ந்தேன், நீ - கருணாகாமூர்த்தியே ! என்பால்-அடியேன் பொருட்டி, தயா - கருணையம், இல்லையே - இல்லையோ ! நாயேன் - நாயினுங்கடைப்பட்ட அடியேனது, அடிமை - தொண்டின் வல்லமையையும், உடன் ஆக - ஆன்றுசேர, ஆண்டாய் - ஆண்டருளினாய், நான் தான் - நான்மாத் திசும், வேண்டாவோ - வேண்டாமோ, எ - று.

(க - னா.) ஈன்றதாயைப்போல் வந்து ஸ்தனத்தை காட்டி பூட்டும் செபெருமானே? தேவரீர் அவ்வாறுவந்தும் அமிர்தம்போன்ற பதங்கைக்கொடா தொழிந்தால், அடியேன் மெலிந்த குழந்தையாய் அழிந்து போகலாமா? இனிமேலாயிற் றும் கிருபைசெய்ய வேண்டும், அன்னையே என்று தேவரீர் திருவடியையடைந்தேன். ஆகலால், உமக்கு அடியேன்மீது தயையிலையோ! யான் உமக்கு வேண்டாவோ! என்பது.

(வி - னா.) சுவலை - தளர்ச்சியுள்ள சிவ. நல்குதல் - அருட்செய்தல். நான் தான் என்றது நான் எனக்குறித்து. (9)

கோவோருளவேண்டா! கோகொடியேன்கெடவேயமையுமே
யாவாவென்றாவிடினெல்லையஞ்செலென்பாராரோதான்
சாவாமெல்லாமென்னவோதக்கவாரன்றென்னாரோ
தேவேதில்லையெடமாடதிகைத்தேனிணித்தானேற்றாயே.

(ப - னா.) கோவே - நடராசப்பெருமானே! அருளவேண்டாவோ - நீ அடியேனுக்குக் கிருபை செய்யவேண்டாமோ, கொடியேன் - கொடியேனாகியான், கெட - அனியாயமாய் கெட்டுப்போக, அமையுமே - அமையுமோ? ஆவா - ஐயோ! என்னாவிடின் - தேவரீர், என்று சொல்லியிரக்கங்கொள்ளாவிடின், அஞ்சேல் - (யாதொன்றுக்கும்) பயப்படாதே, என்பார் - என்றுசொல்பவர், ஆரோ - (உட்கமைவிட) எவருளரோ! சுவர் - இறப்போர், எல்லாம் - யாவரும், என் - அடியேன்பொருட்டு, அளவோ - ஆகவோ, தக்க - இது தகுதியாகிய, ஆர் அன்று - நன்மார்க்கமென்று, என்னாரோ - ஓர்மொழியுரையாரோ! தேவே - தேவாதி தேவனே! தில்லநடம் ஆட - சிதம்பரத்தின்கண்ணே அட்பலத்தில் திருநடஞ் செய்கின்ற நடராஜப்பெருமானே! திகைத்தேன் - யாதொன்றுந்தோன்றாமல் மதியமயங்கினேன்! [ஆகலால்] இனித்தான் - இனிமேலாயினும், தேற்றாய் - அடியேனைத் தெளிவிப்பாயாக, எ - று.

(க - னா.) இறைவனாகிய சிவபெருமானே? நீ அடுமையின் கருத்தறிந்து அருட்செய்ய வேண்டாமோ! கொடியேனாகிய பாலிகெடில் உன் திருவுண்ப்பாங்குக்குத் தகுதியோ! நீயே என்பொருட்டிங்காவிடில் யார் என்னைக்கிட்டி வந்து பயப்படாதே என்று சொல்பவர்! நானோ வீணே மயங்கினேன், இனிடாகிலும் அடியேனைத் தெளிவிப்பாயாக, என்பது.

(வி - னா.) கோ என்பது - இங்குயாவாக்கும் இறைவனாகிய பாமசிவன். அமையுமே என்பதில் ஈற்றேகாரம்வினா. அளவு - பங்கு. திகைத்தல் - மயங்குதல். (10)

நரையைக்குதிரைப்பரியாக்கிஞாலமெல்லாநிகழ்வித்துப்
பெரியதென்னன்மதுரைபெல்லாம்பிச்சதேற்றும்பெருந்துறையா
வரியபொருளேயவநாசிப்பாபாண்டிவெள்ளமே
தெரியவரியபரஞ்சோதிசெய்வதொன்றும்றியேனே.

(ப - லை.) நரையை - காட்டில் வாழாநின்ற நரிகளை, பரிசுதிரை ஆக்கி-
வாகநமாகத்தாங்குகின்ற குதிரையாக்கி, ஞாலம் - உலகம், எல்லாம் - எங்க
ணும், நிகழ்வித்து - உலாவச்செய்து, பெரிய - பெரிதாகிய, தென்னன் -
பாண்டியனது, மதுரை - மதுரைப்பதி, எல்லாம் - முழுதும், பிச்ச - பயித்
தியம்போல், ஏற்றும் - செய்தருளிய, பெருந்துறையாய் - திருப்பெருந்து
றைப்பதியையுடைய சிவபெருமானே! அரிய - யாவர்க்கு மரிதாகிய, பொரு
ளே - பொக்கிஷமே! அவநாசி - அவநாசிப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கும்,
அப்பா - என் அப்பனே! பாண்டி - மதுரைப்பதிக்கு, வெள்ளமே - பேரின்ப
ப்பெருக்கே! தெரிய-நாணுதற்கு, அரிய - அருமையாகிய, பரஞ்சோதி - பா
ஞ்சோதிவே! செய்வது-தேவரீருக்குச் செய்தற்குரியதை, ஒன்றும் - யாதொ
ன்றும், அறியேன் - சிறிதேனும் தெரிந்தேனில்லை, எ - று.

(க - லை.) காட்டு நரிகளைக் குதிரைகளாகச்செய்து, பூலோகமுழுதும்
பரவச்செய்து மதுரைமா நகரத்தார்க் கேல்லாம் பித்தைப்போன்ற வியப்பை
யுண்டாக்கின திருப்பெருந் துறைப்பதியையுடைய சிவபெருமானே! காணு
தற்கரிய பொருளே! அவநாசிப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கும் என் அப்பனே!
பாண்டிவெள்ளமே! காணக்கூடாத மேலான ஜோதியே! தேவரீருக்குச் செய்
தற்குரியகாரியத்தைச் சிறிதேனும் அறிந்தேனில்லை! என்பது.

(வி - லை.) பரி - முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர். அவநாசி என்பது
ஓர் திவ்யசுஷந்திரத்தின் நாமதேயம். (எ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சோர்ப்பதிகம்.

அதுபவவழியறியாமை.

[அதுபவ வழியறியாமை என்பது அதுபவத்ததிரசயர்,]

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலிவிருத்தம்.

மூத்திரெறியறியாதமூர்க்கரோடுமுயல்வேனைப்
பத்திரெறியறிவித்துப்பழுவிரைகன்பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
வத்தனைக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - ரை.) மூத்திர - மூத்திரவீட்டின், நெறி - வழியை, அறியாத - தெரியாத, மூர்க்கரோடு - அறிவீனர்களுடன், முயல்வேனை - சேர்ந்து திரிவேனாகிய எனக்கு, பத்திர - உன்பொருட்டு பத்தியோடிருக்கும், நெறி-மார்க்கத்தை, அறிவித்து-தெரிவித்து, பழ-புராதனமாகிய, வினைகள் - வினைகளை, பாறும்-நீங்கும், வண்ணம் - விதம், சிந்தம் - மனத்தினது, மலம் - களங்கத்தை, அறுவித்து - அறுப்பது கிருபைசெய்து, சிவம் ஆக்கி - சிவமாக்கி, என்னை - அடியேனை, ஆண்ட - தொண்டனாக்கிக் கொண்டருளின, அத்தன்-எனதுநாதையாகிய கருணாக்கடவுள், எனக்கு - எத்தனுக்கு, அருளின - கிருபைசெய்த, ஆறு - விதம், ஆர் - எவர், பெறுவார் - அதையடைதற்குரியவர், அச்சோ-இது என்ன ஆச்சரியம்! எ - று.

(க - ரை.) மூத்திரவீட்டின் வழியை யறியாத மூர்க்கரோடு சேர்ந்துதிரிகின்ற அடியேனுக்குப் பத்திமார்க்கத்தைத் தெரிவித்து, எனது தொன்மையாகிய வினைகள் நீங்கும் விதமும், மனத்தின்களங்கமும் ஒழியச்செய்து, சிவமாக்கி யென்றெயாண்டருளின எத்தன் தந்தையாகிய சிவபெருமான், அடியேனுக்கு அருள்செய்த விதம் இனியாவர் அடைவர், இது ஆச்சரியம், என்பது.

(வி - ரை.) மூத்திர - மோட்சம். நெறி - வழி. மூர்க்கர்-[யாதொன்றுந் தேரியாத] மூடர்கள். பத்திர - அன்பு. பாறல் - ஓடல். பாறல் - வியக்கோண்முற்று. அச்சோ - இரக்கச்சொல்.

(ச)

நெறியல்லாநெறிதன்னைநெறியாகநினைவேனைச்
செறுநெறிகள்சேராமேதிருவருளேசேரும்வண்ணம்
குறியெய்ன்முயில்லாதகூத்தன்மன்கூத்தைப்பெனக்
கறியும்வண்ணமருளியவாரூர் பெறுவாரச்சோவே.

(ப - னை.) நெறி - மார்க்கம், & அல்லா - இல்லாதது - நெறி - வழிபை, நெறி ஆக. தக்கவழியென்று, நினைவேனை - எண்ணுகின்ற அடியேனை, செறு - சிறிய, நெறிகள் - வழிகளை, சேராமே - பற்றாமல், திரு - அழகாகிய, அருளே - அருளையே, சேரும் - அடையும், வண்ணம் - விதம், குறி - அடையாளம். ஒன்றும் - யாதொன்றும், இல்லாத - இருக்காத, கூத்தன் - நடராஜப்பிரபுவீனது, கூத்தை - நடந்ததை, எனக்கு - அடியேனுக்கு, அறியும் - தெரிந்து கொள்ளும், வண்ணம் - விதத்தை, அருளிய - இருபைசெய்த, ஆறு - விபரத்தை, ஆர் - எவர், பெறுவார் - பெறுதற்குரியார், அச்சோ - (இது என்ன) ஆச்சரியம், எ - று.

(க - னை.) மார்க்கமில்லாத மார்க்கத்தை நன்மார்க்கமென்று நினைக்கின்ற அடியேனை அர்ப்பமார்க்கங்களிற் சேராமல் திருவருளையே அடையுபவ நடராஜப்பெருமான் தனது திருநடந்ததை அடியேனுக்கு அறிவித்ததுபோல அறிவிக்கப்பெறுவோர் யாவர் உளர்! இது ஆச்சரியம் என்பது.

(வி - னை.) நெறி அல்லா நெறி என்பது கொடிய வழி. செறு நெறி என்பது அன்னிய சமயமார்க்கம். குறி - அடையாளம். கூத்தன் - இங்கு நடராஜப்பெருமான்குறித்து.

(உ)

பொய்யெல்லாமெய்யென்றுபுணர்முலைபார்போகத்தே
மையலுறக்கடவேனைமானாமேகாததருளித்
தைபலிடங்கொண்டபிரான்மன்கழிலேசேரும்வண்ண
மையனைக்கருளியவாரூர் பெறுவாரச்சோவே.

(ப - னை.) பொய் - அழியும் பதார்த்தங்கள், எல்லாம் - யாவும், மெய் - அழியாப்பொருள்கள், என்று - சந்தேகவித்து எண்ணி, புணர்முலைபார் - நெருங்கிய இருதனங்களையுடையமாநாது, போகத்தே - எத்தின்பத்தின்கண்ணே, மையல் - மாய்க்கையில், உறக்கெடுவேனை - வீணைமிகக்கெடுவேனெனிய அடியேனை, மானாமே - (அதனால் உதன்று) சாகாமல், காத்தருளி - இருவையுடன் காத்தருளி-தையல்-பார்ப்பதினப, இடம்பொண்ட - வாமபாகத்திற்கொண்ட, பிரான் - சிவபிரான், ஐயன் - ஐயன், தன் - தனது, கழிலே - திருவடிகளையே, சேரும் - அடைந்து கொழும், வண்ணம் - விதம், எனக்கு - அடியேனுக்கு, அருளிய - இருபைசெய்த, ஆறு - விதம், ஆர் - எவர், பெறுவார் - பெறுதற்குறியார், அச்சோ - (இது என்ன) ஆச்சரியம், எ - று.

(க - ரை.) வீணில் அழியும் பொருள்களெல்லாம் அழியாப்பொருளென மதித்து மாதர்களது மோகவலையிற்சிக்கி பிறகு மாய்கின்ற அடியேனெக்காதருளி, யாவராலும் காணாதற்கரிய தனது திருவடியையே சேரும்வண்ணம் இறைவனாகிய நடராஜப்பெருமான் எனக்குக்கிருபைசெய்தது போல அருள் செய்யப் பெறுவோர் யாவர் பெறுதற்குரியவர், இது ஆச்சரியம்! என்பது.

(வி - ரை.) பொய்-இவ்ரு அழியும்பொருளைக்குறித்து. மெய் பொருள் - சுகாதந்தலாழி. மானாமல் - சாகாமல். புணர்தல் - ஒருங்குதல். போகம் - சுகம். கழல் - திருவடி. (உ)

மண்ணதனிற் பிறத்தெய்த் துமாண் டிவிழக்கடவேளை
பெண்ணமிலாவன்பருளியெனை பாண்டிட்டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீர் னணிவித்துத் தூய்நெறியேசேரும்வண்ண.
மண்ணவெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - ரை.) மண்ணதனில் - இப்பூலோகத்தின்கண்ணே; பிறந்து - சென்றித்து, எய்த்து - இளைத்து, மாண்டு - மடித்து, விழக்கடவேளை - விழப்போகின்ற அடியேனை, எண்ணம் இலா - கணக்கற்ற, அன்பு - பேரன்பை, அருளி - கிருபைசெய்து, என்னையும் - அடியேனையும், தன் - தேவரீரது, சுண்ண - பொடிபோன்ற, வெண்ணீறு - திருவெண்ணீற்றை, அணிவித்து - நிரோகமுறும் நரிக்கச்செய்து, தூசுகளங்கற்ற, நெறியே-மார்க்கத்தையே, சேரும் வண்ணம்-அடைந்துவாழும் விதம், அண்ணல் - யாவர்க்கும் பெரிதோனாகிய சிவபெருமான், எனக்கு - அடியேனுக்கு, அருளிய - கிருபை செய்த, ஆறு - விதம், ஆர் - எவர், பெறுவார் - அடைதற்குரியவர், அச்சோ - (ஐது என்ன) ஆச்சரியம்! எ -று.

(க - ரை.) இப்பூலோகத்தின்கண்பிறந்து வீணே இளைத்து மாண்டொழியக்கடவேனாகிய அடியேனைச் சிவபெருமான் தனது திருவெண்ணீற்றையணியும்படிச்செய்து, என்னே நியை யடையச்செய்தருளினது போல இனியார் அருட்செய்யப்பெறுவோர், ஆச்சரியம்! என்பது.

(வி - ரை.) மண் என்றது பூலோகத்தைக்குறித்து. எண்ணம் - அளவு. சுண்ணம் - பொடி. தூசெறி - குற்றமற்றவழி. (சு)

பஞ்சாயவடிமடவார்கடைக்கண்ணாழிடர்ப்பட்டு
கெஞ்சாயதுயர்கூர சிற்பேனுன்னருள்பெற்றே
னுய்ஞ்சேனுடையானே படியேனைவருகவென்
றஞ்சேலென் றருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - ஐ.) பஞ்ச - இலவம்பஞ்ச, ஆய - போல்வனவாகிய, அடி - இரண்டொத்தங்கனையுடைய, மடவார்-பெண்களது, கடைக்கண்ணால் - கடைக்கண்ணின் பார்வையினால், இடர் - துன்பமென்னும் வலையில், பட்டு - அடிப்பட்டு, செஞ்சு ஆய - மனத்திலுண்டாகிய, துயர்-துன்பமானது, கூர் - பெருகுமபடி, நிற்பேன் - நிற்கின்றவனாகிய அடியேன், உன் - தேவரீரது, அருள் - கிருபையை, பெற்றேன் - அடைந்தபடியால், நான் - யான், உய்ஞ்சேன் - பிழைத்தேன், உடையானே - எப்பாக்கியங்கனையு முடையவனாகிய சிவபெருமானே ! அடியேனே - தொழும்பனேனே, வருக - ிட்டிவருவாய், என்றார் - என்மென்றைக்கும், அஞ்சேல்-(நுனியாநொன்றுக்கு) பயப்படவேண்டாமென்று ! அருளிய - கிருபையையு, ஆறு - விதம், சூர் - டாவர், பெறுவார் - அடைதற்குரியவர் (ஒருவருமில்லை) அச்சோ-இது என்ன) ஆச்சரியம் !' என்ற.

(க - ஐ.) மிருதுவாகிய இருபாதங்கனையுடைய மாடர்களது கடைப்பார்வையிலகப்பட்டுத் துன்புற்றுமனம் வருந்தப்போகிற அடியேன் தேவரீர் அருள்பெற்றுப் பிழைத்தன்றி, இனி யாதொன்றுக்குப் பயப்படாதே என்னைக் கிட்டிவருவாயென்றும் அருள்பெறுவதுடோல, (அவ்விடாகிருப்படை) யடைந்து உய்வவரயாவர் ஒருவருமில்லை, இது ஒன்ன டு-சட்டம். என்பது.

(வி - ஐ.) இடர் - துன்பம், உய்ஞ்சேல்-விழ்த்தல் மடவார் - மடமை தருகிய மாடர்கள். அஞ்சதல்-பயப்படுதல். அருள்-கிருபை

வெந்துவிழுமுடற்பிறவினோடென்றுவினைபெருகிக்
கொந்தகுழற்குக் கல்வனையார் குனிமுலை மீடல்வழி வினைப்
பந்தமறுத்தெனையாண்கிபரிசுவென்றிருமறு,
தந்தமெனக்கருவியவாரூர் பெறுவார சச்சாவ.

(ப - ஐ.) வெந்து - வீணே அழந்து, பூ - நீராய்ப்போகின்ற, உடல் - உடம்பினது, பிறவி - பிறத்தலை. மெய என்று - நச்சயமென்று, வீணே - வீணாகி, பெருக்கி - மிகப்பெருதச்செய்து, கொந்து - பூக்கொத்தணிகை, குழல் - கூந்தலையுடைய, கோல் வளையார் - அழகியவளையங்கனையையுடையாந் தளது, குவி - குவிந்த, முலை - எத்தனத்தின், மேல் - மீது, வீழ்வேன-இசையை யுடைய அடியேனே, பந்தம் - அவ்வாசார்பாசபந்தத்தை, அறுத்து - கொய்து, என்னை - அனாதையாகிய அடுமையை, ஆண்டு - சமீபத்தாண்டருளி, பாச - அக்குணமானது, அற - அற்றொழியும்படி, என் - அடியேனது, துரிசும் - அவ்வாருள்ள குற்றத்தையும், அறுத்து - சேதித்து, அந்தம் - வேதமுடிவான பொருளை, எனக்கு-அடியேனுக்கு, அருளிய அருட்செய்து, ஆட - விதம், சூர் - எவர், பெறுவார்-அடைவார்கள் ! அச்சோ-இதென்ன) ஆச்சரியம் !

(க - ஐ.) வீணே வெந்தொழிதற்குரிய இவ்வுடம்பின் தோற்றத்தை யென்று மழியாமலிருக்கு மென்மெண்ணி, வீணாகுளப்பெறுக்கி மாடர்களின்

தனங்களின்மீது இப்பாழ் மனதின் தூண்டுகோலால் விழப்போவேனாகிய அடியேனை, அப்பந்தமானது எனைத்தோடாமல் சேதித்து ஆண்டுகொண்டு, எனது பெருங்குற்றங்களைக்களைத்து முடிவான பொருளை யருட்செய்தது போல அருள்செய்யப் பெறுவோர் யாவருளர்! என்பது.

(வி - னை.) உடற்பிறவி - இங்கு உடம்போடு பொருந்தி பிறக்கும் பிறப்பு எனினுமமையும். கொத்து என்றது கொந்து என மெலித்தல் பெற்றது. பரிசு - குணம் துரிசு - குற்றம். அந்தம் - வேதமுடிவான பொருள். (க)

தையலார்மையலிலே தாழ்த்துவிழக்கடவேனைப்
பையவேகொடுப்போந்துபாசமெனுந்தாழ்நுவி
யுய்யுறெறிகாட்டுவித்திட்டோங்காரத்துப்பொருளை
பையனெனக்கருளியவாறாப்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - னை.) தையலார் - நாதிர்களது, மையலிலே - மோகமயக்கததிலே, தாழ்த்து - அடங்கட்குத்தாட்டுவது, விழக்கடவேனை - விழக்கடவேனாகிய அடியேனே, பையவே - மெல்லவே, கொடுப்போந்து - கைபிடித்துவந்து, பாசம் என்றும் - டாசமென்கின்ற, தாழ் உறவி - கருவிக்கிரகார்த்த்கோலை வாங்கி, உய்யும் - சதாபிதைத்திருக்கும், கொடுப்போர்க்குத்தாட்டு வித்திட்டோங்காரத்து, ஓங்காரத்து - பிரணவத்திற், இப்பொருளை - இரகசியார் ததப் பொருளை, ஐயன் - ஐயனாகிய சிவபெருமான், எனக்கு - அடியேனுக்கு, அருளிய - கிருபைசெய்த, ஆறு - உருணம், ஆர் - உவார், பெறுவார் - பெறுதற்குறியவார் அச்சோ - (இது என்ன) ஸுசீரியம்! எ - ௨.

(க - னை.) நாதிர்களின் இரகசியென்னும் கடவில்விழ்த்து அழுத்துவேனாகிய அடியேனே, மெல்லென எங்கொடுவது பாசத்தானே நீக்கி, என்னும் உய்யும் வழிபடக்காணபிடுது, பிரணவப்பொருளை இறைவனாகிய சிவபெருமான் அடிபட்டே கருள்செய்ததுபோல, அவ்வருள் செயப்பெறுவோர் யாவர்! என்பது.

(வி - னை.) தையல் - சித்திநாமயக்கம். பைய - மெல்லென. உருவல் - வாங்கல். உட்பொருள் - இரகசியார்த்தப்பொருள். ஐயன் - இங்கு சிவபெருமானைக் குறித்து. (எ)

சாதல்பிறப்பென்னுந்தடளுசுழிபிற்பொருநித்
காதலின்மிக்கணியிழையார்கலனியிலே விழுவேனை
மாதொருகூறுடையபிரான் தன் கழலேசேரும்வண்ண
மாதியெனக்கருளியவாறாப்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - னை.) சாதல் - இறப்பு, பிறப்பு - பிறப்பு, என்றும் - என்றசொல்லுப் படுகின்ற, நடம் - சுழிலில் - பெருஞ்சுழலிற்சிக்கி, தமொறி - தமோற்றம்

டைத்து, காதலின்-போரையில், மிக்கு - மிருதியாகி, அணி இழையார்-திரு
வாபாணங்கனையுடைய மாதாது, கலவியிலே-சையோகத்திலே, விழுவேனை -
விழப்போகின்ற அடியேனை, மாதா-பார்வதியை ஒருகூறு - ஓர்பக்கம், உடைய
பிரான் - உடைத்தாகிய சிவபெருமான், ஆதி - யாவர்க்கும் முதல்வன், தன்-
தனது, கழலே - திருவடிமையே, சேரும் - அடைந்து, வண்ணம் - வாழும்
விதம் எனக்கு - அடியேனுக்கு, அருளிய ஆறு - கிருபைசெய்த விதம், ஆர்-
யாவர், பெறுவார் - பெறுதற்குரியவர் ! அச்சோ - (இது என்ன) ஆச்சரியம் !

(க - ரை.) பிறப்பிறப்பென்கிற பெருங்கடலின் சுழியிற் சிக்குண்டுதெ
மறி சித்திப்ப மதிகரித்து மாதாது கலவியில் விழப்போகின்ற அடியேனை
பெண்பாகனாகிய சிவபெருமான் தனது திருவடியைச் சேர்ந்து உய்யும் விதம்
எனக்கு அருள் செய்ததுபோல இனி யாவர் அருள்செய்யப்பெறுவார் !

(வி - ரை.) அணியிழையார் - திருவாபாணமணிந்த பெண்கள். கலவி-
சேர்தல், (புணர்ச்சி) கூறு - பாகம். (அ)

செம்மைநலமறியாதசிடமொடுத் திரிவேனை
மும்மைமலமறுவித்துமுதலாயமுதல்வன்மு
னம்மையுமோர்பொருளாக்கியயிசுவிகையாறுவித்த
வம்மையெனக்கருளியவாருர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - ரை.) செம்மை - நன்மைபாகிய, நலம்-நன்மார்க்கத்தை, அறியாத -
தெரியாத, சீதமொடு - மூடர்களுடும், திரிவேனை - டேர்ந்து திரிகின்ற
வனாகிய அடியேனை, மும்மை மலம் - மும்மலங்களையும், அறுவித்து - அறப்ப
ண்ணி, முதல் ஆய - முற்பொருளாகிய, முதல்வன் - யாவர்க்குநதலைவன், நம்
மையும் - அடியேனையும், ஓர் - ஒரு, பொருள் ஆக்கி - மதித்து, நாய் - நாயி
னுங்கடையெனாகிய அடியேனை, சிவிகை-சிவிகையில், ஏற்றுவித்த-ஏறச்செ
ய்த, அம்மை - அழகை, எனக்கு - அடியேனுக்கு, அருளிய ஆறு - கிருபைசெ
ய்தவிதம், ஆர் - யாவர், பெறுவார்-பெறுதற்குரியவர் ! அச்சோ-(இது என்ன)
ஆச்சரியம் ! எ -று.

(க - ரை.) நன்மைபாகிய நன்னெறியை அறியாத அறிவிலாக் கீழ்மக்க
ளோடு சேர்ந்து திரிகின்ற அடியேனை, இறைவனாகிய சிவபெருமான் என்னை
யும் ஓர்பொருட்படுத்தி எனது மும்மலங்களையும் சேதித்து, நாயைசிவிகையி
லேற்றிவைத்ததுபோல் உயர்ந்த பதவியை எனக்குக் கொடுத்தருள் செய்து
ஆண்டருளினவாறுயாவர் அருள்செய்யப்பெறுவர் ! அச்சோ ! என்பது.

(வி - ரை.) செம்மை நலம் என்றது-மிருநலம் என்றபடி. சிதடர்-மூடர்.
அம்மை - இங்கு முத்தி வீட்டடைக்குறித்து. (க)

செத்தட்டமுட்பிறந்தட்டமுஞ்சாகாமலுந்நட்டமு
மித்துணையும்றியாதாரியுகறிவெவ்வறிவோ
வொத்திலத்தொத்தபொருளொருபொருளின் பெரும்பயனை
யத்தெனக்கருளியவாறூர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - ரை.) செத்திடமும் - சாதற் கேதுவாயுள்ள தன்மையும், பிறத்திடமும் - பிறத்தற் கேதுவாயுள்ள தன்மையும், சாகாமல் - இறத்தலுக் கேதுவற்ற, இருத்திடமும் - தன்மையும், இத்துணையும் - (ஆகிய) இத்தகைய வற்றையும், அறிபாதார் - தெரியாத தன்மையையடைந்தவர், அறியும் - (அத்தகையார்) தெருந்துகொள்ளத்தகுந்த, அறியு - (அம்மெய்) அறிவு, எவ்வறிவோ - எத்தன்மைபானவறிவோ, ஒத்த - யாவருங்கூடவாமுட்படியான, நிலத்து - இப்பூலோகத்தின்கண்ணே, ஒத்த - சேர்ந்த வர்க், பொருள் - யாவராலுந் தெரிந்து கொள்ளப்படாத பொருள், ஒருபொருளின் - அத்தகைய உபதேசப் பொருளின், பெரும் பயனை - அதனது அரிய அனுபவப்பயனை, அத்தன் - (திருப்பேருந்துறையின்கண் குருகுடி மாத்திண்டியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானாகிய) எனது தந்தை, எனக்கு - (தொண்டனாகிய) அடியேனுக்கு, அருளிய - கிருபைசெய்து உபதேசித்த, ஆறு-வண்ணம், ஆர் - (இனி எவர்) பெறுவார் - பெறுதர்க்குரியவர்! அச்சோ - (இது என்ன) ஆச்சரியம்! எ - று.

(க - ரை.) திவ்விய சேஷத்திரமாகிய திருப்பெருந்துறைப்பதியின்கண் குருந்த மாத்திண்டியின்கீழ் குருமூர்த்தமா பெழுந்தருளியிருந்து அடியேனது பிறப்பிறப்பென்னுந் தளைபைச் சேதித்து அநெகமாகி நிருவிகற்ப சமாதியினிலேயினிலிருக்கச்செய்து, அப்பொருளினுண்மையை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளிய வண்ணம், இனியாவர் செய்யப்பெறுவர் (இது என்ன) ஆச்சரியம்! என்பது.

(வி - ரை.) செத்திட முதலியன நிருவிகற்ப சமாதியிலிருந்த அவசரம். அறியுறிவு என்பது - தற்போதமுள்ளிடாது அருட்போததாலறிந்தவறிவு. ஒத்த நிலமாவது - சகலகேவலம் மற்றவிடம். ஒருபொருள் என்பது - ஆசாரியர் கிருபையுட னுபதேசித்தவுண்மைப் பொருள். இத்தகைய வுபதேசித்தனவாகியவத்தின் அனுபவ வுண்மையினை யவரவரே யறிவாரல்லது வேறு ஒருவர் அறிவாரென்பார். அப்பொருளின் பெரும்பயனை—ஆர் பெறுவார்! இது ஆச்சரியம் என்று கூறினர்.

(க0)

திருவாசகம் மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* இத்திருப்பாடலைப் புராதன வேட்டுப் பிரதியிலிருக்கக் கண்டெடுத்த அச்சோர் தச்சிடப்பட்டது. இதை வெள்ளிப்பாட வெண்பார் சிலர்.